

Inscriptiones graecae
antiquissimae praeter
Atticas in Attica
repertas, consilio et
auctoritate, Academiae
litterarum [...]

Inscriptiones graecae antiquissimae praeter Atticas in Attica repertas, consilio et auctoritate, Academiae litterarum regiae Borussicae ([Reprod.]) edidit Hermannus Roehl. 1882.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

*La réutilisation non commerciale de ces contenus est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source.

*La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service.

Cliquer [ici pour accéder aux tarifs et à la licence](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

*des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

*des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter reutilisation@bnf.fr.

**INSCRIPTIONES GRAECAE
ANTIQUISSIMAE
PRAETER ATTICAS IN ATTICA REPERTAS**

CONSILIO ET AVCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARVM REGIAE BORVSSICAE

EDIDIT

HERMANNVS ROEHL

BEROLINI APVD GEORGIVM REIMERVV

MDCCCLXXXII.

PRAEFATIO.

Inter inscriptionum Graecarum volumina, quae pro supplementis ab Augusto Boeckhio in praefatione voluminis primi p. XIV promissis Academia Regia inde ab anno MDCCCLXXIII edere instituit, hoc volumen secundum partem primam operis Boeckhiani, inscriptiones antiquissimae scripturae forma insigniores continentem, pertinere proficitur. Sed accuratius definitum necesse est, qui tituli admissi, qui exclusi sint. Primum igitur tituli Attici, cuius generis Boeckh nonnullos in primam partem recepit, nobis erant procul arcendi, quoniam hos iam licet in libro Kirchhoffiano adire: adiunxi tamen ex numero titulorum Atticorum eos, qui extra Atticae fines reperti sunt, a Kirchhoffio certo consilio omissos. Deinde quum in vetere corpore inscriptionum triginta tituli in partem primam coacti, fere quinquaginta per reliquum opus dispersi essent, deserta hac ratione, quam Boeckh instituerat, pro aliquot inscriptionibus insignioribus assumpsi quascunque ante quartum saeculum et ante alphabetum Ionicum ubique receptum confectas esse scripturae forma indicat; ubi autem parum constat de inscriptionum aetate, sive quia ex iis oriundae sunt regionibus, in quibus exeunte quinto saeculo idem fere alphabetum in usu erat atque ineunte quarto, sive quia utuntur scriptura recentiore illa quidem, sed quibusdam in rebus antiqui tenaci, sive quia carent eis ipsis litteris, quae antiquiori scripturae sunt propriae, sive quia lectio est dubia: prout e re est visum, alias foras extrusi, aliis hospitalis fui. Tum cum Boeckhio et Kirchhoffio exclusi titulos in nummis expressos; item secundum exemplum a Kirchhoffio in Atticis titulis proditum summovi, quod genus Boeckh admisit, titulos in argilla et in lapide colore pictos, quae de causa reiecta sunt

imprimis nomina figuris appicta et artificum tituli: laesi tamen hanc legem in gratiam testarum Corinthiacarum pictarum (n. 20) et inscriptionis cuiusdam creta confectae (n. 3), praesertim quod haec et maximam partem illae sunt in numero dedicationum, et alphabeti Senensis, quod a Caeretano separari non poterat. Contra in quos nefas videbatur tam severe consulere, titulos caelo in argilla incisos, qui dedicationes, donationes, possessorum nomina, alia varia memoriae tradunt, hos ascevi, ita tamen ut artificum titulis, si qui praeter consuetudinem horum titulorum non picti sed incisus sunt, fere omnibus abstinere. Praeterea absunt aliquot tituli litteris minusculis ab editoribus emissi, ut epigraphice fructum ex eis percipere nequeat; absunt alii, qui quin sint ficticii mihi videtur non posse dubitari.

Ordinem secutus sum eum, ut titulos ad regiones digere rem; in singularum regionum titulis vetustiores ante recentiores, quoad eius facere potui, collocavi, non ignarus errori obnoxium esse hoc iudicium in hodierno epigraphices statu.

Hoc quoque volumen tanquam syrma trahit Addenda et Corrigenda; quae ne quis citra necessitatem longa esse censeat, sciunt ii, qui legunt, primas plagulas abhinc sedecim fere menses prelo subiectas esse; tantum enim temporis consumptum est et typorum compositione tardo gradu procedente et imaginibus quibusdam casu non in tempore paratis et praesertim, quo tempore iam ultimae ipsius operis schedae litterarum formis describebantur, satis magno intervallo interiecto, ut titulorum Olympiae erutorum nova apographa eaque prioribus accuratiora expectarentur. Quae postquam Purgold, qui id negotium susceperat, paulatim et per intermissiones submitit, egregie ille de

his titulis meritis solertia in describendo comprobata: tandem, quum haec stillicidia viderentur quiescere, Addenda prelum sublerunt, eo ampliora quo longius prolatata erant; eis mox oportuit Nova Addenda subicere. Unum addo: si tituli mihi innotuerant quo tempore ipsi eorum populares typis mandabantur — id quod nonnunquam accidit — ne illi quidem ob lentorem imaginum confectionem in ordinem recipi potuerunt, sed in Addenda erant differendi; attamen suo loco digito monstravi, ubi essent collocati.

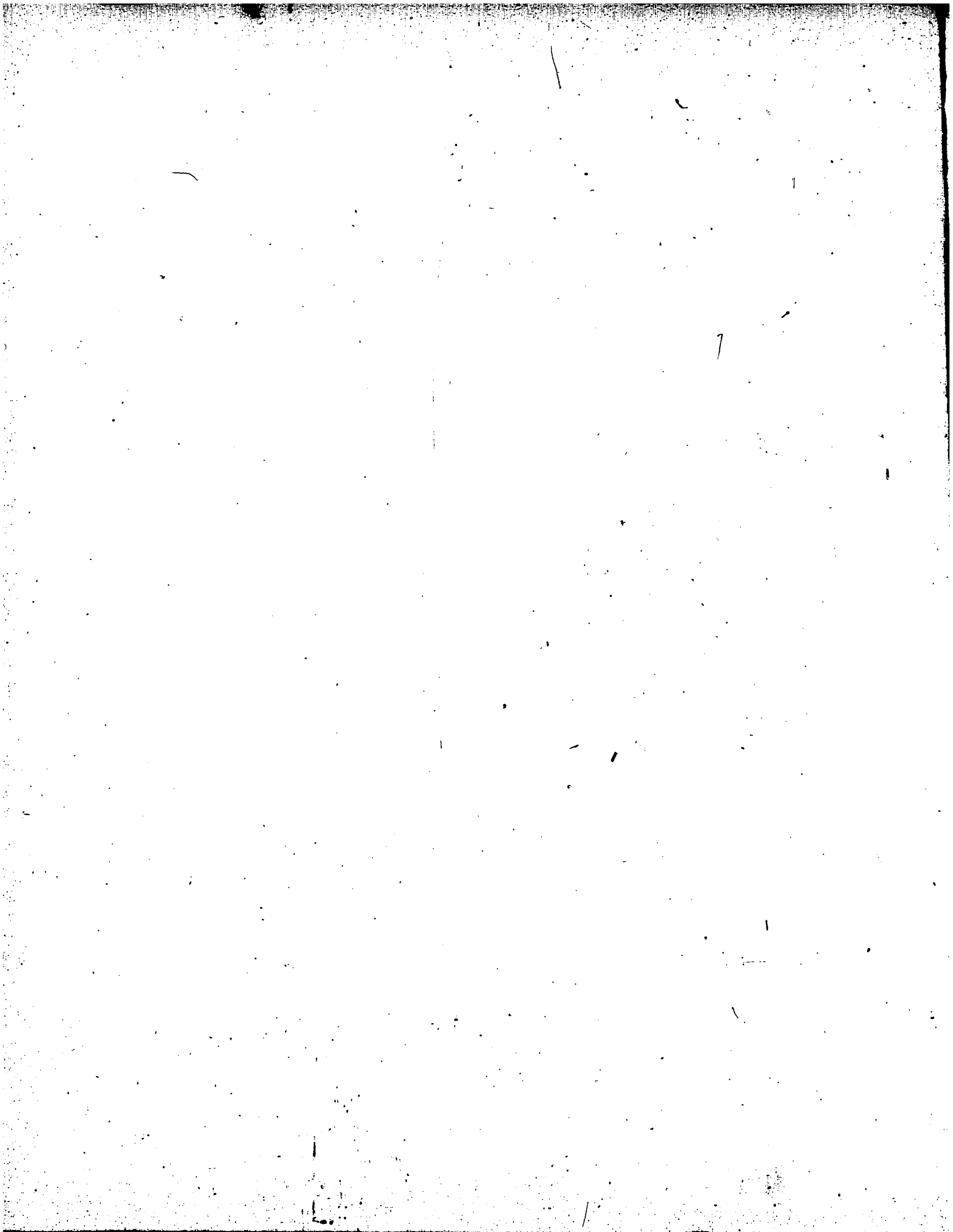
Iam libentissimo corde atque animo gratias persolvo eis, qui de hoc inscriptionum fasciculo bene meruerunt: Kirchhoffio, cuius consilium sapientissimum roganti mihi nunquam defuit, viris doctis Germania et alienigenis permultis, qui apographa et eetypa officiosissime suppeditaverunt.

Scribebam Berolini mense Februario a. MDCCCLXXXII.

H. ROEMER.

CONSPECTVS EORVM QVAE HOC VOLVME CONTINENTVR.

	pag.		pag.
I. Tituli Attici extra Atticam reperti	1	XIX. Tituli Asiae Ionicae cum inscriptionibus mercenariorum Paammatichi	127
II. Tituli Megarici	3	XX. Tituli Asiae Aeolicae	140
III. Tituli Corinthii cum Sicyoniis (cf. Add.), Phliasiiis, Mycenaeo	4	XXI. Tituli Pamphyliæ	141
IV. Tituli Argivi, segregatim Methanios et Hermionei	15	XXII. Titulus Cyrenaicae	144
V. Tituli Laconici et Messenii	20	XXIII. Tituli Siciliae: coloniarum Corinthiarum cum Imachara, coloniae Rhodiae, coloniae Megaricae, coloniarum Chalcidicarum, originis in Sicilia incertae	145
VI. Tituli Arcadici	34	XXIV. Tituli Italiae: coloniarum Chalcidicarum cum alphabetis in Etruria repertis, coloniae Locrensis, coloniarum Achaicarum, coloniarum Laconicarum, originis in Italia dubiae	151
VII. Tituli Elei	38	XXV. Titulus Galliae	159
VIII. Titulus Achaicus	45	XXVI. Tituli incertorum locorum	159
IX. Tituli Boeotii	45	ADDENDA ET CORRIGENDA	169
X. Tituli Locrorum Opuntiorum	65	ADDENDA NOVA	184
XI. Tituli Phocci	66	INDICES	
XII. Tituli Locrorum Ozolarum	69	I. Nomina civitatum populorum tribuum pagorum locorum	187
XIII. Tituli Thessalici	75	II. Dii denique heroes templa feriae	188
XIV. Tituli Acarnaniae et Epiri	76	III. Nomina virorum et feminarum cum patronymicis et gentiliciis; nomina equorum	188
XV. Tituli insularum maris Ionii	77	IV. Res et verba notabiliora	193
XVI. Tituli Thraciae	82		
XVII. Titulus Sarmatiae	83		
XVIII. Tituli insularum maris Aegaei: Aeginae Ceeryphaliae Euboeae Samothracis Thasi Chii Sami Amorgi Caeae Siphni Pari Naxi Meli Theriae Calymnae Rhodi Cretae Cypri	83		

I.

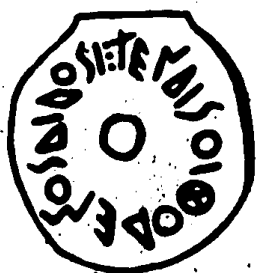
TITVLI ATTICI EXTRA ATTICAM REPERTI.

1 Titulus incisus est litteris 0.007 — 0.009 m. altis in vase parvo fictili reperto Olympiae inter templum Iovis et Heraeum. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI p. 143 tab. XIX 5.

ΕΡΜΟΝΙΔΕΩΣ

ΕΡΜΟΝΙΔΕΩΣ ἢ ΕΡΜΟΝΙΔΕΩΣ. Semonidis patria fuit aut Attica aut eae Ionicae dialecti regiones, ubi vocalis *ε* exprimebatur littera E.

2 Titulus scalpello incisus in margine superiore lecythi globosae, quae ex vico Erenkioi (antiqua urbe Ophrynio) oriunda esse putatur, et in collectionem Calvertianam, quae erat in vico Tshanakka-fessi, et iam inde in museum Britannicum delata est. Edidit Kirchhoff in act. monstr. acad. reg. Berol. 1879 p. 497 aqq., Loeschckii secutus apographum.

ΘΟΥΔΕΜΟΥΣ ΕΡΜΟΝΙΔΕΩΣ. Titulus Atticus sexti saeculi; Thudemum unum ex iis fuisse Atheniensibus, qui tam Chersonesi et in ora Asiae habitabant, censuit Kirchhoff.

INSCR. GRÆC. ANTQ.

3 „Pictum albis litteris in throno imaginis cretaceae Cereris sedentis, quam in sepulcro Aeginensi repertam Parisios nuper attuli.“ Lenormant, mus. Rhen. XXII, n. 1867, p. 290. Cf. arch. Anz. 1866 p. 294.

ΕΛΙΑ
ΕΘΕΚΕ

[ΕΛΙΑ] [ΕΘΕΚΕ]. Titulum, nisi forte ficticius est, Atticum saeculi sexti esse putandum est.

4 In basi statuæ aenae Minervae 0.10 m. altae, Tegens repertae, nunc servatur Athenis in museo societatis archaeologicae. Pervanoglu, bullett. dell' inst. arch. 1865 p. 131; Kirchhoff, act. monstr. acad. Berol. 1870 p. 57; Le Bas, voy. arch. n. 335b.

ΑΝΘΡΩΠΟΓΕΝΕΙΑΙ

[ΑΝΘΡΩΠΟΓΕΝΕΙΑΙ] ἀνθρώπων γένεσις. Haec dubie Atheniensis decurionum.

- 9 Meli ex sepulcro effodit Bayet tabulam lapidis vulcanii rubentis, 0.50 m. altitudine, 0.50 m. latitudine, 0.06 m. crassitudine, in duas partes fractam. Litterae ut in lapide aspero et fragili bene incisae sunt. Lapis Athenas delatus servatur in museo publico. Edidit Homolle, bull. de corr. hell. I p. 45. Repetimus Loeschekii apographum.

ΕΡΟΜΦΕΣ
ΑΘΕΜΑΙΟΣ
ΠΑΝΔΙΟΝΙΔΟΣ
ΦΥΛΕΣ
ΚΥΘΕΡΡΙΟΣ

Var. lect. Vs. 3 Homolle: ΦΥΛΕΣ

Ἐρόμφος Ἀθηναῖος Πανδίωνος Φυλῆς Κυθηρίος. Epomphes fuit clarus; itaque aetas tituli finitur annis 416 et 405. Nomen tribus additum a consuetudine titulorum Atticorum recedit. Alphabeta Attico admiscetur, si quidem ibi Loeschekii apographo fides adiungenda est. forma Melia A.

- 10 Titulus scalpello incisus in pede vasis vernice nigra illiti; haec testa reperta a. 1862 Camiri in sepulcro nunc exstat in museo Parisino. Edidit Froehner, mélanges d'épigraphie et d'archéologie, p. 10.

MELIXOIPINA

αὐτοχρησιν. Alphabeta non potest non esse Atticum; χοῖρα plantae genus, cf. Athen. XIV p. 647 b.

II.

TITVLI MEGARICI.

- 11 Titulus grandibus litteris incisus est in lapide rudi, quem in Megaridis viculo Mazio sito sub radicibus montium Macri plagi invenit Lebègue. Edidit idem, de oppidis Megaridis a. 1875, p. 37 et hinc Foucart, bull. de corr. hell. II p. 515.

ΔΠΟΛΟΝΟΣ
ΛΥΚΒΙΟ

Ἀπολλῶνιος Λυκείωνος, hic fundus (cf. Foucart l. l.).

- 12 Fragmentum columnae sedecim striis ornatae, 1.40 m. long., 0.25 m. crassa, effossum Olympiae ad orientem periboli. Titulus litteris 0.017 - 0.025 m. altis exaratus est in tribus canaliculis. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI p. 143 sq. tab. XIX G. Cf. Kaibel, mus. Rhén. XXXIV p. 212 n. 1098 a. Utor ectypo.

ΘΡΑΣΥΜΑΧΟΓΡΑΙΔΕΣ ΤΟΜΑΔΑΙ
ΤΟΙΔΙΔΑΙΑΓΚΟΕΚΑΙ
ΣΦΟΘΟΝΕΡΟΙΕ ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΙ

Nota. Vs. 3 fin. Lineam curvatam in lapide cerni affirmat Weil; eadem in ectypo, quo utor, non minus certo agnoscitur quam reliquae litterae.

Θρασυμάχου παῖδες τοῦ Μαρίου (ἢ Μεγαρέων)
τοῦ Δι' Ἀραλίου καὶ [] ἀνέστη.
Γράσαν ἱκανὸν Μαρίας Καβ[] (ἢ Μαρίας?).

Dedicatio disticho elegiaco inclusa est, in quo fieri non potuit quin prima syllaba nominis Thrasymachi prodideretur, artificia titulus trimetro. Miscetur in hoc titulo litterarum formae, quas apud Melios temporibus satis longe inter se distantibus in usu fuisse inscriptionibus

caeteris Meliis videtur doceri. Aut igitur illa opinio reiecta Meliis mirae cuiusdam perturbationis et inconstantiae incusandi sunt, aut putandum est scriptoram huius tituli non esse Meliam. Pone igitur aliquot Melia Ol. 91.1 Megara demigrasse (salvo testimonio Thucydidis V 116: οἱ δὲ ἐξέστησαν ἐπὶ τοῖς ἑβδόμοις ἔτεσιν) ibique oppido receptos usos esse alphabeto Megarico, ad quod omnia in hoc titulo bene quadrant; linea curvata vs. 3 fin. fuerit vestigium litterae β. Donatorum eo tempore, quo Iovi hoc donarium obtulerunt, Meli iam non habuisse, etiam iode efficere licet, quod non Melios se vocant sed Melilios. — Vs. 3. De participio quod est γράσαν vide n. 412.

16 Prope Oenoam in lapide quadrangulo tofino. Forchhammer, Halcyonia p. 14; Ross, arch. Aufs. II p. 661; hinc Le Bas, voy. arch. n. 79a. Exstat in Rossii diario.

MA1OT31K

Var. lect. Forchhammer O pro O
Κλαυδίας.

17 In hastae spiculo aeneo, 0.267 m. longo, reperto Olympiae exadversus eum muri Byzantini angulum, qui inter septentrionem et orientem spectat. Titulus est integer; repraesentamus veram magnitudinem. Edd. Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI p. 140sq. tab. XVIII 4, Curtius, Ausgrab. zu Olymp. III tab. 25.

MSK VONI

Not. Lineola, quae ad dextram exarata est, non est litterae vestigium, sed finem tituli indicat.

Σικυών. Spiculum non a Sicyoniiis dedicatum esse docet forma Σικυών, qua ipsi Sicyonii tam antiquo tempore non utebantur pro vernacula Σικυών. Restat igitur ut hoc donarium a Corinthiis (vel Achaeis) ob victoriam de Sicyoniiis reportatam conditum esse putetur.

18 In lapide quadrangulo tofino, ad vicum Asprocampum in Peraea Corinthia, prope antiquam Oenoam. Rangabé n. 319, ex Le Basii apographo; Ross, arch. Aufs. II p. 661; Le Bas, revue arch. I p. 174; Forchhammer, Halcyonia p. 14; Le Bas, voy. arch. tab. IV 6 et n. 77. Exhibemus titulum ex Rossii diario.

AP8ΓPOYTOΔBMAMA

Var. lect. Forchh: ΔPOPKPOYTOΔBMAMA; Le Bas quinque primas litteras non habet, tum ap. Rang: ΔOPTOΔBMAMA, in rev. arch.: HOSTOΔBMAMA, in itin. arch.: HOSTOΔBMAMA, sed Foucart inspecto ectypo annotat, primam litteram non esse H sed Δ, tertiam non esse S, decimam non M sed N.

[Μα]δρουλον τοδε σάμα; ni fallor, pars hexametri. Quod aliis placuit, Δροπιδου τοδε σάμα, repugnat dialecto Doricae.

19 Prope Oenoam in lapide quadrangulo tofino. Forchhammer, Halcyonia, p. 14; Le Bas, voy. arch. n. 78. Deprimimus titulum ex Rossii diario.

ΔΑΜΑΜ

Var. lect. Forchh: ΔΑΜΑ; Le Bas: ΔΑΜΑ
Δαματ[ιστος] vel sim.

20 Corinthi ab arce ad meridiem versus effossae sunt testae permultae, in quibus picti sunt dii, imprimis Neptunus et Amphitrita, heroes pugnantes, homines varia negotia administrantes, animalia. Adscripti sunt tituli, plurimi penicillo picti, pauci acu incisii. Testae illae pervenerunt in museum Berolinense, ubi eas exscripsi quam diligentissime, sed cum crebro periculo erroris, quia nonnulli titulorum admodum pallidi atque evanidi sunt.

ANBΘBKBTOSΠOTEΔAM

ΤΣΜΟΝΞ
ΒCΡΑΥΒΠΛΞΑ

In testa in complures partes fracta; titulus a prope marginem incisus, b in media testa pictus est.

a — ἀνίσταται τῷ Ποσειδῶνι. Titulus b est integer, nisi quod vs. 1 ad dextram aliquot litterae detrimentum ceperunt; sed etiam harum, ΔΑΜ, vestigia restant. Τιματ[ιστος] ἵγγραψα Βα.

2

19T3ΦA

ΠΟΤΡΑΙ

Ἀφίτη[τα] Ποσειδῶν; ad Ἀφίτη. cf. ῥύφη, Ὀλύμπιος sim.

3

ΑΦΕΤΡΕΤΑΝ
ΕΘΑ

Ἀφίτη[τα]ν. fuc[us] —

ΔΒΜΠΟΜ

ΔΘΑΜΑΡΑ

ΔΘΑ

ΔΘΑ

Testa ad laevam et ad dextram fracta est. In media imagine erat Minerva, cui adscriptum est nomen Ἀθανασία; idem aut pro α occurrat in tit. sequ. Ad sinistram est currus sinistrorsum versus et equorum pedes posteriores; supra hos legitur nomen [Σ]ῆμης. Ante 8/7 intenta oculorum acie discernere mihi videtur α; sed aut species fallis aut hae sunt reliquiae litterae Θ. Ad dextram bellator hasta dextrorsum pugnat, cuius nomen ex parte periit, Δ[φου]δης. Ab hoc titulo infra ad dextram fere 0.04 m. distant (intervallum enim in imagine minime) extremae litterae nominis mutilati [Μα]δρουλον, quod spectabat ad Asprocampum interceptam, vide Hom. II. E 95. sqq. Cf. Addenda.

5 Π Β Ρ Α Ε Ο Θ Μ Ι Σ Ρ Ο Μ

Παραίδαν ἱσμος i. e. ex portu, cui vulgo nomen Παρωός seu Πάρων.
Num fractura titulum decurtaverit non diiudico.

6 Ρ Τ Ε Δ Α Ν Ο Μ Ε Μ Α Ρ Ξ Τ Ε Μ

[Π]οτειδανός εἰς ἀπορίας.

7 Μ Ε Μ Ξ Ο Ν Μ Α Μ Β Θ Κ Β Ρ Ο Τ Ε Δ Α Ν Ο Μ

Σίμων μ' ἀνέστη Ποτειδάων (φαντα).

8 Ο Ν Μ Α Μ Β Θ Κ Β Ρ Ο Τ Ε Δ Α Ν Ξ Δ Α Ν
Ρ Ξ Τ Α

— ων μ' ἀνέστη Ποτειδάν (φαντα). [Ἀμφιτ]ρίτα.

9 Ο Ν Μ Α Μ Β Θ Κ Β Ρ Ο Τ Ε Δ Α Ν

[Φλ]ίδαν μ' ἀνέστη Ποτειδάν[υ].

10 Φ Ν Β Λ Ο Ν Μ Α Μ Β Θ Κ

Φλίδαν μ' ἀνέστη[υ].

11 Φ Ν Β Λ Ο Ν Μ Α Μ Β Θ Κ

Φλίδαν μ' ἀνέστη[υ].

12 Ε Δ Α Ν Ο Ν Ι Φ Α Ν Α

[— Πο]τειδάων (φαντα).

13 Ε Ξ Β Θ Σ Κ Α
Τ Μ Ρ Ο Ξ

[α β γ δ] ε ζ η θ ι κ λ μ ν ο π ρ σ τ — — Litterae evanidae.

14 Α Ε Ξ

— α β γ δ.

15 Ξ Μ Ξ Ο Μ Α

— μον εἰς. Titulus incisus est; pro Ο Μ exspectes V Ο Μ.

16 Ρ Ο Τ Ε Δ Α Ν

Ρ Ο Τ Ε Δ Α Ν

Ποτειδαν bis. [Φ]ίλο — Alterum nomen Neptuni incisum est.

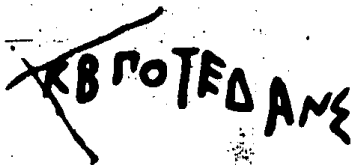
17 Κ Β Τ Ο Γ Ο
Τ Ε Δ Α

[— ἀνέστη] κατὰ (υ) Ποτειδάν[υ].

18 Κ Β Ρ Ο Τ Ε Δ Α Ν

[— ἀνέστη] κατὰ Ποτειδάν[υ].

19

[ἀνδρῶν] ποτεδάων.

20

Ποτεδάων[ι — —]. Sinistra nihil deest; dextra titulus continuatur in altero fragmine litteris tam dubiis ut facile eis careamus.

21

Ποτεδά(ν). Littera N male picta.

22

[— Πο]τεδάων.

23

Ποτεδάων.

24

Ποτεδάων.

25

Ποτ[ε]δάων.

26

Ποτεδά(ν). Testa perforata est, ut affigi posset, item aliae.

27

Ποτεδάων.

28

Ποτεδάων.

29

Ποτεδά(ν).

30

Ποτεδά(ν).

31

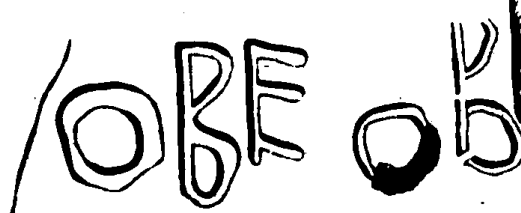
Ποτεδάων.

32

[Πο]τεδά(ν).

33

Ad dextram margo servatus est.

34

Ad sinistram et supra margo est integer.

35

ΔΕΤΕ

36

Ad sinistram margo servatus est; post Α, quod videam, spatium vacuum.

37

ΑΡΕΜΤ

Αρετ —

38

ΑΜΟΠΟΔΟΡΟΜΒΜΒΑΝΒΘ

Αμοπόδορος ἰμα ἀνίσ[ηκ]. Ad sinistram est margo.

39

ΜΟΡΜΥΦ

Μορμων. Ad dextram nihil periit.

40

ΒΜΦΟΚΤ

Βουφοκ[ε].

41

ΟΡΘΟ

Ορσο — Ad sinistram est margo.

42

ΔΟΡΚΟΝΜΑΜΒΘΒΚ

Δορκων ἡ ἀνίστη[ε].

43

ΣΡΟΝ ΜΑΜ

Σρων ἡ ἀνίστη[ε]. Litterae pallidae fugiunt oculos. Cf. Addenda.

44

ΘΡΑΜΥΜ

Θρασυμ[α]χος —.

45

ΣΑΒΥΜ

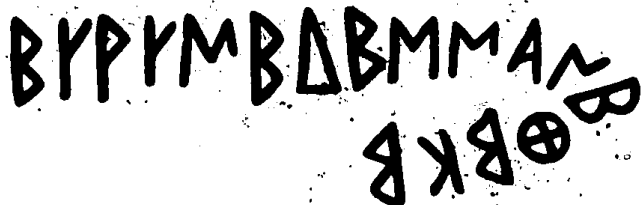
[Αχ]ύ(λ)ος Αντισ(π)ος. Titulus incisus est.

46

ΝΟΖΜΒΥΘ

[Α]ντιστιν?

47
 Κυλαδάς μ' ἀνίστημι.

48
 Ευρυμνήδης μ' ἀνίστημι.

49
 Αυστιάδης μ' ἀνίστημι. Ad sinistram nihil deest.

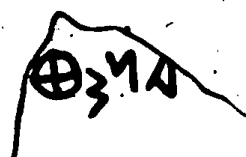
50
 Νυρρός. Τεχνότρομος. Haec nomina equis adscripta sunt.

51
 κο[ροίτις]. Representatur vulpes sub abiete; cf. Hesych. κοροίτις ἀλωπύξ. Dixit quis in abietis parte nunc fracta olim sedisse corvum, ad quem spectasse titulum κο[ροίτις]; hanc igitur esse fabulam Aesopeam pictam. Sed meum supplementum teneo.

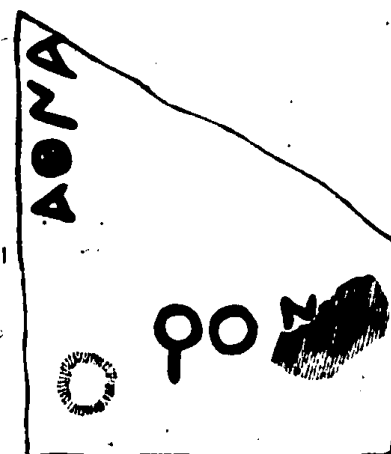
52
 Καν[θαρος] vel sim.

53
 ΘYAE

Σαν[θαρος] μ' ἀνίστημι.
 INSCR. GRAEC. ANTIQ.

54
 [— Ποσειδ]ών μ' ἀνίστημι.

55
 Αιστώφης[λος].

56
 Α[να] (α)να — Κο —

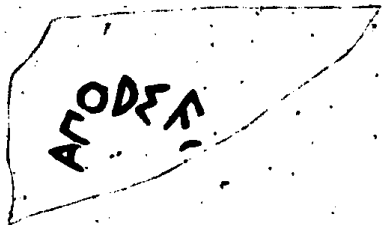
57
 a Πο[σειδών] b (in latere postico) τῇ Α[να] (α)να, ante T spatium vacuum.

58
 Α[να] (α)να —.

59
 Σ[αν]θαρος s. Σ[αν]θαρος, ante M nihil videtur intercidisse. In latere postico — υἱ —.

60
 Δ[ι]ος.

61

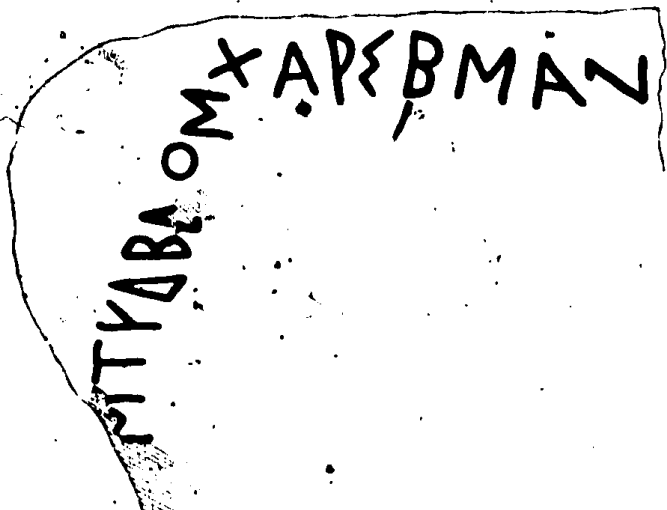
ἀπὸ Δι[ός — —].

62

[— — — — —] δὲ χαρίσ(τ)αν ἀφορμὰν. Quamvis pallida sit inscriptio, noli dubitare de litteris postremis ΜΑΝ.

63

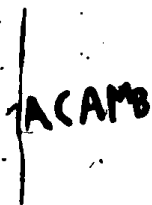
[— — — — —] τὸ δὲ χαρίσ(τ)αν [ἀφορμὰν ἢ αἰσιφία]. Cf. Addenda.

64

[— ἀν]δρ[ας] [— — — — —] δὲ χαρίσ(τ)αν ἀφορμὰν ἢ αἰσιφία.

65

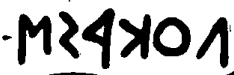
Ἀγαμέμνων. Litterae seu incisae sunt; post Β nihil unquam scriptum fuit; titulus est imperfectus.

66

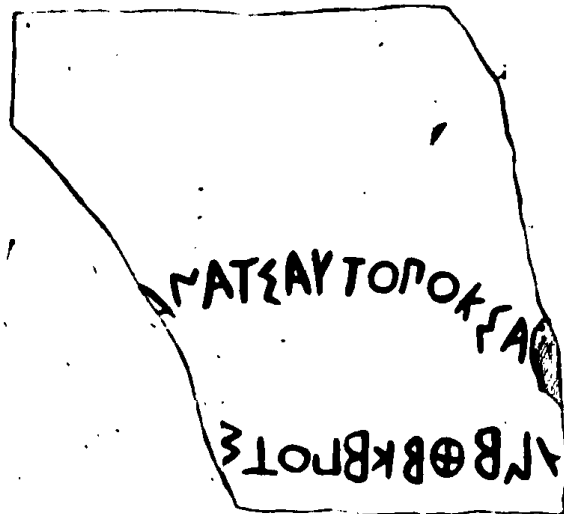
Ζεύς.

67

Λοκρίς.

68

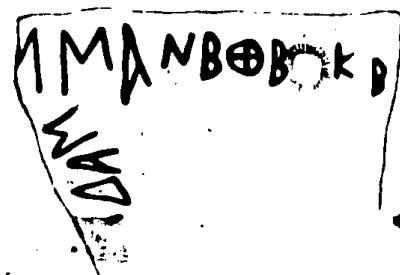
— — — — — ἀνδρ[ας] δὲ χαρίσ(τ)αν ἀφορμὰν? Quantus fuerit angulus qui periit, demonstrant partes marginis ad sinistram et infra servatae

69

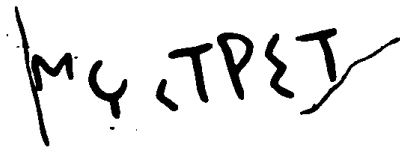
φάμα, post Α spatium vacuum.

70

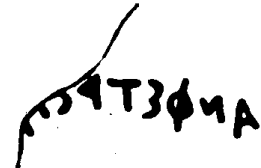
— δα — — — — — ἀνδρ[ας].

71

[Α]μφιτέ[ρα].

72

Ἀμφι[τε]ρα.

90

ANBOMB

— *divisus*.

91

MANBOMBKA

— *divisus*.

92

ANBOMBKA

— *divisus*.

93

BOMBKA

[— *divisus* —]

94

MANBOMBKA

— *divisus* —

95

MBOMB

[— *divisus* —]

96

NOM

— *rec*; post M spatium vacuum.

97

ASMETABM

Litterae sunt pallidae et dubiae.

98

ΦΜ

Ad sinistram nihil intercidit.

99

ΦΤ

K₂ — Ad sinistram spatium vacuum.

100

KPA
ΛOMK₂ — in margine, — *rec* in latere antico.

101

BFOMB

E₂ [— *rec* —], i. e. E₂ *rec*. Ante BF nihil scriptum fuit.

102

BPEOMM { OM

[II] *rec* (— *rec*) u. [— *divisus* —]. In latere postico: — *rec* u. [— *divisus* —].

103

ANOTOMB

— *rec* — Ad dextram spatium vacuum.

104

B

Titulus incisus est; ad dextram nihil interceptum est.

105

KAME

106

ΥΓΑΜΟ

107

ΕΓΓΑΜΕΜ-

108

ΑΟΟΒΤ

ΑΛΟΙΒΤΟΒΙΝΟΖΑΖΩ

In testa integra; representatur, ut fallor, statuarum artifex figuram equitis sculpsens. Brevior titulorum scriptus est in media testa ad dextram, longior infra imaginem. Litterae non tam evanidae sunt ut vehementer errasse possim.

112

ΑΝΦΞΑ

ΠΟΤΒΔΑ

Ανφι(τ)ρ[τ]α Ποτ(ι)δαν.

113

ΦΒΚΒΓΟΤΒ

[— ἀνί]θνη Ποτ[ιδαν].

114

ΠΟΤΒΔΑ

ΑΝΦΞΤΡΞΤ

Ποτιδαν, Ἀνφίτριτα. [— φα]νται αὐτ —]

21 Fascia aenea in duas partes dissoluta, ad sinistram manum fracta, ad dextram desecta, reperta Olympiae a templo Iovis ad meridiem versus in eo aedificio quod Leonidaeum putatur esse. Barbaro aeco clavis qui quatuor foramina reliquerunt alicui rei affixa est et scriptura in parte sinistra adeo obscurata, ut iam lectu sit difficilis. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII p. 162; exemplar est dimidiae magnitudinis.

ΟΤΙ ΥΓΑΜΟ

— ἰσθός τάρταρον —. Hunc titulum Corinthiis vel coloniae Corinthiae sibi vindicant. Kirchhoff dubitans proponit [στ]ᾶθος; cum supra lineam directam licet addere transversam, imago in incerto relinquit. Crasis in τάρταρον obvia, quam omnino Doricam esse nega-

verat Ahrens (II p. 222), praeter hunc titulum occurrit in tribus Argivis: n. 32 et n. 33 τάρταρον, n. 42 τάρταρον, et in uno Elco n. 111 τάρταρον; cf. praeterea n. 482.

22 In fragmentis vasis Caeretani quae formant marginem superiorem; circum hunc marginem duae diversae manus inciderunt duas inscriptiones, alteram Atticam, alteram Corinthiam; vas nunc est Romae penes Castellanium. Edidit Brunn, bull. dell' inst. arch. 1865 p. 241. Cf. Kirchh. Stud. 3 p. 91.

Ε + ΣΕΚΙΑΣ ΜΕΡΟΙ ΕΣΕ
ΣΤΑΙΝ ΣΤΟΜΜ ΣΔΟΚΣΥ + ΑΡΟΡΟ

Ἐξαιτίας μ' ἰσχύος. Ἐπαίντος μ' ἰδίων Χαρόπων. Alter titulus est artificis quem priore parte saeculi quinti floruisse constat, alter paulo recentior possessoris. Itaque ad chronologiam alphabeti Corinthii discimus titulos qui praebent S vel Σ pro I saeculo sexto aut initio quinti esse tribuendos.

23 In lecytho, quae servatur Athenis in Varvacio; titulus acu incisus est. Ediderunt Dumont, revue arch. 1873 XXV p. 325, Collignon, catalogue des vases peints du musée de la société archéologique d'Athènes, p. 60. Cf. Kirchhoff, Stud. 3 p. 90.

ΞΒΝΟΚΛΒΜΒΡΟΚΡΙΤΟΥ

Var. lect. Coll.: post AB apparent vestigia litterae male inchoatae M. Ultima littera est I.

Ξανκλῆς Ἐξαιτίας ἢ Ἡρακλῆς.

24 In fragmento cuspidis quadrangulae, reperto Olympiae prope prytaneum. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII p. 160. Imago inde repetita tertia parte minor est quam ipsum aca.

Λ Ο Λ Ν Μ Π Ι Ο Ν

[Δω]ς vel [Ζη]ς Ὀλυμπίου. Titulus est Corinthi aut coloniae Corinthiae.

25 Prope Oenon in lapide quadrangulo tofino. Le Bas, voy. arch. tab. IV 17 et n. 79. Summus titulum ex Rossii diario.

Λ Α Μ Ι Μ

Var. lect. Le Bas typis: Λ Α Μ Ι Μ, tab. aenea: Δ Α Μ Ι Μ
Λάμυς.

26 Ad orientem parietinarum Phliantis situs est vicus Ἅγιος Γεώργιος ab illis iter trium horae partium distans; paulo supra hunc vicum, in muris ecclesiae S. Nicolai monti applicatae, quae vocatur Δεσποτικόν, reperti sunt tituli tres de quibus duo in Corpore inscr. G. editi sunt ex Fourmonti apographis, n. 21 et n. 37. Tertio complures operam dederunt: Ross, Reisen im Pelop. I p. 29 sqq., p. 31 (exstat apographum in diario); Rangabe n. 358b; Le Bas, voy. arch. n. 97 tab. V 11; v. Velsen, cf. Kirchhoff Stud. 3 p. 98; denique a. 1878 Kirchhoff; huius apographo et ectypo utimur meliore quam ut reliquorum apographorum variam lectionem subicere operae pretium sit. Titulus scriptus est litteris 0.05—0.07 m. altis in lapide porino rubro 0.25 m. alto, 0.73 m. longo, ad dextram et sinistram mutilo, in duas partes fracto, qui inversa facie ecclesiae muro exteriori ad meridiem spectanti infixus est.

ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΝ
ΙΟΙΟΛΒΜΒΡΟΚΡΙΤΟΥ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΝ ΙΟΙΟΛΒΜΒΡΟΚΡΙΤΟΥ

ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΝ ΙΟΙΟΛΒΜΒΡΟΚΡΙΤΟΥ

Magnopere dolendum est quod tituli Fourmontiani perierunt aut latent, ut fundamentum lectionis magnam partem nunc sit admodum incertum. Suspicio tamen tituli a duos verus non in uno lapide scriptos

fuisse, sed in duobus qui similes essent fragmentorum b et c; casu autem illos duos lapides olim ita insertos esse mure, ut unus supra alterum ineret. Quatuor igitur nobis videtur habere fragmenta longae in-

26 Nemo a templo ad meridiem versus, in lapide qui inversa facie insertus est parieti ecclesiae semirutae. Haec fere tota ex saxis antiquis quadratis exstructa est eo loco ubi olim vias in diversas partes Corinthum Phliantem Argos discessisse suspicatus erat E. Curtius, Pelop. II p. 509. Titulus ad sinistram manifesto mancus est; apparet igitur aut lapidem, quam ecclesia aedificaretur, dissectum esse aut titulum, antiquo tempore per complura saxa cucurrisse. Exscripsi et edidi in: Mittheil. des deutschen arch. Inst. zu Athen I p. 229.

ΙΒΦΟΔΙΑΙ

[ὁ δῶνα ἀνέστην Ἐκάρτα vel Ἀρτίωδι] ἰφωδία. Ἐφωδία i. q. ἰνωδία.

27 Prope Oenon, in lapidibus mutilis tofinis. Le Bas, voy. arch. n. 80—83. Fragmenta b c e descripsit etiam Ross, ex cuius diario ea representamus.

α β γ δ ε
Ε Α Λ Λ (Γ Α Ρ Δ Ο Σ) (Λ Ο Δ) Α Μ Ο Δ Ο Σ Μ Α Ρ Ρ Ι Β

Var. lect. Le Bas b ΤΑΡΙΔΟΣ, c ΑΟΔ, e ΜΑΡΡ-Υ, quarta littera num ait P ipse Ross dubitat.

scriptura, quae non verum ministrorum per multos lapides quadrato
curtus fortasse cellam templi cingebat: — *diſſerā reu ēpaw(c)* — —
[*ēpaw* ēpaw, ēri a *ēpaw*]; in titulu e haud dubie pessime
descripto non periclitor. Quae inscriptione haud scio an iurantes moniti

sini ne peierarent; cf. Pausan. V 24. 2: ἵστη δὲ (Olympians) πρὸ τῶν πεδίων τοῦ Ὀρέου πάντα χαλκῶν ἐπιγέγραπται δὲ ἐλεγεῖα ἐκ αὐτοῦ δοῦνα θύεοντα τοῖς ἱεροσύνῃ παρατίνα.

29 In fragmento vasis vernice nigra illiti, quod *Myrcia* effudit Schliemann. Litterae scalpello incisae sunt. Ediderunt Milchhoefer, Mittheil. d. deutsch. arch. Inst. in Athen I p. 313; Schliemann, Mykenae, p. 129, unde repeto. Cf. Kirchhoff Stud. 3 p. 83 sq.

T•B E R•• { } E M

Τὸν ἥρατος αὐτοῦ. Inter ξ et κ exarata est distinguendi nota formae non vulgaris. Herois nomen omittitur, ut passim in eiusmodi dedicationibus, cf. n. 323 et Dumont, inscr. et mon. fig. de la Thrace (arch. des miss. scient. 1876) n. 24. 32. 33c. 39.

IV.

TITVLI ARGIVI, SEGREGATEM METHANIVS ET HERMIONEL.

30 *Argia* in fundamento turris occidentalis (sec. Rossium: orientalis) Lariassae; litterae valde exesae sunt. Dodwell, a classical and topographical tour through Greece II p. 221; Gell, itinerary of Greece, Argolis tab. VII ex Bakeri apographo; repetiit ex his Rose, inscr. gr. vet. tab. X; C. I. G. 2 praecipue ex Fourmonti apographo. Exhibemus titulum ex Rossii diario.

1E MM
 OTRAMM
 O. AMOM
 KAIMΘEMEΓAMBOMEDA
 KAIΠOMEDOM
 KAI XAPOMBOAPXEMIFA
 KAIADPAMTOM
 KAI BOPΘAMOPAM
 KAI KIRTOMBOMIPTOMO
 KAI APIMTOMAZOM
 KAIIXOMBAM

Var. lect. Aperta vitia omittimus. Promiscue A et A in lapide esse diserte testatur Ross. — Vs. 1. pro priore P caeteri M; ibid. sn. Dodw. ~~WITOP.O.~~ — Vs. 2 sn. post alterum ~~WITOP.O.~~ Dodwell et Baker A. — Vs. 3 ante A Fourn. POT, ibid. pro A Dodw. A, ibid. ~~WITOP.O.~~ Fourn. P pro M. — Vs. 4 Dodw. SOYNAMII; Baker SOYFAMIC, de Fournenti lectione parum constat ex C. L. — Vs. 6 pro P Fourn. N.

Baker P. — Vs. 9 Dodwell K¹ETOM, Fourm. K¹ETOM, Baker ut
Ross. — ibid. Baker P pro M, in see versus omnes addunt M. —
Vs. 11 Dodw. KAINOMP, Baker KANI////OMP, de Fourmonte debitu.

[A]νέμων[αυτος δαμ]μουρ[γ]ό[ς].

[ὁ δῶνα τοῦ δῶνα]-ου [γ]ραμμα[τεύς].

Résumé

πρὸ Σιδωνίας ἡ Μουσι —

3 καὶ ἱπ(π)ομάδων

καὶ Χάρκον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

καὶ Ἄδριανος

και Μεταγύμνασε

καὶ Κ[λ]ήτος ὁ Σύντροφος vel Μύντροφος

10 καὶ Ἀριστόμαχος

noni Non[i]ðac vel [Λə]u[ni]ðac

Vo. 8 B pro F ne ab huius quidem aetatis more plane alienum, cf.
n. 78 Bartsch n. 84 Bore —

31 Sub statua aenea iuvenis aevi 0.25 m. alta, quam *Argis* oriendam esse ex litteratura tituli constat; ex Graecia translata est in museum Naniaum, deinde pervenit in collectionem comitis Pourtales-Gergier, nunc asservatur in museo Petropolitano. Titulus legitur in tribus basis quadratas partibus, sinistra, antica, dextra. Maffei, Verona illustrata III p. 261, ed. alt. IV p. 378; Zanetti, des antichitame greche iscrizioni p. XXIII, unde titulum repetimus; post multos alios ed. Boeckh, C. I. G. G, tractavit Kirchhoff, Stud. ² p. 26.

POHYK PATEM ANEΘE KE

Εκδ. υπεύθυνος: Ανέστητος. *

32 In galea aenea quam a. 1795 prope Olympiam in Alpheo repperit Britannus Morrit, possedit Payne-Knight, servat museum Britannicum. Litterae distincte dignosci queunt; pistillis enim sunt profunde impressae, altero rotundae lineae, altero rectae, et eodem quidem typo circulus integer et dimidius, quo factum est, ut ubi tantum linea opus fuit ad sinistram appareant vestigia alterius dimidii cycli. Classical Journal I p. 328; Walpole, travels in various countries of the East, p. 588 n. 53; Boeckh, Pind. Explic. II 2 p. 226; Welcker, epigramm. graec. epic. alt. p. 11 n. 28; Rose, inscr. gr. vet. p. 59 tab. VII 1; C. I. G. 29 et add.; Welcker, syll. epigr. graec. ed. alt. n. 123 p. 172. Exscripsi, unum O quod deest suppeditant priores editiones.

ΤΑΡΧΟΙ Δ ΜΕΘΕΝΤΟΙ ΔΙ ΦΙΤΙΝΟΡΟΡΙΝΘΟΘΕΝ

Τάρχ[οι] ἀνίσταν τῷ Δεφί τῶν Κορινθίων.

Ad crasim cf. n. 21. Ferendus in versu senario hiatus τάρχαιοι ἀνίσταν, licet praeceptis artis metricae adversetur, Quando Argivi illam victoriam reportaverint frustra quaeritur.

33 Scutum ex lamina aenea tenuata confectum, quod olim per medium unum metrum occupabat, repertum Olympiae in stadii vallo meridionali; litterae impressae sunt. Edidit Furtwaengler, arch. Zeit. XXXVII p. 148 sq.

Τ Α Γ Ε Ι Ο Ι

Nota. Tertia littera foramine rotundo foedata est.

Τάρχαιοι [ἀνίσταν ἀπὸ —] vel sim. De crasi in τάρχαιοι obvia cf. n. 21.

34 Tabula aenea admodum tenuis, caelata, reperta Olympiae a templo Iovis ad orientem et meridiem. Representatur Hercules cum deo marino luctans; utriusque nomina adscripta sunt, unum prope caput herois ad sinistram, alterum in angulo dextro inferiore. Edd. Curtius et Adler, Ausgrab. zu Olympia IV p. 18.

Η Α Ι

ΥΠΟΜΕΝΕ

35 Argis in templo D. Basilii inventit hunc titulum Fourmont; ex eius schedis edidit Boeckh C. I. G. 14.

Α ΛΟΥΡΙΑΙ
ΕΟΝ ΠΕΔΑΦΟΦΟΘΙ
Α ΡΟΦΕΡΙΚΤΕ
ΙΚΡΑΤΕΥΔΑΜΟΤ.ΚΕ.
ΑΘΟΝ
ΥΤΟΝ

— — — — — τριμυρία δ. - α

ἑνὶ τῶν πεδαφοφίων

... α ... ρος Περικλίου δ. - κλητῶν

Ἐπικράτης δ. [ἱφ]μρ. Δαμοτ[ίλ]ι[ος]

δ. Β[α]σίου

Κλ[η]ύτων

Vs. 2 πεδαφοφίοι sunt αἰτοίκοι, cf. n. 40.

[Η]α[ν]λ[η]τ[η] [α]λ[ι]ος γέμων. Littera i male iterata est.

36 a Fragmentum marmoris, quod Stuart olim Athenis ad stoam Poecilen (i. e. Hadriani) viderat; in Britanniam delatum possidebat Iones, Finchleii; edidit et commentatus est Dan. Wray in Archaeologia II p. 216 sqq., cum tabula aeri incisa; hinc repetierunt Boeckh C. I. G. 166 et Rose, inscr. gr. vet. p. 70 tab. VIII 2. — b Fragmentum lapidis Pentelici undique mutilum, 0.15 m. alt., 0.24 m. long., 0.16 m. crass., erutum in arce ad Parthenonem. Edd. Pittakis eph. 1118; Rangabé, n. 367; exscripsit Koehler et ectypon misit Kirchhoffo, qui utrumque fragmentum edidit C. I. A. I. 441. Fragm. b ipso contuli.

ΔΙΝΙΜ
ΙΠΕΑΣ
ΡΑΤΑΣ
ΓΕΡΕΣΤΑΣ
ΔΑΜΟΦΑΝΕΣ
ΟΥΜΑΡΕΣ
ΔΑΙΚΡΕΣ
ΕΥΡΙΦΟΣ
ΔΕΡΚΕΤΟΣ
ΥΠΟΦΟΡΚΑΣ
ΚΙΘΟΝ
ΚΡΑΤΙΔΑΣ
ΙΣΤΥΦΟΣ
ΑΡΤΙΛΑΣ

ΔΙΤΡΙΘΑ
ΔΙΣΤΙΘΑ
ΦΕΝΔΟΝΙΟΝ
ΥΚΙΝΟΣ
ΑΝΑΜΙΤΑΣ
ΕΡΚΕΤΟΣ
ΡΜΕΝΕΣ
17

Nota. In fragm. b vs. 1 prima littera non superest ex littera Α, sed aut ex Κ aut ex Ι.

a	-----c	b	[A]τρως?
	[Φ]αίνε		[A]μττιαν
	[Φ]ιλίας		[Σ]φενδριαν
	[B]ραχας		[A]μινος
5	Τιλιεττας		[f]αναξιδας
	Δαιμοφαινης		[Δ]ιπρετος
	Θυμαρης		[E]χμινος
	Δαυιλης		[K]λιος(?)
	Συλυχος		
10	Διρμτος		
	Λυκοδεσμτος		
	Κλιαν		
	Κρατιαδας		
	[A]τρυλος		
15	[E]αρχι[δ]ας		

a va. 4 cf. Keil, syll. p. 48. — Sermonis et litteraturae indicio fretus verissime Boeckh conclusit esse haec nomina Cleonaeorum illorum, qui cum Argivorum copiis Atheniensibus Ol. 80.4 auxilio profecti in pugna Tanagraea occubuerant quosque in Ceramico sepultos esse memorat Pausanias I 29. 7. Itaque fragmentum b non suo loco reperiunt, sed postmodum in arcem transportatum esse existimandum est. — In dextra tabulae parte carmen additum erat in honorem defunctorum, cuius in frag. a unum restat vocabulum μαρτυ[...].

37 Argis in ecclesia S. Demetrii. Ex Fourmonti apographo edd. Rose, inscr. gr. vet. tab. XI ✓ et Boeckh C. I. G. 17, cf. praef. p. X et XXVII. Bis exscriptus exstat titulus in Rossii diario, editus ab eodem in inscr. ined. I n. 55. Explendo titulo praeter hos operam dedere G. Hermann, opuscul. VII p. 174 sqq., O. Mueller, Goett. Anz. 1836 p. 1152 sqq., Welcker, mus. Rhen. 1850 p. 619, Keil, mus. Rhen. 1859 p. 511 sq., Kaibel, epigr. gr. n. 936; Roehl, N. Jahrb. 1879 p. 608. Denno exscripsit Le Bas, voy. arch. tab. VI-15, unde repetimus; cf. in Explicationibus n. 108 variam lectionem, quam ectypum iterum examinatum suppeditavit. Praeterea invenimus in diario Welckeri apographum, et in Fransii schedis varietatem lectionis, quam ex O. Muellero apographo ille enotaverat.

ΦΩΝΑΓΕΘΕΚΕ
ΜΤΕΛΙΕΥΚΙΟ
ΘΙΟΡΟΞΤΟΙΣΔΑΜ
ΘΕΙΟΙΣΕΜΑΕΘΙΟ
ΙΞΤΕΤΡΑΚΙΤΕ
ΓΑΔΙΟΜΜΙΚΕΚΑ
ΤΡΙΣΤΟΜΟΡΥΤΑ

Potiores varietates lectionis. Vs. 1 pro Φ, quod Le Basii ectypum praebuit, caeteri habent alii O alibi Θ. — Vs. 2 post ε in Le Basii ectypo cernitur potius + quam t, mox litterae K tantum linea recta in ectypo apparet; caeteri locum exscripserunt sic: Fourm. + Y t, Ross 1 t Y +, Ross 2 + Y t, Welcker t Y t, Mueller t Y t. — Vs. 3 punctum in tertio O exhibent Rossii apographa. — Vs. 5 pro interpunctione Ross 1 habet; Welcker unum punctum, Ross 2 et Mueller spatium vacuum, Fourmont neque puncta neque spatium notat.

[Γωδε τύπω δάμν ἀνέστην] i[λάν]τε
Αἰτχυλλο[ς] θίος, τοῖς δαμοσίαις ἐν αἰθλοῖς
τετρακί τε [σ]πιδίου νύη κα[ί] τρις τὸν ἀπλάτ[υ].

Subscripti igitur hi versus fuerunt anaglypho Dioscurus equitantes representanti. Θίος pro Θίος; adhuc tantum femininum Θεῖνη notum erat. Σπιδίον est forma aliquot dialectorum propria pro vulgari σπιδίου, cf. Hesych.; Etym. M. p. 743. 24; Gregor. Cor. p. 364.

38 In lapide calcario mutilo, 0.2 m. alto, 0.16 m. lato, quem Argis a. 1872 in horto demarchi invenit Lueders; idem misit apographum et ectypum, quibus utor. Primas tres litteras, quae in ectypo cognosci non possunt, sumimus ex apographo; annotat autem Lueders eas certe non pertinere ad inscriptionem; quod sane mireris, quam haec litterae titulo bene conveniant. Edidit Kirchhoff, Stud. 1 p. 84.

INSCR. GRAEC. ANTIQ.

Vs. 1 [γ]ωδε-. Vs. 3 [Σ]πιδίου s. [παρ]αίου s. sim. Vs. 4 -ανε τάνε; cf. Ahrens, dial. dor. p. 104. Vs. 5 [δαμο]σίαις ἀπλάτ[υ]; de spiritu aspero cf. n. 39 Κυλός, n. 40 Ἀγχιράτης, n. 42 et n. 44α ἰποίφνι, n. 79 κινάις, ἰνίαι, Ἐλευθία, Ποιδάια, Ἰνθωαίς, n. 80 ἰπαί, n. 83 Ποιδάν, n. 85 Αἰρηίππος, n. 86 Ποιδάν, Λυίππον, n. 87 Ἀγχιράς, n. 88 Ποιδάν, Ἀγχιράτης, not. post n. 91 Ποιδάνος. Vs. 6 [τ]ορμεντο[ς] s. -έντο[ς]. Vs. 7 [τ]ὸν ἄλλων. Vs. 8 -τον τοῦ ἡμ[ί]της.

39 Ex schedis Fourmonti, in quibus exstat cum lemmate „Κουρζοπόδη super puteum“ inter Argivas inscriptiones, edidit Boeckh, C. I. G. 18.

ΕΓΓΙΑΝΤΟ: ΤΟΥΡΗΚΑ...
ΕΓΓΙΗ: ΤΙΑΛ: ΘΘΘΘΘ...
ΑΓΡ: ΚΥΡΑΘΟΣ: ΒΥΑΡ...
ΓΟΙΑΕ: ΑΓΚΙΤΟΙΜΑΣ: /...
Π: ΑΛΙΕΥΣ: / ΑΥΚΑ...
ΘΦΕΗΘΚΡΕΙΔΑΣ: ΕΤΕ...
ΔΑΜΟΙΤΑΔΑΙ: ΒΑΛΙΣΤ...
...Ε...ΝΥΣΙ...ΒΡ.Γ...
...ΙΚΙ...:

Vs. 1 Ἐγγίαντο — fua[...]. — Vs. 2 sqq. Sequuntur nomina et pretia soluta; quorum haec nullo negotio leguntur: Vs. 2 numerus D. Vs. 3 Κυλός, de spiritu cf. n. 38. Vs. 4 Ἀλκτιδης. Vs. 5 [τ]ορμεντο[ς]? Vs. 6 Ὀφελανδιδας Κλε... Vs. 7 Δαμώδης, nom. G. Ἀργ...

40 Ex schedis Fourmontis in quibus inter Argivas inscriptiones exstat cum lemmate „prope Koutzopodam“, edidit Boeckh C. I. G. 19.

Τ ΙΛ Τ
 Α Η Α
 Μ ΜΛ ΣΑΝ . ΤΙ
 ΙΣ ΙΣ ΑΚ ΤΙ
 ΝΥΜΑΧΟΣ ΤΥΣΙΜΑΧΟΣ ΤΥΚΟΦΡΟΝ
 ΚΕΡΙΑΝΕΣ ΟΧΙΡΟΝ
 ΓΓ ΡΙΜΑΧΟΣ ΚΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΛΥΤΙΜΟΙΡΑ
 ΤΕΣΠΕΡΑΦΟΙΚΟΙ ΔΝΟΙΝΟ
 ΣΕΘΣΑΝΘΑΡΕΣ ΣΠΚΡΕΙΔΑΣΤΕΥΚΙΑ
 10 ΕΣ ΘΟΕΗΟΝ ΚΑΗΙΣΤΡΑΤΟΣ ΒΑΤΕΒΙΚΑ
 Ν ΚΑΝΘΙΑΣ ΚΡΕΟΝ
 ΑΤΕΣ ΙΟΡΑΙΣ ΜΙΚΤΕΛΣ
 ΛΥΗ

Αρ[ι]στ[ο]κ[ρ]ατος
 5 ρύμαχος Αυσίμαχος Αυσίμαχος
 — Έπικ[ρ]ατος Όχι[μ]ος
 2 π[ρ]ος Κ[α]λ[υ]μαχος Κ[α]λ[υ]μαχος (Αν[τι]μο[ν]ος)
 [- κ[ρ]α]τος π[ρ]ος Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος
 Παν[θ]αλος Σ[ω]κ[ρ]ατος Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος
 10 - ης Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος Κ[α]λ[υ]μαχος Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος
 — Καν[θ]ιας Κ[ρ]εον
 [- κ[ρ]α]τος (Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος) Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος
 [Α]γ[ο]ρας

Vs. 8 π[ρ]ος Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος cf. n. 35. Vs. 10 Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος, nomina dorica ab Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος - pro Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος - non inaudita, cf. n. 88 et not. post n. 91, de interiore spiritu aspero cf. n. 38. Vs. 12 Α[ν]τι[μ]ο[ν]ος, cf. C. I. G. 1193.

41 Olympiae ad eum Olympici angulum, qui inter ortum brumalem et meridiem spectat, effossa sunt quinque marmora Paria nunc disiecta, olim in unam basin 3.905 m. longam, 0.32 m. altam, 0.96 m. latam coniuncta, inscriptionibus (n. 41 n. 42 n. 95) in hunc modum lecta (cf. Furtwaengler, arch. Zeit. XXXVII p. 43 sqq.):

titulus Athanodori et Asopodori	titulus Praxitelis	titulus Atoti
0.765	0.84	0.805
0.70	0.795	

Gradus totius, in quos haec basis marmorea imposita erat, aedificati sunt in stratura humi inferiore quam ea quae recensamenta et recensamenta templi continet; efficitur hoc donarium non recentius esse templo medio saeculo quinto extracto. Congruit cum hac re optime quod anguli horum graduum crusta tectorum prorsus integri sunt, quippe qui aedificati humo exaggerata sint obruti. — Apparet donarii a Praxitele dedicati, quod haud exiguum fuisse basis mensura prodit, duas fuisse partes a compluribus artificibus confectas. Athanodori et Asopodori titulum, qui litteris 0.02 — 0.03 m. altis est scriptus, edidit E. Curtius, arch. Zeit. XXXVI p. 181 sq. Adhibeo eotypum.

ΕΥΝΟΝ ΑΘΑΝΟΔΟΡΟΤΕ
 ΚΑΙ ΑΣΟΠΟΔΟΡΟΤΟΔΕΦΕΡΟΝ
 ΤΟΜΕΝΑΤΑΙΟΣ ΕΒΟΔΕΙΑΡΧΟΣ
 ΕΥΡΥΤΟΡΟ

Εὐνὸν Ἀθανόδορον τε καὶ Ἀσποπόδον τοὺς ἑταίρους.
 καὶ αὐτὸν Ἀσποπόδον τοὺς ἑταίρους.

Nomina repugnancia in versum hexametrum inferta sunt. Eadem Athanodori et Asopodori nomina coniuncta occurrunt apud Plinium

XXXIV 50, ut vix liceat dubitare, quin iidem homines sint intelligenti. Quos quum Plinius a Polycleto profectos esse praedict, erroris est incusandus, quidem ea recte se habent, quae supra de aetate tituli dicta sunt.

42 In duobus lapidibus Olympiae repertis, qui erant partes basis magnae (cf. lemma n. 41), litteris 0.04 — 0.045 m. altis. Ad sinistram horum lapides excipiebant ii, qui continent titulum Praxitelis, ita ut hunc artificis titulum integrum esse constet (contra Wilamowitzium, Zeitschrift für Gymnasialwesen XXXI p. 653). Edidit E. Curtius, arch. Zeit. XXXIII p. 181, XXXIV p. 48 tab. 6, Ausgrab. zu Olymp. I tab. 32; cf. Roehl, arch. Zeit. XXXVI p. 37. Exscripsi, eotypum adhibui.

ΑΤΟΤΟΣ ΕΠΟΙΕΒΕ ΑΡΝΕΙΟΣ
 ΚΑΡΤΕΙΑΔΑΣ ΒΑΝΕΛΑΙΔΑ ΤΑΡΝΕΙΟ

Ατὸτος ἐπὶ τοῖς Ἀργείοις ἀγωνισμαῖς Ἀγελαιῖδα (i. e. ὁ Ἀγελ.) τέκνον, h. e. fecit Atotus, Argivus et Argeades, filius Agelaidae, Argivi. De spiritu interno qui est in ἐπὶ cf. not. ad 38; de crasi τέκνον cf. not. ad n. 21. Quum Argeadae Macedoniae reges se ab Argis oriundos praedicarent tum Alexandri etiam eo tempore, quo regnum nondum ad eum transierat, magnopere intererat, ut Argivus agnosceretur, cf. Herod. V 22: Ἀλεξάνδρου γὰρ ἀνδραγαθὸν ἰσχυρὸν (sc. ἐν Ὀλυμπίῳ) καὶ κατὰ πάντα ἐπ' αὐτὸ τοῦτο οἱ ἀντιδυσσεύοντες τὸν Ἑλλήνων ἔξαρτον μὲν φαίμενοι, οὐ βασιλεύον ἀγανττίαν εἶναι τὸν ἄγωνα, ἀλλὰ Ἑλλήνων.

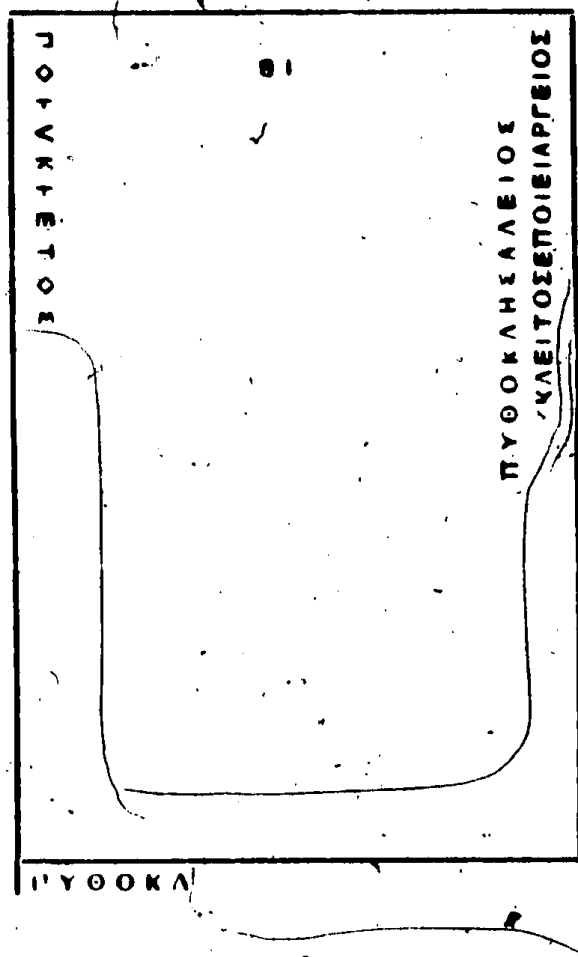
Ἀρξάνδρῳ δὲ ἐπὶ τῇ ἀπιδείξει, ὅτι αὐτὸς Ἀργίος, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ καὶ ἀγωνισμάτων πρῶτον τιμήν περὶ τὴν πόλιν, cf. etiam Herod. VII 134, Thuc. II 99. Illa igitur aetate Ageladas artifex, unus ex Argeadis, quum Argivos et Macedones propinquitatis vinculo contineri videret, in Graeciam artium nutritorem atque Argos quidem, qui erant vel certe ab ipso existimabantur patria, constituit demigrare. Hinc Atotus filius et suū et paterno nomini consulto subiecit in hoc titulo nomen Argivi et se eundem Argeaden esse declaravit, ne pristinae patriae oblitus esse aut iura quae ibi possidebat renuntiasse videretur.

43 Argis ex lapide quadrato se hunc titulum exscripsisse tradit Lenormant, *mus. Rhén.* 1866 p. 515 n. 323. Repetit Foucart in opere Le Basiano, explic. n. 128a.

ΜΕΘΑΝΙΟΣ

Μεθάνιος.

44 Basis statuæ ex lapide calcario nigro facta, 0.238 m. alt., 0.49 m. lat., 0.57 m. crass., reperta Olympiæ inter Heraeum et Pelopium. Vetus titulus athletæ in parte antica, vetustus titulus artificis et utriusque tituli repetitio in superficie aequa deprehenduntur. Edidit Kurtwaengler, *arch. Zeit.* XXVII p. 144.

Πύθωνα (sic) φαλίου πίνακος. Πολύκλετος (sic) Ἀργίου. Cf. Paus. VI 7 fin.: τῆς δὲ ἱφίξης γυναικὸς [sic. εἰκόνης], πίνακος Ἡλίου Πυ-

θαλίου, Πολύκλετος ἱστὸν ἀργαυμῖνος. Polycletus minor, qui iuente saeculo quarto Pythocles statuam confecit, in suo quidem titulo alphabetum vetus Argivum servavit. Satis recenti aetate hi tituli antiqui, quum aliis basibus iuxta collocatis iam minus commode legi possent, alio loco superficiei repetiti sunt forma decurtata. Eodem tempore illud IB videtur inscriptum esse, quod quid sibi velit non perspicio.

44a Lapis calcarius niger, infra et dextra integer, supra et laeva truncatus, 0.46 m. long., 0.42 m. lat., 0.30 m. crass., erutus Olympiæ prope ecclesiam Byzantinam, viginti passibus a latere occidentali. Exscripsit Purgold.

ΠΟΛΥΚΛΕΤΟΣ
ΠΥΘΟΚΛΗΣΑΛΕΙΟΣ

— i) πο[?] κ[?] Ἀργίου. — i) α[?] δ[?] Ἡλίου.

Locus ubi lapis repertus est in eam opinionem adduxit Purgoldium, ut hanc censeat esse imminutam basim statuæ Lysippi Elei, de qua haec tradit Pausanias VI 16: αἷτος δὲ ἱστῆκεν αὐτῶν Λύσιππος Ἠλεῖος, καταπαλαίους τοὺς ἐισελθόντας τῶν παιδῶν Ἀνδρίας δὲ Ἀργίους ἐποίησε τοῦ Λύσιππου τὴν εἰκόνα. Inconstantia scripturae (vs. 1 E = π, vs. 2 H = π) paulo recentiorem huius tituli aetatem videtur testari quam tituli n. 42; quamquam si quis respuens Purgoldii conjecturam Ioni- cos dedicatores versum alterum suo alphabeto incidisse contendere mavult, haec opinio, licet veri non sit simillima, certe non potest refutari.

45 In lapide calcario cano, 0.58 m. alt., 0.28 m. lat., 0.12 m. crass., super anaglyphum, quod repraesentat Dianam cum arcu et face, ad utramque partem capitis; litterae 0.015 m. sunt altae. Lapis Argis a Le Basiano, 1843 inventus Athenas transportatus est, deinde dono Prokeschii in museum Berolinense pervenit, ubi exscripsi. Edidit Le Bas, *rev. arch.* II p. 691 sqq. tab. XLIV et *voy. arch.* n. 109, monum. fig. 102 n. 1. Cf. Kirchhoff, *Stud.* p. 87.

ΠΟΛΥΚΛΕΤΟΣ
ΠΥΘΟΚΛΗΣΑΛΕΙΟΣ

Var. lect. Le Bas: P.
Πολυστράτα ἀνίσχυς.

46 In speculo hastae aeneae effosso Olympiæ, haud procul ab Olympico. Edidit E. Curtius, *arch. Zeit.* XXXIII p. 181, unde exemplum veram magnitudinem aequans depromimus; id. *Ausgrab. zu Olymp.* I tab. 32. Cf. Kirchhoff, *Stud.* p. 152.

ΜΕΘΑΝΙΟΣ ΑΓΟΝΑΣΤΗΣ ΔΑΙΜΟΝΙΟΥ

Μεθάνιος ἀπὸ Λακεδαιμονίων.

47 Hermionae; ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 1195; a. 1868 lapidem in fundamentis unius ex turribus muri Venetici repperit Foucart, solvendum curavit, rectius edidit in Le Basii opere, n. 159a, unde repetimus. Cf. Kirchhoff, *Stud.* p. 151.

ΑΛΕΞΙΑΝΤΥΟΝΟΣ ΑΓΩΝΕΩΣ
ΤΑΙΔΑΜΑΤΡΙΤΑΙΧΘΟΝΙΑ
HERMIONΕΥΣ
ΚΡΕΤΤΑΤΕΡΟΙΣ ΕΚΥΔΟΝΙΑΤ

Var. lect. Vs. 1 fin. Fourm.: ΟΕΙ; erroris eiusdem praeterimus. Αλλήως: Ἀντιος ἀνίσχυς τῶ δαμάτῳ τῶ ΧΘΟΝΙΩ. Κρητ-
τος ἰσοῦς ἐκδιδόντας.
Cresilam artificem Phidiae fuisse aequalem satis notum est. Vs. 2 littera X = χ errore lapicidae irrepsit.

48. *Hermionae*; ex schedis Fourmonti edidit Boeckh C. I. G. 1194. Cf. Kirchhoff, *Stud.* 3 p. 150.

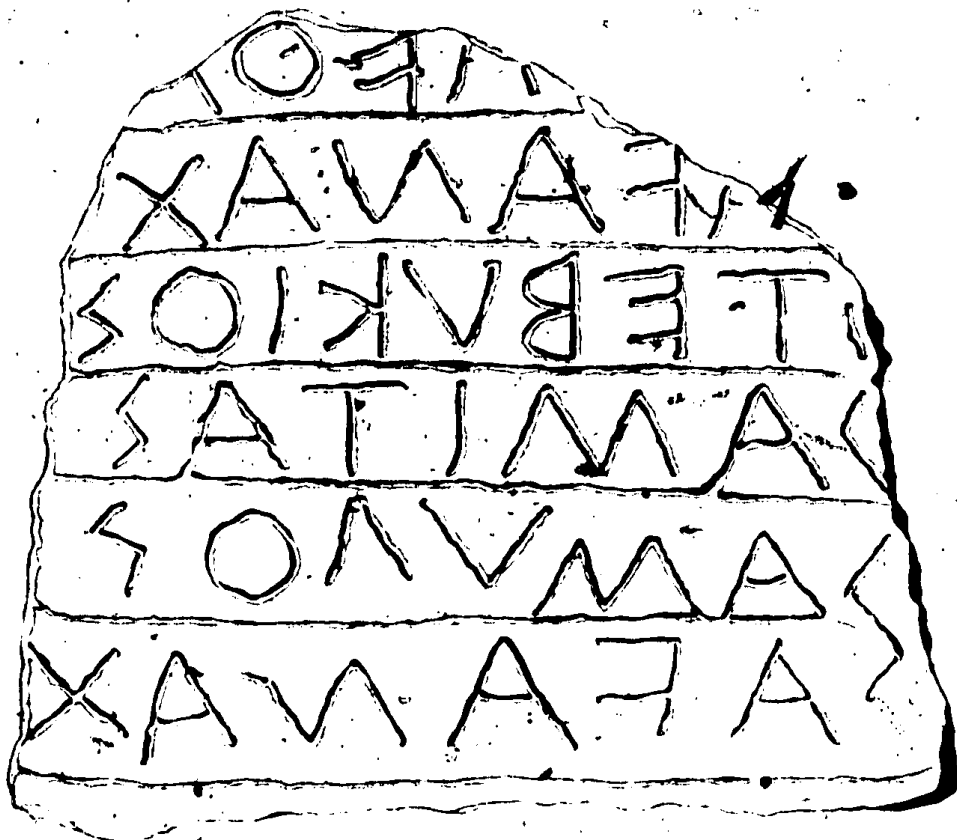
ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΣ ΑΧΕΟ. ΕΛΛΕΧΙΑ
ΤΑΙΔΑΜΑΤΡΙΑΙΥΘΟΝΙΑΙ
ΕΡΜΙΟΝΕΥΣ
ΝΟΒΟΘΕΟΣ ΕΦΡΑΑΣΑΤΟΑΡΛΕΙΟΣ

Αριστομένης ἀ[ρ]χ[ι]στ[η]ς Ἀλεξία τῆ Δάματρος τῆ Χθονία Ἑρμιονεύς.
[Δ]εδοσ[μένος] ἐφ[ε]ράσασα Ἀρλεῖος.

V.

TITVLI LACONICI ET MESSENI.

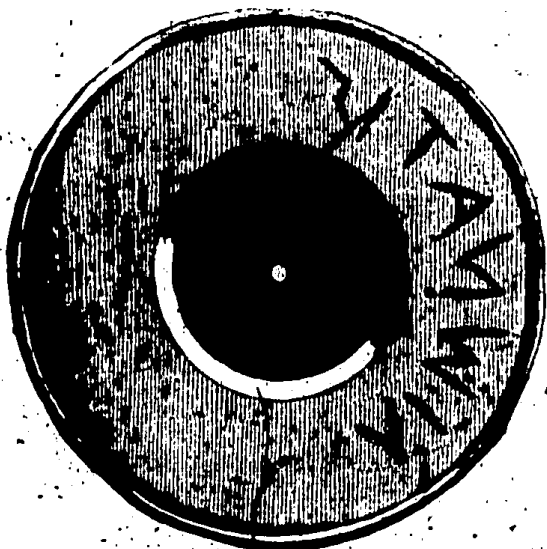
49. In lapide rudi apud *Geronthras* (Geraki) reperto. Ex Le Basii apographo parum accurate edidit Rangabé n. 317, melius ipse Le Bas, *rev. arch.* II (1845) p. 71 tab. XXV 2 et *voy. arch.* n. 226 tab. II 5.

[Κ]λέ[ι]τ[η]
ἰ. fάναξ
τ. Ἑβόκιος
ἰ. Μίρας
ἰ. Μολος
ἰ. fάναξ

Versus plerosque a dextra esse integros docet ornamentum undulatum; ne a sinistra quidem litteras interceptas esse, quamquam ipse margo non servatus est, inde colligas, quod in nomine Ἑβόκιος litterae artius sunt positae, haud dubie ut spatium sufficeret. Singulae litterae quid significant ante nomina, dubium est.

50. In parte interiore cyathii aenei, quod Misithrae emit Le Bas. Idem edidit *rev. arch.* I p. 721, *voy. arch.* n. 161 tab. VI 3 et *mon.* fig. tab. 108; hinc titulum depromimus.

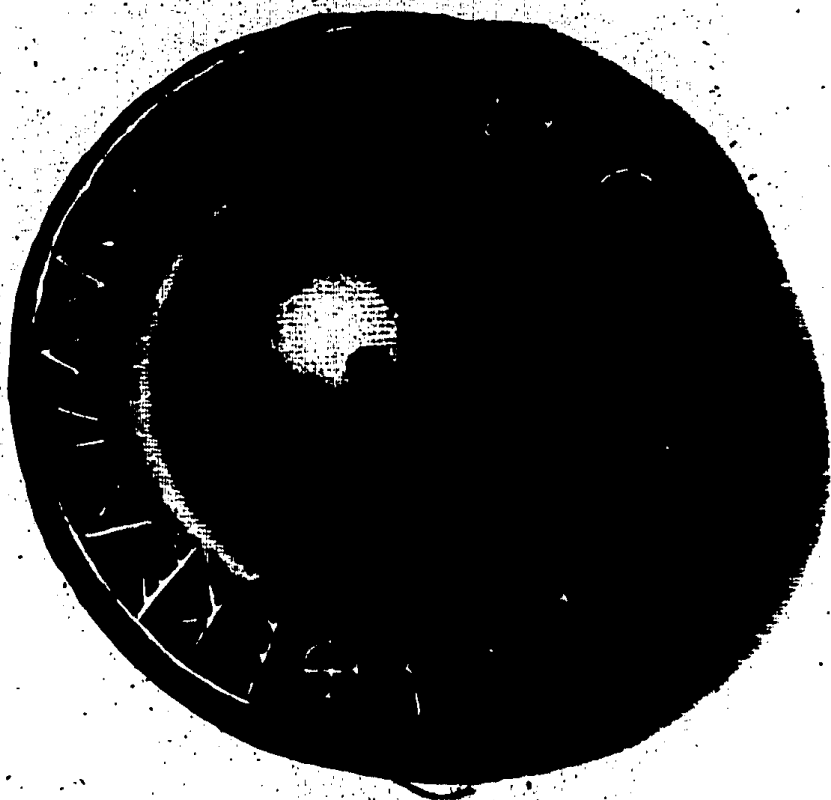
Ἀμυνάτις.

51. Anaglyphum ex marmore caeruleo nigrescenti, repertum in regione quae a Magula vico est inter septentriones et orientem solem, nunc servatur in museo Berolinensi. Repraesentatur iuvenis, qui serpenti aliquid libi simile offert; inferior pars stelae fracta perijt; ea quae superest, est 0.27 m. altitudine, 0.29 m. latitudine. Titulus pone tergum figurae in spatio plano deorsum currit; initio laesura lapidis fortasse paucas litteras hausit, plures in fine intercidisse licet suspicari; litterae quae inter servatas sunt quinta et sexta dirimuntur baculo seu gladio iuvenis in inscriptionem proiecto. Edd. Dressel et Milchhoefer, *Mittheil. d. deutsch. arch. Inst. in Athen* II p. 314 sq. Lapidem examinavi.

ΜΑΥΕΚΟΙΟ / ΚΟΒΟΙ

Not. Omnia certa sunt, ne M quidem ullam dubitationem admittit. [Το] κέροι Θεοκλῆ Νάου[τιδ]ος, equites Theocli Namertidae filio.

61 In parte exteriori cymbali aenei, quod *Limnia* oriundum esse collatis titulis n. 50 et n. 73 probabile videtur, quamquam *Diana Limnatis* etiam alibi est culta. Asservatur in museo Berolinensi; edidit vera magnitudine expresso Fraenkel, arch. Zeit. XXXIV p. 28 tab. V 2.

Όπαρις ανδρως Ανωγειν. Spiritum asperum stirpis *επαρ-* hic non primum in dialecto Dorica occurrere docuit Fraenkel collato fragmento Alcmanis ap. Athen. X 416 D.

62 Magulae prope *Spartam*, marmor subcaeruleum infixum iuxta fenestram domus, undique decurtatum, nisi forte supra est integrum; alt. 0.20 m., lat. 0.24 m., litterae diligenter incisae 0.015—0.020 m. sunt altae. Edid. Dressel et Milchhoefer, Mitth. d. deutsch. arch. Inst. in Athen II p. 433.

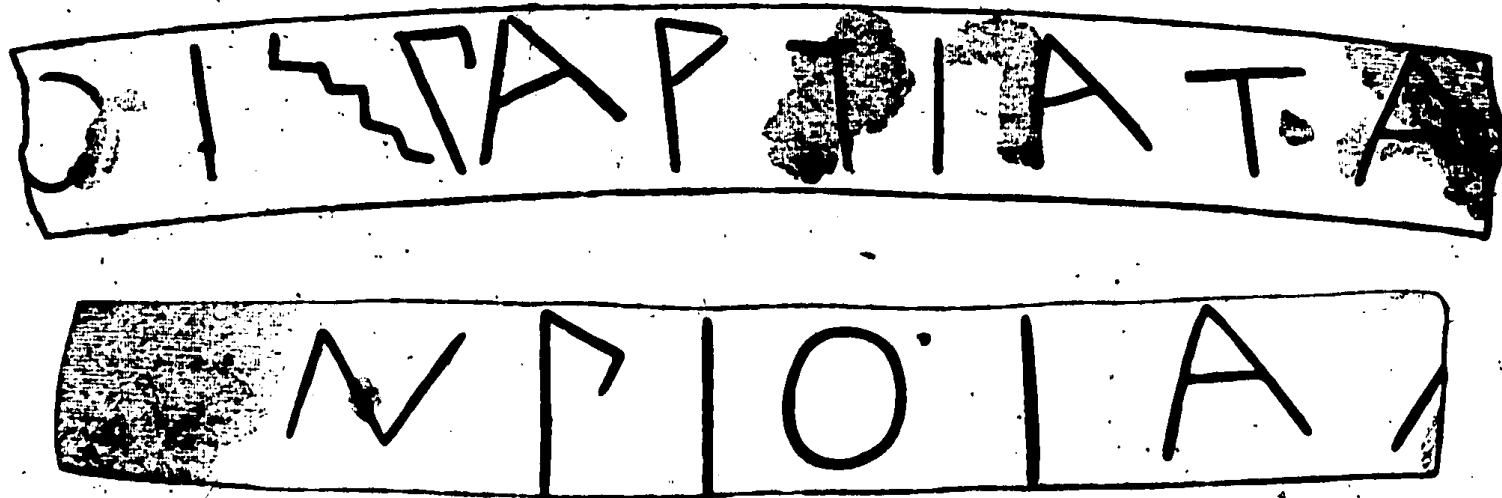
ΡΟΞΑΦΡΕΛΟ
ΓΑΥΤΟΣΝΙΚΑΣ
ΥΥΤΑΤΟΣΕΕ
ΕΥΑΡΙΣΙΟΜΕΛ
ΕΛΘΑΔΕΡΑΙΣΡ
ΟΙΚΑΙΕΕΥΦΟΡΟΝ
ΟΙΟΤΑΙΓΙΟΥ

Titulus sepulcralis versibus conceptus. Tentavi hos:

[Ἀλκιμάχῳ τάνδ' εἰκόν' ἔνετ' ἀγαθῷ καὶ ἀγαθῷ]
[Ἰνδ]ρὸς ἀδελφῶν δ[ια]μειλλασθῆναι δ' ἤδη τῇ Σίτῃ αὐτὸς
εἰπας [καὶ Σαρύβῳ κατὰ τρε]χυτάτως ἐδ[ια]μείσθῃ].
[οἰχόμενῳ δ'] χαρίζομαι[ος στήταιν τέδε σάμα]
ἰνδὰς παῖς Π[ολυ]κλῆς, ἀλλ' ἴδμε[ν] τῷ καὶ ἐν φρεσὶ
[δίζο, φάναξ ἰνέων], Διὸς αἰγυόχῳ κατὰ σέμει.

Quae supplementa fieri non potest quin a vero aberrant, at certe inter singulos versus interceptae sunt litterae fere senae densae; lapis fuit fere 0.61 m. latitudinis.

63 Fragmenta duo marginis vasis aenei, cuius diametrus olim fuit 1.60 m.; crassitudo aeris fere 0.01 m.; litterae profunde incisae sunt. Fragmentum a 0.185 m. long., 0.023—0.025 m. lat. effossum est Olympiae in stadii vallo occidentali, a crypta ad meridiem versus. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVIII p. 64. Fragmentum b 0.17 m. long. 0.023 m. lat. repertum est in viae thesaurorum ostio orientali ante murum, qui fulcit Cronium montem; litterae sunt maiores atque latius diductae quam in fragm. a. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVIII p. 119.

Var. lect. Apographum novum Purgoldianum praebet a lit. 9 A, lit. 11 A.
[T]οι Σπαρτιάται — — — — — Ὀδ[ι]π[ι]ν[ι] ἀν[ι]σ[τ]αν[ι].

64 *Gerénia*; ex schedis Fourmonti edidit Boeckh C. I. G. 13.

ΒΙΑΡΟΖΙΝΑΡΟΠΝΟΖΙΗΙΑΡ
ΑΡΙΗΤΟΔΑΜΟΖ

Ἰαζος Χαρ[ο]π[ι]νός, [Ἰ]αζ[ος] Ἀριστοδάμου. De interpunctione cf. n. 478. *Τοὺς ἱερεῖς* non esse hierodulos probavit Foucart, explic. n. 291, qui ipse dubitanter eos interpretatus est mystas. Cum lege Lycurgi, quam tradit Plutarchus (Lyc. 27 *ἐπιγραψαὶ δὲ τὸν νόμον Σαφάν*),

ταῖς οὐκ ἐξῆν τοῦ νεκροῦ πλὴν ἀνδρῶς ἐν πόλει καὶ γυναικὸς τῶν ἱερῶν ἀποθανόντων, minus recte Inst. Lac. p. 238 *ἀνδρῶς φη καὶ τὰς ἐπιγραψαίτας* τὰς ἐπὶ τῶν μνησίων πλὴν τῶν ἐν πόλει πεσόντων, bene congruunt tituli sepulcrales antiquiores servati; nam hi sunt aut virorum, quos in pugna mortem occubuisse partim constat (n. 62 n. 77. n. 78 n. 85 n. 87) partim non incredibile est (n. 51), aut feminarum (n. 54 n. 65), quas quominus sacerdotales fuisse credamus nihil obstat. Ne his quidem titulus Charopini et Aristodami, meo iudicio sepulcralis, de lege Lycurgi a Plutarcho parum accurate relata decerrat, quoniam etiam *ἀνδρας τῶν ἱερῶν* epitaphio dignatos esse constantem est; cf. n. 81.

65. Ex schedis Fourmonti, in quibus invenitur inter Spartanos inscriptiones cum lemmate „Fehassas prope molendinum,” ed. Boeckh, C. I. G. 15; cf. G. Hermann, Boeckhs Behandlung etc. p. 53sq., de duabus inscr. gr. (op. VII p. 186). Locum „Fehassas” nunc in Laconia existare negant homines locorum gnari; nomen iam prorsus ignotum est.

..ANTOTEDDOFEYO
..AMAMOOTITIAFGO
3FOFKEMETEPALITIM
DEDOFAZAPKALON
O E..AMKAOAIPON
..V POTI POFOPOMK
A:QAEYAA.YI.O

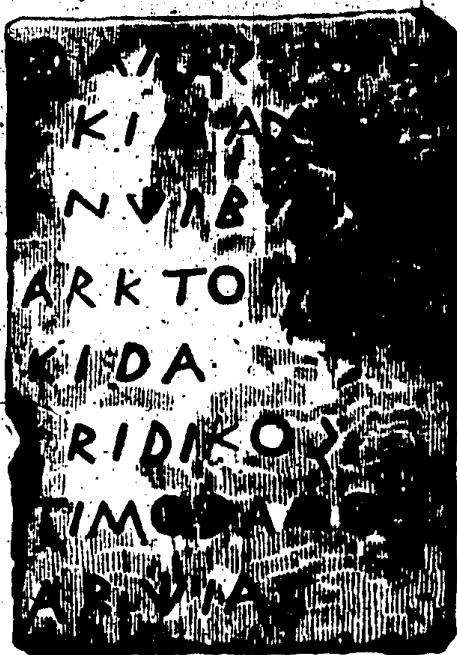
Vs. 3 de ὅτι μὲν ἔστιν. Caetera fundamentum nimis lubricum. Dubitaveris utrum haec loquatur mulier, quae vidua mortua sit, an uxor coniugis superstes, i. e. utrum habeamus epitaphium mulieris an viri. Illud veri similis, quoniam in epitaphiis mortui saepius loquuntur quam vivi.

66. Gerontas; ex schedis Fourmonti edidit Boeckh C. I. G. 42.

YNQADAZ

Xvndas. Pro 3 in lapide fuerit 4 aut 5.

67. In lapide calcario supra et infra mutilo apud Gerontas (Geraki) in ecclesia S. Iohannis Chrysostomi reperto; quum litterae, 0.04 m. altae, non profunde sint incisae et superficies lapidis tempestate adesa, titulus difficilis est ad legendum. Edidit Le Bas, rev. arch. II p. 79 tab. XXV 1 et voy. arch. tab. III 4; ibid. n. 227 titulum tractavit Foucart meliorem ectypo usus.

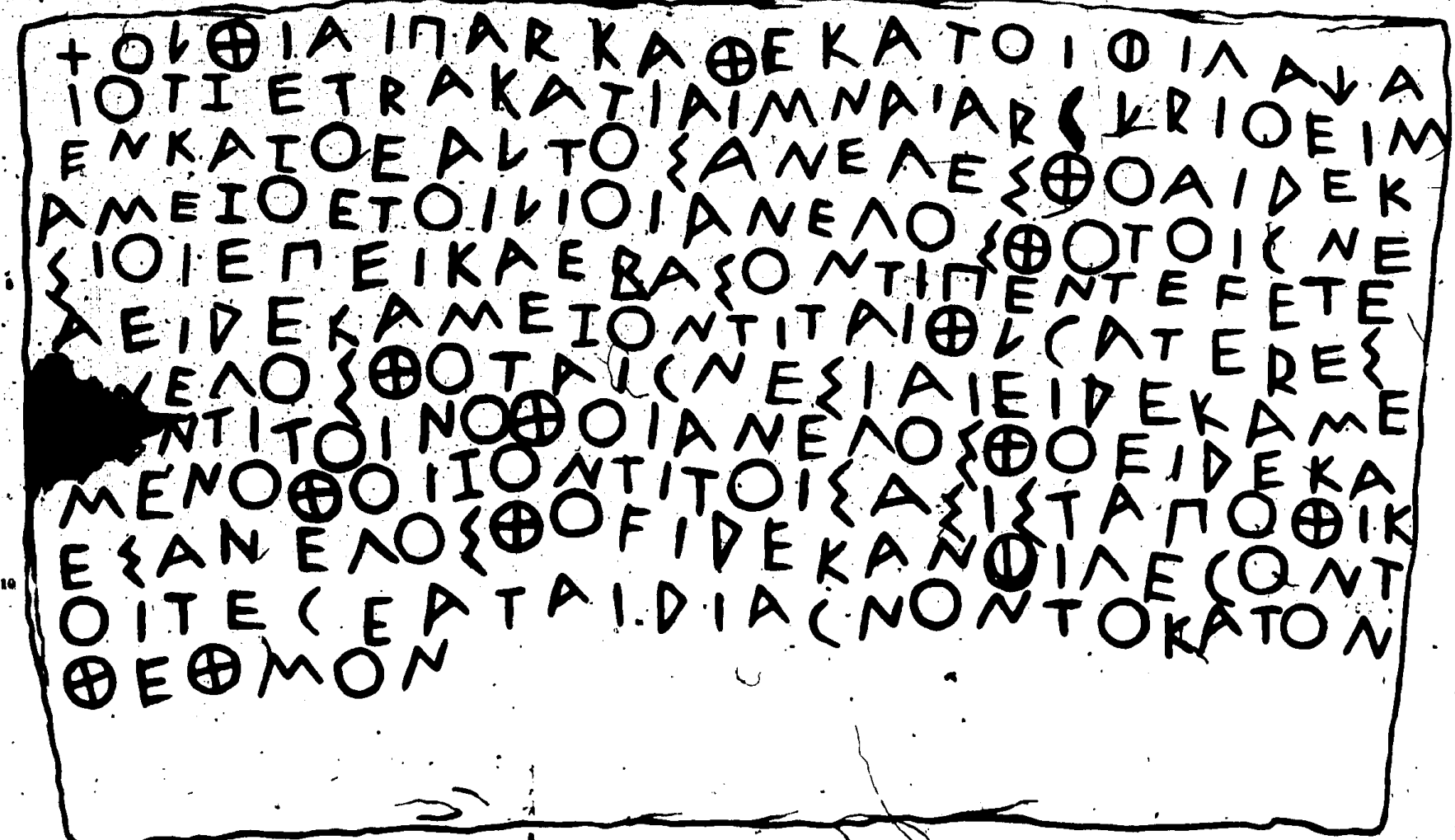

Θεοκρίτων (?)
[Δ]ιμήτριος
Λυγίσιος
Δημήτριος(?)
Εἰς
[Χ]αρίσιος
Τιμόθεος
Αργύριος

Var. lect. Vs. 1 Foucart de litteris 221 dubitat, vs. 2 litteram x perspicere sibi videtur, etiamai ectypum ibi non ita clarum sit. Vs. 4 pro K in ectypo cerni 15 testatur, in fine agnoscit MA. Vs. 5 810N. Vs. 6 duas litteras capere lacunam affirmat.

68. Lamina aenea, 0.009 m. crassitudine, in utroque latere scriptura tecta; ab institore, qui Tegea eam oriundam dixit, emit societas archaeologica quae est Athenis ut in Varvacion intulit. In latere A scriptura mallei ictibus adeo est levigata et complanata, ut litterae vix possint agnosci; alterum latus B praebet inscriptionem integram et facilem lectu. Edidit Eustratiades, eph. nov. ser. n. 410 (a. 1869) p. 341 tab. 50 ab; tractaverunt G. Curtius, Stud. sur gr. u. lat. Gramm. II p. 450sq., Kirchhoff, Act. ministr. acad. Berol. 1870 p. 51sq. Imaginem repraesentantem veram tabulae magnitudinem repetimus ex ephemeride, in latere postico (B) ectypi auxilio satis tenui adiuti.

+ΟΝΘΙΑΙΤΟΙΘΙΛΑΔΑΙΟΡΙΑΚΑΤΙ
ΑΙΜΝΑΙ:ΑΙΚΑΤΟΣΗΙΤΟΑΜΕΛΕΣ
ΘΟΑΙΔΕΚΑΠΟΘΑΜΕΙ:ΤΟΝΤΕΚΝΟΝ
ΕΜΕΝ:ΕΠΕΙΚΑΠΕΝΤΕΡΕΤΕΑ:
ΒΕΒΟΝΤΙ:ΑΙΔΕΚΑΜΕΛΕΝΕ,
ΙΠΕΤΜΕΤΟΝΕΓΙΔΙΚΑΤΟΝΕΜΕΝ.
ΔΙΑ(ΝΟΜΕΝΔΕ:ΤΟΣΤΕΛΕΑΤΑ
ΚΑΤΟΝΘΕΘΜΟΝ

A. Τονδία τῷ Φιλάρχῳ διακρίται μναί. αὐτὸς (ζῶν), ἀνέλασθω, αὐτὸς ἀποδάνη, τῶν τιμῶν ἡμῶν, ἵπαι καὶ πέντε φίτα ἔβωντι. αὐτὸς δὲ καὶ μὴ γίνε[τα] πέντε [f]r[ε]s, ἰπδικατὸν ἡμῶν διαγόνων δὲ τὸς Τρυγῶτα[ς] καὶ τὸν Σωμόν.

B. Τονδία παρὰ(ς) Σῶμα τῷ Φιλάρχῳ τετρακίται μναί ἀργυρίῳ. εἰ μὴ καὶ ζῶν, αὐτὸς ἀνέλασθω, αὐτὸς δὲ καὶ μὴ ζῶν, τοὶ υἱοὶ ἀνέλασθω τοὶ γνήσιοι ἵπαι καὶ ἔβωντι πέντε φίτα, εἰ δὲ καὶ μὴ ζῶν, τοὶ θυγατέρας [ἀ]νέλασθω τὰ γνήσια. εἰ δὲ καὶ μὴ ζῶν, τοὶ υἱοὶ ἀνέλασθω, εἰ δὲ

καὶ μὴ ζῶν, τοὶ (del. ε) ἀ(ς) τῶν πατρῶος ἀνέλασθω. [ε] δὲ καὶ ἀνέλασθω, τοὶ Τρυγῶται διαγόνων καὶ τὸν Σωμόν.

Xuthias Spartanius Tegarae in templo Minervae Alesae e more (cf. Posidon. ap. Athenaeum VI 233) rem familiarem suam deposuit, quam postea si vellet ipse, se mortuo heredes reciperent. Ita fieri potuit ut ordinem heredum suo arbitrio constitueret et liberos non legitimos prae propinquis hereditatem consequi iuberet.

69. Tegarae (Palaeo-Episcopi); ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 1511. Titulum Laconicum esse docuit Ahrens, dial. Dor. p. 8. 157. 160. 184. 241; cf. praeterea O. Mueller, Dorier I p. 108 not. 4, II p. 529; Kirchhoff, Stud. I p. 141 sq., act. monstr. acad. Berol. 1870 p. 59.

a. In altero latere.

b. In altero latere.

ΤΙΟΔΑΡΙΥΟΣΕΒΕΙ...ΑΛ...ΥΟΙ
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΙΣΡΟΤΟΝ
ΞΑΜΝΑΚΑΙΔΕΚΑΣΤΑΤΕΡΑΣ
ΕΔΑΙΜΟΝΟΙΣΕΛΥΡΕΙΔΑΒΥΙΟΣ
ΤΟΤΤΟΝΠΟΛΕΜΟΝΤΡΙΕΡΕΓΧΜ
ΟΜΝΑΣΕΔΥΕΚΑΙΤΡΙΑΚΟΝΤΑ
ΕΤΟΝΦΙΟΝΤΟΙΦΙΛΟΙΤΟΙΤΟΝ
ΕΤΑΤΕΡΑΣΑΙΓΙΝΑΙΟΣ
ΕΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΙΣΠΟΤΤΟΝ
ΠΟΤΡΑΚΙΝ...ΠΛΙΟΣΚΑΙΑΛΛΟΣ
ΑΚΙΝΥΒΑΙΟΣΚΑΙΑΣΤΑΧΙΔΟΣ
ΑΝΤΑ
Η...ΙΟΣΣ...ΚΕΤ
ΡΟΛΛΑΚΑΙΑΡΙΚΟΣΕΚΤΑΚΑΤΑ
ΥΔΙΟΤΙΤΑΤΑΛΑΝΤΑ
ΕΙ...ΠΡΟΤΤΟΝΠΟΛΕΜΟΝ
ΝΙΟΝΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΝΑΣ
ΙΣΥΕΛΙΟΣΕΜΕΔ...ΜΝΟΣΚΑΙ
ΟΝΤΑΚΑΙΑΙΜΥΡ...ΡΕΧΕ
ΟΙΕ...ΤΙΟΙΤΟΙΣΛΑΚΕΔΑΙΜ
ΝΟΛΕΜΟΝΧΑΙΟΥΕΛΑΡ

ΕΔΟΝΤΟΙΜΑ
ΛΙΟΙΤΟΙΣ
ΛΑΚΕΔΑΙ
ΜΟΝΟΙΣ
ΑΡΓΥΡΙΟ
ΡΡΚΑΤΙ
ΜΝΑΣ
ΕΔΟΚΕΜΟ
ΛΟΚΡΟΣΤΟΙΣ
ΛΑΚΕΔΑΙΜΟ
ΝΟΙΣΤΑΛΑΝ
ΤΑΑΡΓΥΡΙΟ

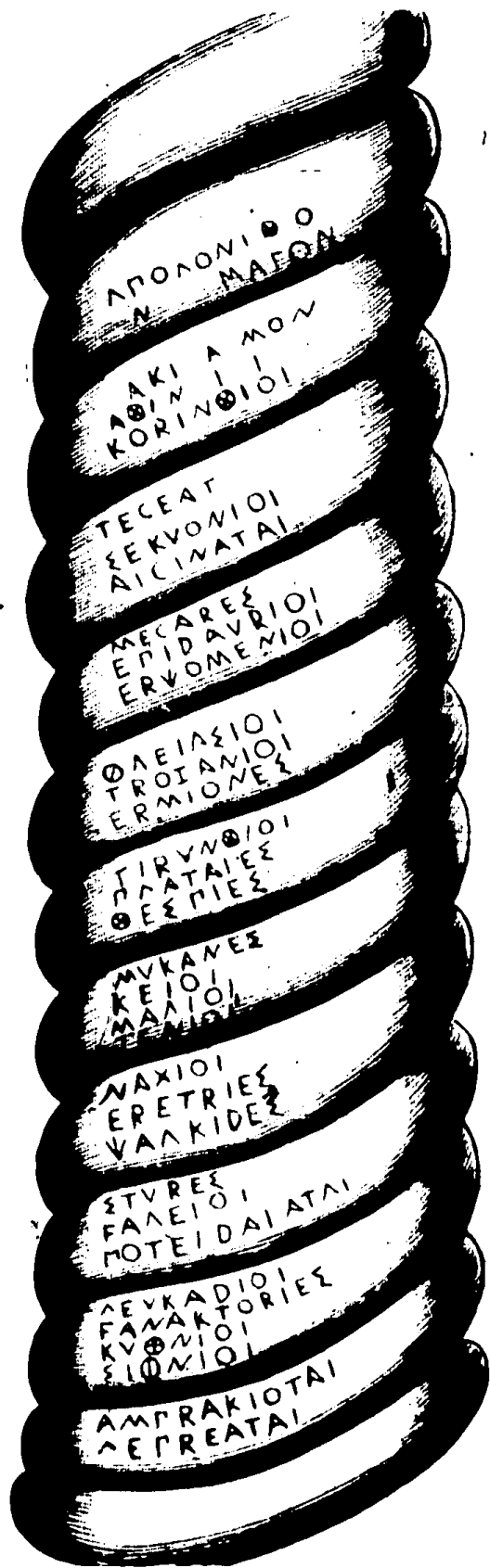
ΕΔΟΝΤΟΤ
ΜΑΛΙΟΙ
ΤΟΙΣ
ΛΑΚΕΔΑΙ
ΜΟΝΟΙΣ

INSCR. GRÆC. ANTIC.

ἐπιγράψαντες ἰλιγγίων τόδε: Ἑλλάδος εὐρυχέρου πατὴρ τοῦδ' ἀνέστη
καὶ Δουλοσύνης στυγερᾶς ρυτίμινος πόλιος. Plutarch. περὶ τῆς Ἡρο-
δότου κικονοθείας c. 42: καὶ μὲν Παιτανίας, ὡς λέγουσιν, ἤδη τυραν-
νικὰ φρονεῖν ἐπιγράψεν ἐν Δελφοῖς: Ἕλληνας ἀρχηγὸς κατὰ [κοινούμα-
ρον] ἀμωστρίπας τοῖς Ἕλλησι τὴν δόξαν ἐν αἰτὸν ἀνηγόρευεν ἡγεμόνιος·
τὴν δὲ Ἑλλήνων οὐκ ἰσχυρομένην ἀλλ' ἐγκαλούντων, πᾶσαντες, εἰς
Δελφοῖς Λακεδαιμόνιοι τοῦτο μὲν ἐξεκολάψαν, τὰ δὲ ἐνόμισα τῶν πό-
λεων, ὥστε ἦν οἰκιστοί, ἐνεχάραξαν. ibid. paulo post: οὐδὲ Κισθίαν
ἐπιγραφόμεναι τοῖς τροπαιοῖς οὐδὲ Μηλίαν ἐχέειν ἔσθαι. c. 42: καὶ οὗτ'
Αἰγυπτίας Ἀθηναῖοι διαφέρουσ' ὄντας, εἰρξαν τῆς ἐπιγραφῆς, οὗτε Κοριν-
θίους ἤλεγξαν κατὰ τοὺς δὲ Ἕλληνας -- ἐπιγραφὴν (sc. Atheniensium et
Lacedaemoniorum) τοῖς τροπαιοῖς καὶ τοῖς κολοσσείοις. c. 43: -- γραμμίσαν
μετὰ τῶν τῶν ἐπὶ τῆς καὶ βασιλῆος παρὰ τοῖς θεοῖς. c. 39: οὐδὲ γὰρ
ἐκὼς ἦν Ἀθηναίων ταῦτα βλαπτικῶς περὶ τῆς Κορινθίων πόλεως ἢ
τρίτη μὲν εἶναι μετὰ Λακεδαιμόνιος καὶ μετ' αὐτοὺς ἐγκατατομένην
τοῖς ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἀνασθενῶν. Plut. Them. 20: διδάξαι, ὡς τρι-
ἀκοῖα καὶ μὴ μωρία πόλις εἴσιν αἱ μετασχεύονται τοῦ πολέμου καὶ τούτων
αἱ πλείους παντάπασι μικραῖ. Pausan. X 13. 9: ἐν καὶ δὲ ἀνέστησαν ἀπὸ
ἔργου τοῦ Πλαταιῶν οἱ Ἕλληνες χρυσοῦν τρίποδα ὁρακοῦν ἐπικείμενον
χαλκῷ, ὅταν μὲν λή γαλκῶς ἦν τοῦ ἀνασθενῶτος, σῶν καὶ ἐς ἐμὴ ἐτι-
κῆ, οὐ μὲντοι κίετα τὰ κατὰ καὶ τὸν χρυσοῦν οἱ Φωκίαν ἐπελίποτο ἡγε-
μοσύνη. Id. V 23. 1 (in Olympiae descriptione): παρεξίστη δὲ παρὰ τὴν
ἐν τῷ Βουλαστήριον ἔσθον, Ζηνὸς τε ἔστηκεν ἐπιγραμῶν ἔχων οὐδὲν, καὶ
αἰεὶς ἐν πρὸς ἄρκτον ἐπιστρέφεται ἀγυλῶν ἐπὶ Διὸς. τοῦτο τέτραπται
αἱ πρὸς αἰσχροῦτα γυναικί, ἀνέσταν δὲ Ἕλληνας ὅσοι Πλαταιῶν ἐμα-
χέταιτο ἀκαίτια Μαρδοῦν τε καὶ Μηδῶν, αἰεὶ δὲ καὶ ἐγγεγραμμέναι κατὰ
τοῦ βαρβάρου τε δεξιᾶ αἱ μετασχεύονται πόλις τοῦ ἔργου. Λακεδαιμόνιοι
αἱ πρῶτοι, μετὰ δὲ αὐτοὺς Ἀθηναῖοι, τρίτοι δὲ γυγγραμμένοι καὶ τέταρτοι
Κορινθιοὶ τε καὶ Σικυωνιοί, πῖπτοι δὲ Αἰγυπτῆς, μετὰ δὲ Αἰγυπτίας
Μεγαροὶ καὶ Ἐπιδαυριοί, Ἀρκάσιοι δὲ Τριφυλῆς τε καὶ Ὀρχομενῶν ἐπὶ
οἱ αὐτοὶ οὗτοι Φιλοδῆς καὶ Τροίη καὶ Ἐριμνῶν οἰκοῦνται ἐν δὲ χώρας
τῆς Ἀργίας Τριφυλῆς Πλαταιῶν δὲ μὲν Βοιωτῶν, καὶ Ἀργείων οἱ Μυ-
κῆνας ἔχουσιν· ἐπὶ δὲ Κεῖοι καὶ Μηλοὶ, Αὐδριακῶν δὲ ἐξ ὑπέρου
τῆς Θεσσαλίας, Τηνοὶ τε καὶ Λαυρεάτιαι· Λαυρεάτιαι αἱ τῶν ἐκ τῆς
Τριφυλίας μωρίων· ἐκ δὲ Αἰγυπτῶν καὶ τῶν Κικονομένων οἱ Τηνοὶ μωροὶ ἀλλὰ
καὶ Νεβροὶ καὶ Κισθίαι ἀπὸ δὲ Εὐβοίας Στερεῖς· μετὰ δὲ τούτων
Βυβροὶ καὶ Πηλοπονηνῶν καὶ Ἀνακτορίαι τελευταῖαι δὲ Λακεδαιμόνιοι αἱ ἐπὶ τῇ
Ἑβέρῃ. Quatuor igitur desiderantur nomina, Thespiensium, Eretrien-
sium, Leucadiorum, Siphniolorum, ommissa seu negligentia Pausaniae,
quem aperte taedebat unum et triginta nomina, ordine non mutato,
sine suis adnotationibus exscribere, seu culpa librariorum. Paus. III
8. 2: Παιτανίας (sc. τὸ ἐπιγραμῶν) τὸ ἐπὶ τῇ τρίποδι Σιωπιδῶν (sc. ἰποῖνται)
τῇ αἰσχροῦτα ἐν Δελφοῖς. Ael. Arist. ὑπὲρ τῶν τεττάρων T. II p. 175
Ddf: οὗτ' ἐκείνους (Miltiadem) προτὴν ἐπιγράψαντες ἐπὶ στρατοῖς ἔλασε
Μηδοῖς, αὐτοῦ γὰρ ἐκ αἰσῶν ἦν τὸ ἔργον· καὶ τὸ γὰρ τούτου προτέρων τὸ
[Ἕλληνας ἀρχηγὸς] ἀκριβὲς ἔρμηνει αὐτῷ· πᾶσι γὰρ αὐτοῦ ἔξε τῆς
ἐπιγραφῆς, ἀλλ' οὐκ αἱ ταῦτα πρῆξις ἐπίστατο σφραγίσαι καὶ οὐδεὶς
αὐτοῦ κατηγόρησε τοιοῦτο οὐδὲν οὐκ Παιτανίας πολλὰ κατηγόρησεν.
Schol. III p. 569 Ddf. (τὸ ἐπιγραμῶν) ὁ ἔγραψεν ἐν τῇ τρίποδι ὁ Παι-
τανίας, ὑπὲρ ὅτερον ἐξεκολάψθη. Ael. Arist. l. l. p. 281 Ddf: ταῦτα γὰρ
ἐν μοι τῆς ἀπορίας διαλύσαντες σταδῆνται παρὰ τὸν τρίποδα τὸν ἐν
Δελφοῖς, οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἀνέστησαν. Suid. s. v. Παιτα-
νίας: ὅς μετὰ Πλαταιῶν τρίποδα ἀναθεῖς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπιγράψεν· Ἕλ-
ληνων ἀρχηγὸς κατὰ καὶ τὸ ἐπιγραμῶν ἐξεκολάψαν ἐκ τοῦ τρίποδος καὶ
τὰς πόλεις ἐπιγράψαν. Haec igitur columna iussu Constantini Magni
Delphis Constantinopolim transportata et in hippodromo collocata,
mox -- ut videtur Valente imperatore -- ut aquae ductui applicaretur,
basi lapideae quadratae cavae imposita est. Schol. Thuc. I 132:
(τρίποδι) οὐκ ἐν ᾧ ἱμαντεύετο ὁ Ἀπόλλων, ἀλλ' ἑταρὸν τινα ὃν ἔλαβον οἱ
Ῥωμαῖοι βασιλεῖς καὶ μετέσταν ἐπὶ τὸν ἵπποδρόμον τοῦ Βυζαντίου.
Herm. Sozom. hist. eccl. II 5: τὰ ἐν χαλκῷ θανασιῶν ἐργασμένα
πάντες ἐν εἰς τὴν ἐπὶ τὸν πόλιν τοῦ αὐτοκράτορος μετακομίσθη πρὸς
κότιον· καὶ εἰσὶν νῦν δημοσίᾳ ἴδονται κατὰ τὰς ἀγυλίας, ἵπποδρόμον
καὶ τὰ βασιλῆα· τὰ μὲν τοῦ Ἡρώδου ἦν μαντεῖον Ἀπόλλωνος καὶ Μου-
σαι αἱ Ἑλικωνιάδες καὶ οἱ ἐν Δελφοῖς τρίποδες καὶ ὁ Πάν ὁ Βουβρέων
(leg. πᾶν Βουβρέων) ὃν Παιτανίας ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ αἱ Ἕλληνίδες
πόλεις ἀνέθετο μετὰ τὸν πρὸς Μηδῶν πόλεμον. Euseb. vit. Const. III 54:

ἄλλων τὰ σημανὰ χαλκοῦργματα, ἐφ' αἷς ἡ τῇ παλαιᾷ ἀπάτῃ μικροῖς
ἐπιμολογῶντο χρόνιοις, ἐκόντες τοῖς πᾶσι ἐν ἀγοραῖς πᾶσαι τῆς βασι-
λέως πόλεως προτίθετο, ἐν αἷς ἀσχημάτως προκίτταται τοῖς ὁράται·
ἔδε μὲν τὸ Ἡρώδου, ἑταρὸν δὲ τὸ Σιωπιδῶν, ἐν αὐτῇ δὲ ἵπποδρόμῳ τοῦ
ἐν Δελφοῖς τρίποδος, τὰ δὲ Ἑλικωνιάδες Μουσικὴ ἐν βασιλῇ· ἐπὶ τούτῳ
δὲ δὲ ὅλου πᾶσι ἡ βασιλῆα ἐπὶ τὴν πόλιν τὰν κατὰ πᾶν ἔσθον ἐν-
τέλῃς χαλκῷ φιλοκαλῶν ἀφιεραμέναν -- τὰ δὲ γὰρ χρῆστα τῶν ἀγαλ-
ματων ἀλλὰ πῇ μετῆρχετο. Socrates, hist. eccl. I 16: ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν
Ἑλλήνων καὶ ἑταρῶν (sc. Constantinus). τὰ γὰρ ἀγάλματα κοτίαν τῇ Κων-
σταντίνου πόλει προτίθει δημοσίᾳ καὶ τοῦς Δελφικοῦς τρίποδες ἐν τῇ ἵπ-
ποδρόμῳ δημοσίᾳ προτίθει· ταῦτα μὲν οὖν δόξαι περὶ τὰς λέγεται
νῦν· ὁρίσται γὰρ πρότερον ἢ ἀκούεται. Zosim. II 31: ἔστην (sc. Con-
stantinus) δὲ κατὰ τὴν τοῦ ἵπποδρόμου μέσση καὶ τὸν τρίποδα τοῦ ἐν
Δελφοῖς Ἀπόλλωνος ἔχοντα ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἀγαλμα.
Paul. Diacon., hist. misc. XI p. 228 ed. Cherii: simulacra namque or-
nata publice in Constantinopolitana urbe proposuit (sc. Constantinus)
et tripodas Delphicos in circo ad spectaculum dedit, quae cum ipso
videantur, aspectu superfluere feruntur. Anonymi παραστάτης σύν-
ταξις χρονικῇ in Georgii Codini libro de signis Constantinopolis
p. 306 (55 Bk): οὐσίας δὲ καὶ οἱ τρίποδες τῶν Δελφικῶν κακῶς βῶν καὶ
αἱ ἱπποποὶ τῆλῃ γράφονται, δι' ἧς αἰτία ἐστὶν (sc. in hippodromo)
καὶ τὴν σημαίνουσιν. Nicephorus Callisti, hist. eccl. VIII 33 (cf. Herm.
Soz.): ὅταν δὲ (sc. τῶν ἑταρῶν ὅλων) ἐν χαλκῷ εἰς πολλὰς ἐξέρχεται,
κότιον χάριν εἰς τὴν πόλιν τοῦ κριτοῦτος πόλεως ἔγχετο καὶ ἀνὰ τὰς ἀγυλίας
τῶν τε ἵπποδρόμων καὶ ἀπανταχοῦ καθεῖσθαιτο. ἔγχετο οὖν Ἀπόλλων τε
ἐκ Ἡρώδου καὶ ἐξ Ἑλικωνῶν αἱ Μοῦσαι καὶ ὁ σημανὶς ἐκ Δελφῶν τρίπους
καὶ ὁ διαζόντες Πάν ὃν Παιτανίας μετὰ τὸν Μηδικὸν ἀνέθετο πόλεμον.
Cf. praeterea imaginem laesam columnae aeneae in basi obelisci
Theodosiani et titulum C. I. G. 3611. Inter primos viatores, qui
Constantinopoli columnam viderunt, eius mentionem fecit Christoph.
Bondelmontius Florentinus, qui viderat a. 1422, in libro insularum
Archipelagi a L. de Sinnero edito c. 65 p. 123: ultra hunc lapidem
(sc. obeliscum Theodosii) tres aeneos serpentes in unum videmus,
oribus apertis, a quibus ut dicitur, aqua vinum et lac ab eis exibat
diebus iustrantium (i. e. hastis concurrentium). Ex illo tempore sat
multi, quos non enumero, monumentum descripserunt et delineaverunt,
narrantes alii Mahometum II, alii Selimum, alii Muratum clava unius
capitis maxillam inferiorem abscessisse. Ab anno 1453 inscriptiones
columnae, quae Turcis in certaminibus equestribus scopus videtur
fuisse, non paucis pilorum et gladiatorum ictibus tarpatae sunt. Unus,
quod sciam, homo eruditus eas animadvertit iisque legendis operam
dedit: Belsus comes Busbequii illius, qui a. 1555 — 1562 officio le-
gati Germanici Constantinopoli fungebatur; in Belsi enim schedis
(bibl. Guelf. ms. fol. 77. 1) p. 346 haec leguntur: „sa“ (sc. columna
aenea) „spiris erigitur XXXa fastigantes“ (sic) „se ab imo ad
summa estque triceps. In imo haec legi inter caetera potuerunt
ΛΕΥΡΑΛΙΟC. Caetera omnia minutim effulta“ (sic) „sed et erosa.“
Qui tituli pretiosissimi ut non prorsus evanescerent, forte fortuna
factum est, quum a. 1630 hippodromus, iam atmeidan dictus, rudere
adeo exaggeraretur, ut illi obruerentur. Quod columna tam profunde
in terra haerebat, sequitur ut erraverit Tournefort, relation d'un
voyage au Levant II p. 228 sqq., Parisiis 1717, qui unus narrat eam
a. 1700 eversam mox denuo erectam esse, et ut non recte Unger,
Goetting. Nachr. 1876 n. 16, Tournefortii testimonio usus coniecirit
tum demum eam in illam basin cavam de qua supra dictum est
impositam esse; cf. de his rebus Dethier et Mordtmann, Epigraphik
von Byzanzion in memorr. acad. Vindob. tom. XIII, p. 34. Ineunte
saeculo duodevicesimo capita serpentium et superior pars columnae
sunt defracta neque postea sunt visa, nisi quod unam maxillam su-
periores a. 1848 invenit Fossatus; nunc asservatur in museo Con-
stantinopolitano. Obrutam partem columnae a. 1855 Napierio auctore
Newton effodit, mense Januario a. 1856 inscriptiones a Frickio et
Dethierio sunt detectae. Editores et interpretes — rixam quam hoc
monumentum inter viros doctos movit iam valere iussa — nominamus
hos: Pittakis, eph. 1856 n. 42 tit. 2759; Frick, in Iahnii diariis
suppl. III p. 487 sqq. et a. 1862 p. 441 sqq.; Goettling, commenta-
riola de inscr. mon. Plat., Ienae 1861 et 1862; Kirchhoff, Stud.

p. 144sq.; Dethier et Mordtmann, *Epigraphik von Byzantion* 1864 I p. 3sqq. Hinc repetimus titulum collato ectypo gypseo musei Berlinensis.

Nota. Tribus locis editores Dethier et Mordtmann sibi visi sunt oculis assequi vestigia quaedam litterarum evanescentia, de quibus ipsi valde dubitant: inter vsa. 11 et 12 EA, inter vsa. 14 et 15 A EA, inter vsa. 17 et 18 I IV; hae videntur esse notae illorum ictuum atque verberum, falsa litterarum specie investigatorem decipientes.

Ἀπολ(λ)ων Σ(ε)δ(ε) στ(α)ται
ἀ[α]δ[α]μ[α] ἀπὸ Μ[η]δ[α]

Λακεδαιμόνιοι

Ἀσπιδίοι

Κορινθιοί

Τρυφάται

Σαλαμίνοι

Αἰγυῖται

Μιγαῖοι

Ἐπιδάυριοι

Ἐργασίνοι

Φλαῖοι

Τροζιῖνοι

Ἐρμιονῆς

Τιρυνσιοί

Πλαταιῆς

Θαπυῆς

Μελαῖοι

Κεῖοι

Μελίοι

Τήνιοι

Νιξίοι

Ἐρετρίοι

Χαλκιδεῖς

Στεφῆς

Γαλῆοι

Ποσειδωνῆς

Λακεδαιμόνιοι

Γενναῖοι

Κεῖοι

Σίφιοι

Ἀσπιδίοι

Ἀσπιδίοι

21 In fragmine vasis ad marginem oris; repertum est hoc fragmen inter parietinas arcis Passavae, cui antiquo tempore erat nomen Arc. Edidit Leake, *travels in the Morea* I p. 256.

ΟΙΑΙΘΝ

22 Ad sinistram viae quae ab oppido hodierno Marathonisio fert *Gythium* (Palaeopolim), circiter sexcenta metra a Gythio (Le Bas, itin. tab. 26 Z) rupi incisa est inscriptio 0.37 m. alta, 0.31 m. lata et pone eam in vivo saxo sculpta sella, inferne scamnum servit pedibus. De hac sella haec narrat Pausanias III 22. 1: Ἐξέλιον δὲ τῆς μαλίστα ἀπὸ τοῦ σταδίου ἀργὸς λίθος. Ὁρίστην λέγουσι καθεστῆσθαι ἐν αὐτῷ παύσασθαι τῆς μαρίας διὰ τοῦτο δὲ λίθος ἀνίσταται Ζεὺς Καππύτιος κατὰ γλῶσσαν τὴν Δωρικήν. Supra inscriptionem in saxo est foramen, quod alicui rei aeneae affigendae usui videtur fuisse. Ex Leake apographo edita est inscriptio a Boeckhio C. I. G. 1469 et ab ipso Leake, *travels in the Morea* I p. 248 tab. n. 28. Deinde exscripsit titulum Ross, *inscr. gr. ined.* I n. 52; exstat apographum in diario eius. Ex Trezelii apographo fluxerunt editiones in Le Basii libro: *inscr. gr. et lat. recueillies en Grèce par la commission de Morée*, fasc. 2. p. 166, et in Blouetii libro: *exp. scient. de Morée* III p. 55 n. 2. Alio apographo usus est Le Bas in *rev. arch.* I 2 p. 213 tab. XXV n. 4 et *voy. arch.* tab. IV n. 11, alio in *voy. arch.* n. 238. Recentiore memoria exscripsit et adhibito ectypo edidit R. Weil, *Mittheil. des deutschen arch. Inst. in Athen* I p. 154. Exscripsit etiam Lolling. Repetimus sex apographa.

Leake

Trézel

Ross

ΕΙ·Ε·Ν·Α
Π·Ο·Σ·Τ·Ρ·Υ·Θ·Ε·Σ·Τ·Α·Ι·Σ
Δ·Ε·Κ·Α·Α·Π·Ο·Τ·Ρ·Υ·Ο
Τ·Α·Ι·Α·Γ·Α·Τ·Α·Τ·/
Η·Ο·Δ·Ο·Λ·Ο·Σ
Ρ·Α·Ι·Δ·Ε·Β·Ο·Γ·Ε
Ο·Υ·Ο·Λ·Ο·Σ
Ο·Σ·Τ·Α·Τ·Ο

ΕΡΕΝΑ
ΔΟ·Σ·Τ·Ρ·Υ·Θ·Ε·Σ
Δ·Ε·Κ·Α·Α·Γ· Τ·Γ·Υ
Τ·Α·Ι·Α·Φ·Α· Α·Τ·Α
Η·Ο·Δ·Ο·Λ·Ο·Σ
Α·Ι·Δ·Ε· Ο· Ε

ΕΙ·Ε·Ν·Α·
Π·Ο·Σ·Τ·Ρ·Υ·Θ·Ε·Σ·Τ·Α·Ι·
Δ·Ε·Κ·Α·Α·Γ· Τ·Ρ·Υ·
Σ·Τ·Α·Ι·Α·Φ·Α· Α·Τ·Α·
? ? Β·Ο·Δ·Ο·Λ·Ο·Σ
? Ρ·Α·Ι·Δ·Ε·Β·Ο· Ε
Λ·Υ·Ο·Μ·Ο·Σ
? ? Ο·Σ·Τ·Α·Τ·Ο

Le Bas, rev. arch. et voy. arch. tab. IV.

Le Bas, voy. arch. n. 238.

Weil.

Ε·Ε·Ε·Ν·Α·
Π·Ο·Σ·Τ·Ρ·Υ·Θ·Ε·Σ·Τ·Α·
Δ·Ε·Κ·Α·Α·Γ·Ο·Σ·Τ·Ρ·Υ·Θ·
Ε·Τ·Α·Ι·Α·Λ·Α·Κ·Α·Τ·Α·
Β·Ο·Δ·Ο·Λ·Ο·Σ
Ρ·Α·Ι·Δ·Ε·Β·Ο·Γ·Ε
Μ·Ο·Μ·Ο·Σ
Ο·Σ·Τ·Α·Τ·Ο

Ε·Ε·Ε·Ν·Α·
Α·Ρ·Ο·Σ·Τ·Ρ·Υ·Θ·Ε·Σ·Τ·Α·
Δ·Ε·Κ·Α·Ι·Α·Ρ·Ο·Σ·Τ·Ρ·Υ·Θ·
Ε·Τ·Α·Ι·Α·Λ·Α·Κ·Α·Τ·Α·
Β·Ο·Δ·Ο·Λ·Ο·Σ· Μ·Ε
Ρ·Α·Ι·Δ·Ε·Β·Ο·Γ·Ε
Δ·Ρ·Ο·Μ·Ο·Σ
Ρ·Ο·Σ·Τ·Α·Τ·Ο
Μ·Ι·Λ·Ο·Α·
Ρ·Ο·Δ·

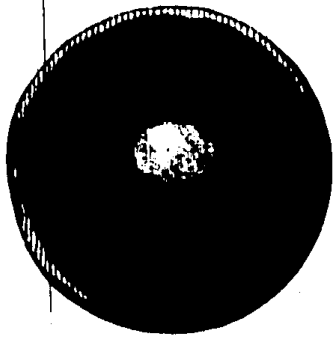
Ι·Ε·Δ·Ε·Ν·Α·
Π·Ο·Σ·Τ·Ρ·Υ·Θ·Ε·Σ·Τ·Α·Ι·Σ
Δ·Ε·Κ·Α·Α·Ρ·Ο·Σ·Τ·Ρ·Υ·Ο
Τ·Α·Ι·Α·Φ·Α·Ι·Α·Τ·Α·
Β·Ο·Δ·Ο·Λ·Ο·Σ
Ρ·Α·Ι·Δ·Ε·Β·Ο·Γ·Ε
Λ·Υ·Ο·Μ·Ο·Σ
Ο·Σ·Τ·Α·Τ·Ο

Notae Weili: Vs. 1 in ectypo D certum. Vs. 2 fin. & dubium. Vs. 4 ectypum praebet F. Vs. 4 alterum i fissura laesum. Vs. 5 ectypum praebet A. Vss. 6, 7 P et A (vel O vel Δ) nunc muro domus nuper aedificatae teguntur. Vs. 6 B in ectypo cognoscitur. Infra vs. 8 Weilio nullus versus pertiisse videtur, ad dextram titulum aliquot litterarum iacturam fecisse concedit, neque tamen quicquam scriptum fuisse vs. 1 post A; neque quinto versu post & quicquam intercidisse ei verisimile est visum.

Varia lectio. Lollingii apographum cum Weiliano congruit, nisi quod vs. 2 fin. & et vs. 7 init. v. desunt.

[Μ]νημόνα ἀποστρύφεται [sic] διὰ κα ἀποστρύφεται, ἀφαί ἀτα[ται] ὁ δαλός. καὶ δι' ὅτι νόμος, π[ρ]οστατ[ε]ω. Vs. 2. Terminationem σταί pro σταί habes etiam in titulis Laconicis; sed quid est ἀποστρύφεται? Vs. 4 ἀφαί = ἀφαι? Ibid. ἀταται i q. ἀλγυται, Hesych. σταί, ἄλγυται. Vs. 5. Servum nominari puto τὸν δουλοῦσται. Vs. 6 P? Hoc igitur sibi velle videtur titulus: Ne quis nescio quid committat; si commiserit, Servus cum semper cruciabit; si vero rite fecerit, cum protigit. Cf. Hesych. α. v. κριττοῦσται τοὺς ἔργους οὗτοι λυγούσται. δουλοῦσται δὲ κριττοῦσται τὸν νόμον διὰ τοῦτο καὶ οἱ περιόντες τὰ ἔργα σιγῇ ἔχουσιν, μή τι βλαβῶσι.

73 In parte exteriori cymbali aenei; inter Spartanos titulos ed. Le Bas voy. arch. n. 162 tab. VI 18 et mon. fig. tab. 108; hinc repetimus.

Var. lect. tab. VI 18: Ρ·Ι·Δ·Ν·
Π[ολυ]δ[ε]ς(?) ἀνέστη τῷ Λακωνί.

74 Proprie locum, qui ab antiquo tramite rupi inciso dicitur λεωμῖνο φειδί, ab urbe Calamata (Pharis) semihorae iter distantem si quis adverso flumine Nedonte a mari ascendit, invenitur pars rupis 1.50 m. in altitudinem levigata. Ibi servatae sunt aediculae ad donaria recipienda idoneae cum inscriptionibus valde adesis. H. A. Κωνσταντίνος, ἀρχαιολογικαὶ διατριβαί, ἐν Τριπόλει 1874; A. Παριδίου, ἀρχαιολογικὴ καὶ ιστορικὴ ἔρευνα περὶ θαρῶν καὶ Καλαμῶν, ἐν Καλαμῶν 1875; rectius R. Weil, Mittheilungen d. deutschen arch. Inst. in Athen I p. 165, unde repetimus. Exscripsit etiam Lolling.

ΕΦΚΟ ΨΕ
ΥΑΡΤΣ

TITVA

ΚΡΟΦΙΑΤΑΤΗ
ΚΟΡΦΙΑΤΑΤΗ

Notae Weili: a ultima littera aut O aut Q; altitudo litt. 0.12 m. d versibus 2-4 paucae agnoscuntur litterae.

Varia lectio. Lolling: a MEAN deest; b post 4 L. annotat: vacant. c deest. d vs. 2 V/OXVOS.

a [o δεινα Η]αί, Χαρί[τατα]. b Κορφιατα[ι] Ηα[ι]. c ? d Κορφιατα[ι] - [αροί?]. Pau Corphiatas (s. Crophintas) appellatus est, opinor, a voce κορφή, quae Laconibus fuerit κορφή.

75. Unus versus in summo margine basis rotundae marmoreae, 0.78 m. alt., 1.26 m. in diametrum, effossae a 1876 Olympiae apud eum Olympiei angulum, qui euronoto est oppositus; litterae 0.03-0.04 m. alt. E. Curtius, arch. Zeit. XXXIV p. 49 tab. VI; idem, Ausgrab. zu Olympia I tab. 32; Schubart, Neue Jahrb. 1876 p. 681 sqq.; Weil, arch. Zeit. XXXIV p. 229 et XXXV p. 196 not.; Schubart, Neue Jahrb. 1877 p. 385 sq. Ahrens, Philol. XXXVIII 1879 p. 193 sqq. Ex lapide exscripti: ctypum gypseum contuli.

ΚΡΟΝ, ΔΑΙ ΕΡΟΛΥΝΗ
ΤΕΚΑΛΟΝ, ΓΑΛΜΑΒΙΑ ΕΦΟ
ΜΟΙΤΟΙΛΑ ΚΕ ΔΑΙΜΟΝΙΟ

Litteratura non vetat hoc donarium paulo post a. 464, quo anno Messeni iterum defecerant, dedicatum esse putari. In voce φαειν litteram F, quam dialectus et metrum requirunt, Pausanias omisit. Lineola obliqua ante vocem Κροδια superest ex littera X. Post vocem Κροδια Weill coniecit lacuna interceptum esse signum Η i. e. S; neque abhorret a fide hanc litterae ε apud Spartanos interdum fuisse formam eo tempore quo spiritus asper nondum exprimebatur signo Η; cf. in 18. Arg. n. 36 et pro E; Ahrensen Κροδια est vocativi forma notabilis. In ins. quae sequuntur, praeter adiectivum εφ, difficillimum neque placet omissum ε lapideae vitio vertere, quod Pausanias correxerit; neque singulari numero τα Ακροδια, quem Pausanias vel librarii plurali mutaverint, vim collectivam tribuere. Imo libenter pedibus eo in sententiam Ahrensen, qui lapidem Pausanias aetate iisdem locis atque nunc laesum fuisse et exagetis titulum inepte explevisse suspicatur. In ins. igitur quae ipse proposuit supplementis εφ[ε] est perfectum verbi Dorici εφω.

76. Inscriptio acumine incisa sub margine in latere vasis, quod a 1850 in insula Cythera prope urbem Goniā in sepulcro repertum est; nunc servatur in museo Britannico. Exscripti: cf. Kirchhoff, Stud. 3 p. 140.

ΕΜΙΚΡΤΥΝΙΟΝ

77. In parva stela, quae reperta esse dicitur in vico Magula et nunc servatur Spartae in museo; litt. alt. 0.025 m. Exscripti et edidi in Mittheil. d. deut. arch. Inst. in Athen I p. 230. Utor ctypo.

ΑΙΝΕΤΟΣ
ΕΝΠΟΛΕΜΟΙ

Αἰνέτος ἢ πολέμῳ. Cf. titulos simillimos n. 78, 85, 87. Etiam posteriore aevo fuerunt qui antiquitatis studio adducti simplicissima hac forma uterentur, cf. Ussing, graeske og latinske indskrifter p. 8 n. 6 -- ξῆς ἢ πολέμῳ; Le Bas n. 203a Τάξις ἢ πολέμῳ, n. 283 Οὐατῆς ἢ πολέμῳ, χαῖρα. Atque antiquiores, Aenetus, Bastias, Haec' rehippus, Aenebias, ceciderunt illi quidem haud dubie in terris externis; neque tamen poterit diiudicari, utrum corporibus in ipso loco pugnae humatis hae stelae domi in cenotaphiis sint collocatae, an corpora Spartam delata in ipsa urbe sepulta sint.

78. Ex schedis Fourmonti, ubi exstat cum femmate ἀπὸ Σαλαδοχαρίῳ (Ameglin) „in ecclesia D. Barbarae,* ediderunt Boeckh C. I. G. 1476 et Foucart, explie. 203a.

ΒΑΣΤΙΑΣ
ΕΝΠΟΛΕΜΟΙ

Var. lect. In Fourmonti schedis ultimam litteram esse Β, non Ν, quod

Βαστίας ἢ πολέμῳ[ι]. In formis litterarum ΣΜΠ negligentior videtur fuisse Fourmont; inscriptionem propter Ο=ω satis antiquam existimo, nihil motus littera Β pro Ε usurpata; cf. not. ad n. 30. De re vide n. 77.

Lineis quae post vss. 9, 10, 11, 17, 23, 30, 34 deprehenduntur singulas huius catalogi particulas distinguit apparet; sed cur lineae, quae est post v. 10, sit longior et quid sibi velit caeterae lineae longae post vss. 22 et 32, me fugit. — Vs. 3^{ssq.} de spiritu aspero interiore cf. not. ad n. 38. — Vs. 4 ταῦτ' ἔτι sic ut. — Vs. 9 τοῦταί' ὁρα' in territorio Neptuni. cf. Paus. III 20, 2, Xenoph. hist. gr. VI. 5. 30; littera *f* inde potest explicari, quod γαιόσχεος Laconibus non erat in quo terram tenet, sed qui curribus gaudet, cf. Hesych. s. v. γαιήσχος ὁ τῶν γῆν' τρέφει τὸ ἐπὶ τῆς γῆς σχομιστος. ἡ δ' ἵππιος, ὁ ἐπὶ τοῖς ὄχηματιν' ἄρματιν' χιείρων. Λάκωνες. Vs. 9^{ssq.} De adverbis numeralibus in -ισαι cf. n. 69. — Vss. 11 et 31. Haec Eleusinia prope Taygetum acta esse colligas ex Paus. III 20. 5. — Vs. 12 de diphthongo *ai* quae est in voce ἠλοῦδιαι egi in Mittheil. des deutseh. arch. Inst. in Athen I p. 232. — Vs. 13 Ἐλα, in oppido cui nomen Ἐλος. — Vss. 13, 30, 37. Ad κίλ'ξ, quae est forma Laconica pro vulgari κίλ'ος, conferatur vox Latina quae est celox. — Vs. 19 Θουρία, in oppido cui vulgo nomen Thuria. — Vs. 24 Ἀφροδίτη hand scio an sit Ἀφροδίτη ἀγρία, quam Spartae cultam esse tradit Pausanias III 17 5 et quae a re equestri non abhorrebat, cf. Hesych. s. v. Ἰπποδάμια· ἡ Βριτική. καὶ Ἀφροδίτη.

TADE ENIK IB EEN YMA
PAT AIKOND
EBIAKAIKELEXMI
ASBA EN N
EB N

80 In lapide, qui insertus est *Misithrae* muro pristinae ecclesiae Turcicae; litterae magnae sunt atque pulchrae. Edd. Leake, *travels in the Morea*, tab. n. 52 (qui per errorem titulum inter Arcadicos retulit); *Moss*, *inserr. gr. ined.* I n. 33; Le Bas, *rev. arch.* I p. 716; Rangabe, n. 2239; Le Bas, *voy. arch.* n. 201 tab. VI 16; cf. Ahrens, *dial. Dor.* p. 9 et p. 76. Repetimus titulum ex Rossii diario.

ΕΡΟΙΕΒΕ

— *ἐροίε*, i. e. *ἐροίε*. De spiritu cf. not. ad n. 38.

81 In lapide calcario ex omnibus partibus mutilo, reperto *Leuctra*, tum Neochorium in domum *Κερασι* *Ματθίου* ablato. Edidit Petrides, *Pandor.* 1869 p. 434.

ΒΙΑΡΕΥΣ
Ο Σ

λαρς. Pro Σ non dubium quin in lapide sit Σ. Cf. n. 64.

82 Fragmentum marmoris, 0,28 m. in altitudinem, 0,21 m. in latitudinem, 0,14 m. in crassitudinem, erutum Olympiae in porticu meridionali ecclesiae Byzantinae. Edidit W. Dittenberger, *arch. Zeit.* XXXV p. 95. Hinc repetimus.

ΠΙΕΙΔΩΝΑΝ

Πιέων *ἀνδρῶν*.

Vix ambigi potest titulum esse Laconicum.

83 In tabula lapidea acetate ornata, c. 0,40 m. alta, 0,22 m. lata, reperta in promontorio *Taenaro* ad *Στρίγας*; asservatur nunc in opido *Vathya* apud *Sampetacem*. Ediderunt *Eustratiades* in *Palinogenesia*, V m. Septembris a. 1869, *Kirchhoff*, *Herm.* III p. 149 et *Stud.* p. 145, Le Bas, *voy. arch.* n. 255a. Ex cetypo exscripsi.

ΑΝΕΘΕΚΕ
ΕΚΕΦΥΛΟΣ
ΝΕΑΡΕΤΑΝ
ΤΟΓΟΒΟΔΑΝΙ
ΕΦΟΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΥΣ
ΕΠΑΚΟΛ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΣ
ΔΑΜΟΦΟΝ

Not. Vs. 7 Ω est certum.

Ανέστη *Εκίφωλος* *Νεαρίων* *τῷ* *Ποιδῶνι*. *ἔφορος* *Ἀριστεύς* *Ἰπάκος* *Ἀριστοτέλης* *Δαμοφών*.

Vs. 4. De spirita aspero interiore cf. not. ad n. 38; de diphthongo α in *Ποιδῶνι* not. ad n. 79. Vs. 5 sqq. *ἔφορος* est magistratus eponymus collegii ephorum; *ἰπάκος* sunt testes, cf. *Mezych*: *ἰπάκος* αἱ *μάτρες*. *Aristeus* ephorus videtur idem esse vir nobilis, quem a. 423 *Lacedaemonii* in *Thraciam* ad *Brasidam* miserunt. *Thuc.* IV 132: *Ἰπταγόρας* αὐτοὶ καὶ *Ἀμύνος* καὶ *Ἀριστεύς* αὐτοὶ τε καὶ *Βρατίδης* ἀφίκοντο, ἐπὶ δὲν *πυρρῶν* *Λακεδαιμονίων* τὰ *πράγματα* κτλ. Munere ephori eponymi functus est ante a. 431; cf. *Xen. Hell.* II 3. 10.

84 Fragmentum tabulae, quod in promontorio *Taenaro* in *Στρίγας* exscripsit *Bursian*; typis vulgaribus edidit idem in *Act. acad. Monac.* VII p. 779, affirmans litteraturam saeculo quinto convenire. Repetitur titulus in Le Basii opere, explic. n. 255 c.

ΘΟΡ
ΚΑΙΤΑ
ΕΡΑΚ
ΒΟΙΝΕ
ΑΡΙΣΤΙΔΑ
ΕΦΟΡΟ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΙ

[*Ἀνέστη* *ὁ* *δαίμων* *τῷ* *Ποιδῶνι* *Θορ* *καὶ* *ταῖς* *Βοῖναις* *καὶ* *ταῖς* *Ἀριστιδαῖς* *ἔφορος* *Ἀριστοτέλης* *Ἀριστοτέλης*]. De 3 pro f in nomine *Bours* cf. not. ad n. 30. Utrum *Autocrates* ephorus ante bellum *Peiopontesiacum* an post fuerit in officio, integrum relinquo.

85 *Spartae* in museo exscripsi ex parva stela; alt. lit. 0,025 m. Edidit in *Mittheil. d. deutsch. arch. Inst. in Athen* I p. 230. Utor cetypo.

ΕΑΙΡΕΤΑ
ΕΝΠΟ

Εἰρὴς *ἐν* *πολεμῶνι*. De re cf. not. ad n. 77; de spirita interiore not. ad n. 38; nisi forte quintum elementum est h, sextum Ε. *Αἰρ* s. *Ἀἰρ*.

86 Hic titulus, ipse quoque a *Taenaro* oriundus, nunc exstat *Athenis* in museo societatis archaeologicae. Edidit *Foucart*, *bull. de corr. hell.* III p. 96 sqq.; exscripsit etiam *Kochler*.

ΑΝΕΘΕΚΕ
ΤΟΓΟΒΟΔΑΝΙ
ΝΙΚΟΝ
ΝΙΚΑΦΟΡΙΔΑ
ΚΑΙΛΥΗΙΠΠΟΝ
ΚΑΙΝΙΚΑΡΧΙΔΑΝ
ΚΑΙΤΑΥΤΑΣΕΡΑΝΤΑ
ΕΦΟΡΟΣ
ΕΥΔΑΜΙΔΑΣ
ΕΡΑΚΟΕ
ΜΕΝΕΧΑΡΙΔΑΣ
ΑΝΔΡΟΜΕΔΕΣ

Ἀνέστη *τῷ* *Ποιδῶνι* *Νίκων* *Νικαφορίδης* *καὶ* *Λυππὸν* *καὶ* *Νικαρχίδης* *καὶ* *ταῖς* *πᾶσι*. *ἔφορος* *Ευδαμίδης* *Ἰπάκος* (i. q. *ἰπάκος* α. *ἰπάκος*?) *Μενεχάριδης* *Ἀνδρουίδης* (vel *Ἀδρουίδης*). *Lyhippus* et *Nicarchidas* filii parvuli *Nicaphoridis* fuerint; hinc non dicitur τὰ αὐτῶν, sed τὰ αὐτῶν. *Niconis* *Nicaphoridis* *Lyhippi* *Nicarchidae* nomina a studio equestri desumpta esse monet *Blass*, *misc. epigr.* p. 14. *Endamidam* non multo ante a. 431 ephorum fuisse conicio scripturae indicis nixus. Nam lapicida et bis utitur littera X = χ et vs. 12, teste *Kochler*, vocalem x primo significaverat littera H, neque atque ix, a quo titulus n. 89 a. 427/6 incisus est, mox errorem correxit inscripta quam voluerat littera E. Praeterea spiritus asper, vs. 2 et 5, pro forma conclusa θ jam praebet solutam H, quum in vocali x vetus signum E servatum sit; collato titulo n. 85, si modo in eo θ = x et h deprehendimus, intellegitur has mutationes non certo ordine factas esse.

87 In parva stela reperta apud *Spartam* prope palaeocastrum; litt. alt. 0.03 m. Exscripsi in museo Spartano; edidi in Mittheil. d. deutschen arch. Inst. in Athen I p. 230. Utor ectypo.

ΑΙΝΗΗΙΑΣ
ΕΝΠΟΛΕΜΩ

Αιήτας εν πολέμῳ. De re cf. not. n. 77, de spiritu interno not. n. 38. Utor ectypo.

88 Lapis in promontorio *Taenaro* repertus; ediderunt Eustratiades in *Palingenesia*, V m. Septembris a. 1869, Kirchhoff, *Herm.* III p. 449 et *Stud.* I p. 145, Le Bas, *voy. arch.* n. 2556; cf. Roehl, *Neue Jahrb. für Philol. u. Paedag.* 119 p. 156. Exscripsi ex ectypo.

ΑΜΕΘΗΚΕ
ΑΙΣΧΡΙΟΝ
ΑΠΕΙΡΟΤΑΣ
ΤΟΙΠΟΘΙΔΑ
ΝΗΡΑΚΛΗΙΔΑΝ
ΑΥΤΟΝΚΑΙ
ΤΑΥΤΟΕΦΟΡΟΣ
ΗΑΓΗΗΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΕΠΑΚΟΠΡΥΑΙΟΣ
ΕΠΙΚΥΔΗ

Var. lect.: Falso editor Gallicus ter praebet Β pro Η et vs. 5 litt. 8 E pro Η.

ἈνὶΘηκε Αἰσχρίῳ Ἀπειρώτῃ τῷ Ποιδίῳ Ἡρακλῆιδαν αὐτὸν καὶ ταύτῳ. ἑφορος Ἀγῆστρατος ἱππῶν Ἡρατῶς Ἐπικυδῆ[ς].

De spiritu aspero interiore cf. not. ad n. 38; de diphthongo ei in Ποιδίῳ not. ad n. 79; de priorē spiritu nominis (Ἀγῆστρατος cf. not. ad n. 40). Hagebiatratus ephorus eponymus erat ab aequinoctio auctumnali a. 427 usque ad idem tempus a. 426, Xen. *Hell.* II 3. 10.

89 In utroque latere arietis aenei 0.035 m. alti, reperti a. 1859 in *Cynuria* prope Leonidium haud procul ab antiquis Prasiis; nunc est Athenis in Varvacio. Edd. Mylonas, *bulletin de corresp. hell.* I p. 336; ex Schoellii achedis Kirchhoff, *Stud.* I p. 152. Repetimus Schoellianum apographum.

a) ΜΑΛΕΑΤΑ b) ΜΑΛΕΑΙ>(sic)

Var. lect. Mylonas in utroque latere legisse sibi videbatur ΜΑΛΕΑΤΑΙ. a Μαλαῖα b Μαλαῖ[τα]. Apollinis Maleatae, quem cum Spartae et Epidauri tum alibi cultum esse verisimile est.

90 *Spartae*. Le Bas, *voy. arch.* n. 200.

ΡΥ
ΕΛ
ΤΕ

INSCH. GRAEC. ANTIQ.

91 Tabula marmorea alba. 0.33 m. lat., 0.078 m. crass., supra et infra fracta, nunc, qua est maxima, 0.45 m. alt., Deli reperta. Litterae forma pulchra eleganter incisae sunt. Edidit Homolle, *bull. de corr. hell.* III p. 12sqq.

ΝΚΑΙΘΙ
ΝΚΑΙΝΑΦΟ
ΝΚΑΙΤΟΝΥ
ΡΕΜΑΤΟΝΤ
ΟΝΤΟΘΙΟ
ΕΒΑΣΙΛΕΥΟΝ
ΑΓΙΣΤΡΑΥΞΑΝΙΑΣ
ΕΦΟΡΟΙΗΣΑΝ
ΟΥΙΩΝΙΔΑΣ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΙΔΑΣ
ΑΡΧΙΣΤΑΣ
ΣΟΛΟΓΑΣ
ΦΕΔΙΛΑΣ
ΕΝΔΗΛΟΙ

— ν καὶ Σ[ύλῳ] καὶ νάφῳ καὶ τῶν χρημάτων τῶν τῷ Θεῷ. Ἐξασπῆ-
λυνον Ἀγῆς Παντανίας ἑφοροὶ ἦσαν Θυαμίδας Ἀριστογανίδας Ἀρχίστας
Σολόγας Φεδίλας. Ἐν Δέλφῳ — . Quam nemo ex ephoris in titulo
nominatis occurrat in catalogo Xenophonteo ephorum eponymorum,
qui per tempus belli Peloponnesiaci munere functi sunt, sequitur ut
hic titulus tribuendus sit annis 403—398. Itaque conicere licet de-
victis Athenis hoc decreto Spartanos Delia libertatem restituissae et
curam templi reddidissae. Quo in decreto (vs. 1—6) mireris quanta
constantia Spartani in publico usu litteras antiquas (ΕΘΥ) retine-
rint eo tempore, quo privati homines iam diu Ionicis litteris suo arbi-
trio utebantur; quamquam etiam in hoc lapide litterarum ductus aequa-
bilis prodit aetatem recentem, aspice e. g. litteram Ν, cuius haec ubi-
que paribus intervallis inter se distare testatur editor Gallicus. Magi-
stratum nomina (vs. 7 sqq.) subiecerunt Delii, usi alphabeto Ionico et —
ni fallor, propter spatium angustum — litteris minoribus.

Nota. Apparet ex his quas tractavimus inscriptionibus Lacedaemonios
sensim ac paulatim singulas alphabeti Ionici proprietates recepisse.
Itaque haud ab re duxi hoc loco aliquot recentiores inscriptiones
addere, quae vestigia antiquioris scripturae servaverunt.

1 Basis *Spartae* apud theatrum a. 1874 reperta, nunc in museo ser-
vatur. Exscripsi, edidi in Mittheil. d. deutsch. Inst. zu Athen I p. 231.

ΔΙΑΡΗΣΗΙΑΡΘ
ΕΥΒΑΛΚΗΣΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑ

Διάρης ἱερ[ὺς]· Εὐβάλκης Ὀλυμπιονίκ[ας σταφυλοδόμος?] Cf. C. I. G.
1388.

2. In lapide rudi, *Spartas* in museo. Exscripsi, edidi ibidem.

|||||HOIΛAN
|||||INAPOS

[H]o[ι]δ[α]ν[ος] — νάπος.

3. „*Spartas* iuxta turrin magnam ad orientalem plagam sitam;“ ex schedis Fourmonti ed. Boeckh C. I. G. 1470.

AIMO
AMIA
ANAPAIKATTO
TEKASTPAEYENE
MONIOYSDI..EIIINA
YKATTOAYN
ΣΣONTAITO
ONDE ΛAKEA
HAGHEIΛAΘ
OTIAΔAΣI
IONDE
H S

Vs. 1 [Λαμδ]αμο[νι]. — Vs. 3 ἄνδρα(?) κατ το. — Vs. 4 - ne κα
στρα[ν]ον. — Vs. 5 [Λαμδα]μο[νι]ος. — Vs. 6 η[δ]η το δου[πτόν]. —
Vs. 8 [ν]δ δὲ Λαμδ[α]μο[νι]ον. — Vs. 9 Ἀγησιλα[ο].

4. *Misithras* in trabe marmorea, in domo quadam. Ross, inscr. ined. I 34a; habemus in diario eius.

HIAPERON

ιαπέων.

5. In parva architrabe Dorica, sub triglyphis, in ecclesia ruinosa prope castellum *Misithras*. Ross, inscr. ined. I 34b; habemus in diario eius.

HIATIEY |||||

ια[ε]ν[ε].

VI.

TITVLI ARCADICI.

93. Sub figura sedente muliebri e marmore cano facta, capite et manibus trunca, 0.97 m. alta; basis 0.73 m. est latitudine. Reperta est a. 1866 inter Megalopolim et Tripolitiam in palaeocastro Zurku-Myllo in finibus urbis antiquae *Aeae*, deinde Athenas in museum publicum est transportata. Ediderunt C. Curtius, arch. Zeit. XXXI p. 10; Cumanudes, ephemer. 1874 n. 440; Foucart, explic. n. 334d.

OMEDA

Ἀγνὴ apud Arcades idem valuerit atque ἡγμένη, quod Dianae et Veneris cognomen fuisse tradunt Pausanias (VIII 37. 1) et Hesychius (s. v.); sed nimirum rarissime (cf. Foucart in opere Le Basiano n. 352d AGANAIA) sub statu deorum nomen casu recto scriptum legitur. In extrema voce littera omittitur ut in titulo Praestano n. 542 et fortasse in Melio n. 416.

94. In marmore albo, circiter 0.6 m. longo, 0.2 m. alto, quod insertum est aut certe erat insertum muro ecclesiae D. Eliae prope Neochorium ad radices montis Artemisii in *Tegeatide*; litterae valde exesae attritaeque; marmor videbatur Rossio esse basis parvularum statuarum seu potius anaglyphi. Exscripsit Ross et edidit in inscr. gr. ined. I 7; hinc repetiverunt Rangabé n. 2238 et Foucart, explic. n. 335a. Cf. praeterea Ahrens, dial. Aeol. p. 233 et Philol. XXIII p. 19sq.; Kirchhoff, Stud. 3 p. 149; Roehl, Mittheil. d. deutsch. arch. Inst. in Athen I p. 232sq. Habemus in Rossii diario.

HOIOIDANOMBERM...S BERAKLES
VADT

[H]oioιδάνος Ἡρακλ[ος] Χα[ρ]μ[η]ν. De diphthongo nominis *Hoioιδάν* cf. not. ad n. 79, de forma Ἡρακλ[ος] not. ad n. 60. Cur primum nomen in fine deorsum flexum sit, cum I et S sint in lapide,

93. Fragmentum lapidis calcarii, 0.40 m. altum, 0.34 m. longum, in vico Pavlitza muro domus inditum, ex parietinis *Phigaliae* ablatum; litterae grandes; titulus mutilus. Edidit Martha, bull. de corresp. hellénique, III 1879 p. 468sq. Exscripsit Lolling, cuius apographum repetimus.

Var. lect. Martha: Vs. 1 OAS, ibid. v. Vs. 2 DAMOS. Vs. 5 O pro M. Vs. 6 A pro O.

DASIKLES
ΦΙΛΟΔΕΜΟ
ΚΟΛΟΙΔΟΜ
ΑΙΘΟΝ
ΜΑΛΕΚΟΣ
ΟΛΥΠΙΣ

[E]ρασιλ[ος] vel [Φ]ρασιλ[ος]
Φιλοδ[ε]μος
Κολοιφ[ος]
Αιθ[ον]
Μαλ[ε]κος
Αλυπ[ιος]

num iure Rossium duarum litterarum omissarum arguerimus, diiudicabitur si contigerit ut lapis iterum examinetur.

100 In basi lapidea 1.28 m. longa, 0.93 m. lata, 0.27 m. alta, *Mantineas* intra portam Tegeacā; quae vs. 1 ante Ἀπόλλωνι scripta erant postea dedita opera erasa sunt; superficies lapidis margine paulo altiore cincta servavit quinque foramina, quibus donarium aeneum infixum erat. Edd. Conze et Michaëlis, *annali dell' inst. arch.* 1861 p. 39; iterum exscripsit Foucart, et edidit in *Le Basii opere* n. 352b. Cf. praeterea Dittenberger, *arch. Zeit.* XXXIV p. 219 not. Sequimur Foucartum, qui formas litterarum diligentius expressit.

ΔΙΟΞΕΝΑΛΕΙΟΙΣ
ΚΑΙ ΕΥΜΑΧΩΝ ΔΕΚΟΤΑΝ

[Ἀπό---] Ἀπόλλωνι καὶ συνμάχων δεκάτην sc. Mantinenses dedicaverunt. Memoriam cladis hostium postea seu amicitia facta seu Mantinea ab illis devicta non placuit servare. Ἀπό Τεγεατῶν, quod supplet Foucart titulum referens ad pugnam a. 422 commissam (Thuc. IV 154). vercor ne nimis spatii occupet. Vide an perierit nomen alicuius urbis a Mantinensibus subactae (Thuc. V 29 τοῖς γὰρ Μαντινέσσι μέρος τι τῆς Ἀρκαδίας κατέστραπτο ὕψηλον) v. g. Ἄλιν, deletum aetate Epaminondae.

101 In tabula lapidis calcarii male levigata, reperta inter parietinas *Mantineas*; litterae plus 0.04 m. altae ductu lato et profundo incisae sunt. Exscripsit a. 1868 Foucart et edidit in libro: *monuments grecs publiés par l'association pour l'encouragement des études grecques en France* n. 4, 1875, p. 23 sqq. et in opere *Le Basiano*, n. 352a. Cf. H. Weil, *rev. arch.* 1876 XXXII p. 50.

ΔΙΟΞΕΝΑΛΕΙΟΙΣ
ΚΕΡΑΥΝΩ

Διὸς Κεραυνῶ, sc. hic fundus (cf. Foucart, *bull. de corr. hell.* II 1878 p. 515); ipse igitur Iuppiter hic dicitur κεραυνός, non κεραυνίος.

103 Lamina aenea, 0.235 m. lat., 0.079—0.082 m. alt., 0.0003 m. crass., reperta Olympiae, ex Philippo in occasum brumalem et in meridiem. Fissura mediam prope in duas partes dividit; duo foramina, ex quibus sinistrum laesum est, ad affigendam laminam idonea erant. Edidit Kirchhoff, *arch. Zeit.* XXXVI p. 140, tab. XVII 3; cf. ibid. XXXVII p. 49 et p. 165. E. Curtius, *Ausgrab. zu Olymp.* III tab. 25. Utor ectypo.

ΕΔΟΞΕΝΑΛΕΙΟΙΣ
ΔΙΟΞΕΝΑΛΕΙΟΝΤΟΝΑΔΑΝ
ΠΟΝΜΕΛΑΝΟΠΟΗΝ
ΠΟΞΕΝΟΝΚΑΓΕΒΕΔΓΕ
ΤΑΝΤΟΝΑΛΕΙΟΝΓΡΑΦΩΣ
ΑΙΕΝΟΛΑΝΝΠΑΙΕΔΟΞΕΝ

Ἐδοξεν Ἀλκίοντι Διόφρον τὸν Ἀθανάσιον, Μελανόπω υἱόν, προξένον καὶ εὐεργέταν τῶν Ἀλκίων γράψαι ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔδοξεν.

Ἀλκίον, i. q. Ἀλκίον, videntur esse incolae Ahae urbis Arcadicae haud procul a Phliante sitae; Eleis enim hunc titulum tribuere votamus et spirita aspero et terminatione -ων et voce εὐεργέτας pro εὐεργέτας s.

102 *Tegeae*; ex Gellii schedis ediderunt Rose, *inserr. gr. vet. praef.* p. VII 1, et Boeckh, *C. I. G.* 1512; hinc repetimus.

ΚΛΕΟΝ
ΑΡΚΟΙΑΣ
ΔΑΜΟΚΛΕΣ
ΕΡΙΤΕΛΕΣ
ΣΟΣΙΑΣ
ΚΑΕΤΕΑΣ
ΑΝΡΕΤΙ

Var. lect. Rose praebet saepe A, semper Σ; idem versuum initia sic disponit, ut unus secundus versus dextrorsum recedat.

Κλέων
Ἀρκοίας
Δαμοκλῆς
Ἐριτέλης
Σοσίας
Καετίας vel Κλατίας
Ἀντρέτι[δας] vel sim.

103 Haud procul a parietinis *Tegeae*, a vico Thana ad occidentem versus in ecclesia semiruta Ag. Theodori. Edidit Milchhofer, *Mittheil. des deutsch. Inst. zu Athen* IV p. 143.

ΚΛΕΟΝ

Κλέων.

104 Lapis calcarius *Mantineas* intra orbem muri in Ophi rivo erectus. Litterae ductu lato incisae et bene servatae sunt. Edidit Milchhofer, *Mittheil. des deutsch. Inst. zu Athen* IV p. 145.

ΑΥΛΟΙΟ

Ἀχ[?]λφω.

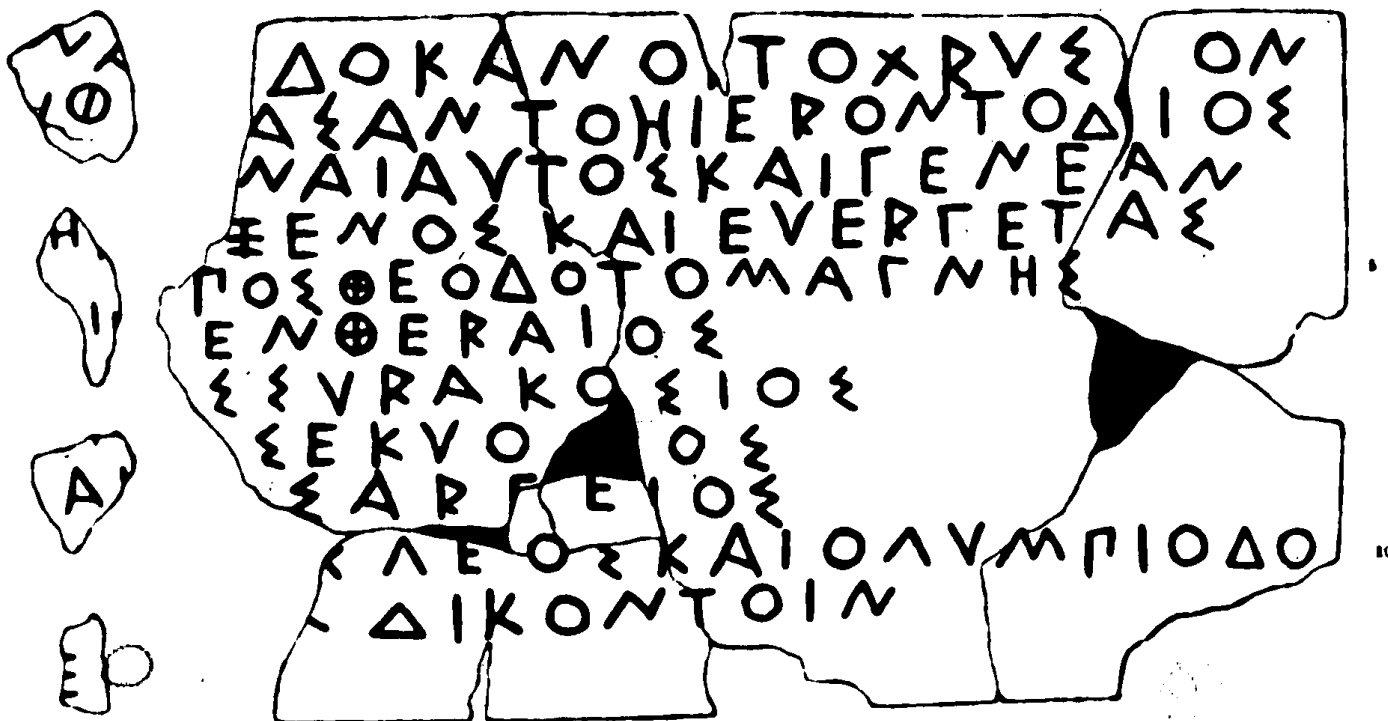
εὐεργέτας et aliquot litteraturae discrepantiis. Littera Ξ indicium est scripturae Ionicae sensim se inferentis, sed quid scribam induxerit, ut semel (vs. 5) littera λ eversa uteretur (b), non perspicio. Vs. 3 de υἱόν cf. nota ad n. 54. Vs. 6 de ἐν cf. not. ad n. 95.

106. In fragmine, quod videtur fuisse margo cassidis, ornamentis instructo, 0,145 m. longo, reperto Olympiae, ex templo Iovis ad occidentem versus. Litterarum altitudo 0,004 m.; litterae V et Δ 0,08 m. inter se distant. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI p. 140 tab. XVIII 3.,

ΞΟΡΑΥ ΔΑΜΟΙΤΟΙ

Δαμος τοῖ — — ξό(ω)ραυ. Genetivi terminatio av titulum Arcadiae addicit; de littera Ionica Ξ cf. not. ad n. 105.

107. Lamina aenea tenuis, fracta et comminuta, reperta Olympiae in porticu ad meridiem et orientem sita; contigit ut fragmenta inter se coniungi possent praeter quatuor frustula partis sinistrae nunc deletae; supra et infra et ad dextram lamina est integra. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII p. 156 sqq., inde repetimus exemplar, quod tertia parte minus est quam ipsum aea.

[Ἐπὶ ταῖς ἑ]δάμην ὁ[π]τοχρύσι[ο]ι[ν] [καὶ ἔστην] ασαν τὸ ἱερὸν τῷ Διὶ, | [ἴδο]σαν ἔ]παι αὐτὸς καὶ γυνὴν | [αὐτῶν προ]ξένος καὶ εὐεργέτης | [—] π[ο]ς Θεόδοτῳ Μαγνη | — ἢ Θραϊῶς | — ε Σαραποῖος | — Σικυά[μ]ιος | — ε Ἀργεῖος. | [Ἐπὶ —] κλῆος καὶ Ὀλυμπιῶν [ἔ]ρω ἰλλανο[δ]ικόντων (?). Hanc tabulam non esse Eleam docet dialectus, eandem non esse ita antiquam, litteratura mista; atqui eam ab antistitibus templi conscriptam esse argumentum testimonio est; itaque ad ea tempora eam referendam censet Kirchhoff, quibus Arcades una cum Pisaeis sacra administrabant, i. e. Ol. 103. 4 — 104. 2. Vs. 1. Ὀπτοχρύσιον i. q. χρύσιον

ἰφθόν, cf. Soph. Antig. 475 τῆθεος ὀπτός. Vs. 11. Lineolam proclivem neglegendam putavi; sed in iis quae servata sunt expectaverim [ἰλλανο]δίκωντων. Parvus hellanodidarum numerus offensionem avertit nullam; nam Arcades et Pisaei non curantes multiplicationem numeri Eleis placitam cum numerum restituerunt, qui fuerat Ol. 52, quo tempore Pisaei iuribus suis cedere coacti sunt. Neque mirum, quod hanc magistratus mutationem, quae per paucissimos annos staret, Pausanias (V 9) non enumeravit.

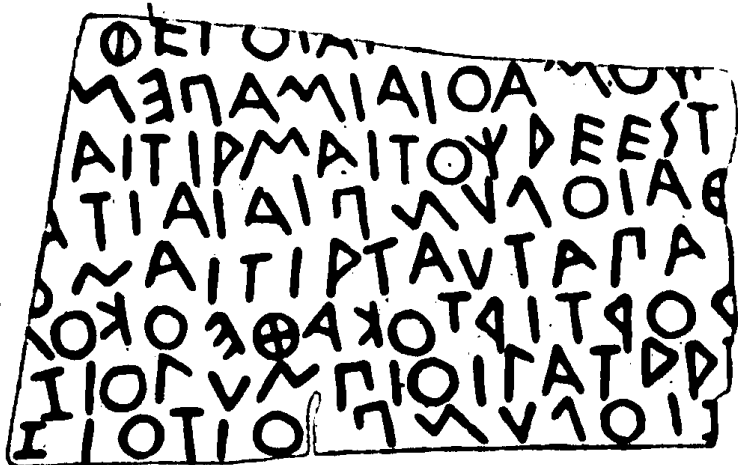
108. Litteris editis in globo plumbeo figura olivae, reperto Megalopoli. Exscripsit Foucart et edidit in opere Le Basiano n. 332 a.

ΟΙΔΑΝΘΑΝ

Κλαάνθω. Nomen esse funditoris recte annotat Foucart; titulus, qui in forma dextrorsum spectabat, saeculum quartum vetustate fortasse non superat.

VII. TITVLI ELEI.

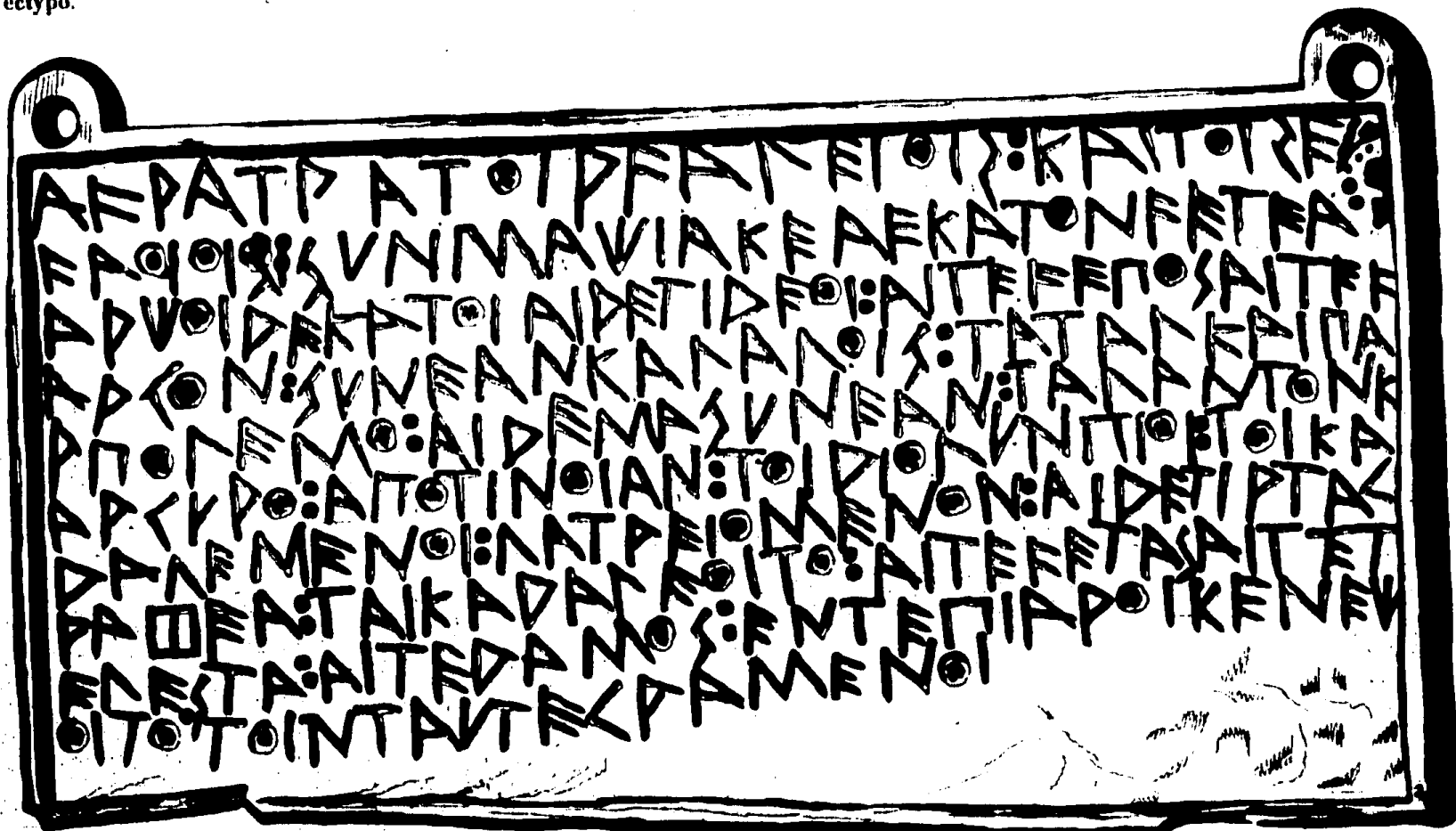
109 Lamina aenea, 0.003 m. crass., ad dextram fracta, ad sinistram et supra desecta; infra videtur integra esse. Reperta est Olympiae a templo Iovis ad meridiem versus. Litterae scalpro acuto profunde incisae sunt. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII p. 160, unde repetimus.

Nota. Quum rogatu meo aes Olympiae denuo accuratissime examinaretur, in angulo dextro superiore haec inventa sunt litterarum vestigia 9 a. i. e. 9 A.

Vs. 2 [τοῖς ἱεροῦσιν; cf. Hesych. ἱερούσιν τῶν ἱερῶν ἐπισκοπούμενοι; deinde αἱ μᾶ. Vs. 3 αἱ τῆς μᾶ —. Vs. 4 Ὀλυπία, αἱ. Vs. 5 αἱ τῆς ταῦτα παρ[ε]δόναι. Vs. 6, 7 [δὲ θεοῦ] ὅτις τόκα θεοῦ[?] ἀποτίνοι κα —. Zē Ὀλυπία λατ[ρ]εύον —, cf. Dittenberger, arch. Zeit. XXXVIII p. 69; duplex 2 vs. 7 fin. errori scribae videtur deberi; cf. n. 110 λατ[ρ]εύον. Vs. 8 Zē Ὀλυπ[?] τοῖς [α]λ[?] —, cf. n. 110 κα(δ)δαλ[?] —.

110 Lamina aenea, modulo formaeque qua infra; Olympiae effossam reportavit a. 1813 Gell; tum possedit Payne-Knight; nunc est in museo Britannico. Litterae optime sunt servatae, lineae rectae scalpro sive cuneo incisae sunt, rotundae formae typo incusae eoque duplici, altero forma O, altero puncta. Litterae versus secundi et tertii pendent ex lineis tenuissime incisis. Payne-Knight singulari charta edidit; I. M., classical journal XI p. 348 sqq.; Payne-Knight, ibid. XIII p. 113 sqq.; Walpole, mus. crit. I p. 536 sq.; Boissonade, class. journal XX p. 285 sqq.; G. Burges, ibid. XXII p. 352 sq.; Gell, ibid. XXIV p. 401 sq.; Boeckh, Staatshaushalt II p. 390 sqq.; Rose, inser. gr. vet. 29 tab. V, cf. append. p. 354 sqq.; C. I. G. II et Add.; G. Hermann, über Boeckhs Behandlung etc. p. 40 sqq., Meier p. 122 sqq.; K. F. Hermann, Heidelb. Jahrb. 1827 p. 1001 sqq.; Ahrens, dial. Aeol. p. 225 sqq., p. 280 sqq., dial. Dor. p. 548 sqq. Cf. Kirchhoff, Stud. 2 p. 153 sq. Aes examinavit; utur ectypo.

Not. Vs. 1 fin. In hoc angulo, ubi laminae superficies est asperior, nihil perspexi nisi ε; non Α, quod vulgo legitur.

Ἄ φράτ[?] τοῦ φαλίου καὶ τοῦ Εἰφαιίου. συνμαχία κ' οἷα ἱππῶν.

ἴστα, ἄρρη' ὅτι κα τοῖ' αἱ δὲ τι δῖαι αἵτε ἴπποι αἵτε φάρον, συνμαχία κ' ἀλ(λ)αῖς τὰ τ' ἀλ(λ) καὶ παρ πολέμου αἱ δὲ μὲ συνμαχία, τάλαντον κ' ἄρρη ἀποτίνοι τῶ δὲ Ὀλυπία τοῖ κα(δ)δαλῆμοι λατ[ρ]εύοντες αἱ δὲ

poenam quandam priore lege constitutam (τὰ δίκαια) non cepit
(ἐνείκελον οὐκ ἐνέκελον), unus quisque qui officio defuerit pendam de-
cem minas Iovi Olympio. Ut pendam curato (ἐνέκελον = ἐνέκερον, quo
de verbo vide quae coniecerint Ahrens et Baecheler; ipse enim notio-
nem pignoris capiendi subesse suspicatus eram collata glossa Hesychii
ἐνέκελον: ἐνέκερον) hellanodica, et ut devotor poenam legitimam laet
pro magistratibus negligentibus curato collegium damniorem. Ni cu-
raverit (ἐκεν), alterum tantum solvito in ratione (ἐν νόρμῳ i. e. ἐν
νόμῳ, cf. Hesych. s. v. νόρμῳ: αἱ τὰς ἀρχέτας νόρμας). Si quis
devotus seu devoti amicus devotorem iam in iudicium poenae legitimae

vocatum (*αἰνέσθην* *δυναίον*, ad verborum compositionem cf. *ὠνάων*
δυναίων sim.) flagellis ceciderit (*μαρτυρῶ* i. q. *μαρτυρῶ*) sciens eum iam
 in iudicium vocatum esse, decem minarum multa panitit. Idem pa-
 titur (*μαρτυρῶ* = *μαρτυρῶ*) scriba phratris — quem in phratría magna
 auctoritate fuisse hinc discimus — si hanc vindictam privatam admisce-
 rit. Et haec tabula in perpetuum Olympias in templo pendet (*ἐν τῷ
 αἴθρῳ*; alibi *Ελεῖ αἴθρῳ* et *αἴθρῳ*). — Hellanodicae mentio est talis, ut illo tem-
 pore unam eius generis magistratam fuisse intellegamus; igitur titulus
 Olympiade quinquagesima est vetustior, cf. Paus. V 9.

223. *Lamina aenea*, 0.262 m. lat., 0.104 m. alt., 0.001 m. crass., effusa Olympiae prope templum Iovis; margo primitivus ab omnibus partibus servatus est; ex duobus foraminibus, quae apta erant laminae clavis affigendae, id quod est ad dextram fractura amplificatum est. Inde a vortice tertio sculptor, sive idem sive alter est, sentiore scalprio usus est. Edd. Kirchhoff, arch. Zeit. XXXV p. 196 sqq. tab. 16 ectypo usus; E. Curtius, Ausgrab. zu Olympia III tab. 25; cf. Ahrens, Philol. XXXVIII p. 385 sqq. —

AEPATPATOIP↓PMA/PIDP:KAIDEY
 KATIONI:↓APADIONEMENAYTON
 AN<NON AIZORPOTENON
 ISODAMIORCONTANON
 VENTANANDEKA
 TOTONVAINETILAIIDE
 DIAIMEDAMUKKEOI

Nota. Vs. 3 *án.* Scriptor quod falso exaraverat V ipse correxit. Vs. 3. Spatium vacuum olim abula tectum fuisse, qua lumina mero affugere, Kirchhoff coniecit; qua coniectura haud scio an non opus sit, quoniam post verbum primum is qui scripsit singulos versus integris vocibus terminavit. Vs. 4 *án.* In fractura deprehenduntur vestigia lineolae /.

Ἄ φησιν τοῖς Χαλδαίοι(ι)ς καὶ Δουδαίοι· Χαλδαῖοις ἦσαν αὐτὸν καὶ
 γινώσκουσιν, ἵσταται· ἵσταται· τὸν δὲ γὰρ ἔχον τὴν ἐν Πύτῃ· αἱ δὲ
 τῆς συλφ. ἵφισον αὐτὸν πὸ(τ) τὸν Δία, αἱ μί(δ) δαίμοι δομοί.

Hanc Chaladriorum urbem, a χαλάδρια i. e. χαράδρια torrente dictam, in Elide sitam fuisse perspicuum est. Chaladrii quum urbi Pisae diruendae Ol. 52 interfuissent, eam agri partem, quae ipsis obvenerat, Deucalioni videntur donasse. Eundem faciunt civem suum *ῥιστοπόξιον*, *ῥιστοδαιμωργόν*; receptus igitur est in numerum optatumum, quibus liceret proxenorum et damiurgorum muneribus fungi. Vs. 6 *συλάοι* pro *συλάοις*, *ἰψίην* videtur i. q. *μηρούς*, cf. Hesych. *εὐείρα· ἰψη*. Ahrens *ἰψήην* interpretatur *ἔρπον*. Vs. 7 *ΜΕΔΑΜΟΙ* cum Kirchhoffio accipimus *μὲ(δ) δάμοι*, i. e. *μετὰ δάμω*, *ἐν ἐκκλησίᾳ*. Ahrens: *μὴ δάμοι*.

224 Lamina aenea, fere 0.002 m. crass., reperta Olympiae a porticu Echus ad occidentem versus; servatus est margo superior et inferior et pars sinistri, ad dextram lamina est fracta; suspexae ad sinistram dubitant an exstant vestigia foraminis terebrati. Edidit Kirchhoff arch. Zeit. XXXVII p. 159, unde repetimus.

K + I A K A T O N Γ
K N T K E K A
R E Y + M A K A T O N Γ

[Ze]uxías met(r) tén [— — τῶτα] [ῥ]ῶ[σ]τα ἡμῶ[τ]έν — —]. Ζευ-
Ξίας μετ(τ) τέν [— — τ]ῶς μῶς καὶ βίωσι ο. β. ξήνοντα διαρχμάς?
— —]. Sic igitur Zeuxias in templo pecuniam deposuit.

115 Lamina aenea, 0.177 m. in longitudinem, 0.074 m. in altitudinem, 0.001 m. in crassitudinem, exuta Olympiae a templo Iovis ad septentrionem versus. Ex maiore tabula barbaro aere dissecta haec segmentum superest, a dextra atque a sinistra mutilum, sed supra atque infra intactum, quod ut ad usum nescio quem accommodaretur perforatum est. Edidit Fraenkel, arch. Zeit. XXXV p. 48 sq. tab. 4, cf. XXXVII p. 165. Inde repetimus, ectypo in auxilium vocato.

ΟΔΕΚΑΧΕΝΟΣ ΕΡΕΙΜΓΟΙΕΝΤΙΑ
 ΙΥΟΣ ΚΑΘΥΣΑΣΕΓΓΤΟΙΒΟΜΟΙΤΑ
 ΙΑΠΟΔΟΣ ΕΝΕΒΕΟΧΕΝΟΣΑΙΔ
 ΡΥΜΑΣΑΠΟΤΙΝΟΙΤΟΙΔΙΟΡΥΝ
 ΟΑΔΟΟΝΤΑ ΔΕΚΥΑΙΥΣΕΒΟΙΚΑ
 ΚΑΤΙΑΓΑΤΡΙΑ

Not. Vs. 1 littera sexta decima neque P neque Q fuit, sed aut P aut Q. Vs. 2 in extremo dextro margine Weil agnovit P, i. e. P; idem testatur vs. 3 hastula. Vs. 3 infra foramen vestigia circuli sunt certa. Vs. 4 ultima littera certe fuit N.

Tenor tituli hic fere potest fuisse:

[Θύοι καὶ τὸν ἑνός ἐκ' — ἐν τινὲς — —
 — φέρχως(?), καὶ τὸν βυυὶ τὰ πᾶτρα καὶ τὸ δῖον.

α τοὶ θεοὶ ἀποδοῦναι ὁ ἑνός. καὶ δὲ καὶ ἀποδοῖα, τράνο-
 ντά κα δαφχμὸς ἀποδοῖα τοῖς Δὲ Ὀλυμπίοις καὶ τὸν θεόν —

καὶ τὸν πᾶτρα.

Vs. 1 τινὲς καὶ τὸν ἑνός. Vs. 2 φέρχως, cf. Hesych. βέρχως: ἄρως
 ἐκ φέρχως: ἄρως πρέβαν. Vs. 6. Unam litteram supervacaneam in-
 termiscuit scriba.

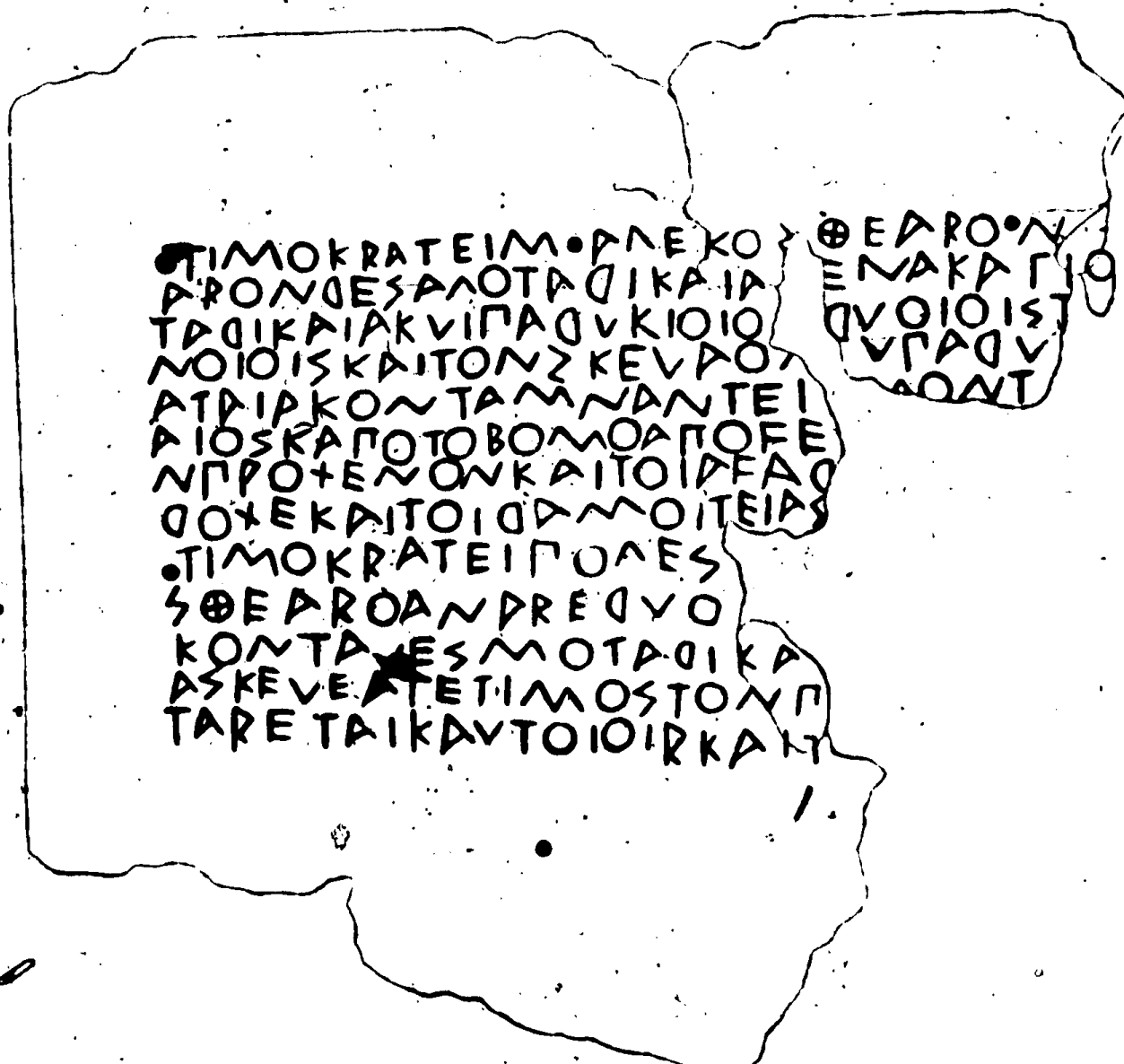
116 Lamina aenea in tres partes fracta, 0.144 m. long., 0.065 m. alt., 0.001 m. crass., reperta Olympiae ad eum muri Byzantini orientalis an-
 gulum, qui aquiloni adversus est. Titulus dextra laeva infra saucius est; idem ne supra quidem integer videtur, maior enim lamina recentiore
 aetate in partes dissecta est, ut aesi alicui suppellectili aptaretur; eodem tempore foramen (vs. 4), quo aesi affigeretur, incisum esse puta. Edid.
 Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI p. 141 tab. XVIII 8; E. Curtius, Ausgrab. su Olympia III tab. 25. Utor ectypo.

ΚΑΙΚΑΤΑΚΗΤ
 ΥΝΠΙΚΟΝΕΝΟΣΟΝΚΕΝ
 ΕΔΙΠΟΙΕΓΑΣΤΟΜΟ
 ΘΘΑΚΙΟΤΑΠΟΤΟΝΔΑΠΟΡ
 ΥΠΓΑΔΑΠΟΤΟΝΔΑΠΟΡ
 ΔΑΔΑΠΟΤΟΝΔΑΠΟΡ

Vs. 1 καὶ κατὰ πᾶτρα — (?). Vs. 2 [Ὀλυμπία μῆρις. Vs. 3 — ἐκ λῆσι ? — ἐκ λῆσι —. Vs. 4 [Ἰφθαίμ' ἐκ λῆσι ? — τὸν δ' ἀπορ—. Vs. 5 δαφχμὸν.
 Vs. 6 δαφχμὸν].

117 Lamina aenea tenuis mutilata, 0.23 m. lat., 0.22 m. alt., reperta Olympiae, a templo Iovis ad meridiem et orientem versus. Foramina
 parva, quorum quinque sunt cernata, olim recipiebant clavos, quibus lamina ad murum affixa erat. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII
 p. 154 sqq., unde repetimus. Imago tertio parte minor est quam archetypum.

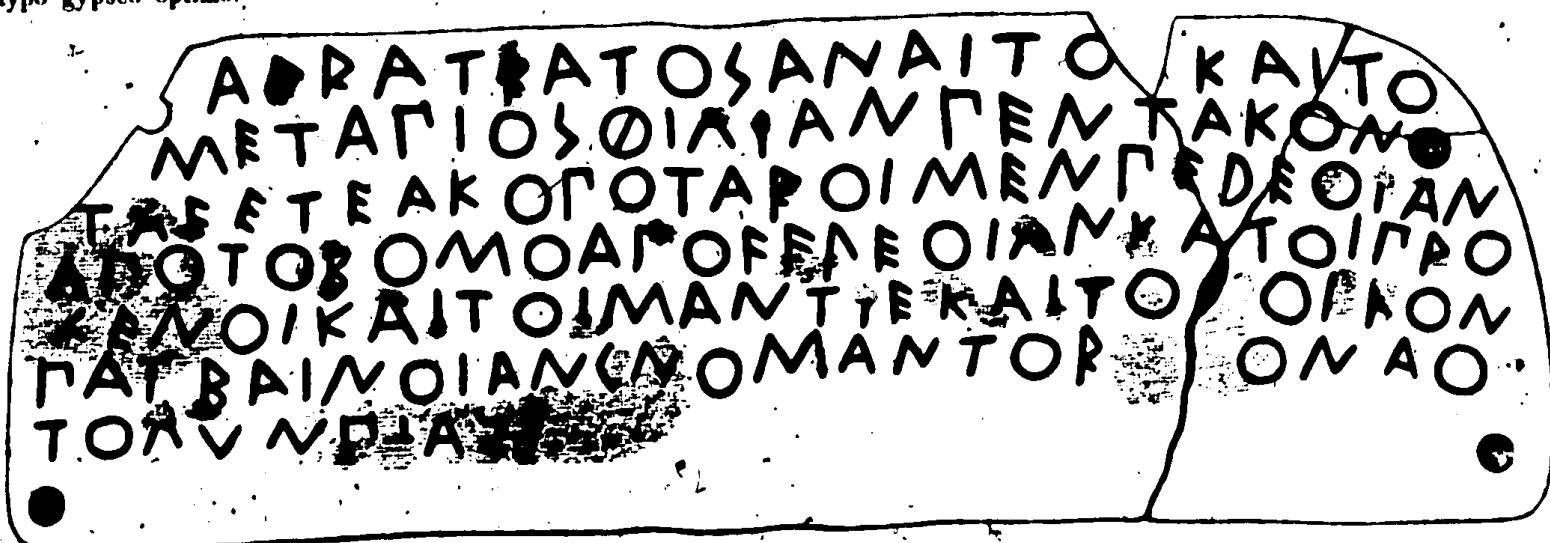
INSCR. GRÆC. ANTQ.

Vs. 1 Τιμοκράτης Μάχηςος Σπαρῶν vel -ων. Vs. 2 [ἰ]σφόν δ' ἱε ἀλ(λ)ο
τὰ δάμια, Vs. 3 τὰ δάμια; deinde, si licet litteram l errori scribae
tribuere, κῆρυκας, i. e. καὶ ὑποδοχῆς. Vs. 4 -οῖσι καὶ τῶν (pro τῶν
seu τῶν?) vel τῶν κῆρυκας [v] ὑπαδύ[μι]. Vs. 5 τῆς κοῖτης μῆνι. Vs. 6
μὴ τὸ τῶ βωμῶ ἀποφ[η]σ[ι] cf. n. 118. Vs. 7 [τῶ] προξένον vel [τῶ]
προξένων καὶ τοῖς? φάδ[ε]σι?]. Vs. 8 [ἰ]σφόν καὶ τοῖς δάμοι. Vs. 9 Τιμο-

κράτης κῆρυκας [v] vel κῆρυκας. Vs. 10 Σπαρῶν ἄνδρα vel ἄνδρα (n. 119
ἀνδρῶν?) δύο. Vs. 11 -κοῖται [v] τῶν δάμια. Vs. 12 [τῶ] σφύρι
τε τιμῶνται, i. e. τιμῶνται. Vs. 13 τῶνται? (vel ἀρῶν) καὶ τοῖς καὶ. —
Littera canina, quae sigmatis vices obit, nec non vocabula quaedam,
quae in titulis originis Eleae haud ambiguae (cf. etiam Add.) recurring,
hunc titulum Elidi adiudicant.

118 Lamina aenea, 0.19 m. longa, 0.065 m. alta, quatuor foraminibus instructa, in complures partes fracta. Effossa est Olympiae intra pry-
taneum. Ectypis atque apographis Purgoldianis usus edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVIII p. 117 sqq., unde imaginem mutuor. Praeterea
utor ectypo gypseo optimo.

Notes Purgoldii. Vs. 1 init. nihil deest. Vs. 2 init. una aut duae
litterae possunt intercidisse. Vs. 5 littera a fine tertia potest fuisse K,
quamquam nunc nihil certum est nisi haec. Vs. 6 tertia littera vide-
tur illa quidem esse T; sed verendum est ne lineae transversae specie
oculos fallat fissura quam accepit lamina hoc loco violenter incurvata.
Quae res si ita se habet, licet putare hanc litteram K aut P fuisse.

Vs. 6 litterae C N et reliquae litterae in imagine umbra inductae fere
evanidae sunt.

Varia lectio ex ectypo gypseo petita: vs. 5 litt. 4 a fine P; vs. 6
litt. 3 v; Reliqua omnia sunt certa praeter duas litteras vs. 6 intercep-
tas. Vs. 6 fin. post O nihil video.

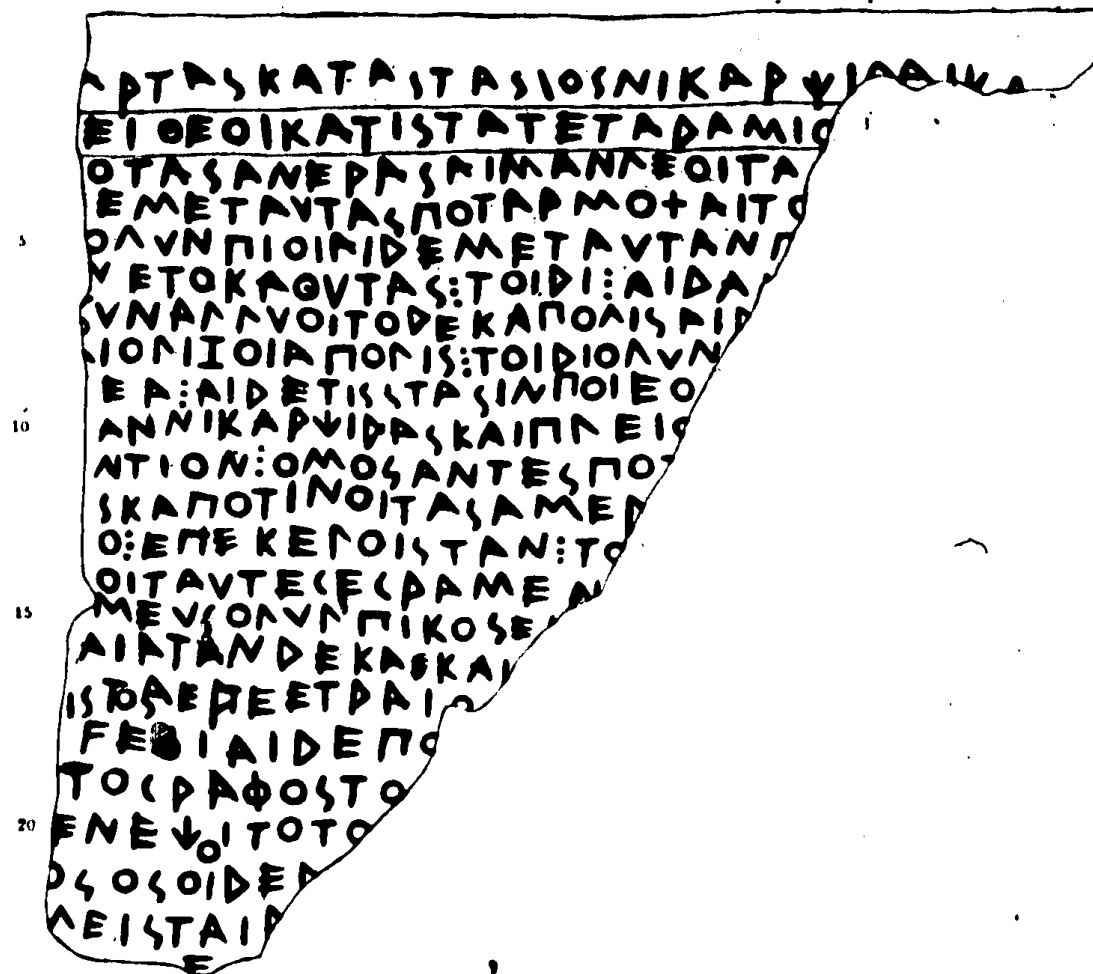
A φάδρα τῶν Ἀναίτων καὶ τῶν Μισακίων φίλων (ἔχον) παντύνοντα

fitur. κατόπιν μὲν πεδίοιαν, ἀπὸ τοῦ βασιλῆος ἀποφθιγμένον καὶ τοὺς προξένους καὶ τοὺς μάντιες. αἱ τὸ [ν] ὅ[ρ]ον πα[ρ]βαίνουσιν, γινώσκοντες τὰς [ἀπ]ὸ νόμου τὰ λυμπία.

Vss. 1. 2. Anaeti atque Metapii videntur fuisse civitatulae Elidis; nimis longe absunt Messapii Locrenses, quorum mentio est apud Thucydidem III 101. Kirchhoff ex similitudine reliquarum rhetrarum proponit: α' φράτρα τε(ι); Ἀναίτω[ις] καὶ το[ις] Μεταπίο[ις]; deinde φιλίαν (ἔμεν) πτλ. Vs. 3

ἐν πεδίῳ ea vi qua Atticum ἐμπέδω. Vs. 4 ἀποφθίγας i. q. ἀποκλίσας ἀποκλίσας. Vs. 5 sqq. Si quis (si fallor proxenonum aut haruspicum) laceret ius iurandum (quo cogebantur eos qui pacem turbassent a sacris excludere), iudicanto (γινώσκοντες i. e. γινώσκοντες; sed in titulo Damocratis δόμειν et similia) magistratus et sacerdotes templi Olympiaci (αἱ ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ).

119 Lamina aenea Olympiae reperta; margo superior servatus est; versus priores lineis distinguuntur; litterae ductu diligenti et ubique fere aequo lato incisae sunt. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII p. 48 sq., usus ectypo et Furtwaengleri apographo. Imago tertia parte minor est quam aes.

Nota. Vs. 17. Scriba priorem scripturam correxit S pro A et t pro O incidens atque litteram O inserens.

Vs. 1 [α] φράτρα π[ε]ρ (cf. n. 110) τὰς καταστάσεις Νικηρχίδας καὶ τὰς φράτρας. Vs. 2 [ἀπ]ὸ νόμου (?) κατίσταται ἢ τὰς καὶ (τ) τὰ (i. e. ἐν τῇ) καὶ κατίσταται τὰς δαμω[ρ]α. Vs. 3 -ἀ(δ)τας ἀντας (recentiore aetate Eleis terminatio acc. plur. III decl. erat το), καὶ τὰς ἀ[ν]τας, cf. vs. 12, αἱ μὲν λαγ, cf. Hesych. λαγῶν (log. λαγῶν). Σίλοιμ ἄν. Vs. 4 -αὐτὸς αὐτὸς ποταμὸς ἔμεν. Vs. 5 Ὀλυμπία. αἱ δὲ μετ' αὐτὰν (ἢνε αὐτῶν) π-. Vs. 6 [ἀπο]τιμῶν κα(τ)δοτῶν τοῦ Δι. αἱ δ' α-. Vs. 7 σ-

καλλύοιτο δὲ π' α πόλις. αἱ [δὲ]. Vs. 8 [α]ποκλίσας (?) α πόλις, τοῦ Δι Ὀλυμπίου. Vs. 9 [π] ἢα seu [γράφ]μα. αἱ δὲ τις στασι ποιῶ[ι]. Vs. 10 -αν Νικηρχίδας καὶ πλαιο-. Vs. 11 [ἐν]εργίαν ὁμοσάντες ποτ-. Vs. 12 -α π' ἀποτίμω τὰς ἀμω[ρ]α καὶ τὰς ἀμω[ρ]α. Vs. 13 ἐφῆμε (i. e. ἐφῆμε) λαίτταν vel ἐπὶ καλοῖσταν (i. e. καλοῖσταν). Vs. 14 -αὶ ταύτη γράφ(α) μιν[οι]. Vs. 15 -μιν[οι] (αἱ;) Ὀλυμπίᾳ. Vs. 16 -αὐτῶν δῖνα καὶ Vs. 18 -φία. αἱ δὲ πο-. Vs. 19 (cf. n. 110) [αἱ δὲ τις] τὸ γράφας τοῦ καδδαλίου. Vs. 20 [π] ἐνέχεται τοῦ. Vs. 21 -ος. ὅσοι δὲ.

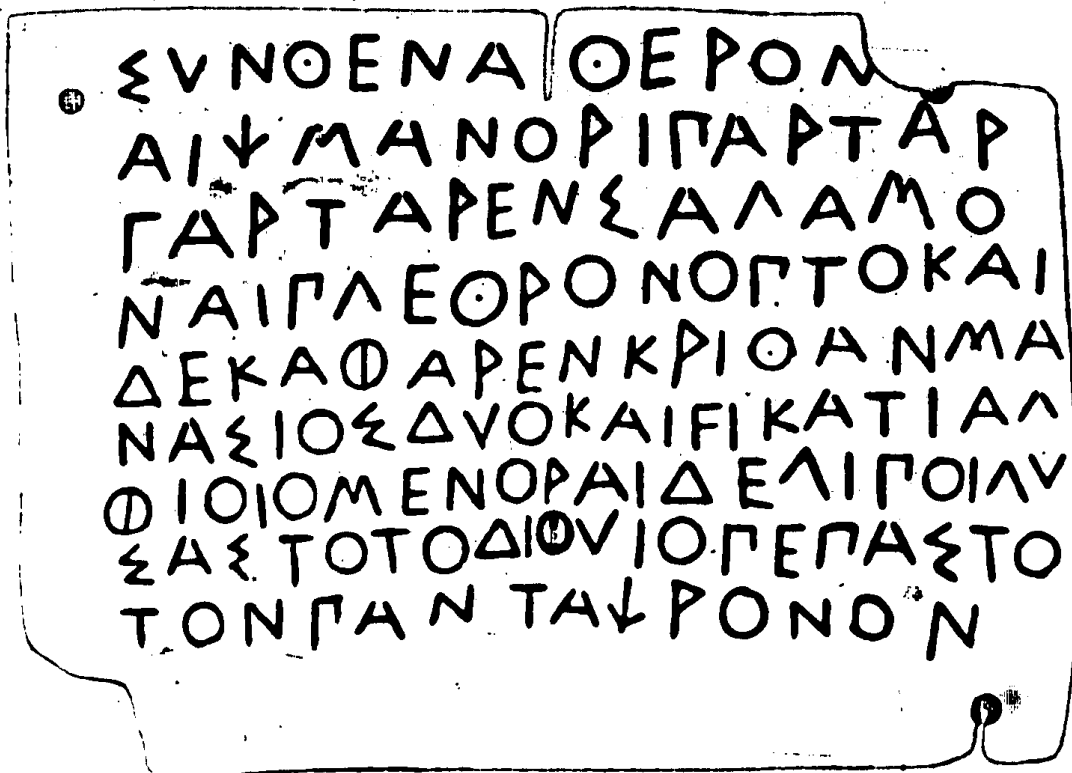
120 Fragmentum marginis vasis aenei, 0.20 m. long., 0.02 m. lat., 0.003 m. crass., repertum Olympiae ab ecclesia Byzantina ad septentrionem et occidentem versus. Titulus in vasis parte exteriori inscriptus est ductu non adeo profundo parumque accurato quasi ab homine scribendi insueto. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVIII p. 65 sq.

Ἀλατῶν καὶ Ἀλ(α)τῶν ἀνδρῶν. Utrumque oppidum satis notum; de prioris nomine cf. Strab. VIII 341: τὸ δ' Ἀλατῶν (Hom.) ἵσται τὸ νῦν Ἀλατῶν (sic. lib. A) ἕρρα περὶ τὴν Ἀμφιδολίδα, ἐν ᾗ καὶ κατὰ

μῆνα ἀγορὰν συναγοῦσιν αἱ περίοικοι· καὶ τὰ δὲ ἐπὶ τῆς ἀμεινῆς ὁδοῦ τῆς ἐξ Ἐλίδος εἰς Ὀλυμπίαν; Steph. Bys. Ἀλατῶν, Ἀλατῶν.

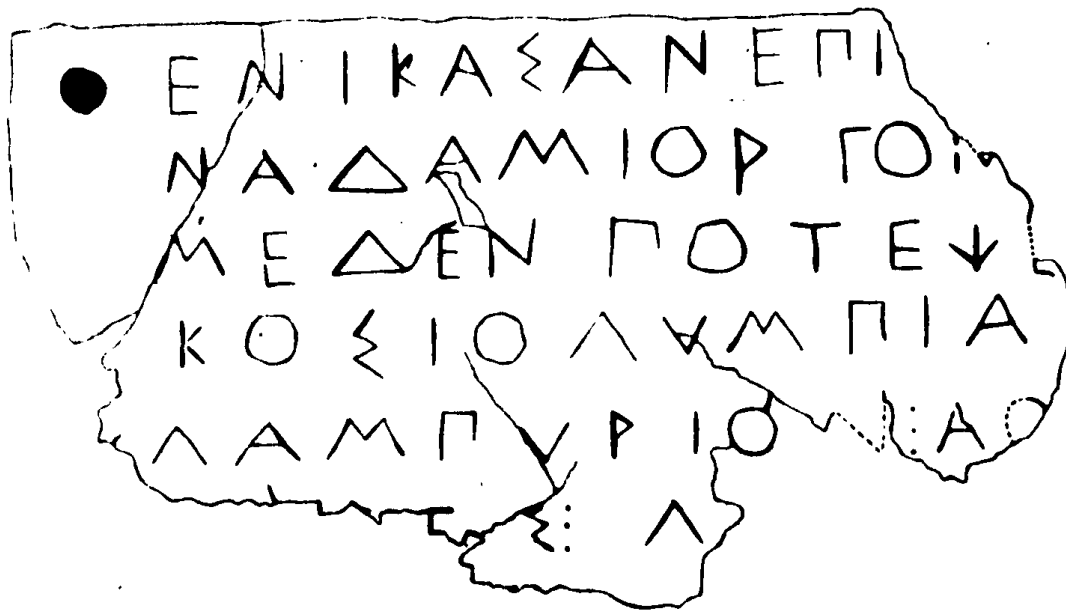
121 Lamina aenea, 0.001 m. crassa, prope integra, reperta Olympiae, ab Alti in orientem; olim clavis parieti affixa erat, cui rei testimonio sunt foramina tria. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII p. 158 sq., cf. Dittenberger, arch. Zeit. XXXVIII p. 69.

Σύνθε(α), seu συν(α), ὅρα[ι καὶ] Ἀρχιμανορί παρ (cf. n. 110) τὰς γὰρ τὰς ἐν Σαλαμῶναι, πλεονάζοντες οὗτοι καὶ ὁμα. φέρων κριθῶν μανασίως δύο καὶ ἑκατὶ Ἀλφίω ἀντίον· αἱ δὲ λίποι, λυτὰς τῶ διφυῶν πεπασσῶ τὸν πάντα χρόνον. Si Theronem Aechmanori agrum locasse existimes, illud αἱ λίποι sit i. q. „si reliquetur,” at homo privatus agrum vix elocaverit in perpetuum; quodsi malis putare agrum a republica Eleorum locatum esse Theroni et Aechmanori, αἱ λίποι intel-

gere possis i. q. „si quid residuum sit” atque λυτὰς et πεπασσῶ de duobus hominibus dicta sint (Att. -ῶσαν). Vs. 3 Σαλαμῶνα i. e. Σαλαμῶν. Strab. VIII 356, Σαλαμῶνα Diod. IV 68, in agro Pisaeo. Vss. 5. 6 μανασίως mensura frumenti; Hesych. μανασίον· μίτρον τι διμεδύμων, Eriphan. de mens. et pond. II p. 178 B: μανασίον τῶν παρὰ Κυπρίων μετρίται καὶ παρ’ ἄλλων ἔστιν· ἵτι δι [καὶ] μῶδιαι τίτου ἢ κριθῶν. Vss. 7. 8 λυτὰς τῶ διφυῶν redimunt se duplici pretio.

122 Lamina aenea reperta Olympiae haud procul a Philippeo ad occidentem versus, supra et ad sinistram integra, a reliquis partibus mutila, fissuris laesa, 0.132 m. lat. et 0.074 m. alt. qua nunc est maxima, 0.001 m. crassa. Ad sinistram foramen incisum est, quod clavum reciperet. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI p. 139 tab. XVII 2.

Not. Punctis notatae sunt lipseae quae in marginem laminae incidunt. Omnes litterae bene perspicuae sunt, praeter ultimam versus quinti.

Ἐνίσταν ἐπὶ — —
να δαμιγῶν [τοῦ ὁμότατος τὸν Δία]

μηδὲν ποτέχ[ε]σαι τοῖς πρὶν τετυλα-

κῶσι Ὀλυμπίαν —

Λαμπυρίαν ἈΣ — —

— — ἢς Λ — —

Supplementis vss. 2. 3 non multum confido.

VIII.

TITVLVS ACHAICVS.

123 In cassidis in Alpheo repertae dextra parte; in Britanniam delatam possidebat B. Frere Londinensis. Ediderunt Rose, inscr. Gr. vet. tab. VI 2 p. 58, et Boeckh, C. I. G. 30.

ΙΕΜΟΜΟΝΥΡΩ

Ζηνός Ὀλυπίου. Scriptura tituli cum nulla congruit nisi cum Achaica ex titulis coloniarum nota. Itaque non visum est temerarium cum hic collocare.

IX.

TITVLI BOEOTII.

124 *Tanagrae* in museo, lapis calcarius. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 tab. XXVI 9.

ΙΟΔΙΟΝΑ

[Ξ]αύχας.

125 *Tanagrae* in museo, lapis calcarius. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 tab. XXVI 13.

ΙΘΙΝΕ

Ἐκ Σ[?] — —].

126 *Cantharus niger* 0.145 m. altus, *Tanagrae* effusus et Athenas in museum societatis archaeologicae deportatus. Titulus legitur in taelia gilva, quae circa medium vas currit. Edidit Mylonas, bull. de corr. hell. II 1878 p. 539.

ΣΟΡΟΔΟΙΙΑΘ

Δαλμίδης.

126a Titulus incisus in ventre canthari parvi *Tanagrae* reperti, qui servatur in museo Berolinensi. Exscripti.

ΙΑΠΡΙΑΤΤ

Ἡρώων. Idem nomen occurrit in cippo Carystio musei Atheniensis (cf. e. g. Pervanoglou, die Grabsteine der alten Griechen p. 36) et in nota laterculi Aeginiae reperti n. 555a.

127 In lapide quadrato ante ecclesiam B. Virginis in vico Vlokho, haud procul a *Tanagra*; litterae magnae rudem in modum sed profunde incisae sunt; exscripsit Leake. Leake, mus. crit. II p. 576 n. 6; Rose, inscr. Gr. vet. p. 101 tab. XIII 2 n. 1; C. I. G. 1647; Leake, travels in northern Greece II p. 471 tab. XV 72; Le Bas, voy. arch. n. 575; cf. praeterea Keil, syll. p. 178. Sequitur Leakeii itinerarium.

ΕΓΙΓΝΑΥ
ΞΑΥ

Ἐκ Ἡ[?]αύχας. A nomine Ἡρώων saepius obvio descendit femininum Ἡρώων, Boeot. Ἡρώων.

128 „*Ἐλαιοβόρρις*“ vocatur vicus quidam Albanensis medius fore inter *Thabas* et *Tanagrum* positus sub colle, ubi arcis antiquae castra quadratis constructae haud exigua vestigia demanant. Aut hic aut apud vicum *Bratsi*, qui unius horum spatii abest ad orientem versus, antiquam urbem *Ἐπίρριον* vel *Ἐλαιοβόρριον* sitam fuisse putat *Bursian* Geogr. I 224* (Kaibel). In hoc vico lapidem in parte superiore (a) et in parte antica (b) per scriptum primum repperit Kaibel, Herm. VIII p. 425; in museum quod est in vico *Scimatario* transportatum iterum exscripsit Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 159; inde repetimus. Atque antici quidem lateris imago (b) cum ectypo a me collato optime congruit; superiore in latere (a) ectypum bene expressum lapidem docet esse magis corrosam, quam ut lineae et vulnera fideliter possint delineari.

+ R R T I T I R
Σ Π Τ Ι Ε Τ Α Γ

Var. lect. b Kaibel supra ΘΒ praebet VC, quas litteras charta ectypi non cepit. Idem omisit litteram ω in ectypo claram.

ΕΘΕ
ΘΑΝ

a Lectio nimis ambigua. b - nos *ἀνίστημι*. Litteram E lapidea neglegenter repetiit.

129 Tit. a in dextro, b in sinistro femore statucae parvae aeneae representantis virum nudum barbatus, qui sublaeta dextra hastam vel similitum rem nunc perditam vibrabat. Repertum est hoc monumentum *Chalcide* in fundamentis castelli; nunc exstat in museo *Berolinensi*. *Kochler*, *Mittheilungen des deutsch. arch. Inst. in Athen* I p. 97 sqq. Cf. *Kirchhoff*, *Stud.* 3 p. 104 sq. *Foucart*, *bull. de corr. hell.* III 1879 p. 139 sq. Ex aere delineavi.

ΑΝΘΕΑΝ
ΙΟΝ ΜΩΣΙΘΙΟΙ
ΣΤΡΑΤΩΝ ΑΙΤΟΛ

Var. lect. a *Kirchhoff*: ΝΙΙΙΙ; equidem, quin inter N et M nihil intercederit, aere quam potui accuratissime examinato non dubito.

Ἡρώδης Μούρτος ἀνίσταται τοῖς Ἰωνοῖς. Apollini *Ismenio* *Ptoion* et *Mastus* dedicaverunt statum viri pugnantis, ut significarent se ex pugna incolumes rediisse. Quam *Thebis* celeberrimum fuerit templum Apollinis *Ismenii*, quum *Boeotica* forma sit *ἀνίσταται* (cf. *bull. de corr. hell.* II 1878, p. 589 et *Archaeol. Mittheil.* III p. 86; *ἀνίσταται* n. 144; recentiores tituli praebent *ἀνίσταται*, *C. I. G.* 1588, *Keil* syll. p. 69 X 1), quum *Ptoionis* nomen optime conveniat *Boeotio*: statua *Thebis* nescio quo casu *Chalcidem* videtur ablata esse. De spiritu aspero qui est in *Ἰωνοῖς* cf. n. 286.

130 In vase fictili mutilo, quod *Tanagrae* repertum est. *Cumanudes*, *Athen.* III p. 169; Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 160. Exscripsit *Lolling*. Ectypum contuli.

ΘΕΡΙΠΙΟΝ

Θηρία(π)ιον, mulier.

131 In cippo *Tanagrae* eruto, 0.77 m. alt., 0.40 m. lat., 0.45 m. crass. Kaibel, Herm. VIII p. 427; *Cumanudes*, *Athen.* III p. 168; Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 158, unde repetimus, collato ectypo. Exscripsit *Lolling*.

ΕΡΙΘΕΚΑΔΑΜΟΕΕΜΙ *Ἐπὶ Ἰφικλίου τοῦ*

132 *Tanagrae* in museo, lapis calcarius. Edidit *Hausnoullier*, *bull. de corr. hell.* II 1878 p. 589 tab. XXVI 6.

ΕΡΙΚΑΛΙΘΕΙΔΙΕΛΛΙ

Ἐπὶ Καλ(λ)ιδ(ρ)ίδι τοῦ

133 Cippus *Tanagraeus* totius aetate ornatus, infra et ad dextram mutilus, 0.30 m. alt., 0.36 m. lat., 0.46 m. crass. Ediderunt *Cumanudes*, *Athen.* IV p. 297, et Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 159, unde mutuo. Exscripsit *Lolling*; ectypum contuli.

ΕΡΙΘΕΡΕΓΟ

Var. lect. Cum. *ἐπὶ Θέρει*...; *Lolling* | ΕΠΘΕΡΕΓΟ |. Litterae ΘΡ quam in ectypo tum teste Roberto in lapide incertae sunt. *Ἐπὶ Θέρει*?

134 Lapis *Tanagraeus* 0.35 m. alt., 1.00 m. lat., 0.24 m. crass.; in summo lapide cavum curvum. *Cumanudes*, *Athen.* IV p. 297; Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 159. Exscripsit *Lolling*. Ectypum contuli.

ΘΙΠΡΑΡΨΑ

Ἐπὶ (π)ραρψα.

135 In marmore *Tanagrae* effosso. Kaibel, Herm. VIII p. 427 n. 31; *Cumanudes*, *Athen.* III p. 168. Exscripsit *Lolling*.

ΕΡΙΛΥΣΑΝΙΑΕΒΙΑΡΙΔΑΙΙΙΙΙ

Not. Signa lacunae addidimus ex *Lollingii* apographo. *Ἐπὶ Ἀυσανίας Ἰαρίδα[ς].*

130 Lapis marmoreus caeruleus e regione Tanagrae oriundus, nunc in vico Scimatario in aula ecclesiae S. Taxiarchi; edidit Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 160. Etiam Lolling exscripsit.

TIMASIΘEOS

Τιμασίθεος.

131 Lapis calcarius, forma cistae, Tanagrae effusus, 0.50 m. alt., 0.70 m. lat., 0.32 m. crass. Typis minusculis edidit Cumanudes, Athen. IV p. 296; utor apographo Lollingii.

ΑΑΑΝΟΛΙΤΙΣ

Ἀθανόλιτις.

132 Lapis calcarius, Tanagrae effusus, 0.58 m. alt., 0.35 m. lat., 0.15 m. crass. Typis minusculis edidit Cumanudes, Athen. IV p. 297. Exscripsit Lolling.

ΘΡΑΙΚΙΑ

Θραίκης.

133 Tanagrae in museo, lapis calcarius. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 tab. XXVI 10.

ΘΙΟΜΝΑΣΤΑ

Θιομναστής.

140 Lapis Tanagraeus; exscripsit Lolling.

ΕΙΡΕΙΑΣ

Εἰρηίας.

141 Lapis Tanagraeus, qui in museo servatur, 0.15 m. alt., 0.24 m. lat., 0.24 m. crass.; in summo lapide incisum est cavum quadrangulum. Typis minusculis edidit Cumanudes, Athen. IV p. 297. Exscripsit Loescheke.

ΕΠΙΘΑΝΟΔΟΡΑ

ἘπιΘανόδωρα[s].

142 In vico Chlembotsario (cf. n. 128) inter Thebas et Tanagram, lapis rudis in domo privata. Kaibel, Herm. VIII p. 425 n. 26.

ΘΙΟΤΕΔΙΑ

Θιοτί[λ]α, pro Θιοτίλεια.

143 Lapis calcarius oblongus, repertus in radicibus Cithaeronis montis prope vicum Orocucium, ad occidentem vias quae Athensis fert Thebas; nunc servatur Thebis in museo. Versus inter se plus 0.06 m. distant. Ed. Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 tab. XXVI 1. Cf. Kaibel, mus. Rhén. XXXIV p. 197 n. 756a; Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 134sqq.

ΑΜΑΤΡΟ ΤΟΒΑΓΑΛΜΑ
ΝΘΑΡΕΓΓΟΡΑΝΤΙΣΕ
ΕΙΣΑΜΕΝΟΣΦΥΔΑΔΑΣΚΑΙ

[Δ]ήματρο[s] τὸν ἀγάλμα [ὁ δῖνα ἵσταται ἀπαρχάν]
[i]νθαρε γ[α]ρ, ὁραοῦσι σ[ι]βασίων — — —
[T]ισαμενὸς Κυδάδας καὶ [— — —] ἐποητάων.

Artificum titulus haud scio an fuerit soluta oratione conceptus. Nomen Κυδάδας Tisameno adiectum potest esse gentilicium. Kaibel sic versus reanxit: [Δ]ήματρο[s] τὸν ἀγάλμα — [i]νθαρε γ[α]ρ [i]ντοραοῦσι σ[ι]βασίων — — —

144 Lapis ibidem repertus, nunc servatur Thebis in museo; titulus ad dextram est integer. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 134sqq.

ΑΝΕΘΕΙΑΝΤΑΕΔΑΜΑΤΡΙ

— — — ἀνέθειαν ταῖς Δαμάτρει.

145 Anaglyphum eximiae artis vetustioris, cuius superior pars fracta periit, Theopis (Eremocastri) repertum, mox Athenas in museum publicum delatum. Incedunt duo viri nudi ad dextram versi quorum de humeris vestis suspensa est. Infra legitur titulus tam bene conservatus, ut de nulla littera dubitari possit. Edidit Kaibel, Herm. VIII p. 417sq. Cf. Cumanudes, Athen. IV p. 110; Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 151sq., Kirchhoff, Stud. 3 p. 134 not., Koerte, Mittheil. des deutsch. Inst. zu Athen III p. 811 tab. XV. Ultimae ectypo gypseo musei Berolinensis.

ΚΑΡΙΑΤΟΚΡΑΤΕΙ

Μνημ' ἐπὶ τῷ ἱερῷ ἀριστοτέρει. Νῦν αὖτε incognitum Gathenis a verbo καρία videtur originem ducere. In epigrammatis posuit Kaibel, n. 485; atque sermo est poeticus, metrum nullum.

146 Inter vicum Palaeopannagiam et vallem Musarum, ex Theopisum parietinis huius itinere ad occidentem versus, lapidem quadratum medio-
cria magnitudinis muro posteriori ecclesiae semirutae S. Blasii (vel teste Rossio B. Virginis) insertum repperit Ross a. 1833 et exscripsit.
Idem a. 1845 iterum eo revertens vidit lapidem, quam aedificium refectionem esset, adeo calce illitum, ut litterae iam non possent dignosci. Ross,
epist. epigr. ad Boeckhium p. 11; Keil, arch. Anz. 1850 n. 21. 22 p. 208; Meineke, arch. Zeit. 1851 n. 25 p. 285. Postea tectorium magnam
partem a lapide videtur discessisse; nam Schillbach, qui a. 1857—1859 in Graecia versabatur, titulum denuo exscripsit. Ex eius apographo
edidit Keil, Jahrb. für Phil. Suppl. IV p. 533 aqq.; cf. praeterea Cauer, del. inscr. Gr. n. 112; Kaibel, epigr. Gr. n. 486. Repetimus Rossii
exemplar ex diario, Schillbachianum ex Keilii editione.

Ross.

ΑΝΑΜΕΡΩΝ.Ε
ΔΑΙΜΟΝΑΤΕΡ.
ΠΕΘΕΚΕΡΩΑΝΔΟΣ.
ΤΙΟΙΣΙΒΟΣΟΣ
ΠΕΝΘΟΣΕΚΕ.
ΑΠΟΘΙΜΕΝΟΣ

Μυσμ' ἐπ' Ὀλ... εἶδαι μ' ὁ πατήρ [ἀν]ίστημι θαυδ[ε]ται
Ὀψ[θ]ος, ο[τ] πίνθος Σῆμα[ν] ἀποφθίμενος.

Vs. 1. Non contigit ut nomen probabili coniectura restitueretur; in
diphthongo α, quamquam orta est contractis vocalibus i et i, per sim-
plicem vocalem E scripta non est quod haerens; similia enim non ita
raro in titulis sat vetustis occurrunt, cf. Διονυσία n. 13, Κλαύς n. 30,
Φιλανδία n. 339, Ἀριστοκλιδης n. 372²⁸, Νικηλιδης ibid. 274 (Lenorm.);
Corinthiaci tituli antiquissimi nihil ad rem. Vs. 2 vocalis i duabus

Schillbach.

ΑΝΑΜΕΡΩΝ.Ε
ΔΑΙΜΟΝΑΤΕΡ.
ΠΕΘΕΚΕΡΩΑΝΔΟΣ.
ΤΙΟΙΣΙΒΟΣΟΣ
ΠΕΝΘΟΣΕΚΕ.
ΑΠΟΘΙΜΕΝΟΣ

lineolis parallelis expressa est. Vs. 2. 3. Noli praefere faciliorem
correcturam [i]νίστημι, nam ad hoc verbum addi dativum, non praepo-
sitionem ἐπ' c. dat. recte monet Kaibel. Vs. 4 necessario nomen pa-
tris scriptum fuit reiiciendaeque eorum sunt coniecturae, qui adiectivum
φίλος agnoscere sibi videbantur. In his quae sequuntur quamvis invi-
tus facere non possum quin duo apographa in erroris insimulationem
vocem, quoniam littera S, quam tradunt vs. 4 fin., commodam senten-
tiam admittit nullam.

147 Theopis hunc titulum a se a. 1859 descriptum esse affirmat
Lenormant, mus. Rhén. 1866 p. 400 n. 272.

ΘΕΟΔΕΚΤΑΣ

Θεοδέκτας.

148 Thisbe (Cacosii) in lapide longo angusto qui domus parieti in-
fixus est; ex Leakei apographo fluxerunt quotquot exstant editiones

tituli. Leake, mus. crit. II p. 577; Ross, inscr. Gr. vet. tab. XIII 2
n. 10; C. I. G. 1592; Leake, travels in northern Greece II p. 513
tab. XX n. 94; Le Bas, voy. arch. n. 374. Repetimus exemplar ex
Leakei itinere.

ΙΔΑΝΕΘΕΚΕΝΑΘΑΝΑ,

— τ. 1) δ' ἀνίστημι Ἀσπία, fragmentum versum.

149 In vico Μασο (Haharti) in ecclesiae S. Constantini muro orientali.
deutschen Inst. zu Athen V p. 132 et ctypum nobiscum communicavit.

Exscripserunt Lolling et Io. Schmidt, qui edidit in Mittheilungen des

ΚΑΛΛΙΑ
ΑΙΓΙΘΟΙΟ
ΤΥΔΕΥΓΡΑ
ΠΑΡΟΡΟΤΑ

Var. lect. Vs. 3 Schmidt omisit litteram S a Lollingio exscriptam,
in ctypo obscuram.

Genetivus ΑΙΓΙΘΟΙΟ, si modo flexus est a casu recto Αἰγί(θ)-
ος = Αἰγίθος, non utitur terminatione dialecto Boeoticae usitata; se-
quitur ut titulus sit metricus: Καλλία Αἰγί(θ)ος. τὸ δ' ἐν πρῶ(σ),
[α] παροδῶτα. Videtur igitur hoc esse colloquium viatoris et Calliae
mortui: vocat viator Calliam, Callias viatorem valere iubet. Vs. 3 fin.

litteram O fugisse oculos eorum, qui titulum descripserunt, persuasum
habeo; quae res ut diiudicetur, ctypum quidem dextrorsum non lon-
gius pertinens nos non adiuvat. Potuit autem illa facile fugere spe-
culatores, quia, si fallor, lapicida litteras SO vel SSO primo omisso
reliquis litteris στοιχιδόν dispositis adiecit forma minore. Πρῶτος pro
πρῶτος et ipsam epigram dialectum sapit aequae atque genetivus Αἰγί(θ)-
ος. Vs. 4 παροδῶτα i. q. παροδῶτα.

150 In lapide quadrato nigro, reperto a. 1834 *Lebadeae* ad fontem cui nomen *Ayase*, ad sinistram integro, ceterum truncato; inscriptio admodum est oblitterata. Ex Kochleri apographo edidit Boeckh, C. I. G. 1678b; hinc repetiit Le Bas, voy. arch. n. 785; cf. Keil, syll. p. 194. Alterum exemplar exstat in ephemeride arch. n. 2409, tertium in Rossii diario. Exhibemus omnia.

C. I. G.

ΛΕΒΑΔΕΑ.Ο.ΚΕΦΟΛΟ
ΑΠΟΤΑΣΕΥΔΟΚΑΣ
ΑΣΥΝΤΕΣΕΜΠΕΔΕ
ΣΕΤΤΙΡ
ΘΕΟΚ
ΕΡΑΛ

Ephem

Ε. Λ.
ΑΠΟΤΑΣΚΕΡΡΟΚ
ΑΡΙΟΝΤΕΣΕΜ
Σ. Ρ. Ν.
Φ. Ο. Κ
Ρ. Κ.
Ο. Κ

Ross.

ΑΠΟΤΑΚΕ.ΔΟΚ
ΑΔ.ΟΝΤΕΣΕΜ

In versibus qui sequuntur Ross agnovit + et ●.

Λεβαδα — — — — —
ἀπὸ τῆς Ἰ[σ]δοῦς — — — — —
ἀρχόντος ἐκ πε[λοπό]ννησου ἀπεγράψατο
Δι[σ]κ[ρι]π[το]ς
Θεοκ[ρίστου] vel sim.
Επ[ιστολὴν] vel sim.

Vs. 2 Boeot. Ἰδοῦς i. q. Att. Ἰδοῦς, successio. Vs. 3. De peltophoris vide Le Bas, voy. arch. Aegosth. n. 4 n. 5 n. 7a, *Ἀδωνίου* I p. 490sq. III p. 490sq. IV p. 215, Keil, syll. IV, Rangabé n. 1315. Vs. 4. Δι[σ]κ[ρι]π[το]ς, cf. Δι[σ]κ[ρι]π[το]ς in tit. Chaeron. C. I. G. n. 1608 vs. 6 et vs. 17 (?) et Φαφίξξ in tit. Locrensi n. 321; cf. praeterea Keil, syll. p. 237 fin.

151 *Acraephiae* (Cardituae) in pila aediculae S. Georgii. Exscripsit Lolling.

ΚΡΙΤΟΝΚΑΙΘΕΙΟΣΔΟΤΟΣΤΟΙ
ΔΙΤΟΠΟΡΕΙ

Κρίτων καὶ Θεόδωρος τοῦ Δι τῆς πόλεως

152 In marmore caeruleo *Tanagrae* reperto; litterae lineis tenuibus sunt incisae. Ediderunt Cumanudes, Athen. III p. 168, et Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 159. Exscripsit Lolling. Ectypum contuli.

ΑΒΑΕΟΔΟΡΟΚ
ΑΒ

Ἀβαεοδωρος. Lapidida primum inferiore loco nomen exarare coepit, mox consilium mutavit. Nomen ducitur ab Apolline Abaco.

153 In marmore longo nigro, invento prope ecclesiam dirutam S. Parasceves decem minutarum iter distantem a vico Andritza in via quae Thebas fert. Titulus rudi arte incisus, sed non adeo male servatus est, lapis infra et ad dextram est mutilus. A templo Bacchi, quod erat *Tanagrae*, eum illuc allatum esse inde collegit Leake, quod in rudibus templi multos lapides eiusdem generis repperit. Exscripsit Leake. Edd. Leake, mus. crit. II p. 576; Rose, inscr. Gr. vet. p. 101 tab. XIII 2 n. 2; Boeckh, C. I. G. 1599; Leake, travels in northern Greece II p. 470 tab. XV 71; Le Bas, voy. arch. n. 573. Sequimur Rosium.

AESYRONDASAENIT
DIONYSOE

Ἀίσχρωνδης Αἰγί[τι]ς vel sim. Διονύσου. Cum nomine Aegitae cf. Βωίτης, Ἰππότης, Λυμίτης.

INSCR. GRAEC. ANTIQ.

154 *Tanagrae* in museo, lapis calcarius. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 tab. XXVI 16.

ΕΡΙΠΟΛΥΑΡΑΤΟΕΣΜΙ

Ἐπὶ Πολυάρτου καὶ

155 *Tanagrae* in museo, lapis calcarius. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 tab. XXVI 12.

Ε. ΜΕΙΝΟΚΛΕΙΔΕ

Ἐπὶ Ἀμεινοκλείᾳ.

155a Lapis totius in inferiore parte vix caesus, quem *Tanagrae* effodit Erneris. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. V 1881 p. 64.

ΕΡΙΠΟΛΥΜΙΑΔΕ

Ἐπὶ Πολυμιάδῃ.

156 Lapis calcarius *Tanagrae* effossus et in museum illatus, 0.30 m. long., 0.21 m. lat., 0.15 m. alt. Typis minusculis edidit Cumanudes, Athen. III p. 168, maiusculis Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 tab. XXVI 11. Exscripsit Lolling.

ΕΡΙΟΚΙΒΑΕ

Var. lect. Quinta littera Cumanudi et Lollingio est Κ. Ἐπὶ Ἰοκίβῃ.

157. Lapis niger, 0.85 m. longitudine, 0.80 m. latitudine, 0.35 m. crassitudine, erutus Tanagrae, nunc in vico Scimatario in museo. Typis mihi auctoribus ad. Cumanudes, Athen. IV p. 213. Exscripsit Lerschke.

OS
OS
DAS
VOS
-EDES
A
MOEKIVO
ARISTOTHEOS
DIOPOMPOS
DALIADAS
10 EAEODOROS
AKON
PAYSANIAS
PIGARVOS
DAMOTIMOS
15 NIKIAS
ANODAMOS
VANNOS: ERET

ΛΟΘΘΙΔΑΣ
MISSOIDAS
SAMIAS
PYTHAGORAS
ARISTODAMOS
VARONDAS
EYALONTIDAS
LAKRIDION
DAMOMEION
DIAPRITOS
MEITON
MORYVIDAS
BANYLIDAS
ARIOMNASTOS
MEALINOS
EPETRIEVS
RIEVS

VABAS
AISVINAS
PYRAIOS
AKYLLA
FERRAENETOS
GALAPIS
ERATON
AMINOKLEES
MATRON
ONATORIDAS
ΦΙΛΟΒΑΡΕΣ
APOLLODOROS
MEALIDAS
KISSTIAIDAS
ΘΕΟΣΙΟΤΟΣ

KOERANOS
AΦΟΔΙΤΟΣ
SALYGINIDA
SAYLENES
EYKLIDAS
DAMO+EMOS
VARONDAS
KAFISOΦAON
KALIKRATES
FISOKLEES
10 VOERILOS
SARBALOS
ΛΟΚΑΛΟΣ
APOLLODOROS
BYLIA
15 AMEVS

Var. lect. Cumanudes: vs. 2 Μισθίδας, vs. 3 Πυθαγόρας, vs. 4 ακας, 'Ακύλλα[ς]?, vs. 5 'Αριστοθέλης, vs. 6 Μοίριχος, vs. 7 'Αριστοδομος, v. 15 Βυλλ[δ]α[ς], vs. 16 'Αμν[σ]ιπ[ος], vs. 17 [Ε]ύναος.

...ος
...ος
...δας
...πχος
5 'Αριστοθέλης
Μοίριχος
'Αριστοδομος
Διόπομος
Δαλιάδας
10 'Αβασόδομος
Λάκων
Παυσανίας
Πυθαγόρας
Δαμότιμος
15 Νικίας
Φαναδομος 'Ερετριεύς
[Ε]ύναος 'Ερετριεύς

Τοσθίδας
Μισθίδας
Σαμίας
Πυθαγόρας
'Αριστοδομος
Χαρυνδίας
Ευαγοντίδας
Λακρινίδης
Δαμωμίδης
Δαμωμίδης
Δαμωμίδης
Μορυνίδης
Βορχυλίδας
Αριόμναστος
Μεγαλίνος

Κάδας
Αισκίνος
Πυραίος
Ακύλλη
Φερραίνος
Γαλαπής
Εράτων
Αμινόκλης
Μάτρων
Ονατορίδας
Φιλοβαρές
Απολλόδομος
Μεγαλίδας
Ιστιαίδας
Θεοσίωτος

Κοίρανος
Αφροδίτος
Σαλγινίδα[ς]
Σαυλίνος
Ευκλίδας
Δαμόθεμος
Χαρυνδίας
Καφισοφάων
Καλίκρατης
10 Φισκλήης
Χέρβιλος
Σάρβαλος
Γόργος
Απολλόδομος
15 Βυλλ[δ]α[ς]
'Αμν[σ]ιπ[ος]

Lapis in eo monumentis sepulchralibus Tanagrae est similis, quod ut multa ex his (cf. Cumanudes qui, postquam edidit hos titulos qui nobis sunt n. 130. 131. 135. 152. 156. 164. 169. 172. 223. 264 a. 266. 306 a., addit: οι πλείστοι τῶν λίθων τούτων ἔχοντι ἀνὰ τοιαύτην ἢ τετραγώνην ἢ στρογγύλην; cf. praeterea n. 134. 141. 306 b.) supra continet cavum ovatum ad libationem, ὀπίσθῃ, idoneum. Quodsi in polyandrio collocatus videtur fuisse, non alienum est cogitare de eis Tanagrae et Thebanis, qui a 426 ibi mortem occubuerunt; Eretrienae vero duos in partibus Boeotiorum huic pugnae interfuisse non est absonum, praeteritum quum neuter eorum Ionica fuerit origine; cf. Strab. X C 448: ἰσπανοὶ δ' ἔρχονται ἀπὸ τῆς Ἠλίδος, et nomen Κάδας in nummo apud Mionn. Suppl. IV p. 364, Ahrens dial. Aeol. p. 229. Vs. 4 'Ακύλλη. En sin-

gularis quaedam dialecti Boeotiae negligentia, quae admittit nomina masculina desinentia in consonam duplicem subiecta vocali, seu recentiore aetate et; cf. Φραττῇ in titulo Thibaeo n. 209, Κεδάλλῃ in tit. Orchomenio n. 258, Ηραλλῇ in tit. Thebano n. 300, Ηραλλῇ in tit. Orchomenio bull. de corr. hell. IV p. 80, Ηραλλῇ ibid. p. 77, Φαττῇ ibid. p. 81, Βουματτῇ ibid. p. 81, Σαυλῇ in tit. Tanagrae, Αθῆν. IV p. 225, Μοίρι in tit. Thebano n. 300, Τισαλλῇ in tit. Orchomenio, Keil Syll. n. II, cf. p. 9 An., Ερατῇ in tit. Copaeo C. I. G. 1574 Le Bas 599, γαττῇ in tit. Orchomenio, bull. de corr. hell. III p. 453. Haec mihi videntur nomina blanda ex longioribus compositis corruptione orta; in eandem opinionem incidit Blass, miscell. epigraph. p. 10 sq.

158. Lapis Tanagraeus, exscripsit Lolling.

HNASTION

Μουσ[σ]ιπ[ος]

159. Thebis, lapis exilis sepulchralis, repertus loco suburbano cui nomen Pyri; nunc in museo Thebano. Ediderunt Clon Stephanus, bull. de corr. hell. II 1878 p. 28 et Foucart, ibid. III 1879 p. 142.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ

Var. lect. Foucart omisit s.
Ευθύμιχος.

160 Thebis, in domo privata. Exscripsit Lolling.

ΣΤΥΜΜΑΧΧ
ΘΕΑΓΕΝΕΣ

Θεογένης. Supra alter titulus recentiore aetate exaratus est, ΣΥΜΜΑΧΧ.

161 Thebis in museo, lapis niger. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 590 tab. XXVI 7. Exscripsit Lolling.

ΚΑΛΥΝΟΙΣ

Var. lect. Lolling ε.
Καλυνός.

162 Acraephiae (Carditiae) in pila aediculae S. Georgii. Exscripsit Lolling.

//////ΙΕΣΣΙΗΕΡΟΙΟΥΤΟΥ//////

[Ο]φίσσι, ἤτοι Ηραῖ[α]. Puta serpentes sacras in oraculo illo satis celebri alitas esse.

163 Lapis sepulchralis foliatus, Tanagrae repertus, in parte antica et in sinistri lateris margine sinistro perscriptus, 0.20 m. alt., 0.25 m. lat., 0.14 m. crass. Ediderunt Cumanudes, Athen. IV p. 297 et Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 160. Ectypum contuli.

ΕΠΙΕΥΛ:ΕΜΙΔΑ

ΕΙΕ

Επι Εὐρυπύλῳ. In latere angustiorē instituerat marmorarius nomen incidere; sed quum litteram Π a se omissam esse animadvertisset, partem anticam ad eum delegit.

164 Lapis Tanagraeus, qui in museo servatur, 0.30 m. alt., 0.40 m. lat., 0.30 m. crass. Typis minusculis edidit Cumanudes, Athen. tom. III p. 169, maiusculis Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 tab. XXVI 8. Exscripsit Loeschke.

ΕΛΕΝΟΚΙΑ

Var. lect. Loeschke ε.
Ελενοκία, pro Ελενοκία.

165 Hunc titulum, qui Delphis exstabat, una exscripsit Dodwell et edidit in libro: a classical and topographical tour through Greece, II p. 509. Hinc Boeckh, proem. lect. univ. Berol. hibern. 1821/22; Rose, inscr. Gr. vet. p. 99 tab. XII 1; Boeckh C. I. G. 25; Kirchhoff, Stud. I p. 130 not., p. 132 sq.

ΙΠΟΛΟΤΟΥ ΠΟΛΑ
ΚΟΙ ΟΤΙ ΟΣ ΕΡΥΣ ΕΡΥΟΜ
ΥΛΑΤΟ ΒΟΔΟΣ ΕΑΚΙΣ ΤΟΤ
ΕΡΟΡ ΑΤΑΝ ΕΘΕΒΑΙΟ

— — αλο[ε] δ Πολ[ε] — — ἀνέδρα[ε] οὐ
δ δειν[ε] — — ἀλ[ε] [ε] ἀπ[ε] [λαυ[ε] ἀνέδρα[ε]
Βοιωτίας ἐξ Ἐρχου[ε].
Ἰππολόδωρος Ἀ[ε]σττο[ε] γαίτωρ
ἱπποτάτων Θηβαίων.

Hypatodorum Ol. 102 floruisse auctor est Plinius XXXIV 19; quo tempore multo recentiorem existimare titulum vel idem non licet, quod Ol. 103. 2 Thebani Orchomenum diruerunt. Sed potest illo esse aliquanto vetustior; nam iam circa Ol. 98 Hypatodorum et Aristagitonem artem factitasse Pausanias loco (X 10) natus docuit Kirchhoff l. l. Idem angustioribus finibus aetatem tituli circumscribere studuit; nam quod Boeotium ex Orchomeno oriundum esse appellat dedicatorem, non simpliciter Orchomenium, inde ille efficit titulum assignandum esse ei tempore, quo Orchomenus foederi Boeotiae intererat, i. e. cum non potuisset scribi eo spatio, quod intercedebat inter pacem Antalcideam et restitutionem foederis Boeotiae. At potest ille nomen gentis addidisse, ne Arcas haberetur, cf. n. 362 τοῦ Κυρίου τοῦ Σαλαμίνου, C. I. G. 2907 Κύριος ἐν Σαλαμῶν.

166 Plataeis in ecclesia S. Nicolai in lapido Eleusinio quadrangulo, quem a. 1834 repperit Pittakis; edidit ephem. n. 2428.

ΕΛΙΑΣΙΔΕΙ

[Ε]λίας [ε]λ[ε] [α]ο; cf. ἐλεξίαν in tit. Orchom. bull. de corr. hell. IV 1880 p. 78.

163 *Thiaba* (Cacosi). Rangabé, n. 31 ex Prokeschii apographo; Keil, syll. LXa ex Rangabei Antiquitatibus et Rossii apographo; Le Bas, voy. arch. tab. VII 20 ex libro Rangabeiano. Exscripsit Lolling, cuius apographum cum Rossiano congruens atque adeo paulo perfectius repetimus.

ΣΤΟΙ. ΑΙΥΣΕΝΟΙΣΙΘΑΝΕΣΟΙΛΟ
ΣΠΟΤΑΡΙΣΣΤΕΥΟΝΕΝΔΡΟΜΑΥΟΙΣ

[Α]πτοῖς καὶ ξεινοῖσι φωνεῖ φίλος ἡμῶν — Ω]
[ὁ]ς ποτ' ἀριστεύων ἐν προμάχοις [ἔπαισεν].

Idem initium versus hexametri habes in titulo Halicarnassio apud Bailium, fasc. II p. 73 (Le Bas n. 508): ἀπτοῖς καὶ ξεινοῖσιν. Versus heroicus exiens quomodo commodè posset expleri, vidit Kaibel n. 487.

169 *Orchomeni*, in monasterio τῆς κοινότητος τῆς Παναγίας intra ecclesiam in lapide. Ediderunt Leake, mus. crit. or Cambridge classical researches, tom. II p. 579 n. 25; ex Leakii apographo Rose, inscr. Gr. vet. tab. XIII 2, n. 8, 9; Boeckh C. I. G. 1639; Leake, travels in northern Greece tom. II p. 152 et 154, tab. VIII 36; Rangabé n. 331; Keil, syll. p. 177; Le Bas, voy. arch. tab. VII 18 (ex Rang.), n. 633 (ex Leakio). Sequimur Leakium, itin.

ΕΡΙΔΑΚΕΥΦΑΙ
ΕΡΙΔΕΥΣΟΝΙ

Var. lect.: Rang. Vs. 1 l pro F, vs. 2 l pro E.
Ἐνὶ Μανύφαι (?). ἐπὶ Δέξιων.

169 *Tanagrae*. Edd. Cumanudes, Athen. III p. 169; Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 159. Exscripsit Lolling. Ectypum contuli.

ΛΑΜΙΨΑ

Λαμψα.

170 Lapis marmoreus caeruleus, in regione *Tanagraea* repertus, nunc in vico Scimatario in aula ecclesiae S. Taxiarchi. Edidit Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 160; etiam Lolling exscripsit.

ΑΡΤΑΜΙ
ΔΟΣ

Ἀρταμίδος sc. hic fundus (cf. Foucart, bull. de corr. hell. II 1878 p. 515).

171 *Tanagrae* in museo, lapis calcarius. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 590 tab. XXVI 15.

ΟΕΤΑΙΟΣ

Φι(τ)αλος, cf. Le Bas, n. 489 vs. 8.

172 Lapis calcarius *Tanagrae* effossus, 0.35 m. alt., 0.23 m. lat., 0.07 m. crass. Typis minusculis edidit Cumanudes, Athen. III p. 169; minusculis Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 590 tab. XXVI 17. Exscripsit Lolling.

ΑΡΝΕΣΙΑ

Var. lect. Lolling P.
Ἀρνεία.

173 Cippus *Tanagrae* effossus, aëtomate instructus, 0.56 m. alt., 0.28 m. lat., 0.13 m. crass. Typis minusculis edidit Cumanudes, Athen. IV p. 297. Exscripsit Lolling.

ΠΥΡΙΝΟΣ

Πυρίνδος.

174 *Tanagrae* in museo, lapis calcarius. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 tab. XXVI 25. Exscripsit Lolling.

ΕΜΝΩΣΤΟΣ

[Τηλ]έμαστος.

175 Lapis *Tanagraeus*; exscripsit Lolling.

ΜΕΝΕΚΡΙΤΟΣ

Μενεκρίτος.

176 *Tanagrae* in museo, in cippo fusco 0.82 m. alt., 0.50 m. lat., 0.28 m. crass. Typis minusculis edidit Cumanudes, Athen. IV p. 297. Exscripsit Loeschke.

ΜΝΑΖΩΝ

Μναζων.

177 *Tanagrae* in museo; cippus niger aëtomate ornatus, 0.75 m. alt., 1.08 m. lat., 0.16 m. crass.; altitudo litterarum 0.065 m. Typis minusculis edidit Cumanudes, Athen. IV p. 297. Exscripsit Loeschke.

ΑΡΙΣΤΑΡΥΟΣ

Ἀρισταρχος.

178 *Tanagrae*. Exscripsit Lolling.

| · E · D R I D S |

179 *Tanagrae*. Exscripsit Lolling.

— D A S |

180 *Tanagrae*. Exscripsit Lolling.

— — D A S |

181 In parvo cantharo *Tanagrae* musei Berolinensis, litteris incisio. Exscripsi.

A 7 0

Nomen inchoatum ('Ασπρω —?) is qui scripsit ad finem non perduxit.

182 Ad vicum Chlembotzarium (cf. n. 128) inter *Thebas* et *Tanagram*; in colle vicino, magnum saxum. Kaibel, *Herm.* VII p. 425 n. 27.

ONASIMOI

[ὁ δῆνα] 'Οναςίμοι.

183 Dritzae, in vico inter *Thebas* et *Tanagram* sito, in ecclesia lapidem caeruleum, cuius per partem anticam currit fascia levigata titulum non mutilatum continens, primus exscripsit Ross; edidit idem in diario *Morgenblatt*, a. 1833 n. 209 p. 835, et in libro *Koenigs-reisen* I p. 109, Keil in *syll.* LXIII, Le Bas n. 576. Postea lapidem in vico Scimatario in aula ecclesiae S. Taxiarchi exscripserunt Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 160, Lolling, Loeschke, denique Haussoullier, *bull. de corr. hell.* II 1878 p. 589 tab. XXVI 3. Ectypon clarum misit Io. Schmidt.

B O T A S

Var. lect. Congruunt cum ectypo apographa Lollingii et Haussoullierii; minus recte Robert et Loeschke tertio loco exscripserunt Y, Ross in diario Q; male Keil et Le Bas habent ΦΟΡΑΣ.

Βοτῆς seu Βοτῆς.

184 In vico Moricio (*Ptoeme*?), in ecclesia. Habemus ex Rossii diario.

ΦΙΛΟ + ΟΡΟΣ

Φιλόχρησ. Suspicio in lapide esse Y.

185 In lapide ad sinistram fracto, apud fontem in radicibus *Messapii* montis ad viam quae *Thebis* Chalcidem fert. Keil, *syll.* LXg ex Rossii apographo; Le Bas, *voy. arch.* n. 574 ex *sylloge*. Habemus titulum in Rossii diario.

ΙΟΚΛΕΣ

[Δου]αλῆς vel sim. Ad — αλῆς cf. n. 300 vs. 20 Περσευαλῆς.

186 In vico Sialesio, qui in medio fere itinere inter *Thebas* et *Phyllen* iacet, repertus est cyathus niger, cuius ad ansam titulus acutius et colore rubro illitus est. Kirchhoffo haec testatus est Phinticles professor Atheniensis.

ΒΕΛΟΙΣ

Βελός, forma Boeotica nominis Διελός; huius igitur mulieris vasculum erat.

187 In operculo sarcophagi ex lapide calcario subcaeruleo, anti *Thebis* a. 1853 in Cadmeae clivo occidentali pone domos *hellenas* urbis supra vallem Dircae. Titulus, litteris 0.05—0.06 m. alto inscriptus, est integer praeter primi versus initium. Exscripsit Bursian et edidit typis vulgaribus, *bull. dell' inst. arch.* 1854 p. XXXV; ex eius apographo Rangabé, n. 2275. Iterum exscripsit Vischer, *epigr. und archaol. Beiträge* p. 47, tab. VI 5 (*kleine Schriften* II p. 70aqq.); Bursiani apographum repetiit Keil, *Jahrb. für Philol. und Paedag.* nov. ser. suppl. IV p. 540. Sequimur Vischerum.

ΦΙΛΟΒΡΥΣ
ΜΕΝΝΙΔΡΙΟ
ΕΣΤΟΝΙΔΕΥΣ

Var. lect. Vs. 1 Bursian, *bull.*: ..Y.ΙΛΑΟΣ, idem sec. Rang.: ΙΙΥΙΛΑΟΣ, idem sec. Keilium: ΙΥ.ΙΛΑΟΣ. Vs. 2 Bursian: ΜΕΝΝΙΔΑΟ. Vs. 3 idem ΕΣΤΟΝΙΔΕΥΣ.

--[δ]αμῆς Μεννίδας 'Εργονίδης. Vocem *εργονίδης* Vischer interpretatus est unum e posteris, maluerim 'Εργονίδης vel 'Ερπονίδης accipere nomen demoticum.

188 *Thebis* in uno e lapidibus, quibus compositum est pavimentum ecclesiae S. Eleusae. Ediderunt Rangabé n. 322; Keil, *syll.* LXVIIb; Le Bas, *voy. arch.* n. 520.

ΔΑΜΑΤΡΙΟΣ

Δαμάτριος.

189 *Thebis* in museo, lapis niger, oriundus ex loco suburbano cui nomen *Πυρί*. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 590 tab. XXVI 34.

ΚΑΦΙΣΟΔΟΡΟΣ

Καφισόδωρος.

190 *Thebis*, loco suburbano, cui nomen *Πυρί*; in lapide exili sepulchrali. Edidit Clon Stephanus, bull. de corr. hell. II 1878 p. 28.

ΠΥΡΙΣΑΔΑΣ

Πυρίσας.

191 *Thebis* in museo. Titulus in atris columellae inscriptus est. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 130sq.; accuratius exscripsit Lolling, quem sequimur.

ΔΙΟΜΟΛΟΙΟΙ
ΑΓΓΕΛΟΝΔΑΣΑΡΟΔΕΚΑΙΙ

Var. lect. Foucart aliquot litteris male perspectis legit vs. 2. 'Ανα-
μολος 'Αγορεύς.
Δ' Ομολοίος 'Αγγεμόνδας ἀπὸ δαμά[τας].

192 Cippus acroteris ornatus, in Boeotia repertus, qui nunc asservatur in gymnasio Thebano. Edidit Kaibel, Herm. VIII p. 424 (cf. Kirchhoff, Stüd. 3 p. 133 not.); exscripsit Lolling, quem sequimur.

ΑΝΤΙΥΑΡΙΣ

Var. lect. Kaibel X pro V.
'Αντίχας.

193 *Thebis* in museo; edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 142.

ΣΑΜΙΥΟΥ

Σάμιχος.

194 In vico τῶν 'Α. Θεωδώρας prope *Thebas*, marmor nigrum. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 142.

ΦΙΛΟΜΕΛΙΔΑΣ

Φιλομελίδας.

195 Prope *Thebas* in aedícula τῆς ἀγίας Παρκενῆς. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 142sq.

ΥΑΡΟΠΙΣ

Υαροπίς.

196 *Thebis* in suburbio cui nomen *Πυρί*; marmor nigrum. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 143.

ΦΙΛΟΥΑΡΙΔΑΣ

Φιλοχαρίδας.

197 In vico Moschopodio prope *Thebas*; marmor magnum e caeruleo nigricans in aedícula τῆς ζωδόχου πηγῆς. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 143; exscripsit Lolling.

ΙΣΑΔΡΙΜΟΣ

[X]ισαδρίμος.

198 *Thebis*, lapis sepulchralis repertus in coemeterio prope aedulam S. Luciae; nunc servatur in museo. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 143. Exscripsit Lolling, quem sequimur.

ΠΟΛΥΣΤΡΟΤΑ

Var. lect. Foucart bis X.
Πολυστρότα.

199 *Thebis* se hunc titulum a. 1859 descripsisse affirmat Lenormant, mus. Rhén. 1866 p. 401 n. 279.

ΙΣΜΕΝΟΚΛΕΣ

Ισμενοκλής.

Quod spiritus asper desideratur, qui aetate antiquioris scripturae in stirpe 'Ισμεν- non solet deesse (cf. n. 129 et n. 286), sufficit ad titulum, quem unus Lenormant testatur, in suspicionem vocandum. Non offendit -κλής, cf. n. 185. 300.

200 *Plataeis* apud fontem, a parietinis urbis ad orientem versus. Exscripsit Lolling.

ΙΙΕΣΙΠΡΟΙ
ΕΠΙ
ΑΜΑΡΑΤΩ

[Αγ]ίστιος. Subiectus est titulus recentior: ἐπὶ [Δ]αμαράτῳ.

201 Prope vetera *Leuctra*, in lapide, qui insertus est muro ecclesiae S. Petri, a tribus vicis qui τὰ Μεγαλειώγια vocantur decem minutarum iter ad occidentem versus. Lapis ad sinistram est fractus. Edidit Decharme, arch. des miss. scient. 1867 p. 516 n. 24.

ΑΣΚΑΣΤΟΔΑΜΟΣ

Decharme legit: -- ας Καστόδαμος, collatis aliis nominibus praecipue Boeotia a radice καδ ductis, Ἰωνιστὴ Ἐκινιστὴ Καδμος sim.

202 *Leuctria* a. 1858 se titulum exscripsisse narrat Lenormant, mus. Rhén. 1866 p. 400 n. 276.

ΚΑΦΙΣΟΔΟΤΟΣ

Καφισόδοτος.

203 Haud procul a parietinis *Thespiarum* in vico Eremocastro in muro ecclesiae; exscripsit Leake. Leake, mus. crit. II p. 577 n. 11; C. I. G. 1640; Leake, travels in northern Greece II p. 484 tab. XVII 79; Le Bas, voy. arch. n. 419. Sumimus titulum ex Leakei itinere.

ΕΦΙΠΡΟΣ

Ἐφιπρος.

204 In vico Eremocastro prope *Thespias*; lapis calcarius, qui in aedibus domus Nicolai Χερζὴ locum gradus tenet. Edidit Ioannes Schmidt, Mittheilungen des deutschen Inst. in Athen V p. 130. Idem misit eotypum.

ΕΡΙΤΙΒΥΣΣΑΙ

Ἐν Αἰθέραι.

205 Titulus negligenter incisus in margine vasculi, quod inferiore parte defractus nunc 0.07 m. altum est. Repertum est *Thespiis*, servatur Athenis in Varvacio. Edidit Mylonas, bull. de corr. hell. II 1878 p. 540.

DIONYSTO SANHALLION

Διονύσιος Ἀ[ρ]αλλίου[ς].

206 Alabastrer 0.09 m. altus, qui repertus esse dicitur *Thespiis* et nunc exstat in museo Britannico; inter ornamenta picta incisus est titulus artificis. Edidit de Witte, bull. de corr. hell. II 1878 p. 551.

ΓΑΜΕΔΕΣ ΕΡΟΕΣΕ

Γαμέδες Ἐροεσ. Idem titulus colore pictus bis legitur in oenochoe musei Parisiensi (cf. de Witte l. l. p. 548 sq.).

206a Cantharus parvus *Thespiis* repertus, nunc musei Berolinensis. In utroque vase latero picti sunt terni viri; in altero titulus eis ascriptus dedita opera erasus, in altero servatus est. Litterae acutiusculae sunt. Exscripsi.

ΚΛΕΙΕ

ΡΓΟΣΚΑΙ

figure riri

figure riri

ΟΚΕΙ

Κλαίρυς Καλον(λ)ῆ (sc. donavit). De nominibus, quae a Καλο- incipiunt, cf. Keil, Syll. p. 17, zur Syll. p. 647, Καλονλῆ C. I. G. 1392. Non ausus sum scribere Καλον(λ)ῆ, quia ante terminationem hypocoristicam (cf. n. 157) non solet omitti altera consonantium.

207 Inter *Thisbam* et *Thespias* in muro ecclesiae prope vicum Tatzam; exscripsit Leake. Idem edidit, mus. crit. II p. 577 n. 14; Boeckh C. I. G. 1644; Leake, travels in northern Greece II p. 501 tab. XIX 86, unde repetimus; cf. Le Bas, voy. arch. n. 420; Keil, syll. p. 177.

ΥΕΥ.ΙΝΑΣ

Αυ[α]ν[α].

208 *Ibidem*. Leake, mus. crit. II p. 577 n. 13; C. I. G. 1650; Leake, travels in northern Greece II p. 501 tab. XIX 85, unde titulum sumo; Le Bas, voy. arch. n. 417.

... ΔΙΝΟΣ

... δινος.

209 Inter *Thisbam* et *Thespias*, in muro ecclesiae vici Xeronomi, a *Thisba* (Cacosio) circiter 9000 m. ad orientem versus. Leake, mus. crit. II p. 578 n. 17; Rose, inscr. Gr. vet. tab. XIII 2 n. 6 ex Leakei apographo; C. I. G. 1649 ex museo critico; Leake, travels in northern Greece II p. 501 sq. tab. XIX 90; Le Bas, n. 443 ex prioribus. Exscripsit Lolling.

ΦΡΑΣΣΕ

Nota. Litteras SE iam non apparere tradit Lolling.

Φρασσα. Cf. not. ad tit. Tanagraeum n. 157. Quodsi Φρασσα nihil aliud est nisi nominis a syllabis Φρασ- incipientis hypocorisma breve et concisum, iam intellegitur duplex r bene se habere neque hic ullum esse locum duplici r.

210 In vico Xeronomio, inter *Thespias* et *Thisbam*, in ponte. Titulus pertinet ad anaglyphum, quod repraesentat equitem. Exscripsit Lolling.

ΥΕΙΡΑΤΕΣ

[Ε]χ[α]ρ[α]τ[ε]ρ[ε]ς.

200a Titulus incisus in ventre lecythi parvae Thibaeae musei Berolinensis. Exscripsi.

Φ Ε

MAOK E

POIMANORIDASME

Ποιμανορίδας μ' ἐπίδωκε, insuper dedit. Quem supra inchoavit titulum Ποιμανορίδας imperfectum reliquit. Ne quis nomine in alia Boeotiae

regione celeberrimo motus incidat in coniecturam Ποιμανορίδας, litteram O certam esse testor.

201 In regione antiquae urbis Coroneae apud vicum Ἄγιον Γεώργιον eo loco qui nunc nominatur Πάρησια, in muro ecclesiae Taxiarchorum. Leake, travels in northern Greece II p. 134; ephem. a. 1838 p. 61 typis vulgaribus; Rangabé, n. 35 ex Prokeschii apographo; Keil, syll. XXXIX d ex Leake et Rangabé editionibus et Rossii apographo; ephem. a. 1854 n. 2373; Rangabé, n. 2149 ex Naoumi apographo; Le Bas, voy. arch. n. 670 ex Keilii sylloge. Exscripsit Lolling. Exhibemus titulum ex Rossii diario.

Φ O I S T A S

Var. lect. Leake † et †. Rangabé n. 35 et Lolling A; ephem. n. 2373 A. Rangabé n. 2149 E. Φοιστίας.

202 Ibidem in ecclesia Taxiarchorum. Keil, syll. LVIII b et Rossii apographo; repetit Le Bas, voy. arch. n. 673. Exstat in Rossii diario.

Π I S I D O R I D A S

Πισιδωρίδας pro Πισιδωρίδας.

203 In eodem loco in ecclesia S. Georgii. Ex Rossii diario.

I O R I S

[Δ]ωρίδας.

204 Lebadeae in lapide muri meridionalis, in ima interiore turri castelli quod surgit supra fontes Hercynae. Rangabé, n. 337; repetit Keil, syll. LXVII d.

M N A S I D I K O S

Μνασιδικός.

205 Lebadeae hunc titulum a. 1863 se exscripsisse contendit Lenormant, mus. Rhen. 1866 p. 401 n. 283.

K A P H I N I K O S S T R O M B I O

Καπηνικός Στρομβίου.

206 Lebadeae a. 1863 hanc inscriptionem a se exscriptam esse affirmat Lenormant, mus. Rhen. 1866 p. 402 n. 284.

O I L O + E N O S E V P O R O

Οἰλόφωρος Εὐπόρου.

207 Orchomeni, ubi nunc Ίκαρου. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 99.

E P A R I S S T O Δ I K A I

Ἐπ' Ἀριστοδίκαι.

208 Titulus *Acraephias* (Carditzae) in lapide quadrato nigro, qui in pariete ecclesiae S. Blasii inclusus est, scriptus litteris magnis. Ephem. n. 787; hinc Rangabé n. 363 et Le Bas, voy. arch. tab. VII 22 et n. 595.

K A Φ I S O Δ O T A

Καφισοδότα.

209 In summo margine canthari vernice atra illiti ex Boeotia oriundi. Apud Philemonem Atheniensem, qui Aconi ephemeridi edendae praestitit, exscripsit Schoell; edidit Kirchhoff, Stud. 3 p. 131. Utimur Schoellii apographo.

V A P E S E D O K E S Y P O I O N I M E

Χαρες ἰδωκε Εὐπολιώνι με. Versu trimetro dedicationem includere studuit Chares, sed male ei cessit.

210 Tanagrae in museo lapis calcarius. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 tab. XXVI 5.

Λ P N I O P A K E I

[Ἐπ'] Ἀνφράκται.

222) *Tanagrae* in museo; lapis calcarius. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 589 tab. XXVI 2.

ΕΛ
ΦΟΛ

Ελ[?] Φολ[am] vel. sim.

223 In cippo *Tanagrae* effuso. Exscripsit Kaibel, qui edidit Herm. VIII p. 437 n. 32, et paulo accuratius Lolling.

ΟΛΥΜΠΙΩΝ

Ολυμπι[oc].

223 Lapis niger *Tanagrae* erutus; typis minusculis edidit Cumanides, Athen. III p. 169; exscripsit Lolling.

ΕΥΤΕΛΙΑ

Ευτέλια, pro Ευτέλεια.

224 *Tanagrae* in museo, lapis calcarius. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 590 tab. XXVI 21.

KOPH

Kop[?]?

225 Lapis calcarius, *Tanagrae* effusus, 0.22 m. alt., 0.20 m. lat., 0.10 m. crass. Typis minusculis edidit Cumanides, Athen. IV p. 297; minusculis Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 590 tab. XXVI 19. Exscripsit Lolling.

ΔΙΟΝΥΣΙΟ

Var. lect. Lolling s.
Διονύσι[oc].

226 Lapis *Tanagrae*; exscripsit Lolling.

ΕΛΕΤ

Ελ[?] Ελ[?]?

INSCR. GRAEC. ANTIQ.

227 *Tanagrae*; superior pars cippi adornate ornati, ad dextram mutila, 0.18 m. alt., 0.20 m. lat., 0.13 m. crass. Typis minusculis edidit Cumanides, Athen. IV p. 297. Exscripsit Lolling.

VOIK

Var. lect. Cumanides: Xop[?]; at κ in lapide esse plane testatur Lolling.

228 Lapis *Tanagrae*; exscripsit Lolling.

TIDOTA

[A]tidota.

229 *Tanagrae*. Exscripsit Lolling.

DOD

230 *Tanagrae*. Exscripsit Lolling.

ΜΕΜΕΚΛΑ

Nota. Utrum quinta littera sit κ an ε, item utrum septima sit Α an Ε, Lolling videtur dubitasse.

Με[?]μεκ[?]λα, pro Μενεκλα, vel Με[?]μεκ[?]λα.

231 *Tanagrae*. Exscripsit Lolling.

ΡΑ

232 *Tanagrae*, in tabula magna effusa. Exscripsit Lolling.

DA

233 *Tanagrae*. Exscripsit Lolling.

ΟΛΑ

234 Lapis niger *Aulide*, ubi nunc Rhitsona, repertus; servatur *Tanagrae* in museo. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 590 tab. XXVI 23.

ΜΥΛΛΗΙΔΑΟΝ

Mullerianus?

235 Apud vicum Chlembotsarium (cf. n. 128) inter Thebas et Tanagram. Kaibel, Herm. VIII p. 425 n. 28.

EIKADION

Εἰκαδίων.

236 Dritsae, inter Thebas et Tanagram, in ecclesia; habemus titulum in Rossii diario; idem edidit in Morgenblatt a. 1835 n. 209 p. 835 et in libro Koenigsreisen I p. 109; Keil, syll. LXII m; Le Bas n. 577.

ΑΤΜΑ

237 Harmas, in stela parva rudi, aetomate instructa. Keil, Jahrb. für Philol. Suppl. IV p. 600 ex Rossii apographo; indidem nos.

ΗΙΡΡΟΝ

[?]ἱρρῶν.

238 Harmae in ecclesia. Keil, ad syll. p. 600; nos ex Rossii diario.

ΒΥΘΑΝ

[E]ύθυν[ros].

239 In vico Darimario, qui a Thebis in via, quae Athenas fert, duobus fere miliaris Germanicis distat; lapis niger in ecclesia Taxiarchorum. Exscripsit Lolling.

ΘΙΛΟ + ΕΝ

Θιλοξενί[δας].

240 In stria columnae truncatae repertae Thebis in domo Kelartsii. Ex latridis apographo edidit Rangabé n. 321; hinc petiverunt Keil, syll. LXVI a, Le Bas, voy. arch. tab. VII 21.

ΝΥΡΟΒΥΟΝΤ

Lectio ambigua.

241 Thebis in lapide pavimenti ecclesiae S. Eleusae. Rangabé n. 323; Keil, syll. LXVI c; Le Bas, voy. arch. n. 538.

ΕΓΑΙΚΑ

[?]ἑγ[?]α[?]ικ[?]α?

242 Thebis in lapide albo marmoreo, qui olim erat in ecclesia S. Theodori, nunc exstat in museo. Rangabé, n. 324 ex Xanthi apographo; ephem. n. 843; Keil, syll. LXVI d; Le Bas, voy. arch. n. 537. Repetimus delineationem ex ephemeride, quacum apographum Lollingianum bene congruit.

ΓΑΚΙΚΕΙΑ

Var. lect. Rangabé et qui eum sequuntur: ΓΑΚΙΚΕΙΑ. Πασιλίου.

243 In basi lapidis albi, reperta a. 1841 in septentrionali Thebarum parte. Ephem. n. 844, unde titulum repetimus; congruit exemplar Rangabei, n. 366.

ΥΓΡΑΤΙΑ

[E]ύγρατ[?]α.

244 Thebis, in museo. Exscripsit Lolling.

ΔΑΙΜΑΥΑ

Δαίμαυα.

245 Thebis in aedícula extra urbem, cippus marmoreus albus. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 143.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑ

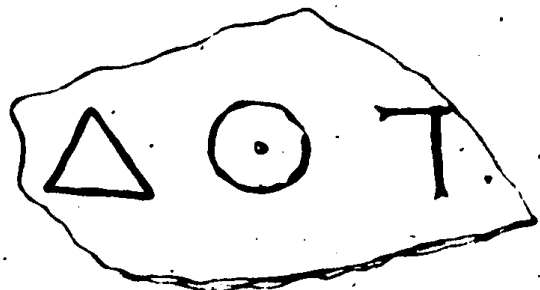
Αὐτοκράτεια.

246 Anaglyphi pars sinistra, in qua conspiciuntur Hercules cum viro et muliere, reperta in Thebarum suburbio cui nomen Η-ρ[?], tum venit in museum Thebanum. Supra anaglyphum exaratus est titulus et ipse ad dextram mutilus. Ediderunt Decharme, archives des missions scientifiques 1867 p. 503, et Wilamowitz, Herm. VIII p. 431; exscripsit Lolling.

ΕΥΜΕΔΕ

Var. lect. Pro D Wilamowitz V, Lolling D. Εὐμ[?]δ[?]α.

247 In fragmento lapidis *Thebis* reperto. Ephem. n. 846; Le Bas 566.

Fragmentum nominis in -δοτ[ος] seu -δοτ[α].

247a Titulus acu incisus in margine exteriori canthari parvi nigri reperti in sepulcro prope *Plataeas*. Servatur Piraei in collectione privata. Edidit Hauvette-Besnault, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 547.

ΝΟΡΛ' Δ Α Ο Ε Μ Ι

Γοργιδάο ἡμ.

248 *Leuctris*, in muro ecclesiae S. Petri (cf. n. 201). Rangabé, n. 2051; Decharme, arch. des miss. scient. 1867 p. 516 n. 23, unde titulum summus.

ΘΙΘΘΝ

Var. lect.: Rang. ΘΙΘΘΝ.
ΦΙΞαν.

249 *Leuctris*; in medio vicorum Παρυσουγγιών, in muro ecclesiae τῆς ἁγίας παρασκευῆς. Vidit Ulrichs, annali 1848 p. 41, Reisen und Forschungen II p. 105; exscripsit Lolling.

ΤΥΕΡΤΟΕΝ

Τυητόλαμ[ος].

250 *Thespiis* (Eremocastri), in domo; litterae graciles. Edidit Hausoullier, bull. de corr. hell. III 1879 p. 382.

ΕΙΙΑΡΙΝΟ

Ειαρίνω vel Ειαρίνω[ς].

251 In fragmine, quod a. 1834 *Thespiis* repperit Pittakis; ephem. n. 2442.

ΡΟΝ

251a In cantharo parvo *Thespio*, litteris incisis. Exscripsi in museo Berolinensi.

ΠΥΠΟΛΛ

Titulus est integer.

252 In vico Tateza, inter *Thespias* et *Thisbam*; exscripsit Lolling.

ΡΙΔ

Quae ad dextram olim sequebantur, iam non apparebant.

253 In vico Xeronomio, inter *Thespias* et *Thisbam*, in ponte. Exscripsit Lolling.

ΕΡΑΝΤΙΘΙΔΟΙ

Ἐπ' Ἀντιφύδοι.

254 In vico Mazio (*Haliarti*), lapis calcarius bene levigatus, in gradu ecclesiae S. Ioannis. Edidit Io. Schmidt, Mittheilungen des deutschen Inst. zu Athen V p. 132; idem misit ectypon.

ΚΑΥΟΝΑΟ

Καύονα.

255 *Coroneae*, ubi hodie est vicus Ἅγιος Γεώργιος, in ecclesia S. Demetrii. Keil, syll. LV16 ex Rossii apographo; Le Bas, voy. arch. n. 671 ex syll. Habemus titulum ex Rossii diario.

ΑΒΕ+ΙΜΕ

Var. lect. Falso apud Le Basium ΜΕΙ pro ΜΕΙ excusum est. Ἀλαξί[ις].

256 In agro inter rudera antiquae urbis *Lebedaeae*, ante urbem hodiernam. Rangabé n. 325; repetiit Keil, syll. LXVIe.

ΕΡΙΠΡΟΚΕΙΕΜΙ

Var. lect. Quod apud Rangabeum legitur ΕΠΕΙ, hypothetice vitium videtur esse.

Ἐπὶ Πραυλῆς ἡμ.

257 *Lebadon* in lapide caeruleo, qui iacet ante museum parvulum in schola constitutum; exscripsit Lolling.

ΕΡΡΑΛ...

Επ' Ἀρχ... α. ἐπ' Ἀρχ... α. Ἐπαρχ...

258 *Orchomeni*. Leake mus. crit. II p. 579 n. 24; ex eius apographo Rose, inserit. Gr. vet. tab. XIII 7; Boeckh C. I. G. 1643 ex Leakeii editione et Kochleri apographo; Leake, travels in northern Greece, tom. II p. 152 et 154, tab. VIII 35; Rangabé, n. 332; Keil, syll. p. 177; Le Bas, voy. arch. n. 647. Summus titulum ex Rosii libro.

KVDILLE

Κυδίλλη; cf. not. ad tit. Tanagraeum n. 157.

259 *Orchomeni*. Ediderunt Meletius, in libro γεωγραφία παλαιά καὶ νέα p. 343; Boeckh C. I. G. 1673 ex Meletii libro; ephem. n. 799; Rangabé n. 333; Keil, syll. p. 193 ex E. Curtii apographo; Le Bas, voy. arch. n. 634 ex ephemeride. Hanc nos quoque sequimur.

KALLIGITON

Var. lect. Meletius KALLIGITONAMΦΡΙΧΟΣ; at alterum nomen Ἀμφάρχης in alio lapide Orchomenio legi testis est E. Curtius. Rangabé KALLIGITON. Curtius cum ephemeride congruit. Καλλίγειτον, i. e. Καλλίγειται.

260 In marmore nigro in turri, quae pro aedicula est, inter vicus Grimadham et Sematarium, prope parietinas Tanagrae; exscripsit Leake. Leake, mus. crit. II p. 577 n. 10; Rose, inserit. Gr. vet. p. 101 tab. XIII 2 n. 3; C. I. G. 1642; Leake, travels in northern Greece II p. 464 tab. XV 67; Le Bas, voy. arch. n. 460. Sequimur Rosium.

HIPPARYIA

Ἱππαρχία.

265 In anaglypho totino 2 m. in altitudinem, in imo margine 0.53 m., in summo 0.42 m. in latitudinem, Tanagrae reperto. Representantur duo viri nudi inter se amplexi; versus legitur sub anaglypho, nomina in utroque latere figurarum. Cumanudes, Athen. II p. 405; Conze, att. acad. Vindob. 1875 p. 620; Robert, arch. Zeit. XXXIII p. 150; Dumont, comptes rendus de l'ac. des inser. et b. l. 1878 p. 89; Koerte, Mittheil. des deutsch. Inst. zu Athen III p. 308 tab. XIV. Ectypa contuli; repeto exemplar diarii arch. satis accuratum.

ΑΜΦΑΛΚΕΣ ΚΤΑΣΕΡΙΚΙΤΥΛΟΙΕ / ΔΕΡΙΔΕΡΜΥΙ

Ἀμφάλκης [ἵππαρ] ἐπὶ Κυτίλοι ἢ ἐπὶ Δέρμυι. Δέρμυς, Κυτίλος.

261 *Thebis* in museo; edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 142.

ΘΕΙΟΡΙΤΑ

Θεορίτα, pro Θεογαίτα.

262 *Thespis* (Eremocastri) in fragmento hermae. Decharme, arch. des miss. scient. 1867 p. 526 n. 27; Kaibel, Herm. VIII p. 418 n. 10, quem sequimur.

KORPINADA
ANEΘΕΚΕ
ΓΟΙΗΕΡΜΑ

Var. lect. Decharme vs. 1 ORPIMADA, vs. 2 ANEΘΕΚ, vs. 3 ΤΟΙΗΕΡΜΑ.

Κορρινίδα[s] ἀνέθηκεν τῷ Ἑρμῇ[i].

263 In lapide totino invento in agro vici Cascaveli (Eremocastri) inter ruinas Thespiarum, deinde in aulam ecclesiae S. Eliae transportato. Rangabé n. 328; hinc Keil, syll. LXVI f et Le Bas, voy. arch. n. 422.

ΕΡΙΚΑΦΙΟΡΟΝ

Ἐπὶ Καφίῳ ὄρει...

264 *Coroneae*, ubi nunc est vicus Ἅγιος Γεώργιος, in lapide oblongo cinereo qui muro ecclesiae Taxiarchorum inclusus est. Ahrens, dial. Dor. p. 516 ex Rosii apographo; indidem habet Keil, syll. LVIII m; ephem. n. 2379; Rangabé n. 2181; Le Bas, voy. arch. n. 727. Exscripsit Lolling. Summus titulum ex Rosii diario.

HEPMAIA

Var. lect. HEPMEIA apud Ahrensium errori debetur. Ἑρμαία.

264a Lapis calcarius Tanagrae effossus, 0.25 m. alt., 0.25 m. lat., 0.15 m. crass. Typis minusculis edidit Cumanudes, Athen. III p. 169; exscripsit Lolling.

ΔΕΥΣΑΡΕΤΑ

Δεξαρέτα.

ΔΕΡΜΥΙ

ΚΥΤΙΛΙ

266 Lapis niger *Tanagrae effossus*; typis minusculis edidit Cumanus, Athen. III p. 169, minusculis Haussoullier, bull. de corr. hell. II 1878 p. 590 tab. XXVI 22. Exscripsit etiam Lolling.

Λ Α Ο Τ Ο Σ

Var. lect. Lolling bis O
Αυτορ.

267 *Tanagrae*. Exscripsit Lolling.

Τ Ο Σ

268 *Theus* in museo. Exscripsit Lolling.

Δ Α Μ Ο Θ Ο Ι Ν Υ Σ

Δαμοθούης.

269 *Theus*, cippus albus marmoreus, repertus ad aediculam S. Trinitatis; postea in museum translatus est. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 143; exscripsit Lolling, quem sequitur.

Υ Α Ρ Ι Δ Α Ι Τ Ι Σ

Var. lect. Foucart P.
Χεριδάιης.

270 Ad puteum lapideum in amplissimo campo, quinque miliaris a *Theus*, in lapide. Cyriaci Anconitani inser. p. XXXIII n. 223; C. I. G. 1637; Le Bas, voy. arch. n. 522.

Η Α Γ Ε Σ Α Ν Δ Ρ Ο Σ

Ἀγέσανδρος.

271 *Leuctra*, in muro ecclesiae S. Petri (cf. n. 201). Decharme, arch. des miss. scient. 1867 p. 516 n. 22.

Τ Ι Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ε Σ

Τιμοκράτης.

272 Inter vicos τὰ Παπαπογγυῖ (*Leuctra*) et Καράς, in aedícula diruta S. Nicolai. Exscripsit Lolling.

Υ Α Ρ Ι Α Σ

Χαρίας.

273 *Thespiis* (Eremocastri) in lapide muro domus privatae infixo. Edidit Kaibel, Herm. VIII p. 418 n. 11.

Χ Ε Ρ Ι Δ Α Μ Ο Σ

Χεριδάμος? Maluerim Χεριδάμ[α], sed cf. Ἰπποδίαζος.

274 In herma mutilo, 1 m. alt., 0.20 m. lat., 0.168 m. crass., oriundo ex ecclesia vici Palaeopanagiae; nunc servatur *Thespiis* (Eremocastri) in museo. Litterae sunt graciles. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. III 1879 p. 382.

Μ Α Μ Ο Σ Ε Ν Ν Α Σ

Μαμοσέννας. Titulus aut quinti aut quarti saeculi.

275 In valle Musarum, ad occidentem vici Palaeopanagiae in pariete ecclesiae S. Ioannis. Keil, syll. LXIIa ex Rossii apographo; Ulrichs, annali dell' inst. arch. 1848 p. 25; Le Bas, voy. arch. n. 425. Depromimus titulum ex Rossii diario.

Δ Α Μ Ο Θ Ι Ν Ο Σ

Δαμοθίδος.

276 Prope *Thespias* in ecclesia vici Eremocastri. Rangabé, n. 330; Keil, syll. LIIIe ex Rossii apographo; ephemer. n. 2429; Le Bas, voy. arch. n. 426 ex prioribus editionibus; Keil, Jahrb. für Phil. Suppl. IV p. 515 ex Schillbachii apographo. Ex Rossii diario.

Μ Ε Ν Ε Θ Ο Ι Ν Ο Σ

Var. lect. Punctum, quod Ross bis praebet in vocali o, deest apud Rangabéum in altera, apud Schillbachium in utraque; ephemeris cum Rossio congruit. Omisit puncta etiam Le Bas suo periculo.

Μενέθουης.

277 In lapide togino reperto in agro vici Cascaveli (Eremocastri) inter ruinas *Thespiarum*, deinde in aulam ecclesiae S. Eliae transportato. Rangabé n. 326; Keil, syll. LIIIb ex Rossii apographo, cf. ad syll. p. 592; Le Bas, voy. arch. n. 418 ex sylloge. Sumimus inscriptionem ex Rossii diario, quocum Rangabéi exemplum consentit.

Π Ρ Ο Κ Λ Ε Σ

Προκλ[ης]. Post λ, ubi debebat esse ε, coepit lapidarius, ni fallor, scribere ε; noli reconditam quandam originem lineolae transversae aspicari cum Rangabé.

278 In vico Cascavelio in marmore ex necropoli *Thespiarum* allato. Decharme, arch. des miss. scient. 1867 p. 531 n. 40.

Α Ρ Ο Λ Λ Ο Δ Ρ Ο Σ

Ἀρολλόδρος.

280 Ibidem in marmore indidem allato. Decharm. arch. des miss. scient. 1867 p. 531 n. 41.

ΘΕΣΠΙΑ

Θεσπία.

280 In lapide togno invento in agro vici Cascaveli (Eremocastri) inter ruinas Thespiarum, deinde in aulam ecclesiae S. Eliae transportato. Rangabé n. 327; Keil, syll. LXII f, ex Rossii apographo; Le Bas, voy. arch. n. 421 ex Rangabei libro, quem etiam nos sequimur.

FE + IAE

Var. lect. Ross in diario KE + IAE.

Ἰετίας. Cf. nomina Τεῖρος Τεταρτίαν Παντίος Παντίδος 'Εβδόμητος.

281 Thespiis in ima valle ad puteum, in lapide. Rangabé n. 329; hinc Keil, syll. LXVIIa et Le Bas, voy. arch. n. 424.

ANTIDANEE

Ἀντιδάνης.

282 In ecclesia prope Thespias. Keil, syll. LIIIa ex Rossii apographo; Le Bas, voy. arch. n. 427 ex sylloge. Exstat in Rossii diario.

PEIGONDAE

Πεῖγονδας.

283 Inter Thibam et Thespias, in muro ecclesiae vici Xeronomi. Leake, mus. crit. II p. 577 n. 16; Rose, inser. Gr. vet. tab. XIII 2 n. 4 ex Leakei apographo; C. I. G. 1646 ex Leakei et Rossii editionibus; Leake, travels in northern Greece II p. 501 sq. tab. XIX 89; Rangabé n. 2040; Le Bas, voy. arch. n. 423 ex prioribus; cf. Keil, syll. p. 178 et Jahrb. Suppl. IV p. 646. Exscripsit Lolling, quem sequimur.

NIKOMAYOI

Var. lect. Litterarum formae apud caeteros non aequè accuratae. Nō deest apud Rangabeum. Νικόμαχος.

284 In vico Xeronomio inter Thespias et Thibam, basis fusca 0.30 m. altitudine, 0.66 m. latitudine, 0.63 m. crassitudine. In superficie foramen incisum est quadratum 0.32 m. longum, 0.28 m. latum, 0.07 m. altum. Ectypo usus edidit Cumanodes typis minusculis, Athen. IV p. 378. Exscripsit Lolling.

ΥΧΛΕΚΤΕΣΑΝΤΙΔΙΟΝΥΣΟΙ
ΛΕΟΜΕΔΕΣΕΡΑΝΑΝΤΑΛΛΑΘΟΝ
ΜΑΜΑΝΕΘΕΚΕΤΟΔΕ

Var. lect. Formam litterarum suppeditavit Lolling, dispositionem ab illo neglectam e fide Cumanodis restituit, qui titulum σταχιδόν exaratum esse testis est. Vs. 1 alterum κ, quod lapicidae, non typothetae, errore iteratum esse editor Graecus typis fatius diductis significat, omisit Lolling.

[E]χλ[α] in(n)σταλτασι Διονύσοι Νεκρόδης
ἐργον ἀντ' ἀγαθῶν μνῆμ' ἀνίσταται τόδε.

285 Palaeopanagiae prope Thibam (Caconium) in ecclesia S. Blasii. Keil, ad syll. p. 533 et 592 ex Rossii diario; indidem nos.

EYKPATEE

Εὐκράτης.

286 Coronae, cuius locum nunc tenet vicus Ἅγιος Γεώργιος, in lapide cinereo ecclesiae Taxiarchorum infixo. Rangabé n. 2141 ex Naoumi apographo; ephem. n. 2383; cf. Keil, ad syll. p. 595; Le Bas, voy. arch. n. 735 ex Rangabei libro; indidem nos titulum depromimus. Exscripsit Lolling.

HIEMENA

Var. lect. Ephem.: HIEMINA; Lolling: HI.MEN...
Ἰσημενα. De spiritu aspero cf. n. 129.

287 In eodem vico in ecclesia S. Georgii. Keil, syll. LVlc ex Rossii apographo; ephem. n. 2397; Rangabé n. 2155; Le Bas, voy. arch. n. 672 ex sylloge et n. 691 ex Rangabei libro. Exhibemus inscriptionem ex Rossii diario.

ΓΥΩΝΙΚΟ.

Var. lect. Annotat Ross: „fortasse V”; ephem. ΓΥΩΝΙΚΟΣ; Rangabé ΓΥΩΝΙΚΟΣ.

[Α]γλαῖνος; de contractis vocalibus α et ο cf. nomina Boeotica a Σα- incipientia, Keil, zur Syll. p. 613.

288 In eodem vico in ecclesia S. Ioannis. Keil, syll. LVla ex Rossii apographo; Le Bas, voy. arch. n. 674 ex sylloge. Ex Rossii diario repetit.

ΕΥΒΥΤ.Μ.Ε

Εὐβύτ[ι]μ[ε]ς.

289 In eodem vico; lapis muro domus insertus. Edidit Io. Schmidt, Mittheilungen des deutschen Inst. zu Athen V p. 134.

ΗΕΡΜΑΙΚΟΣ

Ἡρακλῆς.

290 In uno de saxis, quibus sepulcrum maximum a. 1847 in vineis ad Lebadeum inventum constructum erat; quae saxa ab aliis antiquioribus sepulcris abrepta esse vel inde colligere licet, quod multa eorum inversa facie reperta sunt. Rangabé n. 2088; cf. Keil, ad syll. p. 592.

ΠΡΟΚΛΕΕΣ

[Π]ροκλήης.

391. *Lebedeos*; ex latridis apographo edidit Rangabé n. 2072; cf. Keil ad syll. p. 591.

ΘΕΑΓΕΝΕΣ

Θεαγενής.

392. *Orchomeni*. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 99.

DAMAESE
DAMOΦΙΛ

Δάμασις, Δαμοφίλ. Prius horum nominum incisum est etiam in lapide Thespiensi, ex quo Ross exscripsit DANAEEΣ, Schillbach ΓΑΜΑΕΕΣ; cf. Keil, zur Sylloge p. 536 n. XXXI.

393. *Orchomeni*. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 99.

ΕΑΝΑΧΙΔΟΤΟΣ

[Ε]ανναξίδωτος. Ε, quod in lapide esse editor pro certo affirmat, assignandum est errori lapididae.

394. *Orchomeni*. Edidit Foucart, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 99.

ΗΡΑΙΟΔΩΡΟΣ

Ἡραϊόδωρος.

395. *Orchomeni* in lapide quadrato albo. Meletius, in libro γεωγραφία παλαιά καὶ νέα, Venet. αψχή p. 343a; C. I. G. 1651; ephem. n. 796; Rangabé n. 364; Keil, syll. p. 178, idem ad syll. p. 592; Le Bas, voy. arch. n. 635. Ex Rosatii diario.

ΝΟΚΒΕΣ

Var. lect. Meletius NOKVEΣ; temere Le Bas, qui titulum ex prioribus editionibus repetit, in fine s.

Fuit [Ἀρ]ενδής [Ἀμ]ενδής [Ἰσ]ηνδής vel sim.

396. *Orchomeni* in lapide oblongo infixo parieti exteriori ecclesiae S. Redemptoris. Ephem. n. 814, unde depromimus titulum; Rangabé n. 335; Keil, syll. LXVIIb; Le Bas voy. arch. n. 646.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΔΑ
ΚΕΦΑΛΛΙΣ

Ἀριστομέδα vel Ἀριστομήδα, Κεφαλλή.

397. *Orchomeni* in lapide oblongo cinereo. Ephem. n. 816; Rangabé n. 357; Le Bas, voy. arch. n. 614. Sequimur ephemeridem.

ΘΙΛΟΝΤΟΙΚΥΓΑΡΙΞΟΙ

Var. lect. Rangabé 3 pro ε. Le Bas F pro Γ, qui error videtur esse typothetae.
Θίλων καὶ Κυγαρίων.

398. *Acraephiae* (Carditiae) in lapide; infra inscriptionem sculptam est caput tatagraphum et humeri pallio tecti. Leake, travels in northern Greece II, tab. XI n. 49.

ΕΟΙ...ΒΑΙΦΙΔΑ

Inter ε et β haud scio an spatium, quod Leake indicat, ita expleatur anaglypho, ut nulla littera intercepta sit; nam in promptu est legere — ε Φιλάρη[ς]; idem nomen obvium est in lamina plumbea Euboica n. 372¹⁰².

399a. Titulus incisus est in cavo paterae, quae Abis (ubi nunc Esarchos) in Phocidis urbo reperta esse dicitur. Servatur Berolini in museo, ubi exscripsi. Archetypum altero tanto maius est quam haec imago.

303
ΝΙΚΑ
ΚΑΛΙΚΡ

Nine Καλ(λ)ικ(α)ρισ. Littera A mire pertinet ad utramque vocem. Titulus non Phocidis, sed aut Boeotiae aut Locris Opuntiae est adin-
candus.

399. In vico Darimario haud procul a Thebis sito (cf. n. 239); lapis niger in ecclesia Taxiarchorum. Exscripsit Lolling.

ΗΙΡΡΟΜΑΧΟ
ΞΟΟΞΟΡΑ
ΕΥΝΟΝΟΤΑΞΑ

Ἱερρόμαχος. Caetera obscuriora. In litteratura elementa vetustiora (H) et recentiora (X) videntur esse mixta.

200 In fragminibus duobus continuis lapidis marmori Hymettio non dissimilis, quae nunc asservantur Thebis in museo; de origine non constat. Titulum a edidit Fopcart, bull. de corr. hell. III 1879 p. 140sq., titulum b Kaibel, Herm. VIII p. 420sq., eundem exscripsit Lolling, cuius apographum repetimus.

AMPRIN
 OLYKLEIOSE
 3 OTIOSEENON
 ELYSIAKVIDAMIDA
 5 ELESTHOSEIVOSE
 DOTIOSEANTIDORO
 NOETIOSEAROUTOLO
 ETIAERTTOILLIO
 MENNEIDIOIOTI
 10 KVIDASEAMINADA
 KIDAOARISTHXMO
 OERTTOILLKEEPIET
 YARIDASEARISTOT
 PATODOROEM
 15 ESTO
 VIOSEAM
 2 OIOGENEIO
 3 OKYDESTIMON
 MPIDOROSEBRA
 20 YROMOKLEEMNA
 KILMPOSEANDORE
 KRATEISEMOTT
 EIDASENIKOSTROT
 MEINOTELEI
 25 ONIOSEMNASIAS
 RIOSEYARTADA
 ESTOGITONIOEDI
 ILOGE

Var. lect. b Kabil: vs. 15 deest; vs. 18 init. d deest; vs. 19 fin.
P pro P; vs. 22 y deest; vs. 23 init. x; vs. 24 init. x; vs. 26 init.
110; vs. 28 TORE.

Singulis nominibus subicitur nomen paternum in adiectivi formam
~~delectum~~, nisi quod a nominibus in -δα non adiectivum, sed potius
 genitivus derivatus est. Alphabetum est mixtum: Ε = ς, ubi originem

— Ἀλαμπερσίος, —
 — Π]αλυνκλέους, Γ]λιουκ
 — οδότης, Ξ]ιαν
 — ς, Αυστίας Κλιδαιμίδα[ς,
 — Τ]ελαττής, ΦιλόΞει[ος,
 — οδότης, Ἀντιδαφ[ος
 — ιαυτός Ἀπολλοδαμ[ριος,
 — τάνε Πτωλλο[ς,
 — Μεννέ Διοδοτή[ος, —
 — κλίδας Ἀμινέδας,
 — κίδας, Ἀρίστηχμο[ς
 — ιος, Πτωλλή Ἐπιστ
 — χαρίδας Ἀριστογυτόνιος,
 — Τ]ηπαρδαφρος Μ —
 — Ἀρ]ίττων
 — λιος, Ἀμφι —
 — ς, Θιογάνιος[ς, —
 — Ἰ]πεκνύζε Τιανν[ιος, —
 — Ὀλυμπιόδωρος Ἡρα —
 — Π]υρομαλλή Μνα[τ
 — Φίλππος Ἀνδαρ —
 — κράτις Μοττυλ —
 — Βρα]τίδης Νικοστράτ[ιος,
 — Ἰ]πταμο[ιλις
 — ώνιος, Μνασίν —
 — ιος, Χαρταδά[ς —
 — Ἀρίστογυτόνιος, Δι —

trahit ab η , $H = \eta$ ubi vices diphthongi ai obit (cf. n. 395), $\lambda = \lambda$, $\Xi = \xi$, $O = \omega$, $\Psi = \chi$. Irrepsit vocalium scriptura recentior: η pro antiquo α , ι pro antiquo ϵ ; sed antiquum η recentiori α nondum ubique cessit. Vs. 9 Μαυαί et vs. 12 Ηελδλῆ , cf. not. ad tit. Tanagraeum n. 157. Vs. 9 Διοδότιος pro $\Delta\omicron\delta\omicron\tau\omicron\varsigma$, cf. $\Theta\omicron\delta\omicron\tau\omicron\varsigma$ in eodem titulo Tanagraeo. Vs. 20 Πυρμοναλῆς , ad opinor, pro Πυρμοναλῆς ; ad $-\alphaλῆς$ cf. n. 155.

301 *Thabis*, in lapide marmori Hymettio simili; ephem. p. 58, unde titulum repetimus; ibid. n. 2433; Keil, syll. LIII 2; idem ad syll. p. 599; Le Bas 521.

ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΕΣ

Var. lect. Eph. n. 2433 ... $\Xi \text{ N E } \Sigma$, ut lapis interea fractus esse
videatur.

G. 1677. Litteratura mixta: $\Xi = \xi$, $E = \eta$.

303 *Coronae*; exscriptit Lolling.

ΥΑΡΟΚΛΙΑ

Χαρόνια pro Χαρόνια. Litteratura mixta: $\Upsilon = \chi$, $\Lambda = \lambda$.

303 *Lebadeue*. Rangabé n. 2084.

X A P E E

Χαρмс. Litteratura mixta: **Χ** = **χ**, **Ε** = **ν**.

304 *Copis* (Topoliæ); edidit Lyons, transactions of the royal society of literature, n. s. II p. 233, typis vulgaribus.

Δ Ε Ξ Ο Δ Ε Ξ Ο Ν Ο Σ

Δεξώ Δίξω/oc. Litteratura mixta: $\Xi = \xi$, $O = \omega$.

305 Lapis Boeotius; ex schedis Rossii, in quibus de origine nihil tradebatur; edidit Keil, ad syll. p. 605.

ΚΥΛΕΙΔΑ
ΚΛΕΙΔΑΟ
ΘΕΒΑΙΟΣ

Κυλιδά[ς] Κ[υ]λιδάο Θεβαῖος. Litteratura mixta: Λ = λ, Ε = η.

306 Lapidēs calcarii sepulcrales Tanagrae effossi. Typis minusculis edidit Cumanides, Athen. tom. III p. 169 sq. (a), tom. IV p. 297 (b-f). Litteraturam horum et aliorum titulorum Tanagraeorum, quos edidit, exprimit hanc (vide Athen. II p. 405, III p. 167):

Α Ο Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Ρ Σ Τ Υ Φ Ψ Ω + (ἡ τὰ τρία τελευταῖα εἶναι διαφορὰ σχήματα τοῦ χι). Itaque quae in his ipsis sex titulis sit forma litterarum δ ε ρ σ υ χ, in medio relinquitur.

a Χει....., i. e. Χει[ρ]--].

b Lapis 0.70 m. alt., 0.80 m. lat., 0.38 m. crass.; in summo lapide cavum curvum. *ἑπικείμενος*; suspicor primam litteram non esse C sed B: [ἑ]πικείμενος.

c Cippus fuscus, aëtomate ornatus, 0.48 m. alt., 0.29 m. lat., 0.08 m. crass. *Κλαρχα*.

d Cippus niger, aëtomate ornatus, 0.46 m. alt., 0.29 m. lat., 0.10 m. crass. *Μυαμύχα*.

e Superior pars cippi fusci, aëtomate ornati. *Λουπισόδωρος*, i. e. [Ο]λουπισόδωρος.

f Lapis 0.65 m. alt., 0.86 m. lat., 0.35 m. crass.; in summo lapide cavum curvum. *Φιλάρτα*.

X.

TITVLI LOCROREVM OPVNTIORVM.

307 Titulus incisus in ventre scyphi nigri 0.60 m. alti, reperti in sepulcris prope oppidum Livanatas (in *Locris Opuntia*). Edidit Girard, bull. de corr. hell. II 1878 p. 588 tab. XXVI 27.

ΚΑΛΩΝΤΕ ΕΒΕΘΑΔ ΠΟΤΕΡΙΑΚΑ Δ

Κα[ω]ν[τ]ε[ρ] Παντίλος [τ]ῶ (2) ποτήρια καλὰ.

308 Titulus incisus prope alteram ansam in ventre calicis nigri, ornamentis nudi, 0.90 m. alti, reperti in sepulcris prope oppidum Livanatas (in *Locris Opuntia*). Edidit Girard, bull. de corr. hell. II 1878 p. 588 tab. XXVI 4.

ΘΕΩΙ

Θεοί.

309 Lapis calcarius aëtomate instructus, in palaeocastro vici cui nomen Villivo, prope oppidum Livanatas (in *Locris Opuntia*). Exscripsit Lolling.

ΒΑΡΙΝΕΤΟ

Βαρινίτα.

INSCR. GRAEC. ANTIQ.

310 Lapis calcarius rectangulus, repertus prope vicum Cyparissium (in *Locris Opuntia*), ubi insertus est muro anteo domus. Edidit Girard, bull. de corr. hell. II 1878 p. 588.

ΝΑΥΣΙΤΕΛΕΣ

Ναυσίτελες.

311 Lapis calcarius haud procul ab oppido Atalante (in *Locris Opuntia*) in vinetia repertus. Edidit Girard, bull. de corr. hell. II 1878 p. 588 tab. XXVI 26. Exscripsit Lolling.

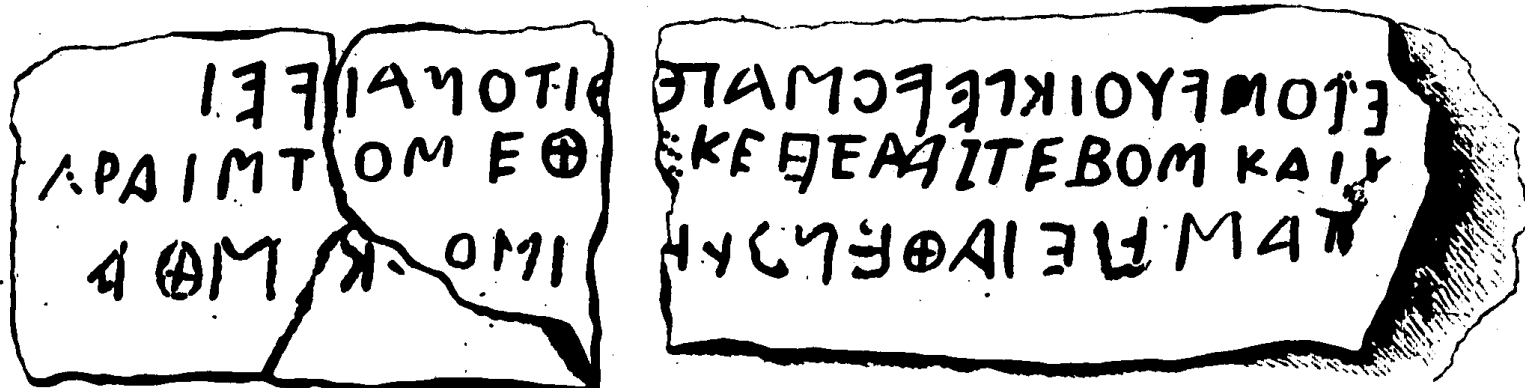
Ε ↓ Σ Α Γ Ν Ε Τ Ο Σ

Var. lect. Lolling 1 pro Γ; in fine litteram 5 praetermisit. *Ἐξάντες*.

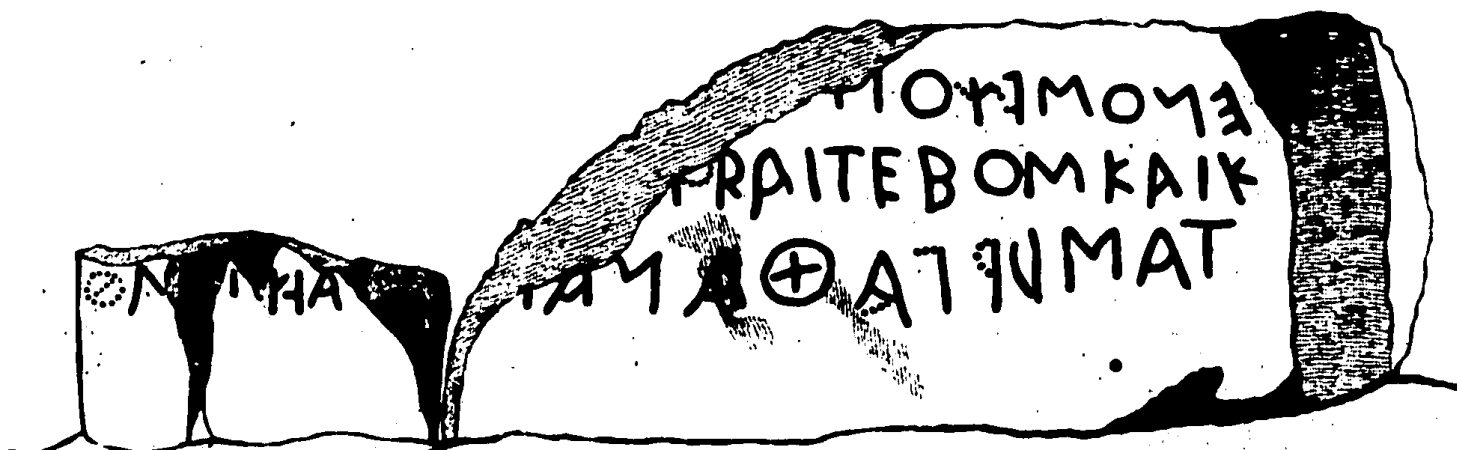
Ulrichs anal.

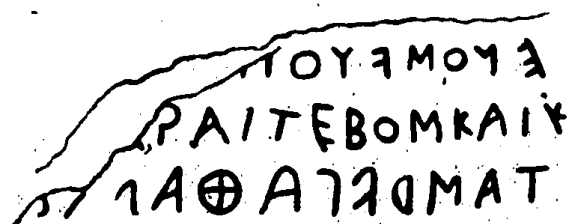
O. Mueller.

Cumanides.

Weil.

Ταύτη γ' Ἀδωνίς δ — — — ε φ ἵππος ἄδων
 ἵππος το, ὡς καὶ μὲν ὅχι καὶ ἄδων αἰφύ.

Post vocem Ἀδωνίς in litteris laevis latere videtur ipsorum eccle-
 rarum significatio, quae certa via inveniri nequit. Etiam dedicatio
 nomen omnibus testaminibus contumaciter resistit. Vs. 2. Post parti-
 culam ὡς spiritus asper vocis ὡς aut tam insolenter scriptus nullum
 laevis est, ut litterae B conimille evaderet.

9°

315. Titulus incisus in ventre scyphi nigri, 0.08 m. alti, reperti in parietinis Abarum, ubi nunc Exarchos. Edidit Girard, bull. de corr. hell. II 1878 p. 588 tab. XXVI 14.

DIOCEITON

Διοκείτων.

316. In vico Diotomo, ubi olim Ambryus, in pariete ecclesiae Beatae Virginis. Ross, inscr. ined. I n. 80 et ex eius apographo Rangabe n. 3222; Le Bas, voy. arch. n. 979, tab. VII 19. Cf. Keil in Jahrb. diariis, tom. XL p. 271. Repraesentamus titulum ex Rossii diario. Exscripsit etiam Lolling.

TIMEAI
MEIDD

Var. lect. Le Bas supra vocem TIMEAI habet EPI. Vs. 2 Lolling + pro V.

'Eπi Τιμίῳ [Ο]υδ[ι]ου vel sim.

317. Inter rudera Bulidis in fragmento laterculi. Forchhammer, Halcyon. p. 27.

ΕΡΓΙΑ

318. „In fragmento ad theatrum Deli;“ ex schedis vetustis Koehlerianis edidit Boeckh C. I. G. 2324.

ΔΕΛΦΟΝ

Δελφῶν, sc. donarium.

319. In saxo satis aspero, 2.1 m. longo, 1.3 m. lato, Delphi ad fontem Castalium paulo infra viam sacram a. 1861 reperto, quod olim ex Phaedriadibus rupibus terrae motu solutum videtur decidisse. A. 1870 terra tremente hoc saxum cautibus devolutis obrutum esse narratur Wescher, bulletin dell' inst. arch. 1861 p. 135; Wescher et Foucart, inscriptions recueillies à Delphes p. 304 n. 480, et accuratius ex ectypo Wescher, annali dell' inst. arch. 1866 p. 549q. tab. A, unde depromimus delineationem decimae parti verae magnitudinis parem.

O I Π Ε Ν Τ Ε Κ Α Ι Δ Ε Κ Α
Τ Ο Ν Λ Α Δ Β Α Δ Α Ν Τ Ο Ν
Σ Υ Μ Α Ν Ο Ν Κ Α Ι Α Μ
Ε Π Ι Τ Ρ Ι Ψ Α Ρ Ψ Ο Ν
Α Ν Ε Δ Ε Ι Τ Α Ν Μ Ν Α
Σ Δ Ε Κ Α Τ Ε Τ Ο Ρ Ε Σ Κ Α
Η Ε Μ Ι Μ Ν Α Ι Ο Ν Κ Α
Ι Δ Ρ Α Ψ Μ Α Σ Π Ε Ν Τ Ε
Ο Ν Τ Α Κ Α Ι Ε +

Var. lect. Vs. 3 in bull. ΣΥΝΜΑΧΟ. Vs. 9 annotat Wescher initio vestigia, quae in lapide cernantur, non impedire ne litteram Q exaratum fuisse credas; certius de hac re nihil affirmari posse.

Ἡ συνμαχία τῶν Ἀλφειῶν, τῶν Θ[ε]σ[π]ίων καὶ τῶν . . . ἐν Τροίᾳ ἀρχόν[τες] ἀνίδειξαν μοῖς δαμνέμενοι καὶ ἡμῶν καὶ ἀρχόν[τες] τούτ[ῃ] καὶ φίλ[οι].

Magistratus fortasse amphictionicus notare videtur Apollini debentes (ἀπιδείξαν τινὰς τι sc. ὀφειδόντας?) Ladyadam quatuordecim minas, Thrasymachum quinquaginta drachmas, feminam quandam, cui nomen erat admodum breve, quinquaginta sex drachmas. Quae si recta sunt, quidnam causae fuit cur non adscriberetur suum cuique debitum debitori? Neque vacat offensione articulus nominibus contra consuetudinem

additus. Quibus difficultatibus haud levibus ut moderer, equidem, si veras 2 et 3 quirem explicare, caeterum veras sic legerem: καὶ [r]αμ[ί]α ἐπὶ Τρχᾶ ἀρχόντες ἀπιδείξαν μιν δαματίτορες καὶ i. e. quatuordecim etc. Va. 6

cum accusativo δαματίτορες cf. in lamina Elea Olympiae effusa (arch. Zeit. XXXIII p. 183) accusativos πλείονες, χάριτες, et in titulo Achaico (bull. de corr. hell. II 1878 p. 41) συμπλεκμήσαντες, συνδιαψάσαντες.

330 Non procul a parietinis Stiris in lapide cano sub fenestra in parte septentrionali monasterii S. Lucae; litterae sunt 0.2 m. altae. Rangabé n. 339. Le Bas, voy. arch. n. 996.

YAPIMEDES

Χαρμηδης.

XII.

TITVLI LOCROVRVM OZOLARVM.

331 Lamina aenea, 0.35 m. lata, 0.18 m. alta, in utroque latere litteris impleta, reperta Galaxidi (Οσαήλας); tum Corcyram in collectionem Woodhousii pervenit, iam penes Taylorem Anglum est, qui ibi consulis munere fungitur. Ἐπίστα Λακων γραμματα, τὸ πρῶτον ἐκ I. N. Οἰκονομίδου ἐκδοθέντα, Athenis 1869; G. Curtius, Studien zur griech. und lat. Gramm. II 1869 p. 441 sqq., Allen, ibidem 1870 p. 212 sqq., Bursian, lit. Centralblatt 1870 p. 154 sq., Vischer, mus. Rhen. XXVI p. 39 sqq. (kleine Schriften II p. 172 sqq.); Riedenauer, Herm. 1872 p. 111 sq. Bréal, revue arch. 1876 août p. 115 sq., Cauer, delect. inscr. Gr. n. 91. Ex ectypo exhibemus delineationem quae paulo infra veram magnitudinem est; acs non adeo bene levigatum est, qua re factum est ut aliquot locis inter litteras spatia solito maiora relinquerentur.

(Textum vide pag. 70. 71.)

Ἐν Ναυπακτον κα(τ) τόνδε ἀγίστω τὸν νόμον ἰπιφοιμία· Λακων τὸν Ἐπονναμιδιον, ἐπ-
 5 εἰ κα Ναυπακτιος γίνηται, Ναυπακτιον ἰόντα, ὅπω (κ' ἢ Λακων). Ζήνων ὅστις λαυχάν-
 εἰν καὶ Δύειν ἐξέωμεν, ἐπιτυχόντα αἰ κα διδληται Δύειν καὶ λ-
 αυχάνειν κα δαμω κα θανάων, αὐτὸν καὶ τὸ γένος κατ αἰφί. Τίλος το-
 10 υς ἐπιφοίτους Λακων τὸν Ἐπονναμιδιον κα φέρειν ἐν Λακων τοῖ-
 ε Ἐπονναμιδίοις, φέρν κ' αὐ τος Λακων γίνηται τὸν Ἐπονναμιδιον. Αἱ (κα)
 διδλητ' αυχωνεῖν, καταλείποντα ἐν τῇ ἰστία παιδα ἡβατάν ἢ δαλφρον ἐξ-
 15 εἰμεν αἰνυ ἐντηριον. Αἱ κα ἐπ' αἰνυκα ἀπολάωνται ἰ Ναυπακτω Λα-
 ρεῖ τοῖ Ἐπονναμιδιοι, ἐξέωμεν αυχωνεῖν ὅπω φῖκατος ἦν αἰνυ ἰ-
 20 ντηριον. Τίλος κα φέρειν μηδὲν ὅ, τι κα (κ) ἐπὶ Λακων τὸν φῖκαρ-
 11 ῶν. I Ἐπορπον τοῖς ἐπιφοίτοις ἐν Ναυπακτον κα ποστῶμεν ἀ(π' Ὁ)πυντίμ(ν)
 τί(χ)νη κα μαχωνεῖν μηδὲν φῖκατος. Τὸν ὄρπον ἐξέωμεν, αἰ κα δι-
 λωνται, ἐπᾶγιν κατ τράχοντα φῖκα ἀπὸ τῷ ὄρπον ἰκατὸν αὐδρας Ὁ-
 15 πυντίος Ναυπακτιον κα Ναυπακτιος Ὁπυντίος. II Ὁσττω κα λικετῶλη-
 ε ἰγ Ναυπακτω τὸν ἐπιφοίτων, ἀπολάων αἰνυ, ἐν τῇ κ' ἀποτῶλη τὰ νό-
 20 μα Ναυπακτιος. III Αἱ κα κα γένος ἐν τῇ ἰστία ἢ ἰχίκαμον τὸν ἐπι-
 φοίτων ἐν Ναυπακτω Λακων τὸν Ἐπονναμιδιον, τὸν ἰκατῶλη-
 25 τον κατῶλη Λακων ὅπω κ' ἢ αὐτὸν ἰόντα, αἱ κ' αὐτὸν ἢ ἢ καῖς, τριων μ-
 νων αἱ δὲ κα, τοῖς Ναυπακτιος νομίοις χρῆσται. IV Ἐ Ναυπακτω αυχωνεῖ-
 30 οντα ἐν Λακων τοῖς Ἐπονναμιδίοις ἐν Ναυπακτω καρῶξαι ἐν τῇ-
 γορᾷ κα Λακων τοῖς (ε) Ἐπονναμιδίοις ἐν τῇ πόλι κ' ἢ καρῶξαι ἐν
 τῇ γορᾷ. V Περφωδαριον κα Μυστᾶχων ἐπὶ κα Ναυπακτιος (ε) γίνητα-
 ε, αὐτὸς κα τὰ χρῆματα τὴν Ναυπακτω τοῖς ἐν Ναυπακτω (νομίοις) χρῆσται,
 35 τὰ δ' ἐν Λακων τοῖς Ἐπονναμιδίοις χρῆματα τοῖς Ἐπονναμιδι-
 40 οῖς

Α
ΕΝΝΑΥΓΑΚΤΟΝΙΚΤΟΝΔΕ:ΗΑΠΙΦΟΙΚΙΑ:ΟΤΡΟΝΤΟΝ:ΗΥΠΟΚΝΑΜΙΔΙΟΝ:ΕΓ
ΕΙΚΑΝΑΥΓΑΚΤΙΟ:ΣΧΕΜΕΤΑΙ:ΑΥΓΑΚΤΙΟΝ:ΦΟΝΤΑ:ΗΟΠΟΤΕΜΟΝ:Ο:ΣΙΑΡΑΝ:ΑΝ
ΕΙΝΚΑΙΘΕΙΝ:Ε+ΕΙΜΕΝ:ΕΠΙΤΑΥΟΝ:ΤΑ:ΑΙΚΑΔΕΙΓΕΤΑΙ:ΑΙΚΑΔΕΙΓΕΤΑΙ:ΘΥΕΙΝΚΑΙ
ΑΝΤΑΜΕΙΝ:ΚΕΔΑΜΟΚΕΤΟΙΝΑΜΟΝ:ΑΥΤΟΝΚΑΙΤΟ:ΣΕΜΟ:ΣΚΑΤΑΙ:ΕΙ:ΤΕΡΟ:ΣΤΟ
Υ:ΕΠΙΦΟΙΤΟΝ:ΣΤΡΟΜΙΤΟΝ:ΗΥΠΟΚΝΑΜΙΔΙΟΝ:ΕΦΑΡΕΙΝ:ΕΝΤΟΙΡΟΙ:ΣΤΟΙ
ΣΗΥΠΟΚΝΑΜΙΔΙΟΙ:ΣΦΡΙΝΚΑΝΤΙ:ΣΟΤΡΟ:ΣΕΜΕΤΑΙΤΟΝ:ΗΥΠΟΚΝΑΜΙΔΙΟΝ:ΑΙ
ΔΕΙΓΕΤΑΝ:ΟΡΕΙΝΚΑΤΑΓΕΙΠΟΝ:ΤΑΡΕΝΤΑΙ:ΣΤΑΙΠΑΙΔΑ:ΗΕΒΑΤΑΝ:ΕΔΕΦΕΟΝ:ΕΤ
ΕΙΜΕΝΑΜΕΝ:ΕΤΕΡΙΟΝ:ΑΙΚΑΗΥΠΑΝΚΑ:ΣΑΡΕΑΟΝ:ΤΑΙ:ΕΝΑΥΓΑΚΤΟΙ:ΟΙ:ΟΙ
ΡΟΙΤΟΙ:ΗΥΠΟΚΝΑΜΙΔΙΟΙ:Ε+ΕΙΜΕΝΑΥΓΑΚΤΟΙ:ΕΝ:ΗΟΠΟΦΕΚΑ:ΣΤΟ:ΣΕΝΑΜΕΝ:Ε
ΡΕΤΕΡΙΟΝ:ΤΕΡΟ:ΣΜΕΦΑΡΕΙΜΕΝ:ΕΔΕΝ:ΗΟΤΙΜΕΝΕΤΑΝ:ΟΤΡΟΜ:ΟΝ:ΕΣΤΑΙ:ΡΙ
ΟΝ:Σ:ΕΝΟΡΙΟΝ:ΤΟΙ:ΣΕΠΙΦΟΙΤΟ:ΣΕΝΑΥΓΑΚΤΟΝ:ΜΕΓΙΣΤΑΜΕΝ:ΑΠΟΝΤΙΟΚ
ΤΕΚΝΑΙ:ΚΑΙΜΑΥΑΝΑΜΑΙ:ΜΕΔΕΜΑΙ:ΑΙ:ΕΦΕΥΟΝ:ΤΑ:ΣΤΟΝ:ΗΟΡΙΟΝ:Ε+ΕΙΜΕΝ:ΑΙΚΑΔΕΙ
ΝΟΝΤΑΙ:ΕΠΑΙΝΕΤΑΙ:ΡΙΑΝΑΥΓΑΚΤΟΝ:ΤΑ:ΕΤΕΑ:ΠΟΝΤΟ:ΗΟΡΙΟΝ:ΕΚΤΙΚΑΝ:ΠΟΤΕΑ:Σ
ΡΟΝΤΙΟΙ:Σ:ΜΑΥΓΑΚΤΙΟΝ:ΚΑΙΝΑΥΓΑΚΤΙΟΙ:ΟΙ:ΟΙ:ΠΟΝΤΟ:ΗΟΡΙΟΝ:ΕΝΤΕΚΑΓΟΤΕΙ:ΣΕΙΤΑΝ
ΙΕCΜΑΥΓΑΚΤΟΙ:ΟΙ:ΟΙ:ΕΦΟΙΤΟΝ:ΑΠΟΤΡΟΜΕΙΜΕΝ:ΕΝΤΕΚΑΓΟΤΕΙ:ΣΕΙΤΑΝ
ΚΑΙΜΑΥΓΑΚΤΙΟΙ:Σ:ΑΙΚΑΜΕCΕΝΟ:ΣΕΝΤΑΙ:ΣΤΑΙ:ΕΙ:ΕΓΓΑΜΟΝΙΤΟΝ:ΜΕΓΙ
ΦΟΙΤΟΝ:ΕΙΜΕΝΑΥΓΑΚΤΟΙ:ΟΙ:ΟΙ:ΤΡΟΜΙΤΟΝ:ΗΥΠΟΚΝΑΜΙΔΙΟΝ:ΤΟΝ:ΕΠΑΝ:ΥΙ
ΤΟΝ:ΚΑΙΕΙΜΕΝΟΙ:ΤΡΟΜΗΟΠΟΚΕΙ:ΑΥΤΟΜΙΟΝ:ΤΑΡΙΑΚΑΜΕΡΕΙ:ΕΠΑΙ:ΣΤΑΙ:ΟΙ:ΥΙ
ΕΝΟΝ:ΑΙΔΕΜΕΤΟΙ:Σ:ΜΑΥΓΑΚΤΙΟΙ:Σ:ΜΟΜΙΟΙ:Σ:ΡΕCΤΑΙ:ΑΙ:ΕΝΑΥΓΑΚΤΟΡΑ:ΥΟΑ
ΟΝΤΑΙ:ΕΝΤΟΙ:ΡΟΝ:ΣΤΟ:ΣΗΥΠΟΚΝΑΜΙΔΙΟΙ:Σ:ΕΝΤΑΠΟΝ:ΗΟΚΕΙ:ΚΑΡΥ+ΑΙΕΝΤΑ
CΟΡΑΙ:ΚΕΝΤΟΙ:ΡΟΙ:ΣΤΟΙ:ΗΥΠΟΚΝΑΜΙΔΙΟΙ:Σ:ΕΠΕΙΚΑΝΑΥΓΑΚΤΙ:Σ:ΕΝΕΤΑ
ΤΑCΟΡΑ:ΣΤΑΙ:ΠΕΡΙΟΘΑΡΙΑΝΚΑΙΜΥCΑΓΕΟΝ:ΕΠΕΙΚΑΝΑΥΓΑΚΤΙ:Σ:ΕΝΕΤΑ
Ι:ΑΥΤΟ:ΣΚΑΙΤΑ:ΥΡΕΜΑΤΑΙ:ΕΝΑΥΓΑΚΤΟΙ:ΟΙ:ΟΙ:ΣΕΜΑΥΓΑΚΤΟΙ:ΥΡΕCΤΑΙ:
ΤΑΔΕΝΟΤΡΟΙ:ΣΤΟΙ:ΣΗΥΠΟΚΝΑΜΙΔΙΟΙ:Σ:ΥΡΕΜΑΤΑΤΟΙ:ΣΗΥΠΟΚΝΑΜΙΔΙ
ΟΙ:Σ:

B

PO MIOI RE STAI HOPO SA POI RE KAS TO NYOMITEI OIRO NTON HYN OKN
AN IDION AITIKHN OTON NYOMION TON E TIFOTON AITIKHN OREI GERIOBARIA
AKAIMVSAE ONTOI ZAVTON NYOMIOI S RE STAI KATAPOI IM EKASTOY
ITAI KADE O EOMTI TON NYON PAKTON MOI KEONTOS HOPO KAITOIRO
NITON KHNH OKRA MIDION FEKASTON MOI ESTI AIKAGOPAN EITON
REMATON KRATEIN II
TOY ENIFOTON ENALPAKTON ANDIKAN PROITON HAR ESTAM OTON ID
IKASTERA S HAR ESTAI KIDOMEN ENOTON ENIKASTA FEOSAVTAM ARONIOI
RONTON HYNHAKNA MIDION PRO STATA MEKASTA TE ENTIMOIOI ETOPIE
OITOI KAITO MEFIOTON TOINOITROI HOITIMEKASTA TE ENTIMOIOI ETOPIE
TIKANO SIN EITAI ENALPOTON EROITON REMATON TOITATRIE PEI
APO CE NE TAI EIM ENALPOTON EITAI ENALPOTON ENALPOTON
O HOITIKASTA EFAD EITAI DIA O EITAI ENALPOTON ENALPOTON
IMAI HOITIKAMEANOTAROI DOKEE HOPONTION EITAI ENALPOTON
AIKAIMAFKOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON
MATAPAMATON TAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON
JON EN TAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON
AITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON
ON EN TAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON
IKIPAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON
TATE EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON EITAI ENALPOTON

νομίαις ἔχεται, ὅπως ἂν πάλιν γινώσκων τοὺς Λοκροὺς τῶν Ὑπονομιδίων. Αἱ (καὶ) τῶν ὑπὸ τῶν νομίαις τῶν ἐπιφανῶν ἀντιφάτων ἡγεμονία καὶ Μυσαχίων τοῖς αὐτῶν νομίαις ἔχεται κατὰ πάλιν γινώσκων.

VI Αἱ αὐτοὶ δὲ τῶν Ὑπονομιδίων γινώσκων, ὅπως καὶ Λοκροὶ τῶν Ὑπονομιδίων γινώσκων νόμοι ἐστί, αἱ αὐτοὶ δὲ τῶν ἀδελφῶν τοῖς αὐτοῖς, τῶν γνησίων καὶ τῶν ἐπιφανῶν τὸ παλαιόν. VII Τούτοις ἐπιφανῶν ἐν Ναυπακτῶν τῶν δίκων πρὸς τὸν ἀδελφόν αἱ δὲ τῶν ἀδελφῶν (καὶ δίκων ἐν Ὀπντίῳ κατὰ τὴν αὐτομαρτίαν καὶ) ἀδελφῶν καὶ δίκων ἐν Ὀπντίῳ κατὰ τὴν αὐτομαρτίαν Λοκροὶ τῶν Ὑπονομιδίων. Πρὸς τῶν παλαιῶν τῶν Λοκρῶν τῶν ἐπιφανῶν καὶ τῶν ἐπιφανῶν τῶν Λοκρῶν οἱ νόμοι καὶ πιστοποιήματα. VIII Ὅστις αὐτῶν ἀπολύει πατέρα καὶ τὸ μέρος τῶν γνησίων τῶν πατρῶν, ἐπὶ αὐτῶν ἀπολύεται, ἐξαιμὼν ἀπολαχὴν τῶν ἐπιφανῶν ἐν Ναυπακτῶν.

IX Ὅστις καὶ τὰ γνησίων διαφύγει τὴν γῆν καὶ μαχρὰ καὶ μακρὰ — ὅ, τι καὶ ἀντιφάτων δόκησιν Ὀπντίῳ τὸ γνησίων πλῆθος καὶ Ναυπακτῶν τῶν ἐπιφανῶν πλῆθος — αὐτοὶ εἶναι καὶ γνησίων καὶ μαχρὰ παλαιότητος. Τῶν ἐπιφανῶν τῶν δίκων δίκων τῶν ἀδελφῶν ἐν τῶν ἀδελφῶν, αἱ καὶ τῶν ἀδελφῶν λήγονται αἱ τῶν ἀδελφῶν. Αἱ καὶ μὴ διδοῦν τῶν ἐπιφανῶν τῶν δίκων, αὐτοὶ εἶναι καὶ γνησίων καὶ μαχρὰ παλαιότητος τὸ μέρος κατὰ τὸν νόμον. Διδοῦναι ὅτι τῶν νόμων ἐν Ὀπντίῳ τῶν ἐπιφανῶν ἐν εἶναι. Καὶ τὸ δίδων τοῖς Ὑπονομιδίων Λοκροῖς τῶν τῶν εἶναι καὶ τῶν ἀντιφάτων γινώσκων.

Naupactum secundum hanc legem ducitur colonia Locrorum. Loero Hypocnemidio si Naupactius factus erit, quod Naupactius erit, licet, obicunque Locrorum erit, hospitum iura civilia nascisci et sacrificare, ita ut, si volet sacrificare et iura civilia nascisci, adipiscatur et a populo et a sodalibus, ipse et gens eius in perpetuum. Vectigal coloni Locrorum Hypocnemidiorum ne pendunto in Locris Hypocnemidiis priusquam rursus aliquis factus erit Locrus Hypocnemidius. Si volet redire, licet ei, relinquenti domi aliam puberem vel fratrem, sine vectigali introitus. Si vi expellantur Naupacto Locri Hypocnemidii, licet redire eo, ubi quisque erat, sine vectigali introitus. Vectigal ne pendunto (sc. Naupacti) nisi id quod ipsi Locri occidentales pendunt. I Iuranto coloni Naupactum proficiscentes se non descituros esse ab Opuntis ulla ratione aut arte sua sponte. Licet, si volent, triginta annis post iusiurandum centum viris Naupactorum ab Opuntis, item Opuntis a Naupactis iusiurandum iterum exigere. II Quicunque colonorum Naupacto abcesserit vectigali non penso, coniungitur a Locris quod pendat Naupactis quod legitimum est. III Si in domo alicuius ex colonia Locrorum Hypocnemidiorum Naupacti non sit gens cui licet hereditatem adire, genere proximus hereditatem capito obicunque Locrorum est, ipse (sc. Naupactum) demigrans, si vir est sive puer, intra mensem tertium; si minus, adhibentur leges Naupactiar. IV Si quis Naupacto in Locris Hypocnemidiis in ea urbe, in qua est, in foro. V Si quis Percothiarum et Mysacheorum Naupactius factus erit, ipse et res familiaris, quae est Naupacti, Naupactis utuntur legibus; ea autem, quae est in Locris Hypocnemidiis, utitur legibus Hypocnemidiis ut cuique mos est urbi Locrorum Hypocnemidiorum. Si quis colonorum, Percothiarum et Mysacheorum, redierit secundum leges(?), utuntur ipsorum legibus in sua quisque urbe. VI Si frater sint eius qui Naupactum demigraverit, ut apud quosque Locrorum Hypocnemidiorum ius est, si quis fratrum mortuus erit sine liberis, capito rei familiaris colonus tantum quantum in eum cadet. VII Coloni Naupactum proficiscentes praeter cetera litem instituant coram iudicibus et contra se permittunt Opunte uno die; et instituto et contra se permittito litem Opunte uno die Locrus Hypocnemidius. Praetor sistito Locrum colonum et colonum Locro. VIII Si quis reliquerit patrem et partem rei familiaris patri, quam pater mortuus erit, licet colono Naupactum profecto eam capere. IX Qui decreta evertit aliqua arte atque ratione — nisi quid atriisque probatum erit, Opuntiorum mille maiori parti et colonorum Naupactorum maiori parti — infamis esto bonaque eius publicantur. Ei, qui instituit litem, diem dico magistratus intra triginta dies si triginta dies muneris supererunt. Nisi dixerit diem ei qui litem instituit, infamis esto bonaque eius publicantur, pars cum servis(?). Iusiurandum legitimum datur;

suffragia ponuntur in urna. Et hoc Locrorum Hypocnemidiorum decretum Chaliensibus, qui cum Antiphata ibi habitant, eodem modo (sc. atque Naupactis) ratum est.

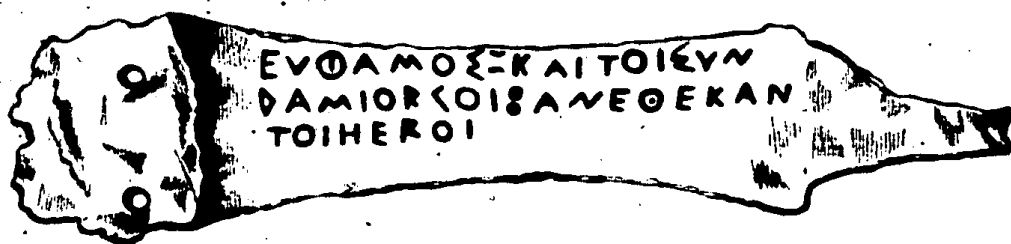
Titulum scriptum esse ante Naupactum ab Atheniensibus occupatum (Thuc. I 103) certum videtur esse. Originem eius fingo hanc: Locri Hypocnemidii, quum parati essent Naupactis petentibus colonos mittere, horum iura atque officia constituerunt in novem paragraphos divisa (vs. 11—46), quarum quae est prima continet caput totius decreti i. e. iusiurandum quod a colonia dandum est Locris Hypocnemidiis, ultima poenae minas si quis decretum abolere audent. Quibus rebus constitutis ii, qui coloniae interfuturi erant, nomina professi sunt; sed effecerunt ut insuper aliquot alias leges sancirentur quibus condicio sua stabiliretur (vs. 1 Λοκρῶν usque ad vs. 11). Hae igitur leges quoniam debebant paragraphum nonam praecedere nec placebat eas inserere in paragraphos iam numeris notatas, collocatae sunt ante priorem textum. Quae omnia (vs. 1 ἐν Ναυπακτῶν usque ad vs. 46 ἴσως) scripta sunt in tabulis duabus nunc deperditis quarum altera Opunte altera Naupacti servabatur. Deinde Opuntis et eis colonis, qui iam ante cum Antiphata Opunte Chaliu profecti erant et ibi habitabant, placuit eisdem legibus temperare horum condicionem, cum assensu reliquorum Chaliensium. Itaque et Opuntii suae tabulae subiecerunt clausulam qua eadem leges etiam Chaliensibus colonis ratae esse iubebantur — quamquam paragraphus septima in hos iam non valebat — et coloni Chalienses apographum condiciendum et item clausulam addendam curaverunt ut hoc exemplar in templo quodam sanctissimo Oeanthes urbis viciniae suspenderent. Id tempus tulit. Scriptura igitur necessario non est Locrorum Hypocnemidiorum (b) sed Locrorum occidentalium (A); neque mirum est quod in clausula occurrit dativus tertiae declinationis in os, qui convenit Locris occidentalibus.

Vs. 1. Primum opuntiatum est mutilum; equidem non vereor acrarium, qui in hac tabula toties peccaverit, etiam hic omissionis arguere. Kirchhoff, Stud. 2 p. 137 not., ea quae hic desiderantur in fine alterius tabulae deperditae scripta fuisse censet; at ne ante legem de colonia scitam, quae in hac tabula incipit, quasdam pactiones Locrorum Hypocnemidiorum et Naupactorum in tabula eiusdem fere magnitudinis perscriptas fuisse opinemur, clausula tantum ad coloniam pertinente videtur moneri. Praeterea litterae latius diductae ΕΝΝΑΥ ΠΑΚΤΟΝ produnt acrarium ad scribendum aggredientem et de mensura scripturae etiam tum dubitantem. Nos lacunam explentes ita rem administravimus, ut simul tolleretur offensio, quam praebuerat ἀντιφάτων pro ἀντιφάτων seu ἀντιφάτων; de ἀγῶν pro ἀγῶν cf. n. 322. Vs. 2. Ναυπακτῶν ἴσως, seu Ναυπακτῶν ἴσως, quod ex Naupactis erit. Ibid. n. 1 omissionem esse coniecit Wilamowitz (Zeitschr. f. Gymnasialwesen XXXI p. 637); G. Curtius: ἐν(λ)ξῶν; Caener: ἐν(ε) ξῶν. Vs. 3.

ΤΟΝ+ΕΝΟΜΜΕΗΑΓΕΝ:ΕΤΑΣΥΝΑΛΕΙΔΟΣ:ΤΟΝΟΙΑΝΘΕΑΜ
 ΕΔΕΤΟΝΥΑΛΕΙΑ:ΕΤΑΣΟΙΑΝΘΙΔΟΣ:ΜΕΔΕΝΔΕΜΑΤΑΑΙΤΙΣΥΝ
 ΛΟΙ:ΤΟΜΔΕΣΥΝΟΝΤΑΝΑΤΟΣΥΝΕΝΤΑ+ΕΝΙΚΑΕΘΑΣΑΣΗΑΓΕΝ:
 ΑΣΥΛΟΝ:ΓΥΓΑΜΕΛΜΕΝΟΣ:ΤΟΚΑΤΑΤΟΝΙΝ:ΑΙΚΑΔΙΚΟΣΥΝΛΟΙ:ΤΕ
 ΤΟΡΕΣΔΡΑΥΜΑΙ:ΑΙΔΕΓΛΕΟΜΔΕΚΑΜΑΡΑΝΕΥΟΙΤΟΣΥΝΟΜΗΕ
 ΜΙΟΛΙΟΝΟΦΛΕΤΟΦΟΤΙΣΥΛΑΣΑΙ:ΑΙΜΕΤΑΦΟΙΚΕΟΙΤΑΕΟΜΜΕΝΟΣΕ
 ΟΥΑΓΕΙΕΥΣΕΝΟΙΑΝΘΕΑΙΕΟΙΑΝΘΕΥΣΕΝΑΛΕΙΟΙΤΑΙΕΡΙΔΑΜΙΑΔΙΚΑΙΝ
 ΡΕΣΤΟ:ΤΟΝΠΡΟ+ΕΝΟΝ:ΑΙΧΕΝΔΕΑΓΡΟ+ΕΝΕΟΙ:ΔΙΠΑ
 ΕΙΟΙΟΙΟΙΕΣΤΟ

ΑΙΚΑΝΔΙΝΑΙΟΝΤΙΤΟΙ+ΕΝΟΔΙΚΑΙ:ΕΓΟΜΟΤΑΣ:ΗΕΛΕΣ
 ΤΟ:Ο+ΕΝΟΣ:ΟΠΑΚΟΝ:ΤΑΝΔΙΚΑΝ:ΕΝΘΟΣΓΡΟ+ΕΝΟ
 ΚΑΙΦΙΔΙΟ+ΕΝΟ:ΑΡΙΣΤΙΑΝΔΑΝ:ΕΓΙΜΕΝΤΑΙΣΜΑΙΑΙΑ
 ΙΑΙΣ:ΚΑΙΠΛΕΟΝ:ΓΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΝΔΡΑΣ:ΕΠΙΤΑΙΣ
 ΜΕΙΟΝΟΙΣ:ΕΝΝΕΑΝΔΡΑΣ:ΑΙΚΟΦΑΣΤΟΣΠΟΙΤΟΝΕ
 ΑΣΤΟΝΔΙΚΑ:ΙΕΤΑΙΚΑΤΑΣΥΝΒΟΛΑΣ:ΔΑΜΙΟΡΚΟΣ
 ΗΕΛΕΣΤΑΙ:ΤΟΣΗΟΡΚΟΜΟΣΤΑΣΑΡΙΣΤΙΑΝΔΑΝΠΕ
 ΝΤΟΡΚΙΑΝΟΜΟΣΑΝΤΑΣ:ΤΟΣΗΟΡΚΟΜΟΤΑΣΤΟΝΑΥΤΟ
 ΝΗΟΡΚΟΝΟΜΩΝΝΕΝ:ΠΛΕΘΥΝΔΕΝΙΚΕΝ

323 In ansa paterae aeneae, reperta *Oeantheae* (Galaxidii) et in museum societatis archaeologicae Atheniensis illata. Edidit Collignon, rev. arch. 1876 XXXII p. 182.

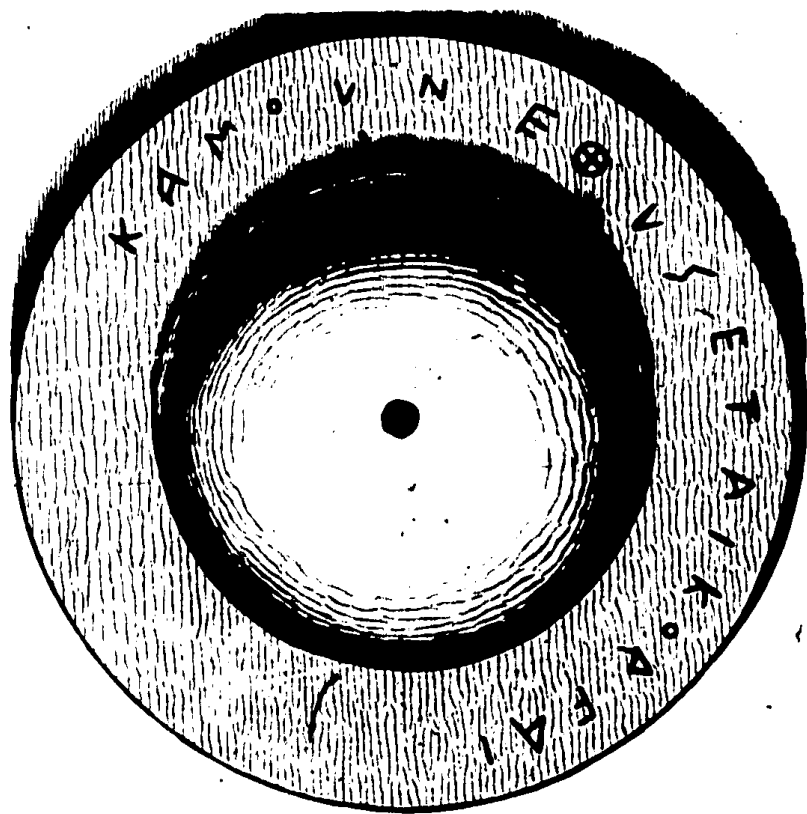

Ευθαμος καὶ τοὶ συνδαμωργοὶ ἀνέθεσαν τῷ ἥρωι.
De omisso nomine herois vide n. 29.

XIII.

TITVLI THESSALICI.

324 In parte exteriori cymbali aenei, cuius de origine nihil traditur: exstat Athenis in museo societatis archaeologicae. Typis vulgaribus titulum excudit Oeconomides in ephemeride Clio, d. XIX/1 m. Maii a. 1869 et in libro *ἱστορία Λοκρῶν γράμματα*, p. 129 sq., ex U. Koehleri delineatione edidit Fraenkel, arch. Zeit. XXXIV p. 31 tab. 5; hinc imaginem depromimus. Cf. Kirchhoff, Stud. 3 p. 139.

Καίουον ἔστι τῷ Κορφα. Propter diphthongum vocis Καίουον pro Καίουο titulus Thessalicae videtur adindicandus. Insolens ἔστι, „dedicavit.“

325 In vico Hadji-Amar, qui a *Pharsalo* ad occidentem versus 9000 m. distat, in lapide oblongo, qui in porta ecclesiae dirutae est loco liminis superioris. Ediderunt Henzey et Daumet, mission archéologique de Macédoine n. 199. Tentaverunt titulum Christ et v. d. Pfordten; cf. Pfordtenii de dialecto Thessalica commentatio p. 504q. et Meisteri recensio, Ien. Litt. Zeit. 1879 p. 454.

ΟΔΑΜΑΤΕΡΔΙΟΚΛΕΛΙΕΣΣΤΑΣΕΥΕΝΟ
///ΟΣΔΟΤΑΝΟΡΟΣΟΛΕΤΟΟΛΑΓΑΘΟΣ
///ΛΕΛΕΟΣΑΔΕΛΘΕΟΣΕΣΣΤΑΓΕΛΟ///
ΛΤΟΙΚΤΙΡΑΣΑΝΔΡΑΓΛΑΘΟΝΡΑΔΙΤΟ

[Σαῦα τ]δδ' [α] μάτηρ Διοκλ[α] ἔστατ' Ἐχ[α]ρ[α]
[ισγόνω], ὅς ποτ' ἀνὺρ οὐκ ὄλετ' (ο) οὐ[ν] ἀγαθός,
[— — —] ἰλτιος· ἀδιδ[φ]ός ἔσταται λα[δ]αί.
[πᾶς δὲ κα]τοικτίας ἀνδρ' [(α) α]γ[α]δόν πα[ρ]αίτου.

Vs. 1. Nomina in -λίας collégerunt Abrens, dial. Dor. p. 562, et Fick, Beiträge zur Kunde der Indogerm. Sprachen V p. 18. Vs. 2 ἀνὺρ (= ἀνὴρ) Thess. pro ἀνὴρ. Ibid. οὐς (= οὐς) pertinet ad anaglyphum, quod Diocleam in pugna occidentem representasse putandum est. Ibid. οὐν = οὐν. Vs. 3 -ἰλτιος est patronymicum Thessalorum more in nos exiens. Ibid. ἔσταται pro Att. ἔσταξ. Vs. 4 παίτου = παίτω.

326 In urbe Thessalica *Melitaea*, quae nunc dicitur *Avaritza*. Us-sing, inscr. Gr. ined. n. 51; Keil, Philol. IV 1849 p. 737; Le Bas, voy. arch. n. 1180. Cf. Kirchhoff, Stud. 3 p. 138; Dittenberger, Herm. XIII p. 396 sq.

ΑΛΚΙΜΑΝΟΥ
ΕΚΥΟΝΑΓΕΝ

Ἀλκιμάχου [Σ]πυριανῶν.

Genetivi declinationis secundae apud Phthiotas et Thessalotas in ου, apud Magnetes in α, apud Pelasgiotas in α exierunt (cf. Fick, Beiträge zur Kunde der Indog. Spr. V p. 2). Offensionem habet Σπυριανῶν pro Σπυριανῶν.

ΔΑΦΟΝΤΑΘΙ
ΔΙΤΑΙΤΑΓΕΙΟC

238 In domo Turcica oppidi hodierni Turnavi, a Larissa in occidentem et septentrionem versus ad Europum flumen siti, ubi antiquo tempore urbs *Metropolis* fuisse putatur, exstat anaglyphum, in quo effactus est miles clipeo magno, rotundo armatus; in latere inscriptus est titulus. Edidit Heuzey, le mont Olympe et l'Acarna-

ΑΔ.ΕΟΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΦΥΛΛΟΓΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΑΡΧΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΕΚΔΟΣΕΩΝ

— *Ἰασίδαμος* πα[ί]ς *Ἡσιόδου* ἐν' ἀ[ρ]χ[ῇ] [ἔ]σ[τ]ι]· ἀπ[ὸ] [ἑ]σ[τ]α[ς] ἀπ[ὸ] [τ]τα[ς] οὐρ τοῦ [ἑ] [ἔ]σ[τ]α[ς] [ἔ]σ[τ]α[ς] ἰασ[ί]δ[α]μου]. Vs. 2. Nomen Asidami sacpius ob-
vium esse, vel in hac ipsa regione, monet Fick: Le Bas 1305 (nomen
Cyrætiensis) ΑΕΙΔΗΜΟΥ leg. ΑΣΙΔΗΜΟΥ; Wescher et Foucart,
inser. de Delphes n. 191 vs. 21, (nomen Amphiasensis) Ἀσιδάμος.
De littera F cf. nomina Boeotica *Ἰασιδάμος* Keil, syll II vs. 38 et
Ἰασίς C. I. G. 1575 vs. 7, Keil, syll. p. 48. Vs. 2 παῖς *Ἡσιόδου*,
cf. Le Bas 1269 tit. Lariss.: Πευταλία κόρα. Vs. 2 3 ΕΡΑ[Σ] [ΕΘΑ]ΟΙ
aut genetivus in α aut dativus, quem illa ætate in φ. non in ω seu ου
exisse verisimile est. cf. τῇ Κόρα φ. n. 324. Ἀφροδίτη n. 327; dativum,
quem structura commendat. præfero. Vs. 3 ἐς Thess. = ἐς. Vs. 4
ἰασίδου, cf. Hesych. ἰασίς, αἱ ἰασίδες. αἱ ἰερχοῦνται ἐκασίται. Ἀσίδες.

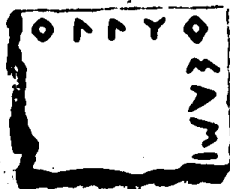
XIV.

TITVLI ACARNANIAE ET EPIRI.

ΓΡΟΚΛΒΙΔΑΣΙΟΛΒΣΑΛΛΑΚΒΚΛ
ΒΣΒΙΑΙΒΜCΥΙΟΔΟΙΟ
ΒΟΞΠΒΡΙΤΑΙΑΔΥΤΟCΑΞ
ΦΑΡΒΜΑΒΜΑΜΒΜΟΞ

Scriptura titulum coloniae cuidam Corinthiacae addidit. Vs. 1 nominativum *Πρωτεύδας* a suspitione Boeckhii, qui genetivum postulaverat, recto defendit Kaibel, epigr. Gr. n. 182. Vs. 4. Verbum *Σαπφίσσας* addit in epitaphio Arniadae Corcyraei n. 343.

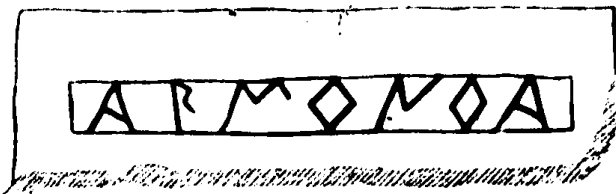
330 In Vomitae urbis vico cui nomen Bokali, prope rudera *Anactori*. Edidit Leake, travels in northern Greece IV tab. XXXIV n. 166, et inde Boeckh C. I. G. 1794g, Le Bas, voy. arch. n. 1049.

[ἡμίτερος — (τὸν δαίνα) ἀπ' ἄλλου, ὅς ἂν ἀμ[ερικάν ποτ' εἴποιεν].

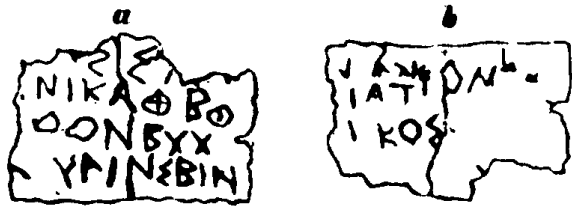
Quamquam tempus imperfectum (ἀπάλλως) pro aoristo in titulis id genus non frequenter usurpatur (in promptu mihi sunt haec exempla: Kaibel, epigr. Gr. n. 27 Στῆπτοαν, n. 28 Στῆπτον, n. 203 Στῆς ἀνὰ σκιῶν. Περσέφονας Σολάμου), tamen satius duxi in versu restituendo periclitari, quam ex litteris traditis nomina propria inaudita aut rara saltem (-άλλως Ἀμ[άτου]) extorquere. Ultima littera velim iterum in lapide examinetur.

331 In parte occidentali urbis Artae (*Ambrosio*), trecentis metris ab muro, qui antiquam urbem circumdedit, insertus est lapis 1.17 m. long., 0.44 m. lat., 0.09 m. crass.; titulus incisus est in lacuna 0.94 m. long., 0.08 m. lata. Ediderunt Duchesne et Bayet, *archives des missions*, scient. 1876 p. 331.

Asociación

332 Hanc laminam plumbeam 0.039 m. long., 0.026 m. alt., aetate a. 1879 Trau Vindobonensis inter alias res antiquas emit a machinatore quodam Graeco, qui Coreyrae domicilium habebat; atque confirmabat Graecus Dodonae se eas effodisse. Servatus est huius laminæ margo is qui est inferior si anticam partem a contemplaris (idem est superior posticam partem b intuenti); item margo dexter, nisi quod in medio paulum est laesus et iacturam fecit anguli superioris; item medius margo superior; ad sinistram plumbum est fractum. Edidit Gurlitt, archaeol. epigr. Mittheil. aus Oesterr. IV p. 61 sq. Imago quarta parte infra veram magnitudinem est.

a [Καταστροφῆς -] ἀποχ. (δ δῖνα)
[Διὶ καὶ Διόνῳ, τῷ καὶ Στῶ-
[ν ἢ Δαμνίου ἢ ἑξ] ὡς ἐγγ[ύς].
[μαρὰ καὶ Στῶν] ὑγίης εἴη.

b Varias manus recentiores distinxit editor.

a Supplementa ministrant complures tituli a Carapano editi in libro: Dodone et ses ruines tab. XXXIV sqq. Vs. 1 *ἐκκαυστῆρας* idem atque Atticum *ἐκκαυστῆρας* vel *ἀνακαυστῆρας*. Vs. 2. Propter spatii angustias brevissimos dandi casus supplere (cf. Carap. tab. XXXV 2 lat. post.); saepius tituli huius generis praebent formam ampliorem: τῷ Διὶ τῷ Νεῖπ καὶ τῷ Διόνῳ. Vs. 4. Utrumque H labente stilo similimum evasit signo N. Si titulus oriundus est ex coloniis Corinthiacis, quae erant in illis regionibus (Coreyraeos quidem recentiore aetate hos deos aliquoties consuluisse demonstrant tituli Carapani tab. XXXIV 4. 5), alphabetum Corinthiacum ibi non iisdem gradibus appropinquavit Ionico, quibus in Sicilia: n. 332 H = ε, H = η, n. 509 E = ε' et η.

XV.

TITVLI INSVLARVM MARIS IONII.

333 In fragmento lapidis calcarii, quod in insula *Cephalenia* inter rudera Craniorum repertum in museum Parisinum a. 1860 pertulit Lenormant; idem edidit mus. Rhen. 1866 p. 519 n. 345.

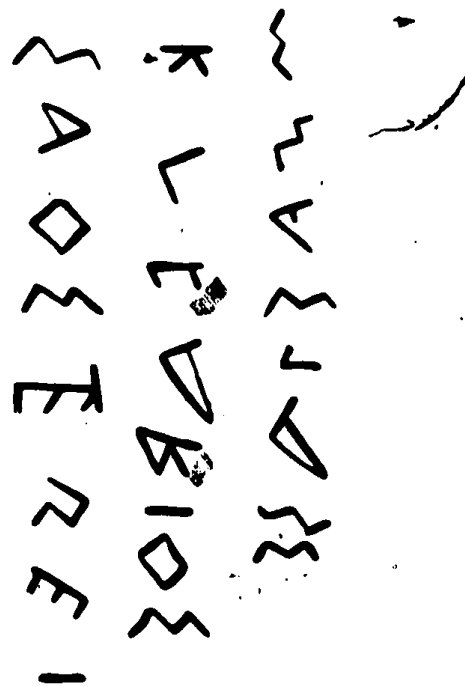
8 4 A
+ 4

334 Titulus *Cephaleniacus*. Apud Philemonem Atheniensem, qui Aeonem ephemeridem emittit, e lapide calcario exscripsit Schoell. Litterae leviter sunt incisae. Edidit Kirchhoff, Stud. 3 p. 156. Uti-
mur Schoellii apographo.

ΔΑΜΑΙΝΕΤΟ
ΤΟ ΠΑΛΕΟΝ

Δαμαίνετον τοῦ Παλίου. Mortuus civis erat Palae urbis in insula *Cephalenia* sitae. Alphabetum est Achaicum.

335 In lapide tofino oblongo, reperto Palae (Lixuri) in insula *Cephalenia*; in Britanniam delatus pervenit in collectionem Nogentianam. Editus est titulus a Boeckhio C. I. G. 1928 ex Gellii et Crawfordii apographis; deinde typis minusculis bis in diario *l'Épigraphique* V 1835 p. 64 sq. et p. 122 sq., tum a Leaskio, transactions of the royal society, nov. ser. I p. 273 et p. 305, unde imaginem mutauit.

Var. lect. Vs. 1 Gell et Crawford: 33Α13ΑΜ, ex Crawfordii exemplo colligit Boeckh 3 paenultimum delevisse lapicidam, quod formam dextrorsum currentem per errorem incididerat. Anthol. Ion.: *αυξίας* et *χαισας*. Vs. 2 Gell et Crawford: 3014ΑΒΛΛ, Anthol. Ion.: *αλακας* et *αλακας*. Vs. 3 Gell: 3ΑΟΞΕΡΕΤ, Crawford: 3ΑΟΞΕΡΕ, Anthol. Ion.: *αυξίας* et *αυξίας*.

Μνασίας Κλαύδης αὐστέρης Μνασίας, Κλεαρίας υἱός, dedicat pro salute. In voce *αυστέρης*, quae a nomine *αυστέρης* (i. e. *αὐστέρης*) ducitur, ipse lapicida errorem correxit.

336 In ea *Ithaca* insulae parte, quae cauro est opposita, ad ripam septentrionalem portus parvi, cui est nomen Polio, est planities non magna, paulum edita. Ibi inter lapides caecos, qui ex aedificio diruto reliqui sunt, repertas est lapis planus inscriptus, qui in duas partes fractus est nec non infra mutilus videtur esse. Titulus in hoc lapide natura friabili rudem in modum incisas tempore et pluvia corrosus est. A. 1868 repperit Schliemann, nimis credulus commento aecolae cuiusdam narrantis hoc esse fragmentum operculi sarcophagi; vide librum eius: *Ithaque, le Pélopie, Troie* p. 48 sq. Duodecim post annis hanc et insuper alteram partem invenit Stillmann; cum imagine photographica ab illo confecta titulum edidit Comparetti, *Accademia dei Lincei*, anno CCLXXVIII (1880—81); illam imaginem, in qua aliquot locis (maxime vs. 3 in littera M, vs. 4 in litt. M, vs. 5 in litt. P) vulnera a lineis non facile distinguuntur, quanta maxima potui similitudine repetendam curavi, servata etiam ea, quae Stillmanno placuit, collocatione fragmentorum, quamquam persuasum habeo sinistram fragmentum ad alterum propius admovendum et paululum attollendum esse.

Comparetti.

Schliemann.

ANAMEM
IMAT
MORP
PATMA
PPOO
MPC
NOR

Nota. Vs. 1. Post AM, ubi Schliemann praebet EM, in imagine photographica nec vult nec vestigium apparet.

[Tāc?] 'ASavac, tāc 'P[īac] na[ī]
tāc 'Hpac tā [ī]tau. tā [ī]p[ro]p[ro]
us [ī]p[ro]p[ro] — —]. Vs. 4. Cf. Hesych. *ītau* *īp[ro]p[ro]*. Vs. 6 *īai* sc.
pomarium vel agrum.

337 In fragmine tibiae lapideae, quod emit Schliemann *Ithacae*; inventum illud esse narrabat rusticus in sarcophago (cf. n. 336). Edidit Schliemann, *Ithaque, le Pélopie, Troie* p. 49, et accuratius idem, *Mykenae* p. 88. Cf. Kirchhoff, *Stud.* 2 p. 156.

HSADOM

— lapide.

338 In insula *Leucade*. Le Bas, voy. arch. tab. VII 13 et n. 1040, unde repetimus titulum.

MIKVOAM

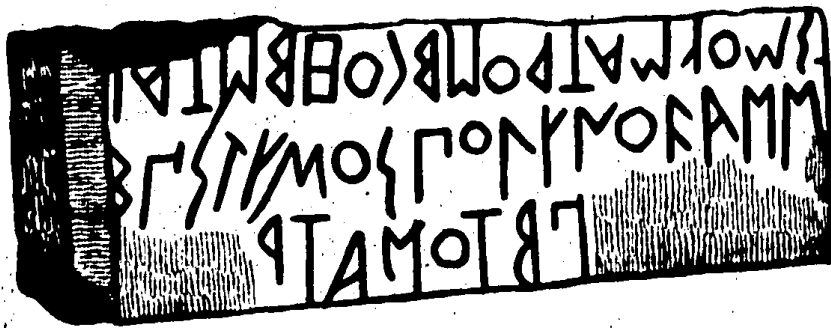
Var. lect.: Le Bas, tab. VII 13: M pro M.
Mun[us].

339 Titulus *Leucadii*. In vase aeneo 0.04 m. alto, infra fracto, quod Dodonae prope templum repertum est. Titulus punctis scriptus extrinsecus circumdat cervicem. Edidit Carapanos, *Dodone et ses ruines*, Paris 1878, p. 40, tab. XXIII 1.

ΦΙΛΟΚΛΕΔΑΟΔΑΝΦΙΛΟΥΑΕΥΚΑΙΟΕΔΙΝΑΙΟΙ

Φιλονκλεδ(ς) ο Δαυοφλου Αρκαδικος Δι Ναυς. Littera ε intercidit concordia scribentis.

340 In lapide truncato, qui repertus a. 1819 *Coreyrae* postea erat penes Gangadium. Edidit Boeckh, C. I. G. 20, ex Creuzeri apographo; rectius Mustoxides, delle cose Corciresi, n. CI p. 268, quem Wachsmuth secutus est, *mus. Rhen.* XVIII p. 578; eundem nos sequimur. Cf. Kaibel, *epigr. Gr.* n. 181a.

Var. lect. Creuzeri exemplum in angulo dextro inferiore praebet tres litteras, quas a manu recentiore leviter incisas esse Mustoxides affirmat.

[Σαμ' Εχτη]μου ματρός Ιγυ' Ιστην' Ιπ'ι τῶμ
Μουλιόφας, σ[τονα]χά δ' υἱὸς πατρί[δ]ι[στο] ματρός.

De nomine τῶμ cf. n. 344. Versum alterum explevit Kaibel.

341 Laminæ aenea Corcyrae in regione antiquae urbis a. 1857 inventa, 0.13 m. lata, 0.05 m. alta, bene servata, nisi quod in duas partes fracta et altera aeneorum mutilata est. Ex collectione Woodhousii pervenit in museum Britannicum. Mustonides, delle cose Corciresi n. LXIX p. 233; Vischer, *mon. Rhén.* 1854 p. 245 sq., *idem*, *epigr. u. arch. Beitr. aus Gröech.* 1854 p. 6 (*Archaeol. u. Epigr. aus Korcyra, Meg. u. Athen* p. 8) tab. II 1, (*kleine Schriften* II p. 12 sq.). Exscripti.

Αἰφύς μ' ἀνέδυσσε. Nomen Lophii habes etiam n. 411.

342 Ineunte mense Octobri a. 1843 Corcyrae ad meridiem urbis hodiernae, in suburbio, cui nomen est Castradea, in munitionibus instituendis duo ordines sepulcrorum antiquorum detecti sunt, superior et inferior. In inferiori, eoque antiquiore notabile est sepulcrum ex parvis lapidibus calcariis non politis exstructum in formam cylindri, 1.25—1.57 m. alti, diametrum quinque metrorum habentis; imus lapidum ordo 0.2 m. eminet in modum gradus, summus 0.08 m. in modum gisi; superimpositum est tectum cono humili simile. Intra sepulcrum neque cinis neque ossa inventa sunt, sed patera aenea et aliquot vasa parva aetilia. Infra illud gisum a dextra ad sinistram currit inscriptio, 9.8 m. longa, uno versu continuo; litterae 0.04—0.05 m. altae profunde incisae et praeter nonnulla loca, quibus lapis laevis est, optime sunt servatae. Titulum exscripsit F. Orioli et edidit in *Ephem. Ion.* 1843 n. 668. 669. 673; hoc exemplar repetiit Rangabé, n. 318. Iterum exscriptum edidit Ch. Philéas, διὰ λέξεως κατὰ τὴν ἐν Κορυφῇ Μοναστηρίου λατομικήν, ἐν Κορυφῇ 1844; inde fluxerunt editiones Franzii, *arch. Zeit.* 1846 p. 378 tab. XLVIII 3, Rosii in *Jahrb. annal.* 1854 p. 535, Le Basii, *voy. arch. tab. V* 14. Tertio exscripsit Mustonides, delle cose Corciresi n. CIII p. 274. Denuo examinavit Riemann, Corfu, 1879 p. 30 sqq. Ex iis, qui titulo interpretando operam dederunt, nominentur praeter illos: Schneidewin, *Goett. Ans.* 1845 p. 981 sqq. et Leake, *transactions*, nov. ser. II p. 1 sqq. Repetimus Philéas exemplum in auxilium vocato cetypo, quod inscriptionem non totam praebet; litteras quasdam dubias ipse in lapide spectavi.

(Textum vide pag. 80.)

Potiores varietates lectionis. Post σῶμα Mustonides praebet interpunctionem !; et haec semper eius est forma in apographo Corcyraei. Post δαμοσίαν δὲ Mustonides legit ! ΜΟΦΑΝ, Orioli ΜΟΑΝ; in lapide agnovi ΜΟΦΑΝ. In medio orbe litterae Ο aliquoties punctum positum esse hic certum illic ambiguum affirmat Riemann, certum imprimis in vocibus Τλασίαφο, Οίανθ-, αὐτῷ (vs. 2), ἐδύν; etiam in cetypo meo punctum conspicuum est in his vocibus: τὸδε (vs. 1), Οίανθ-, αὐτῷ (vs. 2), δαμοσίαν (litt. =).

Τὸν Τλασίαφο Μοναστηρίου τὸδε σῶμα,
Οίανθος γυναικὸς τὸδε δ' αὐτῷ δάμος ἱστίαι·
ἦε γὰρ ἀνέβητος δάμου φθός· ἀλλ' ἐν πύργῳ

αἰλῶς, δαμοσίαν δὲ αὐτῷ μὲν (δύν τὸν ἱστίαν).
Ἡμετέρως δ' αὐτῷ γ(αί)α; ἀπὸ πατρίδος ἐδύν
οὐν δύν(α); τὸδε σῶμα ἀντιγράφου κατὰ τὸν.

Vs. 4 αὐτῷ pro αὐτῷ, cf. Ahrens II 109. 110. Quod dicendum erat Μοναστηρίου, quam in mari non esset inventus, non laevo sub hoc tumulo, tristem rem in modum hilarem ita expressit is, qui epitaphium concepit, ut cum non caruisse beneficio sepulchrali, sed sepulchrum esse praedicaret, si non pallo et remis navium rei publicae, quibus Corcyraei in locum naufragii vestri corpus quassivissent.

XVI. TITVLI THRACIAE.

348. Titulus Mendaeus. In basi triangula Victoriae alatae, effossa a. 1875 Olympiae haud procul ab eo Olympiei angulo qui spectat inter septentriones et ortum solis. Litterae superiorum versuum 0.03 m. altae sunt, inferiorum 0.02 m. Edidit E. Cartius, arch. Zeit. XXXIII p. 178 et Ausgabh. zu Olymp. I tab. 32; cf. Schubart, Neue Jahrb. 1876 p. 397 sqq., Michaelis, arch. Zeit. XXXIV p. 169 sqq., Weil, ibid. p. 229 sq., Schabring, ibid. XXXV p. 26 et p. 59 sqq., Schubart, Neue Jahrb. 1877 p. 379 sqq.

ΜΕΣΣΑΝΙΟΙΚΑΙΝΑΥΠΑΚΤΙΟΙΑΝΕΘΕΝΔΙΙ
ΟΛΥΜΠΙΔΕΚΑΤΑΝΑΠΟΤΩΜΠΟΛΕΜΙΩΝ
ΓΑΙΩΝΙΟΞΕΡΟΙΗΣΕΜΕΝΔΑΙΟΣ
ΚΑΙΤΑΚΡΑΤΗΡΙΑΡΟΙΩΝΕΡΙΤΟΝΝΑΟΝΕΝΙΚΑ

Μεσσηνίαι καὶ Ναυπακτοὶ ἀνέθεν δι
Ὀλυμπίῳ δαμάταν ἀπὸ τῶν πολέμων.
Βασιλεὺς ἐποίησεν Μενδαῖος,
καὶ τὰ κράτη τῶν ποταμῶν ἐπὶ τὸν ναὸν ἔθηκεν.

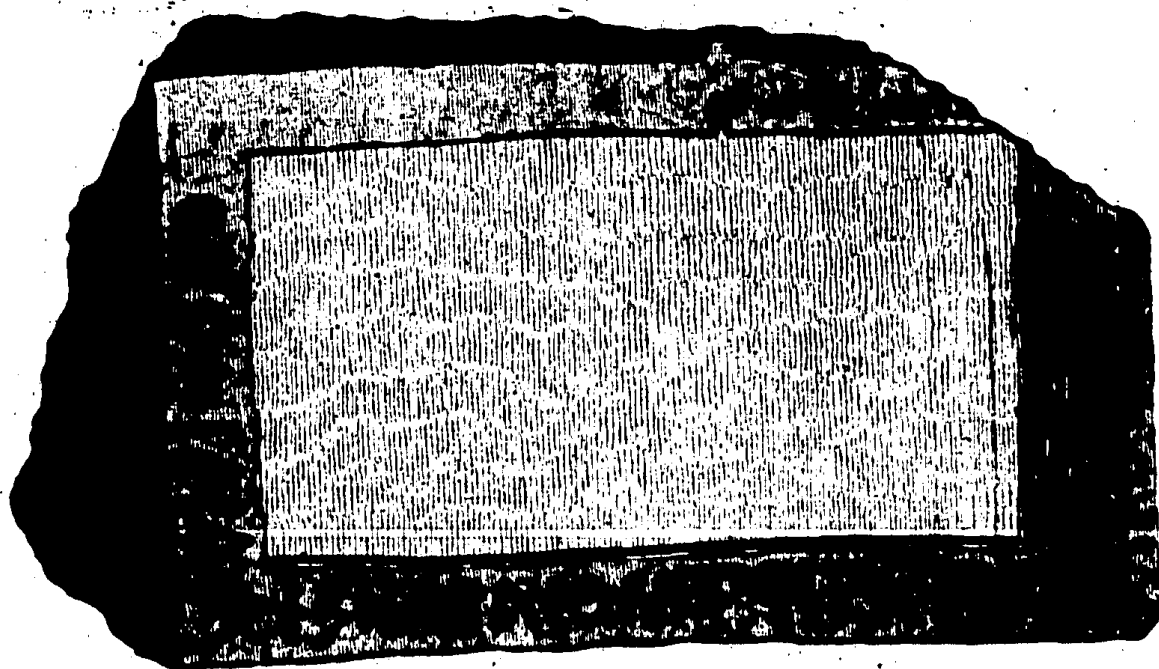
Cf. Paus. V 26. 1: Μεσσηνίων δὲ τῶν Ἀργείων οἱ Ναυπακτῶν ποτὶ παρὰ Ἀθηνῶν λαβόντες ἀγάλια ἐν Ὀλυμπίῳ Νέας ἐπὶ τῷ μόνῳ ἀνέστησαν. τοῦτο ἔστιν ἔργον μὲν Μενδαίου βασιλέως, πεποιήται δὲ ἀπὸ ἀνδρῶν πολλῶν, οἱ δὲ Ἀναγέρται καὶ Οἰνιάδαι, ἱκεῖ δαμῶν, ἐκώλησαν. Μεσσηνίαι δὲ αὐτοὶ λέγουσι τὸ ἀνάστημα σφίσιν ἔχειν τοῦ ἔργου τοῦ ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ ποταμῷ παρὰ Ἀθηνῶν, καὶ οὐκ ἐπιγράφειν τὸ ὄνομα τῶν πολλῶν σφῆς τῷ ἀπὸ Λακεδαιμονίων δαμάτῃ, ἱκεῖ Οἰνιάδῳ γὰρ καὶ Ἀναγέρτῃ οὐδὲν ἔχειν φόβον. Ναυπακτί, quorum mentio apud Pausaniam ipsius aut Libaniorum culpa desideratur, sunt ea civitatis pars, quae in urbe ab Atheniensibus capta (Thuc. I 103) re. anseverat et ab Atheniensibus stabat. Quae Messenios de causa donarii tradidisse narrat Pausanias quin. summam fuerint vera, mihi non videtur esse quod dubitemus (cf. Thuc. IV 9 et 36, Paus. IV 26), ita tamen ut non ab hac una victoria gloriosissima, cuius memoriam usque ad Pausaniam aetatem optime tenuerant Messenii, decimam dedicatam putemus, sed etiam a crebris illis excursionibus, quibus re Sphacteriae bene gesta Messenii ex Pylo proficiscentes agros Lacedaemoniorum per aliquot annos vastabant; cf. Thuc. IV 41: τῆς δὲ Πύλου φυλακῇ κατιστάτατο (sc. οἱ Ἀθηναῖοι) καὶ οἱ ἐν τῇ Ναυπακτῷ Μεσσηνίαι ὥς ἐς πατρίδα ταύτην (ἔστι γὰρ ἡ Πύλος τῆς Μεσσηνίδος παρὶ αὐτῆς γῆς) πειράσαντες σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐπιτοκιστάτους ἐλάσαν τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ πλείστα ἱερὰ λαλῶν ἐμύσαντο ὅτις. Dixerit quis accuratius ita tempus huius donarii posse

definiri, ut incunte anno 421 aut non multo ante putetur Iovi Olympio esse oblatum; neque enim post fœdus aetate a. 421 cum Argivis et Corinthiis factum impedituros fuisse Eleos, quin nomen Lacedaemoniorum in tropaeo inscriberetur; et quod Elei tropaeum poni passi sint, nomen Lacedaemoniorum inscribi veterint, in hac re cognosci mentem Pauciorum ad defectionem pronorum, cf. Thuc. V 31. At vereor, ne ea quae recentiores Messenii de causa nominis hostium in tropaeo omisi narrabant, fide parum sint digna, quandoquidem frequentior fuit haec reticentia, quam ut ad eam explicandam tam singulari opus sit argumentatione, cf. e. g. Add. n. 3a, bull. de cōt. hell. I p. 84, Paus. V 24. 7. — Vs. 4 ἀναγέρται non sunt statuae, quae intra fastigia erant collocatae (ἰναῖται), sed monumenta fastigiis superimposita, Paus. V 10. 4: λάβας ἐπὶ χυτὸς ἐπὶ ἰναῖται τοῦ ὁρόφου τῷ πύργῳ ἰμῖται, καὶ Νέαν κατὰ μέτρον μάλα τῇ ἐστὶν τὸν ἀστὸν, ἐπὶ χυτὸς καὶ αὐτῇ; his igitur fabricatis non mediocriter gloriatum esse Paonium hinc discimus. — Patria Paonii Kirchhoffio auctore (Stud. 3 p. 106) non fuit Mende Eretrienium colonia in paeninsula Pallene sita, sed Mende Ionum Asiaticorum colonia prope Aenam condita; inde intellegitur, cur Paonio scriptura Ionum Asiaticorum commoda fuerit. Dialectum prioris tituli a Messeniis et Naupactiis concepti Doricam esse consentaneum est; artifex in suo ipsius titulo quamam dialecto usus sit, parum liquet; certe non usus est Dorica (cf. l. i. i. i.); sed qua? an Ionica? Ionum enim eos, qui in Asia ad septentrionem habitabant, quoniam alia multa paria aut similia habebant Aeolum dialecto (cf. n. 381. 382), non incredibile est prae ἡρώς dixisse ἡρώς (Aeol. ἡρώς). Posunt autem horum Mendaei fuisse coloni.

349. Titulus Abderiticus. In basi marmorea Pestelici, 0.55 m. longa, 0.445 m. alta, 0.48 m. lata, effossa a. 1866 in Piraeo prope sex aras magnas marmoreas, litteris pulcherrimis. Edidit Hirschfeld, arch. Zeit. 1873 XXX p. 21, tab. LX n. 7; repetit Kirchhoff, Stud. 3 p. 14. Utroq. ectypo.

ΡΥΘΩΝΕΡΜΗΙΑΓΑΛΜΑΕΡΜΟΣΤΡΑ
ΤΟΑΒΔΗΡΙΤΗΣΕΞΤΗΣΕΜΠΟΛΛΑΣ
ΘΗΣΑΜΕΝΟΣΠΟΛΗΑΣ:ΕΝΦΩΩΝΕ
ΞΕΡΟΙΗΣΟΝΚΑΔΑΗΣΠΑΡΙΟΣ

226 *Argemae*, in montis, qui S. Eliae vel simpliciter idem dicitur, parte septentrionali, praequam ad summum montis culmen accedendo, est parva plantatio arce effecta, fulta muris e magnis saxis constructis. Eam nunc occupat aedificia Michaelis archangelii, rei dycei domatru, ex antiquis lapidibus diligenter caecis edificata, iam semirutu; ibi olim templum Dianae Aphaeae fuisse non sine causa suspicantur. Haec procul inter rudera iade devoluta iacet lapis 1.8 m. longus, 0.7 m. latus; superficiem excavatam circumdat margo editus, ad dextram 0.20 m., ceteris partibus 0.07 m. latus. Quem lapidem qui viderunt alii aram esse censuerunt nihil eo, quod pars superior non librata est, sed postea proclivis canaliculoque est instructa, ex quo aquam et sanguinem deducere potuisse putant; alii propter superficiem male levigatam aliam quod anathema indicant impositum fuisse. Margo praebet inscriptionem, litteris 0.06—0.065 m. altis, profunde incisus; sed perit inscriptionis initium non parva marginis parte a canaliculo usque ad primam litteram servatam scalpro in altitudinem deminuta. Exscribere undecim, quod sciam, viatores: 1) Fourmont, vide Osanni Sylloges II 86 p. 316; 2) Gell, vide C. I. G. 2138; 3) Stackelberg, der Apollontempel zu Bozane p. 107; 4) Mustoxides, Antholog. Ion. I p. 50 sq.; 5) Prokesch, vide Rangabé n. 33 et C. I. G. add. 2138; 6) Virlet, vide Blouet, ex-Besane p. 107; 7) Le Bas, voy. arch. tab. VI 5; 8) About, archives des missions scientifiques III p. 353; 9) Ross, expedition scientifique en Morée, tab. 46. 4; 10) Hirschfeld p. 469 sq.; nam in eis Rossii diariis, quae mihi licuit pervolvere, nullum huius tituli apographum extat; 11) G. Koerte in schedis. Ectypo utor.

Var. lect. Ante KOA in ectypo nihil certi dignoscitur; Fourmont praebet I, Gell M, Ross N. Mox inter A et s Stackelberg Prokesch Ross Hirschfeld praebent I; Mustoxidea Virlet Le Bas About Kuerte hanc litteram omittunt, quia fissuram potius quam litteram hoc loco aspicere sibi videbantur; Fourmont et Gell B et b pro I s; ectypi ope hic destituti sumus. Reliqua sunt certa, etiam A (aliis A) in voce

HABAION et M (alii AA seu AD) id vocē HAATIMO. Post has litteras clarissimas nihil perit, ut errasse iudicandum sit eos, qui hoc loco litteras oculis se assequi existimabant: Gell I, Prokech 1, About N, Ross 5.

[Tō̃ Saō tō̃ in] Καλωμέναις Ἀβλίων ἱποίητε Ἀλτῆμου.

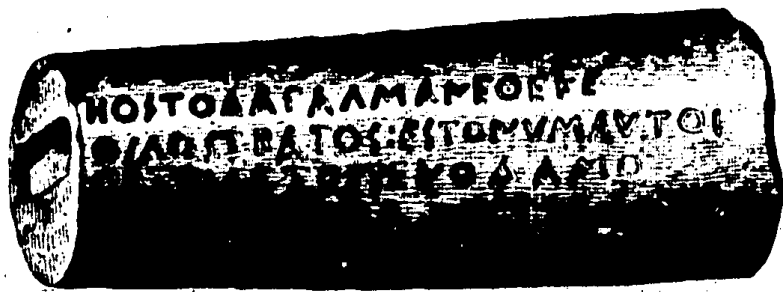
353 *Arginæ*, in sepulcro; litteræ 0.02 m. altæ. Rangab' n. 368.

0 E O I C
0 E O N O S

Θε[σίης vel sim.] ὁμ[ί]ατος. V. 2. Pro Θ postulaveris Θ; littera P
hanc scio an hypothetæ vitio apud Rangabeum male expressa sit.

384 *Arginus*, eodem loco, quo titulus n. 352, in columna lapidea
1.5 m. long., 0.50 m. crass., quae, postquam a Finlaio a. 1831 e
muro adiaculae oblata est, dis prope iacebat humi, tum macerinae
est inserta. Wordsworth, *Athena' and Attica*, ed. sec., p. 275;
Leake, *transactions of the roy. soc. of lit.* 1834 vol. II p. 380,
usus Finlaui et Wordsworthi apographis; Mustoxides, *Anthol. Ion.*
1834 I p. 48sq., Blouet, *exp. scient. en Morée* tom. III tab. 46. 5
ex Virleti apographo; Rangabe, n. 34 ex Prokeschii apographo;
Boeckh, C. I. G. add. 2138d ex Transactionibus et Prokeschii apo-

grapho; Le Bas, voy. arch. tab. VI 6; About, archives des missions
scient. tom. III p. 554; exscriptis Kuerte. Repetimus titulum ex Le
Basii opere.

Var. lect. Clausulam vs. 2, ubi Le Bas praebet ATO, correxi ex aliis apographis; reliquam variae lectionis farragine praetermitto. Boeckh ex litteris a Prokoshio datis exhibet quintam verum: — — ΕΠΟΙΕΣΕ, nescio quo Prokoshii errore; nam certe lapide non est.

Ὡς τοῦδ' ἀγαλμ' ἀνέθηκε, φιλοστράτος ἔπ' ὄνομα αὐτῷ,
κατὰ δὲ τῇ γένου Δαρειφῶν ὄνομα.

355 Titulus Aegineticus. Basis albae marmorea, Olympiae collocata, 0.08 m. alta, in cuius superficie aequa olim titulus incisus erat, nobis servata sunt fragmenta duo, alterum a 0.22 m. long., 0.19 m. lat., repositum prope Hieronem, alterum 0.16 m. long., 0.35 m. lat., repositum a templo Iovis ad orientem versus. Quam autem fragmentum 0 infra instructum est margine eminenti, quo fragmentum a caret, apparet ea non ex eodem latere basis superne et curvae inscriptionum fuisse sere hoc. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII p. 161. Ectypum centali.

ΑΔΑΣΑΝΕΘ
ΣΚΑΛΟΝΑ
ΝΑΙΜΙ

[Εκείνη φάσις τούτ' Ἀγχιδὸς ἀνίσταται]

[αὐτὴ καὶ νικητὴς καλὸν ἀγῶνα δίδω]

[Χερσίδου τοῦ ἐν Αἰγίῳ μ' ἔδωκεν ἰσχυρὰν]

Cf. Paus. VI 10. 9: Λυκίων δὲ Ἡρακλῆος καὶ Ἐκταρτίδου Μαντινῶν καὶ Τύλλων Ὁρεσίου καὶ Ἡλείου Ἀγχιδῶν ἐν παλαιῇ ἀνταγωνίστου ἡμέρᾳ, Λυκίων μὲν δρῶν, τοὺς δὲ ἐπ' αὐτῇ παλαιολογούμενους πυγμάχους, Ἐκταρτίδου μὲν καὶ Ἀγχιδῶν, τὸν μὲν αὐτῶν Πτόλεμος Αἰγινήτης ἐποίησε, τὸν δὲ

Ἀγχιδῶν Χερσίδου, γένος καὶ αὐτοῦ Αἰγινήτης. Aeginetica huius tituli origo, quam reliquiae videntur indicare, non refutatur ea re, quod hoc in titulo E et Θ, in eo qui praecedit n. 354 S et Θ coniuncta reperiuntur; nam mutationes eius generis non ubique certo ordine factae sunt. — V. 2. Cf. C. I. G. 1582: — νικητὴς καλὸν ἀγῶνα δίδω et Paus. VI 10. 7: νικητὴς ἴστος καλὸν ἀγῶνα δίδω.

356 Tabula marmorea caerulea integra, 0.34 m. alta, 0.44 m. lata, reperta Aeginiae, nunc Athenis in gymnasio Hadriani; litterae 0.08 m. altae sunt. Blouet, exp. scient. tom. III p. 59 n. 3; Rangabé n. 4 et p. 380; Boeckh, C. I. G. add. 2140a; Le Bas, voy. arch. n. 1714. Habeo ex ectypo, ex Roscii diario, ex meo apographo.

ΕΓΔΕΛ
ΟΤΟΔΕ
ΣΑΜΑ

Ἐγδοήλου τόδε σάμα.

357 In lapide 1.16 m. lato, 0.61 m. alto, Aeginiae in horto Tsapi reperto; litterarum altitudo est 0.16 m. Blouet, exp. scient. tom. III p. 59 n. 4; Boeckh, C. I. G. add. 2140a; Le Bas, voy. arch. n. 1713, quem sequimur.

ΑΡΙΣΤΟΛΑΪΔΑ

Var. lect.: Blouet E et ter A.

Ἀριστολαΐδα.

358 Aeginiae in sepulcro subterraneo; exscriptis Logistatides et cum Gerardo communicavit.

ΣΟΜΕΔΕΟΣ
ΕΜΙ

Σωμηδέος ἐμῇ.

359 Titulus Aegineticus. Duo marmora alba, reperta Olympiae apud muram septentrionalem periboli, 0.255 m. alta, super levigata; alterum a utrimque, alterum 0.8 m. longa ad marmor simile vicinum accommodatum fuisse laterum fabricae testimonio est; 0 sinistra fractum est. Marmor a long. 0.8 m., crass. 0.80 m., marmor 0 long. nunc 0.78 m., crass. nunc 0.45 m. Altitudo litterarum 0.045 m. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI p. 142. Utro ectypo.

ΓΛΑΥΚΙΑΣΑΙΩΝΑΤΙΑΣΕ ΟΙΕΣΕ

Γλαυκίας Αἰγινήτης ἐποίησε. Basis, ex qua haec duo supersunt saxa, ex quibus aut pluribus saxis constructa erat. Donarium igitur, cui subiecta erat, cum maximum fuisse appareat, viz potest aliud fuisse quam id, quod a Gelone Dinomenis filio dedicatum esse tradit Pausanias VI 9. 4-5: τὰ δὲ ἐς τὸ ἄρμα τὸ Ἰλίωνος οὐ κατὰ ταῦτα δεξιῶν ἡμῶν τε παρίσταται καὶ τοὺς πρώτους ἢ ἰσχυρὰ τὰ ἐς ἀγῶνα ἐκταρτίδου, οἱ Ἰλίωνος τοῦ ἐν Σικελίᾳ τυραννήσαντος φασὶν ἀντιπάλῳ εἶναι τὸ ἄρμα. ἐπὶ γράμμα μὲν δὲ ἴστω αὐτῷ Ἰλίωνος ἀντιπάλῳ Ἰλίωνος καὶ ὁ

χρῆνος τοῦτον τῷ Ἰλίωνί ἴστω τῆς αἰῆς τρίτης τῆς ἰβδημῆος ἀντιπάλῳ. Ἰλίων δὲ ὁ Σικελίᾳ τυραννήσαντος Χερσίδου ἴστω τῷ Ἰλίωνί ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ ὅτι τῆς δευτέρας καὶ ἰβδημῆος ἀντιπάλῳ, ὃν Τισικλῆος ἰστω Κροτωνιάτης στάδιον. δὴλα οὖν ὅτι Χερσίδου ἴστω καὶ οὐ Ἰλίωνος ἀντιπάλῳ αὐτῶν ἰστω. ἀλλὰ γὰρ ἰστω τῆς αἰῆς τῆς ὁ Ἰλίωνος ὅτις, πᾶσις τε ἰστω τῶν τυραννῶν καὶ αὐτῶν ἰστω (1). Ἰλίωνος δὲ Αἰγινήτης τὸ τε ἄρμα καὶ αὐτῷ τῷ Ἰλίωνί ἴστω τῶν αἰῶν.

360 Aeginae, sub monte, qui τὸ ἶππος δicitur, ad septentrionem versus inter alia saxa rudia iacet lapis indiligenter cinctus, c. 1 m. longus, 1 m. latus. Exscripsit Koerte; idem annotat versum primum sibi videri integrum, sed secundum et tertium ad sinistram, et item tertium ad dextram mutilos.

ΜΕΚΤΑΙΝΟΔΟ
ΑΝΑΒΟΝΛΙΘΟΝ
ΣΤΑΞΕΣΚΟΡΟΝΑΛ

Μὲν ἐν τῷ ἐδάφει (sc. Ἰῶν). [Τὸν δ'] Ἀδωνίδου (ἢ) ἵσταται σπονδὴν ἄγ(γ)ου, ἔκ(κ)ου vel αἰ(α)ν.]. Ἴππος lapis custos agri constitutus esse dicitur. Scriptura ἵσταται σπονδὴν pro ἵσταται σπονδὴν defendi potest collata Aegica ἐς στήλην pro ἐς στήλην.

361 In poro lapide satis rudi Aeginae reperto, 0.38 m. lato, 0.32 m. alto; nunc servatur Athenis in gymnasio Hadriani. Litterae 0.10 m. altae atque profunde incisae sunt. Blouet, exp. scient. en Morée, t. III p. 59 n. 5; Boeckh, C. I. G. Add. 2140a¹⁰; Le Bas, voy. arch. n. 1715. Exscripsi.

ΧΟΙΡ
ΟΣ

Χοῖρος. Epitaphium.

362 In tabula triangula lapidis calcarii Aeginae a. 1854 inventa. Pittakis, ophem. arch. n. 2649.

ΤΟΔΕΞΑΜΑΤΟΚΥΡΡΙΟ
Μ Ι ΜΟΔ ΙΟ Τ
Ε ΠΕΘΕΚΕ
ΓΛΕΥΚΙΤΑΥ
ΤΟΣΑΛΑ
ΙΜΟΣΜΕ

Γλαυκίτα τοῦδε γάμου τοῦ Κυρρίου τοῦ Χαλαμίου. Δωδέκας μὲν ἐπὶ Σημῆς.

363 Aeginae, ex urbe ad m. cm versus, ex orphanotropheo ad orientem versus, effossus est sepulcrum tabulis lapideis tectum. Ex his una, 1.60 m. long., 0.55 m. lat., 0.25 m. crass., in superficie continet titulum a; altera, 1.77 m. long., 1.14 m. lat., 0.25 m. crass., in latere angusto titulum b. Litterae sunt altitudine 0.18 m. Exscripsit Loechecke et Koerte.

Α ΕΡΑΙΡΕΤΟ
ΑΡΓΕΙΟ

Ἐρανίου et Ἀργίου. Lapidem olim sepulcris duorum Aeginetarum impositi aliquanto recentiore tempore ad aliud sepulcrum operiendum sunt adhibiti.

364 Aeginae in porta sepulcri. Blouet, exp. scient. tom. III p. 63 n. 31; Boeckh, C. I. G. Add. 2143g; Le Bas, voy. arch. n. 1712.

ΕΥΤΥΧΟ

Εὐτυχία.

365 Aeginae. Le Bas, voy. arch. n. 1742.

ΙΑΡ

366 Aeginae, in lapide magno calcario. Blouet, exp. scient. tom. III p. 59 n. 7. Le Bas, voy. arch. n. 1743.

ΔΑΜΟ

Var. lect. Le Bas A.

Δάμου, vel --δάμου, vel Δαμο--.

367 Aeginae in templo Minervae exscripsit Ross ex fragmine lapidis pori; litterae digiti longitudinem aequant. Edidit Ross, arch. Aufs. I p. 243; ex diario eius titulum repeto.

ΕΙΔΤ

[Μ]ιδί[ας], [Θ]ιδί[ας], sim.

368 In lapide Aeginae invento, 0.72 m. alt., 0.52 m. lat., 0.08 m. crass., qui deinde Athenas delatus penes quendam antiquarum rerum venditorem erat. Ex ectypo edidit Kirchhoff, Actt. ministr. acad. Berol. 1873 p. 265 sqq. Utor ectypo.

ΑΙΡΕΤΕΟΙΡΑΡΙΟ
ΑΤΕΙΕΤΟΔΕΑΝΤΙΤΑ
ΤΕΥΟΙΑΤΑΠΟΚΕΜΑΙ
ΤΕΙΔΕΘΑΝΟΜΑΤΙΝΑ
ΓΕΝΤΡΟΛΟΓΩΝΑΝΤΙΤΑ
ΑΝΤΙΤΑΤΕ

Χαίρετ οἱ παρόντες· ἰγὼ δ' (ἢ) Ἀντιστάτης, ὡς Ἀτάρβου, καὶ τῶδε θανόν, πατρίδα γῆν προλιπὼν.
Ἀντιστάτης Ἀθηναῖος.

Epitaphium huius Antistatae Atheniensis, qui relicta patria Aeginae inquilinus videtur habitasse, Attica dialecto conceptum, Aeginetica scriptura exaratum est. Vs. 1. Kirchhoff suspicatur, lapidariae errore litteram M interchidisse: χαίρετ' οἱ παρόντες.

1 AΛA

2 AΛAΛVIKOS

3 ANEΘOS

4 K1/Aⁿ, KV

5 AISKRAOS

6 'ISVINE

7 AISVRION

8 AISVΛION

9 AISVΛION

10 EYΠOΛIY

11 AKETI:KIDAV

12 AMEIMO+ENOS

13 FMVNIYOK

14 ANPⁿ : MΘIS15 ANAⁿSVETOI

16 ANASVETOS

17 ANΘEMION

18 ANTEFORION

19 ANTINOS

20 ONI

21 ANHMAVOS

22 ANHMAVOS

23 ARISTI MOKO

24 ANTIMOΘOS

25 ANTISOEI

26 APOLLONOROS

27 NINDESAB

28 ARETIDIKOS

29 ARISTARVIDES

30 ARISTARV

31 ARISTARVOR

32 ARISTO

33 ARISTODAMO

34 ARISTOIBOLOS

35 ARISTORNE

36 I'EA

37 ARISTOKNIDES

38 ARISTOKNI

39 ARISTOKNIDES

40 ARISTOKNIDES

41 ARISTOKNIDES

42 ARISTOMAKOS

43 ARISTOMAKOS

44 ARISTOMENES

45 ARISTOM

46 SONETOTSAA

47 ARISTOS

48 FORGOS

ARKEOS MEOS
ETOKAE

ARKEI
ARKEION

ARKIOMR
KEOA

ARKVLOS
MAR

ARNI RO
ARRI

ARVDEMOS

ARVDEMOS
IAA

ARVEFO
ARRIK

ARVINOSINO
ARVINOSANROKI

ARVIAAI

ASTIES

ASTVARIDES

AVT ENES

BABVROS

BARMIOS

BAVKON
TOSONIDES

BEVRIOUS

BEMETES

BIOLIS MYTON

PLAVKOS

PLAVKOA
SEISON

PLAVIKON

FNASON

FNESIOS

DAMAMES

DAMARETUS

DEFIZNE

DERKON DEMOS

DEMARK

DEMOKNE

MIRTONS

DEMOKNID

AR

DEMOKRITOS

NEOKRITIDES

DEMOKRTOS

KMAATON

77 DEMOSOTHE

78 DEMO ENES

79 KTES

80 DEMV S

81 SATVR

82 DIOMACHES

83 AK IOS

84 DIONIDES

85 DIONIDES

86 EVII

87 DROPIDES

88 ENKIDES

89 FARINES

90 ENKAİROS
KIDES

91 EIDVNON

92 EKONITE S

93 KR

94 KEINTONXIDE

95 PEAK, AP

96 ETEKRATES

97 ETEKSTOS

98 EOIDOTOS

99 ERAINETOS

100 ERANNETOS
MEΛANΘIOS

101 ERANOS

102 ERINEN

103 EPIELOS

104 EPIKLEOS

105 IKI

106 EPIKORO

107 SIMON

108 EPIKRATES

109 EPIKRATES
AN

110 ETIQREOS

111 ANOKVAS

112 TIMOS

113 TEM

114 ERANIDES

115 ERATON

116 ERASTOS

117 ERGOMIS

118 ERTEEN
PETALOS

119 ERTEENE

120 S

- 106 ERIKNEES
 107 ERMOKRITOS
 108 AZNEAS
 109 HESVATION
 110 EVHACEE
 111 EVBOEVS
 112 PEORIMOS
 112 EVGENES
 113 EIMOVMA+LSEI
 113 TITIRIAS
 114 EOMAVOS
 115 SE
 115 EVΘVNEIDES
 115 TENION
 116 EVΛABES
 116 AVS 1A+OS
 117 EVMDATI
 118 EVTEMIDES
 119 YRVMAVOS
 119 OΘANIOS
 120 EVRVMAVOS
 120 KTERINOS
 121 EVTROP,
 122 EVΘEMIO
 123 E790

- 123 IAREKIADES
 MAIOS
 124 IEVTIS
 125 HETAMONEVSKY
 126 DAN @S
 127 ΘAΛΛIDES
 127 ENDOCKOS
 128 ΘATONV
 128 N
 129 ΘAKMASIO
 130 ΘAYMONES
 131 ΘEΘOKES
 132 ΘEODOGOS
 133 ΘOKAEEZ
 134 ΘEΘOKES
 134 ANOPOLOS
 135 ΘEOKNIDES
 135 KAMIMEDES
 136 ΘEOKISTOS
 137 ΘEOTIMOS
 138 ΘEOKISTOS
 139 ΘESTIES
 139 TIMOLEON
 NINOS
 140 ΘERION
 141 ΘIMONODOS
 142 ΘODION

143 ⊕ VΛΛΙΝΟΣ

144 ⊕ ΟΡΕΪΣ

145 ⊕ ΥΚΝΕΕ

146 ΗΙΠΠΟΝΔΕΣ

147 ΙΣΙΜΕΝΕΝ

ΣΘΑΣ

148 ΙΣΟΔΕΜΟΣ

149 ΛΑΜΜΕΝΟΣ

ΦΟΝ

150 ION

151 ΠΡΟΤΕΣ

152 ΚΑΜΕΣ

153 ΚΑΜΙΚΡΑΤΕ

154 ΚΑΛΛΙΚ

155 ΚΑΝΙΝΑΥ Ο

156 ΚΑΝΙΣΘΕΝΕΣ

157 ΚΑΝΙΣΘΕΝΕΣ

158 ΚΑΝΙΣΤΡΟ

159 ⊕ ΚΝΕΣ

160 ΚΑΡΚΙΝΙΟΝ

161 ΚΕΛΩΝ

162 ΚΕΦΑΝΙΤΕΣ

163 ΚΕΦΑΓΓΕΟΝ

164 ΚΕΦΑΝΟΣ

165 ΚΕΦΑΝΟΣ

166 ΚΕΦΑΛΟΣ

167 ΚΕΦΑΝΟΣ Μ

168 ΚΕΦΑΝΟΣ

169 ΜΙΣ

170 ΚΕΦΑΝΥΤΟ

171 ΚΕΔΙΔΕΛΜΟΣ

172 ΜΑΡ

173 ΚΙΚΡΙΟΣ

174 ΟΙΘΙΟΝΝΕΑ

175 ΚΙΝΑΙΔΕΣ

176 ΚΙΣΑ

177 ΚΙΣΥΣ

178 ΚΙΤΤΕΣ

179 ΠΟ

180 ΚΛΕΑΝΔΡΟΣ

181 ΚΛΕΦΤΕΝΤΟ

182 ΚΛΟΝΕΑΣ

183 ΣΟΜΙΣΟΟΙ

184 ΚΛΕΟΔΡΟΣ

185 ΚΛΕΟΠΡΟΝ

186 ΚΛΕΟΜΑΝΟΣ

187 ΔΥΚΟΦΟΧΑΙΝΙ

188 ΚΛΕΟΜΕΔΩΝ

189 ΚΕΟ

190 ΚΛΕΟΝΙΟΝ

191 ΚΟΙΝΟΣΝ

192 ΚΛΕΑΝΟΣΝΕΑ

181 KOKOPON

182 KOMADEZ

183 KON ~~MA~~

184 KOPRIS I

185 TRVBON N

186 KORCAOS

187 KDRVDOS

188 KORVΘION

189 KORON

190 KOSVBOS

191 KRABASON

192 + ENOC

193 KRATES

194 KRATINOS

195 KRIBON

196 MA

197 KRII ⊕

198 KRITIS

199 DE

200 KRITON

201 KVΘODEMOS

202 KTEKTON

203 SIMONIDAI

204 KTESIMOS

205 KTESINOS

206 KTESINOS
MEDON

207 SKTEGIS

208 KTESION

209 KTESION

210 KTESION

211 KTESION

212 KTESION

213 KTESION

214 KTESION

215 OSINI

216 KVDADESE

217 VARESI

218 KVKNOS

219 PARMENON ↓A

220 KONEON

221 ΛAKON

222 ΛAMIADES

223 ΛAM ~~MA~~XTOS

224 ΛANPRON

225 ΛANNISEI

226 NEONN

227 ΛAKRATEZ

228 ΛAPERDIES

229 ATI ~~MA~~IOV ~~MA~~ONO

219 ΛΕΑΔΕΣ

220 { ΝΕΠΤΩΝ
ΕΝΙ ΜΕΛΕΙ

221 ΛΕΥΚΑΡΟΣ

222 ΛΕΥΚΑΡΙΟΣ ΝΙΚΟ

223 ΝΕΟΡΩΜΟΣ

224 { ΝΕΟΚΡΑΙ
ΜΕ

225 ΛΕΟΚΡΑΤΕΣ

226 ΛΕΩΝΒΡΟΤΟΣ

227 { ΛΕΩΝΟΣ ΕΝ ΜΕΛΕΙ

228 ΛΙΒΥΣ + 7

229 ΛΟΦΑ +

230 ΛΟΥΑΝΟΣ

231 ΛΟΥΕΣ

232 ΛΕΑ

233 { ΛΥΚΙΑΔΕΣ
ΕΝ ΜΕΛΕΙ234 ΛΥΣΑΓΟΡΑΣ
+ ΕΝ ΜΕΛΕΙ235 { ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ
ΑΝΤΙ

236 ΛΥΣΙΒΙΟΣ

237 ΛΥΣΙΚΡΑΤΕΣ

238 ΛΥΣΙΚΡΑΤΕΣ

239 { ΛΥΣΙΚΡΑΤΕΣ
ΟΙΚΟΡΙΩΝΟΣ240 { ΛΥΣΙΚΡΑ...
...ΡΜΕΝΙΩΝΟΣ

241 ΛΥΣΙΜ... ΔΟΞΗ

242 ΛΥΣΙΤΡΑΤΟΣ
ΟΤΤΕΡΑ

243 ΛΥΣΩΝ

244 ΜΑΚΡΟΝ

245 ΜΑΜΝΙΩΣ

246 { ΜΑΝΤΕ
...ΕΝ ΜΕΛΕΙ

247 ΜΑΝΤΙΑΔΕΣ

248 { ΜΑΝΤΙΤΕ
...ΤΕΜΕΣ

249 ΜΑΡΕΣΤΩ

250 ΜΕΓΑΛΟΝ

251 ΜΕΔΩΝ

252 ΜΕΙΔΥΝΙΟΣ

253 ΜΕΙΔΩΝ ΜΕΙ

254 ΜΕΛΑΝΕΣ

255 ΜΕΛΑΝΕΣ

253 { IKKNOIADÉS
ΦΕΙΔΙΑΣ

256 ΜΕΛΑΝΘΙΟΣ

257 ΜΕΛΑΝΘΙΟΣ

258 ΜΕΛΙΝΔΕΣ

259 ΝΕΔΕΜΟΣ

260 { ΜΕΤΒΙΚΟΣ

261 ΜΙΚΡΙΕΣ

262 ΜΙΚΡΙΕΣ

263 ΜΙΚΡΙΕΣ

264 { ΜΙΚΡΙΕΣ
 ΚΔ

265 ΜΙΚΥΘΙΟΝ

266 ΜΙΚΥΘΟΣΑΣ

267 { ΜΝΕΣΙΚΡΕΣ
 ΕΣ

268 ΜΝΕΣΙΜΝΟΣ

269 ΜΟΘΙΔΕΣ

270 { ΜΥΛΑΥΡΟΣ

271 ΜΥΤΟΝ

272 ΝΑΥΣΤΕΡΕΣ

273 ΝΕΑΡΪΔΕΣ

274 ΝΕΟΚΡΕΔΕΣ

275 ΝΕΟΚΛΙΔΕΣ

276 ΝΙΚΑΔΕΣ

277 ΝΙΚΕΤΕΣ

278 { ΝΙΚΙΣ
 ΨΡΙΔΕΜ

279 ΝΙΚΙΟΝ

280 ΝΙΚΟΚΡΕΣ

281 ΝΙΚΟΛΕΙΔΕ

282 ΝΙΚΟΜΑΧΩΣ

283 { ΝΙΚ Α Ι

284 { ΤΕΜΒΩΑΡΕΣ

285 { ΒΟΥΓΑΝΝΗ

286 ΝΙΚΟΝ

287 ΝΙΚΟΝ

288 ΝΙΚΟΝΜΕΑ

289 { ΝΥΚΤΑΓ
Ν

290 { ΤΑΝΘ

291 { ΠΑΡΑΜ

292 ΤΑΝΘΙΕΣ

293 { ΤΕΝΑΙΝΟΣ

294 { ΚΡ

295 ΤΕΝΕΣ

296 { ΤΕΝΙΟΣ

297 ΤΕΝΙΟΝ

295 ENOKLIDES
 296 ENONOS

297 TENOS

298 TENOVARES

299 TENVS
 300 DINON

301 TENON TIN

302 TENON
 303 TENON

304 TENON

305 NIGISTOS

306 HOMERIOS

307 PAMBIS

308 PARAKLETHOS
 309 KRIIODO

310 PARAMEI
 311 K I'KAN

312 PAVION M

313 PELADE

314 PENDTISKVN

315 PERINEIDE

316 MIKROS

317 PIRIΘOS

318 PITTAKOS

319 PONVRIDES
 320 IDRA

321 VARKE

322 PONVARKES

323 PONVDOROS

324 PONVXANDES

325 POMADES

326 POPIS

327 PRINVOY

328 PROTEMOS

329 PVR

330 PVRAIMENES

331 PVREIOS

332 PVRRANDROS
 333 K I'KAN

334 PVRRIES

335 PVRRIES
 336 PVRRINOS

337 PVRRINOS

338 PVRRINOS

339 PVRRINOTERO

340 PVRRIOS
 341 PVRRIOS

342 PVRRIOS
 343 PVRRIOS

320 SATVROS

321 SATVROS

322 SATVROS

323 SATVROS

324 SATVROS

325 SATVROS

326 SATVROS

327 SATVROS

328 SATVROS

329 SATVROS

330 SATVROS

331 SATVROS

332 SATVROS

333 SATVROS

334 SATVROS

335 SATVROS

336 SATVROS

337 SATVROS

338 SATVROS

339 SATVROS

340 SATVROS

341 SATVROS

342 SATVROS

343 SATVROS

344 SATVROS

345 SATVROS

346 SATVROS

347 SATVROS

348 SATVROS

349 SATVROS

350 SATVROS

351 SATVROS

352 SATVROS

353 SATVROS

354 SATVROS

355 SATVROS

356 SATVROS

357 SATVROS

358 SATVROS

366 { TIMONLOOOS
MAR

368 TIMOTENOS

370 TIMON

371 TIMONDES KIN

372 TRESIBIOS

373 TRIBON

374 HYPEDON

375 DAIDIMOS

376 DAIDIMOS

377 { P... TRTOS
DANSTRATO

378 DANVAOS

379 { DANVAOS
MAR

380 DENAUVROS

381 DEREDOROS

382 DINPIRES

383 DIANDROS

384 DINITES

385 { DIA...
SOU... K...

386 DINOTEN

387 DINVS

388 DIANSAM

389 DINVTES

390 DINIKADES

391 DINIT

392 DRIKON

393 DRVNION

394 { DVAKOS

395 { DVQF

396 DVAA+

397 DOKVAOS

398 DQTERIS

399 { VAITIS
VARINO

400 { VARIANQ
INONSO

401 VARIDEMOS

402 VARIDEMOZ

403 VARIAAOS

404 { VARINONOS

405 { VAVOANE

406 VARINOS

105 VARIATIONS

VAROPTES 14

VAROPINOSKO
MA

VAROPIÑOS

ÖKNIÐES

LA ARON

100 } Ans: 1, 2, 3, 4, 5

400 VIMAROS

... VREMVAOZ

42 $\downarrow RUM \vee \wedge OS$

443 AITIOS

... ANDROS

415 { ANN ~~MEDES~~
MEN ~~MEDES~~
LOS ~~V~~

418 { .. ANTIDA
.. DINIO

42 ~~CONFIDENTIAL~~ DEMOS

48 :... EIVOS

49 ~~SECRET~~ FRATOS

420 ... ION NE

12 ... 1KION

42 ~~SECRET~~ IKRAT ~~SECRET~~

423 { 1st Nos
2nd Nos

424 NETES

428 N O I D E S

126 OFENIDES

427 ... S TRATON S

628 { TOKNIDES
TIDOS

425 VMION+A
02

40 DON N

431 ... V1A03

432 ... OCSKEMA

- 1 Ἄγα-- L 1
- 2 Ἀγλα(ς)μοος mna. Berol.
- 3 Αἰηθεο R 342 (98)
- 4 Αἰσημοος L 2. Eascripait Lamproe.
- 5 [Ἀ]ρχ(μ)ος R 245 (1)
- 6 Αἰσημ(μ)ον L 3
- 7 Αἰσημυλ(μ)ον R 246 (2)
- 8 Αἰσημυλ(μ)ον, Εὐσταθιο R 325 (81)
- 9 Ἀποστημ(μ)ο R 311 (67)
- 10 Ἀποσ(μ)οξωμοος L 4
- 11 [Ἀ]μ(μ)ονχοο R 247 (3)
- 12 Ἀποφιο R 248 (4)
- 13 Ἀπ(μ)ομ(μ)η[ς] R 334 (99) V 1
- 14 Ἀπ(μ)ομ(μ)οος W 5
- 15 Ἀπ(μ)ομ(μ)ον L 6
- 16 Ἀπομ(μ)ομ(μ)ον W 8
- 17 Ἀπ(μ)οιο (7), Θεμ-- R 310 (66)
- 18 Ἀπ(μ)ομ(μ)οος L 7
- 19 Ἀπ(μ)ομ(μ)η[ς], Ἀποσ(μ)οξωμοος Ko. R 323 (79)
- 20 Ἀπ(μ)ομ(μ)οος, -μ(μ)η[ς] L 229b
- 21 Ἀπομ(μ)οξωμο R 249 (5)
- 22 Ἀπ(μ)ομ(μ)οξωμοος, Νικολο (7) Αι. R 318 (74)
- 23 Ἀπομ(μ)οος L 9
- 24 Ἀπομ(μ)ομ(μ)η L 14.
- 25 Ἀπ(μ)ομ(μ)η[ς], Ἀπ(μ)ομ(μ)οξωμοος L 230

- 26 'Αρρε- L 10
 27 'Αρρενιδι[α]ς, 'Ε. Σίδωρος L 231
 28 'Αρρενιδι[α]ς R 290 (46)
 29 'Αρρενιδι[α]ς L 11. Exscriptit Lampros.
 30 'Αρρενιδι[α]ς L 12. Exscriptit Lampros.
 31 'Αρρενιδι[α]ς L 13. Exscriptit Lampros.
 32 'Αρρενιδι[α]ς, Μαντιλίδης R 333 (89)
 33 'Αρρενιδι[α]ς R 329 (85)
 34 'Αρρενιδι[α]ς L 15
 35 'Αρρενιδι[α]ς L 16
 36 'Αρρενιδι[α]ς L 18
 37 'Αρρενιδι[α]ς, Γόργος W 232
 38 'Αρρενιδι[α]ς, Λυσίγος, 'Εν(ε)αυλίδης R 322 (78)
 39 'Αρρενιδι[α]ς vel sim. L 17
 40 'Αρρενιδι[α]ς R 250 (6)
 41 'Αρρενιδι[α]ς, Κίρα[α]ς R 299 (55)
 42 'Αρρενιδι[α]ς, Μαρ- R 281 (37)
 43 'Αρρενιδι[α]ς L 20
 44 'Αρρενιδι[α]ς L 19
 45 'Αρρενιδι[α]ς V 2
 46 'Αρρενιδι[α]ς, 'Αλ- W 233
 47 'Αρρενιδι[α]ς R 275 (31)
 48 'Αρρενιδι[α]ς Γου. W 22
 49 'Αρρενιδι[α]ς 'Αδωνιδι[α]ς W 21
 50 'Αρρενιδι[α]ς V 3
 51 'Αρρενιδι[α]ς L 23. Exscriptit Lampros.
 52 'Αρρενιδι[α]ς R 251 (7)
 53 'Αρρενιδι[α]ς R 252 (8)
 54 'Αρρενιδι[α]ς R 355 (100) V 4
 55 'Αρρενιδι[α]ς L 24
 56 'Αρρενιδι[α]ς, 'Ονιδι[α]ς(?) vel --ιδι[α]ς R 227 (83)
 57 'Αρρενιδι[α]ς W 25
 58 'Αρρενιδι[α]ς(?) L 26
 59 'Αρρενιδι[α]ς (titulus inversa lamina sinistrorsum legendus est); vestigia nominis deleti: Μόντιν L 27
 60 'Αρρενιδι[α]ς R 356 (101) V 5
 61 'Αρρενιδι[α]ς, Θείων V 6
 62 'Αρρενιδι[α]ς W 28
 63 'Αρρενιδι[α]ς L 29
 64 'Αρρενιδι[α]ς L 30
 65 'Αρρενιδι[α]ς L 31
 66 'Αρρενιδι[α]ς L 32. Lampros: DEMARETOS
 67 'Αρρενιδι[α]ς No. L 34
 68 'Αρρενιδι[α]ς, vestigia nominis deleti: --ιδι[α]ς W 35
 69 'Αρρενιδι[α]ς... W 33
 70 'Αρρενιδι[α]ς vel Δημιονιδι[α]ς, Μίργων Σ. R 315 (71)
 71 'Αρρενιδι[α]ς, --αρ- R 336 (92)
 72 'Αρρενιδι[α]ς, Δωκενιδι[α]ς R 331 (87)
 73 'Αρρενιδι[α]ς, Μίργων R 291 (47)
 74 'Αρρενιδι[α]ς V 7
 75 'Αρρενιδι[α]ς, Κτη- R 326 (82)
 76 'Αρρενιδι[α]ς, Χάτι[α]ς R 287 (43)
 77 'Αρρενιδι[α]ς, 'Αν- R 296 (52)
 78 'Αρρενιδι[α]ς R 253 (9)
 79 'Αρρενιδι[α]ς, Εύ- R 277 (33)
 80 'Αρρενιδι[α]ς vel Δημιονιδι[α]ς L 36
 81 'Αρρενιδι[α]ς, pro Εύκλειδης fortasse non vitio scribatur sed pronuntiatione mala, L 37
 82 'Αρρενιδι[α]ς L 38
 83 'Αρρενιδι[α]ς; vestigia nominis deleti: --ιδι[α]ς L 40
 84 'Αρρενιδι[α]ς L 39
 85 'Αρρενιδι[α]ς, Κρ- R 319 (75)
 86 'Αρρενιδι[α]ς, olim --ιδι[α]ς Δη. R 308 (64)
 87 'Αρρενιδι[α]ς(?) R an W? 41

- 88 'Αρρενιδι[α]ς, Θείων V 9
 89 'Αρρενιδι[α]ς L 42
 90 'Αρρενιδι[α]ς, del. alterum N, Μαντιλίδης W 234
 91 'Αρρενιδι[α]ς W 43
 92 'Αρρενιδι[α]ς R 254 (10)
 93 'Αρρενιδι[α]ς R 255 (11)
 94 'Αρρενιδι[α]ς R 306 (62)
 95 'Αρρενιδι[α]ς, Σίμων R 294 (50)
 96 'Αρρενιδι[α]ς W 44
 97 'Αρρενιδι[α]ς, 'Αν. L 45
 98 'Αρρενιδι[α]ς(?) an 'Αρρενιδι[α]ς? V 8
 99 'Αρρενιδι[α]ς, --ιδι[α]ς R 283 (39)
 100 'Αρρενιδι[α]ς L 46
 101 'Αρρενιδι[α]ς L 47
 102 'Αρρενιδι[α]ς W 48
 103 'Αρρενιδι[α]ς L 49
 104 'Αρρενιδι[α]ς, Πίταλος W 258
 105 'Αρρενιδι[α]ς R 288 (44)
 106 'Αρρενιδι[α]ς L 50
 107 'Αρρενιδι[α]ς W 51
 108 'Αρρενιδι[α]ς(?) (Lenorm.: fortasse Ε[λ]νιδι[α]ς) L 52
 109 'Αρρενιδι[α]ς V 12
 110 'Αρρενιδι[α]ς V 10
 111 'Αρρενιδι[α]ς, Δωκενιδι[α]ς R 286 (42)
 112 'Αρρενιδι[α]ς L 53
 113 'Αρρενιδι[α]ς, Ελ. R 300 (56)
 114 'Αρρενιδι[α]ς, Σε- L 236
 115 'Αρρενιδι[α]ς, Χάτιν L 237
 116 'Αρρενιδι[α]ς, Λυσίγος R 295 (51)
 117 'Αρρενιδι[α]ς R 297 (53)
 118 'Αρρενιδι[α]ς W 54
 119 'Αρρενιδι[α]ς, [Τ]εφάλης? L 273
 120 'Αρρενιδι[α]ς, Κτηνίδης L 245. Exscr. Lampros.
 121 'Αρρενιδι[α]ς R 256 (12)
 122 'Αρρενιδι[α]ς, 'Οργα- L 235
 123 'Αρρενιδι[α]ς; vestigia nominis deleti --ιδι[α]ς L 55
 124 'Αρρενιδι[α]ς V 11
 125 'Αρρενιδι[α]ς, Κυν. L 56. Lampros: ΜΕΓΕ-
 ΜΟΝΕΥΣ
 126 'Αρρενιδι[α]ς(?) R 305 (61)
 127 'Αρρενιδι[α]ς, [Χ]η(ν)ιδι[α]ς L 238
 128 'Αρρενιδι[α]ς R 332 (88)
 129 'Αρρενιδι[α]ς L 59
 130 'Αρρενιδι[α]ς, olim --ιδι[α]ς V 14
 131 'Αρρενιδι[α]ς V 15. K Vischero certum videbatur.
 132 'Αρρενιδι[α]ς L 60
 133 'Αρρενιδι[α]ς W 61
 134 'Αρρενιδι[α]ς, Φανόπιδης R 335 (91)
 135 'Αρρενιδι[α]ς, Καλλυπιδι[α]ς L 239
 136 'Αρρενιδι[α]ς V 16
 137 'Αρρενιδι[α]ς W 62
 138 'Αρρενιδι[α]ς V 17
 139 'Αρρενιδι[α]ς, Τηλεφάνης et vestigia nominis deleti
 dominantis in --ιδι[α]ς, L 267
 140 'Αρρενιδι[α]ς R 358 (103) V 18
 141 'Αρρενιδι[α]ς W 63
 142 'Αρρενιδι[α]ς vel Θεοφάνης W 64
 143 'Αρρενιδι[α]ς L 66
 144 'Αρρενιδι[α]ς L 65. Lampros: ΘΟΡΕ-
 145 'Αρρενιδι[α]ς R 257 (13)
 146 'Αρρενιδι[α]ς W 57
 147 'Αρρενιδι[α]ς(?) ex altera parte --ιδι[α]ς L 67
 148 'Αρρενιδι[α]ς, Δημιονιδι[α]ς; vestigia nominis de-
 leti: --ιδι[α]ς W 248
 149 'Αρρενιδι[α]ς, Μαντιλίδης R 321 (77)
 150 'Αρρενιδι[α]ς W 68

- 151 'Αρρενιδι[α]ς L 69
 152 'Αρρενιδι[α]ς L 70
 153 'Αρρενιδι[α]ς R 258 (14)
 154 'Αρρενιδι[α]ς, Καλλυπιδι[α]ς R 320 (76)
 155 'Αρρενιδι[α]ς, --ιδι[α]ς L 240
 156 'Αρρενιδι[α]ς L 71
 157 'Αρρενιδι[α]ς vel Εύκλειδης W 72
 158 'Αρρενιδι[α]ς L 73
 159 'Αρρενιδι[α]ς L 74
 160 'Αρρενιδι[α]ς R 259 (15)
 161 'Αρρενιδι[α]ς L 75. Exscriptit Lampros.
 162 'Αρρενιδι[α]ς L 76. Exscriptit Lampros.
 163 'Αρρενιδι[α]ς M. L 77. Exscriptit Lampros.
 164 'Αρρενιδι[α]ς; nom. del.: --ιδι[α]ς L 78. Exscriptit
 Lampros.
 165 'Αρρενιδι[α]ς L 79. Lampros: ΚΕΦΑΛΥΤΕΣ
 166 'Αρρενιδι[α]ς, olim --ιδι[α]ς, Μαρ- R 376 (121) V 19
 167 'Αρρενιδι[α]ς, --ιδι[α]ς Νεα. L 241
 168 'Αρρενιδι[α]ς R 260 (16)
 169 'Αρρενιδι[α]ς vel Κτη(ν)ιδι[α]ς W 80
 170 'Αρρενιδι[α]ς W 81
 171 'Αρρενιδι[α]ς, Πο- R 303 (59)
 172 'Αρρενιδι[α]ς L 82
 173 'Αρρενιδι[α]ς, Ελ...ιδι[α]ς R 360 (105) V 20
 174 'Αρρενιδι[α]ς L 85
 175 'Αρρενιδι[α]ς, Λύνειν L 242
 176 'Αρρενιδι[α]ς, Λυσίγος R 359 (104) V 21
 177 'Αρρενιδι[α]ς, Κασ. L 83
 178 'Αρρενιδι[α]ς L 84
 179 'Αρρενιδι[α]ς, Ν. L 86. Lampros: KONNOS
 180 'Αρρενιδι[α]ς Νεα. V 22
 181 'Αρρενιδι[α]ς(?) R 261 (17)
 182 'Αρρενιδι[α]ς L 88
 183 'Αρρενιδι[α]ς... non amplius quam tres litterae
 perierunt, V 23
 184 'Αρρενιδι[α]ς, Τηλεφάνης R 302 (58)
 185 'Αρρενιδι[α]ς L 90
 186 'Αρρενιδι[α]ς W 89
 187 'Αρρενιδι[α]ς L 92
 188 'Αρρενιδι[α]ς W 91
 189 'Αρρενιδι[α]ς L 93
 190 'Αρρενιδι[α]ς, Τείων R 337 (93)
 191 'Αρρενιδι[α]ς L 94
 192 'Αρρενιδι[α]ς L 95
 193 'Αρρενιδι[α]ς, Μα- R 284 (40)
 194 'Αρρενιδι[α]ς L 96
 195 'Αρρενιδι[α]ς, Δη- R 301 (57)
 196 'Αρρενιδι[α]ς, Πυθιδι[α]ς L 243. Exscr. Lampros.
 197 'Αρρενιδι[α]ς, Σιμωνιδι[α]ς, litteras 15 certas esse
 testis est Vischer, V 41
 198 'Αρρενιδι[α]ς R 262 (18)
 199 'Αρρενιδι[α]ς L 98. Exscriptit Lampros.
 200 'Αρρενιδι[α]ς, Μίδων L 244. Exscr. Lampros.
 201 'Αρρενιδι[α]ς V 24
 202 'Αρρενιδι[α]ς R 263 (19)
 203 'Αρρενιδι[α]ς R 264 (20)
 204 'Αρρενιδι[α]ς L 97. Exscriptit Lampros.
 205 'Αρρενιδι[α]ς L 99
 206 'Αρρενιδι[α]ς W 100
 207 'Αρρενιδι[α]ς R 293 (49)
 208 'Αρρενιδι[α]ς, 'Ονιδι[α]ς L 245. Lampros: ΣΙΔΙΣ
 209 'Αρρενιδι[α]ς, Ελ. Χαρίσιος (vel Χαρίσιος?) R 292
 (48)
 210 'Αρρενιδι[α]ς, Παρμενίδης Χα. R 328 (84)
 211 'Αρρενιδι[α]ς L 87
 212 'Αρρενιδι[α]ς L 101
 213 'Αρρενιδι[α]ς W 104

- 214 Δου(α)ρ(ς) W 108
 215 Δούρως L 102. Exscriptis Lampros.
 216 Δουρ(ς), Δουρ- L 276
 217 Δουρ(ς) W 105
 218 Δουρ(ς) (P), Δου... ου(α)ρ(ς) α... ου L 249
 219 Δούρως L 106
 220 Δούρως, Δουρ- R 314 (70)
 221 Δούρως W 109
 222 [Δ]ου(α)ρ(ς) Δουρ- V 26
 223 Δου(α)ρ(ς) W 106
 224 Δουρ(ς) R 304 (60)
 225 Δουρ(ς) W 107
 226 Δουρ(ς) R 361 (106) V 25. Cave legas
 [Κ]ούρως
 227 Δ(α)ρ(ς) W 113 (69)
 228 Δούρως R 362 (107) V 27
 229 Δούρως R 363 (21)
 230 Δούρως V 28
 231 Δούρως; vestigia nom. del. -ου- L 110
 232 Δουρ(ς) R 307 (63)
 233 Δουρ(ς), vestigia nom. del. Δου- L an
 W? 111
 234 Δουρ(ς), Δου- L 252
 235 Δουρ(ς) L 112
 236 Δουρ(ς) R 266 (22)
 237 Δουρ(ς) R 363 (106) V 29
 238 Δουρ(ς) Ούρως L 250. Exscriptis
 Lampros.
 239 Δουρ(ς) [Μ]ουρ(ς) L 251
 240 Δουρ(ς) N. V 30
 241 Δουρ(ς); ex altera parte .στ.α. L 113
 242 Δούρως W 114
 243 Δούρως L 115
 244 Δούρως L 116
 245 Δουρ(ς), -ίτων R 317 (73)
 246 Δουρ(ς) V 32
 247 Δουρ(ς) (?), -ίτης W 253
 248 Δούρως T. Si initium sit mutilum, conie-
 ceris [Κ]ούρως; at secus videtur. V 31
 249 [Μ]ουρ(ς) L 224
 250 Μούρως R 364 (109) V 33
 251 Μούρως W 117
 252 Μούρως M. R 312 (68)
 253 Μούρως L 118. Exscriptis Lampros.
 254 Μούρως R 365 (110) V 34
 255 [Μ]ουρ(ς) W 119
 256 Μούρως L 119
 257 Μούρως L 120
 258 Μούρως W 121
 259 [Μ]ουρ(ς) L 214
 260 Μούρως i. e. Μούρως R 267 (23)
 261 Μούρως L 122. Exscriptis Lampros.
 262 Μούρως L 123. Exscriptis Lampros.
 263 Μούρως L 124. Exscriptis Lampros.
 264 Μούρως, Δου- L 255. Lampros: KV
 265 Μούρως, vestigia nom. del.: -ου- L 125
 266 Μούρως Δου- L 126
 267 Μούρως, Δου- L 254
 268 Μούρως L 127
 269 Μούρως L 128. Hae laminae Styrenae
 consonantem ↓ bis significant litteris Γς,
 cf. tit. 341. 409; contra Chalcidensis
 inscriptionibus propriae sunt litterae Φς.
 Suspicio falsi hinc adveniens titulum Lo-
 normantianum orta nobis evocavit quoniam
 videamus fore idem illud nomen in vase
 Chalcidensi (catalogo etc. del. principe di

- Canino p. 39 n. 539; Min. etc. n. 539;
 Gerhard, opp. vol. p. 134 n. 418a;
 Archaeolog. XXIII p. 169sq. Hic nomen
 dicitur p. 17 n. 60; Gerhard, opp. vol.
 Vascul. III tab. OCKXVII; Ichn. Va-
 suncul. tab. IV n. 123) occurrunt:
 ΠΑΘΟΣ. Similiter enim casu non
 dissimili frange Magaricus titulus Lo-
 normanti (vide supra n. 14) praebet MV-
 YINAGOS quoniam in summis colonias
 Magaricas iam dudum locum sit nomen
 Summis MUVAT, cf. Kirchhoff, Stud.
 p. 99. Quod autem in lamine Lo-
 normantiana scriptum esse dicitur ΠΟΣ, in
 vase Chalcidensi scriptum est ΠΑΘΟΣ,
 ea re tantum abest ut scriptura nostra
 refutetur, ut etiam augatur. Nam Mi-
 nera A, quae desideratur apud Lo-
 normantiam, errore deest in Kirchhoffi libro,
 quoniam quia tractat nomen falsarius titulo-
 rum antiquissimarum facere potest.
 270 Μούρως V 25
 271 Μούρως W 129
 272 Μούρως L 130
 273 Μούρως W 131
 274 Μούρως L 132
 275 Μούρως L 133
 276 Μούρως L 134
 277 Μούρως W 135
 278 Μούρως, Χ(α)ρ(ς) W 136
 279 Μούρως L 136
 280 Μούρως L 137
 281 Μούρως L 138
 282 Μούρως W 139
 283 Μούρως W 139
 284 Μούρως R 366 (111) V 36
 285 Μούρως L 140
 286 Μούρως L 141
 287 Μούρως N. L 142
 288 Μούρως R 316 (72)
 289 Μούρως, Παρμ- R 280 (36)
 290 Μούρως L 143. Exscriptis Lampros.
 291 Μούρως, Δου- R 363 (38)
 292 Μούρως W 144
 293 Μούρως R 368 (24)
 294 Μούρως W 145
 295 [Χ]ουρ(ς), -ίτης. Litterae Os adeo-
 dum tenues utrum cum litteris, quae an-
 tecedunt, distincte exaratis coniungendas
 sint necne, Vischer dubitat. V 37
 296 Μούρως L 147
 297 Μούρως L 148
 298 Μούρως, Θούρως R 324 (80)
 299 Μούρως T. V 38
 300 Μούρως, Δου- V 39
 301 Μούρως L 146
 302 [Ο]ύρως (P) L 222
 303 Ούρως W 58
 304 Ούρως L 149
 305 Ούρως (P) L 257
 306 Ούρως W 330 (86)
 307 Ούρως M. W 150
 308 Ούρως L 151
 309 Ούρως W. L 152
 310 Ούρως L 153
 311 Ούρως L 154

- 312 Ούρως L 155
 313 Ούρως W 156
 314 Ούρως, Δου- L 259
 315 [Ο]ύρως W 229
 316 Ούρως L 157
 317 Ούρως L 158
 318 Ούρως W 159
 319 Ούρως vel Ούρως W 160
 320 Ούρως vel Ούρως R 269 (25)
 321 Ούρως (P) L 161
 322 Ούρως L 162
 323 Ούρως R 270 (26)
 324 Ούρως W 163
 325 Ούρως L 164
 326 Ούρως, Δου- L 247
 327 Ούρως L 168. Exscriptis Lampros.
 328 Ούρως, Δου- N. W 260
 329 Ούρως L 165
 330 Ούρως L 166
 331 Ούρως T. W 167
 332 Ούρως, Ούρως L 261. Exscriptis Lampros.
 333 Ούρως R 341 (97)
 334 [Χ]ουρ(ς) R 271 (27)
 335 Χ(α)ρ(ς) R 272 (28)
 336 Χουρ(ς) R 367 (112) V 40
 337 Χουρ(ς) L 169
 338 Χουρ(ς) W 170
 339 Χουρ(ς) L 172
 340 Χ(α)ρ(ς) Δου- W 171
 341 Χουρ(ς), Χουρ(ς) R 338 (94)
 342 Χουρ(ς), Δου- L 262
 343 Χουρ(ς) N. L 173
 344 Χουρ(ς) L 174
 345 Χουρ(ς) W 175
 346 Χουρ(ς) R 273 (29)
 347 Χουρ(ς), Δου- L 263
 348 Χουρ(ς) Δου- R 298 (54)
 349 Χουρ(ς), Δου- L 264
 350 Χουρ(ς) W 176
 351 Χουρ(ς) V 42
 352 Χουρ(ς) R 368 (113) V 43
 353 Χουρ(ς) W 186
 354 Χουρ(ς) W 177
 355 [Χ]ουρ(ς) L 189
 356 Χουρ(ς), -ίτης R 339 (95)
 357 Χουρ(ς) L 185
 358 Χουρ(ς), [Χ]ουρ(ς) L 265
 359 Τούρως N. L 181
 360 Τούρως L 178
 361 Τούρως L 179
 362 Τούρως R 369 (114) V 44
 363 Τούρως (P) V 45
 364 Τούρως R 334 (90)
 365 Τούρως L 180
 366 Τούρως Δου- R 370 (115) V 46
 367 Τούρως, Τούρως L 266. Exscriptis Lampros.
 368 Τούρως, Δου- L 268. Exscriptis Lampros.
 369 Τούρως L 182
 370 Τούρως W 184
 371 Τούρως Δου- L 183
 372 Τούρως W 187
 373 Τούρως W 188
 374 Τούρως vel Τούρως; monst. Vischer no-
 Τούρως conicilio. R 337 (103) V 18
 375 Τούρως L 190
 376 Τούρως L 191
 377 Θ(α)ρ(ς) W 189, Θ(α)ρ(ς) W 189

378 Φαυλος W 193
379 Φαυλος, Μαγ-- R 376 (32)
380 Φαλλοπος W 198
381 Φαριδρος L 194
382 Φαλαγγος R 371 (116) V 47. Cf. inser.
Aetnaephronem a. 396
383 Φαυλος L 195
384 Φαυλος L 196. Lamprea: ΦΙΑΥΤΕΣ
385 Φαυ-- -φωγος V 48
386 Φαλξ[us] L 197
387 Φαυ L 198. Exscripta Lamprea.
388 Φαυ 'Αν. L 199. Lamprea: ΑΜΟ
389 Φαυλος R 372 (117) V 49
390 Φαυλος R 373 (118) V 50
391 Φαυ L 200
392 Φαυ W 204
393 Φαυ L 205
394 Φαυ L 205 (41)
395 Φαυ L 205

396 Φαυλος L 201
397 Φαυ L 202
398 Φαυ, Φαυ[us] L 271
399 Φαυ[us], Νε-- L 270. Exscripta Lamprea: ΦΑΡΙΑΝΘ, in altera parte OS
400 Φαυλος V 51
401 Φαυλος W 206
402 Φαυλος W 207
403 Φαυ[us] Φαυ[us], Φαυ[us] V 52
404 Φαυ W 208
405 Φαυ W 209
406 Φαυλος R. R 374 (119) V 53
407 Φαυλος R., Μα-- W 272
408 Φαυλος, Φαυ[us] (P) R 378 (34)
409 Φαυ R 340 (94)
410 Φαυ L 210
411 Φαυλος R 375 (120) V 54
412 Φαυλος L 211
413 -αυτος, e. g. [Φαυ]αυτος R 374 (30)

414 -αυτος W 225
415 ...αυτος, ...αυτος... L 274
416 ...αυτος[us]. ...αυτος[us] L an W? 275
417 -αυτος L 218
418 -αυτος L 218
419 -αυτος L 219
420 -αυτος An. W 228
421 -αυτος L 221
422 -αυτος[us] W 226
423 ...αυτος, ...αυτος... L an W? 277
424 -αυτος L 215
425 -αυτος L 220
426 -αυτος L 212
427 -αυτος L 216
428 -αυτος, -αυτος R 279 (35)
429 -αυτος, Μα... W 229a
430 -αυτος N-- L 223
431 -αυτος L 217
432 -αυτος W 227

Nomina principalia interdum in eodem latere additur nomen patris decuratum, cf. e. g. tit. 366 RVO, tit. 19 RKO, tit. 252 RMEI, tit. 232 VNIKO, tit. 49 WANDOKI. Un alterum latus paucas praebet litteras, apographa non non decet, utrum haec sint primae litterae genitivi decurati an reliqua ex nominativo delata, cf. e. g. tit. 171 RPO, tit. 42 RMAD; atque fortasse ne archetypa quidem, si quis iterum ea adierit, hanc rei diuinationem facilem reddent. — Item dubitari potest, genitivusne integer in aliquot lamine agnoscendus an addita littera e in nominativum mutandus sit. Atque certe in tit. 19 R legendum videtur 'Αρτίμαχο[us], non 'Αρτίμαχου, quoniam primae litterae patris Aristodemi Ko in altero latere perscriptae sunt; considerans igitur quum hoc exemplum, tum tot lamine utrimque nominativis inscriptas hunc casum revocavi ubique, i. e. in uno titulo

Rhacopuli a. 95, in sex Lenormantianis a. 20. 27. 218. 277. 398. 416. Contra ei quia genitivum tueri vellet, nitetur duobus exemplis Lenormantianis, tit. 238 Αυσμαρτης Ουσμαρτης, tit. 239 Αυσμαρτης Επαρμαρτης, quarum alterum Lampri apographa confirmatur. Pausa tot nominum similitudinem convertit sunt: tit. 36 L, 59 L, 122 L, 128 V, 174 L, 284 R, 345 W, 352 R, 385 V; praecedunt aliquot nomina delata. Sunt quae discedant ab inde Euboea: tit. 155 L Καλλίστρα[us]?, tit. 217 W Αυσμαρτης, tit. 233 L an W? Αυσμαρτης, tit. 267 L Ευσμαρτης (nisi e vitio intercidit; reliqua lamine Styrenae -αυτος, tit. 22 R, 106 L, 123 W, 134 R, 145 R, 280 L; Asiatici tituli -αυτος, tit. 280 W Αυσμαρτης, tit. 402 W Καρλος, tit. 416 L an W? -αυτος[us], alia minus certa.

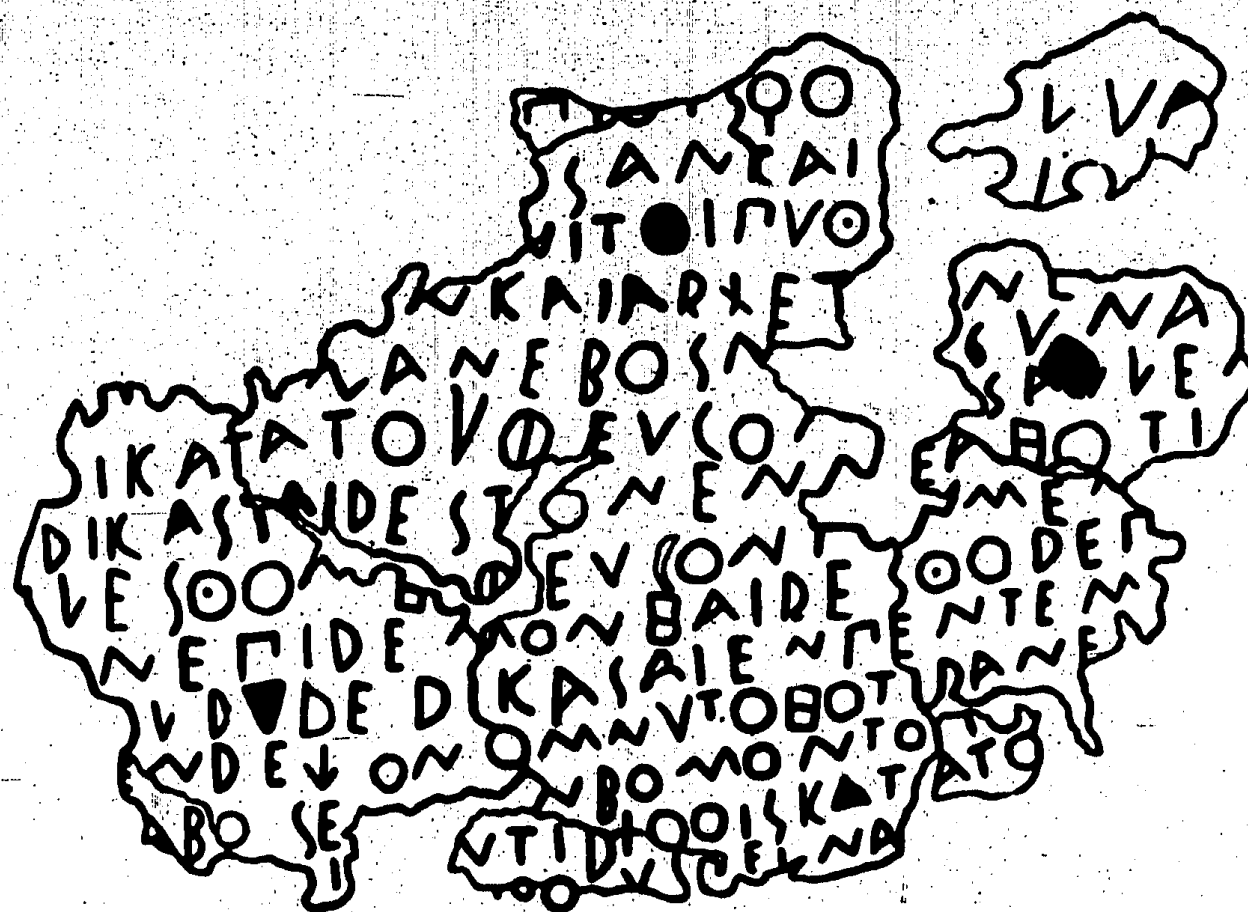
373 Titulus Eretriosis. In basi 3.06 m. longa, constructa ex duobus saxis marmorea Parisi 0.28 m. crassitudine, 1.18 m. latitudine, et imposita fundamento lapidis calcarii, eruta Olympiae e regione eius anguli Olympici qui inter septentrionem et orientem solem spectat. Titulus legitur in margine superioris aquae litteris 0.055 m. altis. Edidit Fraenkel, arch. Zeit. XXXIV p. 226. Eclypum constuli.

ΦΙΛΕΣΙΟΞΕΡΟΙΕ
ΕΡΕΤΡΙΕΣΤΟΙΔΙ

Φαυλος Ιωάν. Ερετρις τῷ Δί. Paus. V 27. 9: Εὐν δὲ τῶν χαλκῶν ὁ μὲν Ερετριεύς, ὁ δὲ δαδύρας Ερετριεύς, τὴν δὲ Ερετριεύς ἰστί

Φαυλος. In ipso basi huius bovis inventa est auris dextra, prope eam cornu.

374 Titulus Chalcidensis. Lamina aenea subtilis, reperta Olympiae a prytaneo ad occidentem et meridiem, in octo frusta fracta, ex quibus septem inter ea certa ratione aptari poterunt; unius, quod propter litterarum magnitudinem ad verum prius pertinuisse videtur, locus inveniri nequit; in imagine supra ad dextram aequum positum est. Fracturae et fissurae conspicuae litterarum ductum secutae sunt; clavo magno quadrangulati non continuatim perforatum est. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII p. 51sq. ex Fortwängleri apographa. Imago tota parte infra veram magnitudinem est.

Vs. 1 -- πῶς ἔσται --. Vs. 2 -- οὐκ αἶ. Vs. 3 [Ἀπόλλων] τῷ
 Πυθίῳ. Vs. 4 -- οὐ καὶ ἀρξέ(η)ται --. Vs. 5 -- οὐ ἀνάβουε (τοὶ
 αἰγῶες) --. Vs. 6 -- οὐ(τ) παρὰ τοῦ φοῦργ(ου) ἀλλὰ --. Vs. 7 ἀναστὰς δ' ἔστην ἐνθάδε. Vs. 8 [Πρῶτος] δ' ἐφύργη
 τὸν αἶν. Vs. 9 -- οὐκ ἐπὶ τῷ, ἀνέστη δὲ --. Vs. 10 -- δὲ ἀναστὰς ἐν

πίστ' ἀνίσ... Va. 11 -- οὐ δ' ἔχον ἡμεῖς. ὅτι δ' ἀνίσ... Va. 12 --
 βούε τίς τοι βούε τούτο[ἀλλ' οὐκ οὐκ Μουδίου]. Va. 13 [το]ῦ ἀνίσ...
 [ἔ]στιν ἀνίσ το...

Titulus Chalcidi aut eius colonis tribuendus est.

373 In fragmine tabulae undique mutilo, reposito: *Chalcide* prope castellum. Pittakis, ephem. 3581; Kirchhoff, Stud.² p. 104.

AAPAYLOS
 AIOABINAYT
 MOSKLEAP..
 YPOOPOBIE
 , ATYOSOPOI
 BALAPIAO
 ONAΘAINA

Var. lect. In annotatione editor Græcus formam eius litterae, quam
 vs. 6 est prima, affirmat esse hanc: Θ.

— — Ἀγαπῶ — —
— δῖον αἰωνοῦ[ται]
— καὶ Κλαυ — —
— ὑπο Ὀρεβ[ήτη]
— δαίτης Ὀρεβ[ήτη] — —
— Φαλαγγίτης — —
— [Γ]ράμμα?

Vs. 2. De Milesiorum factione, cui erat nomen *ἀντιπαιών*, narrationem tradit Plutarchus quaest. gr. p. 298 C; ex qua non multum utilitatis redundat ad hunc titulum intelligendum. Vs. 4. 'Ὀπαθῶν[τες] vel 'Ὀπαθῶν[τες].

376 *Titulus Eboicus*. In gemma olim collectionis Badoigsteli de Laborde, nunc musei Britannici, «en caractères archaïques, très-fins et très-espacés.» Edidit Frochner, mélanges d'épigraphie et d'archéologie, p. 14.

ADRIEN POISE

Aspice invenio. Titalus, nisi forte simulacris antiquitatis est incensandus, non potest non esse oriendus aut ex Rubens aut ex eius colonia.

373 Inter figuras Agamemnonis, Talchylis caduceum tenentis et Ephei in anaglyphe candido marmoreo, quod in rudoribus antiquitatis in septentrionali insula Samothrace parte repperit a. 1790 Choiseuil-Gouffier. Anno 1816 Dubois lapidem deportavit Parisiens, ubi nunc exstat in museo publico. Ed. Dubois, catalogus d'antiquités de la collection de Choiseuil-Gouffier, n. 104g. *Revue. Journ. Gr.* vol. p. 25 tab. IV 1; O. Mueller, in *Beutigeri Annh.* tom. III p. III p. 25 tab. 3; Millingen, *ancient unedited monuments*, avr. II p. 1 tab. 1; Boeckh, C. I. G. 40; Clara, *musée de sculpture* II tab. 116 n. 220; Inghirami, *galleria Omicron*, vol. I tab. XX; Stackolberg, *musée dell' inst. arch.* 1829 p. 220, tab. C 2; emissa aliae; nostra memoria Kirchhoff, *Stud.* p. 31; Fruehner, *les inscriptions grecques du musée impérial de Louvre*, n. 69. Delineavit titulum ex ectype gypsoo quod est in museo Berolinensi.

2
SUMMARY
TA NOVBIOL
EFE

Ἀγαπήσαντες Τὰς δι' ἡμᾶς ἑαυτοὺς.

In nomine Agnoscimus litteram a supremo proximum re vera esse
 A, quia de re fuerunt qui debuerant litteram O se cognoscere arbi-
 trari, et ceterum haec dubio probat et Frachet affirmat lapide con-
 stantissime examinata.

Cf. Paus. VI 11. 2: Τῶν δὲ βασιλέων τὸν ἀρχαῖον ἱστῶσαν οὐ πόρρω Θεαγένης ὁ Τραπεζιεύς Θάσιος, et ibid. 4 sq.: ὅσα μὲν δὲ ἔργων τῶν Θεαγένης ἐς τὸν αἰῶνα ἦσαν τὸν Ὀλυμπικόν, περιδήλων ὁ λόγος ἤδη μὲν τὰ θαυμάσια ἔξ αὐτῶν, ἔξωθεν τε ὡς καταμαχίσασα τὸν πύκτην (Ol. 75, cf. Paus. VI 6. 5) καὶ ὡς ὑπὸ Ἰδαίων ἐπιβλήθῃ τῇ Θεαγένη ζῆναι. — τὴν δὲ Ὀλυμπίαν τὴν ἐπὶ ταύτῃ παρατασσάμενος ὁ Θεαγένης ἐκράτει.

γυμνάσιον δὲ αὐτῶν καὶ Πυθίου ὡς καὶ τρεῖς, αὐτῶν μὲν ἐπὶ πυγμῇ, Κεραιῶν δὲ ἐπὶ ἰσχυρίῃ καὶ Ἰσθμίων δὲ ἐπὶ παγκρατίῃ τε ἀναμῆξ καὶ πυγμῇ. Lacunae sufficere his supplementis quae supra vides et imago docet et expressae affirmat Treu, qui ea re a nobis dissentit quod ille nomen victoriae et victorias Olympicas tribus versibus perscripta fuisse censet, non quatuor versibus.

391 In marmore albo, 1.27 m. altitudine, 0.54 m. latitudine, 0.26 m. crassitudine, supra mutilo, in quatuor lateribus scriptura tecto, erato Chii in campo Μουνίου ad occidentem castelli Τυραίνι; nunc ibi servatur in aula gymnasii. Infra scripturam in tribus lateribus (a b c) spatium 0.60 m., in quarto (d) spatium 0.80 m. vacuum relictum est. Typis minusculis titulus editus est in diario Ἀναλ. 2555, et in libro qui inscribitur Μουσίων καὶ Βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς, περίοδος δευτέρα, ἐν Σμύρνῃ 1876 p. 37 sqq., typis maiusculis a Papadopolio Kerameo in diario Παρυσσῶν vol. II fasc. 2, febr. 1878, p. 134 sqq., et ab Haussoallierio in bull. de corr. hell. III 1879 p. 230 sqq. Cf. Caser, delect. inscr. Gr. n. 133 et Blass, miscell. epigr. p. 116 sqq. Utor ectypis tribus.

ΟΣΑΠΟΤΟΥΤΟΜΕΧΡΙ
ΤΡΙΟΔΟΗΞΕΡΜΩΝΟΞΞΑΝ
ΕΡΕΙΤΡΕΞΑΛΘΗΤΗΣΤΡΙΟΔΟΑ
ΡΙΕΡΛΩΝΟΞΞΗΞΕΣΤΗΝΤΡΙΟΔ
ΟΝΕΞΑΠΟΤΟΥΤΟΜΕΧΡΙΤΟ
ΔΗΛΙΟΤΡΕΞΕΥΑΝΤΕΞΟΡ
ΟΙΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΠΕΝΤΕ
ΟΞΗΤΩΝΟΡΩΝΤΟΥΤΩΝ
ΛΠΑΞΑΔΟΦΙΤΙΞΗΝΤΙΞ
ΙΝΑΤΩΝΟΡΩΝΤΟΥΤΩΝ
ΗΕΞΕΛΗΙΗΜΕΘΕΛΗΙΗΑ
ΦΑΝΕΑΠΟΙΗΞΕΙΕΠΑΔΙΚΙ
ΗΙΤΗΞΠΟΛΕΞΕΚΑΤΟΝΕ
ΤΑΤΗΡΑΞΟΦΕΙΛΕΤΩΚΑΤΙ
ΜΟΞΕΤΩΠΡΗΞΑΝΤΩΝΔΟ
ΡΟΦΥΛΑΚΕΞΗΝΔΕΜΗΓΡΗ
ΕΟΙΞΙΝΑΥΤΟΙΟΦΕΙΛΟΝΤΩ
ΝΠΡΗΞΑΝΤΩΝΔΟΙΠΕΝΤΕ
ΚΑΙΔΕΚΑΤΟΞΟΡΟΦΥΛΑΚΕΞ
ΗΝΔΕΜΗΓΡΗΞΟΙΞΙΝΕΝΕΙ
ΡΗΙΕΞΤΩΝ

ΕΞΒΟΛΗ
ΙΚΑΝΤΩΓ
ΕΝΤΗΜΕΡΗ
ΚΙΝΤΟΣΔΕΚΗ
ΥΚΑΣΔΙΑΓΕ
ΑΝΤΕΞΕΞ
ΑΞΧΩΡΑΣΚΗ
ΥΞΟΝΤΩΝΚΑ
ΔΙΑΤΗΣΓΟΛ
ΕΛΣΑΔΗΝΕΛΣ
ΓΕΓΩΝΕΟΝΤΕ
ΧΑΡΟΔΕΚΝΥΜ
ΤΕΣΤΗΝΗΜΕΡ
ΗΝΗΝΑΝΛΑΒΩ
ΙΣΙΝΚΑΙΤΟΓ
ΡΗΧΜΑΠΡΟΞΚ
ΗΡΥΞΟΝΤΩΝ
ΟΤΙΑΜΕΛΛΗ
ΙΠΡΗΞΕΞΘΑΓ
ΚΑΓΔΑΚΑΣΑΝ
ΑΝΤΡΙΗΚΟΣ
ΙΩΝΜΗΛΑΣΣ
ΝΕΞΑΝΗΡΙΘΕ
ΥΤΟΙΕΟΝΤΕΣ

ΠΟΜΕΝΟΝ ΣΗΤ ΚΤΣ ΔΕΞΑΜ
 ΗΔΙΚΑ ΧΕΣΘΩΚΑΝΟΦΛΗΙ
 ΓΕΡΑΠΟΔΟΤΩΤΩΙΔΕΡΡΙΑ
 ΕΝΩΙΠΡΗΧΜΑΕΣΤΩΜΗΔΕΝ
 ΚΑΝΤΑΣΠΡΗΞΙΣΑΚΡΑΤΕΑ
 ΠΟΙΗΙΕΡΑΡΑΣΘΩΚΑΤΑΥΤ
 ΟΒΑΣΙΛΕΥΣΕΓΗΝΤΑΣΕΝΟΜ
 ΙΑΣΕΓΑΡΑΣΠΟΙΗΤΑΙ
 ΤΑΣΓΕΑΣΚΑΙΤΑΣΟΙΚΙΕΑ
 ΕΡΡΙΑΝΤΩΤΩΝΑΝΝΙΚΩΓΑ
 ΔΩΝΙΚΕΣΙΟΚΗΓΕΠΟΛΙΣ
 ΕΝΤΑΣΙΧΕΙΛΙΛΝΤΡ
 ΣΦΩΝΤΕΣΣΑΚΟΝΤΩΝΑΘ
 ΝΑΓΡΡΣΗΤΟΧΕΙΛΙ
 ΝΕΡΤΑΚΟΣΙΩΝΘΑΡΓΕΛΕΟ
 ΡΙΛΟΚΛΗΣΧΗΝΟΔΟΤΟΤΑΝ
 ΥΑΔΗΙΣΙΝΔΙΣΧΕΙΛΙΛΝ
 ΤΑΚΟΣΙΩΝΘΕΟΓΡΟΠΟΣΚΟ
 ΝΟΡΙΔΗΣΤΑΓΚΑΜΙΝΗΗΧ
 ΙΛΙΛΝΚΑΙΟΚΤΑΚΟΣΙΩΝ
 ΤΑΚΗΦΤΑΕΜΜΕΛΑΙΝΗ
 ΑΚΤΗΙΤΡΙΣΧΕΛΙΩΝΕΡΤΑΚ
 ΟΣΙΩΝΕΝΕΝΗΚΟΝΤΩΝΒ

ΡΟΥ
 ΕΙΛΙΛΝΕΝΑ
 ΚΟΠΙΛΝΛΕΥΚ
 ΠΠΟΚΠΥΘΩ
 ΝΟΙΚΙΗΝΤ
 ΝΑΝΔΡΕΟΚΣ
 ΕΝΤΗΚΟΝΤΩΝ
 ΔΥΛΝΔΣΜΙΟΣ
 ΕΟΠΟΜΠΟΣΑ
 ΥΑΙΟΤΑΝΟΙ
 ΡΙΧΕΙΛΙΛΝΤ
 ΡΙΗΚΟΣΙΛΝΔ
 ΚΩΝΔΥΛΝ
 ΕΣΙΟΤΟΦΙ
 ΝΟΚΣΤΡΑΤ
 ΣΛΥΣΩΤΟΙΚ
 ΠΕΔΟΝΔΙΗΚ
 ΣΙΛΝΕΝΟΣ

Var. lect. a. Vs. 5 et saepius Haussoullier falso excudit Ξ pro Ξ
 quam formam in lapide esse et ipse agnovit p. 235. Vs. 6 editorum
 Graeci ΞΥΜ. Vs. 9 init. Keram. Ξ. Vs. 21 init. Graeci Α. b. Su-
 pra versum 1 Graeci praebent hunc versum ΟΙ. Vs. 1 Graeci
 ΤΕΚ. Vs. 10 fin. Graeci Α. c. Vs. 1 Graeci ΓΔΙΚ. non recte.
 Vs. 2 lidem ΓΟΜ pro ΙΟΜ quod certum videtur. Vs. 8 Graeci ΕΥΞ.
 Hauss. ΕΟΞ, quae lectio ectypis probatur. Vs. 15 Graeci ΗΡΟΔΟΤΟ.

Vs. 16 Graeci ΘΑΡ. Hauss. ΑΙ, in ectypis Θ evanidum est, P oculis
 mihi videtur posse usurpari. Vs. 17 init. Graeci ΦΙΑ, Hauss. ΤΙΜ;
 ectypa hic non ita clara sunt. Vs. 18 fin. Graeci Ε. Vs. 21 fin. Post
 Ν in ectypis nihil dignosco. Vss. 24/25 ectypa non deficiunt; Graeci
 ΒΙΑ·ΑΞΙΩ, Hauss. Β·Α·ΑΞΙΩ. d. Vs. 1 Keram. ΙΟΝ, Hauss. ΙΟΙ.
 Vs. 14 pro interpunctione: Graeci κ. Vs. 15 init. Graeci κ. Vs. 16 fin.
 Graeci ΤΙ. Vs. 19 init. Graeci ΟΞ.

α. "ος· από τούτου· μέχρι (της)
 τριόδου· ή· ε· Ερωμίνισσιν· (φ)
 ίσαι· τρεις· από της τριόδου α[χ]
 ρε· Ερωμίνισσιν· ες την τριόδ-
 ου· ε[ξ]· από τούτου· μέχρι· του
 "Αηλίου· τρεις· σύμπαντες· ούρ-
 οι· βδωμηνοντα· πέντε.
 "Οση· των· ούρων· τούτων· ε-
 τω· πάντα· Δοφίτις· Η· τις· τ-
 10· ινα· των· ούρων· τούτων·
 ή· ε[ξ]· ή· μεδία· ή· α-
 φανία· ποιήσει· επ'· αδιμί-
 η· της· πόλεως· ινα· τον· σ-

τατήρας· οφείλω· κατι-
 15· (μ)ος· ε[σ]τι· πρηξαντων· δ'· ού-
 ροφύλακας· ή· δέ· μή· πρη-
 ξοισιν· αυτοι· εφιλόντω-
 ν· πρηξαντων· δ'· οι· πέντε-
 καίδεκα· τους· ούροφύλακας·
 20· ή· δέ· μή· πρηξοισιν· εν· ε[π]-
 αρη· ε[σ]των·

h. οι [π]
 1 [π]· τρι[α]ντα·
 α· ες· βουλή· (ν· εν)
 εμάντων [π]
 πέντ· ήμ[ε]ρα· [π]
 3· τιν· τους· δέ· κτ-
 ρυκας· διαπί-
 μ[ε]ναι· ες· τ-
 ας· χ[ω]ρας· κη[ρ]
 υστόντων· κα-
 10· ε· δια· της· πόλ-
 εως· πόλεως·
 γεγυμνότε-

c. αποδενυν-
 τος· την· ήμε-
 15· ρα· ή· εν· λαβι-
 σθη· και· το· π-
 ρ[ο]χμα· προτι-
 ηρυστόντων·
 ε[σ]τι· α[π]α· μίλλη-
 20· ε· πρηξοισι·
 καγδυμαται-
 των· τριημο-
 ιων· μη· λαττο-
 νος· ανηρε-
 25· υτοι· εόντες·

384 Sami prope Heraeum circa annum 1875 reperta est statua Iunonis 1.92 m. alta; subter est basis humilis ex eodem marmore facta; est penes Leonidam Kydonieum in vico Pagonda. In veste incisa est inscriptio sub cingulo deorsum currens, litteris 0.01 m. altis, 0.02 m. inter se distantibus. Edidit Girard, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 483sqq.

ΧΗΡΑΜΝΗΣ ΜΑΝΕΣ ΚΑΝΤΗΡΗΓΑΛΛΑ

(Εἰς αὐτὴν?) Χηραμνὴς ἢ ἀνὶ Σ[η]μῶν τῆς ἀγάλμας. Primam vocem versus hexametri utrum is qui inscripsit an is qui descripsit titulum omiserit, nunc in medio relinquo.

385 In lepore parvo aeneo scite facto quasi mortuo et ex prioribus pedibus dependente, qui Sami emptus est; inscriptio est in collo et in altero latere et in ventre; lepus a Cockerellio in Britanniam allatus servatur nunc in museo Britannico. Edd. Rose, inscr. Gr. vet. p. 326. tab. 41. 2; Brøndsted, Itin. Gr. lib. I p. 109 tab. XXXI; Loake, transactions of the roy. soc. of lit. vol. I part. II p. 2; Voelkel, archaeol. Nachlass, fasc. I p. 163sqq., Böeckh, C. I. G. 2247; cf. Kirchhoff, Stud. I p. 30. Exscripsi; litterae tam perspicuae sunt, ut nusquam dubitatio relinquatur.

Τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Περ[ε]ρῇ ἢ ἀνὶ Σ[η]μῶν Ἡρακλείων. Male is, qui incidit dedicationem, in littera N vocis Περ[ε]ρῇ unam lineolam omisit.

386 Lapis Sami asservatur in vico Colonna distante a vetere Heraeo iter quartae partis horae; sinistra est fractus. Edidit C. Curtius, Mus. Rhen. XXIX p. 160, et in programme Luebeckensi, a. 1877 p. 3. Cf. Kirchhoff, Stud. I p. 29. Utor Curtii apographo.

ΠΑΓΟΡΗΟΙ
ΔΡΕΟΑΝΕΘΗΚΕ

[Παγόρης ὁ [Παγ]όρου ἀνὶ Σ[η]μῶν.

387 Sami in coenobio S. Trinitatis ad septentrionem veteris urbis in lapide 0.42 m. alt., 0.34 m. lat., 0.10 m. crass., supra ita mutilo, ut nullus versus videretur intercidisse. Edidit C. Curtius, Mus. Rhen. XXIX p. 160 et in programme Luebeckensi, 1877 p. 3. Cf. Kirchhoff, Stud. I p. 29. Curtius apographum misit.

ΟΜΠΙΟΣΕΜΙ
ΤΟΔΙΜΟΚΡΙΝΕ
ΣΕ

[Ὁμπίος εἶμι τοῦ Δημοκρίτου. Videtur esse epitaphium viri cui nomen Pompis.

388 Titulus Samius. Basis marmorea alba, effossa Olympiae e regione eius anguli Olympiei qui inter septentriones et orientem solem spectat, in parte antica 0.84 m. lata; litt. alt. 0.02 m. Edidit E. Curtius, arch. Zeit. XXXVI p. 82sq. Cf. Kaibel, mus. Rhen. XXXIV p. 203 n. 940a. Utor ectypo.

ΕΥΘΥΜΟΣ ΛΟΚΡΟΣ ΑΣΤΥΚΑΕΟΣ ΤΡΙΣΟΛΥΜΠΙΕΝΙΚΩΝ
ΕΙΚΟΝΑΣ ΕΣΤΗΣΕΝ ΤΗΝ ΔΕ ΒΡΟΤΟΙΣ ΕΞΟΡΑΝ
ΕΥΘΥΜΟΣ ΛΟΚΡΟΣ ΑΠΟΣΤΕΦΥΡΙΟ ΑΝΕΘΗΚΕ
ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΣΑΜΙΟΣ ΕΦΟΙΗΣΕΝ

Εὐθύμος Λοκρὸς Ἀστυκῆς τῆς Ὀλύμπου ἐκείνων,
αἰνῶν δ' ἔστησεν τήνδε βροτοῖς ἐσορᾶν.

Εὐθύμος Λοκρὸς ἀπὸ Ζαφυρίου ἀνὶ Σ[η]μῶν.
Πυθαγόρας Σάμιος ἐποίησεν.

Tertio Olympia vicit Euthymus Ol. 77, cf. Paus. VI 6. 6; Pythagoram inter eos fuisse Samios, qui Ol. 71 ex Asia in Siciliam vecti Zanclem occupaverunt (cf. Herod. VI 23), non sine probabilitate concecit Curtius. Titulus στοιχεῖον scriptus est nisi quod in exequio

versu secundo deleta priore scriptura altera manus exaravit duodevigiinti litteras latius dispositas; eadem manus vs. 3 adiecit litteras ANEΘΗΚΕ, quae et ipsae maioribus intervallis separatae sunt. Ita factum est, ut tres primi versus aequae longi evaderent. Neque vero persuadere mihi possum hanc aequabilitatem fuisse causam correcturae et additamenti; sed ratione habita inconcinnae structurae, quae nunc deprehenditur in verbis ἐκείνων et ἔστησεν, rem in hunc modum explicandam arbitror: statuam faciendam curavit principio non Euthymus, sed alius quidam, e. g. populus Locrorum seu pater Euthymi, et subscribi iussit titulum fere talem:

Εὐθύμος Λακρὸς Ἀττικῆς τῆς Ὀλύμπου ἐνίκων,
ἐκείνη δ' ἔστησεν πατρὶς ἀγαλλομένη, σὺν πατρὶ φίλῳ γυνίτῳ.

Εὐθύμος Λακρὸς ἀπὸ Ζεφυρίου.
Πυθαγόρας Σάμιος ἐποίησεν.

Sed opere perfecto ipse Euthymus sumptus praestitit sive ut patriam iuvaret sive quod pater mortuus erat; ideo verum pentameter correxit et infra adiecit verbum ἀνίστημι. — Vs. 4. In nomine artificis nota terminationem ab Ionica tituli dialecto discrepantem.

388a Titulus Samius. Tabula marmoris Pentelici, Olympiae effossa, 0.07 m. crassa; 0.23 m. alt., 0.24 m. lat., infra integra, a caeteris partibus fracta, in parte postica polita caviusque rotundia instructa; unde effici videtur illa aetate, qua monumenta antiqua parvi ducebantur, eam ex basi desectam et nescio quem ad usum praeparatam esse. Litterae paulo maiores et latiore ductu incisae sunt quam in titulo n. 388. Exscripsit Purgold. Forma ad decimam partem reducta est.

[Πυθαγόρας Σάμιος] ἐποίησεν.
[— — — — —] τῷ Διὶ υἱὸν ἀνίστημι.

389 In insulae Amorgi litore occidentali, inter parietinas Aegiales, in lapide oblongo supra portam aediculae S. Nicolai. Edd. Ross, inscr. ined. II 119; Boeckh, C. I. G. Add. 2263b; Rangabé 2223; Kirchhoff, Stud.³ p. 30. Habemus ex diario Rossii, qui bis exscripsit.

204 X 174

(ar. lect. R.³ 1 pro 7; cf. n. 390.
Genet. Ἀγλαχάρους pro Ἀγλαχάρου? (cf. arch. Zeit. XXXVII p. 185
Θάνου pro Θάνου?) An nomin. Ἀγλαχάρου?

390 Amorgi, ad viam quae ab urbe hodierna Aegialen fert, prope ecclesiam S. Mammæ, litteris c. 0.06 m. altis in saxo negligenter polito; titulus a traditur esse integer nisi quod fissura ad dextram primi versus duas litteras, non plures, possit hausisse. Habemus apographa Rossii et R. Weillii inter se prorsus congruentia; edidit Ross, Inselreisen II p. 54; cf. Kirchhoff, Stud.³ p. 31. Titulum b, qui in eodem saxo a titulo a sinistrorsum fere 1.5 m. spatio incisus est maioribus litteris, unus R. Weill exscripsit.

ΕΘΑΕΙΣΜΕΕΘΟΙΕ
ΕΥΑΜΕΙΝΟΝ

ΥΒΙΔΕΙΗΓ

a Ἐρασίου υἱὸς [π]οῦ. Ἐπ' Ἀμύνου[?]. Vix licet nulla littera suppleta legere Ἐραμύνων, quoniam Ionum Asiaticorum litteratura prius usurpavit Ω pro Ο quam Ξ pro Σ.

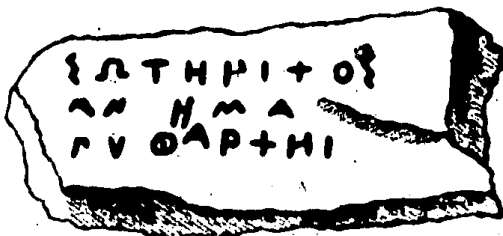
b αβγδεζ[?]ηθ. Littera ι = χ Weillio, quum hanc formam in hoc

loco mirans lapidem examinaret, certa videbatur; cf. n. 389 et tit. Amorg. ΑΙΛΩΘΕΤΗΕ Rang. 2001, Ross inscr. ined. 142. Dubitabat Weill an linea, quae cernitur post C, esset fissura lapidis. In fine Γ fuerit littera Θ vel Ο inchoata.

391 Amorgi in rupe prope vicum cui nomen Brutai; apographum Logiotatides misit Gerardo.

ΘΑΙ
ΕΑΤΛΙΘΞΡΟΤΡΚΑΓΛΞΥΒΑΚΘΝΑΙ'ΜΑ
ΟΒΚΛΙΘΑΙΣΙΛΛΑΜΑ

392 In insula Amorgo, Arcesinae in marmore albo; litterae nulla arte scriptae sunt. Exscripsit R. Weill.

Σατήρυχος μνημα Πυθαγόρου.

ΝΑΙ ΕΣ + ΡΥΣΑΙ ΔΙΔΕΟ ΣΟΦΙΜ
 ΣΗΝ ΣΤΩ ΓΟΣΑΜ ΔΑΜΑΣ
 ΕΤΗΦΗΡΟΛ ΜΑΟΥΤΑ ΡΥΛΔ
 ΝΑΤ

Vs. 2 Kirchhoff: [ἀνέστο τὴν χεῖρ] τὴν Στρώ[λ]ος Ἀ[ντι]δάμας.

ΟΡΡΑΝΟΣ
ΕΝΚΑΙΡΟΣ
ΣΤΕΝΗΡΕΤΟΣ
ΕΥΔΗΜΟΣ

Οὐράλιος, Ένναϊρος, [Ξ]ωήρστας, Εὐδηςμος, Nomen Uralii a vento et mari ductum esse iudico Vs. 3 S + lapicida male videtur collocasse pro +S (cf. C. I. A. I 353 add.), quamquam ne sic quidem nomen caret offensione.

(Textum vide pag. 111.)

α Οὐδα κ[ο]μ[ο]ι παρὰ τῶν καταφθι[μ]ί[ν]υ[ν]· κατὰ
 [τῆ]δε θά[πτ]ην τὸν θανόντα ἐν ἐμ[α]ρ[ό]ις τρ[ί]-
 [σ]ι λευκοῖς, στρώματι καὶ ἱνδύματι [καὶ]
 [ἱ]πιβλήματι (ἰξύναι δὲ καὶ ἐν ἐλάτ[σ]οστ[ι], μ)
 β [ἡ] πλείονες ἀξίους τοῖς τριῖν ἐμ[α]τὸν θ[ε]ρ[α]-
 [χμ]ί[ν]υ· ἰχφίρειν δὲ ἐγ κλήνῃ σφ[η]ρό[πο]δι κ[α]-
 [α] καὶ καλύπτειν, τὰ δ' ἐλ[ο]σχερ[εί]α τ[ο]ῖς ἐμ[α]τ[ι]-
 [ο]ικ· φέρειν δὲ εἶναι ἐπὶ τὸ σ[η]μ[α] [μ]ῇ [πλείον]
 τριῶν χῶν καὶ ἑλκεων μὴ κλ[ε]ο[υ]ν ἰ[ν]ό[ς], τὰ δὲ
 γ [ἀγ]γῆα ἀποφέρειν· τὸν θανόν[τ]α φέρειν
 δ [α]πὸ καλυμμένων σιωπῇ μί[χ]ρο [ἐπὶ τὸ]
 σῆμα· προσφωγόν [χ]ρῆσθ[αι] κ[α]τὰ τὰ π[ά]τρ[α]-
 [α]· τῇγ κλήνῃ ἀπὸ τοῦ σ[η]μ[α]σ[τ]ῆ[ς] καὶ [τὰ] σ[τρω]-

[μ]ατα ἐσφάειν ἰνδόσε· τῇ δὲ ὑστεραίῃ δι-
15 [α]ρρύνειν τὴν οἰκὴν [ἰ]λ[ε]ύ[ε]ρον [Σα]ύ[α]στη-
[ι] πρῶτον, ἔπειτα [ἀ]λ[υ]π[ω]τ[ω] ὁ[ξί]μ, τη[λαύ]στ-
[ἀ]ντα· ἔπην δὲ διαρυνθῇ, κα[θα]ρὴν εἶναι τὴν οἰκὴν καὶ θύῃ θύειν ἐφί[ττι]-
[α]. τὰς γυναῖκας τὰς [ι]ούσ[α]ς ἐπιτακῇδ ...
[ἀ]πέναι πρῶτας τῶν [ἀν]δρῶν (?) ἀπὸ [τοῦ]
20 [σ]ήματος. ἐπὶ τῷ θανόντι τριηκόστ[ι]α μῆ)
[π]οιεῖν. μὴ ὑποτιθῆναι κύλμα ὑπὸ τ[ῆ]ς κλ[ῆ]-
[ν]ην μηδὲ τὸ ὕδωρ ἐσχεῖν μηδὲ τὰ καλλύ[σμα]-
τα φέρειν ἐπὶ τὸ σῆμα. ὅπου ἂν [θ]άνῃ, ἐ[π]ὴν ἰ-
ξεν(ε)χθῇ, μὴ εἶναι γυναῖκας π[ρὸ]ς τ[ὸν] οἶ-
25 κὴν ἄλλας ἢ τὰς μαινομένας, [μ]μα[ίνεσθ]-
[α]ι δὲ μητέρα καὶ γυναῖκα καὶ αἰδε[λφ]οὺς κ)-
[α]ὶ θυγατέρας, πρὸς δὲ ταύταις μὴ [πλείον] π)-
[ό]ντα γυναικῶν, παῖδας δὲ [οἱ] ἂν ὑ[πά]ρχωσι
[ἀ]νεψιῶν, ἄλλον δὲ μ[η]δ[ε]ν[α]. [τ]οὺς [μ]ι[αινομέ]-
30 [νο]υς λευκαίμε[νο]υς π[ερὶ] πάντα τὸν χρό[ν]ον
[ὑ]δατος [χ]ύσι κα[θα]ρ[ο]ύς εἶναι — — —

c. [Εδ]οξεν τῇ βουλῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ — δεδόχθαι + κύριον — Αὐτίς — βουλῆται — θανόντες. Has leges additicias aliquanto recentiores esse quam eas, quae in antica parte inscripta est, scriptura et dialectus produnt.

Ἄσων [r]σ(σ)εραμμαβδα[ση]ποντούης ἰὺν [r]δς οἰμά[ε] ι[ξ]ε[ι]ποιήσιν.
Cave tentes nomen altero exemplo confirmatum, cf. Athen. V p. 6.

401 *Pari*; in lapide 0.30 m. lato, 0.90 m. alto, qui Spelaei quatuor horarum via ab urbe in meridionali insulae parte insertus est muro ecclesiae S. Ioannis Theologi Spelaeotae; edidit Olympios, Athenaei V p. 8, tab. n. 3. Cf. Kirchhoff, *Stud.* 3 p. 69.

ΔΗΜΩΚΥΔΗΣ ΤΩ ΔΑΔΑΓΜΑΤΕ
ΓΕΣΤΩΔΙΚΗΤΑΓΩΚΩΙΝΟΝ
ΕΥΧΑΣΑΜΕΝΩΙΣ ΤΗΣ ΑΝΓΑΔ
ΘΕΝΟΙ ΑΔΤΕΜΙΔΙ
ΣΕΜΝΟΙΕΝΙΙΑΓΕΔΟΙΚΩ
ΔΗΙΔΙΩΣΔΙΑΙΩΧΩΙΩ
ΤΟΝΛΕΝΕΗΝCΙΩΤΩΝΤΑ
ΥΧΣΕΝΑΓΗΜΩΣΥΝΗΙ

Δημοκύδης τὸ δ' ἄγαλμα Τελεστοδία τ' ἀπὸ κοινῶν
εὐχόμενοι στήσαν παρδίνω· Ἀρτίμωδε
σημνῶ ἐν ζαπίδῃ ποῦρη Διὸς αἰγούχοιο.
τῶν γενητῶν βίωσιν τ' αὖτ' ἐν ἀπημοσύνῃ.

Vs. 3 ζάπεδον i. q. δάπεδον; cf. Hesych. ζάπεδον· μέγα ἰδαφός.

402 *Titulus Parius*. Fragmentum columnae, ex Peloponneso, ut fertur, vel certe e finitimis locis, a. 1736 (falso C. I. G.: a. 1783) a mercatoribus Graecis Anconam delatum, ubi qui emit marmorarius cum impolitissimis saxis sub divo in via ad portum publica locavit coenique et aëris maritimi edacitate litteras consumi viginti per annos passus est donec id Hannibal Oliverius Pisaurum in museum suum deferret. Litterae 0.02 m. sunt altae, aequabili et forti ductu incisae, ad dextram valde corrosae et lectu difficiles. Paciaudi, *monum. Pelop.* p. 77sq., unde petiere alii; Boeckh, C. I. G. 24; Kaibel, *epigr.* Gr. n. 750; ectypeum adhibuit Kirchhoff, *Stud.* 3 p. 65sq. Utor altero ectypo.

ΑΔΤΕΜΙΣΩΙΤΩΔΕΑΛΑΜΥΕΙΕΩΙ
ΑΣΦΑΙΩΜΗΤΗΡΘΕΣΙΩΡΩΙΛΑΓΗ
ΤΩΡΑΔΙΩΓΩΙΗΜΑΚΩΙΔΕΟΕΥΓΩΙ

Nota. Litteras punctis notatas, quas equidem nunc in ectypo oculis non usurpo, debeo editioni Kirchhoffianae; sed operae pretium variam lectionem Paciaudii ascribere:

ΑΔΤΕΜΙΣΩΙΤΩΔΕΑΛΑΜΑΙΕΡΕΙΩΛΑ
ΑΣΦΑΙΩΜΗΤΗΡΘΕΣΙΩΡΩΙΛΑΓΗ
ΤΩΡΑΔΙΩΓΩΙΗΜΑΚΩΙΔΕΟΕΥΓΩΙ

Ἀρτίμω, σοὶ τὸ δ(ε) ἄγαλμα (ω) — — — — —
Ἀσφαλίου μήτηρ, Θ[ε]ρ[ε]σ[ι]ω[ν] [δ]ε[σ]χ[ω]ν [δ]υ[ο] γάμους
Τῷ Παρίῳ ποίημα Κ. — ἰδὲν ἐν[χ]ο[ι]σ[μ]οῖς εἶναι.

Post vocem ἄγαλμα vestigia nominis feminae quandam similitudinem quamvis incertam habent cum nomine Telestodicae n. 401.

403 *Pari*, in basi rotunda marmorea infixa parieti aediculae S. Cyriacae, in regione horti Melagardi. Edidit Olympios, Athen. V p. 34, tab. n. 32.

ΕΘΗΚΕΝ

— [αὐ]τῶν.

INSCR. GRAEC. ANTIQ.

404 *Pari*, in marmore parvo, in domo Mavrogenis. Edidit Olympios Athen. V p. 34, tab. n. 33.

ΩΣΚΥΝΘΙΣ

Ὁσπουδῆς?

Ἀφροδίτης

ἰ. α. Ἀφροδίτης.

406 *Pari* in vico, cui nomen *Marmara*, in parte superiore marmoris 1.46 m. alti, 0.43 m. lati, quod pro limine est in ecclesia *Panagiae Septembrianæ*. Hand procul in agro exstat alter lapis eandem continens inscriptionem. Edidit *Olympios*, *Athen.* V p. 33 tab. I n. 27;

cf. Kirchhoff, Stud.³ p. 70 not. Habemus etiam in schedis Camanodis, quae inter Fransianas inventae sunt; neque vero ille ipse vidit hos lapides.

Η ΟΡΟΣ
ΤΟΙΕΡΟ

Var. lect. Sched. Cum.: 2.

Var. lect. Sched. Cuius. 2.
 Ὁρος τοῦ ἡγοῦ. Titulus aut exeuntis saeculi quinti aut ineuntis
 quarti.

407 *Titulus Nazius*. In femore dextro statuac lapideae muliebris, repertae Deli; altitudo litt. 0.02 m. Edd. Homolle, bull. de corr. hell. III a. 1879 p. 3aqq. tab. I; Fränkel, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 85aqq., usus Homollii ectypo; lebb, journal of hellenic studies I a. 1880 p. 39aqq.; cf. Dittenberger, Herm. XV p. 229. Repeto titulum ex diario archaeologico; ectypa duo inspexi.

[illegible]

Note. In altero ectypo a Purgoldio confecto litterae Q circulus totus atque integer cernitur. Post extremum M neque in ectypis neque, teste Homollio, in lapide litterarum vestigia conspiciantur.

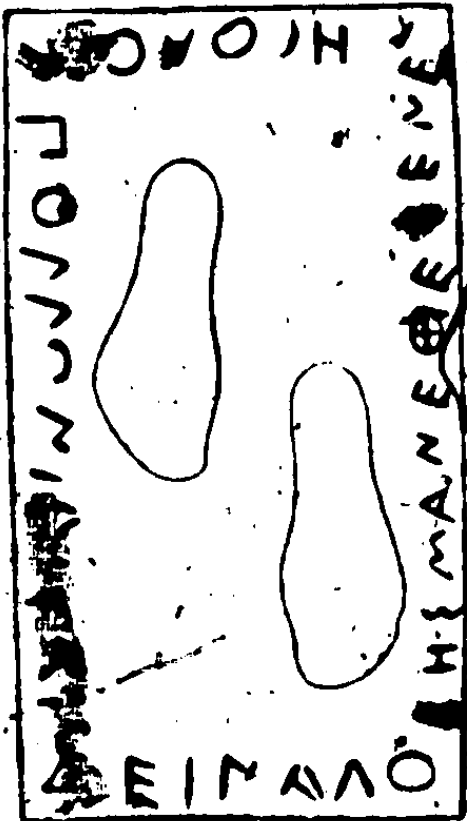
Νικαίνδον, μ' ἀνίσταται (ε)κρυβόλῃ ισχυαίον,

·Γούρη Δειροδόμας τοῦ Ναξίου, ἔξοχος ἀλ(λ)ίου,

Διαιωνίως δε κατισχύηται, ὁ Ζήξου δ' ἀλσος μ[ήν].

Singulare Scripturae genus: vocales ϵ et η , si ex $\bar{a}$ ortae sunt, $\equiv \Theta$; eadem, si aliunde originem ducunt, $\equiv \Xi$; spiritus asper $\equiv \Theta$; $\xi \equiv \Theta \zeta$ et $\Theta \varsigma$; $\sigma \equiv \zeta$ et ς ; $\phi \equiv \Theta \Theta$; $\omega \equiv \text{O}$. Ad Phrasi nomen novum cf. $\chi\alpha\rho\alpha\xi \chi\alpha\rho\alpha\xi\varsigma \phi\alpha\rho\alpha\xi$. Ut extremum hexametrum tertium expleret, poëtris addidisse videtur vocem redundanter positam $\omega\omega$.

408 In parte superiore plinthidis, quae subiecta est statuae aenae Apollinis 0.18 m. altae, repertae Naxi et in museum Berolinense delatae. Edidit Fraenkel, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 84sq.

Nota. Annotat editor litteram R prope certam esse, post A tertiam litteram facile esse K. Ipse post versum hexametrum in aere legi ARKA, post haec vestigia spatium sufficit ad unam litteram sup-
plendam.

Δωροφόρος μ' ἀνιδόνητον ἑὸν βόλῳ Ἀπόλλωνι, [δῶ]κε[ν]. Litteratura
huius tituli consimilis est precedenti.

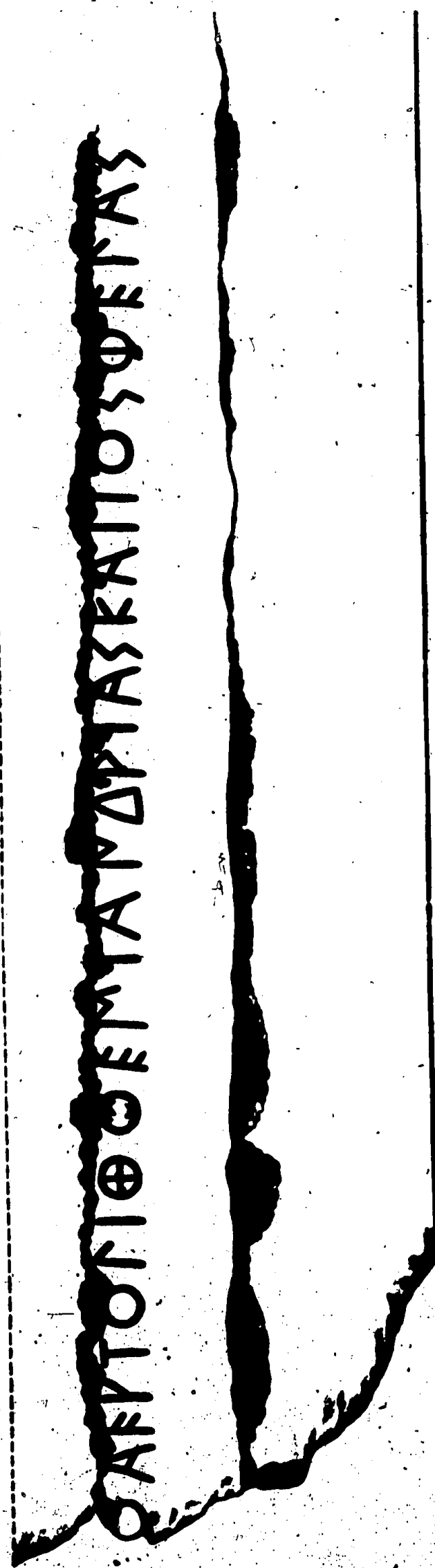
409 In insula Delo prope templum Apollinis iacet basis quadrata marmorea 5.18 m. long., 3.50 m. lat., 0.75 m. alt., in qua olim collocata erat praegrandis statua Apollini a Naxiis dedicata. Basis in tres partes nunc dissoluta est, quae in situ permanserunt. In medio summo lapide est foramen, de quo haec tradunt testes, Tournefort, relation d'un voyage du Levant I p. 358: le marbre est percé au milieu, comme si l'on avait voulu le vider pour le rendre plus léger; Le Bas, inscriptions grecques et latines, fasc. V p. 108: le creux pratiqué dans la partie supérieure du piédestal, à une profondeur qui varie de 63 à 83 centimètres, était évidemment destiné à recevoir le tenon laissé au-dessous du colosse comme moyen de consolidation; Purgold: die Mitte der Basis zeigt gegenwärtig ein grosses, unregelmässiges Loch, welches jedoch nicht zu irgend einem bestimmten Zweck ausgearbeitet, sondern vielmehr bei der Zerstörung des ganzen Monuments durch gewaltsamen Bruch entstanden ist. Margo superior undique in circuitu recenti tempore est circumciscus. Inscripta est basis in duobus lateribus angustioribus, in orientali et in occidentali. Atque orientalis quidem lateris, quod continet titulum antiquum, angulus sinister ita est fractus, ut frustum 0.42 m. latum perierit et fractura sinistrum litterae O semicirculum sequatur; titulus occupat 2.5 m.; post ultimum spatium vacuum est 0.58 m.; infra titulum conspicitur stratura lapidis colore diverso. Alter titulus recentior in latere occidentali incisus, cuius verba ΝΑΣΙΟΙΑΝΟΛΛΩΝΙ a vetustioribus peregrinatoribus lecta sunt, magis magisque, nuper maxime superne, mutilatus est ita ut hodie tantum imae litterarum partes supersint; is haud dubie inscriptus est, quam in locum prioris statuae casu deletae (cf. Plin.

Nic. c. 3) altera substitueretur. Tituli antiquioris quatuor publici iuris facta sunt apographa: primum Tournafortii, l. l.; alterum Stuarti, antiquities of Athens, vol. III p. 57; tertium Le Basii, voy. arch. tab. VI 13, ubi quatuor litterae extremae desiderantur. Ex his alii hauserunt quos omitto; quartum apographum est Homollii, bull. de corr. hell. III a. 1879 p. 2. Etiam eos, qui tractaverunt titulum, enumerare longum est; instar omnium sint Bentley, in actis societatis litterariae Rheno-Traiectinae II a. 1795 p. 16sq.; Boeckh, C. I. G. 10; Kirchhoff, Stud. 3 p. 71sq. Repraesento Pargoldii apographum decimae parti verae magnitudinis par, summa cum diligentia confectum; contuli ectypum, quod Homollii beneficio, debetur. Linea punctis notata significat pristinum marginis locum, qui latere orientali et superficie aequa productis inventus est.

Var. lect. Litt. 24 priora apographa T.

Nota. Utrum titulus ad sinistram iacturam fecerit necne, ex hodierna lapidis condicione diiudicari manifesto nequit; quod autem priorum editorum nonnulli titulum incolumem esse praedicaverunt (Payne-Knight, an analytical essay on the greek alphabet, p. 72: I have been assured by those who have seen the stone, that the letters are precisely as in the annexed plate, qua in tabula repetit exemplum Tournafortianum; Stuart l. l.: the inscription is entire) et figura rectangula circumscriptum expresterunt: ei rei cave vim iusto maiorem tribueris; nam dubito an id fecerint, non quo. etiam tum. ad sinistram spatium vacuum esset, sed pro incuria illi tempori propria. In servata autem lapidis parte, praecipue ad sinistram, quatenus incisae sint litterae, iam certo scimus et reliquorum apographorum consensu propemodum perfecto — nisi quod apud Homollium littera quarta non recte sic delineata est: P — et testimonio Pargoldii testis locupletis. Omnes igitur litterae sunt certae, vel maxime littera F; nam fractura tanto intervallo abest, ut, si tertia antea supra exarata fuisset, particula eius superatura fuerit.

Quod Bentley — nam reliquorum commenta silentio praetereamus — proposuit et quum aliis tum Boeckhio persuasit, legendum esse versum trimetrum [r]oũ αfuroũ λδου σιμ ανδρας και το σφιλας, improbandum videtur et propter litteram F in Ionico titulo huius aetatis et in hac voce admodum miram et propter eam litteras F collocationem, quae non patitur syllabas τοũ αfu in prima sede versus coniungi. Equidem quum litteras incisas intellegi nequire et marmorarium erroris crimine incusandum esse, censuam, coniecerim: (Θ)α(ε)υ, τοũ λδου σιμ ανδρας και το σφιλας, appice, ex quali (τοũ αũ) lapide sim statuas et ex quali basis. Formam Δεου flexam a Δεωμεν negre admitto, quia verbum in inde novum est, nisi forte inde derivanda est forma Homericā Δεωμεν a 191, Abderitica Δεωμεν a 349.

410 Titulus Narius. In vico Boentio Petromagula prope vicum Scripu (Orehomenum) sito reperta est stela sepulcralis ex marmore cano Boentio sculpta, 1.95 m. alta, 0.6 lata. Tum in vicum Rhomaicum, qui unius horae itinere abest a Scripu in via Capurnam ferente, delata est ibique exstat in sepulchreto inter monumenta christiana. Imago ectypa oculis proponit virum qui cani locustam porrigit. In margine inferiore ad dextram laeso incisa est inscriptio litteris 0.015 m. altis. Anaglyphi primus mentionem fecit Clarke, travels in various countries of Europe, Asia and Africa, part. II, sect. 3, p. 148sq., titulum exscripsit pessime Dodwell, classical and topographical tour through Greece I p. 243sq., melius Conze et Michaëlis, annali dell' inst. arch. 1861 p. 81, tab. E3. Explicavit Kirchhoff, Stud.³ p. 73sq. Cf. praeterea Michaëlis, arch. Zeitung 1865 p. 118sq. et arch. Anzeiger 1867 p. 110; Conze, Beiträge zur Geschichte der griech. Plastik, p. 31sq. tab. XI 1; Koerte, Mittheil. d. deutsch. Inst. zu Athen III a. 1878 p. 316. Repetimus titulum ex apographo Lollingii collato ectypo gypseo musei Berolinensis.

ΑΓΧΣΗΠΟΡΠΩΝΣΕΝΗΟΝΑΧΣΙΟ,ΣΑΠΕΣΙΔΕΣ

Var. lect. Primam litteram, quam Conzii et Michaëlis exemplar laenam praebuerat, esse A cum Lollingio affirmat Koerte, ut haec dubitatio jam sublata videatur; in ectypo haec littera parum evidens est.

Mox Koerte P. Conze et Michaëlis cum Lollingio P. Post P Conze et Michaëlis F.

*Αλ.Ξήνω, [i]π[ο]ί[η]ται ὁ Νάξιος. ἀλλ' ἐπιδεικ[τε].

400 In insula Naro, prope urbem Naxiam. Exscripsit Gell testatus has inscriptiones esse in contrariis lapidis lateribus; huius apographum edidit. Rose, *inscrr. Gr. vetust. praef.* p. VIII n. 6; Gellii et Koehlerii apographis usus est Böeckh, *C. I. G.* 2422. Repetuit Le Bas, *voy. arch.* n. 2157, tractavit Kirchhoff, *Stud.*³ p. 77. Exhibemus Gellii exemplar quale exstat apud Rosium.

30924

b 4219A4
HΛO♦10

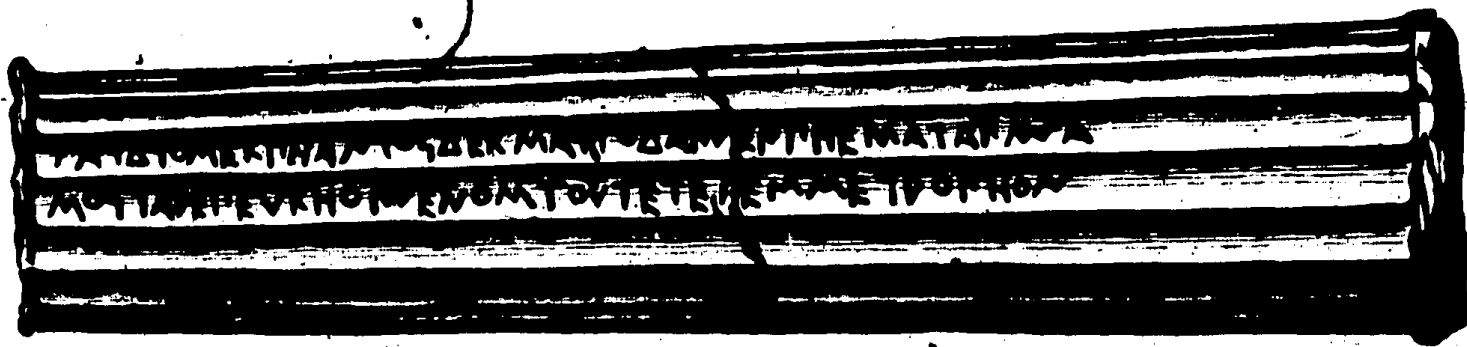
Var. lect. Tit. a. Pro 9 Koehl. l habet. Formam 3 pro Gelliana 3 Boeckh ex 'Koehleri apographo sumpsisse putandus est. Ad sinistram ante 3 Koehler praebet AAA. ex quibus elementis id A, quod est ad dextram, etiam in Gelliano apographo, deprehendisse videtur Boeckh, quum dicat: "AA abest a Gell." Igitur apud Rosium ad sinistram littera A intercedit.

a $\Delta\varphi\phi(S)ic.$ Quum Koehlerianae litterae Δ desint in Gellii exemplari, vereor ne Koehler male coeperit inscriptionem alterius lateris

uno tenore huic subiungere, detecto errore neglexerit illas litteras expungere. Kirchhoff proposuit $\Delta\phi\phi(S)$ in $Ka[\phi\phi\phi\phi\phi]$. Notabile nomen, ut videtur. Ionicum in α desinens.

b. *Καρέαν* Ἀσφίου. Nomen feminae a nomine masculino in -ων formatum est ut Ἀρτίμανος Δαναοῦτος Διόντι Ἐρωστῆς Κλαυση Ἀσφίουτι Σμαρτί; nomen viri innotuit antiquo titulo Coreyræo, n. 341. Kirchhoff lacunam suspicatus legere voluit: *Καρέαν* -- κλαφίος, at nomen in -κλαφίος exiens offendit.

412 Inscriptio exarata est in canaliculis columnae striatae, marmoris Parii, 1,5 m. longae. Monumentum a. 1755 ex insula *Melo* in museum Nanianum illatum, recentiore aetate in aedes Tiepolanas transportatum est. Post Zanettium, qui primus edidit in libro: due antichissime greche iscrizioni, Venet. a. 1755, permulti certatim ediderunt et explicare contenderunt, quorum antiquiores enumeravit Boeckh, C. I. G. 3; recentiorum nomino hos: Keil, Philol. suppl. II p. 564; Welcker, mus. Rhen. VI a. 1848 p. 383; Bergk, Jahn's Jahrb. a. 1859 I p. 190sq.; Kirchhoff, Stud.³ p. 54sq.

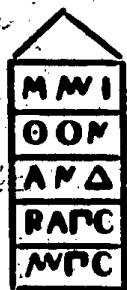
Παῖ Διός, Ἐκφάντῃ διξαι τοῦ ἀναιφές ἀγῶμα
καὶ γὰρ ἱπνευχόμενος τεύτ' ἰτίλασσε γρόφον.

Arrogantiam, quam in se admittit Ecphantus artifex, quum monumentum nescio quod huic columinae impositum appellat omni vitio vacuum, temperare studet addens auxilio ipsius numinis, quod oranti

(ἱερουργεῖν) annuisset, sibi contigisse, ut sculptens (ὑποφῶν i. e. ὑπαφῶν, cf. n. 12) tale opus conficeret. Quod auxilium quamquam ab unoquoque deorum Iove genitorum peti et praestari potuisse fateor, tamen aptissime a numine sculptendi gnaro petitum esse iudico. *De. g. a Minerva.*

Lapides sepulchrales *Molii*, n. 413—419, n. 421—435, omnes, quod sciam, reperti sunt in valle cui nomen K22a ad orientem antiqui oppidi vel in vicis propinquis qui vocantur *Трунри*, *Дань*, *Кисре*. Hae stelae ex lapide subnigro vulcanico factae, magnam partem simplici aetomate ornatae litteris impletae sunt magnis, profunde incis, antiquitus miniat.

413 Lapis *Melius*, in vico Trypēte repertus, 0.59 m. alt., 0.23 m. lat., 0.09 m. crass.; litterae 0.06 m. altae sunt. Nunc in museo Berolinensi asservatur. Edidit Ross, *inserr. ined.* III n. 226; *Inselreisen* III p. 17. Exscripsi.

Σιδων Ἀνδραπόμπου.

414 Lapis *Melius*, repertus in vico Trypēte, 0.66 m. alt., 0.3 m. lat., 0.09 m. crass.; litterae 0.08 m. altae sunt; exstat in museo Berolinensi. Ross, *inserr. ined.* III 227; *Inselreisen* III p. 17. Exscripsi.

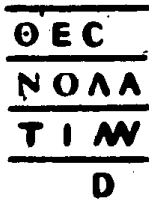
Τυχερίτα Βρουκίωνος. Nomen Brucionis a *βρούς* ductum est, cf. *Τιττιξ*, *Τεττιγες*, *Τεττιγυν*.

415 Lapis *Melius*, ibidem repertus et in idem museum translatus atque ei qui antecedunt, 0.66 m. alt., 0.34 m. lat., 0.09 m. crass.; litterae 0.1 m. altae sunt. Edidit Ross, *inserr. ined.* III 228. Exscripsi.

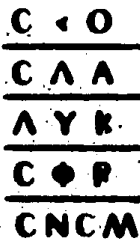
Ἀρχιὸν Ἀγαθονίδος.

416 Lapis *Melius*. Edidit Rangabé n. 2229, ex apographo Vlasti Melii.

Θεο[υ]ν[ω]φ[ος] Λαττι[ου].

417 Lapis *Melius*. Edidit Rangabé n. 2230, ex apographo Vlasti Melii.

Ὀ[υ]β[ί]α Λυσιφρονος.

418 Lapis *Melius*. Edidit Rangabé n. 2236, ex apographo Vlasti Melii.

--ὠϊος Κορύθου.

419 Lapis *Melius*, repertus ad Κλάμα; litterae 0.065 m. altae sunt. Ediderunt Baumeister, *Philol.* a. 1854 IX p. 393 et eius schedis usus Kirchhoff, *Stud.* 2 p. 56; et ipse eas schedas contuli.

Ἀριττανερίτα Ἀρχ--.

420 Magna basis sive ara marmoris fusi, reperta inter parietinas urbis *Meli*. Postquam ab uno ex comitibus Turneri in navem est imposita, iam nusquam visa est. Turner, *Journal of a tour in the Levant*, a. 1820, I p. 34; Boeckh, *C. I. G.* 2434, usus praeterea duobus apographis, altero Pittakiano, altero Kochleriano, quae ex uno fluxerunt fonte. Inde repetiit Ross, *inserr. ined.* III p. 2. Ex primo exemplar Turneri.

ΔΑΛΩCKPEON
ANETHKE

Var. lect. Formam litterarum KPO Boeckh rectius representat, haud dubie ex apographis. Sed pro AW, quod est apud Turnervm, Pittakis habet M, Kochler M.

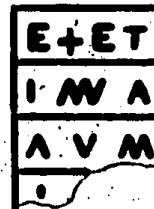
Δαμακίαν ἀνέστης.

421 Lapis *Melius*; edidit Kirchhoff, *Stud.* 2 p. 57. Exscripsi Athenis in museo publico; praeterea ectypo utor.

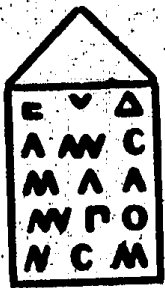
Κυδρις Δωρ--.

422 Lapis *Melius*; in vico Trypēte apud Nic. Tauliam exscripsit R. Weil; edidit idem, *Mittheil. d. deutsch. arch. Inst. in Athen* I a. 1876 p. 248.

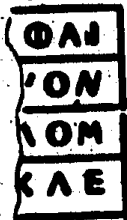
Ἐχστάν Ἀντι--.

423 Lapis Melius, insidens orientibus, ab eodem ibidem editus.

Εὐλας Αἰσχυρός.

424 Lapis Melius, repertus in vico Κάρρυ. Ediderunt Leake, travel in northern Greece III, tab. XXIV n. 115, et minus accurate Rangabe n. 2231, ex apographo Vlasti Melii. Sequitur Leakeum.

Θε[?]ου [Χ]ρ[?]ου[?].

425 In parte inferiore cippi Melii; exscriptit Ross, ex capite diario titulum repetimus.

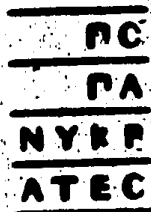
--είναι.

426 Lapis Melius, repertus in vico Κάρρυ. Ediderunt Ross, inscr. ined. III 223 et ex apographo Vlasti Melii Rangabe n. 2235. Habemus titulum in Rossii diario.

Vas. loc. Rang. n. 2 Y pro Y; vs. 3 A ante Y, ibid. C pro Θ. Εὐλόγου, τοῦ Αἰσίου ἢ Αἰσίου[?].

427 Lapis Melius. Edidit Rangabe n. 2233, ex apographo Vlasti Melii.

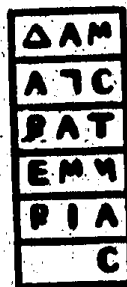
--Εὐλόγου[?].

428 Lapis Melius, repertus ad ΚΑΡΥ; Meters 0.065 m. alius sent. Ediderunt Pausanias, Philol. IX p. 593 et accuratius ex eius scholia Kirchhoff, Stud. p. 58; has nos quoque inscripsimus.

Φύλας -- --.

429 Lapis Melius, qui nunc est Athenis in museo publico. Edidit Koehler, Herm. II p. 454. Exscripti.

Αμυρίης Τριγύρου.

430 Lapis Melius, repertus in vico Τρυπότα. Ross, inscr. ined. III n. 229. Ex Rossii diario.

Nota. Vs. 2 litt. 1 Ross ascripsit: „undentlich.“ Μάκκρος Εὐχέλαι.

431 Lapis Melius, repertus in vico Τρυπότα. Ross, inscr. ined. III 230. Ex Rossii diario.

Εὐ[?]ρ[?]γίας Αλεξάνδ[?].

432 Lapis Melius, repertus in vico Κάρρυ. Ross, inscr. ined. III 231. Ex Rossii diario.

Αγρί[?]ος Φάλας.

433 Lapis Melius. Edidit Rangabé n. 2237, ex apographo Vlasti Melii.

MEVE
BEAT
OIAE
INC

Μεῖν[?] ἀντὶ Δαίμων ἢ Δαίμων...

434 Lapis Melius. Edidit Rangabé n. 2234, ex apographo Vlasti Melii.

MCIR
AACP
AKK

Με[?] ἀντὶ Κ...

435 Lapis Melius. Edidit Rangabé n. 2022, ex apographo Vlasti Melii.

PPCA
AMC

— Μελάνου.

436 In ea insulae Theros parte, quae inter urbem bronzalem et mari-
dium spectat, promontorium *Μῆν Βου* cum maioribus insulis mon-
tibus cohaeret iugo S. Stephani 372 m. alto, in quo olim urbs Thera
erat sita; ex eo ad orientem et ad occidentem fluores profundas ara-
pae decurrunt; ei loco nups ex antiqua imagine serpentis in rupe
incisa nomen est *Ἰχθυόειρα*. Quibus in faucibus reperitur sepul-
cra est multa in terra aut rupe excavata, quarum ea quae videntur
esse vetustissima tecta sunt saxo lapideo vulcanii radi opera caecis.
Titulorum, qui et in his operculis et in vivo saxo sunt inscripti,
quoniam recentiores haud paucos tunc viginti antiquiores exscripserunt
Prokosh et Ross, alios utroque, alios alteruter. Ex eorum apogra-
phis edidit Boeckh in acti. anal. Berol. n. 1836 p. 41 seqq. n. 1—20.
In faucibus occidentalibus. Boeckh l. l. n. 6.

ΜΟΤΑΤΑΙ
ΕΙΣΟΤΕ

Ἐπὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ.

437 Theros, in saxo. Boeckh l. l. n. 9.

MB14OT

— τῶν τοῦ.

438 Theros, in saxo faucibus occidentalibus. Boeckh l. l. n. 11.

401A2

Ἰσχυρ.

439 Theros, in rupe ad occidentem urbem. Boeckh l. l. n. 17. Exhi-
bemur Prokoshii et Rossii apographa, illud ex Acti. anal., hoc ex
diario.

Prokosh:

Ross:

40B171A1

40B171MB

— τῶν τοῦ?

440 Theros, in vivo saxo. Boeckh l. l. n. 18. Nos ex Rossii diario.

ΜΑΥΕΙΗ

Ἰσχυρ?

441 Theros ad viam quae ex vice Megalochorio ad portum Athenicum
fert, in lapide nigro radi qui insertus est copulamento vini. Ephem.
arch. n. 1840 n. 499; Ross, instr. inod. II n. 199; Rangabé n. 3;
Kell in Jahrb. diaris n. 1844 tom. XL p. 393; Le Bas, voy. arch.
tab. V 7. Exhibemus Rossii apographum ex diario deprectum.

ΜΟΜΟΥΥΔΑΕ

Ἐπὶ τῶν τοῦ.

442 In lapide radi reposito Theros supra montem Manarum, deinde
Syram in museum deportata. Ross, instr. inod. II n. 201a; Ran-
gabé n. 355. Exhibemus Rossii apographum ex diario.

01YB1OT241

Ἐπὶ τῶν τοῦ.

443 In lapide radi reperto *Therae* supra montem Mesavunum, deinde Syram in museum deportato. Ross, inscr. ined. II n. 2018; Rangabé, n. 355. Ex Rossii diario.

MOΣAΓZHT

Var. lect. Pargoldii apographum litterae Γ ansam superiorem ex parte servatam subministrat: M'1; ad sinistram post M idem Λ. Φάμιος.

444 *Therae*, in rupe ad Mesavunum. Edidit R. Weil, Mittheil. des deutsch. arch. Inst. in Athen II n. 1877 p. 73.

ΘΑΡ(Ε)ΥΜΑΧΟΣ

ΘΑΡ(Ε)ΥΜΑΧ[Α]. Litteram ε ad nomen superius non pertinere annotat Weil.

445 *Therae*, in vivo saxo, in meridionali parte montis Mesavuni. Ephem. arch. a. 1840 n. 437; Rangabé n. 2; Le Bas voy. arch. tab. V 6; R. Weil, Mittheil. des deutsch. arch. Inst. in Athen II n. 1877 p. 72. Exhibemus apographum Weillii et Rossianum ex diario haustum et Cigallianum ex litteris ad Hensenum datis.

Cigalla:

MΘKΣΓA9A

Ross:

IMΘKΣYAA

Weil:

MΘKΣΓA9A

Var. lect. Eph. Rang. Le Bas: MΘKΣYAA. [A]νώνυμος? cf. Keil, Syll. p. 193.

446. 447 Titulus litteris 0.03 m. longis scriptus in scabello oblongo quadrangulo infra tribus parvis pedibus instructo, ex lapide vulcanio duro impolito cano; eius generis scabella in sepulchris capitibus mortuorum solebant subici. Repertum est *Therae* ad montem Mesavunum; deinde servabatur in domo Cigallae. Ross, bull. dell' inst. arch. a. 1842 p. 173; Welcker in Museo Rhen. a. 1843 p. 443; Ross, inscr. ined. III n. 247; idem, arch. Aufs. I p. 52; Ahrens, Philolog. I p. 184; Le Bas, voy. arch. tab. V 2. Ex Rossii diario.

ΣMΘBM°Y°O97A

*Απώνυμος ἔμ, vel, si lapicidam errasse ponas, ἔμ.

448 *Therae*, in agro vici cui nomen Camari. Michaelis, annali dell' inst. arch. a. 1864 p. 261 tab. R 4 usus apographo Cigallae; Le Bas, voy. arch. tab. V 15. Repeto titulum ex annalibus.

AΓMΘAΓT

Τολιδά(λ)α, femina; an sepulchrum est Τολιδά, i. e. viri cui nomen erat Τολιδά?

449 Lapis *Therae* repertus ad locum cui nunc nomen Άνα Γαρία, deinde Cigalla eum transtulit domum suam. Ediderunt Hogg, transactions of the roy. society of lit. nov. ser. V p. 27 ex pessimo apographo Leycesteri, et Michaelis, annali dell' inst. arch. 1864 p. 259 tab. R 3, quem sequor; ectypum contuli.

ΘΑΡ(Ε)ΥΜΑΧΟΣ

Var. lect. In voce ΘΑΡ(Ε)ΥΜΑΧΟΣ Leycester recte habet Y; nec non etiam ectypum vestigium ansae servavit.

Πραξιλα ἔμ[?]. ΘΑΡ(Ε)ΥΜΑΧΟΣ ἔποιε. De interpunctione cf. not. ad n. 478.

450 *Therae*, in monte sepulchrali; exscripsit Ross, e cuius diario repetimus.

ΟΓKΙΓD°ΦYΑ17°5

--- ε [?] Γαρίου ---

451 Lapis nigrescens 1 m. longus, 0.6 m. latus, 0.3 m. altus, in quinque lateribus inscriptus. Repertus est *Therae* ad imum iugum Mesavum, quo ex aliqua superiorum sepulcrorum videtur decidisse. Athenas eum deportandum curavit Ross; asservatur nunc in museo publico. Ediderunt Boeckh l. l. n. 1 (cf. C. I. G. II p. 1084); Rangabé n. 1; Le Bas, voy. arch. tab. I n. 4. Ad quatuor laterum inscriptiones repraesentandas adhibitam est ectypam gypceam musei Berolinensis; in quinto latere Prokesch 3, Iatrides (apud Rangabeum) 4 agnoscere sibi visi sunt.

ΑΡΧΑΓΕΤΑΜ
ΡΟΚΤΒΜ
ΚΛΕΙΡΟΒΛΗ
ΜΑΡΑΝΕΤΑ
ΑΡΧΑΓΕΤΑΜ

ΜΟΙΤΑ
ΜΑΡΑΝΕΤΑ
ΑΡΧΑΓΕΤΑΜ

ΡΕΟΜΒΑΝ

ΟΡΘΟΚΤΒΜ

Nota. In titulo 6 Rangabé ex Iatridis apographo praebet ΜΟΦ. — Reliquam variam lectionem fas est omittere.

- a 'Ρηξάνωρ, 'Αρχαγέτας, Πρωκτός, Κλειρόβητος Περαιεύς.
b 'Αρχάν, Περαιεύς, Μάλητος.

c Λεοντίδης.
d 'Ορθονίδης.

Gentem horum virorum olim regnum obtinuisse indicio sunt nomina in ea retenta 'Αρχαγέτας Μάλητος (i. e. rex). Cleagoras Peracem Theraeorum praeficio ubi sitam videtur incoluisse.

452 *Therae* in duobus lapidibus, ni fallor olim continuis, et docet Rossii diarium eos uno atque eodem loco esse repertos in iugi parte meridionali. Boeckh l. l. n. 4 et 15; repetimus Boeckhii exemplar ex Rossiano et Prokeschiano commixtum.

ΑΡΧΑΓΕΤΑΜ
ΒΡΑ ΜΚ ΤΟΒΕΚ ΜΑΡΟΡΟΡΕΚ ΜΑΝΕΤΑ
ΜΥΤΑ 40Δ

453 *Therae* in saxo, in meridionali parte iugi. Boeckh l. l. n. 5. Nos ex Rossii diario.

ΜΥΤΟΜ ΔΕΡΡΟΒΙΣ
ΕΘΜΕΔΑ ΜΟΙΤΑ... 7

[Μ]ύτων Δελφός, [Μ]υλωνίδης ἄδελ[φ]ός[τε]. Additur quo fratre Miton et Delphis usi sint, non quo patre sint geniti, fortasse ideo quod Polycles frater superstes illos sepeliyerat.

454 *Therae*, in rupe ad meridiem spectante, iusteris fere 0.6 m. altis. Boeckh l. l. n. 8. Nos ex Rossii diario.

ΤΑΡΑΤΑΣ
ΒΜ

Var. lect. ex Rossii diario petita: vs. 1 7 deest; vs. 2 lit. 5 4 pro κ; ibid. Μ pro Ν; ibid. ΑΣΘ deest; vs. 3 Θ pro Ο; ibid. 3 pro 7. 'Αρχαγέτας 'Αρχαγέτας — 'Ρουξέτας 'Αρχαγέτας; αἰ(ας), Δωριεύς. De gestigione rhotacismi nolui addubitare.

INSCR. GRAEC. ANTIQ.

Λεοντίδης.

453 *Therae*, in saxo. Boeckh, l. l. n. 12. Nos ex Rossii diario.

ΔΥΖΔ}ΒΒ?
ΡΟΡΝΟΜ

Φειδω(π)ιδ[ας] πόρος.

Vox πόρος, quam peioribus litteris negligenter incisam esse tradit Ross, addita est ab irrisore vel ab amatore repudiato.

456 *Therae* in saxo. Boeckh l. l. n. 13. Utimur Rossii diario.

ΡΜΑΟΜΤ
}ΜΟΚΡΒ
ΜΘΤ}ΘΟΑΥ

Var. lect. Apud Boeckhium vs. 2 litt. 3 O; ibid. litt. 5 A.
Ἰσας Τιμον(λιδι) παρ Στ[ο]ς. Quae Boeckh proposuit, Ἰσας τ[ο]υ Ἰσων(λιδι)ας Στ[ο]ς, propter articulum τ[ο]υ et terminationem αα non libera sunt offensione.

457 *Therae* in lapide calcario rudi. Boeckh l. l. n. 19. Utor Rossii diario.

ΑΥΤΟΝΟ
ΑΥ

Var. lect. Boeckh praebet * pro *.
[Δ]αυτονο[α]?

458 *Therae* in lapide nigro. Boeckh l. l. n. 2. Kirchhoff, Stud. 3 p. 51. Repraesentamus apographum Rossii ex eius diario petatum et Weilianum.

Ross:

ΦΟΡΥΜΟΜ

Weil:

ΦΟΣΥΜΟΜ

φύρος s. φύρνος(?)

459 *Therae* in lapide nigro. Boeckh l. l. n. 3. Nos ex Rossii diario.

ΡΟΛΥΤJMA

Var. lect. Apud Boeckhium sexta littera est S.
Ρολυτjμα.

460 *Therae*, in saxo vivo, litteris duorum pedum. Boeckh l. l. n. 7. Nos ex Rossii diario.

ΕΡΑΜΥΚΡΒΜ

Var. lect. Apud Boeckhium septima littera est P.
Εραμυδης.

461 *Therae*, in meridionali parte ingi. Boeckh l. l. n. 10. Nos ex Rossii diario.

ΡΜΒΝ

Var. Primitus nomen bestiolae, tum viro inditum.

462 *Therae* in saxo. Boeckh l. l. n. 14. Utor Rossii diario.

ΡΕΣΜΑΓ

Var. lect. Apud Boeckhium litt. sexta est I.
Ρεσργ[ος]ας.

463 *Therae*, in sepulcro. Boeckh l. l. n. 16. Kirchhoff, Stud. 3 p. 51. Utimur Rossii diario.

WOL
WOL
WOL
ΘΑΡΥΝΤΟ

Θαυ(ε)πτολμας.

464 *Therae* in saxo. Boeckh, l. l. n. 20, quem sequimur.

ΡΟΥΖΑΟ

Haec non tento.

465 *Therae* in lapide oblongo vulcanio, qui nunc exstat in muro vineti prope Ἀγρον Νικολαου; sed ex Mesavuno eo ablatum videtur. Weil, Mittheil. des deutsch. arch. Inst. in Athen II p. 76.

ΥΜΕΝ ΧΑΜΚΑΓJH

[— Ε]υμεν[ιδ]ας χα[ρ]η[ν]η[ν] — — —].

472 Prope urbem Calymnem in marmore, quod infixum est muro ecclesiae semiratae τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἱερουσαλῆμ. Edidit Ross, Inselreisen II p. 98. Repetimus titulum pleniorē ex eius diario.

— Σ Π Α Ν Α Κ Ε Ι Α Σ

Παναγίας. [από] (vel sim.) Παναγίας.

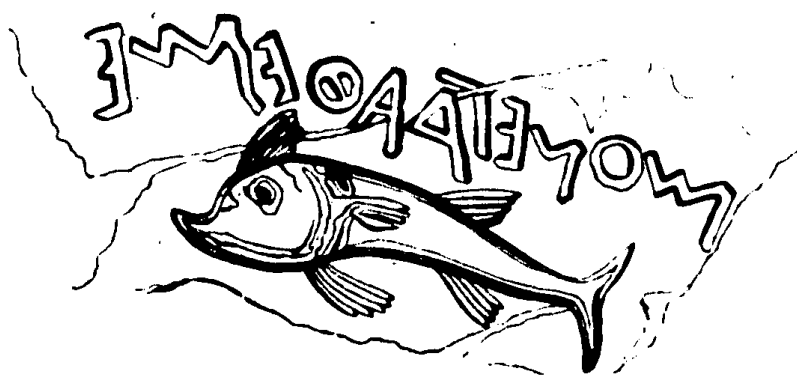
473 In amphora a. 1867 in insula Rhodo in necropoli urbis Camiri effossa; litterae in imo ventre acumine incisae sunt. Edidit Froehner, mélanges d'épigraphie et d'archéologie, Paris 1873 p. 8 sqq. hinc repetiit Rhusopulos, Athenæi tom. II p. 320. Cf. Kirchhoff, Stud. 3 p. 43.

Φ Ο Σ Μ Ι Α Η Μ Ι Α C Ε Δ Ε Μ Ε Κ Ρ Ι Τ Ο Μ Ι Α Σ

Nota. Addit Froehner: la lecture en est assez difficile, parce que le burin, conduit par une main peu exercée, a souvent glissé, ou bien n'a pas pénétré assez profondément pour laisser une empreinte nette de la forme des lettres. Néanmoins il ne subsiste de doute que sur le P qui pourrait au besoin être un P mal fait.

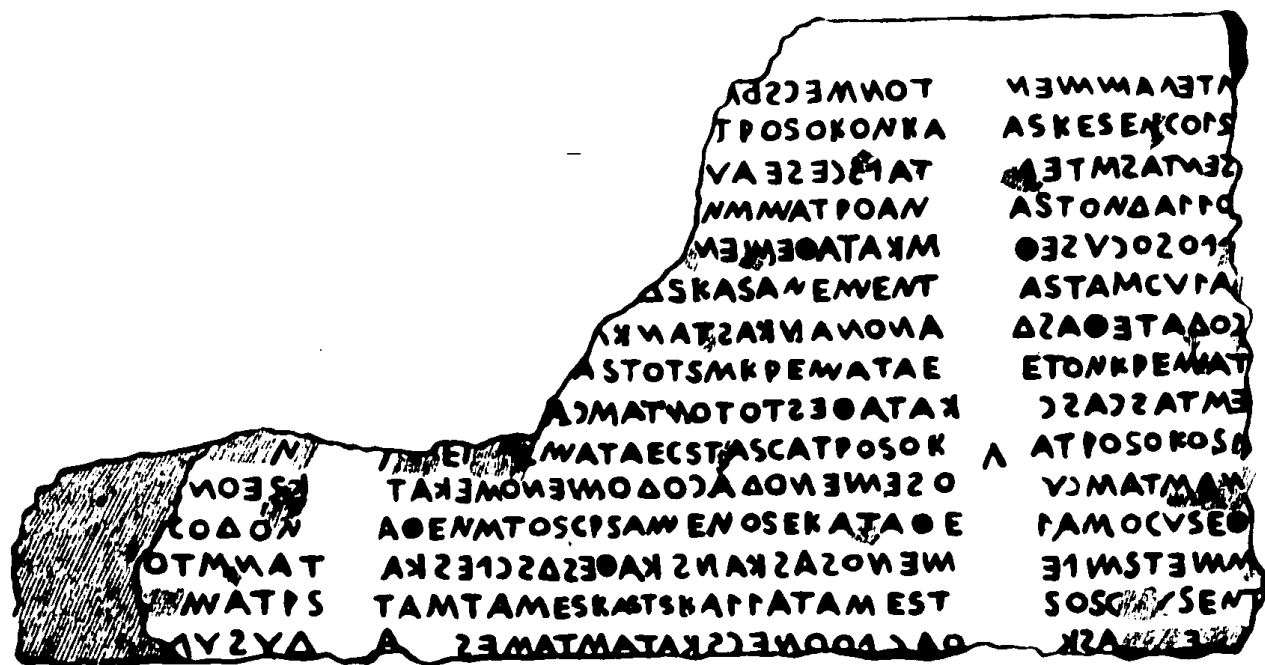
Φορμία ήμί, αργς δι με Κλαυδίας. Inuictum αργς „advexit“ pro ἰδμε.

474 Fragmentum lapidis supra leve et convexum, infra ad similitudinem carinae formatum, ut olim lapis integer navem videretur representasse; in latere legitur inscriptio nunc ab initio mutila. In litore orientali insulae Cretae prope Eremopolim in urbis parte septentrionali inter sepulcra hoc monumentum invenit Spratt et deno dedit museo Cantabrigiensi a Fitzwilliamo constituto. Edd. Babington in Cambridge Journal of classical and sacred philology, II 1855 p. 108 sq., Spratt, travels and researches in Crete, I p. 197, II p. 421, tab. 120. Typus, quem ex diario Cantabrigiensi petimus, par est tertiae parti verae magnitudinis.

-- ωων ἱγγραφι με.

475 Tabula marmoris admodum duri exempti ex lapidinis, quibus etiam nunc nomen est labyrinthus, a Gortynis parietinis horae itinere distantibus, 0.51 m. alt., 1.29 m. lat., 0.22 m. crass., superne integra, a reliquis partibus fracta. Reperta est in alveo canalis molas versantis inter vicus Metropolitum et Hagios Deca; deinde inserta muro domus Manolakis in vico Hagios Deca. Litterae profunde diligenterque incisae atque bene conservatae sunt; supra versum primum spatium 0.04 m. vacuum relictum est. Edidit Haussoullier, bull. de corr. hell. IV 1880 p. 461 sqq.

Col. a [α]ποδοῦταις — ματρί δ' υἱός —

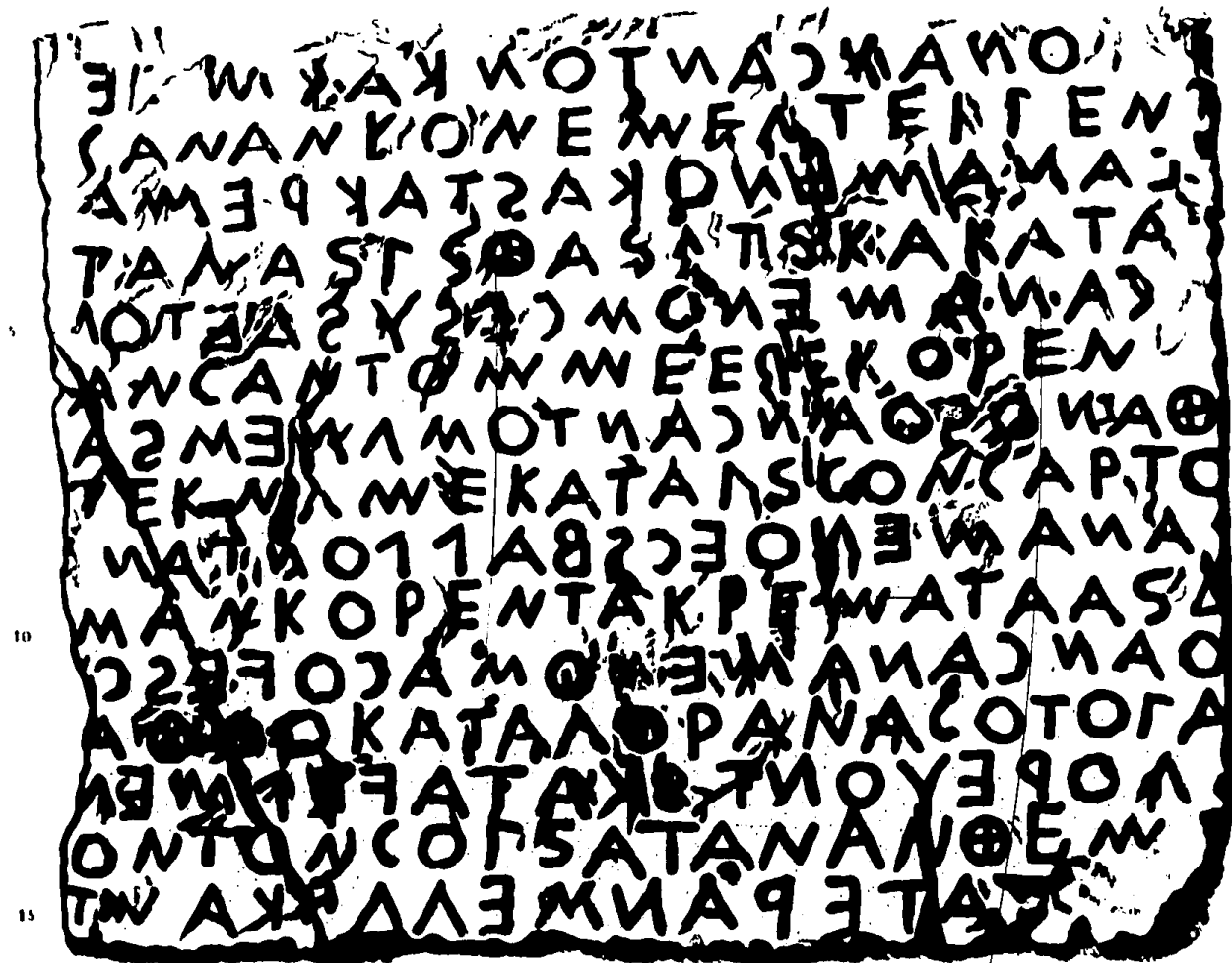
Col. b 1. 2 Τὸν ἐπιβ[αλλόντα] ἐξήμην, αἱ καὶ θανάτων τις πατρὸς κα-
3. 4 τὰ δὲ, ἡ αὐτὸν πρῶτον τὰ χρήματα ἢ πᾶρ τὸν ματρίαν-
5. 6 α κατὰδινεν, [αἱ καὶ οὐκ ἔστιν α πατρὸς καὶ] δικαίον ἦσαν τ-
7. 8 αν ὡν καὶ τὸν κατὰδινεν. αἱ δ' ἄλλοι πρὸς τὸν χρήματα ἢ
9. 10 κατὰδινεν τὸν τῶν πατρὸς καὶ τὸν χρήματα ἐπὶ τῇ πατρὸς κα-
11. 12 π ὡ ἦσαν, ὁ δ' ἀποδοῦναι ἢ κατὰδινεν τῷ πρῶτον ἢ κατὰδ-
13. 14 ἴνῳ, αἱ καὶ νῦν δὲ, διὰ τὴν κατὰδινεν καὶ τί καὶ ἄλλὰ τὰς ἡ(2). τ-
15 ὁ ἀπὸ τὸν ἐπικατασταται.

Col. c 1. 2 [-σ]τέγωμ μιν, αἱ κ' ἦ ἐν πόλει—
 3. 4 —εἰ ἐν τῇ στίγῃ, τὸν δ' ἄλλω[υ—] vel τῶν δ' ἄλλω[υ—]
 5. 6 [-σ]λλω ἐπιού(Σ)θαι τὰς φυλά[ε—]
 7. 8 [-σ]ποδοταῖ(Σ)θαι δὲ τῶν χρηματί[αυ—]
 9. 10 —ἔσται παῖ(ς τῇ) πατρωνῶω—
 11. 12 —αε τῶν φυλάε ἐπιού(Σ)θ[αι—]
 13. 14 —μὲ τι μί(λ)η οἱ [ἐπυ]μέν τ[αν] πατρωνῶω[υ—].

Codex iuris hereditarii Gortyniorum. Col. a. Vs. 13. Terminatio acc. plur. III *acc* in his antiquissimis titulis Creticis frequens ne in recentioribus quidem rara est, cf. *φοιμίαις* in titulo a Bergmanno (Brandenburgi 1861) edito vs. 23, *Κρηταίαις* et *παύταις* apud Waddingtonem in opere Le Basiano inter inscriptiones Cariae n. 383, *χαίταις* bull. de corr. hell. IV 1880 p. 352 vs. 23. Vs. 14. Ad vocem *υίος* cf. n. 54. — Col. b. Vs. 1 *ἐπιβάλλοντες* sunt propinqui; vs. 2. 9. 10 *πατρὺνχος* filia heres, cf. *πατρὺχος* (quae forma haud scio an mendo antiquo orta sit ex *πατρὺδχος*) apud Herodotum VI 57 res Laconicas describentem, a quo illam vocem mutuati sunt lexicographi et grammatici; vs. 4 *μᾶτρως* propinqui a matre; vs. 5. 12 *κατασίμω* cautione accepta collocare, vs. 9. 12 *κατασι(ς)σαι* cautione data conducere, quae in re meminisse expedit ea, quae de Atheniensium more bona pupillorum collocandi et cautiones a conductoribus exigendi tradunt oratores et grammatici. Haec Gortyniorum lex cavet ut bona eius, qui moriens nullos liberos nisi filiam reliquerit, genti serventur. Quem ad finem vs. 1—7, si hoc loco sententiam

legis¹ assensus² sum, propinqui superstites illius, quos tutelam filiae heredis gerere consentaneum est, bona relicta — i. e. agrum domum suppellectilem serros pecus naves alia, ex quibus ut fructus percipiatur maior opus est opera atque cura, quam quae a filia herede praestari aut a tutoribus iure postulari possit — iubentur aut ipsi emere aut propinqui a matre cautione accepta collocare, ut futuro puellae marito seruentur. Vs. 5 [*ἴσ' αὐ*], cf. n. 478. Vss. 8 — 14. Ne bona filiae heredis in perpetuum aut etiam in certum spatium in alienas manus perveniant, tutores aliis ea vendere aut collocare vetantur; si quis tutorum aliter fecerit, bona ab emptore aut conductore filiae heredi restituantur; illi autem, quod ex possessione aut conductione codere cogetur, tutor, qui legem neglexerit, compensabit damnum soluto — neque enim alia via hic verbo *καὶ ὁρίζεται* videtur posse subesse — duplici pretio aut cautione. Vs. 13 *αὐτὰρ καὶ νῦν* sc. in iudicio, filia herede bona sua vindicante. Vs. 14 *ἀλλὰ* i. q. *ἀλλως*, cf. n: 79 vs. 4, n. 321 vs. 46. 47; *ταῦτ' εἰ* q. *τίως*, cf. *ἄρ' εἰ* n. 478, n. 480. Si quid interea immutatum erit, filia heres non modo rem immutatam, sed etiam insuper ab eo tutore, qui venditione aut locatione non legitima auctor damni factus erit, pretium, quod erat rei integrae, accipiet. Vs. 15. Alpha, quod cernitur ad sinistram eadem magnitudine qua reliquae litterae, aut initium est novi enuntiatum aut index paragraphi; gamma quidem maius, quod est inter columnas b et c, hoc munere videtur fungi. — Col. c. Vs. 5 *ὁρίζεται* nubere, sc. filiam heredem; eadem igitur continuatur materia. Vs. 13 notabis S pro 2.

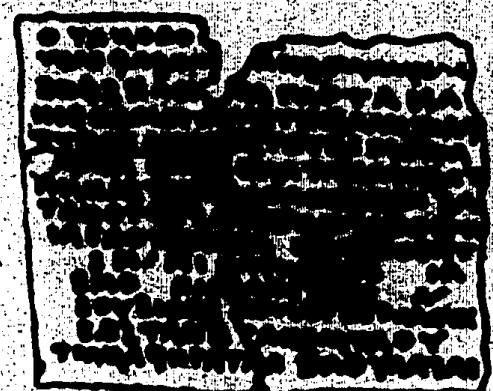
476 *Tabula marmoris* paris 0.60 m. longa, 0.50 m. alta, *ibidem* reperta et muro molendini infixæ. Ibi a. 1857 vidit Thénon et in museum publicum Parisinum detulit. Litteræ 0.03 m. altae sunt, non multas ad dextram periisse affirmatur. Thénon, *rev. arch.* 1863 II p. 441 sqq. tab. XVI; Kirchhoff, *Stud.* ³ p. 62 sqq.; Froehner, *les inscriptions grecques du musée impérial du Louvre* n. 93 p. 180; Savelsberg, *de digmno* p. 54 sqq.; Voretzsch, *Jahrb. für class. Philol.* 1869 p. 665 sqq., Savelsberg, *ibid.* p. 679 sqq., Bréal et Caillemer, *journal des savants* 1878 p. 496 et *rev. arch.* n. s. XIX (1878) p. 346 sqq., Bréal, *comptes rendus de l'acad. des inscr.* 1878 p. 139 sq., Caillemer, *études sur les antiquités juridiques d'Athènes; le droit de succession légitime à Athènes*, 1879 p. 130 sqq. -Utor imagine photographica admodum lucu-

Nota. Va. 5 ea littera, quae est inter 2 et 3, Breslio videbatur esse 9, vix recte; etiam Haussoullier, qui denno lapidem examinavit

(bull. de corr. hell. IV 1880 p. 463 not.), agnovit 4. Va 15 ΔΑ3
an ΔΔ3?

428. Aut ad dextram in ista scriptura. Quam parvam
 sunt super hanc lapideam scriptam hanc inscriptionem hanc parvam
 scriptam, hanc parvam dextram inscriptionem hanc parvam. Spent. I. I.
 II p. 77, Buckingham Palace II p. 424sq. n. 5, tab. II A. Cf. Ezech.
 Isrl. Stud. p. 54.

Lapis ad dextram aperte non parvam inscriptionem fuit. Van. 2. 3 is-
 pi(r) rā 3)ā, [a]f a(a) v(a)u adp rā v. rā. Van. 4. 5 (vra)u
 i(a). ad q rā (a)uā dāq (a)u' dā' dāuāq — — jia. Van. 6. (vra
 o)u(r)āq m(a) rā v(a)u(a, dā) m. Van. 7 m(a) rāu rā (vā) vā

hanc inscriptionem. Van. 8. 9 m(a) 7) dāq (vā dāq) ab (vā ab) —
 ad 3) r' 3) dāq 4) dāq 5) Van. 10. (vra)u(a)u(r)āq Van. 11
 m(a). Van. 12 (v)ā dāq(r). Van. 14 (v)ā (v)ā v(a)u(a)u(a)

429. In pila, quam a. 1888 in Cypri insulas oppidulo, cui est nomen
 Adhama, prope Othum abo rapport M. de Vogli; delata in mu-
 seum Parisiense hanc est. Foraster dextram inscriptionem supra glo-
 biam Aegyptiam abhinc later se adhinc. In alio hanc pila
 hanc est dextram Gama, in alio Cypri. De Vogli, cor-
 rent. 1888 p. 247, Journal Asiat. 1888 tab. III n. 1; Ezechiel,
 Stud. p. 48; H. Schmidt, Sammlung Kypriacher Inschriften tab. IX
 n. 5; Ezechiel, cor- de philologie III p. 8, ubi exemplar repeti.
 Cf. postea Ezechiel, Mores, scriptas rāuā de l'académie des ins.
 et b. l. 1879 p. 27.

KADV EMI

Kāpā: ab. Hic verba notationem symboli hieroglyphici, cui adscripta
 sunt, cupitū probabilitate conatū.

XIX.

TITVLI ASIAE IONICAE

CVM INSCRIPTIONIBVS MERCENARIORVM PSAMMATICH.

430. In Nubis ad locum Abu-Simbel. Inscriptiones a—h ante templum leguntur in cruce clivis colunt, qui ab oriente est colunt, i. hanc
 genu aliter colunt; his inscriptiones sunt inscriptiones Phoenician, Graecae, scripturae Graecae. Titulus a coluntur Nubis et Lachis, con-
 scriptiones of the roy. sp. of M. T. I P. I Lond. 1827 p. 229 et inde Paris, C. I. G. 5126; dextram a—i Lachis, dextram a—i Lachis et
 Aethiopia tom. XII fasc. VI fol. 96 n. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΛΘΟΝΤΟΣ ΕΞ ΕΛΛΕΩΝΤ ΜΑΝΥΛΑΝΧΟ
 ΠΑΥΤΑ ΕΓΡΑΥΑΝΤΟΙΣ ΚΗΛΑΜΑΤΙΧΑΙΤΟΙΒΑΧΝΑΣ
 ΕΠΛΕΘΝΑΜΟΝΔΕΚΕΚΙΟΣΚΑΤΙΡΕΘΕΛΥΚΟΠΟΤΑΜΟΣ
 ΑΝΙΒΑΛΟΓΡΟΣΟΔΕ ΕΠΟΤΑΣΙΜΤΟΑΙΓΥΠΤΙΟΣ ΔΕΥ
 ΕΓΡΑΦΕΔΑΜΕΑΡΤΟΝΑΜΟΝΒΑΒΑΝΕΑΡΟ

ΕΓΕΣΙΒΝΣ

ΤΕΡΕΦΟΣΜΕΡΑΦΕΘΟΙΝΓΥΣΙΟΑ

ΠΥΘΟΝΑΜΟΙΒΗ

ΓΑΒΙΚΟΦΟΛΟΦΟΝΙΟΖ
ΖΥΝΝΑΜΜΑΤ

ΘΑΓΕΣΕΡΜΟ

ΓΑΣΙΔΟΝΟΙΓΠΟ

ΚΡΙΘΕΡΡΑΝ

ΘΟΜΝΥΖΟΒΘΚΑΒΑΖΙΑ

ΧΙΤΑΜΑΤΑ

Nota. Hecum exemplum cum d e f g sequant octavam partem, duo e i duodecimam partem veras magnitudinis; de titulo A non constat. Ex ectypis, quae mihi inspicenda liberaliter concessit Lepsius, annota haec: a. Lineae latae atque profundae. Va. 3. Linea obliqua, quae post KATVNEPΘE astat, in ectypo satis perspicua tribuendo videtur errori scribae, qui sinistram eras litteras V incidere coepit eo fastigio, quod propriam est dextro. Va. 5. OVAAMO certam est. — b. Sic tituli exemplar representandum curavit Lepsius; post θ in ectypo nihil cognosco nisi lineam pronam; sed Lepsius, quem ipsum lapidem spectaret, in diario notavit ΕΡΕΙΘΙΟΣ; idem in tabula parva adiecta, quae monstrat titulum in cruribus dispositionem, edidit ΕΡΕΙΘΙΟΣ. — c. Lineae tenues. — d. Litterae ΘΟ admodum parvae. — e. Litteram Α, quam Lepsius praebet supra Τ, etiam in ectypo oculis percipere mihi visum est. — f. Ectypum perobscurum. — g. Post ΓΓ nihil discerno. — h. Ectypum non vidi. — i. Post ΘΒ Lepsius Η, ectypum θ si oculi me fallunt; mox litterae 14Θ certae sunt; in fine Lepsius inter Τ et Η non recte praebet ΕΙ pro Α; in extremo versu addidi Δ.

- a. Βασιλεὺς Ἰδώντες ἵς Ἐλεφαντίνων Ψαμ(μ)ατῆχον
ταῦτα ἔγραψαν, τοὶ σὺν Ψαμμάτῃ τῷ Θεω(ι)ῶς
ἱπλάον. ἦσαν δὲ Κίρκος καὶ Πάριος, οὗς ἱπλάοντες
ἀνῆλθον. ἀ(λ)ογλασ(σ)ους δ' ἔχοντες Πάριος, Ἀγυπτιῶν δὲ Ἀμασις.
b. ἔγραψε δ' αὖτ' Ἀρχὴν Ἀμαθίου καὶ Πάριος Οὐδάρου.

Vs. 1. Psammaticum regem Wiedemann non accipiendum censet primum, hunc enim in hac regione pervenisse neque probari Herodoti (II 28. 30) testimonio fide parum digno neque omnino credi posse propter nomen eius nusquam Elephantinae aut Philia more principum Aegyptiorum inscriptum; sed indicari secundum, qui ab insensu anno a Chr. n. 594 usque ad medium annum 589 regnavit. Atque sane constat hunc Elephantinum venisse et insunt praeterea in his titulis quaedam res, quae in eum cadere videantur, cf. not. ad g i. Vs. 2. Hic Psammaticus dux Wiedemann est idem, qui in titulo status Aegyptiae musei Parisini conceptio primis annis Aprinae, successoris Psammatici secundi, vocatur Hor, cognomine Psamtek-mench praefectus Aegypti meridionalis et qui in titulo quodam Abusimbeliano Phoenicio dicitur dux Hor. Quae coniectura, quamvis blande in aures infuat, tamen ea re refellitur, quod nostri Psammatici patri est nomen Theocles, illius patri Aufser; Wiedemann quidem etiam hanc dubitationem conatur tollere. Audi ipsum: „die Griechen setzten an Stelle von ägyptischen Eigennamen, die sie nicht aussprechen konnten oder mochten, andere, die bald an das Ägyptische anklingende rein-

griechische, bald solche mit ganz allgemeiner Bedeutung wie unser Theocles waren;“ et neque in libro, quae Wiedemann in partes vocat (Brugsch, demotische Urkunden p. 334ff.), invenio exempla quibus Theocles cum Aufsero metatas defendi possit, et omnino talis licentia nominis praeter diversum supponendi supra fidem est. Vs. 3. Wiedemann suspicatur in lapide non ΚΕΡΝΙΟΣ sed ΚΕΡΤΙΟΣ legi, Kerti enim in scriptis Aegyptiis vocari suavi spatium, quod est inter Elephantinam insulam et cataractam primam; at de lapide erravit, nam alterum K in ectypo est corticinum. Ibid. vñ — quae, invenit Blass, collatis adverbis vñ vñ vñ, quae Dorica hominibus usitata erant. Vs. 4. ἀ(λ)ογλασ(σ)ους (item mox Ἀγυπτιῶν) δ' ἔχοντες Πάριος; utrumque lectionem et ipse invenit atque illam quidem tenet, licet his desideretur articulus τῶς, hanc rursus reieceram in nomine barbaro acquiescendum ratus, cf. tit. i. Vs. 5. Ἀμαθίου i. e. ἱ. Ἀμ. et Οὐδάρου i. e. ἱ. Οὐδ. Blass; crasse opinio quam in voce Ἀμαθίου non pugnet cum non dialecti Doridia (cf. n. 21), tum in voce Οὐδάρου diphthongum in credibilem modum explicat.

- b. Ἐλεφάντιος ἱ. Τῆς.
c. Τῆς φῶς μ' ἔγραψε ἱ. Ἐλεφάντιος —.
d. Ἐλεφάντιος Ἀμαθίου.
e. Πάριος ἱ. Ἀγυπτιῶν σὺν Ψαμμάτῃ(i)?
f. Ἀγυπτιῶν(i).
g. Πάριος ἱ. ἱ. Πάριος — vel ἱ. ἱ. Πάριος, ἱ. Πάριος, ἱ. Πάριος.

Psaidonem fuisse natione Phoenicem Wiedemann iudicat propter nomen ita formatum, ut Sidonio praemitteretur articulus Aegyptius pa; et fidem facit huic origini ascriptis aliis nominibus similiter compositis. Quam autem reliqui mercenariorum Phoeniciorum verba scriptura uterentur, hic miles eruditionis non expertus Graecis litteris nomen eum insculpsit. De Semitis Psammatici II in hac expeditione auxiliaribus Wiedemann affert testimonium Aristae (de legib. div. translatione, ed. Schardius p. 4): ἦδη μὲν καὶ πρότερον ἱκανῶν εἰσαγαγόντων σὺν τῷ Κίρκῃ καὶ πρὸ τούτων ἐτέρων συμπολεμῶν ἐξαισχυρομένων πρὸς τὸν τῶν Αἰθίοπων βασιλῆα μάχεσθαι σὺν Ψαμμάτῃ, qui intelligendus est secundus. Kirchhoff coniecerat Πάριος, at δ est certum. Quodsi Psaidon est Phoenix, nomen patriae eius viz potuit initium sumere ab ἱ. Πάριος itaque proponi ἱ. Πάριος.

- h. Κίρκος ἔγραψε.
i. Ὁμολογῶ, ὅτι βασιλεὺς ἱ. (del. Ε)λασι τὸν στρατὸν [τῇ] πρώτῃ ἡμέρᾳ, ὅπως Ψαμ(μ)ατῆχον ἦλθον. Primum hac pervenisse regem dicit miles, quoniam neque Psammaticus I neque Necho superiores reges haec loca viderant.

483 Ad viam sacram, quae a porte Panormo Didyma ducebat, locum marmoreum, cuius in tergo hic titulus exaratus est, Newton repperit et in museum Britannicum detulit. Litterarum multae temporis iniuria admodum detritae lectaque difficillimae sunt. Edidit C. T. Newton, transactions of the royal society of literature, nov. ser. VI a. 1859 p. 487, act. monstr. acad. Berol. 1859 p. 660, history of discoveries at Halicarnassus, Cnidus and Branchidae, tom. II p. 777 tab. XCVII 66. Cf. Kirchhoff, Stud. 3 p. 26. Exscripti.

ΤΑΡΓΑΤ ΜΑΤΑΤΑΔΕΑΝΕΘΕΣΑΝΟΙΩΡ
ΖΒΛΑ●Ο1ΒΧ9ΑΥΤ}3ΔΙΑΗ}ΟΗΟΙ
ΚΑΙΠΑ{ΚΛΒ{ΚΑΙΒΓ{ΑΝΔΡΟΣΚΛΙΕΥ
ΑΙΟΥΤΥΒΤ, 13Δ}Ο311ΕΑΜΑΙΑΚ3ΟΙΒ
ΠΟΙΩΝ

Τὰ ἀγάλματα ταῦτα διδόνται αἱ Ὁρ-
ῶναι καὶ τῆς [τῇ] Ἀρχηγῆς, Θεω(ι)ῶς
καὶ Πάριος καὶ Ἐλεφάντιος [τῇ] Εὐ-
δάρου καὶ Ἀμαθίου, δι(α)τὴν τῇ Ἀ-
μαθίου.

494. In basi ex lapide calcario *ididem* reperta, quae ipso quoque nunc in museo Britannico aservatur; altitudo lapidis est 0.45 m., latitudo 0.81 m., longitudo quae superest mutila 2.1 m.; titulus a nunc 1.23 m. longus in aetia, b in postica parte legitur. Newton, *Transactions of the Roy. Soc. of Lit.*, nov. ser. VI p. 487, actt. monstr. acad. Berol. 1859 p. 461, *Discoveries*, tom. II p. 583 et 781, tab. XCVII 67. 68. Cf. Kirchhoff, *Stud.* 1 p. 26. Represento utrumque titulum ex Newtonis delineatione quae est in libro *Discoveries*; tituli a ectypum costali.

ΟΙ ΑΝΑΪΜΑΝ ΔΡΟΠΑΙΔΕΣ ΤΟ ΜΑΝΔΟΜΑΧ
 ΖΒΓΙΧΙΥΘΕΤΑΔΖΒΙΘΠΛΕΝΑΖΖΘ

ΝΑΙ ΙΜΑΝΔΔΟΓ/

ΙΧΙΥΘΕΤΑ

- a Cf. *Ἀναξίμου παῖδες τοῦ Μανδομάχου* (nomina) τῶν Ἀρελλίων τοῦ δῆνα ἀν]δρων· ἐκείνη δι Τερψιχίδε.
 b Fragmenta eiusdem inscriptionis repetitae.

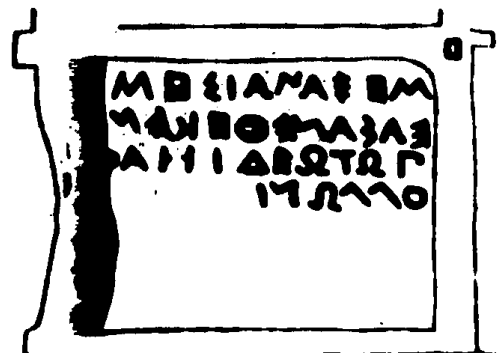
485 In ancone sellae figurae sedentis ibidem reportae, tum in museum Britannicum illatae. Edidit Newton, act. ministr. acad. Berol. 1859 p. 662, discoveries tom. II p. 763, tab. XCVII 71. Cf. Kirchhoff, Stud. 3 p. 25. Exscripti.

ΕΧΘΕΜΟΣ ΜΕΕΓΟΙΕΝ

Εὐδαιμόνιος ἡ ἐπιγραφή.

486 In statua mulieris solio insidentis, quae ibidem reperta est; dextrum ardis latus continet titulum. Ille ter exscriptus est: unum apographum exstat in Antiquitatum Ionicarum editione altera, tom. I in tab. ad init. cap. III p. 29 (Lond. 1821), unde deprompsit Rose, inscr. Gr. vet. p. 23 tab. III 4 (vide infra a). Alterum confecit Cockerell, quod expressit idem Rose l. l. (vide infra b). Tertium est Gellii vario representatum a Leake, journal of a tour in Asia minor, p. 240 (vide infra c), a Rosio l. l. (vide infra d), ab O. Muellero quum in Bortigeri Amalthese tomo III p. 40 typis recentibus tum in eo exemplari (vide infra e), quod sibi missum Boeckh paucis lineolis ex Rosii apographo correctis exprimendum curavit, C. I. G. 39, cf. praef. p. XXVI sq. Frustra nuper quaesivit monumentum Newton, quum illas regiones accuratissime perscrutaretur. Cf. praeterea Kirchhoff, Stud. 3 p. 25.

ΜΒΞΙΑΝΑΞΕΜ
ΥΖΘΒΘΛΜΛΖΑΞ
ΛΙΗΔΩΤΩΤΩΤ
ΙΜΩΛΛΟ

ΜΒΞΙΑΝΑΞΕΜ
ΥΖΘΒΘΛΜΛΖΑΞ
ΛΙΗΔΩΤΩΤΩΤ
ΙΜΩΛΛΟ

ΜΒΞΙΑΝΑΞΕΜ
ΥΖΘΒΘΛΜΛΖΑΞ
ΛΙΗΔΩΤΩΤΩΤ
ΙΜΩΛΛΟ

[Εὐ]δαιμόνιος ἡμῶν ἀνέστηκεν [ὁ --] δὲ τὸ πᾶν. Kirchhoff: [ὁ Ἀπ]ολ(λ)ωνίου δὲ; paulo propius ad lineolas traditas accedunt [ὁ Εὐ]δ(α)ίμων vel [ὁ Τ]ολ(μ)ίδης.

487 Haud procul a Didymis, ad viam sacram prope vicum, cui nunc nomen est Ohra, ex crure statuee descripsit comes de Aberdeen; inde duo verba publici iuris fecit Walpole, memoirs relating to european and asiatic Turkey, p. 458 IX; repetiit Boeckh C. I. G. 2861. Newtonis beneficio fit, ut ipso comitis de Aberdeen diario inspecto titulum iam plenius praebere possim.

ΤΝΑΙΡΑΝΑΖΩΤΕΩ
ΤΜΙΟΙΑΝ ΞΑ
ΞΝΩΜΩΔΖΑΙΜΑ
Υ

— τοὺς ἀνδραγαθούς — — ἀνδραγαθὸς ὁ δὲ τὸ πᾶν ἐκείνους ἀνδραγαθὸς (ὡς ἔστιν) [ε], vel simile quid.

488 In sella figurae sedentis prope *Didyma* ad viam sacram repertae, quae nunc in museo Britannico servatur. Versus prior in eo antice partis margine, qui aspectanti laevus est, litteris sinistrorsum versis ab imo sursum currit, versus alter in vicino margine lateris laevi, litteris dextrorsum spectantibus a summo deorsum pertinet. Edidit Newton, transactions VI p. 487, act. monstr. acad. Berol. 1859 p. 661, discoveries tom. II p. 784 tab. LXXIV et XCVII 72. Cf. Kirchhoff, Stud.³ p. 17 sq. Exscripsi titulum e marmore et ætypum gypseum contuli, quod est in museo Berolinensi.

ΣΟΧΡΑΖΗΖΩΙΧΙΞΤΞΟΙΞΞΙΧΟΙΜΙΞΞΗΡΑΧ
ΑΙΑΤΑΤΑΤΟΑΓΟΙΤΩΝΟΞ

Χάρης εἰμὶ ὁ Κλειτίος Τυχίου(ς)ος ἀρχός, ἀγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος.

489 *Didymis* prope parietinas templi in vico hodierno *Γίγοντας* lapis truncus muro domus insertus; litterae 0.02 m. altae sunt. Post Rossium, cuius apographum a. 1840 confectum excusum est in Archaeol. Aufs. II p. 660, exciperunt et ediderunt Le Bas, voy. arch. III n. 221 tab. V 5, et Newton, discoveries tom. II p. 782 tab. XCVII 70; cf. Kirchhoff, Stud.³ p. 16. Exprimimus *a* Rossii apographum, quod ex eius diario depromimus; *b* exemplum quod apud Le Basium est typis excusum, *c* exemplum quod apud eundem exstat aeri incisum, *d* Newtonis delineationem ex eius notis, disc. II p. 783, correctam.

ΘΙΟΤΞΙΗ
ΔΕΕΠΕΜΔΙ
ΞΙΟΠΜΟΙΑ
ΛΞΠΑΤΕΔΕΞ

ΘΥΟΤΞΙΠ/
ΔΕΕΠΕΜΔΙ
ΞΙΟΠΜΟΙ
ΟΙΠΑΤΕΡΕΞ

ΘΥΟΤΞΙΠ/
ΔΕΕΠΕΜΔΙ
ΞΙΟΠΜΟΙ
ΟΙΠΑΤΕΡΕΞ

ΘΙΟΤΞΙΗ
ΔΕΕΠΕΜΔΙ
ΞΙΟΠΜΟΙΑ
ΛΞΠΑΤΕΔΕΞ

... ητταφ ... δ(α) εττα(ν) δ(κ)αιον
ποιον ... ὡς πατρις.

490 Lapis in vico *Γίγοντας* (*Didymis*) ad viam sacram parietis domus infixus. Listovii, qui primus repperit, apographum expressit Ussing, act. acad. Havn. tom. II græske og latinske Indskrifter p. 36 n. 4. Iterum examinavit lapidem Newton, discov. tom. II p. 787 n. 72a. Cf. Kirchhoff, Stud.³ p. 15 sq.

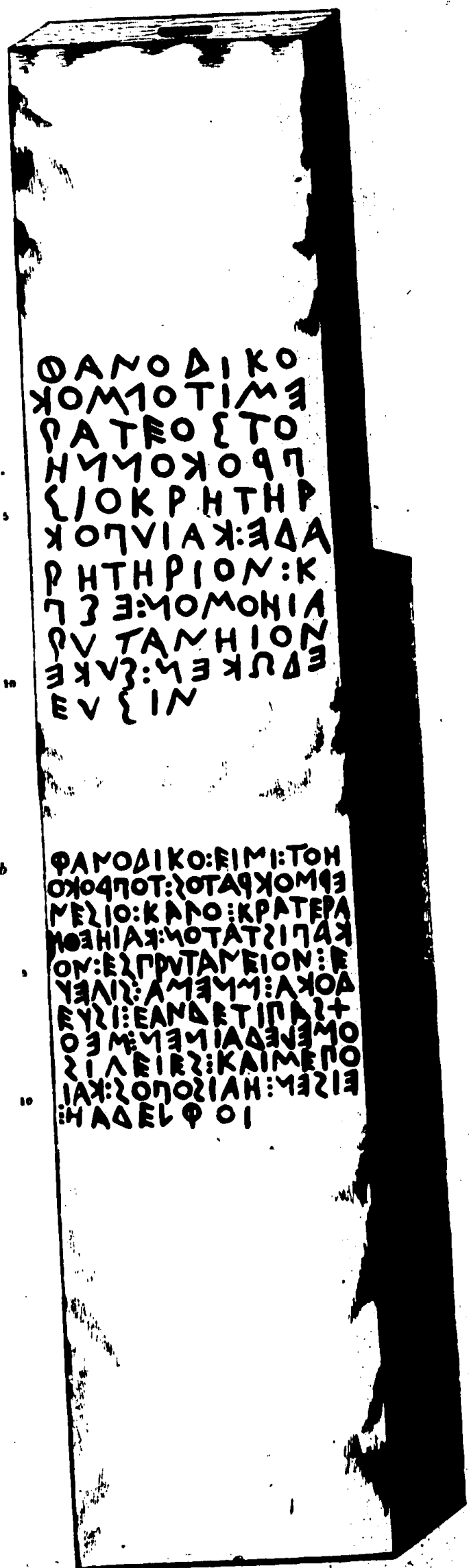
Listov:

ΙΞΤΙΑ
ΩΤΞΗΗ
ΓΟΛΛΩ

Newton:

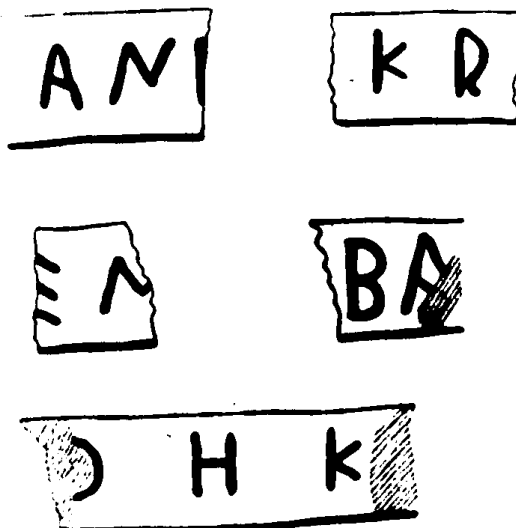
..ΙΤΞΙ
ΗΚΕΤΩ
ΩΛΛΟΠ

Ἰσταν[ος ἀνδρ]ης τῆς πόλεως[ος].

Lapidem oculis collustrans multo angustior esse intellexi quam qui protomen lapide sculptam aut craterem et basim crateris et colum sustineret, sed esse forma prorsus pari cippo sepulchrali. Eandem opinionem video etiam Loeschkius animo imbibisse, praeterea monumentum foramini insertum fuisse aetoma ornatum, quale proprium est cippis eius generis. Quodsi tituli sunt sepulchrales, ad eos explicandos hac fere opus est sumptione: Phanodius, qui Proconneso fugerat et Sigei, quod oppidum tum Athenienses tenebant, inquilinus habitabat, ut Sigeensium voluntatem sibi vivo et mortuo conciliaret, iis in usum se-natorum donavit craterem et basim crateris et colum. Qui quam mortuus esset, uxor vel filius cippum pictura ornatum, aetomate et basi instructum per complures artifices inter se propinquitate et fabrica coniunctos conficiendum curaverunt et titulum, qui mortui nomen et patriam et in Sigeenses merita praedicaret, Ionice et Attice iusserunt inscribi. Itaque titulus Ionicus *a* a Phanodici propinquis conceptus et versio eius Attica, *b* vs. 1—7, ab artificibus Atticis composita congruunt argumentis, differunt scriptura flexione vocabulis; quod vero praeterea in hac scriptum est *καὶ* pro *καὶ* et *ἰδὼν* pro *ἰδὼν* et additum est *καὶ*, hanc discrepantiam nolo abstrusioribus causis explicare, sed arbitrio artificum tribuo. Propinquorum autem iussu titulo Attico subiecerunt additamentum, quo Sigeenses monerentur, ut monumento, si quid ei accidisset, consulere; quae admonitio, quippe quae Atticos homines alloqueretur, Attico sermone composita est et in Ionico titulo *a* potuit omitti; opus autem ea videtur fuisse, quia verendum erat, ne violaretur sepulchrum peregrini oriundi ex civitate Sigeensibus fortasse inimica; similis memoria beneficiorum et petitio tutelae in inscriptionibus recentioribus non est rara, cf. C. I. G. 2826. 3754. 3916. 3919. 9546. Denique artifices Attici Attice suum titulum subiunxerunt, in quo per imprudentiam in voce *καὶ* duas litteras transposuerunt. Sic eodem tempore hi duo tituli incisi sunt iis locis lapidis eaque magnitudine litterarum, ut a praetereuntibus facile legi possent; sed Atticus exaratus est litteris paulo minoribus et artioribus, aut ut aequabilitatem servaret totidem versus occupans quot Ionicus, aut potius quia ab alio illorum artificum scriptus est; eodem pertinent quaedam differentiae in ductu litterarum.

493 In columnarum toris mutilis ex marmore subrubro sculptis, quos Ephesi repertos in museum Britannicum detulit Wood. Exscripsi. Ob formam lapidum diversam non licet haec fragmenta inter se coniungere.

ἀν[ι]στῆναι [ἀν]ιστῆναι [ἀν]ιστῆναι.

494 *Erythra*, in lapide rubro, 2 apith. alt., 4 apith. lat., 1 apith. crass. Ex Spyridonis Soteropoli praeceptoris apographo et ectypo titulus editus est in libro *μουσίων καὶ βιβλιοθήκη τῆς αἰωνογλυφικῆς σχολῆς, περίοδος τρίτη* 1878/79 καὶ 1879/80, *ἡ Σμύρνη* 1880, p. 148, typis minusculis.

Ἀριστελείδ[ε]
γυναικὶ
τῇ Τηλεφάνει
ἑκαταίῃ τῆς
Διονύδος.

Nota. Forma litterarum ΝΞΥ.

495 In marmore 0.46 m. alt., 0.31 m. long., 0.20 m. crass., quod *Erythra* delatum est in museum Smyrnaeum; litterarum altitudo 0.035 m. Editus est titulus in libro *μουσίων καὶ βιβλιοθήκη τῆς αἰωνογλυφικῆς σχολῆς, περίοδος διευτέρα*, 1878 *ἡ Σμύρνη*, p. 60. Cf. Kaibel, *mus. Rhén.* XXXIV p. 183 n. 229 a. Sequimur Lollingii apographum.

ΙΤΟΛΕΞΕ
ΜΑΜΗΤΗ
ΔΡΕΟΗΚ
ΕΘΑΝΟΝ
ΤΙΘΑΝΟΝ
ΡΙΤΗΡΑΙΩ
ΤΑΔΙΤΟΜ
ΕΜΗ

— — τὸδε σῆμα μήτηρ ἐπέθηκε θανόντι Φανο[μ]νήτῃ παιδί χαριζομένη.
Voluit, ni fallor, Phanocrita versus pangere hos:

— — — — — τὸδε σῆμα ἐπέθηκε θανόντι
Φανοκρίτῃ μήτηρ παιδί χαριζομένη,
quos turbavit lapicida transposita voce μήτηρ.

496 In gutto parvo vitreo caeruleo forma delphini; *Camiri* repertus venit in museum Britannicum. Circum os vasis scriptus est titulus litteris incisus. Edidit Hirschfeld, *arch. Zeitung* 1873 p. 108; cf. Kirchhoff, *Stud.* 3 p. 42 sq. Exscripti.

ΠΥΘΕΣ ΕΜΙ

Πυθέας εἰμι. Pythae sum, hominis Ionici.

497 Hae Teiorum dirae in vicinia Tei inter sepulchra Turcica ad oppidulum Eraki octo horis a Smyrna distans, una hora a Sigasik, extra viam eo ducentem litteris male incisus perscriptae sunt in stelis, ut videtur, duabus (cf. B vs. 35 τὰς στήλας), quas Sherard, qui bis a. 1709 et 1716 exscripsit, in apographo coniunxit ordine inverso. Huius et Samuelis Lisle, qui eodem anno 1716 lapidi operam dedit, apographis usus titulum edidit Chishull, *Antiqq. Asiat.* p. 96 sqq.; variam lectionem ex Sherardianis p. 44 in Boeckhii usum enotavit O. Mueller. Eius stelae, quae infra signatur littera A, praeterea exstant apographa tria: unum (vas. 1—8) Hochepiedii, quod ab illo accepit Duker et ex Dukeri schedis habet Heesol, append. praefat. ad *inscrv. Gud.* n. 2; alterum (vas. 1—8) in append. cod. Ashlevii II (ex cod. Chish. II, 75), quod exscripsit O. Mueller; tertium (vas. 1—12) Le Basii, *voy. arch.* III n. 59. Totum inscri-

ptionem post Chishullum edidit et interpretatus est Boeckh, C. I. G. 3044; cf. Kirchhoff, *Stud.* 3 p. 129 sq.

Praeterea titulum A ex fide apographi Le Basiani, titulum B ex libro Chishullii correctis formis litterarum. Quibus in exprimendis paulo diligentius quam reliqui, qui saeculo XVIII titulum exscripserunt, fuit Sherard, qui praebet ΝΞΥ; in his congruit editio Le Basiana, quae praeterea supplevit litteras Π et Ξ. Sherardianam autem litteram Θ recentiori formae Θ fas erat credere, non tam propter reliquorum apographorum consensum, quam quia Waddington, *explic.* p. 28, inspecto ectypo hanc testatur: la pierre porte partout Θ et non Θ.

A ΟΞΤΙΣ:ΦΑΡΜΑΚΑ:ΔΗΛΗΤΗ
ΡΙΑ:ΡΟΙΟΙ:ΕΡΙΘΗΟΙΞΙ
Ν:ΤΟΣΥΝΟΝ:ΗΕΡΙΑΙΩΤΗ:Κ
ΕΝΟΝ:ΑΡΟΛΛΥΣΘΑΙ:ΚΑΙΑ
ΥΤΟΝ:ΚΑΙΓΕΝΟΞ:ΤΟΚΕΝΟ:
ΟΞΤΙΣ:ΞΕΓΗΝ:ΤΗΝΤΗΜΝ:Κ
ΩΛΥΟΙ:ΞΙΤΟΝ:ΞΕΑΓΞΘΑΙ:
ΗΤΕΧΝΗ:ΗΡΗΧΑΝΗ:ΗΚΑΤ
ΑΘΑΛΑΣΣΑΝ:ΗΚΑΤΗΡΕΙΡΟ
Ν:ΗΕΣΑΧΘΕΝΤΑ:ΑΝΩΘΕΟΙΗ:ΚΕΝ
ΟΝ:ΑΡΟΛΛΥΣΘΑΙ:ΚΑΙΑΥΤ
ΟΝ:ΚΑΙΓΕΝΟΞ:ΤΟΚΕΝΟ

B . . . ΑΡΟΝΟΞ
ΣΥΟΙ:ΕΝΑΥΤΩΙ
ΟΞΤΙΣ:ΤΗΙΩΝ:Ε . . . ΥΝΩΙ
ΗΑΙΞΥ:ΝΗΤΗ: Η:Η
ΕΡΑΝΙΣΤΑΙΤΟ:ΗΔΙ . . .
ΧΗΤΑΙ:ΑΡΟΛΛΥΣΘΑΙ:ΚΑΙ
ΑΥΤΟΝ:ΚΑΙΓΕΝΟΞ:ΤΟΚΕΙΝ
Ο:ΟΞΤΙΣ:ΤΟΛΟΙΡΟ:ΑΙΞΥΡ
ΝΩΙ:ΕΝΤΕΩΙ:ΗΓΗ:ΤΗΤΗ
10 ΗΜΙ: ΟΞΑΝ:Κ.ΞΑ . . . Τ
ΕΝΕΙ: . . . ΑΡΟΝ:ΝΑ . . .
ΞΕ:ΓΡΟΔΟ ΤΗ.ΡΟ
Λ ΤΗΝΤΗ
ΩΝ:ΗΤΟ . . . ΑΝΔΡΑΣ . . .
15 ΗΕΩΙ:ΗΘΑ ΤΟ
ΡΕΤΕ ΕΝ
ΑΡΟ.ΗΙ:ΡΕΡΙΓ
 . . . ΝΟ:ΓΡΟΔΟ
ΛΑΒΥΟΙ:ΗΚΙΣΑΛΛΑΣ:ΥΡΟ
20 ΔΕΧΟΙΤΟ:ΗΑΗΙΣΟΙΤΟ:ΗΑ
ΗΙΣΤΑΣ:ΥΡΟΔΕΧΟΙΤΟ:ΕΙ
ΔΩΞ:ΕΚΓΗΣ:ΤΗΤΗΜΝ:Η
ΑΛΑΤΗ:ΘΕΡΟΝΤΑΣ:Η . . .
ΑΚΟΝ:ΒΟΛΕΥΟΙ:ΡΕΡΙΤ . .
25 ΩΝ:ΤΟΣΥΝΟ:ΞΙΑΩΞ:ΗΡ . .
ΕΛΛΗΝΑΣ:ΗΡΟΚΣΑΡΒΑΡΟ
ΥΞ:ΑΡΟΛΛΥΣΘΑΙ:ΚΑΙΑΥ
ΤΟΝ:ΚΑΙΓΕΝΟΞ:ΤΟΚΕΝΟ:
ΟΙΤΙΝΕΞ:ΤΙΜΟΧΕΟΝΤΕΞ:
30 ΤΗΝΕΡΑΡΗΝ:ΗΗΡΟΙΗΞΕΑ
Ν:ΕΡΙΑΥΝΑΡΕΙ:ΚΑΘΗΡΕΝ
ΟΙΤΩΓΩΝΟΞ:ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΟ
ΙΞΙΝ:ΚΑΙΗΡΑΚΑΙΟΙΞΙΝ:
ΚΑΙΔΙΟΙΞΙΝ:ΕΝΤΗΡΑΡΗ
35 Ι:ΕΧΞΘΑΙ:ΟΞΑΝΤΑΣΤΗΛΑ
ΛΞ:ΕΝΗΙΞΙΝ:ΗΡΑΡΗ:ΓΕΓΡ
ΑΡΤΑΙ:ΗΚΑΤΑΣΞΙ:ΗΘΟΙΝ
ΙΚΗΙΑ:ΕΚΚΟΥΕ:ΡΗΑΘΑΝΕ
ΛΞ:ΡΟΙΗΞΙ:ΕΝΟΝ:ΑΡΟΛ
40 ΛΥΣΘΑΙ:ΚΑΙΑΥΤΟΝ:ΚΑΙΓ
ΕΝΟΞ

A Ὅστις φάρμακα δηλητή-
ρια ποιεῖ ἐπὶ Τησίτι-
ν, τὸ ξυνοῖν ἢ ἐπ' ἰδιωτῇ, κ-
εῖνων ἀπολλύσθαι καὶ α-
5 ὑτοῖν καὶ γίνεσθαι τὸ κείνου.
Ὅστις ἐς γῆν τὴν Τητὴν κ-
ωλύει τίττον ἐπαγεσθαι,
ἢ τέρχῃ ἢ μηχανῇ, ἢ κατ-
ὰ θαλάσσιον ἢ κατ' ἡπείρο-
10 ν, ἢ ἐκ τῆς γῆς ἀνωδουῖν, κείν-
ον ἀπολλύσθαι καὶ αὐτ-
ον καὶ γίνεσθαι τὸ κείνου.

B — ἀπό νό[ου] —
 -οι ἐν αὐτῷ — —
 Ὅστις Τηῖον εἰς[ῶ]σαν
 ἢ αἰς-[u]τη (ἀπειθεῖς)η, ἢ
 5 ἐπανειστέει (τῷ) αἰ[συμ]-
 ἡτη, ἀπώλλυθαι καὶ
 αὐτόν καὶ γένος τὸ ποι-
 ου. Ὅστις τοῦ λαοῦ αὐτοῦ-
 ν[ου] ἐν τέφ ἢ γῇ τῇ Τη-
 10 ἐν — — — —

16 ὡς (θ. -- κα.) πρὸς -- τὴν [ν] πό-
 λιν [ν καὶ γῆν] τὴν Τη-
 ῶν, ἡ τοῦ[ς] αὐτοῦς [ν ἰν]-
 17 ἦσαν ἡ θαλάσση ἡ τοῦ[ς]
 ματι[ποιτα? --] ἰν
 αἰρου[ρη] παρα[νομήτους]
 λα[νοῦ] (?) , πρὸς[ίη, ἡ κίξα-]
 18 λλουίαι ἡ μελλάνες ὑπο-
 δίχαιτο ἡ λήγειτο ἡ λ-
 19 ῃστας ὑποδίχαιτο εἰ-
 δως ἐκ γὰρ τῆς Τηῆς ἡ [ς-]
 20 πάλ[στ]ης φέρωνται ἡ [τι κ-]
 ἀπὸν βουλούει περὶ Τ[ήτ-]
 21 ῶν τοῦ ξυνοῦ εἰδως ἡ π[ρὸν]
 ἔλλαντες ἡ πρὸς βαρβαρου-
 (del. Υ) ε, ἀπόλυται καὶ αὐ-
 τὸν καὶ γένος τοῦ μένου.
 22 Οἷτος τιμοῦχοιται
 23 τὴν ἐπαρῆν μὴ ποιῆσαι-
 ν ἐπὶ δουρῆσαι, παθῆναι-
 ου τῶγανος Ἀδσττρίο-
 ισιν καὶ Ἡραλδοισιν
 καὶ Δίοισιν, ἰν ἐπαρῆ
 24 ἔχεται. Ὅς ἀν τα[ς] τῆν-
 25 ας, ἰν ἦτιν ἐπαρῆ γῆγ-
 αῖται, ἡ πατάξει ἡ φου-
 αῖται ἐκὸς[ς] ἡ ἀφανί-
 26 ας ποιῆσαι, μένου ἀπόλ-
 27 λυται καὶ αὐτὸν καὶ γ-
 28 28

Ad Ol. 76. 77 hunc titulum pertinere docuit Kirchhoff l. l. Multa supplementa in tituli *B* priore parte aut misere habita aut misere descripta incerta sunt ac fallacia, maxime voces morbi vs. 1 et pestilentiae vs. 18. Vss. 22. 23. In lapide esse iudico ΘΑΛΑΤΗΣ i. e. Θαλαττης, cf. n. 500. Vs. 37 παρ᾽ἐμ, vs. 38 ἐκκῶψι[ι], vs. 39 ποιῆται pro -τ, cf. n. 381, n. 499.

496 In statuæ aenaeæ basi marmorea, 0.70:0.90 m., effusa Olympiæ e regione eius anguli Olympici, qui inter septentriones et orientem solem spectat. Titulus in superficie aequa litteris 0.03 m. altis incisus est, *a* ante statuam, *b* ad laevam spectantis. Edidit Fraenkel, arch. Zeit. XXXIV p. 227. Utor ectypo.

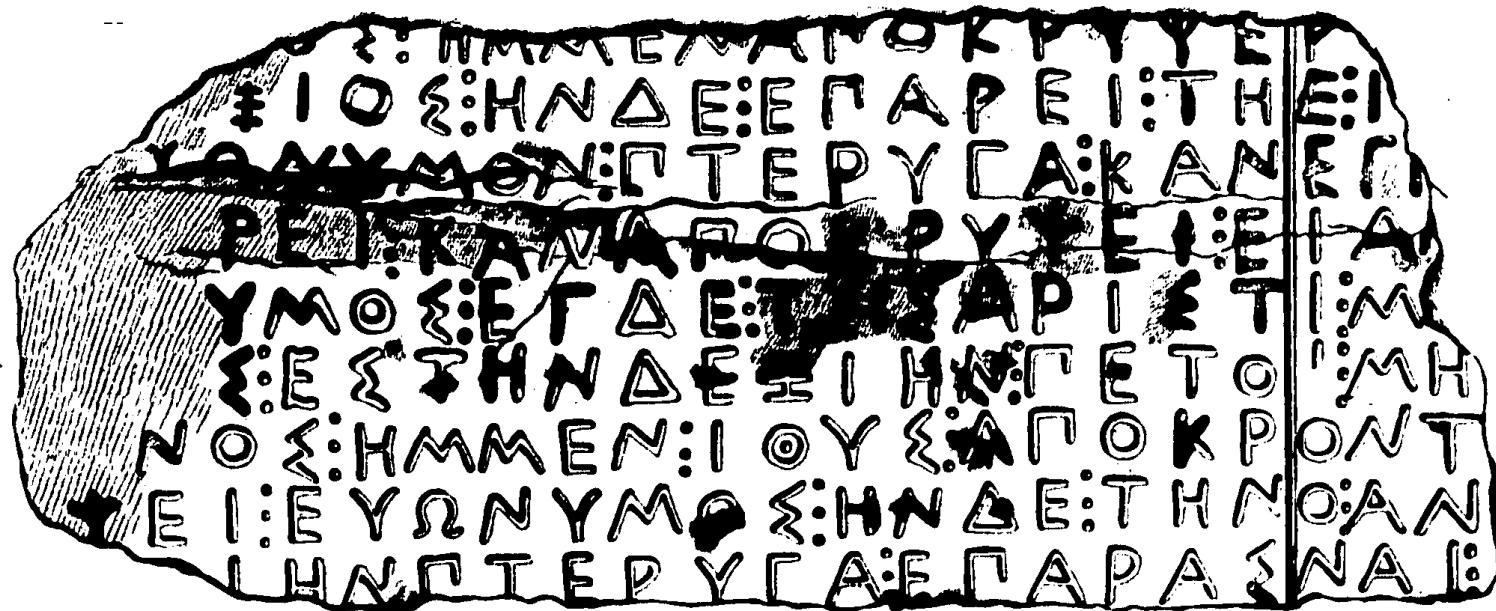
ΚΑΛΛΙΑΞΙΔΙΑΥΜΙΟ:ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΝ

ΜΙΚΡΩΝ:ΕΡΘΙΗΞΕΝ:ΑΘΗΝΑΙΟΣ

a Καλλιπας Διδυμίου Ἀθηναῖος παγκράτιον. ἡ Μίκων ἱππικὸν Ἀθη-
ναῖος. Cf. Paus. VI 6. 1: Καλλιπὰς δὲ Ἀθηναῖος παγκρατιστὴν τὸν ἀν-
δρῆντα αὐτὸς Ἀθηναῖος Μίκων ἱππικὸν ὁ ζωγράφος. Hanc victoriam a
Callia reportatam esse Ol. 77 docet idem V 9. 3, quo de Callia vide

C. I. A. I n. 419 et ibi notam. Miconem, qui hoc in titulo Ionica scriptura usus est et in alio, C. I. A. I n. 418, scripturae Atticae Ionicas admiscuit litteras, fuisse origine Ionica, deinde ab Atheniensibus civitate receptum esse credi potest.

499 Lapis caeruleus, 0.78 m. latus, 0.31 m. altus, undique truncus, nisi quod ad sinistram pars marginis est servata, nunc in duo fragmina dissolutus, totus litteris 0.025—0.03 m. altis; repertus est *Ephesi* (Aiasuluk) in arce intra portam ad sinistram; servatur in museo Britannico. Exscripsit et edidit Pococke, inscr. ant. II 10 p. 19 n. 9; repetiit Boeckh, C. I. G. 2953, usus praeterea apographis Prokeschii et Forchhammeri. Exscripsi; utro ectypo.

Plures varietates lectionis. Col. a. Vs. 3 Forchh. ΥΩΝ. Vs. 9 Poc. et Forchh. — ante 1. Mox Poc. Ν.Π, ut solet ille pro ternis punctis singula ponere, Prok. Ν:Π, Forchh. ΝΠ; fuisse igitur illo loco olim interpunctionem Pocockio et Prokeschio, quorum temporibus lapis paulo minus saucius erat, facile credo, quum nunc nihil nisi umbra incerta puncti supremi restet. Col. b. Vs. 1 Poc. ΙΑΕ. Vs. 2 Poc. ΕΥΣ. Vs. 3 Poc. ΕΣΗ, Prok. ΕΗ. Vs. 4 fin. Poc. ΑΑ. Vs. 5 Poc. ΙΜΗΣ.

[.....ἢ μὲν τῆς δεξι.]
[ἢς ἐκ τῆς ἀριστερῆς πρ.]

1 [οὐκ]ος, ἢ μὲν ἀποκρύψι-
[ι, δε]ξιός, ἢ δὲ ἐπὶ τῇ
[ν]ύκτι πύργου, μὲν
[ἐπὶ] τῇ μὲν ἀποκρύψει, 1-
2 [ὅτι] οὐκ ἐκ τῆς ἀριστε-
[ρῆς] ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς
[α]πὸς, ἢ μὲν ἵδου ἀποκρ-
[ύ]ψι, εὐρύς, ἢ δὲ τῇ
[δε]ξιᾷ πύργου ἐπὶ τῇ

De coniunctivis ἐπὶ, ἀποκρύψει cf. n. 381, n. 497.

500 In tabula marmorea, 1 m. alt., 0.48 m. lat., 0.12 m. crass., in duas partes dissecta, quae olim in oppido Budrun locum antiquae *Halicarnassi* obtinente in domo quadam pro postibus fenestras erant, postmodum a Newtonio in museum Britannicum sunt deportatae. Pars antica (a) et latus sinistrum (b) scriptura tecta sunt; sed in hoc litterae maximam partem evanuerunt. Edidit Newton, *discoveries* tom. II p. 23 sqq. p. 671 sqq. tab. LXXXV, et accuratius in *Transactions of the roy. soc. of lit.* IX p. 183 sqq. Cf. Sauppe, *Goett. Nachr.* 1863 p. 303 sqq.; Kirchhoff, *Stud.* 3 p. 4 sqq.; Bauer, *act. acad. Vindob.* 1878 vol. 89 p. 405 sqq. Utor apographo meo et ectypo.

(Textum vide pag. 138.)

Nota. His maxime locis exemplar in Transactionibus expressum a lapide discrepat: vs. 16 fin. Ε falso; vs. 20 ante Δ omittuntur vestigia litterae Ι, quae sunt certa; vs. 42 med. et vs. 45 init. Ω pro Σ, sed vs. 44 recte Σ; praeterea punctum in littera Θ passim non recte

INSCR. GRAEC. ANTIQ.

deest. — Vs. 7 inter Ε et Κ lineola brevis cernitur: ΕΚ, quasi scriba corrigere voluerit Θου- (cf. vs. 10); neque tamen certa res mihi est visa. Vs. 45 med. utrum Ω an Σ fuerit in lapide, dubito.

ΑΔΕΟΣΤΑ
 ΑΛΙΚΑΡΝΑΤ
 ΕΛΝΚΑΙΛΥΠ
 ΑΓΟΡΗΜΗΝΟ
 ΠΤΗΙΣΤΑΜΕ
 ΤΑΝ ΤΟ
 ΣΑ Μ
 ΟΙ Μ
 ΔΙΟ ΜΗ
 ΝΙΔΕΛΤΟΛΥ
 ΥΟΝΤΟΣΚΑΙ
 ΛΙΟΕΚΑΙΣ
 ΜΟΝΕΥΟΝΤ
 ΦΥΑΞΙΟΕΚΑ
 ΝΥΑΤΙΟΕΗΝΔ
 ΧΟΑΙΠΕΡΙΓΗ
 ΚΛΕΝΟΚΤΛΚΑ
 ΘΑΔΟΕΓΕΝΕ
 ΡΝΥΝΟΡΚΩΙ
 ΑΝΟΙΜΝΗΜΟ
 ΚΑΡΤΕΡΟΝΕΝ
 ΕΠΙΚΑΛΗΤΟΥ
 ΟΚΤΛΚΑΙΔΕΚΑ
 ΡΙΝΕΜΟΜΕΝ
 ΑΟΡΚΟΝΔΕΤ
 ΚΤΟΝΔΕΞΑ
 ΑΙΓΑΡΕΟΝΤΟ
 ΑΡΤΕΡΟΞΔΕΙΝΑΓ
 ΤΟΤΕΙΧΟΝΟΤΕ
 ΜΥΗΞΕΜΝΗΜ
 ΝΑΓΕΓΕΡΑΣΑ
 ΗΝΤΙΣΘΕΛΗΙ
 ΨΗΦΟΝΛΕΤΕ
 ΝΤΟΥΤΟΝΤΑΕΘ
 ΚΑΙΤΩΠΟΛΛΩ
 ΥΤΟΝΦΕΥΓΕΝ
 ΛΙΑΞΙΑΔΕΚΑ
 ΕΓΡΗΧΟΑΙΕΡ
 ΑΜΑΚΑΘΟΘΟΝ
 ΗΞΕΘΝΑΛΙΚΑ
 ΥΜΡΑΝΤΩΝΤ
 ΑΙΟΞΑΝΤΑΥΤΑ
 ΡΕΡΤΑΟΡΚΙΑΕΤΑ
 ΑΙΕΝΤΑΙΑΓΟΛΛ

Λ
 ΝΚΑΙΞΑΛΜΑΚΙ
 ΜΙΞΕΝΤΗΠΕΡΗ
 ΡΜΑΙΛΝΟΣΠΕΜ
 ΠΙΛΕΟΝΤΟΣΠΡΥ
 ΘΟΑΤΑΤΙΟΕΚ
 ΘΟΕΚΥΤΑΛΝΕ
 ΜΟΝΑΣΜΗΓΑΡΑ
 ΓΗΝΜΗΤΕΟΙΚ
 ΙΝΕΠΙ ΑΓΟΛΛ
 ΜΙΟΞΕΜΝΗΜΟΝ
 ΑΜΥΛΤΟΚΑΞΒ
 ΑΚΙΤΕΛΝΜΗΝ
 ΕΓΑΒΑΤΕΛΤΟ
 ΡΜΙΛΝΟΣΤΟΓ
 ΘΕΛΗΙΔΙΚΑΞ
 ΔΙΚΙΛΝΕΠΙΚΑΛ
 ΚΑΜΗΞΙΝΑΡΟΤ
 ΝΟΜΩΔΕΚΑΤΑΓ
 ΔΙΚΑΣΤΑΞΟΤ
 ΝΙΔΕΛΣΙΝΤΟΥΤ
 ΔΕΤΙΣΥΞΤΕΡΟ
 ΤΟΧΡΟΝΟΤΩ
 ΝΛΟΡΚΟΝΕΝΑΙΤ
 ΗΓΗΝΗΤΑΟΙ
 ΔΙΚΑΤΑΞΗΜΙ
 ΣΤΟΝΔΕΟΡΚΟΝΕΙ
 ΝΕΣΤΗΚΟΤΟΧ
 ΑΙΟΙΚΙΛΝΟΙΤΙΝΕ
 ΛΛΩΝΔΕΚΑΙΓΑΝΑ
 ΟΝΕΙΜΗΥΞΤΕΡΟ
 ΝΟΜΟΝΤΟΥΤΟ
 ΚΕΑΙΗΠΡΟΘΗΤΑ
 ΙΝΑΙΤΟΝΝΟΜΟ
 ΑΥΤΟΓΕΡΗΞΟΛ
 ΕΙΝΑΙΠΕΡΑΚΑΙΑ
 ΗΝΔΕΜΗΗΙΑΥ
 ΤΗΡΩΝΑΥΤΟΝ
 ΓΛΓΗΚΑΙΜΗ
 ΙΑΙΕΞΑΛΙΚΑΡ
 ΕΛΝΔΕΤΩΞ
 ΙΑΙΕΛΕΥΘΕΡΟΝ
 ΡΑΒΑΙΝΗΚΑΤΟ
 ΚΑΙΛΞΓΕΓΡΑΠ
 ΝΙΕΠΙΚΑΛΕΝ

ΞΙΓ
 ΚΕ
 ΝΑΕΜΝ
 ΕΘΒΟΙ
 ΝΗΤΑΙ
 ΟΝΟΜΟΣ
 ΥΝ

- [Τ]άδε ὁ σύλλογος ἐβουλήσατο·
 ο Ἀλκιμαρχοῦς καὶ Σαλμακί-
 [τ]ίων καὶ Λύγδαμος ἐν τῇ ἱερῇ
 ἀγορῇ, μηνὸς Ἑρμαιῶνος πέμ-
 πτη ἑσταμῖνου ἐπὶ Λίοντος πρυ-
 ταν[εύου]τος τοῦ Ὀαστάσιος κα-
 [τ]ὶ Σαρυστῶν[ος] καὶ τοῦ Θεκυλῆος[ω].
 [τ]ῷθ[ε]ου, τοῦς μ[ε]ν[έ]ουσας μὴ παρ[α]-
 διδ[ί]ναι μ[ε]ν[έ]α γῆν μ[ε]ν[έ]α οἰκ[ί]-
 10 [α] τοῖς μ[ε]ν[έ]α[ς] ἐπὶ Ἀπολλω-
 νιδῶν τοῦ Λύγδαμος μνημον[ε]-
 υόντος καὶ [Παν]ταύω τοῦ Κασβώ-
 λιος καὶ Σ[αλ]μακίτων μνη-
 μονεύοντα[ν] Μ[ε]γαβάτω τοῦ Ἀ-
 15 φράσιος καὶ [Φο]ρμῖνος τοῦ [Π]α-
 νιάσιος. ἦν δ[ὲ] τίς Σίλη διαβ[ί]-
 σσαι περὶ γῆς ἢ οἰκίαν, ἐπιμαλ[ύ]-
 τω ἐν ἐπικαλ[ύ]πτῳ μηνί, ἀπ' οὗ τ-
 ὁ ἄσος ἐγένετο, νόμον δὲ κατὰ π[ρ]-
 20 ο νῦν, ὅρμῃς [τοῦς] διαστάς· ὅ, τ[ῇ]
 αὖν οἱ μνημόνες ἐβδίδωσαν, τοῦτο
 καρτερόν εἶναι. ἦν δὲ τις ὕστερον
 ἐπιμαλ[ύ]ψαι τοῦ[το] τοῦ χρόνου τῶν
 ἐπικαλῶν[τα] μνημόνων, ὅρμῃς εἶναι τ-
 25 ῷ νομομένῳ [τ]ῇ γῇ ἢ τῇ οἰκ-
 [ί]ῃ· ὅρμῃς δὲ τ[ῶν] διαστάς ἡμι-
 [α]π[ο]ν δεξιά[ς] εἶναι. τὸν δὲ ὅρμον ὁ
 [α] καὶ παρόντος [τοῦ] ἱεστημότος· κ-
 αρτερόν δ' εἶναι ἡ[τ]ς ἢ οἰκίαν, οἷτινες
 30 τὸτ' εἶχον, ὅτε [Ἀπολλ]ωνιδῆς καὶ Πανα-
 μήης ἐμνημόνουν, εἰ μὴ ὕστερό-
 ν ἀπεπύρασαν· τὸν νόμον τρυφῶν
 ἦν τις Σίλη [συ]γχύει ἢ προδῆτα-
 [τ]ι ἡφον ὥστε μὴ εἶναι τὸν νόμο-
 35 ν τοῦτον, τὰ ἰό[ν]τα αὐτοῦ πεπύρω-
 καὶ τῶν πολλῶν[ος] εἶναι ἱερὰ καὶ α-
 υτὸν φεύγειν αἰετ[ί]. ἦν δὲ μὴ ἢ αὐτ-
 ῷ ἄξια δῖνα [στα]τήρην, αὐτὸν [π]-
 επρῆσθαι ἐπ' [ἐξ]αγωγῇ καὶ μηδ[ὲ]-
 40 αὐτὰ παροδοῦν [εἶναι] ἐς Ἀλκιμαρ-
 χιστὸν. Ἀλκιμαρχιστῶν δὲ τὰς σ-
 υμπάντων τ[ούτ]ων ἐλευθέρων εἶ-
 ναι, ὅς αὖν ταῦτα μὴ παραβιάζῃ πατό-
 περ τὰ ὅρμια ἑσταμῖν καὶ ὡς γιγρᾶπ-
 45 ται ἐν τῇ Ἀπολλ[ωνί]ῳ, ἐπιμαλῶν.

ἐμνημόνευον — ὁ νόμος.

Rerum gestarum seriem construo hanc si non omni ex parte veram — nam veram certo indagari posse diffido — at tamen cum singulis tituli locis congruentem. Pisindelis Artemisiae filius Halicarnassi tyrannus imperium bello Graeco labefactum prudentissime servare sciebat severitate tyrannidis remissa et iuribus quibusdam populo redditis. Ita factum est, ut anno quodam Ol. 80, quo Pisindelis diem supremum obiit, quum in aliis collegiis tum in mnemonum collegio interesset et amici tyranni (nam summa cum probabilitate Kirchhoff statuit Apollonidem Lygdamis filium, cuius in hoc titulo sit mentio, fuisse fratrem Artemisiae Lygdamis filiae et avunculū Pisindelidis) et homines populi causam sequentes (e. g. Panyassis poëtae filius). Pisindelide autem mortuo Lygdamis filius admodum iuvenis, qui cum imperio patris non acceperat hereditate patris continentiam, cancellorum impatiens adversarios alios expulit, alios — inter eos Panyassim — interfecit, bona eorum amicis suis distribuit, muneribus homines sibi gratos praefecit. Sed male res verterunt; nam seditione orta ipse cedere coactus est. Tum libertatis propugnatores victoriam primo non temperantes prioribus magistratibus loco motis novos substituerunt; sed haud magno spatio interiecto, ne tyrannus neque ab omnibus amicis desertus neque opibus destitutus libertatem aegre partam in discrimen vocaret, is turbis finis impositus est, ut tyrannus se posthac non conaturum esse rerum potiri polliceretur, cives utriusque partis priorum iniuriarum oblivionem sancirent, mixta illa collegia, quae ante hos tumultus muneribus functae erant, restituerentur. Tabula, in qua haec et alia eius generis scripta erant, in templo Apollinis collocata est (cf. vs. 44. 45). Deinde eisdem diebus ab eisdem, qui hanc pacem fecerant, i. e. ab incolis Halicarnassi et Salmacidis urbium artissime coniunctarum et a Lygdamis, haec altera lex, quae ad nostram aetatem pervenit, scita est, qua irritae fierent possessionum mutationes, quae per turbidum tempus iniuste erant factae. Utrum autem aliquis, qui tum agrum domumve obtinebat, nactus esset emptione vel hereditate an in perversione reipublicae, cognosci poterat a mnemonibus, quia eorum magistratum erat tabulas censorias administrare, in quibus perscribatur, quantum vectigal de suo quisque fundo vel domo deberet solvere. Sed mixto illi collegio, quippe in quo essent propinqui et amici tyranni non expertes praedae, haec diiudicatio non videbatur posse committi. Itaque qui tum erant mnemones a popularibus instituti in munere permanent aliter atque caeteri magistratus — et vetantur priori collegio tabulas censorias totamque agrorum et domorum custodiam tradere

(τοὺς μνήμονας μὴ παραδίδουσι μήτε γῆν μήτε οἰκίαν τοῖς μνήμονι ἐπὶ Ἀπολλωνίδῃ κτλ.). Iam eis, qui se vi atque iniuria bonis suis privatos esse praedicant, denuntiatur ut in iudicium adducant (ἐπιμαλὴν ἐς τοὺς δικαστὰς) eos, qui illa obtinent, ea ratione, quae iam priore lege constituta est (νόμῳ κατὰ πατρὸς), addito iureiurando; diiudicatio pendebit ex testimonio mnemonum (ὅ,τι ἂν οἱ μνήμονες εἰδῶσιν, τοῦτο παρ-τερόν εἶναι) tabulis censoriis nitente. Spatium autem duodeviginti mensium, intra quod lites instituuntur, designatur, ut etiam iis, qui in illis motibus civilibus in alienas terras emigraverunt, tempus sit domum redeundi et sua vindicandi. Si quis spatio duodeviginti mensium iam circumacto litem instituere velit, ne tam quidem iure suo excludatur; sed iureiurando nisi ad suam rem confirmandam tum licebit ei, qui eo tempore in possessione agri vel domus erit; et iudices, qui tam sero huius rei disceptationi operam navare cogentur, priusquam accusatum ad iusiurandum adegerint (ἐμπρὸν αὐτόν), quae est prima actio in lite, recipient nescio unde pecuniam quandam statam. Adesse autem in iusiurandi adactione licebit accusatori, quo magis huius praesentia ille a periurio deterretur. Vincet is, qui iudicibus probare potuerit, se agrum vel domum obtinuisse Apollonide et Panamye mnemonibus, i. e. ante tumultus ortos, neque postea vendidisse.

Ad singula haec annoto. Vss. 2. 6. 16. Signum T, quod nonnunquam in Graecorum usum ex Asiaticis alphabetis, ubi eius forma solet esse Ψ seu Υ, irrepsit (cf. Ramsay, *Journal of Hellenic studies* I 1880 p. 247 sq.), aut eundem exprimit sonum atque duo signata Graeca aut certe simillimum: cf. vs. 2 Ἀλικαρνατ[τ]ῶν, vs. 40. 41 Ἀλικαρ[τ]νηέων et Ἀλικ[τ]νηέων; deinde vs. 16 Π[α]νιάσιος et in titulo Halicarnassio paulo recentiore, quem ediderunt C. T. Newton, on a greek inscription at Halicarnassus, et Haussoullier, *bull. de corr. hell.* IV p. 295 sqq., vs. 19. 41. 49. 61. 141. 196. 224 Πανιάσιος; tum tit. n. 497 B vs. 23 [Σ]αλατ[τ] (leg. T)ης, ibid. A vs. 9 Σαλατ[τ]ης; denique inscr. nummorum Mesembrianorum META et METAMBRIANON. Vs. 7. Σε[ρ]στ[τ]ῶν, cf. eundem illum titulum recentiore vs. 42 et 101. Vs. 15. Phormio quidam Halicarnassensis, fortasse huius nepos, Ol. 97 Olympia vicit, cf. Paus. V 21. 3. Vs. 19 τὸ ἄδ[α]ς populiscitum, cf. Hesych. ἄδ[α]ς: ψήφισμα, δόγμα (Bergh, *mus. Rhen.* XIX p. 604). Vs. 20 ἔμπρ[ο]ν, cf. n. 381 b vs. 20 ἔ. c. Vs. 32 ἀποπαρῶν i. q. παρῶν. Vs. 41 sqq. Eum, qui hanc legem abolere studebit, in ius vocare licitum esto (ἐπιμαλὴν ἐλθεῖν εἶναι) cuique omnium Halicarnassensium qui ipse iureiurando et foedere steterit.

501 Fragmentum paterae marmoreae admodum planae, cuius in ambitu titulus incisus est. *Cyzei* repertum Dawkins Oxonium detulit. Edidit Chandler, *marm. Oxon.* II 15, repetiit Boeckh, *C. I. G.* 3695. Lapis denuo ita truncatus est, ut supersint litterae a fine quinque. Haec ex meo apographo do, in prioribus septem Chandleri editionem secutus.

— — — ΡΗΔΕΣΡΟΝΗΕΙΝ

— — — πρὸ διαπόνησιν, i. q. Attice διαπονήσας. Cereri et Proserpinae hanc pateram in usum sacrificiorum dedicasse videtur femina quaedam.

502 In tripode aeneo Dodonae prope templum effosso; titulus incisus est in margine exteriori. Edidit Carapanos, *Dodone et ses ruines*, Paris 1878, p. 40, tab. XXIII 2.

ΤΕΡΨΙΚΛΗΣ ΤΩ ΔΙ ΝΑΪΩ ΠΑΡΨΩΔΟΣ ΑΙΣΘΗΜΕ

Τερψικλῆς τῷ Δι Ναῖῳ παρψῶδος αἰσθημε.

Terpsicles ex Asia Ionica vel ex insulis vicinis Ionicis oriundus fuit.

XX.

TITVLI ASIAE AEOLICAE.

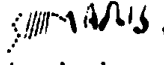
503 Lapis 2.06 m. long., 0.73 m. alt., 0.11 m. crass., non ita diligenter caesus, in antica parte levigatus, in postica rudis, repertus a Calverto consule ad montem Techalydagh, ubi antiqua *Cobren* sita fuisse existimatur. Quam originem quum ipse Calvert Hirschfeldio et Lollingio in colloquio, mihi in litteris testatus sit, non audiendus est Sayce in Schliemannii libro, qui inscribitur Ilios, p. 781 referens lapidem in necropoli Thymbrae, ubi nunc Akachikoei, esse inventum. Nunc servatur ad Hellespontum in vico, cui nomen est Tachanakkaleesi, ante domum quondam. Titulus scriptus litteris 0.03—0.04 m. altis, quas manu huius negotii insueta incipere esse censet Lolling, in parte antica ita sequitur marginem superiorem, ut ad dextram negligentia scribae paulatim deorsum versum labens longius ab illo distet quam ad sinistram; ab utraque parte striae ad perpendicularum directae incisae sunt, quae vereor ut antiquae sint, quia altera litteram ultimam t totam hausit, paenultimam O truncavit, quum altera a prima littera aliquanto spatio abeat. Edd. Waddington, cui Calvert ectypum miserat, in opere *Le Basiano* n. 1743 p.; deinde Kirchhoff, act. acad. Berol. 1879 p. 493 sqq., ex apographo Hirschfeldii; tum Lolling, qui ipse lapidem contuitus est, Mittheil. des deutschen arch. Inst. in Athen VI 1881 p. 118 sqq. Repeto Hirschfeldii exemplar, omissa adumbratione lapidis parum accurata; addo alteram o fide picturae, quam liberalitate acceptissima Calvert in charta ectypo imposita in usum meum delineavit; in ea prima littera Π ab ultima O distat 0.06 m.

Hirschfeld.

Π Ι Ν Ν Α Ι Σ Θ Ε Ν Ε Ι Α Ι Ε Μ Μ Ι Τ Ο Μ Ι Κ Ι Α Ι Ο Ι Τ Ο Γ Α Ν Κ Ι Ο

Calvert.

Π Ι Σ Θ Ε Ν Ε Ι Α Ι Ε Μ Μ Ι Τ Ο Μ Ι Κ Ι Α Ι Ο Ι Τ Ο Γ Α Ν Κ Ι Ο

Var. lect. Initio Wadd. . . ΑΙΣ, Lolling , annotans sigma non indubium esse; in reliquo titulo, cuius lectionem praeter alterum M certissimam esse Waddington affirmat, etiam haec duo exempla cum imaginibus supra propositis bene congruunt.

Σ[τάλ]α π[ι] Σ[θεν]ία ε[μ]μ[ι] τ[ο]μ[ι]κ[ι]α[ι] ο[ι] τ[ο] γ[αν]κ[ι]ο. Haec praeter initium debentur Kirchhoffio. Sthenias igitur, cuius cum nomine con-

ferri possunt *Ἀσθενίας* *Θαπρίας* *Κλίας* *Καρίας* *Μανίας* *Τελίας*, fuit Niciae filius (*Νικίας*), Glauci nepos (*Γλαύκος*). Iota mutum, quod posteriore nevo dialectus Aeolica in omnibus omisit dativis, hic deest in articulo, haeret in nominibus; cf. tit. Thess. n. 327 *Ἀφροδίτῃ τῇ*; ex Ionicis titulis exempla litterae iota neglectae congesti ad n. 381.

504 Tabula marmorea medioeris crassitudinis, effossa Thymbrae, ubi nunc Akachikoei vel Khanitepe, inter sepulera antiqua; deinde servabatur Tachanakkaleesi in collectione Calverti. Edd. Newton, travels and discoveries in the Levant I p. 135 et p. 355; Waddington in opere *Le Basiano* n. 1743. Praebemus apographum Hirschfeldianum cum Waddingtonii exemplari, quod haustum est ex ectypo, plane congruens.

ΓΥΘΑ:ΑΓΕ,
ΨΕΔΙΟ:ΓΥ

Μ[ε]ν[τα] *Ἀσθενίας*... *Σθενίας*, *Φειδίου* γυνή.

XXI.

TITVLI PAMPHYLIAE.

505 Sillyi (Assarkoei) in lapide, qui nunc est postis ianuae. Ex exemplaribus Roselli de Bladensburg et Iena Pellii titulum concinnavit, pauca de suo addens, Bailie, fasc. inser. Graec. II p. 230; inde repetiit Franz, C. I. G. add. n. 4342c²; ipsa illorum exemplaria expressa sunt in opere Le Basiano, n. 1377. Tertio exscripsit Hirschfeld, act. monetr. acad. Berol. 1874 p. 726. Cf. Kirchhoff, Stud.² p. 44 sqq., Friedländer, Zeitschrift für Numismatik IV 1877 p. 297 sqq., Benzenberger, Beiträge zur Kunde der indogerm. Sprachen vol. V 1880 p. 325 sqq., Ramsay et Sayce, Journal of Hellenic studies I 1880 p. 242 sqq., Ramsay, ibid. II 1881 p. 222 sqq., ubi varia lectio aliquot locorum a Wilsonio tribuno militum denuo in lapide inspectorum edita est. Repeto tria quae commemoravi exempla.

(Textum vide pag. 142. 143.)

Titulus Pamphylus.

Interpretatio Attica.

καὶ ἱερῶν — — — Σαλυ[σ]ί[α]
 ὕπαρ καὶ [τ]α[μ]ί[α]
 φοῖν[ι]ς πάλ[ος] -- τυ[μ]α[ν]ί[α] Σ[α]λυ[σ]ί[α]
 [δ]ι[α]μαρμαίνουσ[ιν] ἐξ ἐπιτηδείων πάλ[ος]
 διὰ πεντακτακτακτῶν π[ο]λ[ι]τῶν
 καὶ τιμῶν(?)
 ἀνθρώπων -- ἀνθρώπων
 ἐβουλεύετο ἀνθρώπων καταστῆσαι
 καὶ -- καὶ ἴφ[ος]
 10 πᾶς τος καὶ -- τος καὶ
 πάλ[ος] [τ]α[μ]ί[α] [καὶ] διαμαρμαίνουσ[ιν]
 καταστῆσαι καὶ
 κα(τ)α[μ]ί[α] καὶ -- καὶ ὁ βουλούμενος
 [καὶ] ν[ο]μ[ο]ν πάλ[ος] ἐχέτω καὶ ὅσα
 15 ἀναγκαῖα αὐ[τῷ] εἰς(?) κα(δ)δ[ι]κα[σ]τα[σ]τα
 διαμαρμαίνουσ[ιν] καὶ ἀργυρῶται μὴ ἐξαγωγεῖ
 κα(τ)α[μ]ί[α] καὶ ν[ο]μ[ο]ν πάλ[ος] ἐχέτω
 [δια]μαρμαίνουσ[ιν] καὶ ἀργυρῶται
 -αμ[ο]νισθ[ῶ]ν(?)· ἐξ δὲ Φυσήλας ὁδὸν δι[α]μαρμαίνουσ[ιν]
 20 γίνεσθαι αὐ[τῷ] εἰς(?) μὴ ἐξαγωγεῖ
 ὁδὸν (σεμ - ὁδὸν)
 παρὶ γάρ[ος] ἱερῶν γι[γ]ν[ο]μενῶν
 -- καὶ --
 πάλ[ος] ἀγαθὰ φοιτῶ καὶ -- βό[φ]α καὶ -- τῇ [τ]α[μ]ί[α] --(?)
 25 καὶ καὶ -- καὶ
 --
 ἐξ ἧ κα(τ)α[μ]ί[α] καὶ ν[ο]μ[ο]ν πάλ[ος] ἐχέτω
 --
 -οις πάλ[ος] ἐμ[ο]ν
 30 καὶ [τ]α[μ]ί[α] καὶ Πύ[ρ]α -- καὶ ὑπ[ὲρ]
 ἱερῶν αὐ[τῷ] εἰς(?)
 --
 κατ[ε]χ[ο]ν

καὶ ἱερῶν -- -- Σαλυ[σ]ί[α]
 ὕπαρ καὶ τιμῶν
 (τὸν) οἶκον (ἡ) πάλ[ος] -- τον καὶ Σαλυ[σ]ί[α]
 διαμαρμαίνουσ[ιν] ἐξ ἐπιτηδείων (τὴν) πάλ[ος]
 διὰ πεντακτακτακτῶν ἐπὶ (τῇ) πάλ[ος]
 καὶ τιμῶν(?)
 ἀνθρώπων -- ἀνθρώπων
 ἐβουλεύετο ἀνθρώπων καταστῆσαι
 καὶ -- καὶ ἴφ[ος]
 10 πᾶς τος καὶ -- τος καὶ
 (τὸν) πάλ[ος] ἐλάττω καὶ διαμαρμαίνουσ[ιν]
 καταστῆσαι καὶ
 καταθέτων καὶ -- καὶ ὁ βουλούμενος
 καὶ-(τὸν) οἶκον (ἡ) πάλ[ος] ἐχέτω καὶ ὅσα
 15 ἀναγκαῖα αὐ[τῷ] εἰς(?) κα(τ)α[μ]ί[α]
 διαμαρμαίνουσ[ιν] καὶ ἀργυρῶται μὴ ἐξαγωγεῖ
 κα(τ)α[μ]ί[α] καὶ-(τὸν) οἶκον (ἡ) πάλ[ος] ἐχέτω
 διαμαρμαίνουσ[ιν] καὶ ἀργυρῶται
 -αμ[ο]νισθ[ῶ]ν(?)· ἐξ δὲ Φυσήλας ὁδὸν (αὶ) διαμαρμαίνουσ[ιν]
 20 γίνεσθαι αὐ[τῷ] εἰς(?) μὴ ἐξαγωγεῖ
 ὁδὸν (σεμ - ὁδὸν)
 παρὶ γάρ[ος] ἱερῶν γι[γ]ν[ο]μενῶν
 -- καὶ --
 (ἡ) πάλ[ος] ἀγαθὰ ἐχέτω καὶ -- βό[φ]α καὶ -- τῇ [τ]α[μ]ί[α] --(?)
 25 καὶ καὶ -- καὶ
 --
 ἐξ ἧ κα(τ)α[μ]ί[α] καὶ-(τὸν) οἶκον (ἡ) πάλ[ος] ἐχέτω
 --
 -οις (ἡ) πάλ[ος] ἐμ[ο]ν
 30 καὶ [τ]α[μ]ί[α] καὶ Πύ[ρ]α -- καὶ ὑπ[ὲρ]
 ἱερῶν αὐ[τῷ] εἰς(?)
 --
 κατ[ε]χ[ο]ν

- 1 R Σ...Δ ΕΙΛΑΡΑΙΝΗΤΑΡΟΙΣΙΜΑΦΕ.....ΝΗΕΔΕ
P ΣΑ Ε ΚΑΙΝΗΤΑΡΟΙΣΙΜΑΙΕ.....ΝΗΕΛΕ
H ΣΥΔΕΙΛΑΚΑΙΝΗΤΑΡΟΙΣΙΜΑΓΡ////////ΜΕΛΕΣΕΛΥ...Α
- 2 R ΙΑ...ΑΡ...ΣΠ....ΣΥΠΑΡΚΑΙ...ΑΙΠΙΑΣ
P ΙΑ ΔΙ ΣΗ ΥΠΑ ΚΑ...Α...Ι...Α
H ΙΑ////////ΑΡ////////ΣΗ////////ΟΣΥΠΑΡΚΑΣ ΑΙΠΙΑΣΟΒΙΑΠΕΥ...Γ
- 3 R ΤΡΑΛΟΙΚ Ι ΤΥΚΙΕΡΑΥΑΝΟΣΕΓΑΧ.....
P *omittit hunc versum*
H ΤΡΜΟΙΚ////////ΙΣΕ////////ΤΥΚΜΕΒΛΥΜΗΟΕΠΑΧ////////ΙΑΣ////////
- 4 R ΠΑΚΕ ΡΑΜΕΝΟΣ ΣΕ....ΤΕ...ΑΤ ΠΟ
P ΙΑΚΕΚΡΑΜΕΝΟΣΕΣΕ ΤΕ ΑΙΣΠΟΑ
H ΙΑΗΑΚΕΚΡΑΜΕΝΟΣΕΣΕΓ...ΤΕΡΗΑΙΣΠΟ...ΙΝΑΙ
- 5 R ΔΙΑΠΕΔΕΚΑΙΔΕΚΑΡΕΤΕΙΑΠ...ΑΙΜΗΣ...
P ΔΙΑΠΕΔΕΚΑΙ...ΚΑΡΡΑΙΑΠ...ΑΙΜΗΣ
H ΔΙΑΠΕΔΕΚΑΙΔΕΚΑΡΕΤ...ΙΑΠΥΛΑΙΜΗΣΑ
- 6 R ΟΣΑΚΑΙΤΙΑ...ΑΡΕΣΑΠΟΣΑΒΑΤΙΑΡΙΠΕΑ...
P ΟΣΑΚΑΙΤΙΜΑΡΕΣΑΠΟΣΑΒΑΤΙΑΡΙΠΕΑ...
H ΟΣΑΚΑΙΤΙΜΑΡΕΣΑΠΟΣΑΒΑΤΙΑΡΙΠΕΑ...ΙΑ
- 7 R ΑΤΡΟΠΟΙΣ ΠΕΡΤΙΡΕΝΙΑΜΤΑΙΣΙΝΕΜΟΤΑΙΣ
P ΑΤΡΟΠΟΙΣΠΕΡΤΚΡΕΜΙΑΜΤΑΙΣΙΝΕΜΟΤΑ
H ΑΤΡΟΠΟΙΣΠΕΡΤΙΡΕΝΙΑΜΤΑΙΣΙΝΕΜΟΤΑΙΣ
- 8 R ΕΒΟΛΑΣΕΤΥΔΑΡΙΩΝΑΚΑΤΑΣΤΑΣ
P ΕΒΟΛΑΣΕΤΥΔΑΡΙΩΝΑΚΑΤΑΣΤΑΣ
H ΕΒΟΛΑΣΕΤΥΔΑΡΙΩΝΑΚΑΤΑΣΤΑΣ
- 9 R ΡΑΙΕΝΙΚΑΙΜΗΒΙΑΛΕΤΙΚΑΙΕΣΠΕΜΟΤΑ
P ΡΑΙΕΝΙΚΑΙΜΗΡΙΑΛΕΤ...Ε...ΙΦΠΗΜΟΤΑ
H ΡΑΙΕΝ...ΚΑΙΜΗΡΙΑΛΕΤΙΚΑ...Ε...ΠΗΜΟΤΑΙ////////
- 10 R ΕΑΣΜΑΝΕΤΥΣΚΑΙΜΗΣ...Α ΤΥΣΚΑΙΔ...
P ΠΑΣΜΑΝΕΤΥΙΚΑΙΜΗΣ ΤΥΣΚΑΡΔ
H ΠΑΣΜΑΝΕΤΥΣΚΑΙΜΗΣ...Α////////ΤΥΣΚΑΙΔ////////
- 11 R ΟΕΦΕΙΕΟΛΙΕΦΙΕΛΟΔΥ...ΔΙΚΑΣΤΕΡΕΣ
P ΟΕΕΕΙΠΟΛΙΕ...Ι...ΛΟΔΥ...ΙΔΙΑΣΤΕΥΕΣ
H ΟΕΦ...ΠΟΛΙΕΦ...ΕΛΟΔΥ////////ΔΙ...ΑΣΤΕΡΕΣ///
- 12 R ΤΑΙΣΙΚΑΙΝΙΣΚΙΑ...ΚΑ...ΤΕΡΕΡ...ΟΔΥΚΑ...
P ΤΑΙΣΙΚΑΙΝΙΣ ΔΙ...ΚΑ...ΤΕΡΕΡ...ΟΔΥΚΑ
H ΤΑΙΣΙΚΑΙΝΙΣΚ...Ι...Δ...ΚΑ...ΤΕΡΕΡ...ΟΔΥΚΑ...//
- 13 R *omittit hunc versum*
P ΚΑΘΚΑΔΥΚ...Ι...ΗΑΝΑΝΕΙΕΚΑΙΥΒΟΛΕΜΕΜ
H ΚΑΘΕΔΥΚΑΙΝΑ...ΙΑΝΕΙΕΚΑΙΥΒΟΛΕΜΕΡΥΣ+
- 14 R ΑΙΝΙΜΟΙΚΥΠΟΛΙΟΞΕΡΕΤΟΚΑΙΝΟΚΑΔΕΣ
P ΑΙΝΙΜΟΙΚΥΗ...ΛΙΟΡΡ...ΕΥΟΚΑΙΝΟΚΑΔΕΣ
H ΑΙΝΙΜΟΙΚΥΠΟΛΙ...Ε...ΕΤΟΚΑ...ΜΟΚΑΔΕ
- 15 R ΑΣΜΥΜΑΛΙΑΝΗΑΖΛΕΣΘΟΝΑΤΡΕΚΑΔΕ...
P ΑΣΜΥΜΑΛΙΑΝΗΑΖΛΕΣΘΟΝΑΙΡΕΚΑΔ
H ΑΣΜΥΜΑΛΙΑΝΗΑΖΛΕΣΘΟΝΑΤΡΕΚΑΔ
- 16 R ΔΙΚΑΣΤΕΡΕΣΚΑΙΑΡΛΥΡΟΤΑΙΜΕΕΣΑΖΛΑΔ
P ΔΙΚΑΣΤΕΡΕΣΚΑΙΑΡΛΥΡΟΤΑΙΜΕΕΣΑΖΛΟΔΙΚ
H ΔΙΚΑΣΤΕΡΕΣΚΑΙΑΡΛΥΡΟΤΑΙΜΕΕΣΑΖΛΟΔΙΚ
- 17 R ΑΠΙΡΟΤΑΣΚΑΘΑΥΕΤΟΚΑΙΝΙΜΟΙΚΥΠΟΝΑΙΚΑ
P ΑΠΙΡΟΤΑΣΚΑΘΑΝΕΤΟΚΑΙΝΟΜΟΙΚΥΠΟΛ
H ΑΠΙΡΟΤΑΣΚΑΘΑΝΕΤΟΚΑΙΝΙΜΟΙΚΥΠΟΛΙ
- 18 R ΣΤΕΡΕΣΔΕΚΑΙΑΙΔΥΡΟΤΑΙΑΝΕΑΝΕ..
P ΣΤΕΡΕΣΔΕΚΑΙΑΡΛΥΡΟΤΑΙΑΝΕΑΝΕ
H ΣΤΕΡΕΣΔΕΚΑΙΑΡΛΥΡΟΤΑΙΑΝΕΑΝΕ
- 19 R ΑΜΙΙΕΣΔΥΕΣΔΕΦΥΣΕΛΑ...ΟΔΥΔΙΒΑΣΤΕΡΕΣ..
P ΑΜΙΙΕΣΔΥΚ...ΣΔΕΦΥΣΕΛΑΙΟΔΥΔΙ...ΑΣΤΕΡΕΟ
H ΑΜΙΙΕΣΔΥΕΣΔΕΦΥΣΕΛΑΙΟΔΥΔΙ...ΑΣΤΕΡΕΣ
- 20 R ΑΣ...ΕΜΟΔΑΙΝΑΙΡΕΜΕΣΑΖΛΟΔΗ...ΕΣΔ
P ΑΣ...ΕΝΟΖΑΙ...ΡΕΜΕΣΑΖΛΟΔΙ...ΗΝΕΣΔ
H ΑΣ...ΕΝΟΖΑΙ...ΡΕΜΕΣΑΖΛΟΔΙ...ΗΝΕΣΔ

21	R	ΟΑΥΑΜΟΤΙΡΕΒΗΝΕ.....ΑΗ....ΑΠΡΑ	
	P	ΟΑΥΑΜΑΤΙΡΕΒΗΝΕ.....ΑΙ.....ΑΠΡΑ	
	H	ΟΑΥΑΜΑΤΙΡΕΒΗΝΕ.....ΑΙ.....ΑΠΡΑ	
22	R	ΕΣΠΕ.Υ/ΕΡΑΣΗΙΑΡΥ...ΕΤΑΙΚΑΛΙΘ..Α	
	P	ΕΣΠΕΡΙΖΕΡΑΣΗΙΑΡΥΔΕ.ΕΤΑΙΚΑ.ΙΘΕΔ	
	H	ΕΣΠΕΡΙΖΕΡΑΣΗΙΑΡΥΔΕ.ΕΤΑΙΚΑΝΙΘΕΔ	
23	R	ΕΝΕΚΑΙΜΗΕΙΑΛΕΚΑΙΝΙΣΑΜΑΔΙΜΟΣΑΜΑ	
	P	ΕΝΕΚΑΙΜΗΗ.ΑΛΕΚΑΙΝΙΣΑΜΑΔΙΜΟ.ΑΗ	
	H	ΕΝΕΚΑΙΜΗΕΙΑΛΕΚΑΙΝΙΣΑΜΑΔΙΜΟΣΑΜΑ	
24	R	ΠΟΛΙΣΑΔΕΘΛΑΡΕ+ΕΤΟΕΑ.ΗΠΑΠΙ...ΤΑΣΘΟΡΑΚΑΙ..	
	P	ΠΟΛΙΣΑΔΕΘΛΑΡΕΡΕΤΟΕΑΙΣΠΑΠΙ...ΤΑΣΘΟΡΑΚΑ	
	H	ΠΟΛΙΣΑΔΕΘΛΑΡΕ+ΕΤΟΚΑΙΣΠΑΠΙ.....ΤΑΣΘΟΡΑΚΑ.....ΤΟ'ΑΛ	
25	R	ΟΝΙΚΑΙΟΡΟΒΥΚΑΙ	ΟΡ..ΕΚ....
	P	ΟΛΙΚΑΙΟΡΟΒΥΚΑ	ΗΕ.ΕΙΕ
	H	ΟΝΙΚΑΙΟΡΟΒΥΚΑΙ	ΑΕ.....
26	R	ΙΚΟ.ΣΘΑ.ΠΕΡΑΜ	ΑΕ.....
	P	ΙΚΟΣΕΣΘΑΙΠΕΡΑΜ	ΑΕ.....
	H	ΙΚΟΚΕΣΘΑΙΠΕΡΑΜ	ΑΕ.....
27	R	ΙΕΡΕΣΕΚΑΘΑΜΕ	
	P	ΙΕΡΕΣΕΚΑΘΑΜΕ	
	H	ΙΕΡΕΣΕΚΑΘΑΜΕ	Ε+ΕΙ
28	R	ΕΣΙΑΙΡΡΑΤΕ..ΑΗ	
	P	omittit hunc versum	
	H	ΕΣΙΑΙΡΡΑΤΕΥΛΗ	Δ
29	R	ΟΙΣΙΠΟΛΙΣΟΥΙΥΣΥ	
	P	ΟΙΣΙΠΟΛΙΣΟΜΥΣΥ	
	H	ΟΙΣΙΠΟΛΙΣΟΜΥΣΥ	ΑΝΑ+Α/
30	R	ΚΑΙΑΠΕΛΟΝΑΠΥΤ	
	P	ΚΑΙΑΠΕΛΟΜΑΠΥΤ	
	H	ΚΑΙΑΠΕΛΟΝΑΠΥΤ	ΑΙΥΠΕΡ
31	R	...ΥΠΗΑΡΥΗΑΙ	
	P	ΠΑΡΥΗΑΕ	
	H	ΠΗΑΡΥΗΑΙ	ΥΣ.....Ο
32	R	...ΦΕΥΟΜΟΥΜΕ	
	P	ΕΡΟΜΟΙΜΕ	
	H	ΦΕΡΟΜΟΙΜΕΙ	ΚΑΙΕΛΙΟ
33	R	...ΥΠΑΜΡΙΣ	
	P	ΔΥΠΑΜΡΙΤ	
	H	ΔΥΠΑΜΡΙΣ	ΚΙΣΙΗΛ//
34	R	...ΛΕΑΤΕ+ΟΔ	
	P	ΛΕΑΤΕ+ΟΔ	
	H	ΛΤΑΚΑΤΕ+ΟΔ	Ε+ΕΣΙΝ//
35	R	..Α..ΑΚΑ..Ε.	
	P	ΑΔΑΚΑΙ	
	H	Α//ΑΚΑΙΤ.	ΔΤΑΣΑ//
36	R	..ΤΑ	
	P	ΤΑΣ	
	H	ΤΑΣ	

Var. lect.: Ex his locis, quibus Bailie a Bladensburgo et Pellio recedit, annotentur hi: Vs. 9 ΚΑΙΣΡΗΜΟΤΑΙΣ; vs. 13 ΚΑΘΕΔΥΚΑΙΗΑΚΙΑΝ. Wilson vs. 2 ΙΑ pro Η; vs. 3 litterae Θ, quae est inter Ε et Α, signum interrogationis appinxit; vs. 6 ΕΑΒΑ.ΤΙ; vs. 15 ΑΣΗΡΥ; vs. 30 ΕΝΟΔΑΙ.

De Pamphyliorum dialecto haec tradit Arrianus anab. I 26: αἰεὶ δὲ οἱ Σιδῆται Κυμαῖοι ἐν Κύμῃ τῆς Λιβύης· καὶ οὗτοι λέγουσιν οὐκ ὀφθαί τόνδε τὸν λόγον· ὅτι οὐκ πατρίαν τὸ ἐκ τῆς γῆς Ἰωνίης· οἱ πρῶτοι ἐν Κύμῃ σταδόντες καὶ ἐπὶ οὐρανῷ ἐξέβησαν, αὐτίκα τὴν μὲν Ἑλλάδα γλαῦσαν ἐξέλαθοντο, οὐδὲν δὲ βαρβαρὸν φωνὴν ἴσαν, καὶ οὐδὲ τῶν προσχόμενων βαρβαρῶν, ἀλλ' ἰδίαν ὀφθαί, οὕτω πρῶτον αἶσαν τὴν φωνήν, καὶ ἐν τότε οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους προσχόμενος Σιδῆται ἰβαρβαρίζον.

Einemodi barbariam praeferit etiam hoc specimen Silyonensis dialecti multis apud Cyprinos simile. Alphabetum est ordinis orientalis, addito signo W, quod quia sonum quendam a digamma non longe diversum significat, collatis quorundam ceteris quibusdam exemplis in hoc ipso titulo obviis tam numerorum inscriptionibus. (cf. Friedländer, l. l.) ΣΕΛΥΝΙΕΣ et ΚΑΝΑΨΑΣΠΡΕΙΑΣ (i. e. fardones Sygias) non dubium videtur. Multo quae mihi parum intellecta sunt, e. g. vocabula

HEWOTAI et NI, ut alia taceam, nolui coniecturis, quae neque ab etymologia neque a sententia satisfaciunt, tentare; praestat haec ad tempus omittere. Ne argumentum quidem tituli hunc perspicitur; id tamen suspicari licet, subesse pactum Sillyensium et Phaselitarum; cf.

vs. 11 πάλῃ, vs. 19 ἔξ δὲ Φυσίλα ὁδὸ διασπῆρας. Vs. 8 ἀδρῶνα, cf. Hesych. ἀδρῶν· ἀδρῶν, Πασφύλλαι. Vs. 9 ἰβουλῶτα pro ἰβουλῶτα; de vocali syllabae praenultima cf. vs. 12 παρῆφρῶτα et n. 506 δαμοργῶτα. Vs. 17 [π]αργῶτα, vs. 24 σπαργῶτα?

506 *Aspendi* in lapide marmoreo quadrato, 0.70 m. alto, 0.50 m. lato; titulus margine cinctus est. Edidit Hirschfeld, actt. monstr. acad. Berol. 1875 p. 123; cf. Siegmund in Curtii studiis IX p. 91.

ΠΟΛΙΣ ΑΦΟΡΔΙΣ
ΝΕΓΟΠΟΛΕΙΣ ΔΑΜΙΟΡΓΙΣ
ΣΑΡΠΕΡΤΕΔΟΚΕΙΣ ΕΡΕ
ΜΝΙΚΑΙ ΠΥΛΩΝΑΡΓΥ
ΡΥΜΝΑΣΦΙΚΑΤΙ

Attica.

[Νε]γ[ο]πολ[ι]ς Ἀφορδισί[ν]
Νεγοπόλις[ν] δαμοργί-
στα παρτῶνα ἐς ἰβ-
μῶν καὶ πυλῶνα ἀργυ-
ρίου μῶν φῖκατι.

Νεόπολις Ἀφορδισίου
Νεοπόλιδος λειτουργήτα-
στα παρτῶνα ἐς ἰβ-
μῶν (= ἔρυνα) καὶ πυλῶνα ἀργυ-
ρίου μῶν φῖκατι.

Vs. 2. Ad nomen patris additur nomen avi more et in aliis quibusdam Asiae regionibus frequentissimo et obvio in alio titulo Pamphylio huius simillimo, qui editus est ab Hirschfeldio l. l. p. 123 n. 1, sed hic non repetitur, quod propter Ω = ω etiam recentior quam Neopolidis titulus iudicandus est, quamquam ne hunc quidem valde anti-

quum putari sinit forma litterae Α. Quo in nomine avi utram offensio diphthongi ΕΙ. suspitione mendii an explicatione originis tollenda sit, in dialecto tam imperfecte nota in medio relinquendum. Vs. 5. In voce φῖκατι littera φ vicem antiquioris litterae Φ videtur praebere.

XXII.

TITVLVS CYRENAICAE.

506a In lapide calcario 0.33 m. long., 0.24 m. alt., 0.09 m. crass., effosso Olympiae pone thesaurum Gelensium; litterarum 0.078 m. alt. sulci colore rubro impleti sunt. Edidit Purgold, arch. Zeit. XXXIX p. 180. Utor ectypo.

ΟΥΡΑ

Ουρα[νίου]. Cf. Paus. VI 19. 10: πρὸς δὲ τῇ Συβαριτῶν Λιβύῃ ἐστὶ τῶν ἐν Κυρήνῃ Σησαυρῶν.

XXIII.

**TITVLI SICILLAE,
COLONIARVM CORINTHIARVM CVM IMACHARA,
COLONIAE RHODIAE, COLONIAE MEGARICAE, CO-
LONIARVM CHALCIDICARVM, ORIGINIS IN SICILIA
INCERTAE.**

507 In marmore inter sepulera prope ruinas Acrarum (Palazzolo) reperto; tum erat penes baronem Iudicam; ex schedis Thorpii dedit Rose, inserr. Gr. vet. tab. XII 1 p. 91; inde Franz, C. I. G. 5458.

ΑΙΟΛΙΑΝΑ

[Α]ῖος ὁ [X]μα[ρ]ος.

508 Acris (Palazzolo) in lapide, quem Iudica repperit et in collectionem suam intulit. Ex schedis Thorpii edidit Rose, inserr. Gr. vet. tab. XIII 2. 11, p. 102; repetit Franz, C. I. G. 5435.

{V901}

Σύζω, epitaphium mulieris.

509 Syracusa in insula Ortygia ad templum, quod antea putabatur esse Dianae, ante porticum, quae in fronte templi est duplex, in summo de tribus gradibus, infra tres columnas meridionales lateris orientalis, i. e. intranti ad sinistram, a. 1864 fodiente Cavallario detectus est titulus 7.77 m. longus. Litterae 0.15—0.18 m. altae ductu valido profunde incisae sunt. Hirzel, bullett. dell' inst. arch. 1864 p. 91; Giuseppe de Spuches, d'una epigrafe greca trovata in Siracusa nel tempio creduto di Diana, Palermo 1864; melius apographum foras dedit Schubring, Jahrb. f. Philol. nov. ser. suppl. IV p. 672, cf. Philol. XXII p. 637, et idem alterum, Philol. XXIII p. 363 sqq. Cf. Kirchhoff, arch. Ana. 1867 p. 61. Apographum a se confectum edidit Bergmann, Philol. XXVI p. 567 addito Adleriano. Utor praeterea ectypis et apographis Kochmannii, Iacobethalii, Lehfeldtii, altero Adleri, Luckenbachii.

ΚΛΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΟΙΕΣΕΤΟΜ

ΕΙΟΝΙ.ΘΟΚΙΝΕΛΑ.

ΙΛΙΕΣΙΝΕΙΑ.ΚΑΤΕΡΛ

INSCR. GRAEC. ANTIQ.

19

Nota. Spatia sunt haec: inter litteram primam et punctum primum 1.69 m., inter punctum primum et hastam litterae septimae decimae 1.06 m., inter hastam litterae septimae decimae et punctum secundum 1.32 m., inter punctum secundum et tertium 1.24 m., inter punctum tertium et quartum 1.60 m., inter punctum quartum et litteram quinquagesimam quartam 0.96 m. Lectio medio tenuis certa est praeter litteras MEN; sed inde usque ad finem lapidis a superiore parte adeo mutilata est, ut litterarum fastigia vel etiam totae litterae evanuerint. Litterae truncae tricesimae linea sinistra non est directa ad perpendicularum, sed paulum procumbit; congruunt cum ectypo apographa fere omnia. Duas hastas, quae ex littera tricesima sexta et littera tricesima septima sunt reliquae, inter se distant 0.145 m., altera hasta a littera quae cernitur proxima p. 0.27 m. Litteram quadragesimam tertiam quam potui accuratissime ex ectypo delineavi, congruenter mecum e lapide exscripserunt Jacobsthal et Kochmann; Luckenbach in litteris ad me datis annotat: bei λ-zwei zufällige Striche; alii praebent partim /3, partim /2. Post litteram duodequingagesimam Bergmann habet vestigium hastae caeteris non visum. Littera duodequingagesima a

littera quinquagesima prima abest 0.30 m. Litteram quinquagesimam quartam Luckenbach affirmat esse Λ, quod corrosione simile factam sit litterae Λ; Bergmann Λ, reliqui Λ. Post eam Bergmann praebet fere haec Λ, Schubring 1, reliqui nihil.

Καὶ αὐτὸς ἔστιν ὁ ἀντιπρόεδρος.

ὁ αὐτὸς ἔστιν ὁ ἀντιπρόεδρος.

Scriptum enim olim fuit me iudicē: ΘΟΚΙΝΔΕΛΑ.ΙΕΙ+ΡΕΙΝ ΑΕΤΑ.ΚΑΤΑΦΕΡΑΑ. Cleomenes, qui pro oraculo salutari sibi dato gratias redditurus aliquam templi partem aedificavit, vocibus primis nullo metro inclusis subiecit versum hexametrum eadem ratione qua Hiero tyrannus, cf. n. 510. Singula brevissime absolvam. De ΘΟ pro ΘΟΥ cf. n. 20 tit. 15. Formam αἰβδύλας redde etiam Pindaro in fragmento dithyrambi (n. 79 ap. Bergkium) iniuria spretam ab editoribus, quibus magis placuit αἰβδύλας. Lege αἰβδύλας. Ad ληρά cf. Hesych. ληρά (sic in libro manu scripto; M. Schmidt: ληρά) ἡρία; cf. praeterea glossas ληράς ἡρία σταφανεφάρι, ληταίρι ἡρία τῶν τιμῶν Στῶν, alias.

510 Titulus Syracusanus, scriptus in galea aenea, quae a. 1817 inter rudera Olympiae reperta est, deinde aliquandiu erat Zacynthi apud Rosarium Britannum, denique in museum Britannicum pervenit. Edidit Broendsted, Morgenblatt 1820 mens. Aug. Kunstblatt n. 65, post eum quum alii tam Rose, inserr. Gr. vet. tab. VIII 1 et Boeckh, C. I. G. 16 (ubi videas priores) et Add. Cf. Broendsted, in Boettigeri Amalth. III p. 57 sqq., idem, Classical Journal XXIX p. 133; Leake, Journal of a tour in Asia minor, p. 240; Anonym. class. Journal XXXIV p. 322 sq.; G. Hermann, über Boeckh's Behandl. etc. p. 55, Meier p. 150 sqq.; idem, Hall. allg. Lit. Zeit. 1826 I p. 165 sq.; Welcker, syll. ed. alt. n. 24 p. 173 sqq. Exscripsi.

ΒΙΑΡΟΝΟΔΕΙΝΟΜΕΝΕΟΣ
ΚΑΙΤΟΙΣΥΡΑΚΟΣΙΟΙ
ΤΟΙΔΙΤΥΡΑΝΑΡΟΚΥΜΑΣ

Ἰσχυρὸς ὁ Δεινόμενος

καὶ τοῖς Συρακοῖσι τῷ Δι. Τυρρῶνι ἀπὸ Κώμας.

i. e. Hiero Dipomenis filius et Syracusani Iovi Tyrrheni (haec arma) a Cumis (dedicaverunt); Ol. 76. 3. Plura igitur arma dedicata erant,

de quibus una galea recepit inscriptionem. Boeckh in extremo titulo versum paroemiacum de industria ab Hierone eusum esse contendit; cui propter elisum α (cf. n. 476) ita assentior, ut paroemiacum hexametrum claudicantem substituam, cf. n. 509.

511 Aeris (Palazzolo) intra orchestrae theatri antiqui, in lapide calcario valde corroso, a dextra mutilo, litteris neglegenter sculptis, adesis, lectu difficillimis. Exscripserunt Schubring, qui edidit in Jahrb. für Philol. suppl. IV p. 668, et Kaibel; uter scheda utriusque.

Schubring:

PONI
AKENPAIN
ARTIDNTKI
INBOTEK
NINKEN
ELEK

Kaibel:

ΠΟΝΙ
ΑΚΕΝΤΑΙΟ
ΝΤΟΝΤΕΑ
ΙΝΒΟΤΕΑ
ΝΙΝΚΕ
ΕΙΣΕ

512a Titulus Syracusanus. Lapis sepulchralis, qui servatur Athenis in aula musei. Edidit Milchhofer, Mittheil. des deutschen arch. Inst. zu Athen. V p. 175.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
ΕΥΡΑΚΟΣΙΑ

Αναστάσια Ευρακώσια

512 Titulus *Imacharensis*. Caduceus aeneus 0.52 m. long. initio huius saeculi prope Nissoriam repertus; servatur nunc in museo Panormitano. Inscriptionem in scapo incisam edidit Baldassare Romano, *Giornale di scienze, lettere ed arti per la Sicilia*, a. 1835, tom. 53 p. 217sq. et a. 1836 tom. 57 p. 152sq.; accuratius Salinas, *arch. Anz.* a. 1865 p. 140 et libello singulari, *il caduceo degli Imacaresi*, a. 1879.

IMACHARENSION

Salinas: le iscrizioni son due; l'una più recente, sebbene di forme abbastanza arcaiche, ha con lettere profondamente incise IMACHARENSION OXION; e l'altra a tratti più leggeri lascia scorgere solo le lettere Γ...ΑΑ...Α...ΙΟΝ (in *Indice arch. Γ...ΑΑ...Α...ΙΟΝ*).

È dunque evidente che il caduceo fosse „sacro degli Imacaresi“, e che questa sua consacrazione s'incidesse sovra di una iscrizione preesistente. — Si liceat putare aliquot lineas oblitteratas inter AION et OXION pertinere ad titulum recentiorum, legam *ἱμαχάρων (δ)μόριον*.

513a Titulus *Gelensis*. Lamina aenea, 0.003 m. crass., ab una parte fracta, caeterum integra, eruta est Olympiae apud Altis murum meridionalem. Olim ad aliquam superficiem aequam affixa erat fibulis, quarum duae servatae sunt, et clavis, de quibus unus foramen reliquit. Titulus litteris tenuibus ea via videtur incisus esse, ut primo margines laminae sequeretur, tum in mediam se inderet. Ex ectypo et Furtwaengleri apographo edidit Kirchhoff, *arch. Zeit.* XXXVII a. 1879 p. 161; aere ante robiginoso perpurcato plenius apographum et ectypa confecit summisitque Purgold.

Notae Purgoldii. Ante litteram Γ nihil perit. In nomine *Μανερπίτιος* littera π, de qua illum percontatus eram, iam est clarissima. In versu medio ad dextram vestigiū non omni ex parte certa litterae γ. Ad sinistram post OI spatium vacuum.

Μανερπίτιος μ' ἀνέστη Μανερπίτιος, Διός υἱός
[ἀνέστη (?) νικίτας, πίδου ἢ ἀλκί] τοῦ Γελαιῶν.

Pantarem intellegendum esse patrem Cleandri et Hippocratis tyrannorum Gelensium, de quo mentionem fecit Herodotus VII 154, non fugit Purgoldium. Itaque titulus saeculo sexto exeunte vix recentior est. Cum genetivo *Μανερπίτιος* cf. *Τυοκράτιος* tab. Heracl. I 118.

513 Titulus *Gelensis*. In stragalo aeneo in Sicilia reperto, qui asservatur in Britannia; ex Forchhammeri apographo titulus editus est ab E. Curtio, C. I. G. 8521.

TONCEΛOIONEMI

Τῶν Γελαιῶν τίμη.

514 Titulus *Selinuntius* vel *Megaricus* ductu lato incisus in lamina aenea fere 0.0015 m. crass., aliquot locis robiginosa, cuius sex fragmenta Olympiae effossa sunt. Fragmentum a, 0.19 m. alt., 0.095 m. lat., superne integrum, sinistra desectum, caeteroqui fractum, barbara aetate perforatum, effossum est intra Leonidæum. Ex Furtwaengleri apographo edidit Kirchhoff, *arch. Zeit.* XXXVII a. 1879 p. 163. Fragmentum b, 0.135 m. alt., 0.07 m. lat., supra ut videtur integrum, ad sinistram desectum, a reliquis partibus fractum, repertum est a Pelopio ad meridiem et occidentem versus. Ex Purgoldii apographo, quod manum erat dextra parte aeris tum temporis nondum revoluta, edidit Kirchhoff, *arch. Zeit.* XXXVIII a. 1880 p. 66. Fragmentum c, 0.015 m. alt., 0.032 m. lat., undique mutilum, effossum ante Heraei latus occidentale. Fragmentum d, 0.09 m. alt., in parte inferiore 0.035 m. lat., infra incolume, erutum a prytaneo ad septentriones versus. Purgoldii apographo usus edidit Kirchhoff, *arch. Zeit.* XXXVIII a. 1880 p. 119. Fragmentum e, 0.08 m. alt., 0.045 m. lat., infra incolume. Ex R. Weilli apographo edidit Kirchhoff, *arch. Zeit.* XXXVI a. 1878 p. 143 tab. XIX 3. Fragmentum f, 0.095 m. alt., 0.33 m. lat., sinistra et dextra et supra fractum, infra integrum, effossum ab ecclesia Byzantina ad meridiem et orientem versus. — Imagines dimidiam magnitudinem aeris repraesentantes expressae sunt maximam partem ad fidem apographorum Purgoldianorum, ectypis fragm. b et f adhibitis; imagines fragmentorum a et d repetuntur ex diario archaeologico, illius imago correctae ex Purgoldii notis.

(Textum vide p. 148.)

Potiores varietates lectionis et Purgoldii notae. Fragn. a. Supra verum primum lineolas brevissimas litterarum vestigia esse negat Purgold; vs. 1 Purgold post ξ indicat fuisse non Θ, sed potius litteram ab hacta incipientem; vs. 2 litt. 7 Purgoldio olim videbatur esse 7; postea nuntiavit nihil certum esse nisi hactam et posse illam litteram fuisse 7; vs. 3 fin. littera dubia. — Fragn. b vs. 2 punctum in littera Θ consulto incisum est. — Fragn. f vs. 2 inter π et ε in ectypo cernitur; vs. 3 litterae magnam partem fractura dimidiatae sunt; littera, quae a dextra manu fuit octava, interdidit; deinde, ut videtur, π mutilam et post alterum spatium O ipsum quoque truncum, utrumque non fide

certum; post lacunam 3 et pars inferior litterae 3; tam 3 et A; inter duo A vestigia superare videntur ex littera A; sequitur locus corrosus; hunc excipiunt septem litterae clare; post eas linea inferior transversa fortasse casui tribuenda, sed hacta directa et mox pars inferior lineae obliquae sunt genuinae; ad sinistram litterae O admodum dubiae; vs. 4 7 est certum; vs. 5 ad dextram littera Θ, quae nunc laesa est, integra erat, quam aes e terra proveniret; ibidem supra litteram quartam i ectypam lineam transversam quamvis incertam videtur praebere; vs. 6 ad sinistram litterae MO (in apographo MO) prorsus incertae; circa littera O, quae illi violata est; deinde fortasse N.

ex urbe in tumultibus domesticis, quibus saeculo sexto vexabatur, tot homines — inter eos Theognis — quam alio tum in Siciliam videntur fugisse, ut eius generis pactione opas esse posset.

ΑΤΟΣΘΕΟΣΤΟ
 ΑΤΟΣΘΕΟΣΤΟ
 ΗΡΑΚΛΕΑΝ
 ΝΑΚΑΙΔΙΑ
 ΑΚΑΙΔΙΑΜ
 ΕΙΑΝΚΑΙΔΙΑ
 ΜΕΙΣΤΟΙΑ
 ΕΟΕΛΑΝΤΑ
 ΑΥΑΝΤΟ
 ΕΞΕΝ

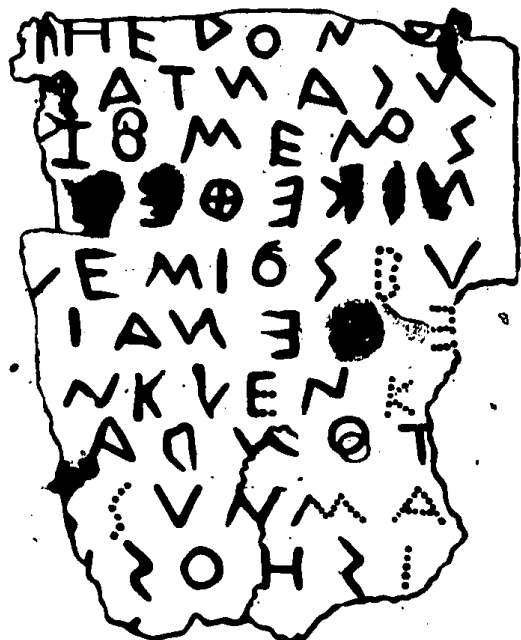
ΠΕΝΙΚΟΝΤΙΤΟΙΣΕΛΙΝΟΝ
 ΜΕΣΚΑΙΔΙΑΤΟΝΦΩΝΟΝ
 ΙΔΙΑΓΟΛΛΑΝΑΚΑΙΔΙΑΓ
 ΤΥΝΔΑΡΙΔΑΣΚΑΙΔΙΑΔΕ
 ΛΟΦΟΡΟΝΚΑΙΔΙΑΓΑΣΙ
 ΤΟΙΣΑΛΛΟΣΘΕΟΣΙΔΙΑ
 ΡΕΚΕΝΟΜΕΝΑΙΣΕΝΤΕΥ
 ΥΜΑΤΑΤΑΥΤΑΚΟΝ
 ΟΝΙΟΝΚΑΘΕΜΕ
 ΕΣΤΟΔΕΤΡΥΣΙΟΝ
 ΑΝΤΟΝΕΝ

At ab apographo Benndorfiano, quo Blase non usus fuit videtur, haec longius recedunt, quam ut assentiri liceat; nisi forte selectio lapide illud parum fidem apparebit.

ΛΟΝΟΣ ΓΑΙΑΝΟΣ
ΑΝΑΙΑΣ

[Τηλ.] φᾶς(ρ)ῶ [Μ]ήνους θ. [Ζ]ήνους θ. [Ξ]ήνους
[ἐπὶ τῷ] μῶ τῷ ἑκάτῳ
ἀ[νέ]σθηε.

- 519 Titulus *Zancleus*. Lamina aenea, 0.00075 m. crass., reperta Olympiae, in regione Philippi ante murum periboli, undique mutila, nisi quod margo dexter vss. 2—5 et fortasse margo superior supra litteras ON servatus est. Ediderunt Kirchhoff, *arch. Zeit.* XXXVI p. 141 tab. XVIII 5, et Curtius, *Ausgrab. zu Olymp.* III tab. 25. Utor ectypo; imago repraesentat dimidiam magnitudinem.

Nota. Vss. 1. In littera secunda linea transversa admodum tenuis fortasse casui debetur, ut diiudicari nequeat, utrum ea littera fuerit H an Π. Vss. 3. Sculptor litteram O superiore loco, quam debuerat, incidit, deinde suo loco repetivit.

Vss. 3. 4 [δυνα]ζόμενος ναυθιάν. Vss. 5. 6 [πο]λεμίους βλεπθῆναι, quo in verbo sculptor litteram V parum scite exaravit, ut litterae V fieret similis. Vss. 7. 8 [Δα]νάλην κ[αί] τὸν Δα[νάλαν]. Vss. 9. 10 [τοί]ς συν-μα[χο]ίς οὖς —.

Titulum ante Zanclem a Samiis captam (a. 494) esse scriptum annotavit Kirchhoff.

- 520 Titulus *Chalcidicus*. In duabus pateris ex collectione Campoliana, quae erat Terranova (Chalcis), in museum Panormitanum delatis, leguntur duo tituli simillimi (cf. n. 520). Litterae 0.007—0.008 m. altae in margine acu non satis stabili incisae sunt. Apographa subministraverunt Schubring in diario et Holm in litteris ad me datis.

ΗΠΟΔΡΟΜΕΣ ΤΟ ΔΕΔΟΘΟΝ ΠΕΔΙΟΙ

Ἡ(π)οδρομίες τοῦ δῶρου Πεδίου, ab Hippodroma hoc Pedio (ni fallor ipsi quoque feminae) donum datum est. Titulum non Gelensem, sed Chalcidicum esse apparet.

- 521 Titulus *Chalcidicus* in patera incisus; cf. n. 519.

ΑΡΦΥΛΕΣ ΤΟ ΔΕΔΟΘΟΝ ΠΕΔΙΟΙ

Ἀρφυλές τοῦ δῶ[ρ]ος Πεδίου, ab Arphyla hoc Pedio donum datum est. Parilis horum titulum conceptio explicatur, si utrumque ab ipsa Pedio incisum esse putamus. Quod autem duae feminae similia vasa Pedio donaverunt et quod haec vasa coniuncta usque ad hoc tempus servata sunt, mirum vix potest neque tamen satis est ad suspicionem falsi firmandam; conicere licet ea in sepulcro reperta esse.

- 522 Titulus *Chalcidicus*, in ansa aenea reperta Agrigenti; edidit, qui possidebat, Baldassare Romano, *antichità inedite di vario genere*, Palermo a. 1854, p. 16, tab. 6 n. 14.

ΥΡΥΞΙΠΟ

Υρυσί(π)ου. Littera Υ documento est illud vas olim ex aliqua Chalcidica colonia Agrigentum delatum esse.

- 523 Titulus *Longanaeus* in caduceo aeneo musei Britannici reperto in sepulcro Siciliensi. Fraenkel, *arch. Zeit.* XXXIV p. 40.

ΛΟΝΓΕΝΑΙΟΣ ΕΜΙΔΕΜΟΣ

Λονγναίος εἰς δῶμα[τος]. Hunc caduceum gestavit praeco publicus urbis Longanae haud procul a Messina sitae; eam, quo tempore a Chalcidensibus incolebatur, Longenen appellatam esse consentaneum est. Ad A cf. not. n. 533.

- 524 In frusto argenti ex Sicilia oriundo, pondere 730 grammatum, forma oblonga inaequali; Thermis, ubi nunc Termipi, apud Iosephum di Giorgio, rerum antiquarum mercatorem, exscripsit Mommsen.

ΔΙΟΣ ΛΥΚΑ

ΝΟΛΛΑ

Διός Λύκα, Τρυγών (sc. ἀνδρῶν). Meretriculae — nam harum feminarum de arte sordida eam ob causam non dubito, quia non alterutra sed utraque nomine bestiae utitur neque adduntur nomina patrum aut maritorum — Iovi pro quaestu amplo hoc argentum dedicaverunt. Quae autem in urbe Siciliae Dorides illae incoluerint, in medio relinquitur; si argentum Himerae in urbe propinqua repertum esse constaret, titulum tribuerem Doricae incolarum parti.

XXIV.

TITVLI ITALIAE,

COLONIARVM CHALCIDICARVM CVM ALPHABETIS
IN ETRVRIA REPERTIS, COLONIAE LOCRENSIS, CO-
LONIARVM ACHAICARVM, COLONIARVM LACONI-
CARVM, ORIGINIS IN ITALIA DVBLIAE.

524 Inscriptio acu incisa est in lecytho 0.057 m. alta, reperta a. 1843 in sepulcro Cumano, fodiente Britanno Vernon. Minervini, bullett. Napol. a. 1844, II p. 20sq. tab. I l. 2; repetit E. Curtius, C. I. G. 8337.

IMMEDIATE
TO THE
MUSEUM
OF
ANTIQUE
ARTS
AND
ARCHAEOLOGY
OF
THE
UNIVERSITY
OF
CAMBRIDGE

Tαταίης εἰς ἀντίθετον τοῦ δ' αὖτε καὶ ἐπὶ τῆς [3] φράσεως ἴσται. Ad vocem θυφάδες cf. ἱσιάν n. 525.

525 In lebeo aeneo 0.18 m. alto, 0.4 m. in diametro habente, qui ex sepulcro Cumano ablatu est; inscriptio in summo margine acuto scalpro ductu tenui incisa tamen fere ubique clara et perspicua servata est. Ex collectione Payne-Knightiana pervenit in museum Britannicum. Classical journal I p. 329sq.; Rose, inscr. Gr. vet. p. 65 tab. VII 2; Boeckh, C. I. G. 32 et add.; K. F. Hermann, Heidelb. Jahrb. a. 1827 p. 998; Hursian, mus. Rhen. XVIII p. 451; denso exscripsit von Duhn, annali dell' inst. arch. a. 1880 p. 344. Exscripsi, uter ectypo stanneo. Intervals litterarum in imagine artata sunt; vera enim tituli longitudo est 0.251 m.

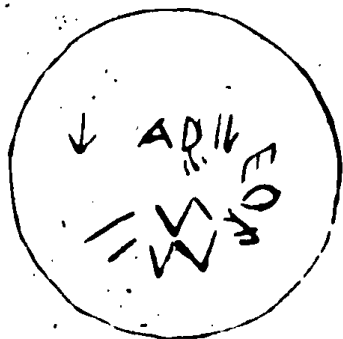
ΕΠΙΤΥΚΟΝΟ ΜΑΣΤΟΤΟΦΕΙΔΙΛΚΟΑΘΝΟΙΣΕΘΕΝ

Var. lect. Post ΑΘΛΟ litteras τς paulum corruptas et ad eas primus perspexit von Duhn, quum antea lectum esset Ν. Idem in extremo titulo praebet ΘΕΝ.

Επὶ τοῖς ὀνόμασιν τοῦ Φειδίου ἁγλαῖς ἱσιάν, in ludis funebribus, qui in honorem Onomasti, Phidilai filii, celebrati sunt, propositus sum. Ad ἱσιάν cf. n. 524 θυφάδες.

526 Titulus Chalcidicus incisus sub fundo paterae parvae nigrae musei Berolinensis, nescio ubi inventae. Exscripsit R. Weil. Con-
tuli.

527 In tabula tofana cana, c. 0.67 m. altitudine, 0.67 m. latitudine, 0.28 m. crassitudine, litteris maximis; eruta est prope Cumas a comite de Syracusia, nunc servatur Neapoli in museo. Minervini, bull. Napol. nov. ser. a. 1858 VI p. 49sq. tab. I; Kirchhoff, Stud. 3 p. 107. Exscripsi.

Καρίων εἰς 191

Καροβούλας.

528 In tabula tofina eodem loco inventa ibidemque servata atque ea quae praecedit: ex hoc lapide sepulchrali atque aliis lapidibus compositum erat alterum sepulchrum recentius forma cistae, quod vas cinerarium aeneum continebat. Quum tofus humore assiduo marcidus esset fractus, pars infima periit; ea, quae reliqua est, fere 0.4 m. alta, 0.54 m. lata est. Minervini, bull. Napol. nov. ser. a. 1858, VI p. 65 sqq. tab. 2; Kirchhoff, Stud. 3 p. 107. Exscripsi.

ΔΕΜΟΝ
ΣΟΦΙΣΤΑ
ΜΙΤΟ

Δημοχάρους εἰμι τοῦ — —

529 In fundo paterae parvae aeneae reperto inter cineres eodem loco quo tituli superiores. Minervini, bull. Napol. nov. ser. a. 1858, VI p. 68.

ΔΕΜΟΝΟΣ

Δημοχάρους.

530 In amphora Cumana collectionis comitis de Syracusia, litteris incis. Bullett. Napol. VII p. 136; Kirchhoff, Stud. 3 p. 107.

ΒΑΙΡΙΟΕΜΙ

Χαίρων εἰμι, Chaerinae sum.

531 In patera Cumana eiusdem collectionis, litteris incis. Bullett. Napol. VII p. 136; Kirchhoff, Stud. 3 p. 107.

ΒΙΟΤΟ

Βιότου.

532 Titulus Rheginus. Marmor Parium 0.26 m. alt., 0.98 m. long., 0.755 m. crass., repertum Olympiae, ab Heraeo ad meridiem; litt. alt. 0.02—0.026 m. Ad dextram et ad sinistram similia marmora, quae interierunt, hoc exceperunt. Edidit Furtwaengler, arch. Zeit. XXXVII p. 149 sqq. Imago sextae parti verae magnitudinis respondet. Ectypum contuli.

ΝΙΟΣ ΕΟΙΚΕΟΝΕΝΤΕΣ ΕΙ
ΝΚΑΙΘΕΑΙΣ ΠΑΛΑΙ
ΑΙΔΕΜΑΤΟΝ Η ΟΥΔΑ ΕΟΙΓΕΝΕΙΣ ΤΑ ΕΚ ΕΝ
ΕΥΘΟΝΕΡΕΙΤΑ ΕΥΤΑΜΕΝ

Supersunt haec ex basi donariorum a Micyntho Rhegino dedicatorum; cf. Herod. VII 170: ὁ δὲ Μικυθός, εἰς ἡν τὸν Ἀναξίμαν, ἐπὶ τὸν Πρωγίου καταλλέειτο, οὗτος δὲ περὶ ἱππαστῶν ἐν Πρωγίου καὶ Τεργῆν τὴν Ἀρμάδων οἰκιστὴς ἀνέστη. ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς πολλοὺς ἀνδριάντας; Pausan. V 26: τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν ἐπιγράμματα καὶ πατέρα Μικυθῶ Χαίρων καὶ

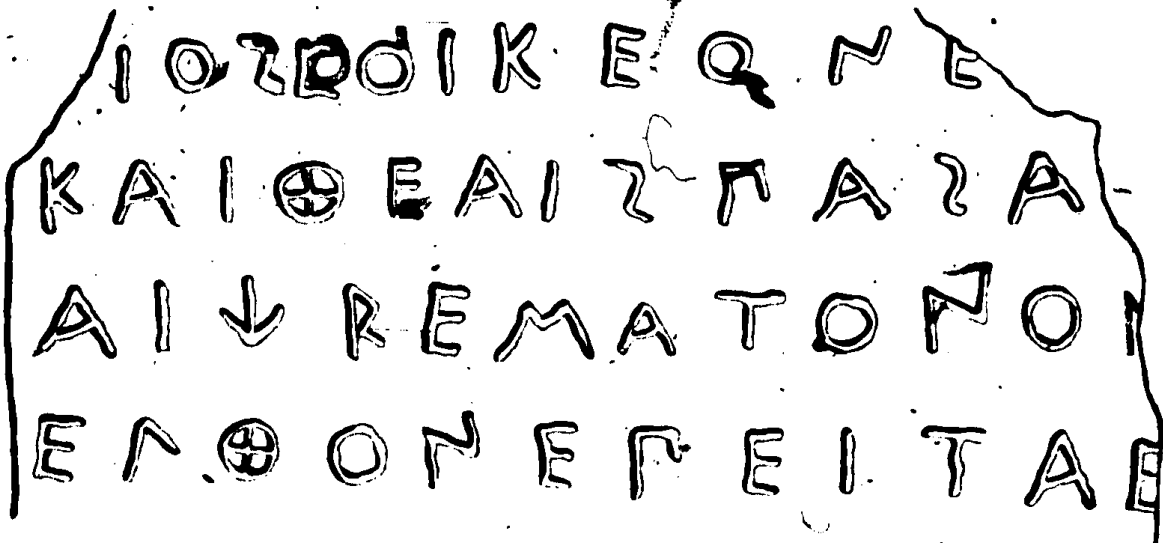
Ἑλληνίδας αὐτῶν πόλεις Πρωγίου καὶ τὴν ἐπὶ πορθύῳ Μισσην δίδωσιν· οἰκῆν δὲ τὰ μὲν ἐπιγράμματα ἐν Τεργῇ φεσὶν αὐτὸν, τὰ δὲ ἀναθήματα ἀνέστηκεν ἐν Ὀλυμπίᾳ, εὐχὴν τὴν ἐκείνων ἐπὶ ταῖς παῖδας νοσηστῆρος νόστον φεσιν αὐτῶν. Itaque haec fere supplementa titulus sibi postulat:

[Τὰ ἀγάλματα ταῦτα Μικυθός ὁ Χαίρων, Πρωγίος καὶ ἀπὸ πορθύου Μισσην] οὖς φοιτῶν ἐν Τεργῇ,
[Χαίρων ἀξίην ἀποδίδου ἀνέστηκεν ἐπὶ τοῦ φιδιστῆρος Στῆς πᾶσι] καὶ Στῆς πᾶσι
[ἐπὶ γὰρ ἡμεῖς ἐς τὴν ἱερὰν τέχνην ἀναθήματα χάριτος καὶ πόνου καὶ χροναίων, ὡς σάφει, πλεῖστα ἐγὼ] (εἶπε)
[καὶ οὐδὲν ἐπὶ τῇ — — — — — ἐπὶ πάν] ἰδὼν, ἐπειτα εὐχάμεν
[— — — —]

Hic titulus necessario recentior est anno Ol. 78. 2, quo anno Micyntho Rhegio Tegeam demigravit, cf. Diod. XI 66; quin etiam seriore terminum lucramur, si recte Furtwaengler coniecit haec marmora quondam collocata fuisse in fundamento quodam ex lapidibus calcariis composito, a templo Iovis ad septentriones versus sito; quod quum exstructum sit supra eam humi straturam, cui recrementa templi inter-

mista sunt, haud antiquius medio saeculo quinto haberi potest. Supplementa, quibus sententiarum ordinem adumbrare studui, ut a vera ratione labantur, me non fugit posse fieri; ac si quis vs. 3 pro ὡς σάφει (i. e. σάφει) lectionem ὅσα φοι. non nō nomine improbandam tueri constituerit, longe alia ei erunt fingenda. — Vs. 4 εὐχάμεν scripsi, non εὐχάμεν(ε), ut etiam hic veritas voce integra sniretur.

533 Titulus *Rheginus*. Marmor Parium (a), 0.285 m. alt., 0.45 m. lat., 0.51 m. crass., repertum Olympiae prope templum Iovis inter septentriones et orientem solem; ad dextram manum et a parte postica fractum est, ad sinistram olim sese applicabat ad alterum lapidem, cuius fragmenta (b-f) pusilla videntur superesse. Altitudo litterarum est 0.02—0.026 m. Tit. a edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI p. 139 tab. XVII P, ectypo usus, quod ego quoque adhibui; fragmenta b-f minore forma expressa mutuo ex Furtwaengleri editione, arch. Zeit. XXXVII p. 149 sqq.

Nota. Vs. 1. Litteram O ipso lapidarius correxit superincisa littera Γ. Haec pertinent ad titulum simillimum eius, qui praecedit:

Vs. 3 fin. Margo fractus vestigium litterae extremae dubium reddit.

[Τὰ ἀγάλματα τὰς Μινυῶς] (b) ος [ὁ Χοῖρος, Φηγύως] (c) καὶ ἀπὸ ποταμῶν Μαστιῶος, φοινίκης [ἢ Τηγῆς].
[Χαίρει ἀξίην ἀποδόου αἰ] (b) καὶ [καὶ ὑπὲρ τοῦ φεστιῶντος] (c) καὶ Σαῦς πᾶσι[α].
[ἐπεὶ γὰρ ἡμεῖς εἰς τὴν ἱερὴν τέχνην ἀγαλματα] (b) καὶ πόρου καὶ χρημάτων, εἰς τοὺς, πᾶσιτα ἰσχυροῦ
[καὶ οὐδὲν ἐπὶ τῇ — — — — — ἐπὶ πᾶσι] (b) καὶ Σαῦς, ἰσχυροῦ [ὑψίστης].
[— — — — —]

Propter magnitudinem basis nimirum tituli dedicationis duo in oppositis lateribus incisi erant. Quamvis autem magna sit litterarum imprimis litterae sibilae similitudo, tamen non putaverim eadem eos esse exaratos manu. Non quo provocem ad litteras in illo titulo, n. 532, toto *ἑξήκοντα* dispositas, in hoc non nisi ex parte; nam potuit sane etiam idem lapicida, si hunc prius scripsit titulum, versu secundo nondum confecto ab incuriosa litterarum collocatione ad pulcriorem et elegantiore ordinem transire, eundem servare in titulo n. 532 exinde scripto. Neque gravioris momenti est spiritus asper illic scriptus, hic omissus. Sed movent me quum litterae λ diversa scriptura, quam citra necessitatem nolim uni scribae vindicare (cf. autem n. 105), tum litterae α linea transversa in illo titulo ubique librata, in hoc ubique prona. — Iam dixerit quis litterae λ formis variantibus nisi idem Micynthi alterum lapicidam in illo titulo usum esse scriptura et dialecto eorum Chalciditarum, alterum in hoc titulo scriptura et dialecto Arcadiae, novi domicilii. At secus videtur, quandoquidem participium *φοινίκης* repugnat dialecto Arcadicae; deinde littera λ ad hanc rem non multum valet, quia, ut saeculo quinto, in litteraturam Chalcidicam

accolis freti Siculi usitatum irreperent litterae Ionum Asiaticorum propriae, procul dubio effecerunt Samii, qui Messanam tenebant, cf. n. 536, praeterea n. 522. — Denique utrius tituli sinistrae parti deperditae fragmenta quinque parva sint attribuenda, neque magni interest neque scio an liquido disceptari nequeat. Neque enim, ex spatio lato vacuo, quod fragmentum b supra versum primum, fragmentum f infra versum ultimum servavit, iudicii inclinationem oportet pendere, quia ectypum tituli n. 533a, quamquam ipsos margines lapidis non cepit, tamen docet etiam in hoc titulo versum primum et quartum supra et infra a margine lapidis satis longe abesse, certe multo longius quam linea circumscripta in imagine aliarum archaeologicarum exprimit. Deinde ideo patet quia haec fragmenta titulo 532 adjudicanda esse, quia in fragmento b, quod ex versuum 1 et 2 parte priore reliquum est, litterae ex ordine videntur esse collocatae; at in tam parvo litterarum numero periculum est, ne merus casus subsit. Illic autem collocare malui illa fragmenta, quod paulo propius fidem est, alterum scribam Chalcidensem forma V (n. 532 vs. 3), alterum forma A (n. 533a vs. 4, fragm. f) usum esse, quam unum utramque formam promiscue in usum vocasse.

534 In lecytho musei Vaticani, 0.17 m. alta, litteris incis, quam a. 1836 in sepulcro *Caeretano* inter vasa Tusce inscripta repperit Galassi. Alphabetum Graecum scriptum est in imo margine, venter vasis continet syllabarium Etruscum hic non repetendum. Lepsius, *annali dell' inst. arch.* VIII a. 1836 p. 186 sq. tab. C 1; *mus. Etrusc. Gregor. II* tab. 103; Mommsen, *unterital. Dial.* p. 36. 51; E. Curtius, *C. I. G.* 8342; Kirchhoff, *Stud.* ³ p. 122 sqq. Depromo imaginem ex annalibus.

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

Alphabetum est Chalcidicum. Notabis formam litterae υ ab usitato more recedentem. Littera θ (samech) locum suum in ordine litterarum servavit, quamquam ei in illa scriptura nullus sonus respondebat; nam

535 In parietibus sepulcri Etrusci a. 1698 detecti ad viam a vico, cui nomen Colle, *Senam* ferentem prope abbatiam all' isola, colore rubro pictae sunt inscriptiones, inter se lineis directis separatae, a summo ad imum currentes, plurimae Etruscae, haec Graeca. Infra scriptura oblitterata est rudere, quod in sepulcro est cumulatam. Bellori, *picturae antiquae*, append. tab. XI p. 202 sq.; Buonarota, *additam.* Ad Dempsteri librum de Etruria regali, p. 36 tab. LXXXII; Lepsius, *annali dell' inst. arch.* VIII a. 1836 p. 195 sq. tab. C n. 3; Mommsen, *unterital. Dial.* p. 8 sq.; Franz, *C. I. G.* 6183; Kirchhoff, *Stud.* ³ p. 122 sqq. Repeto Buonarotae exemplar.

ABDECIΘOIKΛΜΝΞ
ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞ
ΑΒΓΔΕΖΗΘΙΚΛΜΝΞ

Var. lect. Vs. 1 littera quarta decima Lepsius est ϣ. α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω

Non bene cesserunt ei, qui pinxit hoc alphabetum ipsum quoque Chalcidicum, litterae γ f; mox in littera ζ utrum lineae transversae temporis iniuria perierint an a scriba omissae sint, dubito (cf. n. 390, add. 390, n. 546); tum litterae α forma antiquissima conservata est; quamquam littera ζ iam non cruce sed puncto est insignita; deinceps litterae υ etiam hic forma singularis est, sed cum *Caeretana* non congrua; de littera θ cf. n. 534. Alphabeto appietus est lusus syllabicus.

sonus ζ ibi exprimebatur littera X. Eodem modo etiam littera υ, h. e. littera zade fortasse consulto mutilata, in alphabeto retenta est, quum sonus ζ non hac littera, sed littera z exprimeretur. De littera φ, quae desideratur, cf. Kirchhoff, l. l. p. 125 sqq.

536 Titulus *Rheginus*. Duo fragmenta basis e lapide cano coque, ni species fallit, vulcanio sculptae; effossa sunt Olympiae intra aulam palaestrae. Altitudo integra est 0.30 m., latitudo fragmentorum coniectorum 0.72 m., crassitudo ubi est maxima 0.31 m. Titulus artificis, qui in superficie aequa tempore adesa ductu tenui exaratus est, multis fissuris et vulneribus deformatus est; alter titulus in parte antica non eadem manu late incisus optime est servatus. Edidit Kirchhoff fragmentum sinistrum ex ectypo et R. Weilli apographo *arch. Zeit.* XXXVI p. 142 tab. XIX 1, utrumque fragmentum ex Purgoldii apographo *arch. Zeit.* XXXIX p. 83. Imago aequat octavam partem lapidis.

Nota. Vs. 1 litteram primam esse Α non Α indicat Purgold.

[Ιλασκία] υς καλων γυναικων [ο] ιππων.
[Ιλα]σκιας ο Αλκιδιος
[α]υτο[ν] Εμαρ Ρ[ο]γινος.

Cf. Paus. V 27, 8: οὐ πόρρ' ὁ τοῦ Φεισίου ἀναθηματός ἄλλο ἐστὶν ἀγάλμα, κερύκεν Εμαρ ἔχον· ἐπιγραφή δὲ ἐπ' αὐτῇ Ἰλασκίαν ἀναθεῖναι γυνος Ῥογίνον, ποιήσαν δὲ Καλλίωνα (leg. Καλωνα) Ἰλσίον. Artificis titulum, Eleeni sequitur titulus donatoris Ionicam linguam Chalcidicamque scripturam ostendens, nisi quod scriptura Asiatica, quae hac aetate latius serpsit quam temporibus tituli n. 533, iam non modo ad Α, sed etiam ad η pertinet.

537 In lapide tofino male levigato, c. 0.74 m. altitudine, infra-0.37 m., supra 0.25 m. latitudine, reperto circiter a. 1790 inter parietinas *Locrorum*; post erat Casertae in collectione Francisci Danielis, nunc exstat in museo Neapolitano. Edidit Ardit, illustrazione di un antico vaso trovato nelle ruine di Locri, Neapoli a. 1791 p. 62; Franz C. I. G. 5769 et add. Exscripsi.

OINIADA
KAIEV KE
ADOS
KAIVEIM
ADOS
AMEOK
ANTAIO
EOI

Var. lect. Vs. 1. Ardit. O. Vs. 5. Littera secunda infra paulum laesa aut D aut P est.

Οἰνιάδης καὶ Εὐκλείδης καὶ Χίμαιρα (ἐκ ἀνδρῶν) τῶν Σιφ.

538 In galea aenea, quae auctore Millinio e regione *Locrorum*, si Rosium audias, Paesto oriunda est; nunc servatur in museo Neapolitano. Millin, description des tombeaux de Canosa, p. 1 et p. 45; Rose, inser. Gr. vet. praef. p. VI; Gerhard et Panofka, Neapels antike Bildwerke I p. 219; Franz, C. I. G. 5778b. Exscripsi.

ΕΡΙΘΟΝΑΙ

KEME+ENA

Var. lect. Millin: ΕΡΙΘΟΝΑΙ Rose: ΕΡΙΘΟΝΑΙ
KEME+ENAAAT KEME+ENAI

Gerh. Pan.: ΕΡΙΘΟΝΑΙ
KEME+ENA Superficies aeris compluribus locis valde adesa est, ut ibi litteras evanuisse liceat suspicari. Atque finis quidem tituli nunc etiam magis mutilus est quam Millinii aetate; praeterea recte Rose annotat: *plures forsitan litterae ad utriusque vocis initium extiterunt*; denique intervallum quod est inter duos versus servat semper vacasse litteris confidi non potest.

[H]ερφονα [ἀνδρῶν] καὶ Σιφαιῶν[ος]. Cum hoc nomine deae cf. formam Laconicam *Ἡερφονα* apud Hesychium; in syllaba altera praeter vulgare iam notum erat (cf. Iahn, arch. Zeit. 1867 p. 68), nondum a Templi Proserpinae apud Locros sanctissimi mentionem fecerunt Livius XXIX 18 et Appianus Saun. 12, Hannib. 55. Cum nomine viri cf. *Ερφονα* n. 436.

539 In basi marmorea statucae parvae aeneae repertae *Locris*, Vicintri, il museo Pio-Clementino, t. III p. 66 not. c; Franz, C. I. G. 5769b.

ΘΡΥΝΟΣ

Θρυῶν.

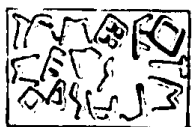
540 Lapis arenaceus solidus, 0.51 m. long., 0.18 m. lat., 0.07 m. crass.; *Metaponti* a templo ad septentrionem versus mense Aprili a. 1880 effodit M. Lacava. Indigenam eum esse negant; latus anticum est levigatum, caetera informia; in margine superiore et inferiore unda incisa est. Edidit Fiorelli, notizie degli scavi di antichità, 1880 p. 190 tab. VI 4, interpretatus est Comparetti ibidem. Exscripsit Io. Schmidt.

ΑΡΡΟΡΟΝΟΝ
ΑΥΚΕΜΙΘΑ
ΙΒΥΡΜΟΙ

Var. lect. Vs. 3 ad sinistram pro F, quae praeter vestigia ex Fiorelli tabula photographica nihil certo depingere potui, homines Itali et Schmidt legerunt Θ. Littera proxima aut 9 aut 7. Reliqua indubia sunt.

*Από(δ)ρος Αυσ(ίου) καὶ, Θρυῶν Πυθ. Cognomen Apollinis et nomen gentilicium vel demoticum Theagis compendiose scripta sane offendunt in titulo eius aetatis.

541 *Lamina argentea Posidoniae in sepulcro reperta; postea peruenit in collectionem comitis del Balzo* (cf. Minervini, bull. Napol. nov. ser. a. 1853 I p. 138); litterae caelo incisae sunt. Edd. Avellini et Welcker, mus. Rhen. a. 1835 III p. 581 sqq. (Welcker, kleine Schriften III p. 237 sqq.); Franz, C. I. G. 5778 et add. In utraque editione simulacrum laminae in cera impressum ita delineatum est, ut, quae in ipsa lamina ad sinistram sunt, conspicerentur ad dextram, quae ad dextram sunt, ad sinistram; accipe imaginem hac in re verriorem.

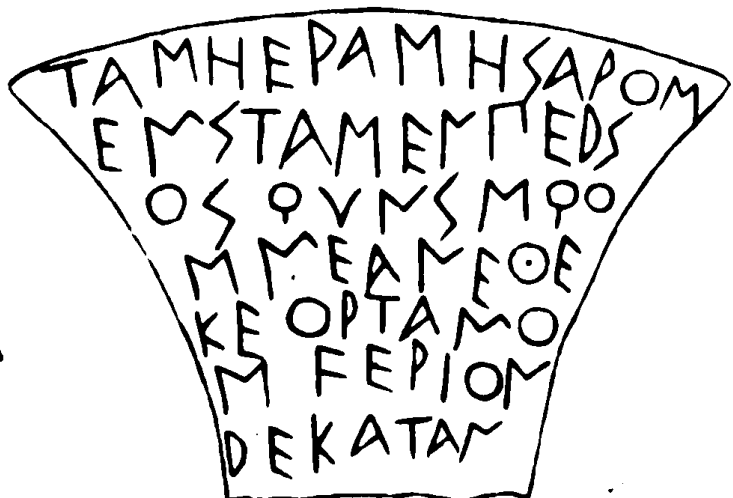
Τὰς Στοι ττ παδός τιμ. Compendia, priusquam ex aliorum titulo-
rum exemplis clarioribus lucem acceperint, omnino desperanda sunt.
cf. n. 540; editores, quos supra dixi, proponunt: τὰς Στοι τ(ρι)τ(ιμου)
παδός (Proserpinae) τιμ.

542 In museo Berolinensi servatur statua aenea 0.11 m. alta, *Posidoniae* reperta, feminae, haud dubie caeophori, quamquam canistrum quod sublata manu olim in capite gestavit nunc desideratur; statua imposita est capitulo columnae Ionicae. In abaci lateribus quatuor legitur titulus; extremae litterae, quam locus non sufficeret, inscriptae sunt in voluta. Edidit E. Curtius, arch. Zeit. XXXVIII p. 27 sqq.

АХЗДАД | 1V M 9 A ↓ | 011 } 0 } | АУАӨАТ

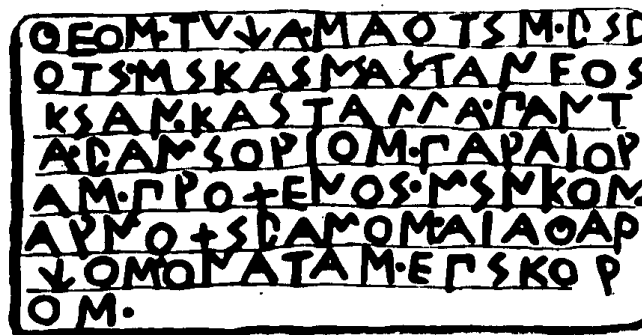
Τῆς Σανγὸς Φίλλης Καρυάδα δαμαρ[ε]. Versus est pentameter. Cognomines huius feminae habes in titulo Tanagraeo (Athen. tom. IV p. 299), in Lebadecensi (Athen. tom. IX p. 362), in Peloponnesiaco (bull. de corr. hell. III a. 1879 p. 194).

543 In acie securis aeneae repertae circiter a. 1850 in Calabria *exterior* inter parietinas prope S. Agatam; possidet nunc Romae homo quidam privatus. Ex delineatione comitis Vito Capialbi edidit Minervini, bullett. Napol. nov. ser. a. 1853 I p. 137sq. tab. V 2; cf. Dittenberger, Herm. XIII p. 391sq. Imago tituli, quam ex ectypis ab Helbigio missis delineavi, praebet veram magnitudinem.

Τὰς ἡρας ἱερὸς εἰμι τὰς ἐν πατρίᾳ· Φυνήσας με ἀνέσθης ἄγραυος φί-
γων δασύταιν. Lanium aut coquum (ἄγραυος) decuit securim dedicare;
ἔργων δασύτην habes etiam ap. Rossium, inscr. ined. III n. 298, ἔργων
ἀπαρτήν C. I. A. I suppl. n. 352.

544 In tessera aenea reperta a. 1782 prope oppidum Policastrum, a *Crotone* ad occidentem versus situm, asservata olim Velitris in museo Borgiano, nunc Neapoli in museo publico. Edidit Siebenkees, expositio tabulae hospitalis ex aere antiquissimae, Romae a. 1789; reliquos editores enumeravit Boeckh, C. I. G. 4, cf. add. Repetimus exemplum Siebenkeesianum, quocum reliqua optime congrunt, praeterquam quod aliquod punctum vel aliquam lineolam omittunt.

Θεός, τύχη. Σάωσις δίδωσι Σικανίαν τὴν formian καὶ τὰλλα πάντα, δαίμονες καὶ Περσέας, πρῆξαι Μίαν, Ἀγροῦ, Ἰνδακός, Ἀγροῦ, Ἰνδακός, Ὁσίου, Ἰνδακός. De sexu eorum, qui in hac donatione aut testamento primas agunt, Sautis et Sicaniae, in utramque partem disputatum est. Atque nomina conveniunt et viris et feminis, actio potius viris.

345. In fundo vasis aenei 0.17 m. alti, quod quum prope Salernum repertum esse dicatur, *Pondantur* addicere fas est; erat penes Raph. Baronem Neapolitanum, rerum antiquarum venditorem. Minervini, bull. Napol. nov. ser. a. 1856 IV p. 164 sq. tab. X 1.

D Y M E S A D A

Δυναδία. Idem etymon non frequens subest nomini Dymae urbis ipsius quoque Achaiae.

546 *Alphabetum Tarentinum*; ex schedis Luigi Cepollae Leccei, qui invenit titulum a. 1805 Mellichae prope Vasten ad promontorium Iapygium, edidit Mommsen, *unterital. Dial.* p. 49 not. 6; cf. Kirchhoff, *Stud.* ³ p. 148.

P.B.P.D.F.F.I.H.I.K.A.M
N.O.X.Q.P.H.V.T.P.Y.Y

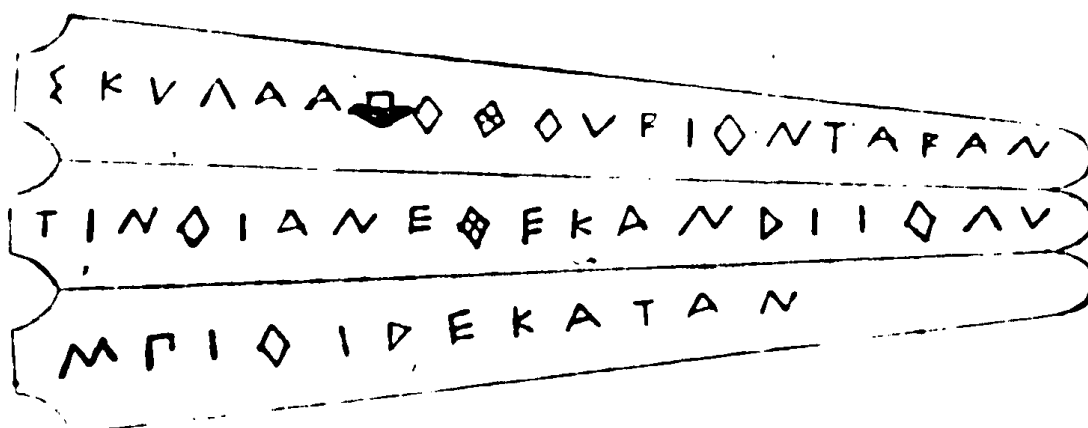
[α] β γ δ [σ] ϕ [ζ] h [Σ] . x λ u v c [π] 4 ρ τ τ [υ] ξ ϕ] χ. Quam intervalla fere ubique falso indicata — si modo hoc sibi volunt puncta ac non potius fuerunt ad separandas litteras maxinaque ex parte Cepollae vitio interciderunt —, litteras partim mutilatas (A E Φ), partim male corruptas (Γ ρ), partim omissas (Θ X) Cepollae inscitiae et negligentiae tribuere non verear, minus inclinat animus ut eum vs. 2 litteram H inseruisse arbitrer; haud scio an is, qui scripsit, voluerit P H pro P; i. e. ρ pro ρ. De littera septima l = ζ cf. n. 390. add. n. 390. n. 535.

547 Titulus *Tarentinus* vel *Heracleensis*. In galea Anxiae oppido Lucano, cui nunc nomen Anzi est, reperta; ex collectione Templiana in museum Britannicum pervenit, ubi titulum exscripsi. Litterae fere 0.02 m. altae sunt.

099Y730M13AΔ

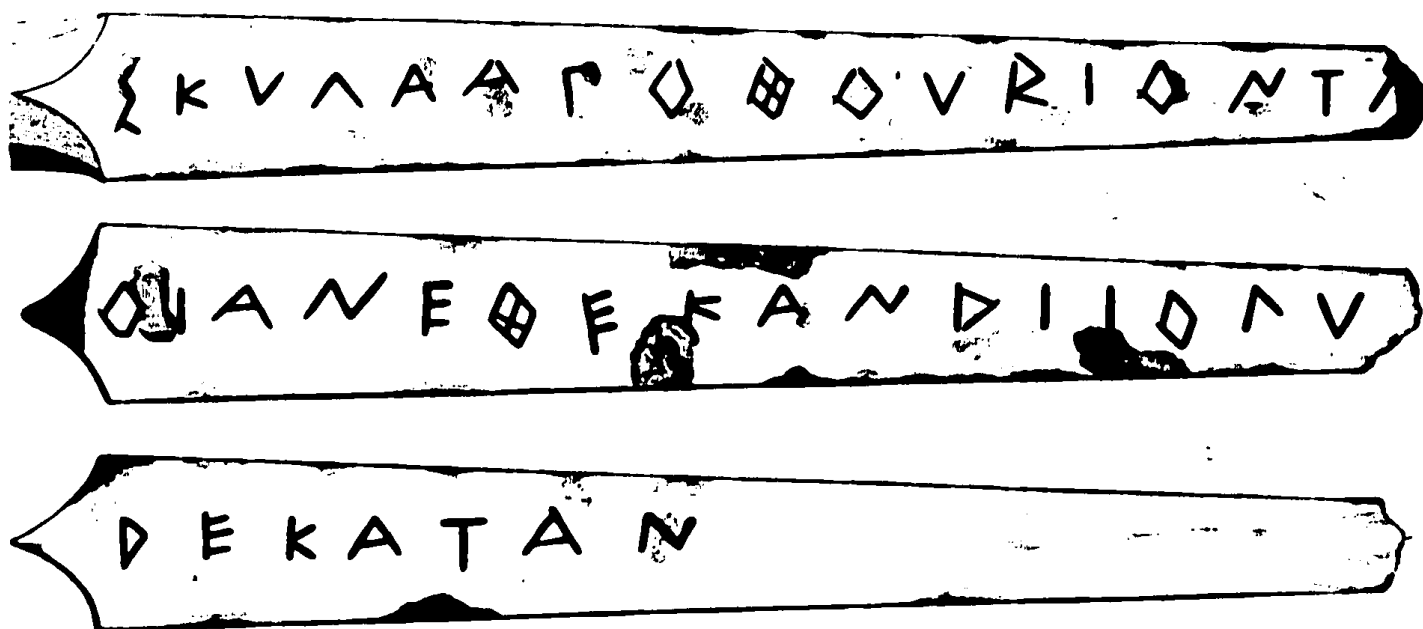
Δαξίμορ Ηέρρα. Galea cum Dasimo, quum pugna mortem occubisset, videtur esse sepulta. Idem nomen, Δαξίμορ Ηέρρα, aliquanto recentiore aetate erat Heracleotae haud dubie eiusdem familiae, C. I. G. 5774. 5775.

548 Titulus *Tarentinus*. Cuspis hastae aenea caeva quadrangula, in lateribus concavis scriptura tecta, reperta Olympiae in prytanei parte meridionali. Edidit Furtwaengler, arch. Zeit. XXXVII p. 149. Imago tertia parte archetypo est minor.

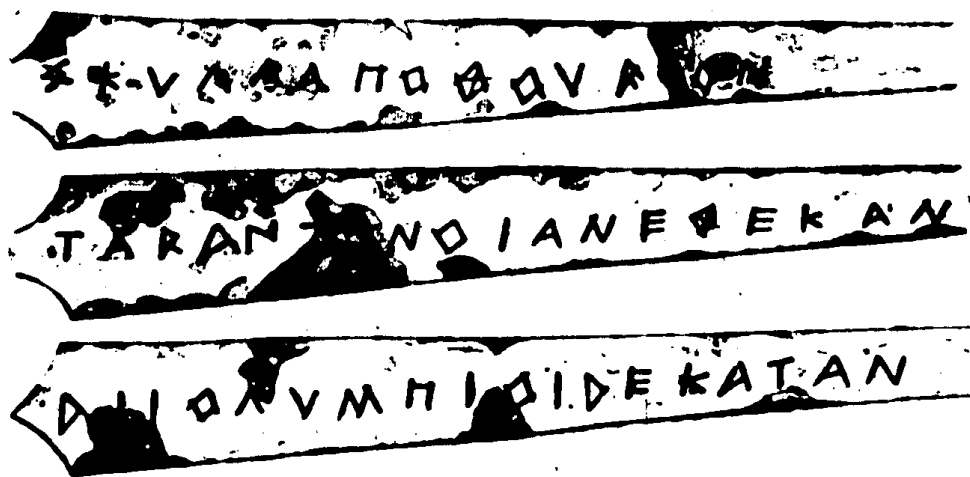
Σύμφωνα ἀπὸ Θουρίων Ταραντῖνοι ἀνέστησαν δι' Ὀλυμπίαν δαμάσαν. De bello Tarentinorum et Thurinorum cf. Strab. VI p. 264. In tribus titulis, qui verbis congruunt, n. 548, 548a, 548b, summa scripturae similitudo teste Purgoldio unam atque eandem manum prodit; congruunt praecipue ansae litterarum K et E a dextra ad sinistram exaratae et prope hastas directas in cuneos tenuatae.

548a Titulus *Tarentinus*. Cuspis aenea lateribus planis, effossa Olympiae a prytaneo ad septentrionem versus. Ab acumine fracta nunc longa est cum echino et parte tubi 0.21 m. Edidit Purgold, arch. Zeit. XXXIX p. 84sq.

Σύμφωνα ἀπὸ Θουρίων Ταραντῖνοι ἀνέστησαν δι' Ὀλυμπίαν δαμάσαν. Cf. n. 548.

5486 Tertia *Tarentinorum* cuspis, lateribus concavis, post echinum fracta, in acumine integra, 0.22 m. longa, reperta Olympiae in Leonidaeo. Exscripsit Purgold. Imago ad duas tertias partes reducta est.

Σύμφωνα με το Θούριον Ταραντίνου ἀνίσταται δι' Ὀλυμπίαν δεκάτην. Hunc titulum minore incisum esse diligentia quam superiores annotat Purgold; diversus mihi videtur esse ductus litterae caninae.

549 In femoribus parvae statuæ aeneae, iuvenem nudum representantis, Bononiae erutae, postilla translatae in museum Wilenbroeckianum, nunc in bibliotheca Parisina. Malvasia, *marmora Felsinea* p. 367; G. Cuper, lettres à Mr. la Croze, epist. IX; Montfaucon, *Antiq. illustr.* T. III P. 2 p. 269 tab. 158; Paciaudi, *monum. Pelop.* vol. II p. 52; Letronne, *annali dell' inst. arch.* VI a. 1834, tab. E p. 222 sqq.; Franz, *C. I. G.* 6737; Ross, *arch. Aufs.* II p. 576 not. Reperimus Montfauconis exemplar Letronniano adeo confirmatum, ut caeterorum varietatem adicere supersedeamus.

ΚΑΦΙΣΟΔΟΡΟΣ
ΑΙΣΧΛΑΠΙΟ,

Καφισόδωρος Αἰσχλαπίου. Litteratura ea est, qua Corinthii et Megarenses et coloni utrorumque utebantur, ut inde alienae statuam Bononiam ablatam esse indicandum sit. Diphthongum *ai* conferre licet cum diphthongo *ae*, a qua incipit nomen Latinum Aesculapii, cf. praeterea Keil, *syll.* p. 56; atque *χ* quoque pro *κ* duobus firmatur

exemplis inscriptionum Boeoticarum: Αἰσχλαπίου Rang. n. 898 vs. 2 (congruit apographum Welckerianum, quo usus est Keil, *zur Syll.* p. 579, p. 653), Αἰσχλαπίου Rang. 1304 vs. 40 (quamquam Ross exscripsit Αἰσχλαπίου, cf. Keil, *syll.* n. 11). Sed *ε* pro *π* in hoc nomine, quantum scio, plane novum.

550 In vasculo ex Magna Graecia oriundo, deinde in collectionem Hamiltonianam delato legitur haec inscriptio, quae utrum caelo incisa an penicillo picta sit, editores non tradunt. In imagine supra posita duo viri nudi, pallium ex sinistro brachio suspensum habentes, gladiis strictis aggrediuntur hominem inter eos constitutum, perterritum brachia tollentem, qui inermis et nudus est, nisi quod ex utroque humero pallium dependens tergum tegit. Tischbein, *collection of engravings of ancient vases*, tom. I tab. 23, Neapoli a. 1791; Fiorillo, de inscriptione graeca vasculi ex museo equitis de Hamilton, *Götting.* a. 1804; Millin, *galérie mythologique*, tab. CLV 572; Maisonneuve, *introduction à l'étude des vases antiques*, tab. XVI 1; Boeckh, *C. I. G.* 5 et add.; G. Hermann, *über Boeckh's Behandl.* etc. p. 34 sqq.; Meier p. 113 sqq.; Inghirami, *galleria d'America*, vol. I tab. CVI; Raoul Røhette, *monum. inédits d'ant.* fig. p. 284 sqq.; Welcker, *Hall. allg. Lit. Zeit.* a. 1836 n. 74 p. 590 sqq.; Garrucci, *antiquit. Salernit. disquisit.* quinque, p. 5; Overbeck, *Gallerie her. Bildw.* I p. 416; Minervini, *bullett. Napol. nov. ser.* V p. 159 sq. Depromimus titulum ex opere Tischbeiniano.

ΔΣΜΡΕΓΥΙΣΔΟΜΤΟΥΟΜΜΥΕΠΑΜΑΤΟΧΕΕΝ

Littera I in I mutata versus efficitur hic: δις πη π[ε] ἴσος τοῦν
νυ ἰσάστω χῆρον, bis alicubi pugilatu Irus tale vas nunc adeptus est,
quo funderet; χῆρον pro χῆρον a. χῆρον dictum esse possit. Sed quia
et a sententia abest simplicitas, insigne veri, et alphabetum (ΕΞΕΜΧ

ΙΞΕΧ) est satis infrequens (cf. titulum Phliasium n. 28, praeterea
etiam Creticum n. 480), his de causis mihi ipsi illam lectionem parum
probari fateor. Nec feliciores fuerunt priores interpretes; videsis
eorum conamina apud ipsos. Manet haec Sphinx Oedipum suum.

XXV.

TITVLVS GALLIAE.

531 Prope *Antipolim* (Antibes) in eo loco, qui vocatur la Peyrègoue, in muro arcis cuiusdam repertus est lapis inscriptus serpentinus vel diorites, e viridi nigricans, forma ovata, quam propriam et naturalem habere, non arte accepiasse videtur, altitudine si summam metiris 0.65 m., item latitudine 0.21 m.; vestigia, ex quibus concludi possit enim basi impositum aut cum altero lapide coniunctum fuisse, praebet nulla („une pierre naturelle, un galet roulé de grande dimension“). Comptes rendus du congrès scientifique de France, session tenue à Nice en 1866 (séance du 28 décembre); Froehner, revue arch. a. 1867 vol. XV p. 360sqq.; Heuzey, comptes rendus de l'acad. des inscr. a. 1874 p. 61sqq., idem, mém. de la société nationale des antiq. de France, vol. XXXV a. 1874 p. 99sqq., cf. etiam revue arch. a. 1874 vol. XXVII p. 191; Kirchhoff, Stud.² p. 164; P. Mougins de Roquefort et A. Gazan, inscription grecque trouvée à Antibes, Toulon a. 1876; Desjardins, géographie historique et administrative de la Gaule Romaine, a. 1878 vol. II p. 178. Repeto titulum ex libro Desjardinsii.

Nota. Vs. 3 litteram A, vs. 4 litteram N primo omisit lapicida, deinde forma minutiore interposuit.

Τίτλων τιμὴ θεῶς Σεραπίων πυνθεῖς Ἀφροδίτης,
τοῖς δὲ καταστήσασιν Κόπρις χάριν ἀνταποδοίη.

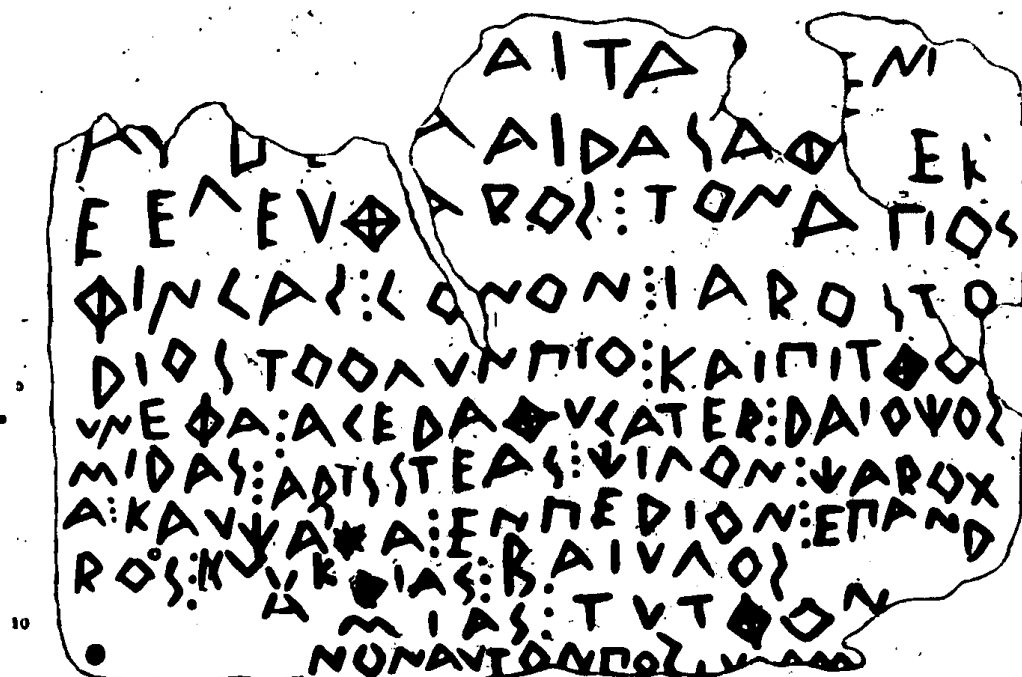
Non male coniecit Heuzey hunc lapidem in *ἱεῶν ἀργείοις* putandum esse, quales antiquis temporibus a Graecis pro deorum imaginibus cultos esse satis notum est. Hic igitur se Veneris ministrum, Ter-

ponta, representare praedicat, quod Amoris cognomen fuerit. Atque dignum est memoratū hunc ipsum deum Thespiis sub simili forma adoratum esse, Paus. IX 27. 1: *Σεῖον δὲ οἱ Θεσπιῶς τιμῶν ἑστὰ μάλιστα ἐξ ἀρχῆς, καὶ σφισιν ἀγάλμα παλαιότατον ἔστιν ἀργεῖοις ἱεῶσι.* Neque mirum, quod ii, qui Veneris dona peterent, nomina sua in anathemate profiteri verecundia prohibebantur.

XXVI.

TITVLI INCERTORVM LOCORVM.

532 Lamina aenea, Olympiae reperta ante prytanei latus meridionale, 0.001 m. crass., eadem magnitudine atque imago, quam infra praebemus. Margo inferne et a dextra et a sinistra magnam partem servatus est. Litterae leviter sunt incisae. Infra ad sinistram aea perforatum est, ut affigi posset; supra ad dextram frustum ita fractum est, ut ad reliquam laminam bene accommodari potuerit. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII p. 49sqq., ectypo et Furtwängleri apographo usus. Pargoldii notaram alias ad imaginem corrigendam adhibui, alias infra subieci.

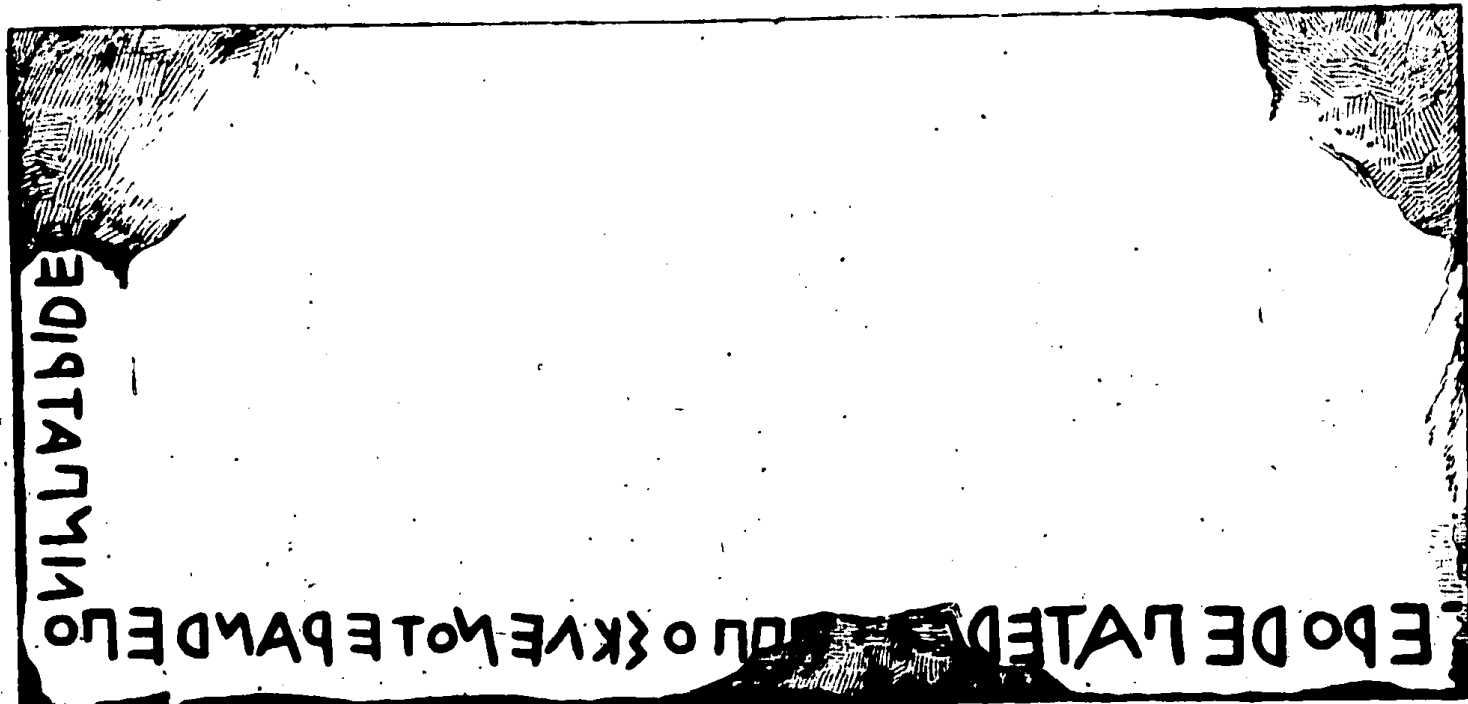

Notae Purgoldii: Vs. 1. Post T A supra cernitur vestigium lineae obliquae. Vs. 2. Linea x superat de C; inter A x et A A nunc omnia incerta. Vs. 3 fin. Post O lineae dubiae, quae P. haud scit an fortuitae sint. Vs. 6. Littera D in nomine A C E D A perspicua. Vs. 7. Scriba litteram S, quam septimo loco per errorem incidit, ineleganter in R mutavit; supra litteram vicinam I linea transversa casu facta. Vs. 8. Litteram septimam, quae nunc misere corrupta est, aut X aut K fuisse probabile videtur. Vs. 9. Littera quarta Purgoldii testimonio, quo Furtwaengleri confirmatur, fuit N; quae antecedunt lineae tenues S fortasse reliquae sunt ex priorie titulo deletio; post K fuit R. — Ad dextram in hoc versu nihil perisse, versus 10 et 11 incuntes admodum obliteratos esse iam annotaverat Furtwaengler.

Vs. 2 aq. αλ. ... αἰμαίνεις (?) ἀφῆες ἰδὲν Σαρῶς τὸν ἀπὸ Σφίγγας γόνιν
 Σαρῶς τὴν Διδὸς τὴν Ὀυρεσίαν καὶ Περσὶ [τ]ηλοῖαν Ἀγνίδα (?) Σουγαστὴ. Δα-
 τοχὸς Μιδίας Ἀριστίνης Χίλκον Χερσέα (?) Καρχηδ[ε]α (?) Κοπιδίαν Ἐπα-
 δὸς Νομῶν (?) Βαλδὸς — — ἰάνας τυτθὸς — — αὐροὶν vel αὐτῶν. In
 incertis huius titulo locum assignare malui, quantum Eleae origini, si
 signum spiritus asperi vs. 2 non fid-liter exscriptum esse censemus.

nihil iam repugnāt; neque enim vox πατῆρ in titulo Democraticis obvia valet probare vocem Συγγένος a dialecto multifariam fluctuanti abiudicandam esse, cf. ἐπὶτατος (n. 118) et [ἐγ]γύστερος (add. n. 113a) καλ-(λ)πίστες (add. n. 113c) αἶα (n. 110) et αἶα (n. 111, add. n. 113bc), αἶα (n. 109, 110) et αἶα (add. n. 113, add. n. 119), λατρεῖ[α]ίμωνες (add. n. 109) et λατρεῖαιμωνες (n. 110), πλατύνοντα (n. 111) et πλετύνοντες (add. n. 113c); cf. praeterea add. n. 113d et add. n. 116. — Vs. 2 et 6 Purgold suavit aut Ἀ[γανθ]ι(δ)άδας Ἀγν(τιδ)άα aut Ἀ[γανθ](del. A)ᾠδὰς Ἀγν(τιδ)άα. Quam coniecturam quamquam non audeo funditus repudiare, tamen aegre sumo scribam idem nomen duobus locis exarantem errasse utroque loco, altero aut littera A cum A mutata aut littera Ἀ male repetita, altero aliquot litteris omissis; addo quod versus primus obscurus manet (-αἶα [α]ίσι?) atque ne sic quidem explicatur, quid patri servos manu missuro comprobatione filiae opus frerit. Vs. 6sq. Nomina videntur esse servorum, etiamsi casus rectus non quidret ad eorumnatum, quod praecedit, et numerus liberorum ūnibus feminas eorumque fortasse a serva ex hero conceptorum modum probabilitatis pacae transeat. Vs. 10 τοῦδ'αἶα fuerit i. q. ζῆλον, παδίων.

552a Lapis calcarius niger, effossus Olympiae in Leonidæi parte meridionali, ubi muro Romano insertus erat, 0.90 m. long., 0.43 m. lat., 0.24 m. alt.; Titulus in latere maximo incisus est. Ad dextram hic lapis olim continuabatur alteri; reliqua latera sunt levia. Idem latus, quod continet titulum, præbet duo cava rotunda 0.06—0.07 m. in diametro. Purgoldii apographo usus edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXIX p. 84.

Nota. Purgold annotat undecimam litteram non esse γ sed δ , nonnullas litteras difficiles esse lectu, omnes certas.

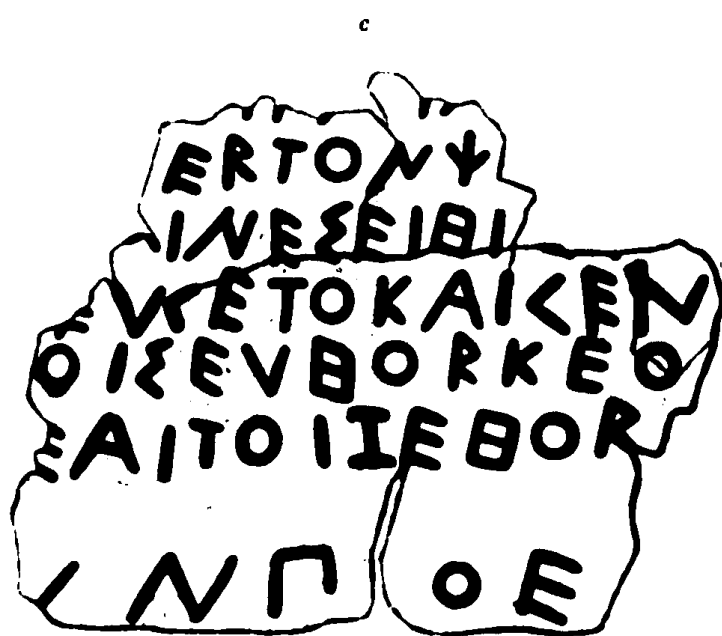
[— ∪ — ∪ — προ]τῶν δ' ἰπᾶται Δ[αμᾶς]ἱππος,
κλεινότεραν δ' ἐπὶ πᾶν πατρίδ' ἔ[Σηκε ∪ —].

Quam illud [ῥορ]τήριον δ' ἐπ' αὐτῷ sibi postulare videatur contrarium, quo dictum fuerit reliquos longius currere non potuisse (v. g. τῶν) ἀνθρώπων ὁμῶς), conici potest dolichum vicisse Damasippum; qui cuius urbis civis fuerit, nec dialectus nec scriptura multis gentibus communes

docent. Quominus eum lapidem deperditum, qui huic olim vicinus erat ad dextram, tertium excepiisse sumamus, impedimur commensu proportionis; sed ut scriptus fuerit titulus duobus in lapidibus eiusdem magnitudinis, haec res non multum adiuvat ad numerum versuum iudicandum, quia potuit certe alter lapis, si in tribus lateribus inscriptus erat, praeter initium hexametri capere integrum distichum

fere sexaginta quatuor litterarum. Quodsi inscriptio non excessit unum distichum, in hexametri initium, quod intercidit, nomen patris infarciri omnino nequit; clausula autem capax est patriae, e. g. ἵ[σταν] Ἀλίων, ἵ[σταν] Πύλων. Sin duo fuerunt disticha, in priorē mentionem factam esse consentaneum est patriae, patris, certaminis suo nomine dicti; in fine alterius supplere ἵ[σταν] φάλαγξ vel simile quid.

553 Laminae aeneae tres mutilae, repertae Olympiae, fere 0.001 m. crass., inscriptae litteris tam late et tam profunde incisae ut in sulcis crebrae rimae aëre fragile penetraverint. Fragmentum a, 0.06 m. lat., 0.073 m. alt., infra et ad sinistram integrum, foramine quadrato fissum, erutum apud porticum orientalem, ex Furtwaengleri apographo edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 163; denuo exscripsit Purgold. Fragmentum b, 0.04 m. lat., 0.035 m. alt., infra Purgoldii testimonio incolume, effossum extra murum Altis ad meridiem versus, Furtwaengleri apographo usus edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 164; paulo plenius apographum submitit Purgold. Fragmentum c, 0.085 m. lat., 0.07 m. alt., infra inuiolatum, a caeteris partibus fractum, effossum a buleuterio ad occidentem versus, exscripsit Purgold.

Notae Purgoldii. Fragm. b vs. 1 in fractura ΤΑ; vs. 3 litt. Ι Α; vs. 4 fin. hasta certa, linea transversa dubia.

Tam similia haec fragmenta dicuntur esse materia et scriptura, ut communis origo in dubium vocari nequeat. Neque impediunt versus, qui in singulis laminis sunt ultimi, diversa magnitudine scripti et diverso spatio a margine distantes, ne uni titulo haec fragmenta adiungantur; nam potuit ille, ut alias rationes difficultatis expediendae ta-

ceam, more Olympiae usitato compluribus in tabulis scriptus esse. Fragm. a. Vs. 3 μ' ἰσπ-? Vs. 4 Σὺ ἀλ[φ]α[β]η[τ]ο[ν]? Vs. 5 -αι τοῖς [σ]τα[θ]ο[ν]? Vs. 6 [φ]α[ρ]μακ[ον] (?) δ[ι]α[κ]ο[ν]. Vs. 7 [φ]α[ρ]μακ[ον] vel [φ]α[ρ]μακ[ον]. Fragm. b. Vs. 3 αἱ δὲ? Fragm. c. Vs. 2 [πα]ρ[α] (vel sim.) τῶν [σ]τα[θ]ο[ν]? Vs. 3 [πα]ρ[α] τῶν [σ]τα[θ]ο[ν]. Vs. 4 [φ]α[ρ]μακ[ον] καὶ γὰρ [α]λ[φ]α[β]η[τ]ο[ν]. Vs. 5 [τ]οῖς [σ]τα[θ]ο[ν] [σ]τα[θ]ο[ν]. Vs. 6 τῶν [σ]τα[θ]ο[ν] [σ]τα[θ]ο[ν] [σ]τα[θ]ο[ν] [σ]τα[θ]ο[ν] [σ]τα[θ]ο[ν]. Vs. 7 [σ]τα[θ]ο[ν] [σ]τα[θ]ο[ν] [σ]τα[θ]ο[ν] [σ]τα[θ]ο[ν] [σ]τα[θ]ο[ν]. Titulum suspicor esse Laconicum.

554 Lamina aenea tenuis, nunc tripartita, 0.19 m. lat., 0.06 m. alt., effossa Olympiae ante latas septentrionale prytaneae. Litterae cudendo profunde impressae etiam in parte aversa apparent. Exscripsit Purgold. Imago tertia parte infra veram magnitudinem est.

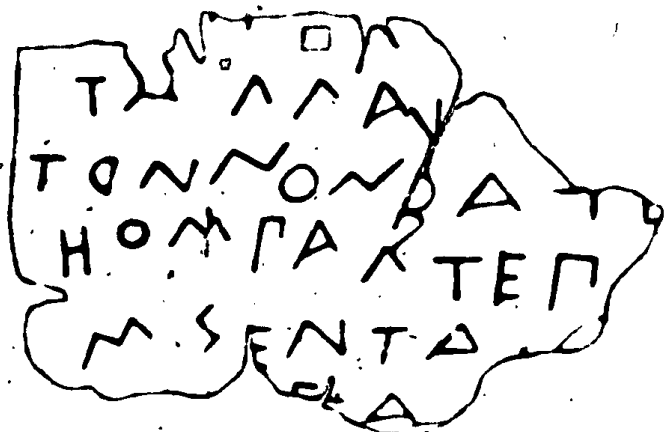

Notae Purgoldii. Vs. 2 littera, quae est ante ΑΝ, incerta; vs. 2 fin. ΑΝ. Vs. 3 post litteram quintam Ε in fractura forsan hasta perpendicularis; post ΘΑ fuit aut Κ aut Κ; deinde, ut videtur, Α; inter Ε et Ε nihil cognoscitur. Vs. 4 inter Ν et Α nihil videtur intercidisse. Vs. 5 init. Π et Ο certa; paulo post littera laesa fuerit Μ, non Ν; mox ante Σ aut Γ aut Τ.

Haud scio an titulus sit Achaicus; nam si posueris Μ significare consonantem σ, Σ vocalem ι, aliqua sententia ex his litteris videtur

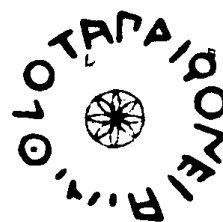
posse elici. Vs. 2 ἵ[σταν] ἀλ[φ]α[β]η[τ]ο[ν] ἀν-... Vs. 3 ἵ[σταν] καὶ. Vs. 4 --ἵ[σταν] ἀλ[φ]α[β]η[τ]ο[ν] ἀν-... Vs. 5 καὶ (seu τοῖς) καὶ τῶν (seu καὶ τῶν). Atque verba quidem parvi sunt; memorabilis tamen in titulo Achaico forma litterae γ Γ — nam ne hoc signum interpretemur litteram λ, monemur proclivi eius litterae forma in titulo quem eiusdem esse originis verisimile est, n. 555 — iam ex nummis Aegarum urbis nota (Kirchhoff, Stud. 2 p. 154 not.).

555 Lamina aenea tenuis, reperta Olympiae a prytaneo ad meridiem versus; ad sinistram margo antiquus videtur sospes esse; litterae adeo impressae sunt, ut in latere postico emineant. Furtwaengleri apographo usus edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 163. Imago tertia parte minor est quam aea.

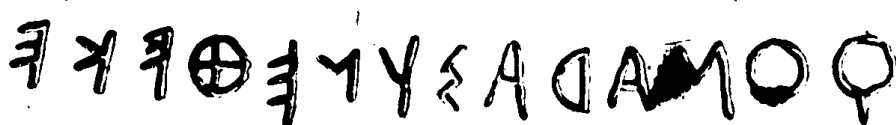
Pargoldio, quum hoc fragmentum cum eo quod praecedit compararet, magna cum probabilitate eidem tabulae videbantur posse tribui. Vs. 2 τῆλλα χ[?]ατα? Vs. 4 δ[?].

555a Nota laterculi, qui repertus esse dicitur Aeginae. Obiter vidit et properans exscripsit Koehler.

Πρὸς τὴν [π]α[ξ]α [α]τα. De nomine quod est Πρὸς cf. n. 126a. Littera τ et genetivus masc. decl. ἰὸν α, si modo hunc recte restitui, coniuncta non inveniuntur nisi apud Locros Opuntios; sed dubito ob haec indicia tam parvae genti tribuere titulum, qui extra eius fines videtur repertus esse.

556 Globus aeneus petiolo ferreo instructus, quem qui oculis collustravit M. Fraenkel mali non dissimilem esse significavit. Est aut certe fuit penes Hoffmannum Parisinum rerum antiquarum venditorem, qui cum Sparta oriundum esse affirmavit. Contra Lampros Atheniensis, qui et ipse illud aea noverat, priusquam in Hoffmanni manus pervenit. Elide repertum esse contendit. Ad imaginem exprimendam adhibeo apographum Fraenkelii et ectypum stanno impressum; mensura vera servata est.

Nota. Annotat Fraenkel: „beim dritten Buchstaben ist am Rande der Verletzung die Spur einer aufwärts gehenden Hasta, wie ich glaube, sicher.“ — Littera ε plane certa est.

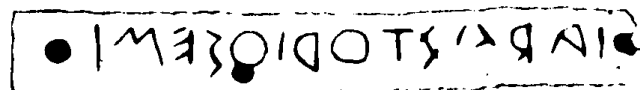
Ευρεθευσαδαν. Dedicat Comaras in ipsius nomen locans comarum

aeneum praegrande. Εὐρεθευσα in titulo Cyprio recurrit, cf. Ahrens, Philol. XXXVI a. 1877 p. 27 et p. 30, et Deceh, Beiträge zur Kunde der indog. Sprachen VI p. 140 sq.

557 Vasculum aeneum forma capitis casside tecti, 0.076 m. longum, fundo, qui olim ferrumine agglutinatus videtur fuisse, privatum; Leake Pyrgi id emit suspicatus, quamquam venditor in palaeopoli. Khaioffae inventum esse praedicavit, Olympia ablatum esse; nunc servatur in museo Cantabrigiensi. Inscriptionem, quae in margine capitis litteris admodum detritis legitur, aerarius primo a sinistra incidere coepit, deinde commutavit consilium. Walpole, travels in various countries of the east, p. 597 n. LXII; Rose, inscr. Gr. vet. tab. III 1 p. 20; C. I. G. 31 et add.; Leake, travels in the Morea I p. 47, unde repetit; Greenwell, the journal of Hellenic studies, vol. II a. 1881 p. 69 sq.

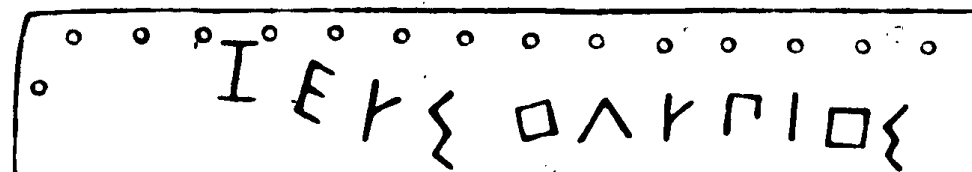
558 Lamina aenea, 0.103 m. long., 0.016 m. alt., reperta Olympiae a crypta ad occidentem versus. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI a. 1878 p. 143 tab. XIX 4.

ἰσός (vel ἰσός) — ἀπόπτε. De augmento α cf. Ahrens dial. Aeol. p. 229.

ἰσός (vel ἰσός) τοῦ (vel τοῦ) Δός ἡμῶν (vel ἡμῶν). Titulus fortasse Eleus. § et § in eodem titulo digna quae notentur.

559 In ocrea incolumi, 0.39 m. longa, quae reperta est Olympiae a templo Iovis ad meridiem versus in rudibus lapidum quum templum aedificaretur projectis; margo exterior perforatus est, ut pannus insui posset. Titulus litteris tenuibus incisus est infra in lateris interni margine postico et integer est servatus. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 160.

Zeus Olympios.

560 Pars media halteris ex lapide viridi sculpti, reperta Olympiae in Pelopio. Titulus est integer. Ex Furtwaengleri apographo edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 158, cf. p. 204. Imago inde repetita tertia parte minor est quam vera magnitudo.

Koide. Purgoldio lapides Olympicos relegenti lineae, quae litteram I ad sinistram excipiunt, sensu cassae lusuque incisae videbantur.

561 Vasculum 0.1 m. altum, repertum Olympiae in prytaneo; litterae tantae, quantae infra videntur, incisae sunt aen. Edidit Furtwaengler, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 149.

Toi (r) Dios.

562 Marmor Parium, in domo privata Piraei, supra et infra integrum, ad dextram et ad sinistram fractum, nunc fere 0.40 m. longum; litterarum altitudo fere 0.02 m. Edidit A. Milchhofer, Mittheilungen des Inst. zu Athen V a. 1880 p. 169.

ΠΑΤΕΣ ΓΥΡΙΔΑΣ Α
ΥΟΣ ΕΚΟΙΡΑΜΟ

[Γ]υρίδας --ος, Γυρίδας Κοιράου vel --ος; epitaphium peregrinorum, quoniam nec dialectus nec scriptura Attica est. Spartano est nomen Gyridae apud Polybium IV 35.

563 Fragmentum baseos ex marmore Pario, 0.27 m. long., 0.17 m. lat., 0.12 m. alt., erutum Olympiae ante Olympiei latus orientale. Ex Purgoldii apographo et ectypo edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXIX a. 1881 p. 169.

Nota. In nomine patris laeso prima littera Purgoldii testimonio similior est litterae Γ quam Γ.

— Γ — Γ — ΝΕΘΕΚΕ ΕΡΑΙΟΜΟΟΝΟΝ ΚΡΑΤΕΕΣ ΤΑΔΙΟΝ — Γ —

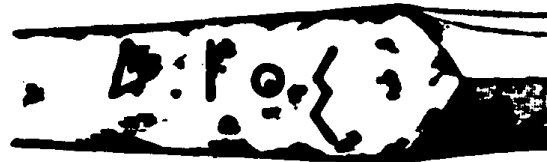
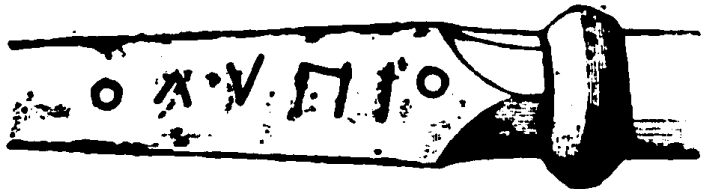
Vs. 2 παίδας supplevit Kirchhoff eam ob causam quod qui in viro- rum stadionarum catalogo enumerantur in --κρίτες desinentes nomine, Epidaurius Ol. 45 et Crotoniata Ol. 71 et 72, eorum neutri convenit scriptura tituli. Potest ille fuisse Pithonis alicuius Atheniensis filius, cf. C. I. A. I 433. 434.

564 Hanc cuspidem aeneam 0.286 m. longam a. 1880 a Graeco quodam Rollin et Fouardent rerum antiquarum mercatores Parisini emerunt, in Peloponneso repertam, ut ille narravit. Titulus pistillo impressus in mucronis quadrangulati 0.19 m. longi tribus lateribus legitur. Edidit W. Greenwell, the journal of Hellenic studies, a. 1881, vol. II p. 77 sqq., tab. XI.

Κεόδωρος ἀνδρῶν βασιλῆς; sc. Iovi.

565 Duae cuspides aeneae simillimae, effossae Olympiae; altera (a) ad Leonidaci angulum, qui septentrioni et orienti oppositus est, reperta a collo usque ad acumen integrum 0.18 m. longa, altera (b) a prytaneo ad septentrionem versus reperta collo et acumine fracta 0.155 m. longa est. Edidit Purgold, arch. Zeit. XXXIX a. 1881 p. 181sq.

Ὀλυμπίου Διός.

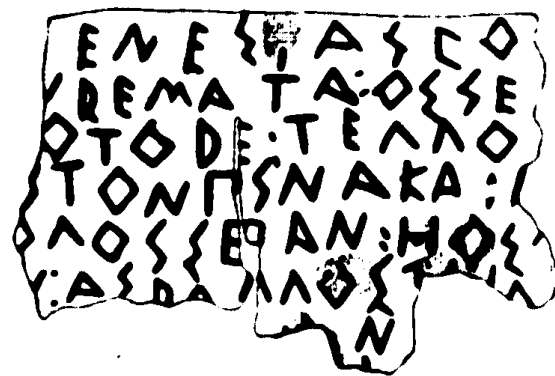
566 Laterculus cavus ex argilla sufflava fictus, Olympiae in prytaneo erutus; litterae in argilla, quo tempore erat mollis, digito sive instrumento lato obtuso inscriptae sunt. Edidit Purgold, arch. Zeit. XXXIX a. 1881 p. 180. Imago aequat quintam partem verae magnitudinis.

{AIADAS

Σαῖαδας.

567 Fragmentum laminae aeneae, 0.1 m. lat., 0.066 m. alt., 0.0015 m. crass., erutum Olympiae ante decimam earum basium, in quibus Ζῆας collocati erant, supra integrum, a reliquis partibus truncatum. Litterae diligenter et profunde exaratæ sunt. Ex ectypo et Pur-

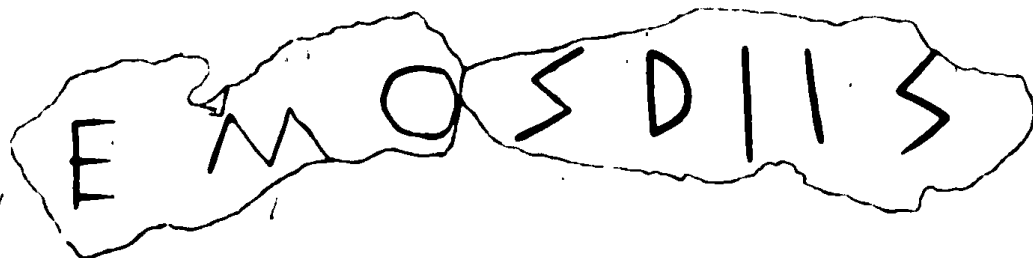
goldii apographo edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVIII a. 1880 p. 65. Imaginem ad fidem alterius lectionis Purgoldianae correxi.

Nota. Vs. 1 littera 5 Purgoldio videtur fuisse T; vs. 4 in sinistro margine S; ibid. litt. 5 P; ibid. in dextro margine I; vs. 6 post & li. neola obliqua ad hastam applicata fortuita videtur esse.

Vs. 1 [γ]νωστ[ε]ται i. e. γνωστ[ε]ται, vel γνωστ[ε]ται vel --ιν ετται, φοι[α]-[?]. Vs. 2 [χ]ρηματα δε ο[?]-[?]. Vs. 3 --οδη πολλο-. cf. n. 476. Vs. 4 τον π[?]-[?]. Vs. 5 --οδ[?]--ον δε-. Vs. 6 αι δ' αλλοι ου αλλοι. Indicia originis, littera V χ vs. 2, littera S, littera I ε, coniunctio α, vocalis altera stirpis αρ-, quam patriam notent, nunc nescitur.

568 Lamina aenea, 0.125 m. long., 0.023 m. lat., 0.0008 m. crass., reperta Olympiae prope eum angulum templi Iovis, qui spectat inter septentriones et orientem solem. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI a. 1878 p. 140 tab. XVIII 2.

[--δ]ημος vel [--πρά]μος Δι[?] σ--.

569 Lamina aenea tenuis, 0.046 m. alta, 0.056 m. lata, reperta Olympiae, a templo Iovis ad occidentem versus. Litterarum diligenter exaratarum altitudo est vsa. 1. 2: 0.004—0.005 m., vsa. 3. 4: 0.006—0.007 m. Ex R. Weilli apographo edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI a. 1878 p. 141 tab. XVIII 7.

Nota. Litteram, quae vs. 4 ad sinistram est extrema, ita varicare monet Weil, ut eam fuisse λ, non μ dimidiatum, constet.

Unus quartus versus sinistrorsum videtur scriptus esse. Vs. 4 simi (vel simi) δὲ ἀπολ-- vel ἀπὸ λ--o vel Ἀπολ[λ--].

570 Lapis ad sinistram et ad dextram manum et infra et a parte postica fractus, nunc 0.12 m. alt., 0.17 m. lat., 0.08 m. crass., repertus Olympiae intra eam Altis portam, quae ad meridiem et orientem sita est. Litterae tenuiter incisae sunt. Ectypo et Furtwaengleri apographo usus edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 161. Exprimimus titulum e fide apographi Purgoldiani veram magnitudinem aequantis.

Var. lect. Furtwaengler litt. 2 Ψ; Purgold dilucidari non posse refert utrum fissura in lineam inciderit necne.

--αλ--ος vel --αλ--ος καὶ Φιδαν[π--]. Haec igitur sunt nomina duorum

artificum natione Boeotiorum aut Chalcidensium aut Opuntiorum, quem ad numerum, si secunda littera est λ, addere licet Athenienses.

571 In glandula plumbea; Athenis a. 1869 excerpit H. Heydemann; idem edidit Herm. XIV a. 1879 p. 317.

ΗΕΡΑΚΛΕΙΔΑΝΛΑΒΕ

Ἡρακλῆϊδα λαβῆ.

572 Fragmentum marginis vasis aenei, 0.09 m. long., 0.012 m. lat., effossum Olympiae extra murum Altis ad meridiem versus. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 164; imago tertia parte minor est quam aea.

Α Λ Ο Κ Α Ι Φ Ι Ν Ψ Ι Π

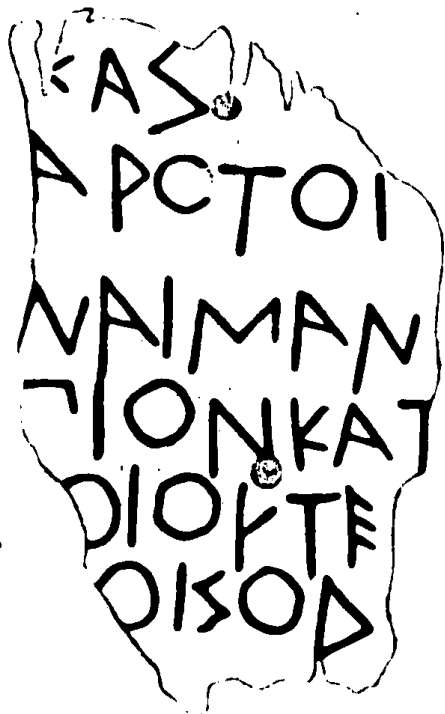
[— — τροπ]αίου (-ω) Διός vel sim.

573 Fragmentum aeneum in septem frusta fractum, a sinistra et a dextra mutilatum, sed supra et infra integrum, ut de vase restare utique non videatur; effossum est Olympiae, ab ecclesia Byzantina ad orientem et septentrionem versus. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVIII a. 1880 p. 64sq.

— τῶ[ι] vel τῶ[ι] Δι' —.

574 Lamina aenea, fere 0.001 m. crassa, effossa Olympiae a templo Iovis ad meridiem versus. Litterae late et profunde incisae sunt; per duo foramina olim clavi immissi erant, ut lamina affigeretur. Ex Furtwaengleri apographo edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 162.

Var. lect. Purgold vs. 1 ΚΑΣΙΝC i. e. *κασίνο*, quarum litterarum duae ultimae non ex toto certae sunt, vs. 2 fin. Σ pro Γ .

Vs. 1 [ai] *na* *triv* [vrai]? Vs. 2 [i] *apov* vel [i] *apē*. Vs. 3 *uac* [r-] vel *ai* *uac* vel *ai* *uac*. Vs. 4 [O] *uac* [vrai]. Vs. 5 *uac*. Elea huius tituli origo a fide non abhorret; scriptura congruit cum tituli n. 115, sed discrepant intervalla versuum primorum nec traditur, num huius quoque fragmenti in parte postica ornamenta incisa sint (cf. add. n. 115).

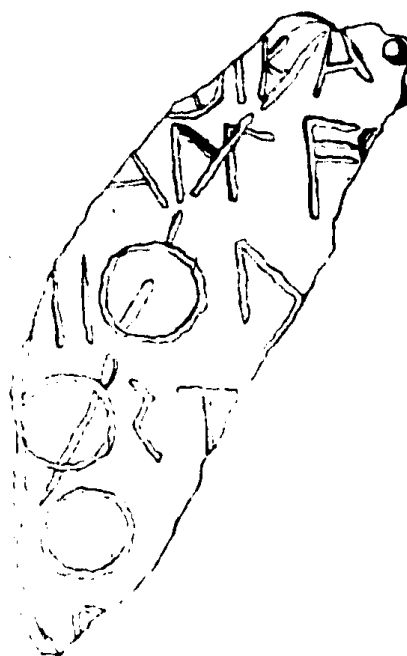
575 Baseos ex marmore Pario sculptae, in superficie aequa et in parte antica inscriptae, fragmentum hoc parvum Olympiae effossum est, 0.12 m. alt., 0.13 m. lat., 0.07 m. crass. Exscripsit Purgold.

--iac *in* [vrai] --]. Litterae $\rho\sigma$ locum habuerunt in titulo eius, qui donarium dedicavit.

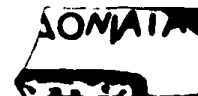
576 Frustum aeneum, 0.092 m. long., 0.028 m. lat., 0.002 — 0.005 m. crass., in latere inscripto convexum et linea profunde incisa divisum, repertum Olympiae a templo Iovis ad occidentem versus. Atque Weil id putabat esse segmentum tabulae maioris consulto in similitudinem folii circumcisum, ut cum aliis in coronam componeretur; Purgold vero sibi visus est agnoscere statucae aeneae fragmentum

fortuita forma. Ex Weilli apographo edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI a. 1878 p. 141 tab. XVIII 6.

Omnes versus dextrorsum currere apparet ex primo et secundo. Vs. 3 [Δ] *uac* [vrai].

577 Marmor Parium Olympiae erutum, 0.11 m. alt., 0.24 m. long., 0.09 m. lat., supra et infra et ad dextram saluum, in sinistra et in postica parte mutilatum; infra litteras projectura inaequalis remansit. Exscripsit Purgold.

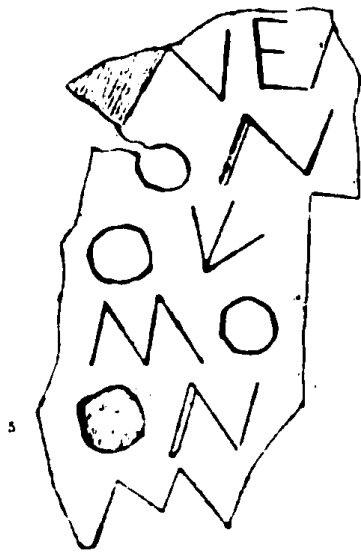
Nota. Ad dextram post A extremae partes litterae sub oculos cadunt, quam Purgold Σ fuisse indicat.

[— — $\kappa\sigma$] *uac* [vrai] [c] vel --don *uac*.

578 Lamina aenea, 0.047 m. alt., 0.022 m. lat., 0.001 m. crass., infra integra, reperta Olympiae, ex templo ad occidentem versus; litterae 0.006 — 0.008 m. altae sunt. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI a. 1878 p. 140 tab. XVIII 1.

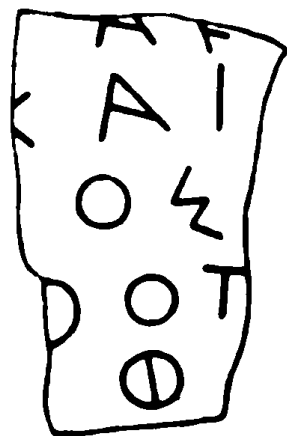

579 Lamina aenea satis crassa, undique mutilata, 0.065 m. alt., 0.035 m. lat., eruta Olympiae ante prytanei latus septentrionale. Litterae profunde exaratae sunt. Exscripsit Purgold.

Notae Purgoldi. Vs. 3 fin. in fractura Γ, i. e. Ε; vs. 5 interior pars litterae O periit; vs. 6 in fractura Μ.

580 Frustum aeneum, 0.053 m. alt., 0.035 m. lat., 0.005 m. crass., a nulla parte nisi, ut videtur, ab inferiore integrum, effossum Olympiae a Pelopio in meridiem et occidentem versus. Litterae incisae sunt ductu tenui, non profundo. Exscripsit Purgold.

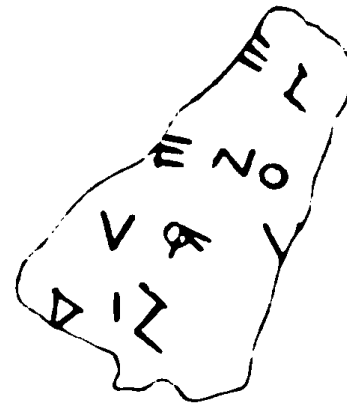

Nota Purgoldi. Vs. 4 littera prima potest fuisse Θ.

581 Fragmentum marmoreum Olympiae effossum, praeter particulam marginis superioris a nulla parte incolume, 0.17 m. alt., 0.12 m. lat. Exscripsit Purgold.

582 Frustum laminae aeneae, 0.0015 m. crass., undique fractum effossum Olympiae a templo Iovis ad orientem et meridiem versus. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 162.

Nota. Vs. 3. Scriba litteram O videtur correxisse superimposita littera Λ.

583 In lapide qui Delphis prope ecclesiam S. Eliae humi iacebat. De Witte, annali dell' inst. arch. a. 1841 p. 13; Le Bas, voy. arch. n. 968.

de Witte

Κ Ε Δ Θ Γ

Le Bas

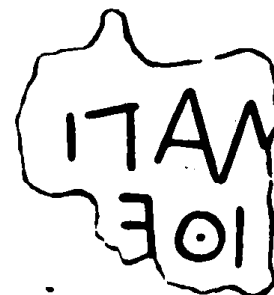
Κ Ε Ρ Θ Γ

584 Frustulum aeneum, quod de margine vasis videtur superare, undique fractum nisi quod infra litteras margo servatus est, effossum Olympiae extra murum Altis ad meridiem versus. Ex Furtwängleri apographo edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 163. Rectius exscripsit Purgold.

...αδ{αε}.

585 Lamina aenea, effossa Olympiae, a Philippo ad septentrionem versus. Edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 164.

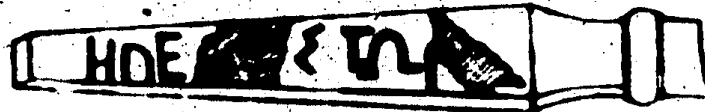
356 Duo fragmenta marmoris Parii inscripta titulo a. 0.022 m. altis, offensa Olympiae. Alterum a. 0.10 m. alt., 0.065 m. lat., 0.04 m. crass., undique truncum praeter partem marginis inferioris, a templo Iovis ad meridiem et orientem saltem reportum et a Furtwaenglero, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 148, editum est. Alterum δ non nisi supra incolame, 0.09 m. long., 0.04 m. alt., 0.05 m. crass., offensum est a Pelopio ad meridiem et occidentem versus. Utrumque ex Purgoldii schedis repeti.

Note. a vs. 3 Furtwaengler 3 pro 3; idem et vs. 2 E et vs. 3 3 ex littera 3 superfluo contendit.

Versus βουστρεφδὲν dispositi erant.

357 Cuspis aeneae magnam partem relictis coepta, crata Olympiae in pythaeo. Ex Furtwaengleri epigraphis edidit Kieckheff, arch. Zeit. XXXVII a. 1879 p. 144; imago tertio parte minor est quam ipsam aeneae.

Var. lect. Ad sinistram nihil deesse opinabatur Furtwaengler; quae de re dubitabat Purgold, quum aeneae denuo inspiceret sibi visus cognoscere vestigium 1. Litteram tertiam E uterque incertam esse affirmavit, item quartam E.

Titulus foras propter recentiore aetate non huius est provinciae.

358 Titulus incisus est sub fundo lucernae musei Britannici. Edidit Hirschfeld, arch. Zeit. a. 1873 p. 109; cf. Kaibel, epigr. Gr. n. 1131. Exscripsi.

ΕΙΜΙΔΕΡΑΥΚΑΝΙΑΤΟΚΑΤΑΡΥΓΟΤΑΤΟ

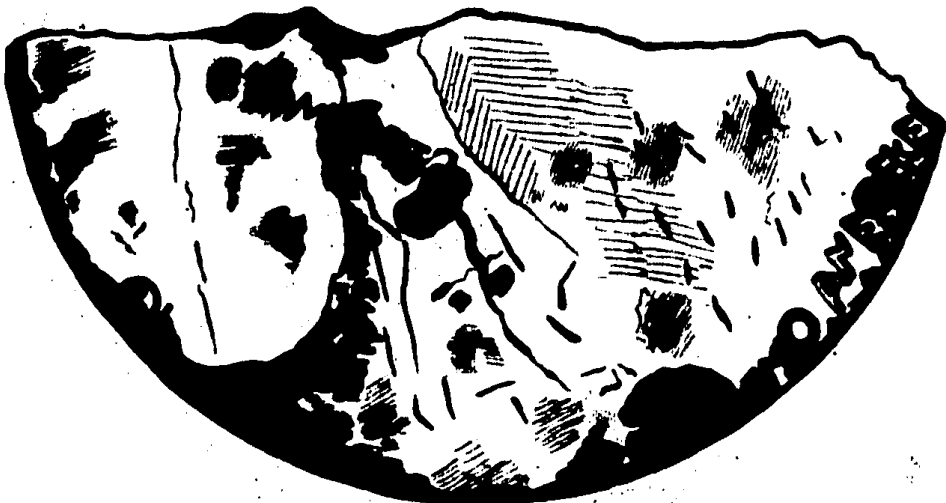
Note. Primum O hanc fere habet formam 8, quae labente stilo potest esse orta.

Εἰμὶ δὲ λαυστὴν τοῦ κατεργασμένου.

Intuenti mihi lucernam verisimile visum est eam, a quo Pausanias

dono data est, talem ambiguitatem his verbis occuluisse, ut et diceret lucernam esse Pausanias et lucernae hiatu, quem circa titulus est scriptus, representari aeneae hominis κατεργασμένου.

359 Fragmentum basis rotundae ex lapide calcario fascio sculptae, 0.30 m. altum, 0.60 m. in diametro habens, erutum Olympiae a bulentorio ad orientem versus; prope fracturam incisum est foramen, quo statua stabiliretur. Duo versus, alter curvus, alter directus, exarati sunt in superficie aequa adeo corrosa, ut aliquot locis vulnera non facile a litterarum reliquiis discernantur. Exscripsit Purgold.

Notae Purgoldii. Vs. 1 ante AM, item vs. 2 ante O¹ utrum litterae perierint necne, decerni non potest; vs. 2 inter I et O satis certo agnoscitur M.

Vs. 1 titulus artificis. Vs. 2 [— —] μου ἀνίστημι [— —]. Ni O pro Θ adversari videretur, cogitari posse putarem de basi Milonis statuae subiecta; Paus. VI 14. 5: Μίλων δὲ τὸν Διοτίμου πεποιθὲς Δαμίας ἐν Κρότωνος καὶ οὗτος.

360 Fragmentum magni marmoris Parii, quod de basi superest, praeter partes lateris antici et superioris undique truncatum, 0.96 m. long., 0.51 m. lat., 0.36 m. alt., erutum Olympiae ante bulentorii latus orientale, ubi in recentiore aliquo aedificio, fortasse pro limine, videtur esse collocatum. Titulus in latere superiore litteris fere 0.025 m. altis incisus ab initio est integer. Exscripsit Purgold.

A I M

Note Purgoldii. Littera tertia summa cum probabilitate est N, quamquam lineola tertia minus bene est conservata; post illam litteram nihil certi agnoscitur.

Ανίστημι — —]? Cf. Paus. V 22. 7: ἰδίᾳ δὲ ἄνδρες Λεοντίδης καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κοινῆς διὰ ἀνίστημι. μέγας μὲν τοῦ ἀγάλματος πῆγαις εἶδεν ἰστιά, ἐν δὲ ταῖς χερσὶν αὐτῆς τὴν ἰστίαν αὐτῆς καὶ τὸ βέλος τοῦ Διὸς κατὰ

τοὺς τῶν κοινῶν λόγους. ἀνίστημι δὲ Ἰππαγόρας τε καὶ Θρύων καὶ Λεοντίδης ἀνίστημι καὶ τῶν ἀνίστημι δὲ καὶ οὐ τὸν τυραννίσαντα εἶναι Λεοντίδης. Huic igitur basi haud scio an illud fragmen tribuendum sit; certe in contrariam partem non afferendus est ordo nominum, quem Pausanias potest consulto immutasse, ut suum de Aenesidemio iudicium commodum annexerit.

17 Vide in his Addendis n. 27a.

20 Serius, quam ut in ordinem inseri possent, aliquot testae inscriptae eiusdem generis innotuerunt; septem enim (sc. tit. 2a, 4a, 16a, 85a, 87a, 108a, 109a) post reliquas emit museum Berolinense, tres (sc. tit. 43a, 59a, 60a) possident Rollin et Feuillant. Galli, edidit O. Rayet, gazette archéologique a. 1880 p. 101sq., unius notitia (sc. tit. 36a) debetur Iacobo Dragatsae, Παράγγ. a. 1881 p. 138sq.

2a

ΑΜΦΕΤΗ
ΟΤΕΔΑΝ

Αμφιτέτρα. [Η]οτεδάν. Ad sinistram margo servatus est.

4a

Haec testula, in qua pictus est sagittarius cum nomine ascripto Τε[ύχε]ς, subsidens sub scuto figurae fractae (Aiacis), dextrorsum telum intendens, superat ex laeva parte eius tabulae, cuius in dextra parte scriptus est titulus 4; intercidit igitur inter duo fragmenta ea testae pars, in qua equi erant picti. Respondebat autem Teucro ad dextram Pandarus haud dubie eodem habitu representatus.

16 Huius testae imaginem expressit etiam Dragatsae, Παράγγ. a. 1881 p. 137sq., neglecto tamen eo titulo, qui acu incisus est.

16a

ΚΡΟΤΕΔΑΝΣΤ

Κροτεδάν. Titulus incisus est.

36a

ΜΣΛΟΜΣΔΑΝ ΕΙΡΑΦΑΝ
ΑΝΚΕΚΕ

Μ[ε]λ[ο]ν[ι]δ[ας] ἱερ[ο]ν[ο]μ[ος] [α]ν[ι]δ[ας]. Titulus non uno nomine notabilis; nam ut litteram λ a scriptura Corinthiaca alienam corrigamus et dissolutionem illam orationis molestam tollamus; tamen restat littera Ε quinque litterae Β vicaria. Pictorine nova et singularis alphabeti va-

rietas placuerit an editor quintuplex erroris reus sit faciendus, animi pendeo. Litteram Ε modo duobus signis (cf. tit. 98 Ψ) modo uno, prout libuit, Corinthios videmus scripsisse eadem inconstantia, qua Boeotios in littera Ζ scribenda usos esse constat.

43a

ΥΑΔΖΗΤΟΓ
• ΕΙΜΟΝ ΜΑΥΒΘΒΚΒ

Ad laevam: Ηπειδάν, quo in nomine pictor pro 3 Ε scribere debuit aut 3 aut 34; ad dextram: Ε[ύ]χ[ε]ς u[bi] ἀνιδ[ας]. Tertiam litteram Μ minus claram esse annotat Rayet; nomen restitui potest ex testa ab eodem viro dedicata, tit. 43, ubi littera Ρ est certa.

46 Potius [Α]ν[ι]δ[ας], ab ἀνιδ[ας], cf. n. 172 Ἀν[ι]δ[ας].

59a

ΟΥΥΜΟΝ

Ουύμαν.

60a

ΜΟΡΔΣΜ

Μορδ[ας].

68 Postquam vocem dubiam denuo contemplatus sum, hoc addo dubitari posse, an fuerit olim in testa Β pro Κ, certum autem esse Ε. Conieci igitur αὐτοπό[ε]α seu potius αὐτοπό[ε]α i. e. αὐτοπόα ab ipso confecta; cum diphthongo ΟΒΕ pro οi confer AE πω α tit. 4 et 5. Quae coniectura si conveniat, donator gloriatur, quod donaria ipse fabricatus est; idem de se praedicat Midonidas, tit. 36a. Cf. praeterea tit. 114.

85a

ΒΘΒΚΒ

[...α]νιδ[ας]. Titulus incisus est.

87a

ΜΒΑΜΒΘΚΒΤΟϚ

— — — — — με ἀνιδ(ε)νη τῶ [Περειδῶν].

107 — — — — — ac iud[?]. Titulus superiore dignus erat loco.

108a

ΙΑΣΤΕΛΑΜΤΥΔΒΔΟΡΕΒΜΑΝΑΜΟΡΕΑΝ

Periit versus hexameter; deinde [— — — — —] ἀγγυλάς τὸ δὲ δό[?] χα[?] — — — — — ἀνοίξιν. Cf. tit. 62. 63. 64.

109a

[Π]οτα[δῶν].

23 Loeschekio (arch. Zeit. XXXIX a. 1881 p. 32 not. 13) vas in-
tuenti manus inexercitata hunc titulum videbatur voluisse incidere:
Σενκλῶς μ' ἔδωκε τοι.

24 Purgold A et M et P.

26a Titulus Corinthius. Tria fragmina marmorea inter se finitima,
effossa Olympiae, fragm. a prope id aedificium, quod meridionale
vocare fossoribus placuit, fragm. b et c apud templum Iovis. At-
que haec tantum superiorem servarunt marginem, fragm. a etiam
inferiorem et posticum, ut totum lapidem 0.245 m. alt., 0.17 m.
crass. fuisse inde constet; longitudo trium fragmentorum composi-
torum est 0.24 m. Exscripsit Purgold et agnovit epigramma a
Pausania memoriae traditum. Ectypum contuli.

a b c

[Ναῖος μὲν φίλων χροῖαν] ἔχει, ἐν δὲ [Ταν-ἀγρῶν]
[τοὶ Λακεδαιμόνιοι συ]μαχία τ' αἰ[?]σει
[δωρον ἀπ' Ἀργείων καὶ Ἀσ[?]αίων καὶ [?]αν[?]
[τῶν δεκάτων νίκας εἰ]σετα τοῦ πο[?]έου.

— — — — — Κο[?]μ[?]ο[?] — — — — —
— — — — — ? — — — — —

Annus pugnae est Ol. 80.4. Paus. V 10. 4: ἐπὶ δὲ τῷ Νάμῳ τὸ
ἀγῶμα ἀπὸς ἀνάκτου χροῖαν Μιδόλταν τῇ Παργονίᾳ ἔχουσα ἐπικρα-
σίαν. τὸ ἐπίγραμμα δὲ τὸ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι τοῦ Νάμου ἀναδύεται ὁλοκλήρως καὶ
καθ' ἑαυτὴν αἰτίαν ἀνίσταται· λέγει γὰρ δὲ οὕτω· νίκας κτλ., cuius epi-
grammatis in versu secundo librorum corruptelis depravato eadem
verba felici divinatione viri docti restituerunt, quae se vera in lapide
sunt. Atque alia nondum nota discimus: epigramma non in ipso
clipeo tam alte suspensum, ut, si in illo incisum fuisset, legi non po-
tuerit, sed in lapide infra collocato, neque Laconico alphabeto sed
Corinthio (cf. X et OY) scriptum fuisse; subscriptus videtur fuisse
aut catalogus sociorum aut titulus artificis Corinthii.

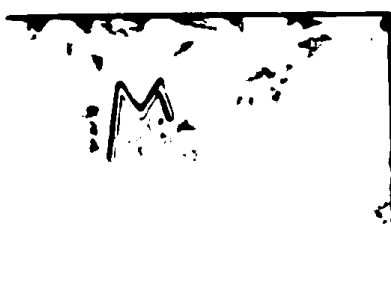
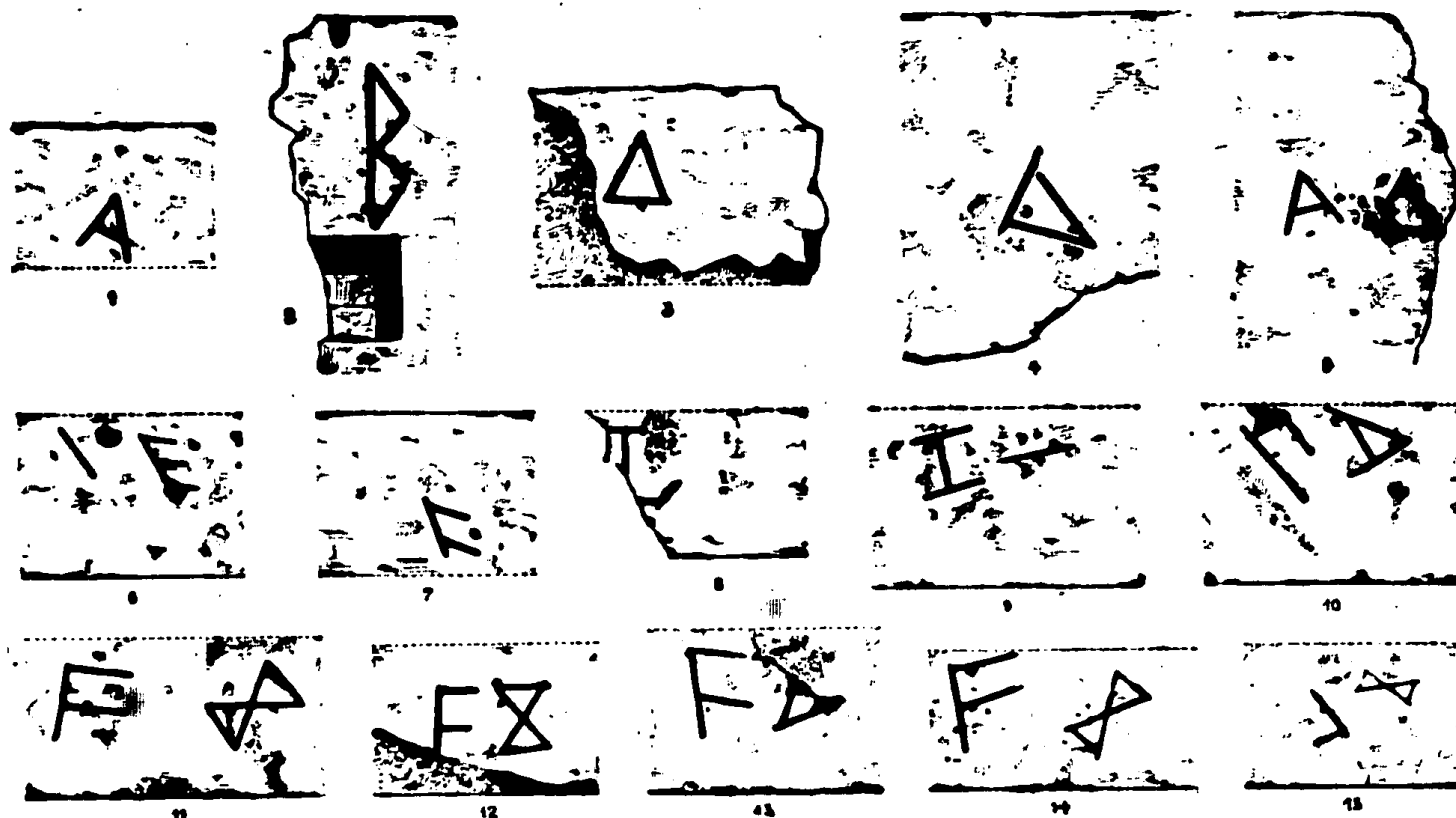
27a Sicyoni titulum n. 17 addicendum esse demonstrat apographum novum Purgoldianum, quod iam pro illo parum accurato substituitur
(arch. Zeit. XXXIX a. 1881 p. 171):

Nota Purgoldii. Clare noscitantur litterae Σ et Ι. Num nomen ad
finem perscriptum fuerit, certo diiudicari nequit; videtur tamen non
fuisse perscriptum.

Σικωνιά(ων). Ipsi igitur Sicyonii victoria reportata spiculum dedi-
caverunt.

27b Notae fabriles in sedecim saxis thesauri Sicyoniarum Olympiae effossis. Quorum saxorum latera inferiora maximam partem in trinas fa-
scias divisa ita caesa sunt, ut media quaeque fascia excavaretur et aspera maneret, reliquae levigarentur; harum igitur in altera notae fabriles
incisae sunt. In imaginibus ad decimam partem reductis, quas ante oculos habes, integra linea indicat ipsum lapidis marginem, punctis scripta
fines fasciarum. Pauca harum notarum ediderunt Curtius et Adler, Ausgrabungen in Olympia IV p. 36, quindecim Purgold, arch. Zeit. XXXIX
a. 1881 p. 174. eqq., sextae decimae post illas repertae apographum et ectypum idem submisit.

22°

Nota. Tit. 8 lineolam obliquam ligo operarii in effodiendo incidit.

Tit. 1 α, tit. 2 β, tit. 3 δ, tit. 4 δ, tit. 5 α δ, tit. 6 ι α(ι), tit. 7 f, tit. 8 ζ, tit. 9 ζ, tit. 10 πα, tit. 11—14 f, tit. 15 ef, tit. 16 α. Alphabetum Sicyonium, quod titulis thesauri n. 27 b c d aetate paribus et titulo cuspidis n. 27 a aliquanto vetustiore palam factum est, multis quidem rebus Corinthio est simillimum, his vero discrepat ab illo, quod ea aetate, qua iam vocalis ι signo ι et consonans τ signo τ vel ς scribebatur, una cum littera Σ usurpavit litteram E aut ex antiquissimo usu retentam aut ex Ionica scriptura praecoccupatam et quod eadem aetate iam in usum vocavit signum 8 pro antiquiore 7 vel 4.

27c Lapis arenaceus fuscus, 0.11 m. alt., 0.56 m. lat., 0.46 m. long., qui olim fuit in antis ad portam thesauri Sicyoniorum, effossus est Olympiae ab octavo thesauro ad septentrionem versus in sepulcro christiano. Cuius ut operculum esse posset, ex forma antiqua maiore in hanc minorem redactus est; postea insuper est fractus. Neque tamen in his calamitatibus titulus in parte antica angusta incisus detrimentum cepit; nam inferiores litterarum partes, quae nunc desiderantur, in lapide altero vicino deperdito exaratas fuisse ex lapidis servati fabrica efficitur. Litterae integrae 0.04 m. altae fuerunt. Ex Purgoldii apographo edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXIX a. 1881 p. 170sq.

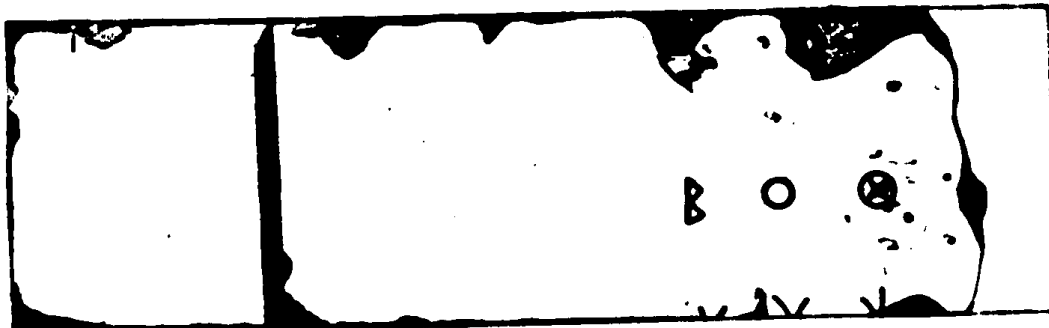

Nota. Purgoldio prima linea admodum prona potius ex 5 quam ex 8 superesse et vestigiorum, quae post secundum O cernuntur, alterum fortuito factum, alterum ex littera l restare visa sunt.

Superior pars vocis ΣΙΚΥΟΝΙΟΙ Σικυωνίοι vel — id quod malim, nisi obstat caput litterae extremae — ΣΙΚΥΟΝΙΟΝ Σικυωνίων. Cf. Paus. VI 19.1: ἔστι δὲ θησαυρὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ Σικυωνίων καλούμενος.

Μεγαλὸς δὲ ἀνέσθημα τυραννηταῦτος Σικυωνίων, τοῦτον ψιμοδέωσεν ὁ Μόρμων νικητὰς ἄρματι τὴν τρίτην καὶ τριακοστὴν ὀλυμπιάδα. Hunc titulum multo recentiore esse nemo non videt; quapropter temporis notam a vetustiore thesauro, de quo duo thalami aenei (Paus. VI 19. 4) reliqui erant, ad recentiorem circa eos constructum a Pausania male translata esse coniecit Kirchhoff.

27d Saxum 0.29 m. alt., 0.56 m. lat., 0.975 m. long., eratum Olympiae, ubi et ipsum quondam fuerat in antis thesauri Sicyoniorum, tum redivivum muro ecclesiae Byzantinae insertum erat. Quod saxum quum ad dextram non cohaeserit cum altero, in inscriptionis versibus duobus non plus quam binæ litterae possunt periisse, quas pars dextra in latere inscripto fracta hausit; versus alterius pars inferior trans commissuram erat scripta. Altitudo litterae B est 0.04 m., spatium inter versus 0.075 m. Edidit Purgold, arch. Zeit. XXXIX a. 1881 p. 172sq.

Nota Purgoldii. In littera tertia O crux non est certa. Supra litteram B lineae quaedam dignoscuntur, sive illae ex littera O reliquae seu potius casu factae sunt; ad sinistram linea perpendiculata diligenter incisa.

Βοα[?] Κυψ[?]. Cypselum enim Corinthi tyrannum conicio, quum Iovi Olympio boves corporum magnitudine insignes immolasset, pelles

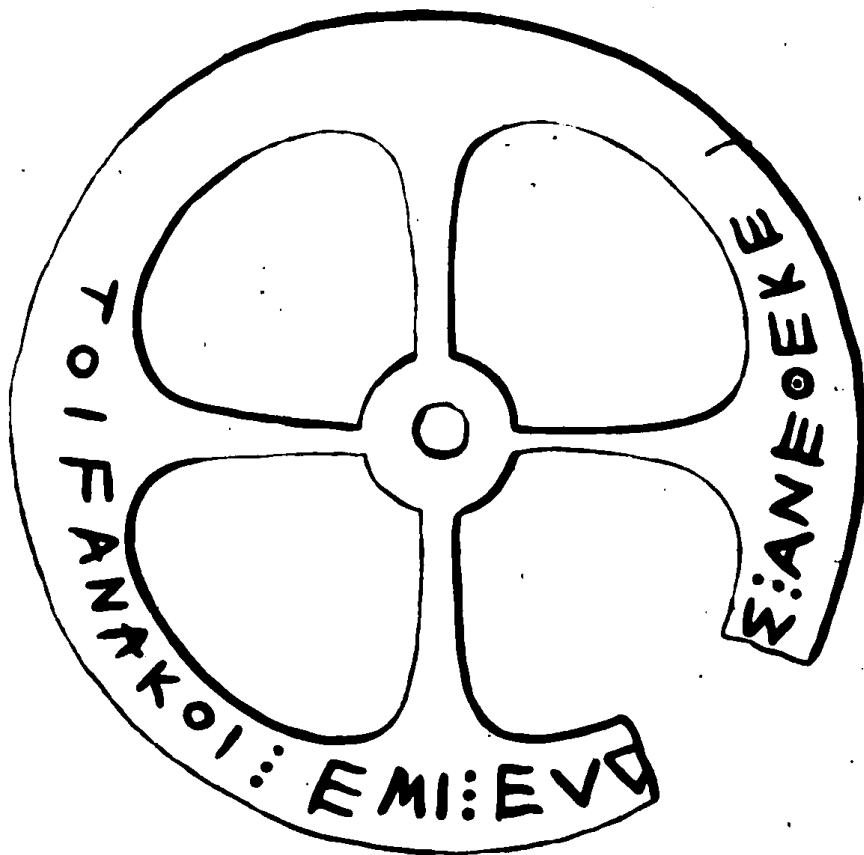
vel calvae vel cornua in foribus thesauri, quem Myro tyrannus urbis vicinae recens aedificaverat, permissu illius suspendisse ascripto litteris vetustissimis titulo: Βοα Κυψίλου. Qui titulus multo post a Sicyoniis novo thesauro constructo et anathematis vetustis in eo collocatis recentiore scriptura ad eius portam repetitus est: ΒΟΟΝ|ΚΥ-ΥΣ|ΝΟΥ.

33 Purgold E pro E.

36a vs. 11 corrige typhetae sphalma φ pro φ:

37 In imagine vs. 3 corrige xylographi errorem s pro ε. In primo hexametro collato titulo add. n. 43a iam apparet rectius scribi [φανα] pro [ἀνά]φω.

43a Rota aenea, quae dicitur Argis reperta esse, tanta quantam infra vides. Aestate a. 1880 Athenis apud quendam rerum antiquarum mercatorem raptim exscripsit Purgold.

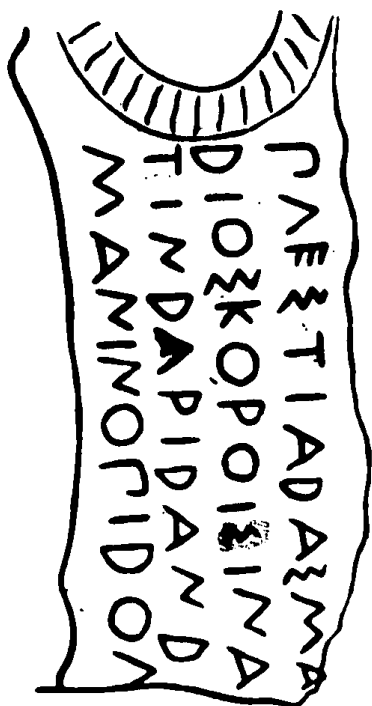
Τοι(ν) φανα(ν) σιμ. Εὐδ... ἀνίστη, forsitan pro victoria curuli.

44a Edidit titulum Purgold, arch. Zeit. XXXIX a. 1881 p. 83.

46 Purgoldii testimonio haec litterae ductu continuo incise sunt: litt. 5 N, litt. 6 I, litt. 9 A, litt. 10 P, litt. 16 D. Littera 19 est M.

57 Pro p. 335 corrige p. 355.

62a Tabulae canae marmoreae pars inferior, quae ipsa in quatuor fragmenta continua dissoluta est, 1.14 m. alt., infra 0.53 m., supra 0.59 m. lat., 0.13 m. crass., cum basi radi 0.25 m. alta, reperta Verliae prope Sellasiam, deinde Spartam in museum translata. In ea tabula Dioscuri sculpti erant nudi, stantes, in medium conversi, alter ad dextram alter ad sinistram, hic manu dextra coronam tenens; figurae nunc ita mutilae sunt, ut utriusque pars superior ventre tenus, praeterea sinistrae crura magnam partem perierint; etiam titulus cruribus figurarum interiectus inferne mancus est. Purgold exscripsit et ectypum misit.

Ἡρακλειδῶν καὶ Ἀντίθεου Διοσκουρίων ἀγάλματι.
Τυδαρίδων δ[ιδύμων] μῆνιν ἐπιδ[ό]μιον.

Ad vocalem γ vocis Τυδαρίδων cf. titulum Cythereum, bull. de corr. hell. II a. 1878 p. 365, Mittheil. des deutsch. arch. Inst. in Athen V a. 1880 p. 231. Lacunas explevit Kirchhoff.

75 De initio tituli hoc frustulum superat a Purgoldio exscriptum:

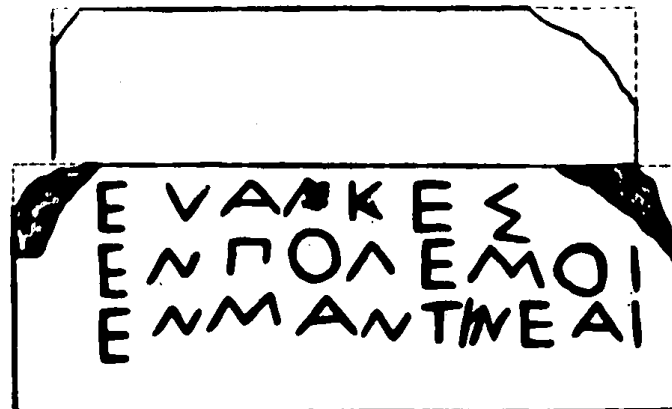
[ΔΕ] τοῦ φαν[α]τος.

77a Marmor album, 0.52 m. alt., 0.25 m. lat., 0.15 m. crass., repertum Geronthris (Geraki); ex ectypo, quod Georgios Papanicolaos miserat, exscripsit Purgold.

ΤΕΛΕΦΑΝΕΣ
ΕΜΠΟΛΕΜΟΙ

Τελεφαντες ἐν πολέμῳ. Cf. n. 77.

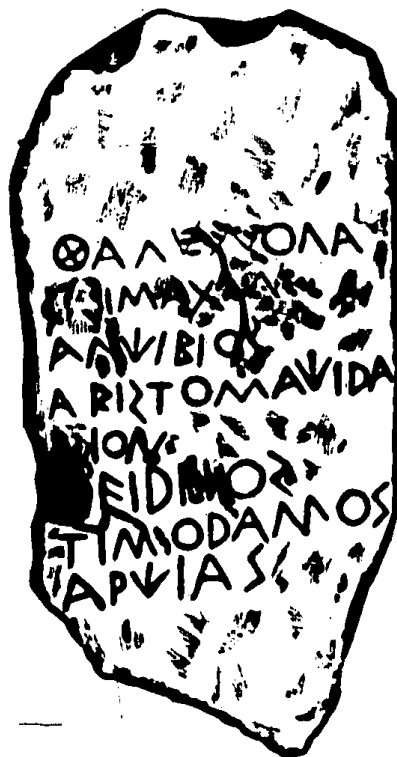
77b Basis ex uno marmore cano ita sculpta, ut pars inferior 0.40 m. longa, 0.345 m. lata, 0.145 m. alta, superior 0.35 m. longa, 0.325 m. lata, 0.09 m. alta sit; reperta est Geronthris (Geraki), exstat ibi in ecclesia. Quae ut olim cippum ferebat demissam in foramen quadratum, quod supra incisum est, ita nunc crucem diebus festis erectam suscipit, ad quam stabiliendam duo foramina rotunda antiquo sunt addita. Exscripsit Purgold.

Εὐέλπης ἐν πολέμῳ ἐν Μαντινῇ. Cf. n. 77. Hoc igitur in titulo, qui post pugnam a. 418 commissam videtur incisus esse, vocalis η antiquiore littera scripta est quam in eo, n. 88, quem propter Hagebiatratum ephorum anno 426 tribui; quae difficultas ut aperiat, spes est fore, si plures titulos temporum notis insignes Laconia suppeditaverit.

62 Purgold θ pro δ .

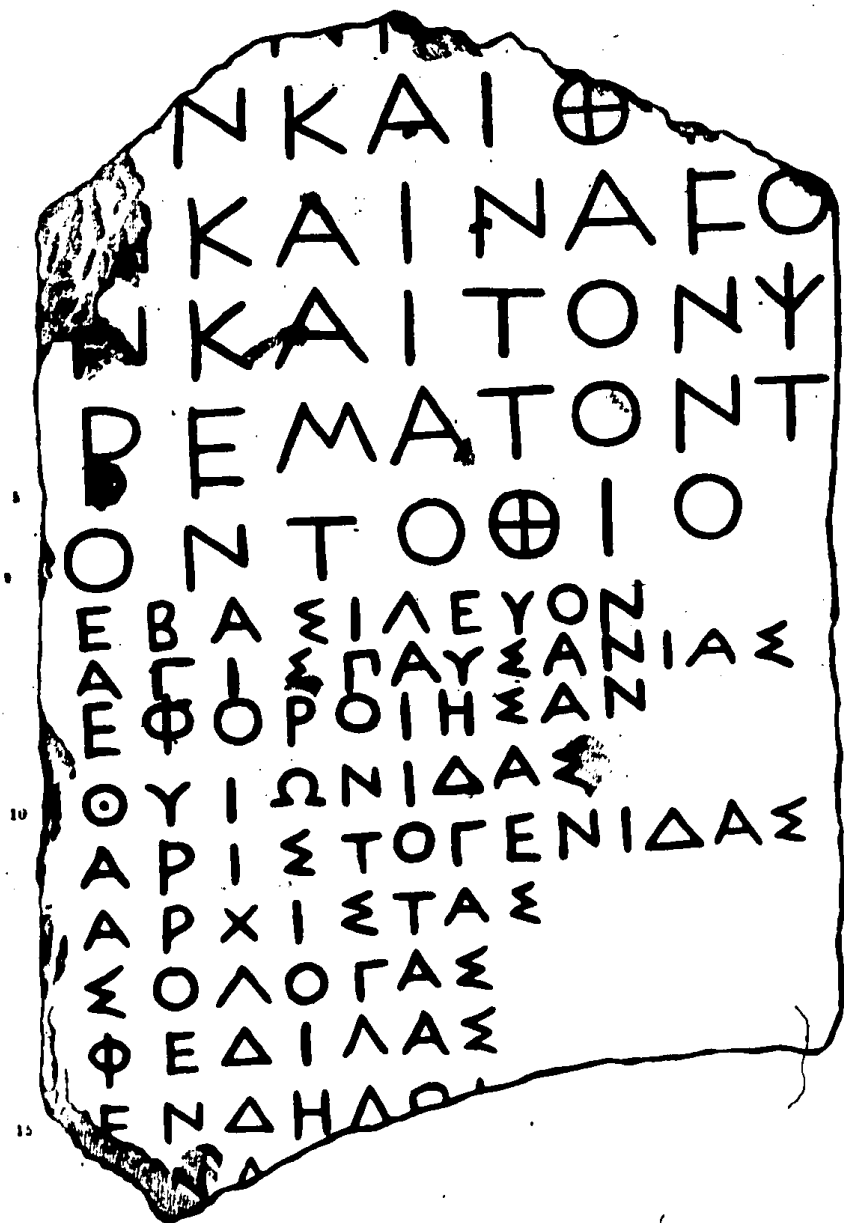
67 Huius lapidis, 0.94 m. alti, 0.44 m. lati, inserti muro ecclesiae S. Ioannis, apographum et ectypum a se confecta misit Purgold.

Idem annotat haec: Titulum supra et infra integrum esse spatium scriptura vacuum demonstrat. Vs. 1. Post ΘΑΑ certa est linea pronā χ ; prope hanc tria vulnera lapidis, cuius generis multa in hac regione cernuntur, falsam ansarum speciem habent et occulunt eadem lineam obliquam / vix conspicuam; mox Ν certo noscitur. Vs. 2. Ante litteras certas ΙΜΑΧ spatium admodum corrosum uni aut duabus litteris supplendis sufficit; post Χ omnino nihil lectionis Le Basianae dispicitur. Vs. 3. Littera secunda est Α, quod laesura simile factum est litterae Ν. Vs. 4. Nomen dubitationi non obnoxium est; ultima littera hodiernum lapidis marginem transiit. Vs. 5. Prima littera fuit aut θ aut δ. Vs. 6. Littera secunda Ε certa, item quinta Ι; sexta videtur fuisse χ .

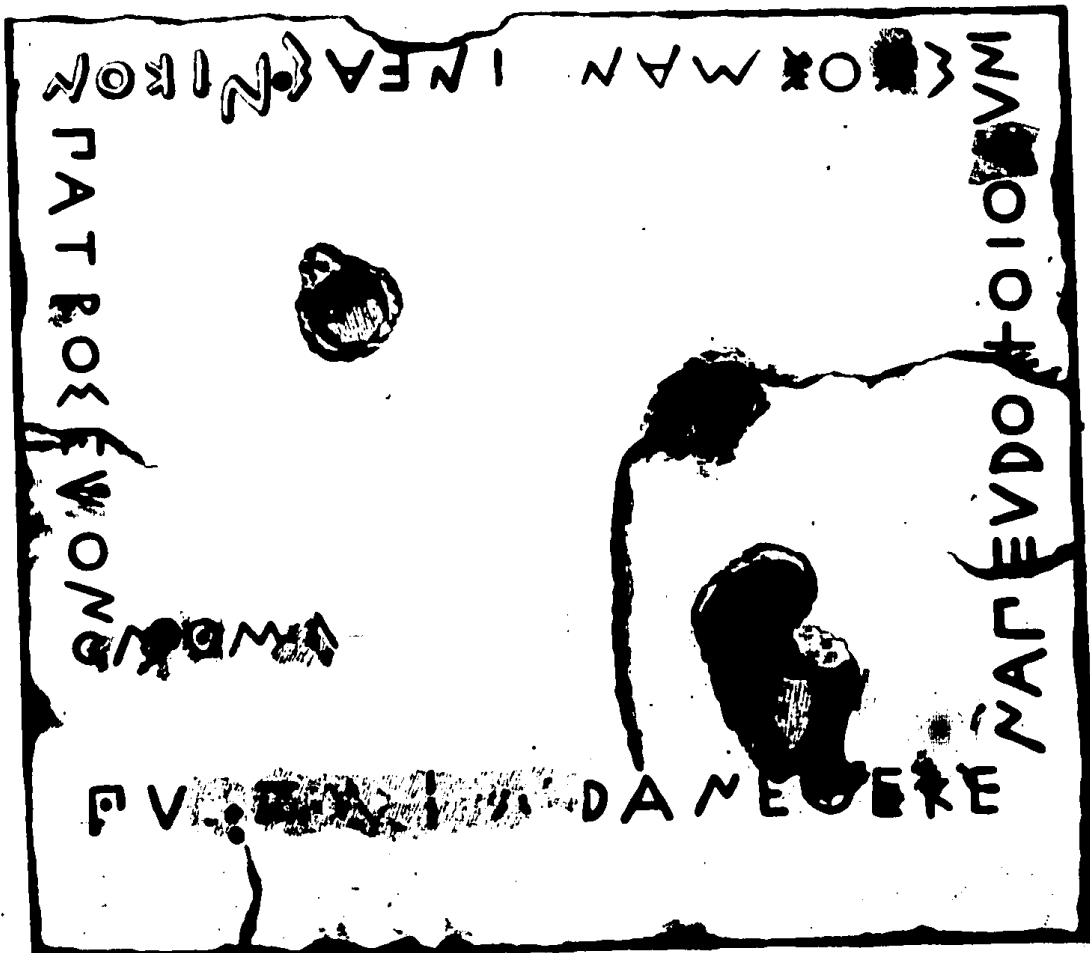
Nomina igitur fuerint haec: vs. 1 ectypum videtur admittere nomen Θαλαμῶλας; Purgold: Θαλυνῶλας vel Θαλχνῶλας; vs. 2 [Τ]ιαχ[ι]νος, cf. C. I. G. 7881. 7882. 7883; vs. 3 Ἀρχιβίος; vs. 4 Ἀριστομαχίδης; vs. 5 [Β]ίων seu [Δ]ίων seu — ni ectypum fallit — ϕ ίων; vs. 6 [Μ]ηδίοχος seu [Φ]ηδίοχος; vs. 7 Τιμόδιμος; vs. 8 Ἀρχίας.

91 Similia de hoc titulo exposuit Iebb, the journal of Hellenic studies I a. 1880 p. 23 et p. 58. Ectypo a Purgoldio accepto accuratorem lapidis imaginem subicio.

In priore titulo litterarum sulci angusti et profundi ductu pereleganti exarati sunt. Quo in titulo quum litterae aequabili modo dispositae sint, vox S[*uiv*] numerum litterarum interceptarum excedit; suppl. S[*uiv*]; nam versa altero post Θ, ubi vocalem scriptam fuisse necesse est, hastae pars inferior reliqua non in medio spatio, quod littera occupavit, sed ad sinistram incisa non potest non superasse aut ex r aut ex E.

92 Rectius titulum exscripsit Purgold.

Note Purgoldii. Littera sexta ε et deinceps hacta directae et lineae duae obliquae valde incertae sunt. Vs. 3 lin. Litterarum lineae lapide corrose dilatatae sunt.

Ε[*uiv*]ρα[*ς* τ[*ης*] δ' ἀν[*τι*]στ[*αν*]τις αὐ[*τῶν*] εὐδ[*ος*] (Κ)υρίως Μαν[*τι*]π[*ί*]ας κ[*αὶ*] π[*α*]ρ[*ος*] ἔχ[*ον*] ὄνομα.

Cf. Paus. VI 4. 11: Κυρίως δὲ τῇ ἐν Μαντιπίας πόλει καὶ ὀνόματι Μαντιπίας (sc. senior) τὴν οἰκίαν.

100a Titulus *Mantiniensis* (?). Fragmentum marmoris Parii, 0.18 m. long., 0.15 m. alt., 0.06 m. crass., igne laesum, undique mutilum, nisi quod margo inferior servatus est. Edidit Purgold, arch. Zeit. XXXIX a. 1881 p. 181.

— — [M]anti[ca — —].

105 Litteras non incisas sed instrumento caeli simili impressas esse nuntiat Purgold; inde intellegitur, cur aerarius quadrata pro circulis substituerit. — Postquam dialectum Eleam mirae cuiusdam inconstantiae fuisse cognitum est, vis argumenti ex vocali ϵ vocis $\epsilon\upsilon\epsilon\rho\gamma\iota\tau\alpha\varsigma$ petiti aliquanto imminuta est.

106 Paterae illud $\alpha\epsilon\varsigma$ tribuendum esse iudicat Purgold; eidem ultima linea prona Λ , quamvis incerta sit, potius de $\mathbf{V}$ videtur superare.

107 Purgold testis est vs. 1 inter $\mathbf{O}$ et $\mathbf{T}$ lacunam minorem esse quam quae litteram $\mathbf{P}$ possit interemisse; supplendam igitur esse litteram $\mathbf{I}$; eodem versu inter $\mathbf{I}$ et $\mathbf{O}$ intercedisse litteram $\mathbf{E}$ ita ut ansae in fragmento dextro etiam nunc existent; vs. 6 $\mathbf{B}$ pro $\mathbf{E}$; vs. 11 $\mathbf{O}$ pro $\mathbf{A}$. Qua nova lectione efficitur, ut paulo ampliora supplementa opus sint, quam supra conieceram; ideo hunc fere tituli tenorem fuisse existimo:

[Ἐπὶ πολλὰ χρήματα ἔδωκαν, οἱ τὸ χρυσιον
[... κατασκευάσαντες τὸ ἱερὸν τῶ Διός.
[ἔδοξεν τοῖς δαμοὶ ἡμεῖς αὐτοὺς καὶ γυναικῶν
[— — — — —] πρὸς ἑῶν καὶ εὐεργετίας.
a [summa pecuniae, — — —] πρὸς Θεοδότῃ Μιγυῖ.
[" " — — —] πρὸς Θεοδότῃ.
[" " — — —] πρὸς Συμεωνίδῃ.
[" " — — —] πρὸς Σαμουῖ.
[" " — — —] πρὸς Ἀργείῃ.
b [Ἐπὶ — — —] τῶ — — —] πρὸς καὶ Ὀλυμπιάδῃ.
[πρὸς τῶ δαμόνι ἑλλαν] οὐδὲν οὐκ.

Ad ἑλλαν οὐδὲν cf. $\epsilon\lambda\lambda\alpha\sigma\chi\acute{o}\nu\tau\omega\upsilon$ in duobus titulis Boeoticis apud Decharme, archives des miss. scient. IV a. 1867 p. 486 n. 1 et p. 492 n. 2.

108 Purgold legit vs. 3 post $\mathbf{Y}$ non $\mathbf{D}$, sed $\mathbf{P}$; vs. 4 non $\mathbf{T}$, sed $\mathbf{I}$; vs. 7 litteram, quae est post $\mathbf{NATD}$, accipi posse refert $\mathbf{A}$; post eam in margine cerni vestigium lineae directae; vs. 8 rimam mediam esse inter $\mathbf{O}$ et $\mathbf{T}$. Haec igitur lucramur; vs. 4 $\alpha\iota$ $\zeta\alpha\lambda\alpha$?, vs. 7 $\lambda\alpha\tau\rho\iota\mu\alpha\mu\epsilon\upsilon\alpha\upsilon$. — Vs. 2 $\alpha\iota$ $\mu\acute{\alpha}$ $\pi\acute{\iota}\nu$ [τοι]? cf. n. 112.

110 Vs. 4 $\tau\acute{\alpha}$ τ' $\alpha(\lambda)\lambda(\alpha)$ καὶ. Vss. 9, 10 vertit: imprecatione tenetur eo quod hic scriptum est; cf. add. n. 119 vs. 14 [x]οὶ ταύτη γὰρ α(μ)μῶν τῇ πῆλῳ.

111 In imagine vs. 4 med. imae litterarum partes sic erant exprimentae: $\epsilon\alpha\iota$ i. e. $\mathbf{IKA}$.

112 Huic titulo nec non aliis Eleis operam dedit Comparetti, Accademia dei Lincei, anno CCLXXVIII (1880—1881); cuius placita quum hic repetere non conducant, ex ipsius libello lectores, si libet, cognoscant. Purgoldio teste lineis tenuissime incisis ita usus est aerarius, ut aliorum versuum litterae ex eis pendeant, aliorum litterae in eis insistant; littera $\mathbf{O}$ non pistillo est impressa, sed scalpello incisa. Vs. 7 $\mathbf{AIEITIS}$; vs. 8 post $\mathbf{VO}$ fractura hastam directam comitari videtur; ibid. fin. $\mathbf{AV}^{\text{---}}\mathbf{AK}$; vs. 9 ante $\mathbf{IA}$ et infra = in frusto minutissimo, quod in imagine non accurate delineatum est, servata est linea procumbens Λ , quae de nulla littera nisi de $\mathbf{V}$ potest reliqua esse; post $\mathbf{A}$ verisimile est fracturam in lineam obliquam incidisse; deinde ante $\mathbf{K}$ in fractura hasta perpendicularis servata est; inter duo omicra reliquiae litterae $\mathbf{I}$ offeruntur; post alterum $\mathbf{O}$ angulus sinister litterae $\mathbf{T}$; in dextro lacunae margine hasta; tum $\mathbf{N}$. Haec igitur ineunte versu nono dispecta sunt: $\mathbf{AIA} / \mathbf{IKFOIO}$ $\mathbf{IAVA}+$; itaque conicio: [x]οὶ τῶ (αἰ) ϵ' δ $\pi\acute{\iota}\nu\epsilon\chi$ ἱερὸς Ὀλυμπίας, hic in omne tempus tabula sacra esto Olympiae.

112a Titulus Eleus in saxo calcario concharum in lapidem mutatum pleno, lat. 0.34 m., alt. ad dextram 0.37 m., ad sinistram 0.42 m., crass. 0.17—0.20 m., scriptus litteris late et profunde incis. Illud saxum repertum est a. 1880 a Purgoldio in vico, qui appellatur Koskina et in valle Cladei fluminis dimidia horae itinere ab Olympia situs est. Ibi micro domus quatuor annis ante aedificata erat inditum; sed unde arcissum esset, incolae nesciebant; postmodo in museum Olympicum delatum est. Margo superior, cuius cursum obliquum versus $\mathbf{N}$ minus comitatur, antiquus videtur esse; a caeteris partibus saxum recent. tempore ab operis circumcissum esse dicitur. Edidit Purgold, arch. Zeit. XXXIX a. 1881 p. 179. Apographum eius repeti, insuper adhibens ectypum bene expressum, quod eius in tanta lapidis asperitate fieri potuit.

Notae Purgoldi. Vs. 1. Linea directa, quae est secundum litteram $\mathbf{O}$, Purgold dubitat an fortuito ietu orta sit. Vs. 4. In littera prima supra ad laevam potius lapidem laesum quam hastam directam ultra ansam superiorem productam esse iudicat. Ibidem elementum tertium laesum illud quidem infra, sed satis certum esse affirmat.

Var. lect. Vs. 4 fin. Ansam mediam litterae $\mathbf{E}$ ad apographum Purgoldianum, in quo deest, ex ectypo addidi.

Quod nulla littera dissecta est maximeque ad sinistram omnes litterae ex ordine collocatae a margine paribus intervallis distant, id noluerim mero casui tribuere, praesertim quum opinio conditionis lacerae nihil iuvet ad titulum intellegendum. Quamobrem nunquam nisi infra titulum truncatum esse ratus lego: $\epsilon\pi\acute{\iota}\tau\epsilon$ $\epsilon\gamma\omega$ $\epsilon\upsilon\epsilon\rho\gamma\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon$. Interdicit igitur Xenares, ne quis rem quandam patentem tamquam vacuum arripiat. Quid autem fuerit illa $\epsilon\pi\acute{\iota}\tau\epsilon$, incertus animo pendeo; credam fuisse magnum follem fabri aut carbonarii; $\varsigma\alpha\rho\iota\varsigma$ congegit Hesychius: $\epsilon\pi\acute{\iota}\tau\epsilon$ $\epsilon\pi\acute{\iota}\tau\epsilon$, τὸ πλάγῃ, ἢ ἐκ τρυφῶν πίτατος. Ἀττικοὶ δὲ $\epsilon\pi\acute{\iota}\tau\epsilon$, ὅ τὸ $\pi\acute{\iota}\tau\epsilon$ καίονσι καὶ τραπίδας οὕτω λέγουσι, et ibid. $\epsilon\pi\acute{\iota}\tau\epsilon$ τοῦ $\pi\epsilon\lambda\iota\sigma\tau\epsilon$ τοῦ $\alpha\iota\pi\epsilon\sigma\tau\epsilon$.

Notae Purgoldii. Vs. 1. Litterae β linea inferior obliqua quamvis perspicua sit videtur esse fortuita, superest autem vestigium lineae fastigatae descendentes a capite litterae. Vs. 4. Litterae, quae sunt duodecima et tertia decima a fine retro numeranti, haud facile dignoscuntur; nec non earum, quae sequuntur, aliquot difficiles. Vs. 6. Extremae litterae magno labore leguntur, ultima incerta est; post illam nihil videtur intercidisse. Vs. 7. Post litteram nonam ι lineae et puncta nullo ordine posita casu potius videntur esse orta quam consilio in-

cisa; in littera N, quae est inter E et I, tertia linea est obscura; litterae decem extremae tam cyanidae sunt, ut certo considerare apographo non liceat. Vs. 8. In fractura de littera I parum constat, praesertim quum solito propior litteram O sit; mox littera ϵ minus perspicua est, ansae obliquae inter se non videntur tangere; deinde supra litteram I vestigium incertum lineae aequae; litterae Δ I A paene oblitteratae sunt. Vs. 9. Post fracturam litterae I et V et T parum clarae, litterae O quasi umbra superest; post eam spatium videtur esse vacuum.

τοὶ δὲ καὶ θεοκόμοι... (.) . . . αὐτοὶ καὶ χρημα(α)τοὶ, ὅτι [αὐ]-
[τ]ῶ γὰρ εἴη ποτ' ἀλάστια[ν]. αἱ δ' α(δελ.) λ(λ)οτρία πε(λ)οίτο, (πε)ν(τ)αν-
στίας καὶ δαρχυ(α)ς ἀποτίνοι κατὰ φινάσταν Σί(δελ.) Τ(ι)ον (?),
ὅ τι ἀδύνατος ἔχει καὶ πολὺτο ἀδύνατος γὰρ (ε). γυνῆα δὲ κ' εἴη τι-
αρομῶν. τὰ δὲ δι(μ)αία διφύλ. τὸ δίκαιον τὰδε καὶ θεοκό-
μος ἐκπαφῶ, αὐτὸς δὲ δαμωργία. τὸν δ' ἀλ(λ)ο(τ)ρίαν πολέοιτα
ἀποφ(λ)ίει κ' ἀπὸ μαντίας. τοῖ δὲ — — — κ'
εἴη τοῖς χρημα(α)τοῖς (τ)οῖς ἐν τ(α)ῖς (φ)οικί(α)ι καὶ — —
καὶ τοῖς ὑπαδουγίαις τοῖς αὐτοῖς.

Pertinet haec lex, quantum in titulo difficillimo cognoscitur, ad ter-ram dei compluribus hominibus collocatam; atque inde a versu se-undo statuitur, quid sit faciendum, si quis partem ab alio conductam occupaverit et coluerit. Vs. 1. Desideratur initium tituli in altera ta-bula perscriptum; litteras primas $\Theta\iota$ malim addicere optativo quam articulo. Vs. 2 et 5 Kirchhoff γὰρ i. e. γὰρ. Vs. 2 $\Gamma\Theta\iota\omicron\iota\omicron\iota\omicron$, 4 $\Gamma\Theta\iota\omicron\iota\omicron\iota\omicron$; ambigitur, utrum verbum sit corrigendum; ego id malui corruptum indicare, quod priore loco legitur, fons titulo add. n. 117; quamquam in nostro titulo utrobique exspectari debebat πολέοιτα. Vs. 3 Σί(δελ.) Τ(ι)ον mensura agri? Vs. 4. Diudicatio penes hieromannum esto; τιαρ- i. q. τὰ τιαρ. Versus 5 sqq. intricati quatenus resolvi possent; dubi- tantly periclitatus sum. Vs. 5. Si quis iniuste obtinebit et colet terram alienam, non modo multa quingentarum drachmarum ab eo exigetur, sed etiam vectigalia legitima, quae cultori agri sacri imposita sunt, iniusto cultori solvenda erunt duplicia, Vs. 5. 6. Hoc vectigal curato

(ἐκπαφῶ) theocolus, ut placebit damiurgiae (?); an ἐπ(ι)π(ο)οῖ imposito? Vs. 6 αὐτὸς δὲ δαμωργία, ὅπως αὐτὸς δαμωργίαν add. n. 119. Vs. 6 fin. Kirchhoff: τὸν δαμωργίαν, quem interpretatur δαμωργίαν. Finem huius versus cum initio sequentis si placet coniungere, quid causae fuerit, cur tantum spatium maneret vacuum, equidem nequeo explicare. De- sunt fortasse quaedam, quum scriba ex textu, qui ei imitandus propo- situs erat, aut male scripto aut vetustate corroso se illa describere posse desperaverit; eundem saepius non intellexisse quid exararet, testimonio sunt menda plurima et innumerabilia. Neque quisquam postea hoc exemplar in templo ritu sollemni absensum explere aut corrigere curavit. Vs. 7 ἀποφ(λ)ίει, cf. n. 117. n. 118. Vs. 7 sqq. τοῖ δὲ κτλ. Sententiam magna, ut par est, cum dubitatione propono hanc: iusto conductori securitas (?) esto bonis, quae in eius domo sunt, — — et iumentis eius. Vs. 8 fin. Kirchhoff: ἡ ἀδύνατος. Vs. 9 ὑπαδουγίαις i. q. ὑποδουγίαις.

113c Lamina aenea, 0.518 m. long., 0.075 - 0.08 m. alt., c. 0.002 m. crassa, reperta Olympeiae a Leodidae ad orientem versus, ab omnibus partibus integra. Litterae ductu lato et profundo incisae et bene conservatae sunt; tabula prope marginem superiorem quatuor foraminibus terebrata est, prope inferiorem octo foraminibus. Ex Purgoldii apographo edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXIX a. 1881 p. 81 sqq.; cf. Bue- cheler, mus. Rheu. XXXVI a. 1881 p. 621 sq.; Comparetti, the Journal of Hellenic studies II a. 1881 p. 373 sqq.

(Textum vide pag. 179.).

Nota Purgoldii. Obscurae sed nihilominus certae sunt vs. 1 littera octava a fine E, vs. 1 litterae sextae a fine β linea superior, vs. 1 litterae quartae a fine N linea tertia, vs. 1 littera tertia a fine E, vs. 2 littera septima a fine E, vs. 2 littera quinta a fine E, vs. 3 littera septima a fine E.

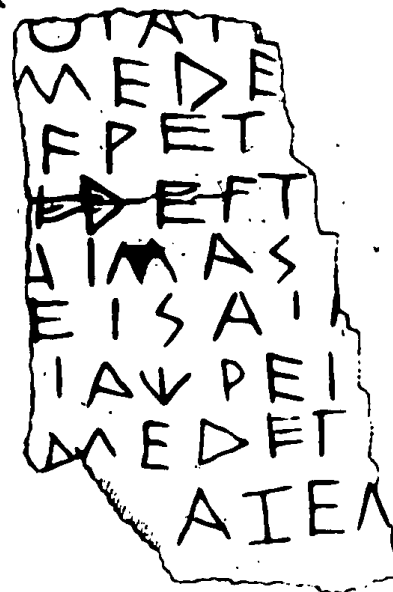
καὶ θεοκόμοι... αἱ δ' ἐκπαφῶν ἐκπαφῶν τοῖ καὶ θεοκόμοι καὶ τὸν (τὰν) θεοκόμοι (αὐ)ν ἐκ-
παφῶν. αἱ δὲ τὰς πᾶς τὴν γὰρ δὲ δικαί(δ)οι, ἀπὸ τῶν κ' εἴη αὐτὰ δικαί. αὐτὸς δὲ καὶ φράττα αὐτὸς δὲ δαμοστία τῶν αὐτῶν
καὶ δικαί(δ)οι. τὸν δὲ καὶ γὰρ δὲ δικαί(δ)οι, ὅ τι δικαί(δ)οι καὶ γὰρ δὲ δικαί(δ)οι τὸν θεοκόμοι, ἐκπαφῶν καὶ (ι) ἰ-
πτοῖων τὸν θεοκόμοι (π)υρκαϊσίων ἀφλατῶν καὶ δαμοστία πᾶν δὲ δικαί(δ)οι καὶ γὰρ δὲ δικαί(δ)οι καὶ γὰρ δὲ δικαί(δ)οι
αὐ, αἱ τὴν ἐκπαφῶν αὐτὸς ἐκπαφῶν.

Prior pars legis scripta videtur fuisse in altera tabula cum hac ita clavulis coniuncta, ut illius inferior pars huius partem superiorem tegeret; hanc ob causam in ea tabula, quae servata est, supra esse opus marginem latiore vacuum scriba ad scribendum aggrediens non satis secum reputavit. Vs. 1 ἐκπαφῶν, cf. n. 115 ἐκπαφῶν, ut alterutro loco hoc verbum, quod quid sonet ignoratur, male scriptum esse vi- deatur. Ibid. τιαροῖ i. q. τὰ τιαροῖ. Ibid. quid sibi velit verbum θεοκό- (δ)οι (θεοκόμοι), parum liquet; neque expedit comparare -σαδο- n. 145. Vs. 2 ἐκπαφῶν obsequium. Vs. 2 αὐτὸς δὲ καὶ κτλ., hoc enuntiatum, qua- sunt gravi atque rudi lingua vetustissimae leges, ea re non concinit cum superiore, quod pro voce γὰρ δὲ substituitur φράττα atque ipsa lex pro iudice iudicans inducitur. Vs. 3 καὶ γὰρ δὲ i. q. καὶ γὰρ δὲ; in lectione κ' ἀπὸ τῶν, quam Kirchhoff proponit et idem altera praehata

reiecit, et καὶ offensionem est, quamquam in titulo Loerensi (n. 322) si- milis licentia occurrit, et populus, qui haec scribit, potuit ille quidem concedere pulchriora ad religionem posse reperiri, non potuit concedere fortasse impietatem in hoc ipso recentissimo populacito inesse. Ibid. ἐκπαφῶν i. q. ἐκπαφῶν. Vs. 4. In adverbio ἀφλατῶν haud scio an eadem stirps agnoscenda sit atque in adiectivis πολλὰς ἀδύνατος; cf. Hesych. ἀλα- τῶν δὲ σαρξ, Ταραντῶν; senatu igitur opus est pleno, concione fre- quenti. Ibid. ἡ δὲ αὐτὴ i. q. ὁ δὲ αὐτὸς, ὁ θεοκόμος. Ibid. καὶ (pro καὶ) vel καὶ (pro καὶ) descendit a verbo καὶα vel καὶα, cui animadvertendi et rependi $\Theta\iota\iota\omicron$ subest (cf. Ahrens, dial. II p. 86 not.); si quis in op- tativo bis contracto offendit, licet καὶ conferre cum formis brevissimis ἡμομαν καὶ καὶ Kirchhoff: δαμοστία (δαμοστία).

KAΘΕΡΟΣ ΕΙΝΔΕΒΕ ΝΕΟΙΕΝΤΙΑΡΟΙΒΟΙΚΑΘΟΑΔΟΙΚΑΙΚΟΘΑΔΣΙΤΕΓΕΙΕΙΚΑΤΟΝΘΕΡΡΟΝΕΝΤ
 ΚΑΘΕΡΟΣ ΕΙΝΔΕΒΕ ΝΕΟΙΕΝΤΙΑΡΟΙΒΟΙΚΑΘΟΑΔΟΙΚΑΙΚΟΘΑΔΣΙΤΕΓΕΙΕΙΚΑΤΟΝΘΕΡΡΟΝΕΝΤ
 ΑΥΤΑΙΔΕΤΙΣ ΓΑΡ ΤΟ (ΡΑ) ΘΟΣ ΔΙΚΑΔΟΙΑ ΤΕΣΕ ΕΙΕΔΚΑ ΔΕΚΑΤ ΔΑΔΑΜΟΣΙΑΤΕ ΕΙΕΙ
 ΕΔΙΚΑΔΟΣΑΤΟΝΔΕΚΑ (ΡΑ) ΘΕΟΝΟΤΙΔΚΕΟΙΚΑΓΙΤΕΡΟΣΕΥΕΝΤΟΝΘΕΡΡΟΝΕΝΤΑΚΡΟΝΚΑΤΕ
 ΝΓΟΙΟΝΣΥΝΒΟΝΑΙΕΝΤΑΚΑΤΟΝΑΕΙΑΝΕΟΣΚΑΙΔΑΘΟΙΓΓΕΘΟΝΤΙΔΙΝΑΟΙΚΟΝΚΑΤΑΓΝΑΤΑΙ
 ΟΝΑΙΤΕΝΓΟΙΟΙΑΙΕΧΑ(ΡΕΟΙ

113d Lamina aenea 0.073 m. alt., 0.045 m. lat., 0.0075 m. crass.,
 vs. 4 infracta, reperta Olympiae in metroo. Ex Weillii apographo
 edidit Kirchhoff, arch. Zeit. XXXVI a. 1878 p. 143 tab. XIX 2;
 correxii tituli imaginem ex apographo et notis Purgoldii.

Nota Purgoldii. Vs. 7 fin. 1 est certum.

Vs. 2 *αυδα*. Vs. 3 *φωτ[α]*. Vs. 4 *[ρα]* vel *[ρα]*; *διάρ[α]*. Vs. 5
[iv ra]; *ματ[ρα]*? cf. n. 112. Vs. 6 *[απο]* *α[ρα]*. Vs. 7 *χρ[ι]* *[δ(δ)ο]*
 i. e. *χρ[ι]*. Vs. 8 *αυδα* γ. Vs. 9 *[δω]* *α[ρα]*, pro *δωαδ(δ)ν*, seu
α *α* —. Insunt, opinor, in hoc fragmento reliquiae verborum in
 titulis Eleis obviatorum nec moror *φωτ[α]* et *χρ[ι]* *αυδα* pro *φωτ[α]* et
χρ[ι] *αυδα* (add. n. 113a), cf. not. ad n. 552.

114 E lectione Purgoldiana imagini haec addenda sunt: vs. 1 ante V
 ansae litterae E; vs. 2 RAKON; vs. 3 fin. P; vs. 4 fin. 1 in frac-
 tura.

115 Tractavit Comparetti, academia dei Lincei, anno CCLXXVIII
 (1880—1881). — Titulum superne nullam iacturam fecisse Purgold
 ex figuris ornamenti, quod partem posticam tegit, integris atque in-
 columbis colligit. Idem nuntiat vs. 1 litteram 16 esse F, qua in
 figura linea transversa inferior umbrae similis vulnere debetur; vs. 2
 litteram 11 esse F; vs. 2 fin., ubi Weil f praebuerat, nihil certum
 esse nisi hastam directam. Vs. 3 lege *αυδα*. Versus quinti litterae
 Purgoldii testimonio, confirmantur omnes praeter extremam, quam
 potius A fuisse arbitratur.

116 Annotat Purgold haec: Etiam huius tituli primum versum esse
 servatum ornamenta partis posticae documento sunt; foramen, quod
 vs. 4 scriba vitabundus circumiit, in eadem ornamentorum figura
 eundem locum occupat atque alterum foraminum tituli n. 113b. Lit-
 terae sunt impressae. Vs. 3 post lacunam certa tantum linea obli-
 qua, quae non potest superare nisi de 5 (quidni superet de 5 infra
 fortasse hiante?); ansae nullius sunt momenti; vs. 3 fin. O; vs. 4
 init. α; e. E; ibid. + AFFO; vs. 6 lit. 5 q; ibid. post P/ infra
 dextrum crus litterae M exstat hasta directa. — Vs. 3 *[αυ]* *αυδα*
[α] *αυδα* (i) *αυδα*? Vs. 4. Eadem legendum *αυδα*...?

Seditione Scillantiorum oppressa statuitur, ut his legibus ea civitas in futurum a duobus damiurgiis Eleis administraretur et cœrceatur. Ad sinistram fere tricenae litterae perierunt (cf. praecipue vs. 16), quae de causae sùpplementa necessario vacillant. — Vs. 1 $\pi\alpha\rho$ cf. n. 110. n. 121. Vss. 2—4. Aliis iudiciis opus erit, si recusatio obedientiae ad rem profanam, aliis, si ad rem sacram pertinuerit; utrum igitur iudicium instituendum sit, diiudicabunt ipsi damiurgi; de Scillantibus ad iudicium adhibendis cf. vs. 11. Vs. 2 $\mu\alpha\tau\iota\sigma\tau\alpha\iota\epsilon$ (?), sed vs. 16 $\mu\alpha\tau\iota\sigma\tau\alpha\iota\epsilon$. Vs. 3 $\mu\alpha\rho$ i. q. $\mu\omicron\upsilon\varsigma$; ad $\lambda\epsilon\gamma\iota\tau\alpha\iota$ cf. Hesych. $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\eta\iota$ (leg. $\lambda\epsilon\gamma\eta\iota$); $\Sigma\acute{\iota}\lambda\omicron\upsilon\iota$ av. Nihil in hoc versu mutavi, quamquam in tanta negligentia titulorum Eleorum etiam licet cogitare de $\tau\alpha\varsigma \acute{\alpha}(\mu)\epsilon\alpha\varsigma$ (cf. vs. 12) et de $\delta\acute{\omicron}\nu\epsilon (\chi)\alpha\iota \delta\iota[\mu\alpha\iota\alpha]$. Vss. 4—6. Si reus eo immodestiae processerit, ut iudicio renitatur, haec contumacia, per quot dies tenuerit, toties quinarum minarum multa vindicanda est, cf. vs. 12; sin ad iudicium voluntatem se conformaverit, poena ipsius sceleris ab eo repetetur. Vss. 6—9. Si necesse erit bona rei publicare, ut multa pendatur, bonis suis ille debitum solvito; quae si non suffecerint, civitas eodem officio tenetur; civitas, si totam multam statim conficere

non valuerit — id quod in magno numero reorum aut in diuturna recusatatione iudicii accidere poterat — annuis pensionibus pecuniam pendito. Vss. 10. 11 *ποστέλλομαι*, notabis litteram aspiratam. Vs. 13. Sententiam non perspicio et de voce τῷ καταστάτῳ vehementer dubito; cf. Hesych. *στατοῖ ἀρχή τις*, et Bekk. anec. I p. 305: *στατῶν ἀρχοντίαισι, παραπλήσιαν ἔχοντες τοῖς ἀρχιστρατηγοῖ ἀρχὴν*, ibid. p. 333: *ἴππιδι καὶ ἀρχὴ τις ἐν Λακωνίᾳ οἱ ἀρχιστρατοὶ ἀρχοῦσι δι καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν ἐξω τῆς πόλεως παρανοικιτάντων*. Vs. 15 *μυς* i. q. *μύς* *μύς*; de menae Olympico cf. n. 116; *εὐταξία* i. q. *εὐταξίαι* Vs. 17. Quod primo scriba exaravit ἸΣΤΑΕΔΕ, videtur mutasse in ἸΣΤΟ ΣΕΓΕ; sed insuper debuit addere ΕΓ; praeterea paulo post delevi Ν, nec non etiam *κατιστι* (pro *κατίσιν*) novum est. Quibus omnibus de causis lectionem et supplementum dubitationi obnoxia esse fateor; *ἰνίτραπον* i. q. *attice ἰπὶ τῶν πλῶν*. Vs. 18. Ad *ἰπποκί* (add. n. 113c) iam accedunt *ωφίσι* (de f cf. n. 42 et n. 44a) et *ποσί*; quid iam mireris in dialecto Protei simili? cf. *supra* vs. 8 *ἰκίστω* *φίσι*, n. 112 et add. n. 113b *φίσι*. Vss. 21 — 24. Appendix legis quae praecedit. Vs. 22 *κρίνοιτο*, sc. ea actione, quae *supra*, vs. 9 seq., constituta est.

— — — τὰνφιδολα. Eiusdem generis donarium Alasyenses et Acrorei dedicaverunt, cf. p. 120.

122 Lectio Purgoldiana: vs. 3 litt. 10 V; vs. 4 litt. 4 non I, sed T, unde alia supplementa fingenda esse apparet; ibid. litt. 9 non P, sed C; vs. 5 init. lineola proclivis et vs. 6 lineae, quae speciem litterae E praeberant, aeris rimae fortituae sunt; vs. 5 in prima littera pars lineae transversae conspicitur, qua illa sit similis litterae α; ibid. fin. post A omnia admodum incerta; vs. 6 fin. A.

399. Nuper in mecum mecum venit parvum epigraphum, quod Dehais conficit, a: ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΚΙΝΤ. Si hoc existimus tertium decimum litteram fuisse E, amitterem dicam litteram studium hanc titulum: ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΚΙΝΤ, sed negotii insolentem turbare ordinem transpositione littera I. Nec non etiam littera alphabetica insistentem non perfectio quid ubi vult, in tali homine intelligi potest, sive illam enim causa sive membra exercitibus causa insitit. Accedit quod supradicta vel ideo minus commode habetur titulus, quia, ut Weil mihi narravit, in ipso solida vixit rupa (Rosa: auf einer schrägliegenden natürlichen Felsplatte) est inscriptus. Ceterum littera (mirum formam etiam hic notasse opto habeo, cf. n. 533. 546.

399. Nova accesserunt auxilia lectionis. Nam in eo exemplari, quod Kochler olim ab eodem Legationis accepit, va. 3. inter I et MA exstat littera N. Deinde E. Weil epigraphum eum mecum communicavit, quod, quia vespertina tempore confectum est, inde manifeste est manum: va. 1. deest; va. 2. ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΚΙΝΤ; va. 3. ΑΑΑΑ. Denique eadem de hoc ceterum, ex quo verum secundum — ceterorum enim verum in charta paucissima vestigia vides — exscribo: ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΚΙΝΤ. Ante litteram primam E. necnonque postea in cetero ceteri litteram O, neque tamen fidem meam pro eo interpono; debitas imprimis videntur litteras 12. 8 (K? P?), 16. 8 (P? P?), 24. P, neque constat ex cetero in debitis plagulis impresso, quantum spatii inter lit. 23. 8 et 24. P intercedat. Reliquae autem litterae, quamquam non unaquaque certissima est, tamen audacioribus coniecturis non sunt. Duo hexametri hic latere videntur, quorum alter in τριών, alter in α[?]β[?]γ[?] δ[?] ε[?] ζ[?] η[?] θ[?] ι[?] κ[?] λ[?] μ[?] ν[?] ξ[?] ο[?] π[?] ρ[?] σ[?] τ[?] υ[?] φ[?] χ[?] ψ[?] ω[?] desierit.

399. Formam ΕΠΙΓΡΑΦΗ Blass, Mus. Rhén. XXXVI n. 1881 p. 609, exemplis Boeotio et Aesclio testat.

405. Littera a suo tertio in Weilli diario est P; cui puncto si nullam vim tribuimus, spatium quidem inter P et S non tantum videtur esse, ut prior littera putanda sit nulla; licet igitur legere Kal(λ)υ... seu Kal(λ)υ... seu Kal(λ)υ...

471. Cuius titulus superiore anno editus est (bull. de corr. hell. V n. 1881 p. 216sq.) actate inferior columnam quam Rosa Thoma vidit, argumento illius simillimus; cf. maxime va. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

472. In vase parvo muni Britannici, Camiri reperto, littera insculpta. Epigraphi Fortwängler.

N I O

475. Ibidem suppletis et interpretatis est Blass, Mus. Rhén. XXXVI n. 1881 p. 612sq. Atque alia quidem utique nostram eadem ratione administravit, sed id Blassio melius cecit, quod verbum cecit non vendit, quo sibi referenda est, non va. 3. sed va. 5. p. 612; et pendens inde habet paragraphi cetera suppletis et contentis. Hic igitur Blassio est textus:

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

477. Eadem fere exposuit Blass, Mus. Rhén. XXXVI n. 1881 p. 615.

492. Cf. ea, quae de his titulis nobiscum congruunt, et graviter species, exponit Abel, Wiener Studien III n. 1881 p. 161sq.; atque debitas maxime in rebus ille idem censit: quod Pannonicum regem accepit secundum, quamquam alio argumento utitur atque Wiesemann, et quod duos Horum distinguendum censet a Pannonicis Thracia filia, Praeterea legendum esse arbitror: e. h. (h)ur(υ)(c), quae coniectura in rem nihil advertere debita.

499. Non male Hieck, Historical Inscriptions, n. 1882, p. 5, censuit hanc esse membra verborum Κρίτες et Βασιλεὺς et διδύμων, cf. Herod. I 92.

505. Va. 12. 14. 17. 23 [27] et fortasse scriptas NI in contentis imperativa est I. q. vi; cf. ἀντιπρὸς τοῦ ἰσθμοῦ in tit. Orobanchis (Foucart, bull. de corr. hell. III n. 1879 p. 465 va. 88, Blass, Mus. Rhén. XXXVI n. 1881 p. 606) et exempla optativi cum vi coniectis διδύμων vi et διδύμων vi in tit. Idallo va. 6 et 16 (Dieck, Beiträge zur Kunde der indog. Sprachen VI p. 153, Blass I. I.).

523. Deinde examinatis fragmentis parvis Purgold hanc subministravit variam lectionem: Fragn. c va. 1 ante E vestigium hactenus oblitum; va. 2 ante E non -, sed - i. e. P. Fragn. f va. 1 littera cuncta, quam Fortwängler p. 606 praedicaverat, Purgoldio auctore potest illa etiam esse A mutilum (ita hanc littera ad fragmenta alterius titularum n. 532, 533 addicenda censui nihil valere); va. 2 ante O hactenus directa.

ADDENDA NOVA.

49a Lapis calcarius rudis, colore flavo-ocrea, fere 0.35 m. long., 0.30 m. alt., 0.10—0.11 m. crass., inventus Spartae; conservatur Dimitriades in Arcadiae oppido in museo. Titulus diligenter et clare incisus incoctamie est praeter finem versus alterius latus. Apographum et ectypum misit Purgold.

Διολεύθερ, Διολεύθερ[us]. Lapis manifesto est terminus; incipit i. q. incipit, cf. Eustath. ad π 422, p. 1807. Dei nomen cum cognominibus ita coalescit, ut > aeque atque intra unam vocem in spiritum mutaretur atque adeo vs. 2 spiritus non impediret vocalium contractionem.

61a Basis marmorea suffusa, 1.14 m. alt., 0.25 m. lat., 0.16 m. crass., reperta a. 1879 prope Sellasium, haud procul a monumento Dioscurorum add. n. 62a, nunc Vurliae in domo rustici. In superfacie aequa capitis prominentis foramina et canaliculi incisae sunt, in quae aliquid artificium demitteretur. Titulus in latere antico inscriptus integer ille quidem videtur esse, sed marmore tempestate detrito cum labore legitur. Exscripsit Purgold; idem misit ectypum.

Notae Purgoldii. Vs. 1 init. reliquiae litteram E videntur indicare, neque tamen excludunt O aut Θ. Ibid. fin. quae post hastam certam cernuntur vestigia aut ad illam pertinent aut ex littera ultima restant. Vs. 2 ante A nihil perit; litterae quinque primae perspicuae; littera sexta F vel potius E; etiam littera septima F vel E videtur fuisse; tam spatium uni litterae sufficit.

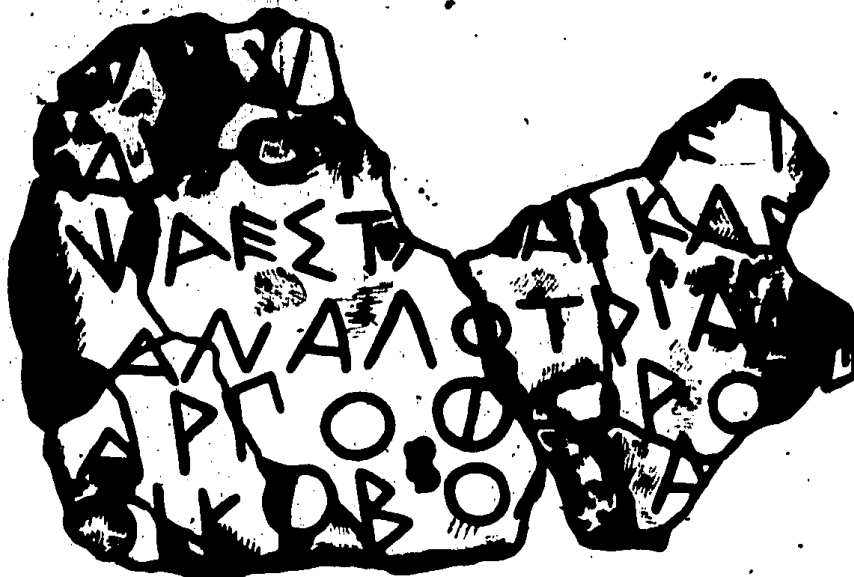
Εὐρυθ[us] ἀράχης, i. e. Eumythia fecit. De augmento α cf. n. 552; de verbo ἀράχης cf. Ahrens dial. II, p. 148; de littera F (cave conicias Θ) videri alii.

113a Titulus Eleus. Fragmentum laminae aeneae solidae, repertum Olympiae a balneario ad occidentem versus; in latere postico ornamenta incisa sunt; quae quod infra illa rectis terminantur, inde apparet tituli marginem inferiorem esse servatum. Exscripsit Purgold.

Notae Purgoldii. Vs. 1 littera tertia ob aeruginem incerta est.

119a Titulus Eleus. Fragmenta laminae aeneae aeruginosa, contigua, 0.10 m. long., 0.07 m. alt., effossa Olympiae ad Leonidaeum, undique mutila, nisi quod infra margo videtur esse scopis. Exscripsit Purgold.

Notae Purgoldii. Vs. 1, ev. Vs. 2 litt. 1 A; litt. 3, ut videtur, v; litt. 5 t aut T; vs. 2 fin. certum est T. Vs. 3 med. littera E indubia est; ibid. fin. E. Vs. 4 fin. inter A et I fortasse nihil fuit scriptum.

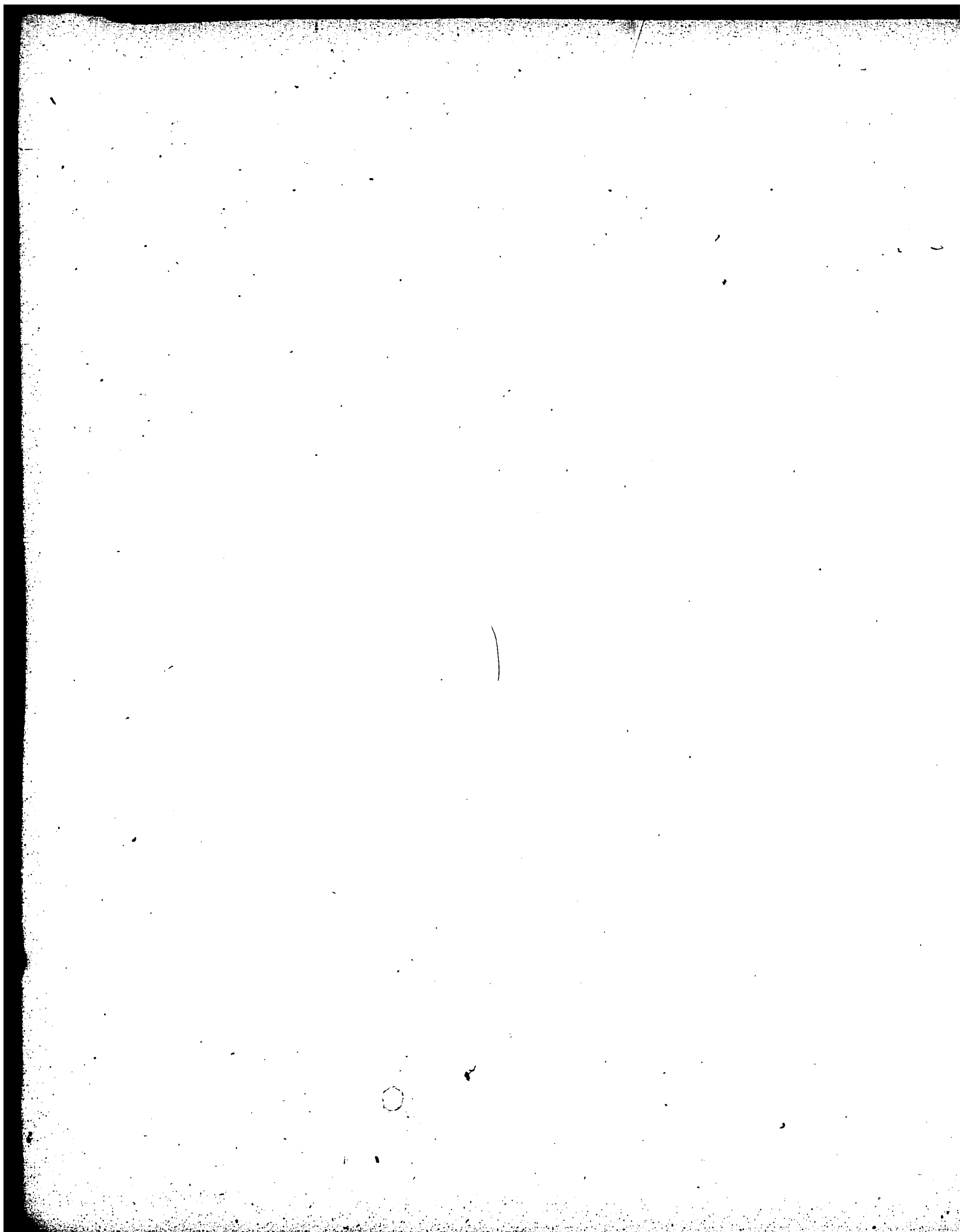
Vs. 2. Subesse potest aliqua forma adiectivi αἰματος seu ἡμιας. Vs. 3 [δ]ύχα ἐστ[us] αἱ ἡδ[us] -? Vs. 4 [γ]ὰρ (?) ἀλ(λ)ογρία[us], cf. n. 113b. Vs. 5 [α]ραχάρας. Vs. 6 καὶ βολία - i. e. καὶ ἐβολία -? an [F]οικα Βολία? cf. Hesych. βολία βολίς μάχης οἶδος τι ἐν ταῖς θυγατρὶ.

577a Titulus loci incerti. Fragmentum manubrii aenei atrigilia, repertum Olympiae a prytaneo ad septentrionem versus. Exscripsit Purgold.

Notae Purgoldii. Nihil amplius incisum videtur esse.

INDICES.

I.

Nomina civitatum populorum tribuum pagorum locorum.

Ἀβδηρίτης 349
 Ἀβανίος [add. 26a]. 70. 105.
 Ἀβανίος add. 3a. 5. 9. 368.
 498
 Ἀβήται 8
 Αἰγύα 355
 Αἰγυαίος 69
 Αἰγυαίος 70. 359
 Αἰγυπτιος 482
 Αἰγυπτιος 120
 Αἰγυπτιος 120
 Αἰγυπτιος 105
 Αἰγυπτιος [add. 26a]. 32. 33. 42. 44.
 44a. 48. add. 107
 Αἰγυπτιος 41
 Αἰγυπτιος 95
 Αἰγυπτιος [98]
 Αἰγυπτιος 41
 Βοιωτίας 165
 Γαλατίας 513. Γαλατίας 512a
 Δακρυπτιος 518
 Δακρυπτιος 518
 Δακρυπτιος 318
 Δακρυπτιος 381
 Δακρυπτιος 91
 Δακρυπτιος 381
 Δακρυπτιος 452. 487
 Ελφιντία 482
 Ἑλλαν [69]. Ἑλλαν 497
 Ἑλλαν 328 (? cf. add.)
 Ἑλλαν 79
 Ἑλλαντιος 452
 Ἑλλαντιος 70
 Ἑλλαντιος 70. 157. 373
 Ἑλλαντιος 47. 48. 70.
 Ἑλλαντιος 381

Ἑργασίος (Arc.) 70
 Ἑργασίος (Boeot.) 165
 Ἑργασίος seu Ἑπ- (demoticum?)
 187
 Εἰσάδαι 381
 Εἰσάδαι 110
 Εἰσάδαι 69
 Εἰσάδαι [44]. 70. 110. 112. add.
 113a. [355]. 536
 Εἰσάδαι 70
 Εἰσάδαι Λοκροί 321
 Ζαφύριος 388
 Θετίος [380]
 Θετίος 70
 Θετίος (Pelop.) 79
 Θετίος add. 107. 165. 305
 Θετίος (Ital.) 548. 548a. b
 Θετίος 482
 Θετίος [add. 26a]
 Θετίος 512
 Θετίος 380
 Καμαρτίος 95
 Καμαρτίος 381
 Καμαρτίος 70
 Καμαρτίος 487
 Καμαρτίος 482
 Καμαρτίος 482
 Καμαρτίος add. 26a. 70
 Καμαρτίος 32
 Καμαρτίος 47. 577(?)
 Καμαρτίος (δημότης) 9
 Καμαρτίος 70
 Καμαρτίος 510
 Καμαρτίος 362
 Καμαρτίος 506a
 Καμαρτίος 352
 Λακωνίος [add. 26a]. 46. 69.
 70. 75. not. post n. 91
 Λακωνίος 487
 Λακωνίος 150
 Λακωνίος 70
 Λακωνίος 70. 339
 Λακωνίος 522

Λοκροί 321. 388
 Λοκροί add. 107
 Λοκροί 12. 69. 70
 Λοκροί add. 77b. 95. 99
 Λοκροί - add. 100a
 Λοκροί (M-) [12]. 13. 14. 70.
 514
 Λοκροί 514
 Λοκροί 46
 Λοκροί 381
 Λοκροί 348
 Λοκροί (Pelop.) 348
 Λοκροί (Sic.) 532. 533
 Λοκροί 118
 Λοκροί 70
 Λοκροί 70
 Λοκροί 70. 407. 410
 Λοκροί (Nafp-) 321. 348
 Λοκροί 321
 Λοκροί 380
 Οἰαντίος 322
 Οἰαντίος 322. 342
 Οἰαντίος 322
 Οἰαντίος 381
 Οἰαντίος (- in) 105. 109. 112. add.
 118. 380. [514]
 Οἰαντίος - 122
 Οἰαντίος 116. add. 119
 Οἰαντίος 321
 Οἰαντίος (Op-) 321
 Οἰαντίος 98
 Οἰαντίος 375
 Παλτίος 334
 Παλτίος 9
 Παλτίος 349. 402
 Παλτίος 5
 Παλτίος (portus Corinthius) 20. 1
 Παλτίος (ex Peraca Theracorum)
 451
 Παλτίος 113
 Παλτίος 70
 Παλτίος 70
 Παλτίος 492
 Παλτίος 380

Ροκροί [532. 533]. 536
 Ροκροί (dem?) 540
 Σαλαμίνιος (Cypri) 362
 Σαλαμίνιος 121
 Σαλαμίνιος 500
 Σαλαμίνιος 388. [388a]
 Σαλαμίνιος 326
 Σαλαμίνιος add. 27a. add. 27c. 70.
 add. 107
 Σαλαμίνιος 514
 Σαλαμίνιος 515
 Σαλαμίνιος 505
 Σαλαμίνιος (Σαλαμίνιος Σαλαμίνιος) 492
 Σαλαμίνιος 70
 Σαλαμίνιος add. 119
 Σαλαμίνιος 55. 63
 Σαλαμίνιος 70
 Σαλαμίνιος 95. add. 107. 510. 511a
 Τάλας [add. 26a]
 Τάλας 548. 548a. b
 Τάλας 68. 70
 Τάλας 532. [533]
 Τάλας 488
 Τάλας 497
 Τάλας 482. 497
 Τάλας 70
 Τάλας 70
 Τάλας 70
 Τάλας 510
 Τάλας 514(?)
 Τάλας 321
 Φαλακίος add. 328(?)
 Φαλακίος 70
 Φαλακίος 351
 Φαλακίος 505
 Χαλκίδιος 113
 Χαλκίδιος 321. 322
 Χαλκίδιος 322
 Χαλκίδιος 70
 Χαλκίδιος 69(?). add. 380a

II.

Dii deaeque heroes templa·feriae.

Ἀγῆναι 92
Ἀστυαία 79
Ἀστυαία 4. Ἀστυαίη 393. Ἀστυαία 79. 314. 516. Ἀστυαία 20. 4. Ἀστυαία 515. Ἀστυαία 148. 336. 542. Ἀστυαία 20. 56. Ἀσ -- 20. 57. 58
ἄβρομοπατήρ 393
πολιάρχος 79
χρυσαιγίς 393
Ἀκρία 346
ἄλιος γίγμων 34
Ἀμφιγῆτα 20. 2. 3. 4. 11. 12. 13. 112. 114. add. 20. 24
Ἀνδοστῆρμα 497
Ἀπώλλων 11. 70. 100. 165(?). 374. 379. 385. 408. 483. 484. 486. 488. 490. 500. 515. 516. 540. 569(?). Ἀπώλλων 505. 509
ἰσηβόλος 408
Ἰσηβόλιος 129
Λύκιος 11. 540
Μαλακίας 57. 89 (bis).
συμφηγάτης 379
Πάσιον 516
Περωνύς 385
Πυθίας 374. Πυθίος 505. Πυθίας 59. Cf. Πυθίαν 347
Ἀπολλώνιον 500. 515
Ἄρτε 343
Φόβον 515
Χερσός 343
Ἀρταμία 79
Ἀρταμία 371(?). 401. 402. Ἀρταμία 170

ἰσηβόλος 407
ισχυρία 407
Λυκίος 50. 61. 73
παρδίνος 401
Ἀπλόνιος 398. Αἰσχλιδίος 549
Ἀφροδίτη 397. 405. 551. Ἀφροδίτη 327
Ἀπλάτουρος 350
Κύριος 551
Πασιών 327
σιμωή 551
Ἀχλιδίος 104
Δαυάνη 47. 48. 143. 144
Μαλακίος 515
Χερσός 47. 48
δίσκοντι 501
Δία 497
Δόττωρ add. 62a
φάνιος 37. add. 43a
Τυδαρδαι 515. Τυδαρδαι add. 62a
Δαίνα [332]
Δαίνισον 153. 284
Ἐστίη 517
Ἐλυσία 79
Ἰπώνυμοι 8
Ἐρμῆς 349. 536. Ἐρμῆς 262. Ἐρμῆς 60. 94
ἰφोधίη 26
Ζεύς 12. 20. 41. 44. 24. 32. add. nov. 49a. 62. 75. 101. add. 107. 109. 110. 111. 112. 113. 115.

add. 119. 123. 151. 191. [332]. 339. 348. [355]. 373. 388a. 401. 412. 502. 510. 512a. 515. 523. 548. 548a. b. 552. 558. 559. 561. 565. 568. 572. 573. 576
αἰγίος 62. 401
Βασιλίδης 564
Ἰλυσίος add. nov. 49a
φάνης add. 75
ἰστίος add. nov. 49a
παρανός 101
Κραίδης 75
Ναίος 339. 502
Ὀλύμπιος 24. 63. 75. 100. 110. 111. 112. 115. add. 119. 123. 348. 548. 548a. b. 552. 553. 559. 574. 576
Ὀσολίος 191
ὀπαρδός 151
-- ιος 572
Ἥρα 314. 336. 543. Ἥρα 384
Ἥρακλεια 497
Ἥρακλεις 34. 94. 515
Ἥρας 29. 323. Ἥρας Πρωίας 162. Cf. 332
Ἰστία 396
Λαχρ 52
Μυαμοστῆρ 274
νύμφαι 379. 399

Ὀλύμπια 388
Ὀρίστης. δαλός 72
Πάν 74
Κορφιάτης 74
Κορφιάτης 74
Πανέκκω 472
Περσιφόνη. Περσιφόνη 538
Κόρφα 324
Πασμαρτία 515
Παυδία 79
Ποτιδαν 20. 1. 2. 6. 8. 9. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 34. 37. 46. 73. 76. 77. 78. 80. 81. 100. 110. 111. 112. 113. 114. add. 20. 24. 18a. 13a. 87a. 100a. 515. Ποτιδαφών 20. 1. 12. Ποτιδαν 20. 44. 64. 79. Ποτιδαν 94. Ποτιδαν 83. [84]. 86. 88. not. post 91(?)
φάνης 20. 1. 2. 12. 41. 64. 76. 77. 114
γαυφόρος 79
Πρωίας Ἥρας 162
Ρία 336
Συράδος 7
Τίρτων 551
Φέρς 393
Χερσός 74. 94. 379

III.

Nomina virorum et feminarum cum patronymicis et gentilicis; nomina equorum.

Ἀβασίδης 152. 157
Ἀβλίων 352
Ἀβων 260
Ἀγα -- 372. 1
Ἀγαθάρης 544
Ἀγαθαίης 415
Ἀγαπίος 309
Ἀγαπίων 20. 41. 377
Ἀγαπίος 313
Ἀγαπός. Ἀγαπός 552(?)
Ἀγαπός 42
Ἀγιστῆς 482
Ἀγιστῆς 40
Ἀγιστῆς 88

Ἀγμάνδης 191
Ἀγιστῆς 270
Ἀγιστῆς 552(?)
Ἀγιστῆς not. post n. 91
Ἀγιστῆς 200
Ἀγιστῆς 355
Ἀγος 91
Ἀγος 257(?)
Ἀγλαίνιος 372. 1
Ἀγλῶν 451
Ἀγλῶνιος 287
Ἀγλῶνιος 389
Ἀγλῶνιος 40
Ἀγρῶν 375

Ἀγυαίος 381
Ἀγυαίος 40
Ἀγυαίος add. 67
Ἀδριανός 30
Ἀίγιος 153(?)
Ἀισχυρίδης 153
Ἀστυαίης 137
Ἀστυαίης 141
Ἀστυαίης 41
Ἀστυαίης 381
Ἀγυ(9)ος 149
Ἀίγιος 30
Ἀΐων 93
Ἀίσιος 590

Ἀιγῶς 372. 1
Ἀιγῶς 87
Ἀιγῶς 77
Ἀιγῶς 86
Ἀιγῶς 49
Ἀιγῶς 372. 1
Ἀιγῶς 157
Ἀιγῶς 372. 1
Ἀιγῶς 88. 372. 6
Ἀιγῶς 372. 1. 1
Ἀιγῶς 37
Ἀιγῶς 36
Ἀιγῶς 492
Ἀιγῶς 121

Δουκιδίων 113
 Δφινίας 15
 Δη -- 372, α. 193
 Δημόνδρον 383
 Δημάστες 372, α
 Δημαρι ε 372, α
 Δημοκλῆς seu - κλῆδης 372, 16
 Δημοκλῆδης 372, 11
 Δημοκρίτης 387
 Δημόκριτος 372, 19, 13
 Δημοκρύδης 401
 Δημοσδίνης 372, 16, 15
 Δημοσχάρις 528
 Δημύλος 372, 16
 Δημῶν 529
 Δι -- 300
 Διάκριτος 157
 Διάρης patr. post n. 91
 Διδυμίας 498
 Διοφάνδης 20, α
 Διογείτων 315
 Διοσόβοις (patr.) 300
 Διοσλίδας 325
 Διοσλίδης 13
 Διοσποπος 157
 Δότιμος 362
 Δίφωλος 105
 Δίων add. 67 (?). 372, 11
 Διωίδης 372, 19, 15
 Διονυσίος 205, 225
 Δόριαν 20, α
 Δουρίνης 376
 Δρα -- 372, 116
 Δροσίδης seu Δρω - 372, α
 Δρυμαδάς 544
 Δυρ -- 421
 Δυρίς 213.
 Δυροστία 411
 Δυρόδοτος 48

 Ε. . . Ξίβουλος 372, 21
 Έαλκίδης 372, α
 Έαρίτης 372, α
 Έβίσιος 49
 Έγδῶλος 356
 Έγκαμος 372, α. 394
 Έξσητος 20, 101
 Ε -- 372, 113
 Ειδύνων 372, α
 Εισπιδίων 235
 Εϊνός 372, 106 (?)
 Εισταίη 494
 Ειφύλος 83
 Εμφανίτης 372, α
 Εμφαντος 413
 Ελεσίβιος 482
 Έλτων 372, α
 Εμπαδίων 552
 Εξαίετος 311
 Εξ(?)κρίτης 372, α
 Εξήστος 372, α
 Εξησίας 22
 Ετα -- 514
 Έπαγματος 436
 Επαίετος 22. 363. 372, α. α
 Έπανος 372, α
 Έπαλι - 257 (?)
 Έπαλα 241 (?)
 Έπαμῶν 150 (?). add. 390 (?)
 Έπαμνος 552
 Έπαπς 377
 Έπαρίνης 40. 372, α
 Έπαρίδης 372, α. α
 Έπαρίτης 372, α. 544
 Έπαρικός 35 (?). 372, α. α
 Έπαρῆδος 372, α (?)
 Έπαρτιος 40
 Έπαυίδης 88
 Έπαύρος 436
 Έπαρῆδος 372, α (?)
 Έπαυ - 300
 Έπαυδος 103

INDICES

Καλιδόνα 372, 399
Καλυγίνα 396
Καδωλή 258
Κάδρος 421
Κάναος 372, 210
Καζιόνα 39
Καζιόνα 305
Καζιόνα 20, 17
Καζιόνα 372, 129, 399
Καζιόνα 99, 543
Καπαρτίνα 297
Καφάνα add 274
Καζιόνα 360
Καζιόνα 458 (?)
Καζιόνα 466
Καζιόνα 372, 210
Καζιόνα 557 (?)

Αλκιδάμειος 319
 Αλκιδάμειος 157
 Αλκίνοος 157, 372, 212
 Αλκίνοος 372, 118
 Αλκίνοος 372, 211
 Αλκίος 25
 Αλκίπιδας 102
 Αλκίπιδης 372, 211
 Αλκίπιδος (πατρ.) 300
 Αλκίπιδος 372, 118, 211
 Αλκίπιδος 122
 Αλκίπιοι 123
 Αλκίσιος 445 (2)
 Αλκίσιος 372, 211
 Αλκίσιος 372, 211
 Αλκίσιος 200
 Αλκίσιος 372, 118 (2)
 Αλκίσιος 416
 Αλκίσιος 372, 211, 220
 Αλκίσιος 372, 211
 Αλκίσιος 451
 Αλκίσιος 372, 220
 Αλκίσιος 372, 222
 Αλκίσιος 372, 221
 Αλκίσιος 207
 Αλκίσιος 40, 381
 Αλκίσιος 372, 111, 221
 Αλκίσιος 372, 221, 222
 Αλκίσιος 372, 222
 Αλκίσιος 372, 220
 Αλκίσιος 500
 Αλκίσιος 30, 211
 Αλκίσιος 372, 220
 Αλκίσιος 372, 220
 Αλκίσιος 204
 Αλκίσιος 20, 211
 Αλκίσιος 372, 211
 Αλκίσιος 341, 411
 Αλκίσιος 372, 211
 Αλκίσιος 372, 211
 Αλκίσιος 500
 Αλκίσιος 46
 Αλκίσιος 523
 Αλκίσιος 372, 211
 Αλκίσιος 36
 Αλκίσιος 336
 Αλκίσιος 36
 Αλκίσιος 426 (2)
 Αλκίσιος 372, 118
 Αλκίσιος 40, 372, 118, 417
 Αλκίσιος 426 (2)
 Αλκίσιος 69
 Αλκίσιος 372, 211
 Αλκίσιος 372, 211
 Αλκίσιος 135
 Αλκίσιος 381
 Αλκίσιος 422
 Αλκίσιος 20, 118
 Αλκίσιος 300
 Αλκίσιος 372, 211
 Αλκίσιος 372, 211, 211, 211, 211
 Αλκίσιος 40, 372, 118, 211
 Αλκίσιος 20, 45
 Αλκίσιος 507

Αὐτοπάραιος 372, 201
 Αὐτὴν add. 209a (?)
 Αὐτὴν 372, 212
 Αὐτὴν 47
 Μαι... 372, 190, 191
 Μαιόδμος 491
 Μαιχρὸν 372, 213
 Μαιχρὸς 93, 431
 Μαιδρῆ 117
 Μαιδρῶντος 481
 Μαιδρῶντος 18
 Μαικρὸς 491
 Μαικρὸς 372, 211
 Μαικρὸς 372, 211
 Μαικρῶντος 372, 216
 Μαικρῶντος 372, 22
 Μαικρῶντος 372, 217 (?)
 Μαιρ 372, 191, 192, 193, 194
 Μαιρὸν 372, 211
 Μαιρὸν 129
 Μαιρὸν 157
 Μαιρὸν 372, 211
 Μαιρῶντος 500
 Μαιρῶντος 157
 Μαιρῶντος 372, 211
 Μαιρῶντος 157
 Μαιρῶντος 491
 Μαιρῶντος 372, 209, 210
 Μαιρὸν 372, 212
 Μαιρῶντος 444
 Μαιρῶντος 372, 211, 214
 Μαιρῶντος 372, 213
 Μαιρῶντος 43, 372, 191, 211, 214
 Μαιρῶντος 105
 Μαιρὸν add. 380a
 Μαιρῶντος add. 335
 Μαιρῶντος 372, 211
 Μαιρῶντος 430
 Μαιρῶντος 157
 Μαιρὸν 372, 210
 Μαιρῶντος 372, 211
 Μαιρῶντος 276
 Μαιρῶντος 230
 Μαιρῶντος 342, 351, 312a
 Μαιρῶντος 433
 Μαιρῶντος 175
 Μαιρῶντος 86
 Μαιρὸν 100
 Μαιρῶντος 187
 Μαιρῶντος 59
 Μαιρὸν 517 (?)
 Μαιρῶντος 372, 201
 Μαιρῶντος 431
 Μαιρὸν 3
 Μαιρῶντος 544
 Μαιρὸν 552
 Μαιρῶντος add. 20, 191
 Μαιρῶντος add. 380a
 Μαιρῶντος 372, 201, 202, 203, 204
 Μαιρῶντος 338
 Μαιρῶντος 372, 203
 Μαιρῶντος 372, 206, [532], 533
 Μαιρὸν 498
 Μαιρὸν 30 (?)
 Μαιρῶντος 372, 191, 192
 Μαιρῶντος 157
 Μαιρὸν 49
 Μαιρὸν 453
 Μαιρῶντος 306
 Μαιρὸν 300
 Μαιρὸν 30
 Μαιρῶντος 300, 335
 Μαιρῶντος 214
 Μαιρῶντος 158
 Μαιρῶντος 176
 Μαιρῶντος 372, 201
 Μαιρῶντος 372, 206
 Μαιρῶντος 157

INDICES

Μαζαζαρος 434
Μαζαζος 69
Μαζαχίδης 157
Ματταλ 300
Μαυλίδης 372, 289
Μαυλαρος 372, 290
Μαυλολιδαν 234 (?)
Μελος 49
Μεταχαισος (genl ?) 321
Μουταλ 372, 287, 291

Ναυαζιδης 51
Ναυαζίδης 310
Ναυαζιδης 372, 272
Ναυαζ 372, 271, 279
Ναυαζ 372, 161, 180, 281, 313
Ναυαζα 83
Ναυαζιδης 372, 271
Ναυαζοπος 306
Ναυαζιδης 372, 270
Ναυαζιδης 372, 271
Ναυαζιδης 284
Ναυαζ 372, 270
Ναυαζ 372, 272 (?)
Ναυαζος 372, 270
Ναυαζοπος 407
Ναυαζοπος 86, add. 119
Ναυαφοπος 86
Ναυαζος 372, 271
Ναυαζος (patr.) 503
Ναυαζ 157
Ναυαζ 372, 271
Ναυαζ 372, 270
Ναυαζ 372, 272
Ναυαζιδης 372, 280
Ναυαζιδης 372, 281, 283 (?)
Ναυαζοπος 283, 372, 282
Ναυαζιδης 372, 283 (?)
Ναυαζιδης 372, 284
Ναυαζοπος (patr.) 300
Ναυαζ 86 372, 283, 286, 287
Ναυαζ 372, 281
Ναυαζος 30 (2)
Ναυαζος 552 (?)
Ναυαζος 372, 281

Ξαυαζ 372, 281
Ξαυαζος 372, 280
Ξαυαζος 124
Ξαυαζος 20, 11
Ξαυαζ 372, 283
Ξαυαζος 372, 281
Ξαυαζοπος 394
Ξαυαζος 372, 282
Ξαυαζος 372, 281
Ξαυαζος 372, 115, 281
Ξαυαζοπος 372, 121
Ξαυαζοπος 372, 283
Ξαυαζος 372, 190, 286
Ξαυαζοπος 372, 283, 287
Ξαυαζος 372, 288
Ξαυαζος 372, 289, 300, 301
Ξαυαζοπος 538
Ξαυαζοπος add. 112a, 344
Ξαυαζος 20, 10
Ξαυαζος 23
Ξαυαζος 164
Ξαυαζος 300, 517 (?)
Ξαυαζος 68

Ουαζαζος 500
Ουαζος 7
Ουαζαζος 372, 281
Ουαζαζος 316
Ουαζαζος 537
Ουαζαζος 381
Ουαζαζος 372, 281 (?)
Ουαζαζος 146
Ουαζαζος 372, 302 (?)
Ουαζαζοπος add. 107, 300, 306
Ουαζαζος 222
Ουαζαζος 482

Οὐκρινος 372, 303
 Οὐκρινος 182
 Οὐκρινος 544
 Οὐκρινος 157
 Οὐκρινος 372, 306 (?)
 Οὐκρινος 525
 Οὐκρινος add. 20, 306
 Οὐκρινος 61
 Οὐκρινος 372, 303
 Οὐκρινος 20, 41
 Οὐκρινος 451
 Οὐκρινος 417
 Οὐκρινος 146
 Οὐκρινος 404 (?)
 Οὐκρινος 394
 Οὐκρινος 39
 Οὐκρινος 40
 Οὐκρινος 482
 Οὐκρινος 54
 Οὐκρινος 348
 Οὐκρινος 372, 303
 Οὐκρινος 372; 413 (?)
 Οὐκρινος 500
 Οὐκρινος 30, 4
 Οὐκρινος 40
 Οὐκρινος 512a
 Οὐκρινος 307
 Οὐκρινος 500
 Οὐκρινος 427
 Οὐκρινος 544
 Οὐκρινος 372, 303 (?)
 Οὐκρινος 372, 309
 Οὐκρινος 372, 309
 Οὐκρινος 372, 310, 306
 Οὐκρινος 378
 Οὐκρινος 482
 Οὐκρινος 242
 Οὐκρινος 483
 Οὐκρινος 91 157, 588
 Οὐκρινος 372, 303
 Οὐκρινος 519, 520
 Οὐκρινος (patr.) 328
 Οὐκρινος 282
 Οὐκρινος 462
 Οὐκρινος 372, 306
 Οὐκρινος 482
 Οὐκρινος 372, 309
 Οὐκρινος s. κρινος 35
 Οὐκρινος 451
 Οὐκρινος 372, 310
 Οὐκρινος 20, 102
 Οὐκρινος (gent.?) 321
 Οὐκρινος 372, 301
 Οὐκρινος 157
 Οὐκρινος 563
 Οὐκρινος 372, 311
 Οὐκρινος 372, 319
 Οὐκρινος 212
 Οὐκρινος 552
 Οὐκρινος 372, 313
 Οὐκρινος add. 119
 Οὐκρινος add. 62a
 Οὐκρινος 372, 311
 Οὐκρινος 372, 316
 Οὐκρινος 210a
 Οὐκρινος 165 (?)
 Οὐκρινος 73
 Οὐκρινος 154
 Οὐκρινος 372, 313, 316
 Οὐκρινος 312
 Οὐκρινος 372, 317
 Οὐκρινος (patr.) 300
 Οὐκρινος 44
 Οὐκρινος 453
 Οὐκρινος 31, 39 (?)
 Οὐκρινος 372, 318
 Οὐκρινος 45
 Οὐκρινος 198
 Οὐκρινος 459
 Οὐκρινος 387
 Οὐκρινος 372, 319 (?)

ὠφελία 156
 ὠρεῖν 483
 ὠφελεῖν 40
 πο. 35
 αἰδῶν 552 (?)
 αἰτία 372, 413
 - αἶος 165
 αἶμα 552
 αἰθερ 372, 20, 414
 αἰθερ 372, 413
 αἰθῆρες 372, 416
 - αἶρ 372, 11
 γαστ 372, 241
 γλῶσσ 439 (?)
 διαμαρ 366 (?)
 διαλ 20, 70, 157, 179, 180
 - διατρε 375
 - διαμαρ 372, 68, 417, 568 (?)
 - διαμαρ 208
 - διατ 247
 διατρε (patr.) 300
 - διατ 367
 - διατρε 372, 114
 - διατρε 372, 156
 - διατρε (patr.) 325
 - διατρε 372, 293
 - διατρε 372, 419
 - διατρε 372, 420
 διατρε 372, 423
 - διατρε 584
 - διατρε 575
 - διατρε 187
 - διατρε 486
 - διατρε 372, 421
 - διατρε 372, 422
 - διατρε 570 (?)
 - διατρε add. 107
 - διατρε 372, 383
 - διατρε 372, 243
 - διατρε 570 (?)
 - διατρε 300
 - διατρε 372, 83
 - διατρε add. 107

- κλῖδας 300
- κτης 372, 133
- κρητις 400
- κρητης 300, 562, 563
- κρυος 157
- λιδας add. 335
- λινος 372, 139
- λιος (patr.) 300
- λου 20, 100
- .. λουσπ... 372, 415
- λιαος 372, 123
- μαχος 350
- ωος 20, 13, 372, 108, 375
- μαν 473

- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 372, 32a
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 372, 42a
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 372, 42b
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 372, 16a
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 295
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 300
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 40
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 106
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 372, 42a
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ (pair.) 300
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 372, 167
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 514
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 372, 36 (?)
- $\nu\epsilon\sigma\iota\sigma\iota\varsigma$ 372, 341

- πορ 128, 427
- προς 40
- πτολεμαος 568 (?)
- ραο . . . 372, 423
- τ - ης 372, 130
- τας 40
- τεισ - 372, 147
- τικου 425
- τικου 300
- τιστου 372, 427
- τλως 372, 247
- του - 372, 29
- του 372, 86
- τιδου 372, 428

- τιμος 589
- τοκλῆς 437
- τοκλῆς 372, 428
- τος 267
- υμῶν 372, 429
- υρὸς 375
... φήμιος 372, 436
- φῶν 372, 448, 430
- χαριδίας 300
- χιλος 372, 431
- υος 418
- υιος (patr.) 300
- υος 372, 432

Res et verba notabiliora.

ἰατρικός 381
 ἰσθός 500
 ἰσχυρῶς 375
 ἰσχυρῶς 497. *ισχυρῶς* 514
 ἰκονοῦς 380
 ἰκνῆστις add. 3a. 348
 ἰκνῆστος 482
 ἰκνῆστος am. 121
 ἰκνῆσις add. 20. *ισκ.* cf. 20. *ισκ.*
 ἰκνῆστος 476
 ἰκνῆστος 476
 ἰκνῆστος 491
 ἰκνῆστος 481
 ἰκνῆστος add. 119
 ἰκνῆστος 500
 ἰκνῆστος 505
 ἰκνῆστος 543
 ἰκνῆσις 72 add. 475
 ἰκνῆστος add. 20. *ισκ.*
 ἰκνῆσις 20. *ισκ.* 1. *ισκ.*

μαγιστρε (magistratus) 112. 384
 γράφει (sculpere) 12. 412. γράφει
 474 (?)

δευαυργίος (ζευ - , αργ -) 30, 111,
122, 322, 471, 544, δευαυργία
(ζευ -) 112, add. 113*b*, add.
119, δευαυργίω add. 119, δε-
αυργίτιστα 506
δαρικός 69

ἐκπτόμαθαι add. 113a

ἰλαροβόαιος (ἰλλαιοβ^α?) 112, add.
 113a, ἰλλαιοβόαιος, add 107
 ἰδοτε 395
 ἰεστηριε 321
 ἱεπισσοῦ 83, 84, 86, 88
 ἱεπισον 110 add. 119
 ἱπισ²ολοντας 475 476, 480
 ἱσιφαικος οἱ σιφαικος 321
 ἱππισταριον 192
 ἱπποστριες add. 119 (?), 322
 ἱρμιακον υπε 500
 ἱουε 336
 ἱσ²ουον 497
 ἱφορον 83, 84 86, 88, 91
 ἱχτιωναιω 321

φύσις 110
 φύσις 328
 φυτοδιαμνηστος 113
 φυτοπραξίς 113

Σεπάρσον 4111

192
 70

Σκερως add. 113c. 117
 Σκοπόλος 109. add. 113b. - αία 109
 Σοτός 456

ἀρεταίαι 109, add. 113 *b*, add. 118
 ἀρεσ (mysta?) 64
 ἀροποιός 336
 ἀπταλὴ 491

κελύπτης 395
 κήρυξ 79
 κηξέλλους et κηξέλλους add. 116 (?).
 497. 514 (?)
 κροίξ 20, si (?)
 κροίτις 20, si (?)
 κροον 51

Архивные нум. Арх. (офис) 345
1978 509

Mammals 121
 Metamorph 112, add. 113.
 Mesozoic 10
 Mammals of America 500

1957-1961 491 (?)
 1962-1966 466

Συνολικά 322

Obituaries 111. 514
 Obituaries and (see also) 116. add.
 119

Ὁμοιωτικὸς not. post n. 91
ἐπιδάτας 37
ἀρχαῖος 322
οὐροφύλαξ 381

παχυράστιον 380, 498
 παματοφειγίω 321
 παός 456
 παρμα(ς)θήκη 68
 πατρίη 112
 πατριωδής 475

ποδάρκισκος 35, 40
 ποταμορρεν 130
 πρῆτις-λοι {44}
 πρῆτορμιν 322
 πῆμαξ 112, 567
 πρῆσιμα 68
 πρῆξιμος (υφος) 105, 107, 117,
 118, 322, 342, 544
 προτιμῶν 379
 προσφραχισί 395
 πρῆτισιμα 500
 πρῆτιμα add. 99
 πρῆ 98, [355], 340

2025. 502
 add. 112a

ΠΑΡΟΤΕΡΑ 335
 ΠΑΙΔΙΟΙ (-ΠΙΕ-) 37. 563
 ΠΑΙΔΟΡΕΙΑ 35
 ΠΑΙΔΟΝΟΜΙΑ 323
 ΠΑΙΔΟΝΟΜΟΣ 409
 ΠΑΙΔΟΝΟΜΟΣ 395

τιλαντον (libra) 491
 τειριπον 79
 τελαται 110
 τετιερτη (vestigial) 491
 τιμουχιν 497
 τριμωστις 395

ὕποκρητῆρις· 492

фамилия 497
фамилия 20, 49